Примечание автора компьютерной копии Тихвинского В.И. tvitaly1@yandex.ru
Запрещается использовать данную копию в коммерческих целях

EBPEÄCKAA XPIICTONATIA

СЪ ССЫЛКАМИ НА ГРАММАТИКУ ГЕЗЕНІУСА

V

глоссаріемъ Еврейско-русскимъ

составленная

ПРОФЕССОРОМЪ К. КОССОВИЧЕМЪ.

САНКТПЕТЕРБУРГЪ.

Типографія Императорской Академіи Наукъ. (Вас. Остр., 9 лин., № 12.)
1875.

BIPPINGERA XPHOTOLIANA

CE CCELIKAMIN HA PPAMIMATINHY PESEHIYCA

LIOCCAPIENTS EBPENCEO-PS CCKMME

Изданіе Святьйшаго Правительствующаго Синода.

профиссоромь и иссооничкагы

предисловіе.

объяснительной ласти христовати; эс перелама нее существенное, заключениямого, на пруму 1 hmmives и

Eck org The contament their viction spectors in

пасти приминать и плоссарів, предлагиоток

Spinsneps, a crupancia, en noed orogonia, aaku un unu-Составляя еврейскую христоматію, я имель въ виду дать нашему юношеству такое руководство, которое, совокупно съ изданною мною грамматикою, вело бы его къ основательному изученію языла священыхъ книгь Ветхаго Завъта. Для этого требовалось: 1) выбрать статьи, съ одной стороны, доступныя пониманію начинающаго, съ другой, представляющія каждая сама по себѣ нѣкоторое полное цѣлое; 2) выбранныя статьи сопроводить постоянными указаніями на грамматическія правила, такъ какъ ясное пониманіе подлинныхъ текстовъ непременно требуетъ, при основательномъ знаніи словъ, также и основательнаго знанія грамматическихъ правилъ и — не только знанія последнихъ, но и постояннаго примененія ихъ къ изучаемому тексту; 3) для объясненія значенія словъ, находящихся въ выбранныхъ текстахъ, составить обстоятельный глоссарій, заключающій въ себѣ какъ всѣ слова. такъ и употребительнейшія ихъ формы, а также ссылки на грамматическія правила, объясняющія ту или другую форму слова. Всв эти три составныя части учебной христоматіи, именно: статьи, примъчанія и глоссарій, предлагаются любознательному юношеству въ настоящемъ моемъ трудъ въ возможно полной обработкъ. Образцемъ для него служили мнъ двъ лучшія современныя еврейскія христоматіи: Гезеніуса въ 11-мъ изданіи подъ редакціей Гейлигштедта *) и Брюкнера въ 3-мъ изданіи **); сверхъ того я ввелъ въ него нъсколько статей, заимствованыхъ мною изъ книгъ Ветхаго Завъта по собственному выбору, и-изъ христоматіи Протоіерея Павскаго ***). Что касается объяснительной части христоматіи, то, передавая все существенное, заключающееся въ трудахъ Гезеніуса и Брюкнера, я старался, съ моей стороны, какъ въ примѣчаніяхъ, такъ и въ глоссаріи, не пропустить ни одного мъста изъ выбранныхъ мною священныхъ текстовъ, которое, безъ надлежащаго поясненія, или ссылокъ на грамматику, могло бы сколько нибудь показаться неудобопонятнымъ. Независимо отъ подобныхъ ссылокъ и поясненій, въ книгѣ моей нерѣдко встрѣтятся, между чисто элементарными замъчаніями, и такія, которыя затрогивають область высшей филологіи, и также указанія, для болье полнаго объясненія нъкоторыхъ словъ, на мъста священныхъ текстовъ, не вошедшіе

arreguery oungiveneous

**) Hebräisches Lesebuch für Anfänger und Geübtere. Mit einem grammatischen Cursus und Glossarium von G. Brückner Dritte vermehrte und theilweise umgearbeitete Auflage. Leipz. 1863.

въ составъ христоматіи; надѣюсь, что это не будеть сочтено излишнимъ преподавателями. Кромѣ ссылокъ на грамматику Гезеніуса, дѣлаются у меня довольно часто ссылки еще и на грамматику Эвальда *), которая не можетъ не быть, въ настоящее время, настольной книгой у всякаго серьезно занимающагося еврейскимъ языкомъ, особенно же у преподавателя.

Объяснивъ планъ и составъ приготовленной мною христоматіи, здѣсь считаю неизлишнимъ сказать нѣсколько словъ о методахъ, которымъ слѣдуютъ обыкновенно при преподаваніи священнаго языка.

Всѣ методы преподаванія еврейскаго языка, можно сказать, сводятся къ двумъ категоріямъ: въ одной преобладаетъ теорія (Гезеніусъ, Эвальдъ), въ другой практика (Зеферъ, Грундтъ). Многіе преподаватели, сколько мнѣ извѣстно, въ настоящее время, слѣдуютъ, къ сожалѣнію, методу практическому по преимуществу, вѣрнѣе же-крайне практическому, какъ приводящему скорѣе къ примѣтнымъ, хотя и далеко не существеннымъ, результатамъ.

По этому методу, на первомъ мѣстѣ стоятъ заучиваніе еврейскихъ словъ и фразъ и—упражненія въ переводахъ съ еврейскаго языка на отечественный и на оборотъ; грамматика допускается, но настолько, насколько она нужна, чтобы осмыслить нѣкоторыя стороны практическихъ упражненій, не представляющія безъ нея рѣшитель-

of officers and property of the supplier of th

^{*)} Wilhelm Gesenius' hebräisches Lesebuch. Mit Anmerkungen und einem erklärenden Wortregister. Neu bearbeitet und herausgegeben von Dr. August Heiligstedt. Elfte Auflage. Leipz. 1873.

^{***)} Избранныя мъста изъ книгъ Ветхаго Завъта на Священномъ языкъ, для обучающихся сему языку въ Духовныхъ училищахъ. Изданіе третіе. Москва. 1831.

^{*)} Ausführliches Lehrbuch der hebräischen Sprache des alten Bundes von Heinrich Ewald. Achte Ausgabe. Göttingen. 1870.

но никакого смысла, следовательно какъ неизбежное зло, котораго, разумеется, чемъ менее, темъ лучше.

Этому методу едва-ли можно сочувствовать, ибо молодому челов вку, учившемуся по немъ, положимъ, три года. при переходѣ къ полному и послѣдовательному изученію текстовъ Ветхаго Завъта, будетъ предстоять одно изъ двухъ: или, при чтеніи Ветхаго Завѣта, справляться постоянно съ переводомъ и воображать, что читаетъ не переводъ, а подлинникъ (какъ это бываетъ и съ нъкоторыми евреями. понимающими, при чтеніи Библіи, не Библію. а измыпленія своихъ меламедовъ), или — начать учиться снова, но уже по такому методу, по которому, переходя отъ школьной пропедевтики къ изученію подлинныхъ священныхъ памятниковъ, онъ дошелъ бы до разумънія каждаго еврейскаго слова, каждой его формы. не какъ отдъльнаго, само по себъ мало значущаго, понятія. но какъ живаго звена понятнаго только въ стройно органическомъ цёломъ, въ которомъ всё отдёльныя слова и реченія, въ неразрывномъ гармоническомъ сочетаніи, представляють, можно сказать, одинь. Божіимъ духомъ проникнутый и согрѣваемый, вѣковой гимнъ славословія Божія. Для заучивающаго механически еврейскія слова и фразы, какъ нѣчто обиходное, священный языкъ, сколько бы фразъ кто ни выучилъ, останется навсегда мертвымъ и непонятнымъ.

Держась строго *теоретическаго* метода правильные всего было бы сперва пройти еврейскую грамматику во всемы ея объемы—тымы болые, что, при множествы примыровы, сопровождающихы вы грамматикы Гезеніуса грамматическія правила. пониманіе послыднихы не можеты пред-

ставлять никакихъ особыхъ затрудненій — и потомъ перейти къ статьямъ, собраннымъ въ христоматіи, изучая которую съ помощью глоссарія, ученикъ имѣлъ бы уже заранье ясное понятие о встхъ, встръчаемыхъ въ ней, грамматическихъ формахъ, въ примъчаніяхъ же съ ссылками на грамматику встрѣчалъ бы уже не новый для себя трудъ. а находилъ бы подтверждение и оправдание того, что хорошо ему извъстно по предварительно пройденной имъ грамматикъ. Но подобное изучение еврейской грамматики доступно весьма немногимъ. Опытные педагоги. впродолжение трехгодичнаго курса, удъляемаго обыкновенно еврейскому языку въ среднихъ учебныхъ заведеніяхъ, успъваютъ пройти всю грамматику въ соединении съ христоматіей съ помощью практическихъ пріемовъ, не иначе, однако, какъ постоянно подчиняя практику законамъ священнаго языка, полному ознакомленію съ которыми педагогическая практика должна служить въ эти три приготовительные года съ тою цёлью. чтобы привесть впоследствии къдействительному пониманію подлиннаго языка слова Божія при систематическомъ изученіи встхъ его памятниковъ въвысшихъ учебныхъ заведеніяхъ. Какъ практика, такъ и теорія чуждаются, по этому методу, механическихъ измышленій, не допуская для себя другаго источника, кромф-языка Слова Божія.

Слѣдуя такому методу, начинаютъ съ еврейскихъ согласныхъ, коихъ начертаніе и произношеніе обозначены въ грамматикъ Гезеніуса на стр. 29, и гласныхъ, объясненныхъ на стр. 50–56. Послѣ ознакомленія съ азбукой, съ правилами ударенія (стр. 115—116) и съ важнѣйшими раздѣдительными акцентами (стр. 70—71), переходятъ къ упражненію въ чтеніи по І-му отдѣлу христоматіи (стр. 1—6).

Упражнение въ чтении можетъ быть соединено съ переводомъ первыхъ статей того же І-го отдъла, для которыхъ не гребуется еще никакихъ грамматическихъ правилъ и которыхъ слова могутъ быть пріискиваемы учениками, знающими наизусть 22 буквы еврейскаго алфавита. За чтеніемъ слідуеть изученіе грамматическихъ формъ. Такъ какъ мъстоименныя формы служать въеврейскомъ языкъ основаніемъ для грамматическихъ флексій, то весьма естественно начать изучение еврейских формъ съ местоименій. Формы личнаго местоименія, какъ самостоятельного, такъ и суффиксов, всего занимаютъ двъ страницы (136—137); съ ними могутъ быть пройдены и пояснительныя къ нимъ правила (стр. 129 – 130; 134 — 135) съ пропускомъ (какъ и вообще при прохожденіи грамматическихъ правилъ въ 1-мъ и во 2-мъ курсахъ) примъчаній. За симъ должны быть замъчены формы мъстоименія указательнаго (стр. 138), члена (стр. 139), мъстоименія относительнаго (стр. 142), вопросительнаго и неопредъленнаго (стр. 143-144). Вст эти формы, какъ не имъющія флексій, выучиваются очень скоро и за симъ-ученикъ переходитъ къ глаголу. Извъстно богатство видовъ еврейскаго глагола; но флексіи ихъ, въ сущности, ничъмъ почти не отличаются отъ флексій проствишаго глагольнаго вида, такъ называемаго Каль и, по тому, внимание ученика, главнымъ образомъ, должно быть обращено на изучение флексій этого вида въ правильномъ (твердомъ) глаголь (онъ занимаютъ почти половину стр. 154; правила же, къ нимъ относящіяся, находятся на стр. 156-182). Выучивъ формы вида Каль, ученикъ переходитъ опять къ І-му отдълу христоматіи (стр. 1—6). Отділь этоть, мастерски составленный

Гейлигштедтомъ и заимствованный мною изъ христоматіи Гезеніуса, представляетъ 12 статей съ отдѣльными предложеніями изъ разныхъ мѣстъ Св. Писанія, въ которыхъ, начиная съ ІІІ-й статьи, ученикъ постепенно встрѣчаетъ сперва формы Прошедшаго совершеннаго времени (Perf.), потомъ Прош. несов. (Imperf.), наклоненія требовательнаго (modus jussivus), повелительнаго (Imperat.) и т. д. Въ предложеніяхъ, входящихъ въ эти статьи, нѣтъ ни одной сочиненной фразы и искусство составителя состояло въ необыкновенно удачномъ выборѣ, ибо каждое изъ этихъ предложеній, представляя постепенные образцы первоначальныхъ грамматическихъ формъ, вмѣстѣ съ тѣмъ представляетъ и полную, совершенно опредѣленную, мысль, имъ выраженную.

Независимо отъ выученныхъ грамматическихъ формъ, при переводѣ статей какъ I-го, такъ и остальныхъ отдѣловъ христоматіи, любознательный ученикъ не будетъ тяготиться, сверхъ пріискиванія словъ въ глоссаріи, пріискивать и въ грамматикѣ, по ссылкамъ, значущимся внизу каждой страницы христоматіи, правила, относящіяся къ разбираемымъ имъ статьямъ, и — прочитывать ихъ со вниманіемъ; этимъ онъ не только уяснитъ себѣ ближайшій смыслъ разбираемыхъ имъ статей, но и облегчитъ себя много въ дальнѣйшемъ предстоящемъ ему трудѣ.

По изученій формъ вида *Кал*ь, ученикъ переходитъ къ изученію остальныхъ видовъ правильнаго (твердаго) глагола (стр. 154—155; правила на стр. 183—205) и за симъ—къ измѣненіямъ именъ по роду (стр. 307—308) и числамъ (стр. 331—339).

Утвердивъ въ памяти эти основныя формы еврейскаго языка и, вмъстъ съ тъмъ, переведя статьи І-го отдъла христоматіи, ученикъ переходить ко ІІ-му ея отділу, также пріискивая каждое неизв'єстное ему слово въ глоссаріи и, въ то же время, тщательно слёдя за грамматическими ссылками какъ въ примъчаніяхъ, такъ и въ глоссаріи. Испытывая такимъ образомъ на каждомъ шагу дѣйствительную важность и значение грамматическихъ правилъ. онъ непримътно, но постоянно будетъ обогащать себя драгоцфиными свфдфиіями изъ разныхъ частей грамматики, независимо отъ элементарныхъ формъ и правилъ, послѣдовательно проходимыхъ имъ въ теченіе курса. Подобные свѣдінія для него тімь необходиміе, что, при дальнійшемь изученіи формъ языка, ему будетъ предстоять еще трудъ ознакомиться съ полнымъ ихъ развитіемъ, и потомъсъ формою правильнаго грамматическаго построенія еврейской рачи. Доходя до всего этого, онъ съ наслажденіемъ будетъ встрачать очень многое, уже пріобратенное имъ путемъ этихъ грамматическихъ справокъ при разборф статей Писанія, уже усвоенныхъ имъ.

Ознакомленному съ мѣстоименными суффиксами въ началѣ перваго курса и утвержденному въ ихъ разумѣніи посредствомъ грамматическихъ справокъ, ученику не трудно будетъ заучить послѣ этого тѣ измѣненія, которымъ подвергаются формы глагола и имени, соединяясь съ своими суффиксами и—по тому послѣ изученія правильныхъ формъ глагола и имени, естественнѣе всего перейти ему къ изученію измѣненій, производимыхъ суффиксами въ флексивныхъ формахъ еврейской рѣчи. Таблица измѣненій, производимыхъ суффиксами въ глагольныхъ формахъ, представлена на стрр. грамматики

214—215, правила же этихъ измѣненій на стрр. 211—215 и 216—221; таблица измѣненій, производимыхъ суффиксами въ формахъ имени, представлена на стр. 354, правила же къ нимъ относящілся— на стр. 355—358.

Изученіе основныхъ формъ еврейскаго глагола, имени и мѣстоименій, при постоянномъ переводѣ, съ помощью глоссарія и грамматическихъ ссылокъ, прозаическихъ статей І-го и ІІ-го отдѣловъ христоматіи. можетъ составить первый курсъ правильнаго преподаванія еврейскаго языка.

Твердое знаніе формъ правильнаго глагола послужить основаніемъ для успѣшнаго изученія флексій остальныхъ его категорій, въ сущности отличающихся отъ правильныхъ флексій только измёненіями, требуемыми законами еврейской фонетики, и, потому, эта часть элементарной грамматики должна быть проходима въ связи съ фонетическими правилами (стр. 76—115). Можно даже пройти ихъ предварительно особо, тъмъ болъе что съ этой трудной частью грамматики прилежные ученики могли уже достаточно ознакомиться, во время перваго курса своихъ занятій, при переводѣ статей первыхъ отдѣловъ христоматіи со справками по значущимся при нихъ ссылкамъ. Изученіе. вмісті съ фонетикой, формъ такъ называемаго слабаго глагола. именно, глаголовъ горловыхъ (табл. на стр. 220-225; правила на стр. 226-235), глаголовъ сокращенныхъ (табл. на стр. 236 и 240-241; правила на стр. 337 и 240-241) и глаголовъ слабъйшихъ (табл. на стр. 253, 264 — 265 и на

- XII —

стр. 270—271; 279; 282—284; 286—287: правила на стр. 235—291) составить *второй* курсь.

Само собою разумѣется, что переводъ прозаическихъ статей еврейской христоматіи и во 2-мъ курсѣ, какъ и въ 1-мъ, долженъ сопровождать изученіе грамматики. Одновременно съ окончаніемъ формъ слабыйшаго глагола могутъ быть, впродолженіе втораго же курса, переведены и всѣ прозаическія статьи, входящія во ІІ-й отдѣлъ христоматіи. — Добавочныя примѣчанія и вообще статьи, напечатанныя въ грамматикѣ болѣе мелкимъ шрифтомъ, могутъ быть, какъ уже сказано, пропускаемы въ продолженіе двухъ первыхъ курсовъ преподаванія еврейскаго языка и, такимъ образомъ, вся элементарная часть еврейской грамматики можетъ быть окончена во второмъ курсѣ.

Извѣстно, что книги Св. Писанія, имѣющія поэтическое изложеніе, не только нѣкоторыми формами, но и самымъ складомъ рѣчи отличаются отъ изложенія прозаическаго. Имѣя это въ виду, къ переводу статей ІІІ-го отдѣла христоматіи слѣдуетъ приступать не иначе какъ послѣ основательнаго изученія двухъ первыхъ отдѣловъ. Что же касается внѣшней формы еврейской поэзіи, то, для болѣе сознательнаго разумѣнія ея памятниковъ, необходимо предварительно получить и о ней ясное и вѣрное понятіе. Объясненіе различныхъ внѣшнихъ формъ, въ которыя облекается священная поэзія, изложено мною въ особой статьѣ, заимствованной изъ христоматіи Гезеніуса (христом. стр. 133—138).

Третій курсь, такимъ образомъ, будеть состоять изъ изученія статей III-го отдъла христоматіи, также

съ помощью глоссарія и примѣчаній. Изъ грамматики въ этомъ курсѣ долженъ быть пройденъ еврейскій синтаксисъ, представляющій много особенностей сравнительно съ синтаксисами другихъ языковъ, и потомъ—должна быть повторена этимологія съ окончательнымъ дополненіемъ всего пропущеннаго впродолженіе двухъ первыхъ курсовъ.

Пройдя подобнымъ образомъ грамматику и окончивъ къ тому же времени переводъ всѣхъ статей христоматіи, ученики не встрѣтятъ уже никакихъ серьезныхъ затрудненій со стороны формъ и духа языка при дальнѣйшемъ изученіи на еврейскомъ языкѣ памятниковъ Священнаго Писанія. Какъ ни разнообразными и своеобразными могутъ казаться, на первый взглядъ, формы и словосочетанія священнаго языка, какъ ни поражаютъ онѣ неопытныхъ людей своею необыкновенною сложностью и изобиліемъ, не смотря на все это, подъ руководствомъ хорошихъ преподавателей, онѣ въ совершенствѣ усвоиваются прилежными молодыми людьми, не замѣчая труда и даже съ наслажденіемъ—впродолженіе трехъ курсовъ, по методу мною изложенному.

Что касается типографской исправности, то и въ этомъ учебникъ, не смотря на то что помогали мнѣ, при чтеніи корректуръ, люди хорошо знающіе еврейскій языкъ, не обошлось, къ сожальнію — и едва-ли могло обойтись въ 1-мъ изданіи — безъ опечатокъ. Онѣ тщательно мною отмѣчены и приложены въ концѣ книги, кромѣ нѣкоторыхъ акцентовъ въ поэтическомъ отдѣлѣ, собственно относящихся къ синагогальной интонаціи,

которые всякій можеть исправить по общедоступнымъ изданіямъ еврейской Библіи. Къ опечаткамъ въ христоматіи прибавлены еще нъкоторыя опечатки, замъченныя въ грамматикѣ.

- potesta forth nonropena bracologue en egonioranadamen

nepiesky sylvanian

езичной и питьмирт вискодо стопо К. К. повы въ тому же времени переводъ возку имитея христомани. учения ие вогразить уже иналичал сорымных затружимплектительный под вызыва виду, и ампроф интерсту по линен порчения на оврейскомъ пакить изактипновъ Сапасницу • Писачил Пись ни резисобранныхи, и сменориличин worver manares, in cepaus satisfactorious actorocous-

THE CHARGE CHARGE THE THE TOP ACTOR OF THE PARTY OF THE P песинтиная модей своем веобизионного прожисство и взобилемы во спотри за пое это, полу-рудовологовать хоронияха преподавателей, она условителемый усвои-

BATOTES REPRESENTATION VEROCULAR SECURISMENT DE SENTEMENT PROPERT и деже от впольжующеми - пиродолжение же в креми. до метолу много положениому.

The layer of section process statement from the es a at "resemedant sombectour, sommes oul, " этом случийника по смотря на долго поличили или при

Atemia suppostation along Nobolio samme expending OUTDING ALL DES TO - DEBUTATION OF AUTOOMBOOD OR ARMSE -гит (по), стопушано выздет приводи высачал вонуторо

лимия банов за отежници и внесенто отоям онават промя имеоторых вкленторь ть поэтим скомь октально, собственно в укономинами из смиромилинов интопиции,

RIMOSPHISON BATET)

and the state of t	
. Властоговки и перодить, готовинания по оточь против.	1
newscaurusa Mozda (Henz. H)	
. Bornole Posmora a danvers Ero an resentas (Bras. VIII) 142	
t. O opphagness valores (Hr. XV) 144	0
- в при на при на при	in the
THE CONTRACT OF THE PROPERTY O	
OH F (HE ST all) and consider between a zumments	
One to white management of the companies	p.
Отдъльныя предложенія для начальных упражненій въ граммати-	ı
ческихъ формахъ	1
7. Tynerica Repair is religious to deseguienta Bernsonences, (Re-	
WEST CONTRACTOR OF THE PROPERTY OF THE PROPERT	
Статьи прозаическія.	
1. Сотвореніе міра (Б. І—ІІ, 3)	
2. Всемірный потопъ (Б. VI, 9 — 22. VII, 11 — 24. VIII,	1
	ý
3 Henritania Appania (C. VVII)	
4. Изъ повъствованія о Іосифъ (Б. XXXVII—XLV)	6
5. Притъсненія Исраильтянъ въ Египтъ. Рожденіе, воспитаніе п	i
оттенно Монсея (Исх. I. 7—22; II, 1—21)	0
6. Пророчество Іосама о гибели, предстоящей Авимелеху за	b
убіеніе братьевъ (Суд. Иср. IX, 1—20) 6	5
7. Изъ повъствованія о Самисонъ (Суд. XIII—XVI)	8
8. Изъ повъствованія о Лавиль (4 Самунда—І Пародря VVII	14
AAIV).	2
о. О царъ Соломонъ и его мудрости. — Освящение храма (4 и	,
U. ООВ Ахаавь, царь Самарійскомь и жень его Ісарроли (А. II	,
(II	
128	

Отатьи поэтически.	Стр
AND THE PARTY OF T	133
формъ еврейской поэзін готорившимся козстать противъ	
A Втастителямъ и народамъ, тогоривником	139
помазанника Божія (Псал. ІІ)	142
2. Величіе Господа и благость Его къ человъку (Псал. VIII)	144
3. О праведномъ человъкъ (Пс. XV)	1.47
4. Всесовершенство Господа въ явленіяхъ природы и въ нрав-	146
ственныхъ законахъ, дарованныхъ человъку	
5. Восшествіе на престолъ Исраильскаго царя (Пс. LXXII)	150
6 Величіе Божіе на земль по обновленій ея потопомъ (ПС.	THAT
CIV	199
7. Чувства Исраильтянина въ переселении Вавилонскомъ (пс.	
CXXXVII)	100
8. Всемогущество и премудрость Божіи. — Отвращеніе человъка	3
unarestharo oth rotxa (IIc. CXXXIX)	162
9. Значеніе Премудрости (изъ Притч. Соломона, VIII)	166
40 Правила жизни (Пр. Сол. XVII—XXVII)	. 172
11. Достоинства боголюбивой хозяйки дома (Пр. Сол. ХХХІ, 10	N E
—31)	. 1/5
12. Величіе Божіе п ограниченность силъ человъка (Іовъ XXXVII	11 16
-XXXIX)	. 178
13. Притча о выродившемся виноградникъ и примъкение ея к	ъ
Исраильскому народу (Исаіа V, 1—29)	. 189
14. Призывъ Исаін къ пророчествованію (Ис. VI)	. 196
15. Паденіе Вавилонскаго царя (Ис. XIV, 4—21)	. 200
16. Опустошение Палестины, причиненное саранчей и засух	рü
	711/
(Ional I—II)	
Choccabin	. 357
Опечатки и дополненія	100

I.

THE THE PERSON OF THE PERSON AND THE

Отдѣльныя предложенія для начальныхъ упражненій въ грамматическихъ формахъ.

ז פֶלֶך בָּל-הָאָרֵץ אֱלֹהִים ז: אֱלֹהִים לְנוּ מְהָבֶּר וְנְוּ מְלָבִי נְעֲלְב: בֵאשִׁית הְכְמָה יְנְעִז: יְהֹוָה יְעִלְב: בַאשִׁית הְכְמָה יִנְעַלְב: בַאשִׁית הְכְמָה יִנְעַלְב: בַאשִׁית הְכְמָה יִנְעַלְב: בַאשִׁית הְכְמָה יִנְעַלְב: בִאשִׁית יְהֹנְה יְעוֹלְם חַסְהִּוֹ יְנְעִר יְהֹנְה יְעוֹלְם חַסְהִּוֹ יְנִעִר יְהֹנְה יְעוֹלְם הַכְּבְּוֹר: יְהֹנְה יְנִי הִיא הְכְּבְּוֹר: לִיהֹנְה יְ הָאָרֶץ וְמְלוֹנְאֶה תַּבֵּר יִרְאַר אֲבֹּי בָה זֹ:

II. דְּיָה ⁶ הֶבֶּל רֹעֵה צֹאוֹ וְקַיִן הְיָה עֹבֵר אֲדְמֶה: הְיָה שְׁלוֹם בּין חִירָם מֶלֶךְ שִׁלֹמֹר. בִין הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמִר. בְּין חִירָם מֶלֶךְ שִׁלְמִר וּבִין הַמְּלֶךְ שְׁלֹמִר בִין-רְחַבְעָם וּבִין וְיְרְבְעָם מֵּלֶךְ עַל-בְּל-יִשְׂרָאֵל: מִלְחָמָה הֵיְתָה בִין-רְחַבְעָם וּבִין וְיְרְבְעָם בּיֹן הִיִּתְה בִּין-רְחַבְעָם וּבִין וְיְרְבְעָם הֹלֹים:

בּנָה שְׁלֹמֹה אֶת־בֵּירת יְהְבֶּל זְ אֲחֵיו : רְדַף שְׁאוּל אֲחֲבִי־דְּוְד: בְּיִר הַבֶּל זְ אֲחֵני־בִּירת הַמֶּלֶּך: יְהֹוָה בַּרַךְ יוֹ בְּיִר בָּירת הַמֶּלֶבְ: יְהֹוָה בַּרַךְ יוֹ

^{1) § 144. — 2) § 114, 3,} Прим. 2 (о правильномъ произношеній слова тыть см. § 102, 2, Прим. и въ Глосс.; Эв. § 20 g, 31 a, стр. 96; срав. Гез. § 17). — 3) § 121, 2. — 4) § 102, Прим. — 5) § 116, 1. — 6) § 144. — 7) § 117, 2, — 8) § 96, 2. — 9) § 96, 2. — 10) § 52, Прим. 1.

וֹתְלֵלְם יְשָׁכֵּם כּוֹנֵן 9 לַמִּשְׁפְּט כִּסְאוֹ: וְהוּא יִשְׁפּט בּוֹנֵן 10 לְמִשְׁכֵּל בְּטָאוֹ: וְהוּא יִשְׁפּט בּבֵל בְּצֵצֶדֶק יְדִין 10 לְאָמִים בְּבֵּישְׁרִים: יְהוֹה רֹעִי 11 לֹא אֵחְסֵר: עֲצַת־יְהוֹּה לְעוֹלְם תִּעְמִד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וְדְרֹר: בִּיהוָה יִשְׂמֵח לִבֵּנוּ בִּי בְשֵׁם קְּדְשׁוֹ 12 בְמֵּחְנוּ: אוֹר־צַּדִּיקִים יִשְׂמָח לַבֵּנוּ בִּי בְשֵׁם קְּדְשׁוֹ 12 בְמָחְנוּ: אוֹר־צַדִּיקִים יִשְׂמָח לְבֵּנוּ בִּי בְשֵׁם יִדְעְּךְ: מְמִי יְהוֹיָה בְּבֵירת רְשְׁעִים יִדְעְךְ: מְמִי אִיְרָא 13 יְהוֹיָה מְעְוֹז־חַיִּי מִמִּי יִבְּבְר: יְהוֹיְה אָוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אִיְרָא 13 יְהוֹה מְעְוֹז־חַיִּי מִמִּי אִיְבָא 14 יְמָת־דִּבְּמִירוּה יִוֹשְׁיעַ: מִמִּי בִּיּבְר בִּבְירוּה יְרוֹיְם יוֹשְׁיעַ: מִמִּי בִּבְּר בֹּבְ 14 וְאֶת־דֵּבְּמִירוּה יִוֹשְׁיעַ:

בְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵכָוּ וְדֹרְשׁי יְהוְה לֹא י יַחְטְרוּ יּ כְלֹּמְּוֹב:
שְּׂמֵחְתִּי י בְּאְמְרִים לֹוֻ בִּית י יְהוְה נֵלֵךְ יֹּ לֹא יָקְמוּ רְשִׁעִים
בַּמִּשְׁבְּמ וְהַשְּׁנִאִים בְּעֲדַת צַּדִּילִים: יְקוּם צֵּלֹהִים יְפוּצוּ אִיְבֵיוּ
וֹיְנוּסוּ מְשַׂנְאִיוֹ מִפְּנֵיוֹ: אֵין אָדְם אֲשֶׁר לֹא־יֵחֶמְיֵא:
יהוֹרה מִירְנוּר בְּאֲדֵלֶךְ מִירִישִׁכֹּן בְּחַר לְּדְשֵׁךְ יֹּ : הוֹלֵךְ יִיחֹים וּפֹעַל צֵּדֶק וְדֹבֵר אֲשֶׁת בִּלְבָבְוֹ:

עַלְינוּ: אָמֵר אִיוֹב יְהוֹה לְשׁוֹן מְּדַבּּרֶת וְּדֹלְוֹת 3: יְהִי 9 חַסְּדְּךְּ יְהוֹה עָלֵינוּ: אָמֵר אִיוֹב יְהוֹה נָתָן וַיִהוֹה לָלָחֻ יְהִי שֵׁם יְהוֹה מְלֵךְ: עַלֵּינוּ: אָמֵר אִיוֹב יְהוֹה נָתָן וַיִהוֹה לָלָחֻ יְהוֹר וְסוּר מֵרְע: קוַה אַל־תְּהוֹר וְסוּר מֵרְע: קוֹה אָל־יִהוֹר וְסוּר מֵרְע: לַבָּך: אֶל־יִהוֹר וְחוֹלְ וְיַאָמֵץ 1º לָבָּך:

ער בַּבֵּר אָת־ VI. מַרַע וַעֲשׁה־מִּוֹב בַּבֵּשׁ שָׁלוֹם וְרְדְפֵּהוּ: בַּבֵּר אָת־ VI. אָביך 15 וְאֶבין יִמֶּיך 15 עַל הְאָבְמְה אָביך 16 וְאֶבין יִמְיִך 17 וְאֶבין יִמְיִר יִהוָה אֱלִהִים נֹתֵן 16 לְדְ: וְבַח לְאלִהִים 17 תּוֹדֶה וְשׁלֵּם לְּעָלִיוֹן נְרָבֶיְהְ: לֵב מְהוֹר בְּרָא-לִי אֱלֹהִים וְרוּהַ נְכוֹן 18 חַבִּשׁ לְעֵלִיוֹן נְרָבֶיְהְ: לֵב מְהוֹר בְּרָא-לִי אֱלֹהִים וְרוּהַ נְכוֹן 18 חַבִּשׁ בְּרָכִי בְּרָבִייְ וְחַבֶּם: בְּרְכִי בְּרָבִי וְחַבֶּם: בְּרְכִי בְּרָבִי וְחַלָּה נְצֵל רְאֵה דְרְכֵיִהְ וַחֲבֶם: בְּרְכִי יְהוֹה בָּל-נְמִיּלְה עָצֵל רְאֵה דְרְכֵיִהְ וַחֲבֶם: בְּרְכִי יְהוֹה בָּל-נְמִילִי אֶבִין יִהוֹה בְּל-נְמִילְיוֹ: בְּרְבוּ יְהוֹה בָּל-בִּיִּי שָׁלֹיוֹ: בְּרְבוּ יְהוֹה בְּל-יִהְיִׁ עַבְּלִיה וְאַל-תִּשְׁבְּחִי בְּל-נְּמִילְיוֹ: בְּרְבוּ יְהוֹה בְּל-בּיִים וְחִלְּה בְּלֹים בּל-בִּים בְּרִבוּ יְהוֹה בְּל-בּייִם וֹתְּבְּם יִבְּיִהְ וְמִלְּה בְּלִים בְּרִבוּ יְהוֹה בְּלִים בְּרִבוּ יְהוֹה בְּרִבייִה וְאֵל-תִּישׁבְּחִי בְּל-בְּמִילְיוֹן בְּרָבוּ יְהוֹּה בְּלִיתְּיִבְּיִם וְתִּבְּבוּ יְהוֹה בְּלִים בְּיִבוּיִה וְמִבְּיִבְּ יִבְּיִם וְחִבְּבוּ יְהוֹה בְּלִים בְּיִבְּיִים וְבִּיִבְּיִהְ וְבִּייִבְ וְבִּיִבְּיִבְּיִבְיִים וְתִּבְייִבְּיִבְיִם וְחִבּים וְבִּיִבְּיִבְיִים וְתִּיּבְייִבְּיִבְיִים וְחִבּים בְּיִרְיִבְּיִים בְּרִבּייִה וְחָלִּה בְּיִבְּיִם וְחִבּים בּּיִבּים בְּיִבּיִים בְּיִבְיִבְּיִבְיִים בְּרְבִייִבְ וְחִבּים בּיִבְּיִבְיִים בְּיבּים בְּיבּים בְּיבּים בּיבּים בְּבִּים בּיִבּים בּיִבּים בְּבִּים בּיִבּים בּיִבּים בְּיבּייִבְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִבְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּבִּים בְּיִבְּיִים בְּבְּיִבְּיִים בְּבְּיִים בְּיִבְייִבְּבְּיִים בְּבִּים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּבִּים בְּיִבְיִים בְּבְיבִיים בְּיִבְּים בְּיִבּיוֹים בְּבְּים בְּיִבְיּים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּים בְּבְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּבְּים בְּבִּים בְּיִים בְּיִים בְּבִּים בְּבְּים בְּבְּיִים בְּיִים בְּבִים בְּבְּים בְּיִים בְּבִיים בְּבְּים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּים בְּבְּים בְּבִיים בְּיִים בְּיִים בְּבְיּבְּים בְּיִיםּים בְּב

לו (sibi) § 124, 1, b. — יְּבָאָה (-2) לּרָ. — 2) לּרָ בּבּה (-3) לּרָ בּפּה (sibi) § 124, 1, b. — 4) § 97, 1, выноска *. — 5) 120, 2. — 6) § 124, 1, с. — 7) רְעָה (-8) § 152, 1, Прим. — 9) בָּרָן (-10) בּרָן (-11) פּרָן (-11) § 106, 1. 121, 6. — 13) יִרָּא (-14) O Stat. constr. Прич. (Partic.) בּרָלָים װּ נִשְּׁבְּר (-13) פּרָל װּ נִשְּׁבָּר (-14) Partic.)

^{1) 0} לארכל כא. § 152, 1. — 2) קַבָּר כּה פּעּא. ממל. (accus.), § 138, 3, b. — 3) Perf. יבָּר כֹּה פֹּנִיתוּ כֹּה פֹּנִיתוּ כֹּה פֹּנִיתוּ כֹּה פֹּנִיתוּ כֹּה פֹּנִיתוּ בֹּה פֹּנִיתוּ בַּנִיתוּ בַנִיתוּ בּנִיתוּ בַּנִיתוּ בּנִיתוּ בַּנִיתוּ בַּנִיתוּ בַּנִיתוּ בּנִיתוּ בַּנִיתוּ בּנִיתוּ בַּנִיתוּ בּנִיתוּ בַּנִיתוּ בַּנִיתוּ בּנִיתוּ בַּנִיתוּ בּנִיתוּ בַּנִיתוּ בּנִיתוּ בּבּיתוּ בּביתוּ בּבּיתוּ בּבּיתוּ בּביתוּ בּביתוּ בּביתוּ בּביתוּ בּביתוּ בּביתוּ בּביתוּ בּביתוּ בביתוּ בביתוּ בּביתוּ בּביתוּ ביביתוּ בּביתוּ ביביתוּ בּביתוּ בּביתוּ בּביתוּ ביביתוּ ב

אַבְאֵיו מְשֶׁרְתִיו עשׁי יּ רְצוֹנְוֹ: — שִׁפְּשִּי־דָּל וְיָתֻוֹם עָנִי וְרָשׁ הַאֲרִיקוּ: פַּלְשוּ־דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַאִּילוּ יּ : — שֵעְמוּ וּרְאוּ בִי־שוֹב יְהוֹּהְ:

VII שְׁמְרָה יְהְוָה נַפְּשִׁי וְהַצִּילֵנִי: קּוּמָה אֱלֹהִים שְׁפְּמָה הָאָרֶץ בְּירַאַה תְּנְחֵל בְּבָל־הַנּוֹיְם: אֲמְרֵי ⁴ הַאַּוִינְה יְהוֹּהֻ בִּיבִּלְרִי בְּילְבִי בַּלְבִּי וַאְלֹהָי 6 בִּי אֵלֵיךְ בִּילְבִי בַּלְבִּי וַאְלֹהָי 6 בִּי אֵלֵיךְ בִּילִר זַ: אַתְפַּלָּל ז:

VIII אוֹדָה ⁸ יְהוֹה בְּבָל-לִבֵּי אֲסַבְּּרָה בְּלֹ-נִפְּלְאוֹתֵיך: אֶשְׂמְהָה וְאֶעֶלְצְה בְּךְ אֲזַבְּּרָה שִׁמְךְ אֶלְיוֹן: אֲהַלְלָּדְה שֵׁם־אֱלֹהִים וְאֶעֵלְצְה בְּךְ בְּתוֹדְה: – לְכוּ נְרַנְנְה לֵיהוֹּה נְרִיעָה לְצוּר יִשְׁמֵנוּ: נְקַבְּמְדֹה פָנְיו בְּתוֹדְה, בִּוֹמְרוֹרת נְרִיעַ לְוֹ: בּאוּ יִשְׁעֵנוּ: נְקַבְּבְּתְה פָנְיו בְּתוֹדְה, בִּוֹמְרוֹרת נְרִיעַ לְוֹ: בּאוּ יּנִשְׁתַוֹנֶה 10 וְנִבְרֶעָה נִבְרְבָה לִפְּנֵי־יְהוֹיָה עַשֵּׁנוּ:

¹² אַלשָת רַעָי אִיוֹב אַרת בָּל-דְרָעָר־ה הַזֹּאַת IX.

הַבָּאָה 1 עָלָיו וַיָּבאּ אִישׁ מִּמְּלְמוֹ וַיִּנְּעֲדוּ יַחְדְיוֹ לְבוֹא 2 לְנִּדְּר לוֹ וּלְנַחֲמְוֹ: וַיִּשְׁאוּ 3 אֶת־עֵינִיהֶם מֵּרְחוֹלְ וְלֹא הִבִּירְהוּ 4 וַיִּשְׂאוּ לוֹ וּלְנַחֲמְוֹ: וַיִּשְׁאוּ 3 אֶת־עֵינִיהֶם מֵּרְחוֹלְ וְלֹא הִבִּירְהוּ 4 וַיִּשְׂאוּ קוֹלָם וַיִּבְבֶּוּ וַיִּלְרְעוּ אִישׁ מְעִילוֹ וַיִּזְרְקוּ עָפָּר עַל־רְאשׁיהֶם הַשְּׁמְיְמָה: וַיִּשְׁבוּ אָתּוֹ לְאָרֶץ שִׁבְעַרֹּג יְמִים וְשִׁבְעַת לֵילֵוֹת וְאֵין דּבֵר³ אֵלְיו דְּבָר כִּי רְאוּ כִידְנָדֵל הַבְּאֵב מְאְד:

אַפַר אַבְרָהָם אֶל-עַבְהוֹ אֶל-אַרְצִי וְאֶל-מִילַדְתִּי תַּלֶּךְ
 אָפַר אַבְרָהָם אָלְרַהְן: אָבִירְ יְדִּהְוֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ וְאָבַּרְהָּם יְדְּהְה אֱלֹהֵי אֲלְהֵי אֲלְתִיבֶם וְרְאָה אֱלֵי אֱלְהֵי אַלְהֵי אַבְּתִיבֶם וְרְאָה אֱלֵי אֱלֹהִי אַבְּרָהְם יִצְּהְקְ וְיַעֲלְב לֵאאֵר׳ פְּלְד⁸ פָּלַןְרְתִּי אֶרְכֶם אֵלֵי אֱלֹב לֵאאֵר׳ פְּלְד⁸ פָּלַןְרְתִּי אֶרְכֶם אַלֵּי אָלְרִים:
 וְאֵת־הֵעֲשׂוִי 9 לָכֶם בְּמִצְּרֵיִם:

על זְכוֹר 10 אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשְׁוֹ: שָׁם יִשְּׂרָאֵל אֶת־הַבְּנַעֲנִיּ בֹּה יְשִׁרָאֵל אֶת־הַבְּנַעֲנִיּ עָבֶּת לְמַס וְהוֹרִישׁ 11 לֹא הוֹרִישְׁוֹ: הַנֵּה מַה־פּוֹב 12 וּמַה־נְּעָיֵם שֶׁבֶּת אַחִים נַּם־יְחֵד: יַעֲנֵנוּ יְהוֹּה בְיוֹם קָרְאֵנוּ: פוֹב לַחֲסוֹת בִּיהוֹהְ אַחִים מַבְּמֹחַ בָּאָרְם: לַעֲשׁוֹת-רְצִוֹנְךְ אֱלֹהֵי חְפָּצְתִּי וְתוֹרְתְךְ בְּתוֹךְ מִבְּתוֹךְ מִבְּעֹתִי וְתוֹרְתְךְ בְּתוֹךְ

^{1) § 135, 1.— 2)} подр. Вин. п. мъстоименія (ассия. ргопот.): спасайте ихъ, § 121, Прим. 3. — 3) § 48, 5. — 4) Объектъ (Допоян.), предшествующій глаголу, § 145, 1, с. — 5) בין — 6) בין בא בין см. выше подъ № 6. — 7) Касательно Камэца формы ביל въ паузъ см. § 54, Прим. — 8) Соhогт. Гіф. гл. ידה (безъ окончанія п—) см. замьч. къ Б. 1, 26. О накл. увыщевательномъ (cohortativus) см. § 48, 3. 128, 1. — 9) בוא – 10) איך, см. замьч. къ Б. 22, 5. — 11). Вышисанныя здъсь предложенія изъ кн. Іова (ייייבוער רברי) состоять въ связи съ предшествующимъ имъ разсказомъ облагочестія Іова, песчастіяхъ, его постигнувшихъ, и о твердости, съ которою онъ переносилъ ихъ (1, 1 — 2, 10). Объ Ітр съ Wāw consec. см. § 49, 2 и § 129. — 12) пътд. см. § 111, 2.

מֵעִי: - בִּנְפֹּל אִיִבְּךְ אֵלֹ-תִּיְשֹׁמֶח וּבְבְּשְׁלוֹ זּ אַל-יָנֵל לָבֶּךְ: בָּרַחֵם אָב עַלֹּ-בָּנִיֶם רָחַם יְדֹּוְה עַלֹּ-יְרֵאֵיו:

אַגר • בַּקּוִץ בּן מַשְּׂבֶּיר נְרְדָּם בַּקּאָיר בּן מַבְישׁ: אַמֵּם אָזְנוֹ מִזַ<u>ּעֲקר</u>ת דֶּל נַם הוּא יִקְרָא וְלֹא יִעְנֶרה: הַזּיְרְעִים בְּּדִמְעָה בְּּרִנָּה יִקְאָרוּ: בְּכָל-מָקוֹם עֵינֵי יְהוְוֻהְ צוֹפּוֹת רְעִים וְמוֹבִים: יוֹדֵעַ • יְהוֹה דֶּרָדְ צַּדִּיקֹים וְדֶרֶדְ רְשָׁעִים תּאבֵר:

11.

Статьи прозаическія.

1. Сотвореніе міра.

Б. І--- ІІ, 3.

בְּרֵאשִׁירת בְּרָא מֻלֹהִים אֵת הַשְּׁמַיִם וְאֵרת הְאֶּרֶץ:

זְּהְאָרֶץ הָיְתָּדֹה תֹהוּ וְבֹהוּ וְחשֶׁךְ עַלֹּבְּיִנִי וְאָרֶץ:

3 מֵלְהִים מְרַהֶּפֶּת עַלֹּבְּיִנִי הַמֵּיִם: וַיֹּאמֶר מֶלְהִים יְהִי אֲוֹר

Гл. І. 1. О множ. ч. (plur.) אַל הִים съ значеніемъ ед. (sing.) см. § 108, 2, b, о конструкцій его съ предикатомъ (сказуемымъ) въ ед. ч. (sing.) — § 146, 2. — Объ אַר שוּ חַשָּׁר וּפּרָם פּער. (accus.) съ опредъленіемъ см. § 117, 2. — אָרֶיץ съ членомъ (art.) הַאָּרֶיץ, § 93, 6, 1.

3. יהי Сокращ. Imperf. (Jussivus) основы קֿרָה (§ 75, Прим. 3, е.) съ значеніемъ повельнія, § 128, 2.

¹⁾ בְּבְּשֶׁלוֹ, см. Эв. § 244. — 2) О Причастіи (part.) см. § 134 и 135; אָבֶר собирающій, § 134, 1. — 3) Причастіе (part.) съ назначеніемъ спрягаемой формы (verbum finitum) времени настоящаго, § 134, 2, а.

- וְלַחשֶׁךְ כָּרָא לָיִלָּה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹּכֶּר יוֹם אֶּלְהִים לְאוֹר יוֹם 5 אֵלְהִים בִּין הָאוֹר וּבִין הַחְשֶׁךְ: וַיִּקְרָא אֱלְהִים לְאוֹר יוֹם 5 וְלַחשֶׁךְ כָּרָא לָיִלָּה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִיִּרבׁ כָּרִר יוֹם אֶּבְּר:
- ניאֹמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְּהִיל בִּין
- 4. אָרָי, פוּרָ פּרָּבּ, § 73, Прим. 3, с. בְּיַרְאּ שׁנִים עוֹנִים עוֹנִים אָרָבּ בּפּה פּהּשׁת, עוּחס פּאָד אַסףפּעניב בּ בּפּרָבּ אַפּרָבּ אַדְּיָרָאָ אַרָּ פּאַדּ אַסףפּעניב בּ בּפּרָבּ אַפּרָבּ אַנּ אַנּ פּפּרָבּ אַנּ אַנּ פּפּרָבּ אַנּ אַנּ פּפּרָבּ אַנּ פּפּרָבּ אַנּ פּפּרָבּ אַנּ פּפּרָבּ אַנּ פּפּרָבּ אַנּ פּפּרָבּ אַנְיּבְּרָבְּ בּרָבְּאַ אַנְיּבְּרָבְּ בּרָבְּאַבּ בּּבּ בּרְבּיּ בּבּרְבּיּ בּבּרְבּיים בּיּבּרְבּיים בּבּרְבּיּ בּבּרְבּיּ בּבּרְבּייִי בּבּרְבּיּ בּבּרְבּיּ בּבּרְבּיּ בּבּרְבּיים בּבּרְבּיּ בּבּרְבּיים בּבּרְבּיים בּבּרְבּיים בּבּרְבּיים בּבּרְבּיים בּבּרְבּיים בּבּרְבּיים בּבּריבּים בּבּריבּיים בּבּריבּים בּבּריבּים בּבּריבים בּבּריביים בּבּריבים בּבּיבים בּבּריבים בּבּריביים בּבּריבים בּבּיים בּבּריבים בּבּריבים בּבּרי בבּביי בבּביים בּבּריבים בּבּריביים בּבּריבים בּבּרי בבּביים בּבּריבים בּבּריביים בּבּריביים בּבּייבים בּבּריביים בּבּייבים בּבייים בּבּיים בּבּייביים בּבּייביים
- 5. И былг вечерг, м было утро—денг первый, т. е. и насталь вечерь, и настало утро день первый = это быль первый день, LXX Т.: καὶ ἐγένετο ἐσπέρα καὶ ἐγένετο πρωί, ἡμέρα μία. По Гез. (Гейл.) и Кейлю ייִן אושנים אוֹן אושנים אוֹן אושנים אוֹן אושנים אוֹן אושנים אויי או пад. вин. (и быль вечерь, и было утро днемь первымь = появившійся вечерь и появившееся утро образовали первый день). Глаголь ייִן действительно встречается въ подобномь значеніи въ Б. 19, 26, но, въ такомъ случає, слова אַרָּב הַ бу-дучи Субъектами одного и того же Предиката въ одномъ предложеніи, не имели бы надобности въ повтореніи такого Предиката. ייִן сат-dinale pro ordinali (см. Эв. § 269, а), какъ иногда въ Греч. (εἶς, δεύτερος, τρίτος) и въ Лат. (unus, alter, tertius).
- 6. יְהִי מַבְדּל מַבְדּל מַבְּדּל да будет раздъляющим, т. е. да раздъляетъ постоянно, § 134, 2, а; Эв. § 168 д. בִּין בַוִים לְבִיִּים между водами водами בין בַיִּב לְבִין, какъ въ ст. 4. 7, Эв. 217 д (срав. Л. 20, 25).

- קים לְמִים: וַיַּעֲשׁ אֱלֹהִים אֶת־דְּרָקִיעַ וַיַּבְּדֵּל בּין הַפֵּיִם אֲשֶׁר מִעַל לְרָקֹיֻעַ וַיְיִהִי־בְּן:

 8 נַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְרָקִיעַ שְׁמָיִם וַוְהִי־עֶּרֶב וַוְיִהִי־בֹּקֶר יוֹם אַ שׁני:
- 9 ניאטר אֶלהִים יָקוּוּ הַמַּיִם מְתַּהַת הַשְּׁמֵיִם אֶל-מְקוֹם
- 10 אָהָר וְתַּרָאָה הַיַּבְּשָׁה וַיְהִרבֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבְּשְׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמֶּים וַיַּרָא אֱלֹהִים כִּי־מְוֹב:
- וויאפֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָנֶץ הָשֶׁא עֵשֶׂב מַוְרִיעַ זֶרַע עֵץ 11 נִיאפֶר אֲלֹהִים תַּדְשֵׁא הְאָבֶץ הַיְשָׁא עֵשֶׂב מַוְרִיעַ זָרַע לְמִינהוּ וְעֵץ עְשֶׂה־בּוֹ נַתּוֹצֵא הָאָרֶץ הָשֶׁא עֵשֶׂב מַוְרִיעַ זָרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עְשֶׂה־ 12
- 7. יַנְעַשׁ, основа עְשָׁה, § 75, Прим. 3, d. יַנְעַשׁ пода чъма л., § 154, 2.
- 9. יְקְרָהְ Јussivus вида Ниф. основы הַרְאֶּה—קָרָה Jussivus Ніф. осн. הַרְאֶּה, въ формъ безъ сокращенія, § 127, 3, b.
- 10. בי מוֹב quod bonum, bn. quod bonum erat (по Пѣм.: dass es gut war), ₹102, 1.
- 11. אַבָּיר Jussivus вида Гф., § 53, Прим. 4. Три рода растеній приводятся здѣсь безъ союза (constructio asyndeta); что объясняется одушевленіемъ, характеризующимъ Предложеніе (§ 155, 1, Прим. а). Союзь предшествуетъ слову עון въ слѣдующемъ стихѣ, такъ какъ въ немъ дается только отчетъ совершившемся событіи. יבּיבְעוֹ בּוֹ בוֹל בוֹל כֹּל מֹלדֹס, въ которомъ сѣмя его—, т. е. въ которомъ находится его сѣмя, падающее или сѣющееся на землю, § 123, 1, Прим. 2.
- 12. יַבּאנצא *Impf.* съ *Wāw consecut. (Impf. consec.*) основы אָרָי , ן 69, 2. לְּכִינַה, вм. לְכִינַר, какъ въ ст. 11, гдъ краткостью

בּרִי, אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בּוֹ לְמִינֵהֶוּ זַיַּרְא אֱלֹהִים בִּי־מְוֹב: וַוְיְהִי־ 13 עֵרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי:

וֹיאֹמֶר אֱלְהִים יְהִי מְאֹרֹת בְּרְקִיעַ הַשְּׁמֵיִם לְהַבְּדִּיל 14 בִּין הַיָּוֹם וּבֵין הַלֶּיִלְהוֹ וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמְוֹעֲדִים וְלְיָמִים

וְשָׁנִים: וְהָיוּ לִמְאוֹרת בִּרְקִיעַ הַשְּׁמֵיִם לְהָאִיר עַל־הָאֶבֶץ 15

וֹיְהִי־בֵן: וַיַּעֲשׁ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאוֹרת הַנְּרֹלֵים 16 אֶת־הַמְּאוֹר הַנְּרֹל לְמֶמְשֶׁלֶרת הַיּוֹם וְאֶת־הַמְּאוֹר הַקְּמֹן

рѣчи вызванъ и суффиксъ въ сокращенной формѣ (срав. ст. 21. 25), 19, 1, Прим. 1, b. — עֹשֶׁה־פְּרִי , о Дâг. въ (Dâg. conjunctivum) см. § 20, 2, a.

אורות פאורות אורות פאורות אורות אורות פאורות אורות א

15. האיר Inf. Pip. осн. אור, § 72.

16. שָׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַבְּדֹלִים. Касательно формы ж. р. мн. ч. въ сущ. м. р. см. § 87, 4; О Членъ передъ именемъ прил. (adj.) см. § 111. Два большія свътила = солнце и луну. Вслъдъ симъ, большимъ

17 לְמֶּמְשׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֵרת הַכּוֹכְבְים: וַיִּתְּן אֹתְם אֱלֹהִים וּכַלִּיְלָה וֹאֵרת הַלֹּיִלְה וַבִּין הַתְּשֶׁךְ וַיִּרְא אֱלֹהִים וּכַלִּיְלָה וֹלְהַבְּיוֹל בֵּין הַאוֹר וּבִין הַתְשֶׁךְ וַיִּרְא אֱלֹהִים פִּי־טוֹב: וּלְהַבְּיִיל בֵין הָאוֹר וּבִין הַתְשֶׁךְ וַיִּיְא אֱלֹהִים פִּי־טוֹב: 19, 20 וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹּקר יוֹם רְבִיעִי: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים וִשְּׁרְצוּ הַמִּים שָׁרֵץ עָלְּבְּנֵי הַמִּים שָׁרֶץ עַלְּבְּנֵי הַנְּיִרְא אֱלֹהִים אֶּת־הַמִּנִים הַנְּיִלְם הַלְּתְבַ הַבְּיִבְּים הַנְּיִלְם הַלְּתְבַ הַבְּיִבְים הַנְּיִבְרָא אֱלֹהִים אֶּת־הַמִּיִם לְמִינָהְוֹ וְיִבְּרָץ וְמִינְהוּ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים בִּיִמְים לְמִינֵהָּן בַּיְבְּרָּ וְמִינְהוּ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים בִּיִבְּיִם בְּיִבְּים לְמִינָהוּ וַיִּבְרָּךְ וֹמִינְהוּ וַיִּבְרָּךְ וְמִינְהוּ וַיִּבְרָּךְ וֹמִינְהוּ וַיִּבְרָּוֹ וְמִלְאוּ אֶת־הַמֵּיִם בִּיִּמְים בַּיִּמִים בַּיִּמִים בִּיִבְּים הַבְּיִּוֹב וְבִּיְרָה וְמִינְהוּ וֹיִבְיִּוֹ בְּנִבְיּם הַמְלְהִים בִּימִוֹב: וַיִּבְרָּךְ אֹתְרֹבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הַמֵּיִם בּיִבְּיִבְ בִּיִּבְיִים בַּבְּיִבְּים הַבְּיִבְּים הְבִּיּוֹבוּ וּנִירְא וּמִלְאוּ אֵת־הַמֵּים בִּיִבְּים בְּיִבְיּה וְבִיּיְ וִבּיוֹ וְבִיּרְ בִיוֹבוּ וֹבִינְים בּיִבְּיִם בְּיִבְים בְּבִּים בְּבִיּוֹב וּנִירְאוֹ וְבִירְא וְמִילְאוּ אֵתְרַבּה וַמְלְּאוּ אֵבִים בְּיִבְים בַּיִבְּים בְּיִבְּיִבְ בְּיִיבְּיִים בְּבִּיִים בְּיִיבְּים בְּיִיבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְּיִים בְּבִּיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְּיִים בְּבִּיִים בְּיִיבְּים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִים בְּיִבְיִּים בְּיִבְיּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיִים בְּיִיבְּים בְּבְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִיבְים בְּיִיבְּים בְּיִיבְים בְּיִבְּים בְּיִיבְים בְּיִים בְּיִיבְּים בְּיִים בְּבִיים בְּיוֹבְיוֹים בְּיוֹבְים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹב בּיוּים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹבְים בְּיִבְים בְּיִים בְּיבְּים בְּבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹבְיבְיוֹב בְּיוֹם וּבִילְים בְּיִים בְּיוֹבְייִים בְּיִּים בְּיִים בְּיבְּים בְּבְּיים בְּיִים בְּיוֹם בְּיבְּיים בְּיבְּיבְּים בְּים בְּיוֹם וּבְּיבְּים בְּים בְּיוֹם וּבְּיבְּיים בְּיִים בְּיוֹ

свътиломъ именуется солнце, луна же именуется малымъ, при чемъ, оба прилагательныя имъютъ значеніе срави. ст. См. § 119, 1 (Срав. Іезек. 8, 6. 13; срав. ст. 15).

20. ישרצו הפים רבר למרשה או ישרצו הפים רבר למרשה, экивыми существами (wimmeln sollen die Wasser von Gewimmel, von lebendigen Wesen. Кейль). קייה מחווה מחווה מחווה מחווה מחווה מינים בעל מווה מחווה מוויה בעייה בעייה

21. הַתְּבִּינִם scriptio defectiva вм. הַתְּבִּינִם (§ 87, 1), какъ виже הַתְּבִּינִם, вм. לְנִינֵהֶם, § 91, 2, Прим. 1. — קֹנִינֵהֶם (съ Членомъ) экивущая душа = которая одарена жизнью (Seele die lebende d. i. welche lebt. Гез.-Гейл.), § 111, 2, а.

וְהָעוֹף יָרֶבְ בָּאֶרֶץ: וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי: 23

ויאמר אֱלהים תוצא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיְּרֹה לְמִינָה בַּהַמְּרֹה 124

וָרֶמֶשׁ וְחַיְתוֹ־אֶּרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־בֵן: וַיַּעשׁ אֱלֹהִים אֶרֹר 25 חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהַמֶּה לְמִינָהּ וְאֵרֹג כְּל־רֶמֶשׂ

הָאַדְמָּדֹה לְמִינֵתְהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּיֹ-מְוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים 26 נַעֲשֶׁה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדוּ בִדְנַת הַיָּם וּבְעוֹךְ הַשְּׁמֵיִם וּבַבְּהַמְּדֹה וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׁ הָרֹמֵשׁ עַל־

בּאָרֶץ: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאִרְם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים 27

בָּרָא אֹתֶוֹ זְכָר וּנְקַבָּה בָּרָא אֹתְם: וַיְבֶרֶךְ אֹתִם אֱלֹהִים 28 וַיֹּאמֶר לְהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הְאָרֶץ וְכִבְּאֲדְּה

עלי, אָנְאָא, Juss. Tis. och. אָדָי, § 60, 2. — בְּיַתוֹּ בְּאָרָ, קוֹצָא, ју ју ју ју древнее окончаніе именит. n. въ Stat. constr. (cum Wāw paragogico), вм. розносимых самимъ Богомъ, обозначена здёсь болёе древними оборотами рёчи, свойственными языку поэтическому (Wāw parag., отсутствіе Улена передъ сущ.), то время какъ слёдующія за симъ слова повёствователя (ст. 25) принадлежать языку обыкновенному. См. § 109.

26. «Сотворимъ человѣка по образу Нашему». Множественное число употреблено здѣсь, какъ и въ Б. 11, 7, при обращеніи къ самому себѣ. — בְּעֵישֶׁהְ есть накл. увъщевательное (cohortativus), никогда не принимающее приставки הבי въ глаголахъ לייה, Эв. § 228 с.— פֿצַרְטֵּענְרָ פּזּ нашемъ образъ, т. е. по нашему образу, § 154, 3, а, β. Стърі служить поясненіемъ и дополненіемъ предшествующему ему слову: какъ подобіе наше — какъ нѣчто подобное намъ. Общій смысль: образъ подобный намъ. — יודה Ітрf. Калъ основы הדה.

28. בְּלְשֶׁתְ scriptio defect. вм. בְּלְשׁרְהָ отъ רְרָה отъ בְּלְשֶׁתְ эсивотныя ползающія (срав. ст. 20).

וֹרְדוֹ בִּדְנִת הַיָּם וּבְעוֹף הַשְּׁמֵים וּבְּלּרְחַיָּה הְּלְּשֶׁרֵ עַלְּהִים הָנֵּה נְתַתִּי לְבֶם אֶת־בְּלּרעֲשֶׁב עַל־הָאָרֶץ וְיָאמֶר עֲלֹהִים הָנֵּה נְתַתִּי לְבֶם אֶת־בְּלֹּרְעֵשֶׁב וֹרֵעַ עֻּלֶּהִים וְהָנֵּה לְאָבְלְּה: וּלְבָל-חַיֵּר הְאָרֶין מְשֶׁר־בּוֹ פִּרִי־עֵץ וֹרֵע זְרָע לְבֶם יְהְיֶה לְאָבְלְה: וּלְבָל-חַיֵּר הְאָרֶין מְשֶׁר־בּוֹ וֹלְבָל-עוֹף הַשְּׁמֵיִם וּלְבֹל רוֹמֵש עַל־הְאָרֶין אֲשֶׁר־בּוֹ וֹיְרָא עָבֶּל רְוֹמֵש תַלֹּבְלְהְ וַיְיִהִיבוֹן: וַיִּרְא מִשֶּׁב וְאָבְלְהָ וַיְיִהִיבון: וַיִּרְא מַשֶּׁב וְאָבְלְהָ וַיְיִהִיבן: וַיִּרְא מִשֶּׁב וְאָבְלְהָ וַיְיִהִיבן: וַיִּרְא מִיּבֹר וֹמֵשׁ הַיִּרְה מָתִּרְבְּלֹּיי, בְּלִּירִי, מְשֶּׁב וְיִבְּרִין מִשֶּׁב וְיִבְּיִן וְיִבְּיִר מִיִּרְיִּה מִיִּרְה מִשֶּׁב וְיִבְּיִר וְיִבְּין וְיִרְיִּר מִּיִּר וֹיְבִין וֹיִבְין וְיִבְּיִר מִיִּר בְּלִּיר וְיִבְּין מִיבְּר וְיִבְּיִר מִיִּרְיִים מִיִּרְיִים וְיִבְּיִים וּיִרְרִין מִיִּרְיִם מִיִּרְיִם מִיִּרְ מִשְׁב וְיִבְּיִר וְיִבְּין וְיִבְיִים וְיִבְּיִר מְיִבְּר מִיִּרְ מִיִּרְ מִשְׁב וְיִבְּיִבְיִים וּבְּיִרְיוֹן מִיִּרְיִם מִיִּרְם מִיְּבְּלְרְה וְנִיִּרְ מִבְּיִרְה מִינִים וּיִרְרִין מִיּבְּים וְיִיְרִים מְּיִבְּיִרְם מִיּבְּים וְיִבְיִים וְיִבְּים וְיִבְּיִרְם מִּיִבְּים וְיִבְּיִרְם מִּבְּים וְיִיִּרְים מְיִבְּים וְיִיִּרְיִים מְיִבְּים וְיִבְּיִרְיִים מְּיִבְּים וְיִבְּיִים וּיִיְרִים מִּיִבְּים וְיִיְרִים וְיִבְּיְיִים וּיִבְּלּים מִשְׁבּב וְיִבְיּיְבְּים וּבְּיִבְּיִים וּיִבְּיִים וּיִבְּים וּבְּיִים וּיִים וּיִבְּים וּיִבְּים וּבְּיִבְּיִים וְּבְּיִים וְּיִבְּיִים וְּיִבְּיִים וְיִבְּיִים וְיִּיְיִים וְּיִבְּיִים וְּיִבְּיִים וְּבְּיִים וְיִּיְיִים בְּיִים וְיִים וְּבְּיִים וְּיִבְּיִים וְבְּיִבְים מְיִבְּים וְיִיבְּיִים וְיִבְּיִים בְּיִים וְּיִבְּיִים וְּבְּיִים בְּיִים וְיִים וְיִיבְיוֹים וְיִים וְּיִים וְיִבְּים וְיִיבְּיִים וְיִים מְיוֹבְיים וּיִים וְיִים מְיִים וְיִבְּים מְיוֹים וְּיִים וְיִים וְיִים מְיִים מְיוֹים מְיוֹים מְיִים וְיִים מְיִים מְּיִים מְּיִים מְיוֹים מְיוֹים מְיוּים מְיִים מְיִים מְיִים מְיּים מְיוֹים מְיוֹים מְיוֹים מִייְים וְיִיים מְיוֹים מְיּים מְיוֹים מְיוֹים מְיוֹים מְי

בְּיָבְי יַיִּי, יְּשֶּׁיְבְי עָשְׁרֹה וְהְנֵּה־מוֹב מְאָד וַיְהִי־עֶרֶב צֵּלְהִים אֶת־בָּל־אֲשֶׁר עָשְׂרֹה וְהְנֵּה־מוֹב מְאָד וַיְהִי־עֶרֶב וֹיְהִי־בֹּקֶר יִוֹם הַשִּׁשִׁי:

ביוֹם וַיְבַלּוּ הַשְּׁמִיִם וְהָאָרֶץ וְכָלּ־צְּבָאְם: וַיְבַלּ אֱלְהִים 2, 1, II בּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאּבְתּוֹ אֲשֶׁר עָשֶׂר, וַיִּשְׁבֹּרת בִּיוֹם בּיוֹם בּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִבְּל-מְלַאבְתּוֹ אֲשֶׁר עָשֶׂר: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֵת־ 3

Гл. II, 1. רַלְּהוּ *Impf. consec. Пу.* осн. בְּלְהּ עַּבְּאָם עַּגָּיָ עַּגּיּ ווּ וּאַבּ וּעָבָּאָם היי וּאָבּ וּעַבּ פּטעнство, т. е. ихъ обитатели, вообще же: все въ нихъ находящееся.

^{29.} בְּחַבְּי. вм. בְּחַבְּי, § 66, Прим. 3. О Perf. בְּחַבְּי, даю, см. § 126, 4.

^{30.} בְּלְּבֶּיְבֶק עֵשֶׂב зависить также оть בְּתְּתִּי въ ст. 29 (срав. Іовъ 3, 20, 23).

^{31.} יוֹם הַשָּׁבִיעי ע יוֹם הַשָּׁבִיעי ע יוֹם הַשָּׁבִיעי ע יוֹם דַּאַלָּעי. 1. 2, 3. Замѣчательно что только шестой и седьмой день въ евр. тексть сопровождаются Членомъ, дающимъ пмъ ближайшее опредъленіе, и указывающимъ нѣкоторымъ образомъ на особенное ихъ значеніе, въ то время какъ предшедствующіе дни (ст. 5, 8, 43, 49, 23) этого опредъленія не имѣютъ (по Нъм.: ein Tag, ein zweiter Tag, ein dritter Tag и т. д.). Въ обоихъ случаяхъ Членъ употребленъ только передъ именемъ прил. (ср. ст. 21); въ ст. же 2-мъ ІІ-й гл.— и передъ сущ. и передъ прил.

^{2.} בלה Impf. consec. Ili. осн. בלה

^{3.} Въ выраженін בָּרָא לַעְשׁוֹרת спрягаемая форма глагола (verbum

יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְּקַדִּשׁ אֹתֵוֹ בִּי בוֹ שָׁבַרת מִבְּל-מְלַאַבְתּוֹ אֲשֶׁר-בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

2. Всемірный потопъ.

Б. VI, 9—22. VII, 11—24. VIII, 1—19.

אַלֶּהְ תְּוֹלְרֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַּדִּיק תְּמִים הְיָה בְּּרְרָתִיו 10 אַלֶּהְ תְּוֹלְרֹת נֹחַ לְּהַלֶּךְ־לְחַ: וַיּוֹלֶּד נֹחַ שְׁלֹשְׁה בְּנִים 10 אֶת־הֶבֶּלְּהִים הְתְּהֶלֶּהְים וְאָת־הֶבֶּרת: וַתִּשְׁחֵת הְאָרֶץ לִבְּנִי 11 אֶת־הֶבֶּר וַנִּיְרָא אֱלֹהִים אֶת־ בַּנִי 12 הַאָּרֶץ וְהָנֵּה נִשְׁהָתְה בִּי־הִשְׁהִירת בְּלּ־בְּשָׁר אֶת־הַּרְכּוֹ הַאָּרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁהָתְה בִּי־הִשְׁהִירת בְּלּ־בְּשָׂר אֶת־הַּרְכּוֹ

finitum) выражаетъ не главное дъйствіе предложенія, но адвербіальное опредъленіе главнаго дъйствія, и потому, сотворилз дълая, по складу еврейской ръчи, значить дълалз творя, каковое понятіе лежить въ значеніи глагола בָּרָא (срав. выраженія: הַּרָדִיל לַעֲשׁוֹת сдълаль увеличивая, великое (er machte gross) הַרֶע לַעְשׁוֹת дълалъ дурно (er machte schlecht) § 142.

- Гл. VI, 9. בְּלְרֹתְיוֹ פּג своеми въку между современниками. Съ Богомъ ходить поступать по волъ Божіей, слъдовать ей.
- 10. יַלַד Impf. consec. Гіф. осн. יָלַד יָלַד , § 97, 1, Прим., § 120, 1, b.
- 11. לְפֵנִי הְאֵלְהִים передт Богомт въ глазахъ Бога (Богъ нашелъ, что земля была испорчена, т. е. что испортились люди, жпвущіе на землѣ); срав. 7, 1. 10, 9. Інс. Нав. 6, 26. בַּיִּבְיֵלֵא съ пад. вин., § 138, 3, b.
- 12. בְּשִׁרְהַ 3. Perf. Hig. въ паузъ. Портить свой путь значить: идти пагубнымъ путемъ, вести дурную, пагубную жизпь.

- 13. בְּאַ לְּפָבֵי, пришелт предт мое лице ръшенъ мною, благо-угоденъ мнт (срав. Пс. 19, 15). הְם בִּפְבֵיהֶם הְם בִּפְבֵיהָם הַם הַפְּבֵיהָם הַם הַפְּבֵיהָם הַם הַפְּבֵיהָם הַם הַפְּבֵיהָם הַם הַפְּבֵיהָם הוע מעד, т.е. отъ нихъ нсходящія, причиняемыя ими. Suffixa pluralia въ בּיִשְׁרִיהָם ווּ בִּפְבֵיהָם относятся къ слову פּיִשְׁרִיהָם ווּ בִּפְבֵיהָם פּיִשׁרִיהָם ווֹ בִּפְבֵיהָם אוֹם הַפְּבֵיהָם אוֹם (coll.) значенів, § 146, 1. בְּיִבְיִנְיִם הַבָּיִרְם, § 134, 2, Прим. 1 (срав. ст. 17). בְּבִירָץ הַבּבּירָץ פּאַתריה.
- 14. קבים התבה יות בים בוות בוות המשמע בוות המשמע המשעני, т. е. нострой по такъ, чтобы онъ состояль изъ гнъздъ, т. е. изъ отдъленій (Гез. Гейл.: zu Zellen mache die Arche, d. i. mit Zellen, mache sie so, dass sie aus Zellen bestehe), § 139, 2 (срав. ст. 16.2, 7). קבים בי удареніємъ на слогъ послыднеми (ultima). См. § 49.
- 15. אַרָה букв.: и сіе (есть) какт ты должент построить его, т. е. и воть какъ ты долженъ построить его.

בּגְדָה תְּשֶׂים תַּחְתִים שְׁנִים וּשְׁלִשִׁים תַּעֲשֶׂהְ: וַאֲנִי הְנְנִי הִנְיִי בּוֹ רוּחַ חַיִּים מִתְּחַרת הַשְּׁמִים כֹּל אֲשֶׁר-בְּאָרֵץ יִנְוֹע: בּוֹ רוּחַ חַיִּים מִתְּחַרת הַשְּׁמֵיִם כֹּל אֲשֶׁר-בְּאָרֵץ יִנְוֹע: וְהַלְּמֹתִי שֶׁת־בְּרִיתִי אִתְּךְ וּבְאֹתְ שֶׁל־הַתֵּבְה אַתְּה וּבְנִיךְ אַנִים 19 מִבֹל תְּבִיא שֶׁל־הַתֵּבְרה לְהַחֵירת אִתְּךְ זְבְר וּנְקַבְרה יְהְוֹנִי מִבֹל תְּבִיא שֶּל־הַתֵּבְרה לְמִינָה מִבֹל רֶמֶשׁ הָאֵרְמָרה 20

לְמִינַרְוּ שְׁנַיִם מִפֹּל יָבֹאוּ אֵלֶיךְ לְהַהְיוֹרת: וְאַבִּל וְאָסַפְּתָּ אֵלֶיךְ וְהָיָדה לְךְּ

כַּוֹר־לְדְ מִבָּל־מֵאֲבָל אֲשֶׁר וֵאָבֵל וְאָסַפְתָּ אֵלֶיִדְ וְהָיָדה לְדְּ

וְלָהֶם לְאָבְלֶּרה: וַיַּעֵשׁ לָהַ בְּכֹל אֲשֶׁר צִוְּה אֹתוֹ אֱלֹהִים 22

בן עָשָה:

можно отворять, запирать и т. п.) — אווים רנר' החות התוחלים ונר' העודה אווים אווים אווים אווים ונר' העדים ונר' אווים ונר' העדים ונר' אווים ונר' העדים ונ

- 17. המברל מום. О причинь отсутствія Плена передь מברל מום см. § 110, 2, c; Эв. § 287 h. Членъ передъ אנברל עוברל עוברל עוברל אום указываетъ на то, что о потопъ уже было говорено, или что вообще понятіе о пемъ было уже извъстно.
- 18. Perf. cons. בְּקְמֵתְיֹ (Ti. отъ קוֹם) עוֹ לְבָאתְ съ удареніенъ на послыднеми слоть, § 49, 3 (срав. ст. 14).
- 19. קְּחֵי, см. § 35, 2 A, 1.— לְחֲהֵית (Inf. Γi . осн. קְּחֵי, чтобы-дать (нмъ) возможность жить, чтобы сохранить ихъ живыми. Точно также и въ концъ 20 ст. Срав. в Неопр. накл. съ \$ 132, 3, Прим. 1.
 - 21. בָּח ווּמַם *Imper*. осн. לָבָק , § 66, Прим. 2.— בָּאָםַבְּּה, § 126, 6, c.

11, VII בּשְׁנַרת שֲשׁ־מֵאוֹרת שְׁנָרה לְחַיֵּי־נֹחַ בַּהֹדֶשׁ הַשֵּׁנִּי בְּלְעוּ בְּשִׁבְעְהרְעָשָׂר יוֹם לַחְדֶשׁ בִּיּוֹם הַזֶּה נִבְּקְעוּ בְּלֹ- בְּשְׁבֵעְהרְעָשָׂר יוֹם לַחֲנִים הַשְּׁמִים נִפְּתְּחוּ: וַיִהִי 12 מַעְיְנוֹרת הְּהוֹם רַבְּרוֹ וַמְשְׁרֵב וֹמְ וְאֲבֶּרֵת בְּנִירֹת בְּעָבֶם לִיְלְה: בְּעָצֶם הַוֹּשֶׁם עַל-הָאָבֶין אַרְבְּעִים יוֹם וְאֵבְּבְעִים לְיָלְה: בְּעָצֶם הַיֹּלְה בָּנִיוֹ אִבְּכם וְנִבֶּרת בְּנִירֹה וְאֵשֶׁר 14 מַח וִשְׁלשֶׁרת נְשֵׁירְבְנְיוֹ אִבְּם אֶל-הַתִּבְּהוֹ וְכְל-הָנָמֶשׁ הְרֹמֵשׁ הְרֹמֵשׁ הְרֹמֵשׁ הְרֹמֵשׁ הְרֹמֵשׁ הְרֹמֵשׁ הְרֹמֵשׁ הְרֹמֵשׁ הְרֹמֵשׁ

- 12. О ед. ч. именъ сущ. при числахъ см. § 120, 2.
- 13. בְּעֶצֶם הֵיּוֹם הַזֶּה, 124, Прим. 3.— בְּאָ, 148, 2.— Касательно שֵׁלשֵׁת בְּשׁים см. § 97, 1, стр. 385 (срав. кн. Іова 1, 4).

עַל־הָאָרֶץ לְמִינֵהָוּ וְכָל־הָעוֹף לְמִינֵהוּ כֹּל צִפּוֹר כְּל־ כָּגָף: וַיָּבֹאוּ אֶל־נֹהַ אֶל־הַתִּבְּה שְׁנַיִם שְׁנַיִם מִכְּל-הַבְּשָׁר 15 אֲשֶׁר־בּוֹ רוּחַ הַיִּיִם: וְהַבְּאִים זְכָר וּנְקַבָּדה מִכְּל-בָּשֵּׂר 16

בָּאוּ בַּאֲשֶׁר צִּוְּה אֹתוֹ אֱלֹהִים: וַיִּהִי הַמַּבוּל אֵרְבָּעִים 17 יוֹם עַלֹּ-הָאֶרֶץ וַיִּרְבּוּ הַמַּיִם וַיִּשְׂאוּ אֶת־הַתַּכְה וַתְּרָם

מַעל הָאָרֶץ: וַיִּגְבְּרוּ הַפֵּיִם וַיִּרְבוּ מְאֹד עַל־הָאָרֶץ וַתֵּלֶךְ 18

הַתַּבְרה עַלֹּיפְנִי הַמְּיִם: וְהַמֵּיִם נְּבְרוּ מְאֹד מְאֹד עַלֹּדְאָבֶיץ 19 וַיְבָפוּ כָּלֹ־הָהָרִים הַנְּבֹהִים אֲשֶׁר־תַּחַרת כָּלֹ־הַשְּׁמֵיִם:

בַמשׁ עֶשְׂרֵה אַפָּה מִלְמַעְלְרִה גָּבְרוּ הַפָּמִים וַיְכְפוּ הֶהְרִים: 20

ווּגְוַע בְּלֹ־בְּשָׁר הָרֹמֵשׁ עַלֹּרְהָאָרֶץ בְּעוֹךְ וּבַבְּהַמְה וּבַחַיָּה 21

וּבְכָל־הַשֶּׁרֶץ השׁרֵץ עַל־הָאֶרֶץ וְכֹל הְאָדֶם: כֹּל אֲשֶׁר בּבְּלְבָרה מֵתוּ: נִשְׁמֵרת־רוּחַ חַיִּים בְּאַפִּיוֹ מְכֹּל אֲשֶׁר בָּחְרָבְרה מֵתוּ:

וַיִּמֵּח אֶת־בֶּלֹ־הַיְּקוּם אֲשֶׁר עַלֹּ־פְּנֵי הָאֲדְמָדה מֵאָדְם עַר־ 23

15. שנים שנים no napn (je zwei), § 120, 5.

17. בְּיִשְׂאוּ אוּ וַיִּשְׁאוּ אוּ אַ אַ פֿריַשְּאוּ אוּ אַניִישְאוּ אוּ אַניִישְׁאוּ וּ 17. בְּיִשְׂאוּ וּ 17. בּיִבְּיאוּ וּ § 20, 3, b. Осн. בְּיִבְּיאוּ וּ *Impf. consec. Кал*ь осн. ברום .

20. בְּמֵשׁ עֶשְׂרֵה פּעּוּה n. опредъленія мѣры (Accus. mensurae), § 118, 1, с.

23. בְּיָבֵּת Impf. consec. High. осн. בְּתְּהָ (כּה Па́ма́хом вм. Камэ́ца; срав. Пс. 109. 13). О вин. п. при гл. стр. см. § 143, 1, а. Ниже эта же форма встръчается во мн. ч. (קיבַור).

בְּהֵמֶרה עַד־ רֶמֶשׁ וְעַד־ עוֹף הַשְּׁמֵיִם וַיִּמְּחוּ מִן־הָאָרֶץ בַּהַבְּרוּ הַפַּיִם עַל־ 24 הַאָּבֶץ הֲמִשִּׁים וּמְאַשֶּׁר אָתּוֹ בַּהֵבֶה: וַיִּנְבְּרוּ הַפַּיִם עַל־ 124 הָאָרֶץ הֲמִשִּׁים וּמְאַת יְוֹם:

וּיִוְּפֹר אֱלֹהִים אֶת־נֹחַ וְאֵת כְּל-הַחַיְּה וְאֶת־בְּל-הַבְּהַמְה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתַּבֶּה וַיִּעֲבֵר אֱלֹהִים רוֹחַ עַל הָאָרֶץ 2 וַיִּשׂכּוּ הַמֵּיִם: וַיִּפְּכְרוּ מַעְיִנֹת הְהוֹם וַאֲרָכֹּת הַשְּׁמֵיִם

יַנְּבֶּלֵא הַנָּשֶׁם מִן־הַשְּׁמֵיִם: וַיָּשְׁבוּ הַמַּיִם מִעַל הְאָרֶץ זְּבְּרָּא הַנְּשֶׁם מִעַל הְאָרֶץ ז זִיּבְלֵא הַנָּשֶׁם מִן־הַשְּׁמֵיִם: וַיָּשְׁבוּ הַמַּיִם מִעַל הְאָרֶץ 3

4 וַתְּנָח הַתִּבְרה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּשִׁבְעָה־עָשְׂר יוֹם לַחְדֶשׁ

על דְרֵי אֲרְרֵט: וְהַפֵּיִם דְיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר עַד הַהֹדֶשׁ הַעָּשִׂירִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ נִרְאוּ וְהִבְּים: בּבָּבְשִּירִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ נִרְאוּ רְאֹשֵׁי הַהְרִים: פּ בּב אשר

וְיָהִי מִבֵּץ אַרְבָּעִים יָוֹם וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת־חַלּוֹן הַתֵּבְה אֲשֶׁר יּ עֲשֶׂר יִבשֶׁרת יְעִיּה יָצוֹא וְשׁוֹב עַד־יְבשֶׁרת יִּעִיּה יָצוֹא וְשׁוֹב עַד־יְבשֶׁרת

Гл. VIII, 1, וַיָּשָׁכּר Impf. consec. Pl. основы בָּיַבּיּבָּר.

3. בְּיָשְׁבּוּ – וְשׁוֹב 60 оды постоянно уменьшались, § 131, 3, b, Прим. 3 (срав. ст. 5). — מָקְצֵה (вм. מָקְצֵה) въ концъ, т. е. послъ, § 20, 3, b. Срав. ст. 6.

4. נְהַבֶּח, Impf. consec. осн. בָּהָבָח, § 73, Прим. 4.

5. בַּאָרָד לַהֹדֶּל פּנּ первый (день) мисяца, 🚦 120, 4, Прим. 2.

7. אֶת־הֶעֵרֵב ворона, den Raben, именно того, который у него быль въ ковчегѣ. На этомъ основаніи и въ ст. 8. Членъ употребленъ при сущ. ילְבָּה יִצוֹא יְצוֹא יְצוֹא הָישׁוֹב יינִרָּה , זוֹנְה יינִרְּא יִצוֹא וּ סוּאָה פּטּא פּטּע פּטּא פּטּא פּטּא פּטּא פּטּא פּטּא פּטּא פּעניייניייייט פּעייייט פּע פּעניייט פּעניייט פּעניייט פּעניייט פּעניייט פּעניייט פּענייט פּעניייט פּענייט פּ

- הַפַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ: וַיְשַׁלַּה אֶת־הַיוֹנָה מֵאָתֶוֹ לִרְאוֹרת הֲקַלוּ 8
- דַפַּיִם מִעַל פְּנֵי הָאָדְמֶה: וְלֹא־מְצְאָה הַיּוֹנְה פְּנֵי הָאָדְמֶה: וְלֹא־מְצְאָה הַיּוֹנְה פְּנִי לְבַקּבִי בְּיִבְיִם עַל־פְּנֵי לְבַקּדִי, כִּי מַיִם עַל־פְּנֵי בְּל־הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח יְדוֹ וַיִּכְּחֶהְ, וַיְּבֵא אֹתָה אֵלְיו אֶלְ-
- הַהַבֶּרה: וַיָּחֶל עוֹד שִׁבְעַרת יָמִים אֲחֵרִיֶם וַיִּבֶּף שֵׁלַּח 10
- אָת־הַיוֹנְדְה מִן־הַתִּבְּדְה: וַמְּבֹא אֵלְיו הַיּוֹנְדְה לְעֵרת עֶרֶב 11 וְהִנָּה עֲלֵה־זַיִרת מָּרָף בְּפֶּידָה וַיַּדִע נֹהַ בִּי־קַלּוּ הַמַּיִבּם מֵעַל
- הַאָרֶץ: וַיִּיָהֶל עוֹר שִׁבְעַרת יָמִים אֲהַרֶים וַוְשַׁלַּה אֶת־ 12
- הַיּוֹנְהֹ וְלְאֹ־יְסְפָּה שׁוּב־אֵלְיוֹ עְוֹר: וַיְהִי בְּאַהַת וְשֵׁשׁ־ 13 מֵאוֹרת שָׁנָה בָּרִאשׁוֹן בְּאֶהָד לַהֹדֶשׁ הֵרְבוּ הַמֵּיִם מֵעַל הָאָרֶץ וַיְּכַר נֹחַ אֶת־מִּכְּםַה הַתִּבְה וַיַּרְא וְהַנֵּה הַרְבוּ פְּנֵי

14 הְאָרְמֶּר: וּבַהֹּדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּשִּׁבְעַר, וְעֶשְׁרִים יוֹם לַחֲדֶשׁ 16. 15 הְאָרֶץ: וַיְרַבֵּר אֱלֹהִים אֶל-לֹחַ לֵאִלְר: צֵּאַ 16. 17 מִן-הַתַּבְרּ, אַמְּרּ וְנִשִׁי-בְנֶיְדּ אִמְּרְ: בָּאַרְ וְנְשִׁי-בְנֶיְדּ אִמְּרְ: בָּאַרְ וְבְּלִּרְ וְנְשֵׁי-בְנֶיְדּ אִמְּרְ: בָּאַרְ וְבְּלִּרְ וְבְּלִּרְ וְבְּלִּרְ וְנְשֵׁי-בְנֶיִ וְמְּשִׁר בְּעוֹף וּבַבְּהַמְּר וְנְשֵׁי-בְנָיִ וְמְּשִׁר בְּעוֹף וּבְבִּר בְּאָרֶץ וּבְּרּ וְנְשֵׁי-בְנָיִ וְמְשִׁר וְנִשִׁי בְּנְיוֹ וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי-בְנְיִי אִמְּוֹ: 18 עַל-הָאָרֶץ: וַיִּצֵא לָחַ וּבְנִיוֹ וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי-בְנְיִי אִמְּוֹ: 19 בְּלִיהְנִיהָ בְּלִירְנְיִם וֹיִצְאוּ מִן-הַתְּבֶּר בֹּלְרהְעוֹף כֹּל רוֹמֵשׁ עַל-הְאָרֶץ וְבִּוּ לְבִּיִּר בְּלִיהְנִים וְצָאוּ מִן-הַתְּבֶּרְ בֹּלְיהְעוֹף כֹּל רוֹמֵשׁ עַל-הְאָבֶץ וְבִּנִיּיִי בְּלִייִּהְ מִוֹיְבִּהְ נִיְנִישׁ בְּל-הְעוֹף כֹּל רוֹמֵשׁ עַל-הְאָבֶץ בְּנִיּיִ בְּלִיבְּיִי בְּלִּיִּיְ בְּלִיהְיִבְּנִי וְצִאוּ מִן-הַתִּבְּרוֹ בְּלִיהְרָיִי בְּלִייִּהְ וְבְּלִיוֹן בְּלִבִּיִי בְּנִיוֹן בְּלִּבְיִי בְּלִייִּבְיִי בְּלִייִּים בְּלִייִים בְּלִיוֹם עַל-הָאָבֶיץ בְּוֹיִיהָם וְצְאוּ מִן-הַתְּבָּבְיוֹ בְּאִבּיים בְּנִיוֹ בְּבִיּבְנִייִי בְּעִּבִייִּים בְּנִייִים בְּנִיוֹים בְּעִּבְיִים בְּנִיוֹים בְּבְּיִים בְּבִייִים בְּיִבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְיִים בְּבְּבְיִים בְּבְיִים בְּבְיִים בְּבְּיִים בְּבִייִים בְּבְּיִים בְּבְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּבְיִים בְּבִייִים בְּיִבְּיִבְיִים וּבְּבְיִים בּיִים בְּבִייִים בְּבִייִים בְּבְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּבְיִים בְּבְּיִים בְּבְיִים בְּבֹּים בְּים בְּבְיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְייִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּנִייִּים בְּיִבְייִּבְּבְיוֹם בְּבְייִים בְּיִבְייִים בְּיִבְייִים בְּבְּבְיוֹים בְּבְיוּים בְּבְּיִים בְּבְּיוֹם בְּבְּיִים בְּבְּבְיוּים בְּבְּיִים בְּבְּבְייִם בְּיִבְּיִים בְּבְּבְּבְיוּים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּיִים בְּבְּיוֹבְייִים בְּבְּיוֹיים בְּבְייִים בְּיִּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיים בְּבְּיִבְיְיִים

^{8.} בְּלֵל מדי (הַ interrog., § 153,2, стр. 567 и д., น วุรับ อารา (กุรับ วาว): слабиютте-ли и уходятъ-ли воды съ поверхности земли (по Нъм.: ob die Gewässer abnähmen — und sich verliefen — von der Oberfläche der Erde), constructio praegnans, § 141.

^{9.} בְּהְיֶב Impf. consec. основы אֵלְיוּ אַנְיּר בּישׁוּב ка себъ, § 124, 1, b (срав. 3, 7).

^{10.} בְיָּחֶל Impf. consec. Гіф. осн. רַיִּחֶל Impf. consec. Гіф. осн. רַיָּחָל עו онг прибавиля выпускать (und er fügte hinzu zu senden), т. е. онять выпустиль, § 142, 1 и Прим. 1 (срав. ст. 12).

^{11.} לְעֵה עֶרֶב къ вечернему времени, около вечера; לְעָה עֶרֶב около (срав. Б. 3, 8).

^{12.} אַנייָחל, § 69, Прим. 5.

^{14.} Подъ הְרֶבּר ст. 13 должно понимать удаленіе массы воды, при чемъ земля оставалась еще покрытою иломъ и была увлажена; слово же יְבִּיֹיִה обозначаетъ, что она уже совершенно обсохла. Срав. Ис. 19, 5: נְהַרְ יִחַרָב וִיְבִיֹיַ становится безводнымъ и сухимъ.

^{17.} Касательно прошедших сов. послъдовательных (Perf. consec.) וְיַבְרָא – וְּכְרוּ וְרָבוּ послъ предшествующаго имъ Пов. накл. (Imper.) см. § 126, 6, с (срав. 6, 21).

3. Испытаніе Авраама.

Б. XXII.

- וֹיָהִי אַחַר הַדְּבֶּרִים הָאֵּלֶה וְהָאֱלֹהִים נִפְּּה אֶת־אַבְּרָהָם
- וּיאׁמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיּאֹמֶר הַנֵּנִי: וַיּאֹמֶר קַה־נָּא אֶרִר- 1 בּיְּהְ אֶרִר- אַבְּרְהָּם וַיִּאֹמֶר הַנְּנִי: וַיִּאמֶר וְלֶךְּ אֶלִּר- אֲמֶר הַבְּיְרִים אֲשֶׁר אֶבִיין הַמְּיִרְיִם אֲשֶׁר אֶבִיין הַמְּיִרִים אֲשֶׁר אֶבִיין הַמְּיִרִים אֲשֶׁר
- אַמַר אַלֶּיך: וַיַּשְׁבֵּם אַבְרָהָם בַּבּלֶּךְ וַיַּהֲבשׁ אֶת-חֲמֹרוֹ 3 וַיִּקָּח אֶת-שְׁנֵי נְעָרְיוֹ אִתּוֹ וְאֵרת יִצְהָק בְּגִוֹ וַיְבַקַּע עֲצֵי עֹלָרה וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-אֲמֵר-לוֹ הָאֱלֹהִים:

Гл. XXII, 1. Объ употребленіи формы רַיָּה при опредъленіяхъ времени см. § 129, 1 Прим. (срав. Б. 39, 13. 15. 18. 19. С. 15, 1).— въ паузп הַבְּנֵי (какъ напр. въ ст. 7) הַבְּנִי ессе те, вото я, я здѣсь (§ 32, 2, с. и 100, 5). Обыкновенная формула откликающагося на зовъ (ст. 7. 11).

- 3. בְיָּלְם Іmpf. cons. осн. בְיֵלֶךְ ; осн. קֹלַדְ, осн. אָתּוֹים, см. зам. къ. в. 9.— אָת־יִּשְׁבֵי נְעָרִיוּ двухг своихг слугг, § 117, 2.

בַּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְּרְהָם אֶּל-נְעָרִיו שְׁבוּ־לְּכֶם פֹּה עִם־הַחְמוֹר וַאֲנִי וְהַצַּעַר נַלְּכָּה עַדּבְּהָם אֶּל-נְעָרִיו שְׁבוּ־לְכֶם פֹּה עִם־הַחְמוֹר וַאֲנִי וְהַצַּעַר נַלְּכָּה עַדּבְּהֹה וְנִשְׁתְּחֵוֶה וְנְשִׁתְּחֵוֶה וְנְשִׁרְּהְוֹ הַחְמוֹר וַאֲנִי וְהַעַּרְהְם אֶת־עֲצֵי הְעלְר וַיִּשְׁתְחֵוֶה וְנְשִׁרְּהְוֹ אַת־הָאֵשׁ וְאָת־הַמַּאֲכֶלֶר וְיִשֶּׁה שְׁנִיהָם בּנוֹ וַיִּשְׁה בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאָת־הַמַּאֲכֶלֶר וְיִאְטֶר שְׁנִיהָם זֹיִבְּרְהְם אָבִין וַיִּאֹטֶר אָבִין וַיִּאֹטֶר הְנִּהֹ וְיִאְטֶר הְנִּהֹ הְשָּׁה וְעַלְר בְּנִי וְיִאְטֶר הְנִי וְיִאְטֶר הְנִּה הְמָשׁ וְהָעָצִים וְאַיֵּה וְנִשְׁר וְנִיּלְרוֹ בְּנִי וַיִּאֹטֶר הְנִילְרוֹ בְּנִי וְיִבְּלְרוֹ בְּנִי וְיִבְּלְרוֹ בְּנִי וְיִבְּלְרוֹ בְּנִי וְיִבְּלְרוֹ בְּנִי וְיִבְּלְר בְּנִילְרְהְם אֶּלְּהִים אֶּלְּהִים אָבְרְהָם אָשֶׁר אֲשֶׁר אֲמֶר־לוֹ הָשֵּׁה וְעַלְר בְּנִי וְיִבְּלְר בְּנִילְ בְּנִי וְיִבְּלְר בְּנִי וְיִבְּלְר בְּנִילְרְהְם אָלְרְיהְם אֵלְרְיְבְּנִי וְיִבְּלְר בְּנִילְרְהְם אָלְרְיִבְּיוֹ בְּיִבְּרְ בְּנִילְר בְּנִילְרְהְ בְּנִיבְירְם אֵבְּרְרְהְם אֶבּרְרְהְם אָבְרְרְם אָּבְּרְרְבְּיוֹ וְיִשְׁלֵם אֹם עִלּל לְעֵבְים וֹיִישְׁל בְּנִיבְיִם אֹּת וְנִישְׁל בְּנִיבְים אֹם מִעַל לְנֵעצִים: וְיִשְּׁשׁ אִבְּרְבְּבְּת בְּנִילְים אִבּרְרְהָם אָּת־הָמְשְׁל אֵלְיבְבְים אֹם מִעל לְנְבְּים אֹבּים אָּבְּים אֹנִילְים בְּנִיבְים אֹבּיוֹ וְיִשְּשׁׁ א אַלּרְהָבְם אָּתְרְבְּבְיוֹ בְּיִבְיִים בְּיוֹם בְּיִבְיּים וְיִישְׁים בְּיִבְּיְיִישִּים אָבְּיבְים בְּיּבְיוֹ בְיִישְׁים בּיוֹ וַיִשְּשָּׁים אֹבְּיּע בְיוֹים בְּיוֹ וְיִשְּישׁ אוֹנִילְם בְּבוּים בּּבּוֹ וַיִישְׁים אוֹבְיל בְּיבְיוּים בְּיוֹי בְיוֹבְיבְים בּיוֹ וַיִּשְׁים אוֹבְיל בְּבְיוֹם בּיוֹ וַיִישְׁים אִבּרְים בְּבְּיוֹ בְּיִישְׁים בּיוֹ בְיִישְׁים בְּבְּבְיוֹים בּיוֹ בְיִישְׁבְּים בְּבְּיוּים בְּבְּיוּיוּבְים בּּבְּיוּיוּים בְּיוּיוּים בְּיוֹישְׁבְּיוּיוּים בְּיוּבְים בְּיוּבְיים בְּיוּבְיוּיוּיוּיוּים בְּיוּיוּים בְּיוּיוּיוּים בְּיוּיוּיוּיו

4. Impf. consec. אַנְייִן послѣ опредѣленія времени въ видѣ реченія самостоятельнаю, т. е. безъ спрягаємой формы, § 155, 1, а; Эв. § 344 b, 2 (срав. Б. 3, 5).

5. בְּשַׁתְּחָרָה. Ітрf. вида Гітпа э́ль осн. בְּשָׁתְּחָרָה, § 75, Прим. 18. Касательно увъщевательных накл. (cohort.) בְּיַבְּה, בְּיַבְּה, בְּיַבְּה, בְּיִבְּה, בְיִבְּה, בְיִבְּה, בִּיבְּה, בִּיבְּה, בִּיבְּה, בִּיבְּה, בִּיבְּה, בּיִבְּה, בּיִבְּה, בְיִבְּה, בִּיבְּה, בִּיבְּה, בִּיבְּה, בִיבְּה, בִיבְּה, בִיבְּה, בִיבְּה, בִּיבְּה, בִיבְּה, בִּיבְּה, בִיבְּה, בִיבְּה, בִיבְּה, בִּיבְּה, בִיבְּה, בִּיבְּה, בִיבְּה, בִּיבְּה, בִיבְּה, בִיבְּה, בִּיבְּה, בְּיִבְּה, בְּיבְה, בְּיִבְּה, בְּיבְּה, בְּיבְּה, בְּיבְּה, בְּיבְּה, בְיבְּה, בְּיבְּה, בְיבְּה, בְּיבְּה, בְיבְּה, בּיבְּה, בְּיבְּה, בְּיבְּה, בְּיבְּה, בְיבְּה, בְּיבְּה, בְיבְיבְּה, בּיבְּה, בְיבְּה, בְּיבְּה, בְּיבְּה, בְּיבְּה, בּיבְּה, בִּיבְּה, בּיבְּה, בְּיבְּה, בְּיבְּה, בּיבְּה, בּיבְּה, בּיבְּה, בּיבְּה, בְּיבְּה, בְּיבְּה, בְּיבְּה, בְּיבְה, בְּיבְּה, בּיבְּה, בּיבְּה, בּיבְּה, בּיבְּה, בְּיבְּה, בּיבְּה, בּיבּה, בּיבְּה, בְּיבְּה, בְּיבְּה, בְּיבְה, בְּיבְּה, בְּיבְּה, בּיבְּה, בּיבְּה, בּיבְּה, בְּיבְּה, בְּיבְּה, בּיבְּה, בּיבְּה, בּיבְּה, בּיבְּה, בְּיבְּה, בְּיבְּה, בְיבְּה, בְּיבְּה, בְּיבְּה, בְּיבְּה, בְּיבְּה, בְּיבְּה, בְּיבְּה, בְּיבְּה, בְּיבְּה, בּיבּה, בּיבּה, בּיבּה, בּיבּיה, בּיבּה, בּיבְּה, בְּיבְּה, בְּיבְּה, בְּיבְּה, בְּיבְּה, בּיבְּי, בְּיבְיב, בְּיבְּר, בְּיבְּיב, בּיבּי, בְיבְּיב, בְּיבּי, בְיבְּיב, בְיבּיה, בּיב, בְיבְיב, בְּיבּיה, בּיבּי, בְיבְיב, בְיבּיה, בּיבּי, בְיבְיב, בְּיבּי, בְיבְיב, בְיבְיב, בְיבְיב, בְיבְיב, בְיבְיב,

6. ロップ и возложил ихъ (т. е. дрова), 172, Прим. 7 (срав. 6, 19).

8. אָבְּהַה נוּפּמּט פּפּה, усмотрить (providebit sibi), т. е. томъ будеть попеченіе Божіе. Срав. ст. 3 и см. зам. къ 8, 9. — оба они (duo illi), § 97, Прим. 2 (срав. 2, 25).

וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָּם אֶת־יִּדוֹ וַיִּכַּח אֶת־הַמַּאָבֶלֶרת לִשְׁחֹשׁ 10

אָת־בְּנוֹ: וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַך יְהוֶֹּה מְן־הַשְּׁמִיִם וַיּאֹמֶר 11

אַבְרָהָם אַבְרָהָם וַיּאמֶר הָנֵנִי: וַיּאמֶר אַל־תִּשְׁלַה יְיִדְּדְּ 12 אֶל־הַנַּעֵר וְאַל־תַּעַשׁ לוֹ מְאָוּמָהוֹ כִּי־עַתְּּוֹה וְדַעְתִּי כִּי־ יְרֵא מֱלֹהִים אַתָּה וְלֹא הְשַׂבְתָּ אֶת־בִּנְךְּ אֶת־יְנְהְיֹדְרְּ

מַמֶּנִי: וַיִּשָּׂא צַּבְרָהָם אֶת־עֵינִיו וַיַּרְא וְהָנֵּה־אַיִל אַחַר 13 נָאֶחָוֹ בַּפְּבָרְ בְּכַרְנִיֵוֹ וַיֵּלֶךְ אַבְרְהָם וַיַּפָּח אֶת-הָאַיִּל

וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלֶרה תַּהַת בְּנוֹ: וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם־הַפְּקוֹם 14 בַּהוּא יְהוְּה יִרְאֶה אֲשֵׁר יֵאְמֵר הַיּוֹם בְּהַר יְהוְּה יִרְאֶה בַּיּת

12. שָׁרַה. Juss. 2. т. осн. מְשָׁה. О требовательном накл. (Juss.) при запрещеніяхъ см. § 128, 2, b. יְדְעָהִי novi, знаю, см. § 126, 3, a.— ? передъ 8 выражаеть причину: такт какт ты не—, § 155, 1, c.

13. אחר въ значенім нар. миста (adv. loci): позади, т. е. всторонь, но не позади себя, такъ какъ за собою видёть не было бы возможности. LXX Т.: κριὸς 📆, что указываетъ на чтеніе: אַקוֹר одинг баранг (קחה = тіς); срав. 1 Сам. 1, 1. Дан. 8, 3.

14. יְהְיָה יִרְאָּה Γοςποθε усмотритε (J. wird sich ersehen). Такое названіе Авраамъ даетъ мѣстности, всиоминая слова свои, сказанныя имъ прежде (ст. 8), иынъ неожиданно сбывшіяся. — אֹשֶׁר נַאָּמֵר ונו׳ такт что и нынп говорятт (въ видъ пословицы): на горп Божіей усматриваетса (ita ut dicatur etiamnum: in monte Jovae providetur, Mayp.), т. е. обрътаются средства, подается помощь

т. п. Пословица, безъ всякаго сомнанія, указываеть на Соломоновъ храмъ, въ которомъ возносились молитвы къ Господу Богу. Въ связи съ этимъ состоить и нарицательный смысль собственнаго имени горы, на которой было совершено Господомъ испытаніе Аврааму; такъ какъ въ

15 וַיִּלְרָא מַלְאַך יְהוָה אֶל-אַבְרָהָם שׁנִית מִן־הַשְּׁמֵיִם: -16 ניאטר בי נשְבַעָתִי נְאָם־יְהוֹנְרִ בִּי יַעַן אֲשֶׁר יִנְשִׂירָת אֶרת-

17 תַּבְּבֶר הַזֶּרוֹ וְלֹא הְשַּׂבְתְּ אֶת־בִּנְךְּ אֶת־יְּחִידֶךְ: בִּיבְבַרְ

אָבֶרֶרָךְ וְהַרְבָּרָה אַרְבֶּרה אֶת־זַרְיְּנְדְּ בְּּכִוֹכְבֵי הַשְּׁמֵיִם וְכַחוֹל אָשֶׁר עַל-שְׂפַרת הַיָּרֶשׁ וַיְרָשׁ זַרְעָּךְ אַרת שַׁעַר אֹיְבְיו: 18 וְהִתְבֵּרֶבוּ בְזַרְעַךְ כֹּל גּוֹנֵי הָאָרֶץ עֵכֶּב אֲשֶׁר שְׁבֵּעָתְּ בְּלְלֵי:

19 וֹנְשָׁב אַבְרָהָם אֶל-נְעָרִיו וַיְּכָּןְמוּ וַיֵּלְבוּ יַחְדִּו אֶל-בְּאַר יָשֶׁבַע וַיֵּשֶׁב אַבְרָדָם בִּבְאַר שֶׁבַע:

нельзя не видъть сокращенія изъ מְרָאֶה (מְרָאָה part. Го., היה: איה און איים), значащаго собственно: усмотрънный Богомъ.

16. בי נייבעקי клянусь самим собою, § 126, 3, b (срав. Іер. 22, 5). — באם יהלה рпи Бога, Божін слова, т. е. такъ говоритъ Богъ. Существительное DND, по смыслу, отвъчаетъ Латинскимъ ait, inquit. — осять глаголовъ: говорить, утверждать, клясться употребляется и передъ предложеніями прямой річи (oratio recta), какъ Греч. бте, (§ 155, 4); но здёсь оно связываетъ съ гладомъ נְיָשְבַּעָהי слъдующія ווו причиняющее и причиняемое предложенія, изъ которыхъ главнымъ образомъ относится оно къ последнему и, потому, сообщая необыкновенную ясность речи, повторяется передъ нимъ въ ст. 17 (ср. 1 Сам. 25, 34. 1 Ц.1, 29 и д.). — יען אשר המאד המאד.

17. הַרְבָּה אֵּרְבָּה Impf. cum Infinitivo adverbiali הַרְבָּה אַרְבָּה Inf. absol. Гі. осн. רְבָה), § 75, Прим. 15.— אַרְבֶּה Ітрf. Гіф. той же основы (срав. Б. 3, 16).— יְבִין и потомки твои возобладають вратами врагова своиха, т. е. покорять города своихъ враговъ. Срав. Б. 24, 60.

ע הַהְבְרֵבוּ – הְאָבֶרְץ u всь народы земли будут благословляться именемь твоими, т. е. желая счастья, будуть желать для

4. Изъ повъствованія о Іоснов.

E. XXXVII-XLV.

יוֹכַף בַּן־שָׁבַע־עֵשְׂרֵה שָׁנָה הָיָה רֹעֵה אֶת־אָחִיו בַּצאו 2 וְהֹּוּא נַעַר אֶת־בְּנֵי בִלְהָהֹ וְאֶת־בְּנֵי וִלְפָּהֹ נְשֵׁי אָבֶיו וַיָּבֵא

יוֹבַף אֶת־דִּבָּתָם רָעָה אֱל־אֲבִיהֵם: וְיִשְׂרָאֵל אֲהַב אַת־ 3 ווֹםְרּ מִבְּל־בְּנָיו בִּי־בֶּן־וְקְנִים הוּא לֵוֹ וְעָשָׂרה לוֹ בִּתֹנֵרתׁ

ַ 4 מַבְּל־אָחָיו בִּיראֹתוֹ אָהַב אֲבִיהֵם מִבְּל־אָחָיו 4 בַּפְּפִים בּיִרְאוּ אָהָיו בִירְאוּ

себя счастья Исрапля. LXX Т.: καὶ εὐλογισθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔτνη τῆς γῆς; срав. соотвѣтственныя мѣста: Б. 48, 20. IIc. 72, 17. Iep., 4, 2.

Гл. XXXVII, 2. חיה רעה, pascebat (Англ. was feeding), 134, 2, c.— יהוא בער וכו' обстоятельственное предложение, дополняющее собою понятіе предложенія предъидущаго: было же оно во качество мальчика (Hirtenknabe) при сыновіях Валлы = такъ какъ онъ быль мальчикомъ и т. д., Эв. § 341, а. — туп дурныя объ нихъ ричи, § 121, 5. LXX Τοπκ.: κατήνεγκεν δὲ Ἰωσήφ ψόγον πονηρόν πρός Ισραήλ. Кейль: Mit seinen Brüdern die Herde weidend, und zwar als Jüngling mit den Söhnen der Bilha und Silpa, die ihm näher standen als die Söhne der Lea, brachte er bösen Leumund über sie... an den Vater. Adj. f. רְעָה относится къ сущ. ж. p. (subst. f.) דְּבָה.

- 3. בָּן־יָקנִים . comparativum, cm. § 119, 1. בְּנִים . сынг старости = родившійся отцу на старости льть, срав. יָלֶד וֹלְנִים: 44, 20.
- 4. אחל Объектъ впереди Предиката, § 145, 1, с. 1727 2080pumь о немь, см. Эв. § 282 a, 2. — לשלים κ миру = спокойно. Гезен. (Гейл.): so dass sie sein Wohl wollten. LXX Т.: хай ойх ที่อังναντο λαλεῖν αὐτῷ οὐδὲν εἰρηνικόν.

וַישִׂנְאוּ אֹתְוֹ וַלֹּא יֶכְלוֹ דַּבְּרוֹ לְשֵׁלְם: וַיַּחֲלֹם יוֹפֵתּ חַלוֹם וַיַּגֵּד לְאַחִיו וַיּוֹסִפּוּ עוֹד שְנֹא אֹתוֹ: וַיּאמֵר אֲלֵיהִם שמעורנא החלום הזה אשר חלמתי: והנה אנחנו מאַלִּמִים אַלְמִּים בְּתוֹךְ הַשְּׂדֶה וָהַנַּה קָמָה, אֵלְמָּתִי וְגַם-נָאֶבֶרה וְהַנֵּרה תְּסְבֵּינָרה אֵלְמְּתִיכֶם וַתִּשְׁתַחֵוין לַאַלְמִתי: ויאמרו לו אָחִיו הַמְלֹךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם־מִשׁוֹל תִמשׁל בנו ויוֹספוּ עוֹד שָׁנֹא אֹתוֹ עַל־הֲלֹמֹתִיוֹ וְעַלֹּהְבֶּבֵיו: וַיַּחֵלֹם עוֹר הַלוֹם אַהַר וַיַּסַפַּר אתוֹ לְאָחָיו וַיֹּאשֶׁר הִנַּדה הַלַּמְתִּי חלום עור וְהַנֶּרה הַשֵּׁמֵשׁ וְהַיְּרֵהַ וְאַהַר עָשָׂר כּוֹכַכִים 10 מִשְׁתַּחֵוִים לִי: וַיַּסַבֵּּר אֵל־אָבִיו וְאֵל־אָחִיו וַיִּגְעַר־בּוֹ

5. דינד и разсказаль объ этомъ. Мъстоименія указательныя очень часто пропускаются послъ verba dicendi, agendi и afferendi (подобно Лат. dixit, онъ сказаль это, feci, и это сдълаль), напр. Б. 4, 8. 24, 49. 46, 28. Ис. 48, 3. 6, ниже ст. 25 (срав. 1 Сам. 17, 39; см. замъч. къ 6, 19). — יוֹסְפּר n они стали еще болье его ненавидъть, § 142, 1.

7. הבה обозначаетъ оживленное указаніе на дъйствіе, выражаемое слъдующимъ за нимъ Причастіемъ, § 134, 2, Прим. 1; Причастіе выражаетъ дъйствіе прошедшее, состоящее въ связи съ другимъ одновременно происходящимъ дъйствіемъ, § 134, 2, с.—Ітрf. живо изображаетъ прошедшее дъйствіе, § 127, 4, с. — תְּבֶּינְה Impf. Каль осн. בְּבַב: ваши снопы стам кругом и поклонились, т. е. поклонились кругомъ (neigten sich ringsumher), § 142, Прим. 1.— ין סדה חדין, см. замвч. къ 22, 5. Объ окончаніи - д ем. § 47, Примъч. 3.

тельныхг, § 153, 2.

בוֹ שֶׁחֻיוֹ וְאָבִיוֹ שְׁמֵר אֶרת־דַּוְהַבֶּר: וַיֵּלְבוּ אֶחֲיוֹ לֹרְעוֹרָת 12

אַר־צאון אָבִיהֶם בִּשְׁבֶם: וַיֹּאמֶר יִשְׂרְאֵל אֶלֹ־יוֹמֵף הַלוֹא 13 אָחֶיךּ רֹעִים בִּשְׁבֶם לְבָּה וְאֶשְׁלְהַף אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ

וֹנְנִי : וַיּאֹמֶר לוֹ לֶדְ־נָא רְאַרֹּז אֶרֹנ־שְׁלוֹם אַהֵּיךְ וְאָרִנ־ 14

שׁלוֹם הַצֹּאוֹ וַהֲשָׁבֵנִי דָּבֶר: וַיִּרְאוּ אֹתוֹ מֵרְחֶקׁ וּבְמֵרֵם 18

יַקְרַב אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַבְּלוּ אֹתוֹ לְהָמִיתְוֹ: וַיְּאמְרוּ אִישׁ אֵל־ 19

съ $K\bar{a}$ м \bar{s} иемz, вслъдствіе отсутствія тъснаго и непосредственнаго соединенія съ существ., за нимъ слъдующимъ (почему и обозначается оно $a\kappa$ иентомz раздплительнымz): что это за сонz—, Эв. § 182b, 2 (ср. Іпс. Н. 4, 6. 1 Ц. 9, 13. Іер. 7, 17). — z z z см. замz ст. 8.

13. הַבָּה съ понятіемъ утвердительнымъ = הַבָּה, § 153, 2. — Прил. הַבָּה выражаетъ пастоящее время, § 134, 2, α . — Наклоненіе увъщевательное (cohort.) соединяется съ предшествующимъ ему накл. пов. посредствомъ $\{128, 1, c.\}$

14. בְּבֶּר посмотри, какъ живутъ твои братья и въ какомъ положении стадо, и принеси мнт в томъ в другомъ въсть (по Нъм.: und bringe mir Bericht). LXX Т.: צמל מֹνמֹץץ ειλόν μει.

18. Қасательно употребленія Прош. несов. вр. בְּטֶרֶה ñослѣ בְּטֶרֶה cm. § 127, 4, а.— הְתַבְּכֵל сит ассия.: стронть противъ кого-либо козни: et dolis praeverterunt eum. Кейль: fassten sie den tückischen Anschlag—), см. 138, 2, Прим. 1. Эв. § 124 b, а.

19. אישׁ אֶל־אָחִיע друг другу, § 124, Прим. 4. — פֿהַלְּיֵה פֿה פֿהַלְּיֵה מישׁ מּלִר אָחִיע מּלַר אָחִיע מּלּר מָּהִיע מּלּר מָּהִיע מּלִר מָּהִיע מּלִר מָּהִיע מּלִר מָּהִיע מּלִר מָּהַיּע פֿהַ פֿהַ מּהַ מּהַלְּיָהָיּע (съ оттънкомъ ненависти, подобно Греч. съ́тоς, Лат. iste, Нъм. dieser), § 34, Прим. 2.

20 אָחֶיוֹ הַנֵּהְ בַּעַל הַחֲלֹמוֹרג הַלְּטֶרְ בְּאַחֵר הָנִיף הָנָהְ בְּעַל הַחֲלֹמוֹרג הַלְּטֶרְיוֹ וְאָמַרְנוּ חַיְּה רְעָרְה וְנַשְׁלְבֵהוּ בְּאַחַר הַבּרוֹרג וְאָמַרְנוּ חַיְּה רְעָרְה וְנַשְׁלִבְהוּ בְּאַחַר הַבְּלְתוֹי וַיִּשְׁמֵע רְאוֹבן וַיִּצְלֵהוּ מִיְּרֶבְ וַיִּאְבֶּר לְא נַבֶּנוּ נְבָּשׁ: וַיֹּאֹבֶּר הֲזֶּהְם רְאוֹבן וַיִּצְלֵהוּ הִיְּיְרָם הַשְׁלִיבוּ אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר הַזֶּיך אֲשֶׁר בְּמִּרְבְּר וְיִבְּיִּתְוֹ וְיִבְּעְּרְבוֹ לְמֵעֵן הַצִּיל אֹתוֹ מִיְּדֶם לְהַשִּׁימוּ אֶת־יוֹבֵּף נְיִיְרְ אַלֹּר הַבְּוֹר הַלְּבִיתוֹ וְיִבְּשִׁימוּ אֶת־יוֹבֵף 23 צִיְשְׁלְבוּ אֹתוֹ הַבְּרָר וְהַבּּוֹר הֵק אֵיִן בּוֹ מִיִבוּ וְיִשְּמְוֹ הַבְּרְר וְהַבּּוֹר הֵק אֵין בּוֹ מִיִבוּ וְיִשְׁמִוֹ אֵיִיהוּ אִבְּרְר וְהַבּּוֹר הֵק אֵין בּוֹ מִיִבוּ וְיִשְׁמוֹ אֵיִיהָם וְיִשְׁאוּ עִינִיהֶם וְיִיִּאוֹ וְהִבּּה אִרְהַת יִשְׁמְעֵאִלִים נְבִּאֹת וְצְרִי וְלִם הוֹלְבִים בְּשִׁמְי וְלִם הוֹלְבִים בְּאָר וְנְמֵלִיהֶם נְשִׁאִים נְבֹאת וְצְרִי וְלִם הוֹלְבִים בְּבְּי מִוֹבְי וְלִם הוֹלְבִים בְּיִשְׁאוֹ עֵינִיהֶם נְשִׁאִים נְבֹאת וְצְרִי וְלִם הוֹלְבִים בְּשִׁמְי וְלְבִי וְלִם הוֹלְבִים נְשִׁאִים נְבֹאת וְצְרִי וְלִם הוֹלְבִיך וְנִמְלֵיך וּנְמֵלֵיהֶם נְשָׁאִים נְבֹאת וְבְּרִי וְלִם הוֹלְבִים בִּיִשְׁאוֹ בִינְם בְּשִׁים נְבִיּאת וְצְבִי וְלִם הוֹלְבִיך וּנְמֵלְירָה וְנְבְּנִבְיִם וְשִׁאִים נְבֹיּאת וְבְּרִי וְלִם הוֹלְבִיר וְנִים בּוֹיִים בְּיִבְים בְּיִשְׁתוֹ בְּוֹבְיִבְים וְשִּׁמְיִם בְּבִּים בְּיִשְׁתוֹ בְּיִבְּים בְיִשְׁתוֹ בְּיִבְּים בְּיִבְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְיּם בְּיִבְיּם בְּיִבְיּם בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְיִיבְּים בְיִיבְּים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִבְים בְיִישְׁבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְיִבְּים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְיִים בְּיִבְּיוֹם בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְיוֹים בְּיוֹים בְּיִבְּיוֹ בְּיוֹבְיוֹבוּים בְּיוֹים בְּיוֹבְיוֹם בְּיִבְיוֹ בְּבְּיוֹבְיוֹ הְיִבְּיוֹים בְּבְּיוֹבְיוּים בְּיוֹבְיוֹים בְּבְּיוֹבְיוֹי בְּבְּיוֹ בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּבְּיוֹים בְּיוֹבְ

21. בְּצַלֵּהוּ онг спаст его изт ихт руки, т. е. помѣшаль имъ его убить—נְּצַלֵּהוּ בָּבֶּוּ נֶבֶּיּ , не станемт убивать его до смерти, не будемъ отниматъ у него жизни. בַּבָּה פֹ' נֶבֶּי собств. поразить кому л. экизнь (jem. schlagen am Leben), т. е. лишить жизни, § 139, Прим.

22. לְבַעָן ונוי (такъ говорилъ онъ) ито-бы его спасти ■ т. д.

23. רַיִּפְשִׁבּר, אַת־בְּתְּנְתּוֹ , § 139, 1 и 138, 3, а. רַיִּפְשִׁבּר, хоторый быль на немъ, т. е. въ который быль онъ одътъ; предл. אַ довольно часто употребляется, когда говорится объ одъянін (срав. Втор. 7, 25).

25. Касательно קבר и Причастій послѣ него слѣдующихъ см. замѣченное къ ст. 7. יַלְהוֹרִיד מִצְרֵיְמְהוּ: וַיֹּאמֶר יְהוּדרה אֶל־אָחָיו מַה־בַּצַע 26

בִּי נַהֲרֹג , אֶרת - אָחִינוּ וְכִפִּינוּ אֶרת - דְּמְוֹ: לְבוּ וְנִמְבְּרֵנוּ 27

לַיִּשְׁמְעֵאלִים וְיָדֵנוּ אַל־תְּהִי־בוֹ בִּי־אָחִינוּ בְשְׁרֵנוּ הָוּא

וַיִּשְׁמְעוּ אֶחֶיו: וַיִּעַבְרוּ אֲנָשִׁים מִדְיָנִים סְחֲרִים וַיִּמְשְׁבוּ 28 וַיִּשְׁמְעֵאלִים בּוֹיִשְׁמְעֵאלִים וַיִּמְבְּרוּ אֶת־יוֹכֵף לַיִּשְׁמְעֵאלִים

בּעשְׂרִים בָּסֶךּ וַיְבִיאוּ אֶת־יוֹבֵף מִצְרְיִמְה: וַיִּשְׁב רְאוֹבֵן 29

אֶלְ־הַבּוֹר וְהִנֶּרה אֵיְן־יוֹםְף בַּבְּוֹר וַיִּקְרֵע אֶת־בְּנְדָיו: וַיִּשָׁב 30

אֶל־אֶחִיו וַיֹּאמֶר הַיֶּלֶּד אִינֶנוּ וַאֲנִי אָנְדֹּה אֲנִי־בְּא: וַיִּקְחוּ 31 אֶת־בְּתֹנֶת יוֹמֶךְ וַיִּשְׁחֲמוּ שְׂעִיר עָזִים וַיִּמְבְּלוּ אֶת־הַבְּתֹנֶרת

בַּדֶּם: וַיְשַׁלְּחוּ אֶת־בְּתֹנֶת הַפַּפִּים וַיְבִיאוּ אֶל־אֲבִידֶם 32 וַיְּאֹמְרוּ זֹאת מָצֵאנוּ הַכֶּר־נָא הַבְּתֹנֶת בִּנְךּ הוּא אִם־לְא:

26. נְכִפִּינר — что пользы? т, е. какая польза? выгода? (נְכִפִינר, 126, 6, d.

27. לכר וְנְמְכֶּרֶבּר, см. замѣч. къ ст. 13. — יְבֹר וְנְמְכֶּרֶבּר אַל־תְּדִי־בוֹ но рука наша да не будетт на немъ, т. е. не станемъ на него налагать рукъ (убивать его), срав. Б. 16, 12. 1 Сам. 18, 17. 21.

28. בְּיָבִים מְדִיְנִים מְדִיְנִים מְדִיְנִים מְדִיְנִים מְדִיְנִים מָדִיְנִים מָדָּרָנִים מָדָּרָנִים מָדָּרָנִים מָדְּרָנִים מָּבֶּרָ, см, § 120, 4, Прим. 2. — 3а (о цѣнѣ), см. Эв. § 217 f, 3 — בִיְבִיאר הוֹיִנִים מַּבְּרָרָנִים מָדִיְנִים מַּבְּרָרָנִים.

29. אינֶבּר 30 אינֶבּר 30, cm. § 152, 1.

30. Касательно мѣстоим. За впередн Предлошенія въ видѣ падежа самостоятельнаго см. § 145, 2.— Partic. эр обозначаеть будущность, § 134, 2, b.

32. בּהְבָּתֹנֶת съ слъдующ. за нимъ Dâg. forte здъсь ה interrogativum, § 100, 4. — אָם אָם, ли—или, § 153, 2.

33 וַיַּבִּירָה וַיּאמֶר בְּּתֹנֶרת בְּנִי חַיְּה רְעָה אֲבְלֶתְחוּ מְרֹף מַרַף 34 יוֹבֵף: וַיִּקְרַע יַעֲלְב שִׂמְלֹתִיו וַיְּשֶׂם שֵׂלְ בְּּמְתְנְיֵו וַיְּתַאֵבֵּל

מַלֹּבְנוֹ יְמִים רַבְּים: וַיִּקְמוּ בְלֹּבְנִיוֹ וְבְלֹּבְנִוֹ לְנַחֲמוּ נִיִּמְמוּ בְלֹבְנִיוֹ וְבְלֹבְנִוֹ לְנַחֲמוּ וַיִּמְמוּ בִיבִּנוֹ עִבְלֹבִים וַיִּאמֶר בִּי־אֵרֵד אֶלֹבְּנִי אָבֵל שְׁאָלָּרִה וַיִּאמֶר בִּי־אֵרֵד אֶלֹבְּנִי אָבֵל שְׁאָלָרה

36 וַיֵּבְךְ אֹתוֹ אָבִיו: וְהַמְּדְנִים מֶבְרוּ אֹתוֹ אֶל-מִצְרֵיִם לְפְוֹּמִיפֵר כִּרִים פַּרְעֹה שֵׂר הַמַּבְּהִים:

יָהִי יְהוֹיְה אָלֹיחַ וַיְהִי אָלֹים מַצְלֵיחַ וַיְהִי בְּבֵירת 2, XXXIX

3 אֲדֹנְיוֹ דַמִּצְרָי: וַיַּרָא אֲדֹנִיוֹ כִּי יְהוֹרָדה אָתֵּוֹ וְכֹל אֲשֶׁר־

ליה עשׁה יְהוְּה מַצְלִיהַ בְּיְדוֹ: וַיִּמְצְא יוֹכֶף הַן בְּעִינִיוּ בּיְדוֹ: וַיִּמְצְא יוֹכֶף הַן בְּעִינִיוּ נִיְשְׁרָת אֹתֵוֹ וַיַּפְּקְדֵהוּ עַל־בֵּיתוֹ וְכָל־יָשׁ־לוֹ נְתַּן בְּיֵדוֹ: וַיְשֶׁרֶת אֹתֵוֹ וַיַּפְּקְדֵהוּ עַל־בִּיתוֹ וְכָל־יָשׁ־לוֹ נְתַן בְּיֵדוֹ:

ַּנְיְהִי מֵאָז הִפְּקִיד אֹתוֹ בְּבֵיתוֹ וְעַל כְּלֹ־אֲשֶׁר יָשׁ־לוֹ וַיְבֶּרֶךְ יְהֹנְדִּה אָת־בֵּית הַמִּצְרִי בִּנְלֵל יוֹכֵּף וַיְהִי בִּרְבַּרת יְהֹנְדִּה יְהֹנְדִּה אָת־בֵּית הַמִּצְרִי בִּנְלֵל יוֹכֵף וַיְהִי בִּרְבַּית יְהֹנְדִּה יִישׁר־לוֹ בִּית וּבשֹּׁדִה: ויעוֹב כּל־אשר־לוֹ

בְּבָל־אֲשֶׁר יָשׁ־לוֹ בַּבַּיִרת וּבַשְּׂדֶרה: וַיְעֲזֹב כְּל־אֲשֶׁר־לוֹ בְּיַר יוֹםֵף וְלֹא־יָדֵע אָתוֹ מְאוּמָה כִּי אִם־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר־הוֹא

Глав. XXXIX, 2. נוֹצְלִיהו кому все удается, счастливый; въ ст. же 3: доставляющій удачу.—אָלנִיר его господинг, § 108, 2, b.

3. Объекть לם стоить впереди своего предиката, § 145, 1. с. Причастія מצלים и מצלים обозначають время прошедшее, § 134, 2, с.

4. רַיִּשְׁרֶת съ удареніемъ на нреднослъднемъ слогъ, § 64, 3, Прим. 2, b.—יָּבֶי כּל־יִּשׁ־לוֹ, вм. בָּל־אֲשֵׁר יָשׁ־לוֹ, какъ שּъ ст. 5, § 123, 3, а.

5. інд, ст той поры какт, съ спрягаемой формой гл., § 155, 2, с (срав. Исх. 5, 23).

6. אוֹכֵל не заботился при нем (т. е. при Іосифѣ),

^{33.} คุาย คุาย, § 131, 3 Прим. 2.

^{35.} בַּבָּה, см. замѣч. къ 22, 16.— וֹבַּבָּה *Impf. consec.* основы בַּבָּה זוּ, Прим. 3, с. Dâg. lene согласной ק по § 21, 2 (срав. § 10, 3).

אֹבֵל וַיְהִי יוֹםֶף יְפִּדְּהַ־תֹאַר וִיפֵּדְ מַרְאֶדְר: וַיְהִי אַחַר 7 הַדְּבָרִים הָאֵלֶדִּה וַתִּשָּׂא אֲשֶׁת־אֲדֹנָיו אֶת־עֵינֶיהָ אֶל־יוֹםֵף

וּהֹאמֶר שִׁבְבְּדֹה עִמְי: וַיְמָאֵן וַיּאמֶר אֶל־אֵשֶׁרת אֲדֹנִי הַן 8 אֲדֹנִי לְאִ־יְדַע אִתִּי מַה־בַּבְּיָת וְכֹל אֲשֶׁר־יֶשׁ־לוֹ נְתַן בְּיְדִי:

אַינֶנוּ גְרוֹל בַּבַּיִרת הַזֶּדה מָפֶנִי וְלְאִ־חְשַׂךְ מָפֶנִי מְאוּמְדה 9 בִּי אִם־אוֹתַךְ בַּאֲשֶׁר אַתְּ־אִשְׁתִוֹ וְאֵיךְ אֱעֱשֶׂה הֵרְעָה הַנְּרֹלְה הַזֹּאת וְחָמֶאתִי לֵאלֹהִים: וַיְהִי כְּרַבְּרָה אֱל־יוֹםְךּ יוֹם יִוֹם 10

разви только о пищи, которую вкушаль, Пентефрію оставалось при Іосифѣ только вкушать пищу, т. е. жить совершенно беззаботно. LXX Толк.: καὶ οὐκ ἦδει τῶν καβ αὐτὸν οὐδἐν πλὴν τοῦ ἄρτου οῦ ἦσδιεν αὐτός. Срав. ст. 8: Господинь мой (т. е. Пентефрій), при мни, не знаеть ни о чемъ, т. е. не имѣеть надобности ни о чемъ заботиться. — אַבֶּבֶל, см. зам. къ ст. 3. — אַבָּבָּר, § 112, 2. — קַבַּר, § 104, 2, d.

7. יַּבְבְה наклон. повел. продолженное (Imper. paragog.), § 48, 5.

9. אֵינֶבּר נְדוֹל מִנְבֵּר נְדוֹל מִנְבֵּר נְדוֹל מִנְבִּר נְדוֹל מִנְבִּר פּ. нѣтъ ничего слишкомъ важнаго, что бы почиталось Пептефріемъ выше его довърія и расположенія ко миѣ. LXX Т. καὶ σύχ ὑπερέχει ἐν τῆ οἰκία ταύτη σὐδὲν ἐμοῦ. Mayp.: Nulla res me major est, h. e. tanti est ut eam aggredi nequeam. Кейль: er (Potifar) sey in diesem Hause nicht größer als er (Joseph). Cpab. Б. 18, 14. Втор. 14, 24. — אוֹדְ אֵיְעָהָר, какъ и въ ст. 23, такъ какъ, потому что, § 222, а. 327, с, b. — אוֹדְ אֵיְעָהָר מִרָּר מַנְבּר וּ בּלחהמה? § 127, 3, d. — יַּהְבָּאַרִר נְּרָר מַנְבּר וּ מַנְרָּר מַנְּרָ מַנְּרָ מַנְּרָ מַנְּרָ מַנְּרָ מַנְּרָ מַנְיִי מַנְיִבְּר וּ בַּרָּר מַנְּרָ מַנְיִבְּר וּ בַּרָּרָ מַנְיִבְּר בּרָר. (§ 126, 6) съ удареніемъ на предпослъднемъ слогъ, § 49, 3, Прим., b.

10. יוֹם יוֹם, § 108, 4.— О переходъ неопр. накл. въ форму глагола спрягаемаю см. § 132, Прим. 2.

11 וְלְא־שָׁמֵע אֵלֶיהָ לִשְׁכֵּב אֶצְלָה: לְהְיוֹת עָמְה: וַיְהִי בְּהַיּוֹם הַיָּהְה וְיָבְא הַבִּיְתָה לַעֲשׁוֹרת מְלַאִבְתְּוֹ וְאֵין אִישׁ מְאַנְשֵׁי 12 הַבִּיְתָה שָׁבְיּרָג: וַהְּתְּפְּשֵׁהוּ בְּבִּגְּדוֹ לֵאמֹר שִׁבְּבָה עָמִי 13 וַנְּתְרָּ בְּנְדְה וַיְנָם וַיֵּצֵא הַהְוּצְּה: וַיְהִי בִּרְאוֹתְה וֹיְנָם וַיֵּצֵא הַהְוּצְה: וַיְהִי בִּרְאוֹתְה וֹיְנָם וַיִּצֵא הַהְוּצְה: וַיְהִי בִּיְתְה וֹיְנָם וַיִּצֵא הַהְוּצְה: וַתְּקְרָא לְאַנְשֵׁי בִיתְה וֹתְאַמֶּר לְהֶם לֵאמֹר וְאוּ הֵבִיא לְנוּ אִישׁ עְבְרִי לְצַחֶּק בְּנְוּ וֹתְשִׁבְּר לְהֶם לֵאמֹר וְרְאוּ הַבִּיא לְנוּ אִישׁ עִבְּרִי לְצַחֶּק בְּנִוּ וְנִיְנִם וַיִּצְּיִ בִּלְוֹל בְּוֹלֹל: וַיְיְהִי בְשְׁמְעוֹ בְּיִבְּה עִבְּרִים בְּנְרִי אָבְלְה וַבְּרִים הְאָלֶה עַר-בּוֹא אֲדְנִיו אֶלְבִּיתְוֹ: וַיְהִי בִשְּׁמִע אֲדְנִיו בְּבְּרִים הְאָלֶה עַר-בּוֹא אֲדְנִיו אֶלְבִּיתְוֹ: וַיְבִּי אִשְׁמוֹ אֲשֶׁר הִבְּרָר אַלְיוֹ וַיִּחָר אַפְּוֹי וַיִּבְר אִלְיוֹ בַּיְבְרִים הְאֵלֶה: וַיְהִי בִשְׁמֹע אֲדֹנִיו אָלִים וַנִּצִר אִיְשׁתוֹ אֲשֶׁר הִבְּרָר אַלִיו וַיְּחָר אַפְּוֹי וַמְּבְרִים הְאָלִיו וְיִחָר אַפְּוֹי בִּיְבִיר אִשְׁמוֹ בְּיִבְירִים הְאָלִיוֹ נַיְחָר בִּבְּירִי אִשְׁמוֹ בְּבְּרִים הְאָשָׁה אָלִי וַנְיִתְנִה אִּבְּרִים הְאִישׁׁה אַלִי וַנִיחָר אַפְּוֹי בִּיְבִיר אִשְׁמוֹ בִּיְבְנִי אִשְׁתוֹ בְּבְּרִים הְאָלִיוֹ נִיִּחָר אַלְבִי מִבְּוֹ בִּיִבְי אִשְׁתוֹ בִּיִתְנְהוּ אֶּלְבִיר הְבְּרִר הַאָּלִיוֹ וַיִּחָר אַלִּב אָנִין מִּבְּר אִבּיר אִבְּיִר אָלִיוֹ בִּיִתְר מִּבְּיִם אָּבְּיר אַבְּיר בִּבְּיר אִישְׁנִי מִּים אָבּיר עִבְּיר בְּבְּיר הִיּבְּיר אִים בְּבִּיר אִישְׁבּיר אָבְיוֹ בִּיר אָּבְּרִים אָּלִים בְּיִבְיוֹם בְּיִבְּיוֹ בְּיִבְּית מִבְּיר אִים בְּבִּיר אִים בְּעִבּיר בִּיר אִישְׁים בְּירִב אִים בְּבִיר בִּיר אִיּיִב הְיּב אִינִים בְּיִבּיר בִּבְּיר בְּירְבּיר אִישְׁבְּיוֹ בְּיִבּיר בְּבְּיר בְּיִבּיר בְּיִים בְּבְּיר בְּיִים בְּיִּיבּית בְּיִים בְּבִּיר בְּיִים בְּבְּיוּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיבְּיִייִים בְּבְּיוֹים בְּיִיבְּים בְּיִים בְּיוֹים בְּיבְּיִים בְּבְיוֹים בְּיִיבְּים בְּבְּיוֹים בְּיוֹם בְּבְיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּבְיוֹ

^{11.} בְּהֵילִם הַגָּה то время, тогда; срав. употребленіе אָ , какъ частицы времени, Б. 18, 1. Обыкновенно это выраженіе значить: какъ въ это время, какъ теперь (Втор. 6, 24. Іер. 44, 22). Касательно выраженія בְּהֵילִם съ удерживаемымъ ה послъ ב см. § 35, Прим. 2.

^{14.} הַבְּיֹא ввелг п намг (пропускъ подлежащаго обозначаетъ какъ бы порывъ ея негодованія противъ мужа). Маур.: Invidiae causa tacet mariti nomen.

^{16.} ברם Impf. consec. основы ברם, § 72, Прим. 9.

אַסוּרִים וַיְהִי־שָׁם בְּבֵית הַפְּהַר: וַיְהִי יְהוְּדֹּה בּוּ אָרִת־יוֹםְקּ וַיֵּשׁ אֵלְיוֹ הָחֶטֶּר וַיִּתּן הְנּוֹ בְּעִינֵי שַׂר בֵּירִת־

בּלְּהַתְּלְינִתְּן שֵּׂר בִּית־הַפֹּהַר בְּיַד־יוֹםְהְּ אֵת בָּל־הְאֲפִירִים 22 אֲשֶׁר בְּבֵית הַפְֹּהַר וְאֵת בָּל־אֲשֶׁר עִשִּׁים שָׁם הוּא הְיָדּי,

עשֵּׁר־: אֵין שַׂר בִּית־הַפֹּהַר רֹאֶר־, אֶת־בְּלֹ־מְאוּמָר־, בִּיִרוֹ 23 בָּאֲשֶׁר יְהוֹה אָתֻוֹ וַאֲשֶׁר־הוּא עשָׁה יְהוָה מַצְלִיהַ:

וֹיָהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶה חֲמְאוּ מַשְּׁקָה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם 1, LX נִיהִי אַחַר הַדְּבָרִים

יְהֵאפֶּרה לַאֲרֹנִיהֶם לְּמֶלֶךְ מִצְּרֵים: וַיִּקְצֹף פַּרְערה עַל יַנְיתֵן שָׁר הָאוֹפִים: וַיִּתֵּן

אֹתְם בְּמִשְׁמֵר בִּית שֵׂר הַמַּבְּהִים אֶל-בֵּית הַאָּחַהַר 3

21. בְיֵבוֹ Impf. consec. Каль, основ. בְּבָּר בְּנֵינִי רְבוּ וּמַדְּלָ וְדִּבּוֹ בַּעִינֵי רְבוּ עִינִי רְבוּ בִּעִינֵי רְבוּ עִינִי רְבוּ בִּעִינִי רְבוּ מוּמס מסס מוֹיִם עִינִי רְבוּ בְּעִינִי רְבוּ בִּעִינִי רְבוּ מוּמס מוּמי מ

22. יוָאָר בְּל־אֲשֶׁר וְגרי и все ито ни дълали тама (§ 137, 3, b) — она была дълающій, т. е. все дълалось тамъ но его усмотрѣнію. Касательно объекта, стоящаго впереди предложенія (ср. зам. къ ст. 23) и касательно причастія עשׁים см. зам. къ ст. 3; касательно тр; דְּיָר עשֶׁר см. зам. къ ст. 3; касательно тр; т

23. בְּיָדְרֹ (начальникт тюрьмы) не смотрълг ни за чъмг ег рукъ своей, т. е. не имъть надобности ни зачѣмъ смотрѣть, что у него было рукахъ. — בְּאָבֶוּ. См. зам. къ ст. 9.

Гл. ХL, 1. אוֹבְיהֵם ихт господинт, см. замъч. къ 39, 20.

3. ביִּתֵן אֹרְם בְּמִשְׁמֵר. Такъ точно и по Латыни: eos in custodiam dedit.— מַקוֹם אֲשֶׁר, см. замѣч. къ 39, 20.

לוכן אָשֶר יוֹכֵף אָסוּר שֶׁב: וַיִּפְּלְד שֵׂר הַמַּבְּהִים אֶת־ הַמְּלְּכוּ הַבְּּלְּדִר שֵׂר הַמַּבְּהִים אֶתּר וְמָלְּב בְּּלְּלְדֹר אֶהָד אִישׁ הַלֹמוֹ בְּלִילְדֹר אֶהָד אִישׁ הַלמוֹ בְּלִילְדֹר אֶהָד אִישׁ הַלמוֹ בְּלִילְדֹר אֶהָד אִישׁ בְּפִּתְרוֹן
 הְלוֹם שְׁנִידֶם אִשֶּר יוֹכֵף אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם אֲשֶׁר אֲמֶר אִתְּב בְּיִלְיוֹם הַבְּּלְנוֹ וַיִּבְיֹם אֲשֶׁר אֲמֶר מִבּיִרם הַבְּּלִינוֹ הַאְמֶר מַהּוּעַ בְּנִיכֶם יְעִים הַיְּוֹב אַתְּב בְּמִשְׁקוֹם אַלְיוֹ הַלְּוֹם חְלַמְנוֹ וּפֹתֵר אֵין אֹתְוֹ וַיִּאמֶר אֲלִיהָם יוֹבֵף אַלְיוֹ הַלְמִר הַבְּיִים הַבְּיִרוֹם בְּבְּיוֹים אָלִיה יוֹבֵף אַלְיוֹ הַלְמִנוֹ וּפֹתֵר אֵין אֹתְוֹ וַיִּאמֶר אֲלִיהָם יוֹבֵף בְּבְּיִלִם בְּבְּרוֹים בְּבְּרוֹיִנְ בְּבְּרוֹ בְּאַלְיִם הַלְּמִנוֹ לְיּבְנִים בְּבְּרוֹיבִי הְבְּבְּיוֹם אָלִיה וְהַלְּחִל לְבְּבְיוֹ לִיבְּבָּן לִפְּנִיים בְּבְּרוֹים לְנִיבְם הַבְּרוֹם הְלִיבְה וֹיִבְבְּיוֹם בְּבְּרוֹים בְּבְּרוֹים בְּבְּרוֹים בְּבְּרוֹים בְּבְּרוֹים בְּבְּרוֹים בְּבְּרוֹים וְלִבְבָּוֹ לִיבְבָּוֹ לִינְבְם וְיִּלְמְר בְּיִלְיִם בְּבְּרוֹים בְּבְּרוֹים לְנִיבְם הְלִיבְר הַבְּבְּבְיוֹם בְּבְּרוֹים בְּבְּרוֹים בְּבְּרוֹים בְּבְּרוֹים בְּבְּרוֹים וְהַנְבְים בְּבְּרוֹים בְּבְּרוֹים בְּבְּרוֹים בְּבְּרוֹים בְּבְּרוֹים בְּבְּרוֹים וְהַנֹב בְּבְּיוֹם בְּבְּלוֹם לְיִיבְבְם וְיִבְבָּבוֹ שְׁלְשָׁר שְׂרִינְם וְהוֹצֹם וְהוֹצֹם בְּבְיֹתְם וְהוֹצֹם בְּבְבְּיִילוֹם וְהוֹבְנָבְם וְשִׁלְשְׁר שְׂרִינְם וְהוֹצֹם וְבְבְבְּבְּים וְבְיּבְיבְם וְשִׁרְשִׁר שְׁרְבַבְּבְן שִׁרְשָׁר וְבִיבְּבָּבוֹן וְבְבּבְּבְין שְׁרְבְבָּבְם וְבְּיִיבְם בְּבְּבְיוֹם בְּבְבְיוֹם בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְיּבְים וְבְיּבְים בְּבְבְּבְיוֹים בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹבְיוֹם בְּבְבְּבְיוֹים בְּבְבְּבְיוֹ בְּבְבְיבוֹים בְּבְבְיוֹים בְּבְבְיוֹים בְּבְבְיוֹים בְּבְבְיוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּבְבְּבְיוֹים בְּבְבְּבְיוֹבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְיוֹים בְּבְבְיוֹם בְּבְּבְיוֹים בְּבְיבְים בְּבְיבְבְיוֹם בְּבְּבְיוֹם בְּבְבְיבְים בְּבְבְּבְיוֹם בְּבְבְיוֹם בְּבְּבְיוֹים בְּבְיבְיבְיוֹם בְּבְיוֹים בְּבְבְיבְיבו

^{4.} בים дни, т. е. нъкоторое время, см. зам. къ С. 14, 8.

^{5.} איש בְּבְּתְרוֹן הֲלֹמוֹ сообразно съ значениемъ своего сна. У обонхъ сонъ былъ не одинаковъ, ибо значение сна не было одинаково для обонхъ. — אָשֵׁר לְּ

^{8.} בלוֹא לֵהִים פּתְרֹנִים Богу принадлежат истолкованія, т. е. отъ Бога онъ только исходить могуть (срав. Пс. 3, 9; ср. также 41, 16). Кейль: auf ihre Antwort, dass sie geträumet haben und niemand da sei, der den Traum deute, weist Joseph sie zunächst darauf hin, dass Deutungen Gottes sind» von Gott kommen, seine Gabe sind, lässt sich aber doch die Träume erzählen, indem er ohne Zweifel diese göttliche Gabe in sich verspürte.

^{9.} בְּחֵלוֹמִי стоитъ виереди слъдующаго предложенія въ видъ формы реченія самостоятельнаго, ј же указываетъ на состоящее съ нимъ въ связи слъдующее предложеніе. По нъмецки: In meinem Traume, da—, § 155, 1, a.

^{10.} יְהוּא כְּבֹרַחַת et haec (scil vitis) quasi virescebat. И здъсь причастіе представляеть дъйствіе происходящее одновременно съ дъй-

אַשְׁבְּלֹתֶיהָ עֲנְבִים: וְכוֹם פַּרְעֹה בְּיָדִי וְאֶבַּה אֶת־הַכּוֹם עַל־כּּוֹף וְאֶבַּה אֶת־הַכּוֹם עַל־כּּוֹף וְאֶבֵּה אֶת־הַכּוֹם עַל־כּּוֹף וְאֶבֵּה אֶת־הַכּוֹם עַל־כַּוֹף וְאֶבֵּה שְׁלְשֶׁר הַשְּׂרְנִים 12 פַּרְעֹה שְּלְשֶׁר יִמִים וְשָׂא פַּרְעֹה אֶת־ 13 בְּעוֹד שְׁלְשֶׁת יְמִים וִשְׂא פַּרְעֹה אֶת־ 13 הֹאשֶׁר וְהַשִּׁיבְרְ עַל־בַּנָּגֶך וְנְתַנְּק כוֹם־פַּרְעֹרה בְּיָדוֹ בַּמִּשְׁפְּטִּ רֹאשֶׁר וְהַשִּׁיבְרְ עַל־בַנָּגֶך וְנְתַנְּק כוֹם־פַּרְעֹרה בְּיָדוֹ בַּמִּשְׁפְּטִ

וְרָאשׁוֹן אֲשֶׁר הָיִיתְ מִשְׁכֵּהוֹ: כִּי אִם־וְכַרְתַּנִי אִתְּךְ כַּאֲשֶׁר 14

ствіемъ предъидущаго предложенія имъ опредъляемаго (ein Zustands-satz, Эв. § 341, а); срав. Б. 19, 14. 27, 12. — הַבְּיִילּר-עֲבָבִים незрилыя с (виноградной лозы) ягоды, соэрпьвая, дилались виноградоми (es reiften seine Rebenkämme zu Trauben). Гіф. הַבְּיִיל inchoative значить: maturescere (ср. הַיִּיְלִין senescere Пр. 22, 6, Іовъ 14, 8, הַבְּיִבִיל dulcescere Іовъ 20, 12, — § 53, 2, Прим.; Эв. § 122 с). — винит. пад., выражающій окончательный результать дійствія (срав. עַבְּיִם הוּלְעִים הּוֹלְעִים הּוֹלְעִים אַבּנוֹם מּבּבּנוֹם מַבָּבִים אַבָּנִים הּוֹלְעִים אַבּנוֹם מַבּבּנוֹם здісь соединительнаго (гр. 20, Эв. § 281 д). — Касательно пропуздієсь соединительнаго (гр. 20, Ст. § 155, 1, Прим. а.

11. Должно замътить, что древніе Египтяне, по свидътельству Геродота, не пили перебродившаго вина, пили же сокъ, выжимаемый изъвинограда.

12. מוֹם они (побъги винограда) суть, т. е. значать, § 121, 2 (ср. ст. 18. 7, 2, 41, 26).

14. בִּי אָם רְבּר' tantum mei apud te recorderis (proprie: recordaberis) quando bene te habebis, mihique te benignum praebeas. § 126, 4 Прим. 1. בִּי אָם כּג Прош. сов. вр. (безъ предъидущаго отрицанія): но, только, Эв. § 356 b. (ср. Говъ 42, 8).

יישַב לְּךְ וְעָשִׂיתִ־נָּא עַמְּיִר הָטֶּד וְהִוְבַּרְתַּנִי אֶל־פַּרְעַה הַעְבְרָיִם וְגַם־פּּרה לֹא־עָשִׂיתִי מְאוֹמְדה בִּי־שְׁמוּ אֹתִי בַּבְּוֹר: הַעְבְרָיִם וְגַם־פּּרה לֹא־עָשִׂיתִי מְאוֹמְדה בִּי־שְׁמוּ אֹתִי בַּבְּוֹר: הַעְּלְיוֹן מִפֹּל מִאְבַל בַּיְעָבׁה מְעֲשָׁה אָבֶּה וְהָעוֹף אֹבֵל הַעְּלִיוֹן מִפֹּל מִאָבל וְרֹאֹשִׁי: וַיַּעֵן יוֹםף ווֹאשֶׁר וְהַעָּרְ אֹבֵל הַבְּּלִיוֹן מִפֹּל מִאָבל וְרֹאֹשִׁי: וַיַּעַן יוֹםף ווֹאשֶׁר וְהָעָר אַבְּלּוֹן מִפֹּל מִאָבל וְרֹאשׁי: וַיַּעַן יוֹםף ווֹאשֶׁר שָׁרשָׁר יִמִים הַבּיּ בְּעוֹר שְׁלְשֶׁר יִמִים הַבּי בְּעוֹר שְׁלְשֶׁר יִמִים הַבּיּ בְּעוֹר שְׁלְשֶׁר יִמִים הַבְּיִּלְה מְעָלִיף וְתְלָּרה אִוֹתְף עַל־עֵּרְעָה שָּלִיף מִעְלֵיף וְתִלְּרה אִוֹתְף עַל־עִקְיִם וְשָׁלִישִׁי יוֹם הְעָּבֶל עַבְּרָעה נַיִּעשׁ מִשְׁתָּה לְבָל־עַבְּרֶיוֹ וַיִּשְׂא אֶּת־רֹאשׁ שֵׂר הָאֹפִים בְּתוֹך עַבְּרֵיו: וַיִּשָׁא אֶת־רֹאשׁ שֵׂר הָאֹפִים בְּתוֹך עַבְרֵיו: וַיִּשָׁב אָת־

^{13.} אָנֹב נְנַבְקִי, § 131, 3, a.

^{17.} מֵעֵל, 154, 2, а. Срав. ст. 19.

^{19.} יְשָׂא מֶת־רְאֹיֵדְּ מִעְיֵיְדְ וּ она снимета голову са тебя (съ твоихъ плечъ). Срав. въ ст. 13 тоже выраженіе, но съ другимъ значеніемъ; въ ст. 20 оно употреблено въ обоихъ значеніяхъ.

^{20.} הַלֶּבֶת Inf. Гоф. осн. יַלַד съ оконч. ж. р. (см. Эв. 238 d). פילם הַלֶּבֶת אַת־פַּרְעַה פּס денг, въ который родился Фараонг, т. е. пъ день рожденія Фараона. Форма стр. съ понятіемъ безличной (impers.) дъйствительной формы и потому съ пад. очн., § 143, 1, а.

²¹. מְשְׁקַהוּ – בְּיִשְׁב – מִשְׁקַהוּ и опять поставил перваго виночернія надъ

שר הַפִּשְׁקִים עַל-מַשְׁקַהָּוּ וַיִּתֵּן הַבּוֹם עַל-בַּף פַּרְעְרֹד:
וְאַת שֵׂר הָאִפִּים הָּלָה בַּאֲשֶׁר פָּתַר לְהֶם יוֹמַף: וְלֹא- 23.22
זָבַר שַׂר־הַמַּשְׁקִים אָת־יוֹמַף וַיִּשׁבְּחַהוּ:

יַבָּי שַׁיּ יַפּשְּׁקִים אֶת־יוֹםְף וַיִּשְּׁבְּחַהוּ:

נְיָהִי מִפִּץ שְׁיְנְתִּים יְמִים וּפַּרְעָה חֹלֵם: וַיְהִי בַבּקֶר XLI, 1.8 וַיְהַבְּעָה חֹלֵם: וַיְהִי בַבּקֶר XLI, 1.8 וַיְהַבָּעָה וַיִּשְׁלָח שִׁיִּקְרָא אֶת־בְּלְּהַמוֹ וְאֵין־ פּוֹתַר אוֹתְם לְפִרְעָה: וַיְבַבּר שֵׁר הַפִּשְׁמִים אֶת־בְּרְעֹה פּוֹתְר אֵיִר מִיּבְרִיה שֶׁר הַפִּיְעָה לָח וַיִּבְּר שֵׁר הַמִּשְׁלִח אִתִּי וְאֵר עַּר 10 עַבְר וְיִבּּר שֵׁר הַמִּבְּחִים אֹתִי וְאֵר עַּרְי וְיִבּר וּבִּיר הָאִפְּרוֹן הַלְּמִוֹ חָלְמְינוּ: וְשְׁם אִבְּנוֹּ נַעֲר עִבְרִי עֶבֶר 11 שֵּׁר הַמִּבְּחִים אִנִי וְהָוּא 11 שִּׁר הָמִבְּחִים וְנִבְּבָּר לוֹ וַיִּפְּתְרוֹן הַלְמוֹ חָלְמְנוּ: וְשְׁם אִבְּנוֹּ נַעֲר עִבְרִי עֶבֶּר 12 עַבְרִי עָבֶר וַבְּיִּעְר הַמִּבְּחִים וַנְּםַפֶּר-לוֹ וַיִּפְתִּר-לְנוּ אֵת־חַלְמֹתִינוּ אִישׁ לְּשַׁר הַמִּבְּחִים וַנְּםַפֶּר-לוֹ וַיִּפְתִּר-לְנוּ אֵת־חַלְמֹתִינוּ אִישׁ

своими питьеми, т. е. опять отдаль ему въ завъдывание свои питья, т. е. возстановиль его въ звани виночерии (срав. 1 Ц. 10, 21).

Гл. XLI, 1. בְּקֵץ שְׁנְתִיִם יְמִים по прошестви двухъ годовъ, собств. вслыдъ за—, § 118, 3.

8. อกุ๋าห ихъ, т. е. оба сна.

9. אֶת־בּּרְעה съ— (срав. 23, 8). — הָּמָאֵי Оо́ъ Оо́ъектѣ, предшествующемъ Предикату см. § 145, 1, с.

10. Уваженіемъ къ царю требовалось, чтобы, при обращеній къ нему, былъ употребляемъ глаголь не во 2-мъ, а въ 3-мъ л. (ср. ст. 3).

— יאַר повторено передъ вин. п. יאַר דגר׳, такъ какъ это существительное, будучи вторымъ Объектомъ того же предложенія, отдёлено отъ

11. בַּחַלְּמָה Cohortativus послъ Wāw consec., § 49, 2 ש 128, 1, e.

עבר לְשֵׁר הַמַּבְּחִים 12. עֶבֶר לְשֵׁר הַמַּבְּחִים слуга начальника тълохранителей,

^{115, 2,} а. — איש רגרי каждому, по его сну (т. е. по качеству сна), онг истолковалт его значение. Касательно איש впереди предложения см. Эв. § 278, 6 (срав. 9, 5. 15, 10. 42, 25. 35. Ч. 17, 17).

^{13.} Къ глаголамъ הַלָּה א הַנְשִׁיב подразумъвается Субъектъ פַּרְעָה

^{14.} ביַריצה u привели его поспъшно, \S 137, 3, b.

^{15.} ארא אילים אילים рѣчь косвенная: ты (дескать) выслушиваешь сны, итобы (немедленно) объяснять ихъ, т. е. — что ты, какъ выслушаешь сонъ, такъ тотчасъ же и объясняешь его, § 155, 4, с.

^{16.} אַלְהִים – פַּרְעַה Богг объявить (собств.: отвътитъ) радость Фараону (собств.: Фараонову).

^{17.} Прямая рѣчь слѣдуетъ здѣсь послѣ глагола 기후 говорить, съ пропускомъ прибавляемаго обыкновенно 기술 . Срав. Исх. 32, 7. 4 Ц. 24, 5.

^{19.} בְהַבְּה לְּרֹעַ какт ихт, т. е. нодобныхъ имъ, по худоби (срав. 1овъ 23, 14).

וַתּאַבַלְנָה הַפָּרוֹת הְרַקּוֹרת וְהֶרְעֻוֹרת אֵרת שֶׁבַע הַפְּרוֹרת 20

בּי־בָּאוּ אֶלְ־קְרֶבֶּנְה וּמַרְאֵיהֶן רַע בַּאֲשֶׁר בַּתְּחַלְּהֻ וְאִיקֵץ: בּי־בָּאוּ אֶלְ־קְרְבֶּנָה וּמַרְאֵיהֶן רַע בַּאֲשֶׁר בַּתְּחַלְּהֻ וְאִיקֵץ:

וְאֵרֶא בַּחֲלֹמֵי וְהִנֵּה שֶׁבַע שִׁבְּלִים עלת בְּקְנָה אֶהְד מְלֵאת 22

וַמֹבְוֹת: וְהַנֵּה שָׁבַע שִׁבְּלִים צְּנְמוֹת דַּקּוֹת שְׁרְפוֹת בְּקִים 23

צַּמְחוֹרת אַחֲרֵיהֶם: וַתִּבְלַעָן הַשִּׁבְּלִים הַהַּפְּרת אֵת שֶׁבַע 24 הַשְּבְּלִים הַשֹּׁבְוֹרת וְאֹמֵר אֶל-הַחַרְשְׁמִים וְאֵין מַגִּיד לִי: הַשִּׁבְּלִים הַשֹּׁבְוֹרת וְאֹמֵר אֶל-הַחַרְשְׁמִים וְאֵין מַגִּיד לִי:

וַיֹּאמֶר יוֹםַךְּ אֶל־פַּרְעֹה חֲלוֹם פַּרְעֹה אֶחֶר הָוֹּא אֵת אֲשֶׁר 25

בְּאֵלֹהִים עשָׁה הִגִּיד לְפַּרְעָה: שֶׁבַע פָּרֹת הַפּּבֹרת שֶׁבַע הַאָּבֹע שְׁנִים הֻנְּה חֲלוֹם שָׁנִים הַנָּה חֲלוֹם שָׁנִים הַנָּה חֲלוֹם

שֶּׁחֶר הְוּא: וְשֶׁבַע הַפְּרוֹת הֲרַקּוֹת וְהֶרְעֹת הְעֹלוֹת בַּיְּ אַחֲרֵיהָן שֶׁבַע שִׁנִים הַנְּה וְשֶׁבַע הַשִּׁבְּלִים הֲרֵקוֹת שְׁרְפּוֹת

בּקְּרֵים וְהִיוּ שֶׁבַע שְׁנֵי רָעֵב: הַנֵּה שֶׁבַע שְׁנִים בְּאֻוֹרת 29

שַּׁבְע נְּדוֹל בְּכָל- שֶּׁרֶץ מִצְרֵיִם: וְנְמְמוּ שָׁבַע שְׁנֵי רְעָב אַחֲרֵיהָן וְנִשְׁבַּח בְּל-הַשְּׁבְע בְּאֶרֶץ מִצְרֵיִם וְכִּלְּדִּה הַּרְעָב 33 אַחֲרֵיהָן וְנִשְׁבָּח בְּל-הַשְּׁבְע בְּאֶרֶץ מִצְרִים וְיִשְׁיֵתְהוּ 34 עַל-אֶרֶץ מִצְרִים: יַעֲשֶׂרִּה פַּרְעֹרִה וְיַבְּמֵר שְּׁבִּי שְׁנֵי הַשְּּבֵע 35 וְיִבְּבְּצוּ אֶרִרּבְּל־אֹבֶל הַשְּׁנִים הַמֹּבוֹר הַבְּאֹרֵץ הַשְּׂבֵע 36 וְיִבְּבְּצוּ אֶרִרּבְר בְּעֵינֵי פַּרְעֹר אֹבֶל בֵּעְרִים וְשְׁמְרוּ: וַיִּשְׁב 38 הַּבְּכָר בְּעֵינֵי פַּרְעֹר וֹבְּעִינֵי בְּל-עָּבְדִיו: וַיֹּאמֶר פַּרְעֹר, 39 אָל-עֲבָרְיוֹ הַנִּמְצָּא בְנָהְ אִשְׁ אֲשֶׁר רוּחַ אֵלהִוּם בְּוֹיִם בְּוֹּיִ אִּלְרִים בְּוֹיִ אְלִהְ אֶּר 40 בְּלְרַבְּיְה יִשֵּׁק בְּלּלְעָמִי רַק הַבָּפֵּא שֶּׁנְדִּל מִמֶּךְ: וַיִּאֹמֶר פַּרְעִר, אֶל-יוֹמֵך בְּלְעֹר, וְחָבָּם בְּמְוֹר יִלְבִּי מִּבְיִי מִיּבְּיִי מִּלְבִיי וְיִשְׁק בְּלִר בְּבָּיִי וְיִבְּבְּרִי אַבְּיִלִּי מִבְּיִי וְיִבְּבְּיִי בִּלְ הַבָּפֵּא שִׁלְּ בְּלֹי עָמָי רַלְ הַבָּפֵּא שָׁלְ יְדוֹ וַיִּמֵן אֹתְה עַלְּבִיי מִנְיִשְׁם וְבִי מִבְּיִים אַלְבִיר מִבְּיִלִים: 142 פַּרְעִר, אֶל-יִר, אָרִה הָבְּיִלְ הִיּבְבִּי מִי בְּבְיעִרה אָבְיִים בְּנְעִה מִבְּיִלִים בְּבְּיעִרה אָּלִרְיה אָּרִיים בְּנְעִרּה אָרִים בְּנִבְיים אַלְּתִין מִצְּיִים: 142 פַּרְעִרה אֶלִרה בָּרְעִרה אָל בִּוֹן וְחָבְרַשְׁה יִבְּיִבְּיִים הְנִבְּיִב אִרְיִבְּי אִבְּיִבְיִים בְּבְּיִבְים אִרְיִב בְּנְבִיּשׁ אֹתוֹ בִּנְבִי-שְׁשׁׁ וַיִשֶּׁם רְבִּר הַוֹּהְבִּי אַלִּיבְין בִּיִבְּיִבּי שִּבְּי מִבְּי בְּיִבְישׁ מִּיִבְּי בִּיִבְים שִׁים וְנִישָּׁם וְנִישְׁם וְבִיבְר הַוְּבָּי בְּעִרְיִי בְּיִבְּיִים מִּנְיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּים אִרְיב בְּיִבְּים שִּבּי וְיִים בְּבִּיִים בְּרְבִּים בְּיִר בְּיִבְּים בְּיִר בְּיבִּים בְּיִּבְּי בְּבְּיִבּי שְׁבְּיִים בְּיבְרִים בְּיבְבִּים בְּיבְּיבְיבְיים בְּיִבְּים בְּיִיבְים בְּיבְּבְים בְּבְּיבְים בְּיבְּבְּים בְּיבְּבְּים בְּיבּבְיבְּבְּים בְּיבְּים בְּיבְּיִים בְּבְּבִּים בְּיבְבְּבְּים בְּיבּים בְּיִבְיבְּים בְּיבְבְיוּים בְּיבְיבְיבְּיִים בְּיִּבְיבְיים בְּיבְים בְּיבְיבְּבְּיבְּי בְּבְיבְיוּיבְיבְייִים בְּיִיבְיבְי

^{21.} קְרְבֶּן, вм. קְרְבָּן, § 91, 1, Прим. 2. מְרְבֶּוֹה שׁנִה יהוּ שׁנִיהָן число единственное: и видг ихг, наружность, § 93, 9.

^{23.} אַחֲבִיהֶם, אוּ, אַחֲבִיהֶן, 🖡 121, 6, Прим. 1.

^{24.} וְהַבְלְעָן, 47, 3, Прим. 3 (срав. 37, 7).

^{25.} עַשָּׁה Part. fut.: facturus, sc. est, § 134, 1 ב 2, b.

^{26.} יַשְׁבַע פְּרֹת הַמּבֹת. 0 значенін здѣсь Члена см. § 111, 2, а.— הַבָּה: семь годова онть суть (срав. 40, 12). Въ ст. 27 такое же понятіе выражено съ помощью глагола יַרָּה: בּרָה בּא знач. ср. р.: это (см. зам. къ 40, 16).

^{29.} Слова שָּׁבֶע בְּדוֹל подчинены предшествующимъ וואס וואס הישָבָע שָׁבִים но не въ формъ Stat. constr., а скоръе—въ значеніи аппозиции. Принимая эти слова за винит. адвербіальный падежъ, можно перевесть ихъ: съ большимъ изобиліемъ (§ 116, Прим., b. 118, 3. Эв. § 287 h).

^{30.} יְלְמֵר, § 126, 6, Прим. 1.

^{34.} יְעָשֵׁה Јussivus въ несокращенной формъ: это пусть сдплает Фараонъ и т. д., § 127, 3, b (срав. 1, 9). — Perf. consec. וְחַבֶּּשׁׁם послъ требовательнаго накл. (Jussivus), § 126, 6. Эв. § 342 с.

^{39.} אָהָרֵי הוֹדִיעַ אֱלֹחִים וגו', cm. § 133, 3.

^{40.} על־פִּיךּ יִשֵּׁק בְּל־עִמִּי ad os tuum (i. e. ad tua jussa) se componet universus populus meus (срав. Іовъ 39, 27. Исх. 38, 21. Ч. 3, 16. 39. Інс. Н. 19, 50). — בק הַבְּבֵּא только престоломъ, § 118, 3.

^{41.} Касательно Perf. בְּחָהִי см. замъч. къ 1, 29.

^{42.} Передачей юсифу перстия обозначается передача ему власти.

- וַיַּרְבֵּב אֹתוֹ בְּמִּרְבֶּבֶרת הַמִּשְׁנֶרה אֲשֶׁר־לוֹ וַיִּקְרָאוּ לְפְנִיו 43
- אַבְרֵךְ וְנָתוֹן אֹתוֹ עַל בְּל-שֶּׁרֶין מִאְרְיִם: וַיֹּאמֶר פַּרְעֹדוֹ 44 אַבּרִן מְאָרִים אִישׁ אֶת-יְדוֹ
- וְאֶת־רַגְלוֹ בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרֵים: וַיִּקְרָא פַּרְעוֹד שֵׁם־יוֹםף 45 צְפָנֵת פַּעְנֵחַ וַיִּמֶּן־לוֹ אֶת־אֶסְנַרת בַּת־פִּוֹטִי פָּרַע כֹּהַן אֹן
- לְאִשֶּׁה וַיַּצֵא יוֹכֵף עַל־אָרֶץ מִצְרְיִם: וְיוֹכֵף בֶּן־שְׁלֹשִׁים 46 עַל־אָרֶץ מִצְרְיִם: וְיוֹכֵף בָּן־שְׁלֹשִׁים שָׁנָר־ה בָּעָמְרוֹ לִפְנִי פַּרְעוֹרה מֶלֶךְ־מִצְרְיִם וַיַּצֵא יוֹכֵף

Касательно конструкцін глагольной формы הַלְבִּישׁ см. § 139, 1.— см. § 139, 1. — יְבָּד הַזָּהַב (съ Членомъ), золотая иъпъ.

- 43. אַבֶּרֶדְלוֹ, § 121, 5 Прим. (срав. § 115, 1). אַבֶּרֵדְלוֹ, © Слово, въроятно, Египетское (апэ-рэк склоните голову! или аборк (повергнись долу!), но выраженное въ формъ, подходящей къ неопр. накл. абстр. (absol.) вида Гіф. (בְּרֵרָךְ, § 53, Прим. 2), значущей: преклонять кольна!; וְבָּרֵרֹלְ, Inf. absol. pro Verbo finito, § 131, 4 а (срав. Исх. 8, 11).
- 44. Безт тебя не подниметт никто ни руки, ни ноги во всемт Египтъ никому не будетъ позволено дълать что-либо вопреки твоей волъ.
- 45. אַפְּנֵת פַּעְנֵת עַבּר עַכּר עַבּר עַבְּרָת פַּעְנַת פַּעָנַת פַּעָנַת פַעָּנַת פַעָּנַת פַעָּנַת פּאַנוּ פּאַנּיייי פּאַנוּ פּאַנוּ פּאַנּייי פּאַנּייי פּאַנּייי פּאַנּ פּאַנּייי פּאַנּייי פּאַנּייי פּאַנּ פּאַנּייי פּאַנּייי פּאַנּ פּאַנּייי פּאַנּייי פּאַנּייי פּאַנּייי פּאַנּיי פּאַנּיי פּאַנּיי פּאַנּיי פּאַנּיי פּאַנּיי פּאַנּ פּאַנּיי פּאַנּייי פּאַנּיי פּאַנּיי פּאַנּיי פּאַנּיי פּאַנּיי פּאַנּיי פּאַנּיי פּאַייי פּאַנּיי פּאַנּייי פּאַנּייי פּאַנּיי פּייי פּאַנּיי פּאַניי
- 46. בְּעְמֵדוֹ коїда онъ предсталь, § 132, 3. מִלְּפְנֵי, § 154, 2, а.

לף מִלְּפְנֵי פַּרְעוֹד, וַיִּעֲבֹר בְּבְל־אֶרֶץ מִצְרְיִם: וַתַּעַשׂ הָאָרֶץ 48 בְּשֶׁבֵע שְׁנֵי הַשְּׂבָע לִקְמָּגְים: וַיִּקְבֹּץ אֶת־בְּל־אֹכֶל שֶׁבֵע 48 שְׁנִים אֲשֶׁר הְיוּ בְּאֶרֶץ מִצְרֵיִם וַיִּמֶּן־אֹכֶל בֵּעָרֵים אֹכֶל שָׁכִל בַּעָרֵים אֹכֶל

49 שְּׁבֵה־הָעִיר אֲשֶׁר סְבִיבֹתִיהְ נָתֵן בְּתוֹבְה: וַיִּאְבּר יוֹםף בְּר בְּחוֹל הַיָּם הַרְבֵּה מְאָד עַד בְּי־חְדֵל לִסְפֹּר בְּי־אֵין

53 מִּסְבֶּר: וַתִּבְלֶינְדה שָׁבַע שְׁנֵי הַשְּׁבֵע אֲשֶׁר הְיָדה בָּאֶרֶץ

זְּבֶרְיִם: וַתְּחֶלֶּינְדּה שֶׁבֵע שְׁנֵי הֶרְעָב לְבוֹא כַּאֲשֶׁר אְמֵר וֹהְרָעָב לְבוֹא כַּאֲשֶׁר אְמֵר יוֹמֵף וַיְהִי רְעָב בְּכְל-הָאָרְצוֹרת וּבְכָל-אֶרֶץ מִצְרֵיִם הְיְדֹה לְחֵם:

1 XLII, וַיַּרְא יַעֲלְב פִּי יָשׁ־שֶׁבֶּר בְּמִצְרָיִם וַיֹּאמֶר יַעֲלְב לְבְנִיוֹ 1 אַבווֹ, לְמָה הִתְּרְאוּ: וַיֹּאמֶר חַנֵּה שְׁמֵעְהִי פִּי יָשׁ־שֶׁבֶּר בְּמִצְרָיִם 2 לְמָה הִתְרְאוּ: וַיִּאמֶר חַנֵּה שְׁמַעְהִי פִּי יָשׁ־שֶׁבֶּר בְּמִצְרְיִם 3 יְתְבְּרוּ־לְנוּ מִשְּׁב וְנְהְיֶה וְלֹא נְמְוּרת: וַאֶּת־בּנְיָמִין 4 אֲבֶרְרֹ לְא־שֶׁלָה יַעֲלְב אֶת־אֶחָיו כִּי אָמֵר בָּּן־יִקְרָאֶנּוּ אֲחִי יוֹכֵף לְא־שֶׁלַח יַעֲלְב אֶת־אֶחָיו כִּי אָמֵר בָּּן־יִקְרָאֶנּוּ

^{47.} לְּכְלְצִים опредъленіе къ гл. יַרְּעַשׁ: ш приносила земля (плоды свои) горстями (или: связками), т. е. въ полномъ изобиліи.

^{49.} הַדֵל nepecmasu(man hörte auf), 🛮 137, 3, a.

^{54.} וַהַּהְלִינָה Impf. consec. вида Гіф. осн. הַלֵּל.

Гл. XLII, 2. יְלְהְיֶהְ cohortativus съ יְ consec.: чтобы намъ жить, § 128, 1, с. Касательно увъщевательн. накл. см. зам. къ 1, 26.— בְּבוּהַתּ простое Ітрf. О переходъ увъщевательн. накл. (cohort.) въ Ітрf. см. Эв. § 350 а.

^{4.} אָהי יוֹמֵךְ брата Іосифа. Іосифъ и Веніаминг были отъ одной матери, Рахили. Срав. ст. 38 и 43, 29. — פֿי אָמֵר פֶּן־יִקרְאָבּר онг думалг: чтобы не случилось ст нимъ—, § 152, 1, стр. 564; Эв. 337 в (срав. Пс 38, 17).

מֶשֶׁרֶץ בְּנַעַן לִשְׂבָּר־אָבֶל: וַיִּזְפֹר יוֹפֵךּ אֶת הַהְלמוֹת אֲשֶׁר פּ מַשֶּׁרֶץ בְּנַעַן לִשְׂבָּר־אָבֶל: וַיִּזְפֹר יוֹפֵךּ אֶת הַהְלמוֹת אֲשֶׁר פּ מִשֶּׁרֶץ בְּנַעַן לִשְׂבָּר־אָבֶל: וַיִּזְפֹר יוֹפֵךּ אֶת הַהְלמוֹת אֲשֶׁר פּ

בַּשֶּׁנֶץ בְּנַעַן רִשְּבָּר־אְבֶּר: וַיִּיְפַּר יוֹבֵף אֶת הַהֲרמות אֲשֶׁר חְלַם לְהֶם וַיֹּאשֶׁר אֲלֵיהֶם מְרַנְּלִים אַתֶּם לְרְאוֹרת אֶת-

עַרָנַרג הָאָרֶץ בָּאתֶב: וַיִּאמְרוּ אַלִיו לֹא אֲדֹנְגְ וַעֲבָדֶיךְ 10

בְּאוּ לִשְׁבָּר־אְבֶל: בְּלְנוּ בְּנֵי אִישׁ־אֶחְר נֻחְנוּ בֵנִים אֲנַחְנוּ 11

לא־הָיוּ עַבְדֶיךְ בְּרָנְלִים: וַיֹּאֹמֶר אֲלֵיהֶב לֹא כִּי־עֶרְוַרת 12

ַנְאָרֶץ בְּאתֶם לִרְאוֹרת: וַיְּאֹמְרוּ שְׁנֵים עָשִׂר וַעְבֶּרֶיךְ 13 הַאָּרֶץ בְּאֶרֶץ בְּאֶרֶן וְהִנֵּר־, הַבְּּקְמֹן אַחִים אֲנַחְנוּ בְּנֵי אִישׁ־אֶחְר בְּאֶרֶץ בְּגֶעֲן וְהִנֵּר־, הַבְּּקמֹן

אַת־אָבִינוּ הַיּוֹם וְהָאֶחְד אֵינֶנוּ: וַיּאֹמֶר אֲלֵיהֶם יוֹמֶךְ הוּא 14

אַשֶּׁר דָבַּרְתִּי אֲלֵכֶם לֵאמֹר מְרַנְּלִים אַתֶּם: בְּזֹאת תִּבְּחֵנוּ 15 חֵי פַּרְעִרוּ אִם־תִּצְאוּ מִזֶּרוּ כִּי אִם־בְּכוֹא אֲחִיכֶם הַקְּמֹן וְּבְּחֵנוּ הַּבְרֵיכֶם הָשֶּׁמֶת אִתְּכֶם וְאַסְרּ הַיְּבְרֵיךֵ הַאֲּמָת אִתְּכֶם וְאַסִרּ שִׁלְשׁת יְמִים:

וְיִבְּחֵנוּ הִּבְרִיכֶם הַשֵּׁמֶת אִתְּכֵם וְאַסֵּר שְׁלְשׁת יְמִים:

17 מְרַנְּלִים אַמֶּם: וַיֶּאֱמֶר אֹתְם שֶּׁלֹישִׁי וֹאֹת עֲשׂוּ וְהְיִוּ שֶׁתְּר וְאַלִּיהָם וְמַבְּים הַשְּׁלִישִׁי וֹאֹת עֲשׂוּ וְהְיִוּ שֶּׁתְּר הְבִּיתׁ הַבְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וֹאֹת עֲשׂוּ וְהְיִוּ שֶּׁתְּר וְאָבִר הְאָנוּ הַבְּיִם אַנָּם בְּנִים אַנָּם אָחִד יֵאְמֵר בְּבִית מִשְׁמַרְכֶם וְאַתֶּם לְבוּ הְבִיאוּ שֵׁבֶּר רְעֲבוֹן בְּתִיכֶם וְלֹא בְּבִית מִשְׁמַרְכֶם וְאַתֶּם לְבוּ הְבִיאוּ שֵּׁלִי וְיִאְמְנוּ הִבְּרִיכֶם וְלֹא בַּבוֹן הָּבִיאוּ אֵלִי וְיִאְמְנוּ הִבְּרִיכֶם וְלֹא בַּוֹ תְמְוֹתוּ וַיְעֲשׁוֹּרַבֵן: וַיְּאִמְרוּ אִשְׁר הָאִינוּ צְּרֵת נַפְּשׁוֹ בְּהִתְהַנְנוֹ אֵלֵינוּ אַלִּיִנוּ אַשֶּׁר רָאִינוּ צְּרֵת נַפְשׁוֹ בְּהִתְהַנְנוֹ אֵלֵינוּ

уйдете отсюда—. О союзь מאָ см. §155, 2, f. ברוֹא אָחִיכֶם, § 132, 2. 133, 2.

18. אָר עְשׁרּ וְחִירּ соплайте это ש экивите, т. е. сдѣлаете это и будете живы (если это сдѣлаете, то дарована вамъ будетъ жизнь), § 130, 2, а. Эв. § 347 b.

19. אַחִיכֶם אָחִיכֶם אָחִיכֶם אָחִיכֶם אָחִיכֶם אָחִיכֶם אָחִילָם אָחִיכֶם אָחִיכֶם אָחִיכֶם אָחִיכֶם אָחִיכֶם אָחִיכָם אָחִיכָם אָחִיכָם אָחִיכָם אַחִיכָם אַחִיכָם אַחִיכָם אַחִיכָם אַחַר 114, 2 (Ср. Б. 3, 24. 18, 20).

^{7.} בֹיַרַבֵּר אָתְם קשׁרֹת говорил съ ними сурово (собств. жесткія, оскоро́ительныя вещи), § 107, 3, b.

^{9.} בהם относительно ихг, объ нихъ.

^{10.} לא-בּי אחדים אולים אולים

^{11.} לאַ הְירּ עַבְבֶּיךְ non sunt servitui — (non sumus), אַ 298, a (cp. ct. 31. Ис. 15, 6). — אַבַּהָבר אַנּה, nos (sumus), § 121, 1.

^{14.} אוה так именно есть, как я сказал (собств.: hoc est, то и есть, что —), см. зам. къ 40, 16.

^{15.} אַבְאַרָּה, per vitam и т. д., клянусь жизнью Фараона: не

ילא שְּמֶעְנוּ עַלֹּבֵּן בְּאָה צֵּלֵינוּ הַצְּיְרְה הַוֹּארת: וַיַּעַן 22
רְאוּבֵן אוֹתְם לֵאמֹר הֲלוֹא אָמִרְתִּי צְּלֵיכֶם לֵאמֹר אַלֹּתָּחָמְאוּ בַיֶּלֶּד וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וְנַם־דְּמוֹ הִנֵּה נִדְרָשׁ:
23 מָּחָמְאוּ בַיֶּלֶד וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וְנַבּם־דְּמוֹ הִנֵּה נִיְדְעוּ בִּי שׁמֵע יוֹמֵף כִּי הַמֵּלִיץ בֵּילָתְם:
23 וְיַבֵּר מְעְלֵיהֶם וַיֵּלְה נִיִּשְׁב צְּלֵיהֶם וַיְּדֵבּר צְּלֵיהֶם וַיִּבְּח בַּיּבְּח צָּרִיה אָתר בְּלִיהֶם נִינְבוֹ מִמְל מִנִיקָם אִישׁ אֶל-שַׂפְוֹ וַיְמַלְאוּ אֶת־בְּלִיה בָּוֹיְשָׁב לְהָשִׁיב בַּסְפֵּיהֶם אִישׁ אֶל-שַׂפְוֹ וְיַמְלְאוּ אֶת־ב בְּסְפֵּיהֶם אִישׁ אֶל-שַׂפְוֹ וְיַנְשְׁאוּ אֶת־ב בַּסְפֵּיהֶם בְּן: וַיִּשְׂאוּ אֶת־ב 26
שִׁבְּר וְלְהְשִׁיב מְשָׁב: וַיִּבְאוּ אֵלִּב אֲבִיהֶם 29
שִׁבְרִם עַלֹּבְוֹבְיֹתְב וְיִנְבוֹ מִשְׁם: וַיִּבֹאוּ אֵל־יַעְלְב אֲבִיהֶם 29
אִרְצָּר בְּנָעֵן וַיִּנִיִּרוּ לוֹ אֵת בְּל-הַפְּרֹת אֹתֶם: וַיְהִי הֵב בּנִיּנִיה הַב בִּנְנִיה הַב וְיִבְיֹ וֹיִבְיֹ בֹּא וַיִּבִיה בְּנָיִים וְיִבְיֹם בּוֹיִיה הַב וֹיִבְיֹים לִּנִי וַיִּבְיּן וַיִּנִידוּ לוֹ אֵת בְּל-הַפְּרֹת אֹתֶם: וַיְהִי הָב וֹבְן וְיִבִּין וְיִבִּין וְיִבִּין וְיִבִּיִם לִּוֹב לִי בִּיִבְין וְיִבִּיִין לוֹ אֵת בְּל-הַפְּרֹת אֹתְם: וְיִהִי הִבּי וְיִבּי וְיִבְיִים וְנִייִים וֹ וְיִבִּין וְיִנִּיִין לוֹ אֵת בְּל-הַנְּלְּת אֹתָם: וְיִהִי הָב וֹיִים וְמִּין וַיִּנִין וֹיִנִירוּ לוֹ אֵת בְּל-הַפְּלְרת אֹתְם: וְיִהִי הָּב וְיִיהוֹ לוֹ אֵת בְּל-הַנְבְּוֹ בְּיִבְיוֹ וְיִבִּיִים בְּיִבְּים בְּבִּיְים בְּיִבְּיִם וְיִבִּיִים לוֹ אַת בְּלּים בְּלְּבִין בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִּם בְּיִים בְיִּים וְיִבִּיִים לוֹ אָּנִירוּ לוֹ אֵת בְּלּר הַעְּבְירִם בְּיִים וְיִבִּיִים בְּיִבְים בּוֹים בְּיִבּים בְּיִבּים בּיִבּים בּיִבְּים בְּיִבּים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִיבְים בְּיִים בְּיִינְים בְּיִילִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִיבְּים בְּיִים בְּיִילְייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּים בְּיִיםּים בְּישְׁים בְּיי בְּיִילְים בְּים

слушали. Касательно перехода неопредъл. накл. въ спрягаемую форму см. § 132, Прим. 2. (срав. Б. 39, 10).

22. בֶּם דְּמֵל *и сполна вот кровь взыскивается* съ насъ теперь. Касательно употребленія частицы בַּם см. § 135, 2, а.

24. בּוְעֵלִיהֶם oma нихг, § 154, 2, a. רֵיֵבְךָ, § 75, Прим. 3, c. — מאתם oma нихг.

29. אַרְאָה כְּנַעַן, § 90, 2, a. — בְּל־הַקּרת אֹתְם פּכּר בּעַען, soce случившееся съ ними, см. замъч. къ ст. 7.

35. О בְיָהִי см. зам. къ Б. 22, 1. – וְהָבֶּה – וְהָבֶּה ,§ 134, 2, с. –

מְרִילְים שַׂבּןיהֶם וְהִנָּה־אִישׁ צְרוֹר־כַּסְפּוֹ בְּשַׂבְּוֹ וַיִּרְאוּ אֶת־ מְרִילִם שַׂבּןיהֶם וְהִנָּה־אִישׁ צְרוֹר־כַּסְפּוֹ בְּשַׂבְּוֹ וַיִּרְאוּ: וַיֹּאמֶר אֲלִיהֶם יְעֲלְב אֲבִיהֶם אֹתִי שִׁבּּלְתָּב יוֹםף אֵינֶנוּ וְשִׁמְעוֹן אֵינֶנוּ יְעֲלִי הְיוּ בְּלְנְה: וַיֹּאמֶר רְאוּבֵן אֶל־אָבִיוּ לַאבֹּי בְּנִי הְמִיר אִם־לֹא אֲבִיאֶנוּ אֵלֶיְךְ הְנָר לְא־יֵבִר בְּנִי לְאבֹיוּ אַלִיךְ: וַיֹּאמֶר לֹא־יֵבֵר בְּנִי בְּנִי אֲשִׁיבֶנוּ אֵלֶיְךְ: וַיֹּאמֶר לֹא־יֵבֵר בְּנִי עְפָּבֶר בִּנִי תְּמִיר וְהִוּא לְבַרוֹ נִשְׁאָר וּקְרָאָהוּ אֲסוֹן עַפְּבֶּכֵם בִּי־אָחִיו מֵרת וְהוּא לְבַרוֹ נִשְׁאָר וּקְרָאָהוּ אֲסוֹן עִפְּבֶּכם בִּי־אָחִיו מֵרת וְהוּא לְבַרוֹ נִשְׁאָר וּקְרָאָהוּ אֲסוֹן עִפְּנֵבם בִּי־אָחִיו מֵרת וְהוּא לְבַרוֹ נִשְׁאָר וּקְרָאָהוּ אָסוֹן

שְׁאִוֹלה:
2.1 XLIII וְהָרָעָב כְּבֵד בְּאֲרֶץ: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כִּלוּ לֵאֲבֹל אֶת־בּ בְּבֵד בְּאֲרֶץ: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כִּלוּ לֵאֲבֹל אֶת־בּ הַבִּיאוּ מִמְּצְרֶיִם וַיֹּאֹמֶר אֲלֵיהֶם אֲבִיהֶם הַשְּבִירוּ בִאָּי הִוּדְרֹה לֵאמָר שִּבִּיוּ יְהוּדְרֹה לֵאמָר שִּבִּיוּ

בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר חֵלְבוּ־בָה וְהְוֹרֵיְ־תֶּם אֶרת־שֵׂיבָתִי בִּינִוֹן

ורי ונרי и вот узел ст деныами каждаго изг нихг находился вт мышкахт; ср. ст. 25 н см. зам. къ 41, 12.

36. עלי היי בְּלְנָה на меня падает все это. בְּלָנָה вы פָלָנָה, 91, 1, Прим. 2. Женск. родъ въ значеніп средняго, см. замъчен. къ ст. 7.

37. אָמָית ты можешь умертвить, § 127, 3, d. — Отдай его на мои руки, т. е. довърь его мнъ. Ср. Пс. 91, 11. 12.

38. קרָאָהוּ אָסוֹן и постигнуло его несчастіе — т. е. если ностигнеть его несчастіе, і 155, 4, а. — О формахь יְרְלְּהָוּ בְּחָלֹן § 126, 6, Прим. 1, b.

Гл. XLIII, 2. בְאֲשֵׁר בִּלּוּ לֱאֱבֹל когда они съпли, § 142, 2; срав. Прим. 1. — יַּבְּרּ שִׁבְרּ פוּסףסmumece, купите, т. е. купите опять, § 142, 3, b.

3. הַעֵר הַעָר, ▮ 131, 3, a.

הְעֵר הַעִר בְּנוּ הָאִישׁ לֵאמֹר לְאִרְתְרְאוּ בְּנֵי בִּלְהִי אֲחִיכֶם
אַתְּכֶּם: אָנֹכִי אֶעֶרְבֶנּוּ מִיְּדִי תְּבַקְשָׁנָּוּ אִם־לֹא הַבִּיאֹתִיוּ 9
אַתְּכֶם: אָנֹכִי אֶעֶרְבֶנּוּ מִיְּדִי תְּבַקְשָׁנָּוּ אִם־לֹא הַבִּיאֹתִיוּ 10
אַלֶּיךְ וְהִצְּנְתִיוֹ לְפְּנֶיךְ וְהָשָׁאתִי לְךְ בְּלֹ-הַיְּמְוֹם: כִּי לוּלֵא 10
הַתְּמַהְנוּ בִּי־עַתְּרֹה שַׁבְנוּ זֶרֹה בַּעְמֵיִם: וַיֹּאמֶר אֲלֵהָת וְיִשְׁרָת אָבִיהָם אִם־בֵּן אֵפוֹא זֹארת עֲשׂוּ כְּחוּ מִזְמְרַת וְשִׁרְאֵל אָבִיהָם וְחוּרְיִדוּ לָאִישׁ מִנְחָדְה מְעַם צְּרִי וּמְעַם הַבּּיִנִם וּשְׁבָּרִים: וְבָּסֶף מִשְׁנֶר מְשִׁנֶר קְחוּ 12
הַבְּשׁ נְבֹאת וְלִשׁ בְּמְנִים וּשְׁבָּרְ הַמּוּשְׁב בְּפִי אַמְתְּחוֹתִיכֶם הְשִׁבּי הְשִׁיבוּ הְשִׁבּים הְשִׁבּר בְּפִי אַמְתְּחוֹתִיכֶם הְשִׁבּים הְשִׁיבוּ

13 בְּינֶדְכֶּם אוּלֵי מִשְׁנֶּדְה הְּוּא: וְאֶת־אֲחִיכֶם לְפָנֵי הָאִישׁ
14 שׁוּבוּ אֶל־הָאִישׁ: וְאֵל שַׁהִּי יִתּוֹ לְכֶב בְחָמִים לִפְנֵי הָאִישׁ
15 שְׁכֹלְתִּי שְׁבֶלְתִּי יְבָּלְתִּי וְאֲל שַׁהִּי יִתּוֹ לְכֶב בְחָמִים לִפְנֵי הָאִּישׁ
16 מִאְרֵיִם וַיְּעֲמֶדוּ לִפְנֵי יוֹמֵף: וַיִּרְא יוֹמֵף אִתְּם אֶת־הַבְּינְיִחִין וְאֵנִי בַּגְּאָשִׁר וְלְבִּנִי יִמְרָּבְּי וְאֶרֵ־הְּבְּיִיִם וְיִעֲמֶדוּ לִפְנֵי יוֹמֵף: וַיִּרְא יוֹמֵף אִתְּם אֶת־הְאָנְשִׁים וַיִּעְמֶדוּ לִפְנֵי יוֹמֵף: וַיִּרְא יוֹמֵף אִתְּם אֶת־הְבְּנִיְחִוּ וְיִּצְיִם וְיִצְמֶדוּ לִפְנֵי יוֹמֵף: וַיִּבְא הְאִישׁ אֶת־הְבְּנִיִּים וְיִעְמֶּד הְאִנְישִׁים בִּי הְוּבְא הְאִישׁ אֶת־הְבְּנִיְנְיִים וְיִּעְשׁ הְאִישׁ אֶת־הְבְּצְּנְיִים וְיִעְשׁ הְאִישׁ בְּאָשֶׁר אְמֵיר יִמֹחָף וְיִבְא הְאִנְיִים בִּי הְוּבְאוּ בֵּית יוֹמֵף וְיִאְנִים בִּי הְוּבְאוּ בִּית יוֹמֵף וְיִאְנִים בִּי הְוּבְא הָאִישׁ אֶת־הְבְּנִיִם וְיִּבְעִשׁ הְאִייִר הְבָּבֶּע הְאִנְשִׁים בִּי הְוּבְאוֹ בֵּית יוֹמֵף וְיִאְנִיִים עַּבְּיִרְתְּנְפֵּל עָלִינוּ וּלְבְּתְיִים בִּי הְוּבְאוֹ בִיתְוּ הְאָנְיִים בְּי הְוּבְאוֹ בִּיתְוֹ בְּאָנִייִים וְיִּא בְּבְּבְּתְּוֹ הְנְבְיִתוֹ בְּבְּבְּתְוֹבְיּוֹ עְלִינוּ וּלְבְבְּרִית מִבְּלְינוּ וּלְבְּתִּנְבֵּל עְלִינוּ וּלְבְהָתְנַפֵּל עְלִינוּ וּלְבְבְּתִים בְּיִבְּעִים בְּי הְנִּבְא הְהִילְּה אְנִבְיוֹיוּ בְּבְּבְּתְיִים בִּי הְוּבְבּא הְבְּבְּחוּלְּה אָנְבְיִינוּ וּלְבְבְּיִים בְּבְּבְּתְּבְּיִים בְּבְּבְבְּית וְבִּיבוּ בְּבְּבְיתוֹ בְּבְּבְּתְיבוּ בְּיִבְּיִים בְּבְבְּיִים בְּיִבְּיִבּיוֹ בְּיִבְּיִים בְּבְּבְּיִבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְיִים בְּבְּבְּבְיִים בְּבְּבְיִים בְּבְּבְיִבְּיִים בְּבְּבְיִים בְּבְּבְיִים בְּיִיבְּבְּיוֹ בְּבְּישׁים בְּבְּבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּבְיבְּבְּבְיוֹ בְּיִבּים בְּבְּבְיִים בְּבְּבְּיִיבְיּים בְּבְּבְּיבְיוֹיוּ בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְיִים בְּבְּבְּים בְּיִים בְּבְבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּבְים בְּיִבְּיִים בְּבְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּיִבְּיִים בְּיִים בְּבְּבְּבְּיִים בְּבְּבְיבְּבְּים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּיִים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּבְּיוּים בְּבְּבְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּים

^{9.} הַבַּלְשֶׁבּר mы потребуешь его, § 127, 3. — הַבַּלְשֶׁבּר оть осн. ... יַצַר ... היַבְּלָאָרי לְּךְ רגר m останось гръшень передь тобою во всю мою жизнь, т. е. останусь гръшень. О конструкціи условнаго предложенія см. § 126, 6, Прим. 1, b.

^{10.} О вр. прошедш. соверш. въ предложеніяхъ условливающихъ и условливаемыхъ (לוֹלֵא וֹנוֹי) см. § 126, 5; касательно לּילֵא וֹנוֹי) (или נִי עַהְּה) да! то—, съ котораго довольно часто начинается условливаемое второе предложеніе, см. Эв. § 358 а (срав. Ч. 22, 29. 2 Сам. 2, 27). — יָה בְּעָבוִים теперь (уже) два раза. Въ подобномъ сочетаніи трупотребляется довольно часто при обозначеніи временъ и чиселъ, § 122, 2, Прим., в (ср. Б. 27, 36. 45, 6).

^{11.} אַבּלֹא, ш такъ, относится къ слъдующему повелительному накл. Объ употребленіи этой частицы при оживленныхъ вопросахъ пребованіяхъ см. § 153, стр. 570;. Эв. § 105, д. — בּוֹלְבִירָן изъ славы земли т. е. изъ произведеній, которыми славится наша страна.

^{12.} בְּיֵדְכֶם (вм. בִּיַדְכֶם), § 27, 3, Прим. 2, а. § 93, 2, Прим., вт вашей руки — съ собою; срав. Б. 32, 14. 35, 4. — אוד это, какъ въ 41, 26 (см. зам. къ 40, 16).

^{13.} эдр, см. § 29,4, b.

^{14.} יַבּן יַבּרָ יִבּין יַבּן יַבּרָ יִבּין יַבּרָ יִבּין יַבּרָ יִבּין יַבּרָ יִבּין יַבּרְ יַבּין יַבּרְ יַבּין יַבּרְ יַבּין יַבּרְ יַבּרְ יַבּרְ יַבּרְ יַבּרְ יַבְּרְ יִבְּיִין יַבְּרְ יִבְּיִ יַבְּרְ יִבְּיִ יִּבְּרְ יִבְּיִ יִּבְּרְ יִבְּיִ יַּבְּרְ יִבְּיִ יִּבְּרָ יִבְּיִ יִּבְּרָ יִבְּיִ יִּבְּרְ יִבְּיִין יַבְּרְ יִבְּיִבְּרְ יִבְּיִבְּרְ יַבְּרָ יִבְּיִבְּרְ יַבְּרְ יִבְּרָ יִבְּרָ יִבְּרָ יִבְּרָ יִבְּרָ יִבְּרָ יִבְּרָבְיִי יַבְּרְ יִבְּרָ יִבְּרָ יִּבְּרְ יִבְּרְ יִּבְּרְ יִבְּרְ יִבְּרְ יִּבְּרְ יִבְּרְ יִּבְּרְ יִבְּרְ יִבְּרְ יִּבְּרְ יִבְּרְ יִבְּרְ יִבְּרְ יִבְּרְ יִּבְּרְ יִבְּרְ יִבְּרְ יִבְּרְ יִבְּרְ יִבְּרְ יִבְּרְ יִבְּיְ יִבְּרְ יִבְּרְ יִבְּרְ יִבְּרְ יִבְּרְ יִבְּרְ יִבְּרְ יִבְּיְ יִבְּרְ יִבְּיְ יִבְּיִים יִּבְּיְ יִבְּיְיִבְּיְ יִבְּיְיְּיִבְּיְ יִבְּיְיִּיְ יִבְּיְבְּיְיִּיְ יִבְּיְּיְיְ יִבְּיְיְ יִבְּיְיְ יִבְּיְיִבְּיְ יִבְּיְיּיְ יִּבְּיְ יִבְּיְ יִּבְּיְ יִבְּיְ יִּבְּיְ יִּבְּיְיְ יִּבְּיְיּיְ יִּבְּיְיְ יִּבְּיְיְ יִבְּיְיְּיְ יִבְּיְיִיּיְ יִּבְּיְיּיְ יִבְּיּיְ יִבְּיּיְ יִבְּיּיְ יִבְּיְיּיְ יִבְּיְיְיִבְּיּיְ יִבְּיְיְבְּיְיִבְּיּיְ יִבְּיְיְיִבְּיְיִּיְיְ יִּבְּיְיְּיִיּיְ יִבְּיְיְיִבְּיְיִּיְיִיּיְיִיּיְיְיִבְּיְיִיּיְיִּיְיְיִּיּיְיִּיּיְיִיּיְיִיּיִּיּיְיִיּיְיְבְּיּיְיִבְּיּיְיִבְיּיְיִּיּיְיִבְּיְיִבְּיְיִּיּיִבְּיִיּיְיִיּיְיִיּיְיִּיּיְיִיּיְיִ

עליינה בּבֶּרְה בּבֶּרְה בּבָּרְה בּבְּרָה בּבָּרְה בּבְּרְה בּבְּרָה בּבְרָה בּבְּרָה בּבְּרָה בּבְּרָה בּבְּרָה בּבְּרָה בּבְרָה בּבְּרָה בּבְּרָה בּבְרָה בּבְרָה בּבְרָה בּבּרְה בּבּרְרָה בּבּרְרָה בּבּרְרָה בּבּרְרְה בּבּרְרְיבּרְרָה בּבּרְרָה בּבּרְרְיבּרְרָה בּבּרְרָה בּבּרְרָה בּבּרְרָה בּבּרְרָה בּבּרְרָה בּבּרְרְיבּרְרָה בּבּרְרָה בּבּרְרָה בּבּרְרָה בּבּרְרָה בּבּרְרָה בּבּרְרָה בּבּרְרָה בּבּרְרָה בּבּרְרְיבּרְרָה בּבּרְרְיבּרְרָה בּבּרְרְיבּרְרָה בּבּרְרָה בּבּרְרְיבּרְרָב בּרְרָה בּבּרְרָה בּבּרְרָב בּרָרְה בּבּרְרָה בּבּרְרְיבּרְרְיבּרְרָה בּבּרְרְיבּרְרָב בּרְרָה בּבּרְרְיבּרְרְיבּרְרְיבּרְרְיבּרְרְיבּרְרְיבּרְרְיבּרְרְיבּרְרְיבּרְרְיבּרְרְיבּרְרְיּרְרְיבּרְרְירָר בּרְרְירָה בּבּרְרְיּרְרְיּרְרְיּרְרְיּרְרְיּרְרְירָה בּרְרְירְרְיּרְרְיּרְרְיּרְרְיּרְרְיּרְרְירְרְיּרְרְי

^{16.} מַבְרוֹ ei qui, § 123, 2. — מְבֹרוֹ Ітрег. вм. מַבְרוֹ (Повел. Каль съ о̂ оть глагола съ з горловой гласной въ основъ встръчается только въ этомъ мъстъ; см. Эв. § 226, d).

^{18.} אָבֶית יוֹםָ א פֿתַה הַבַּיָת א פַּתּה נוֹם פּתָה וּבְּיַת יוֹם Bb ct. 19 — Accusativi loci, § 118, 1, a ש b.

וְאֶת־חֲמֹרֵינוּ: וַיִּנְשׁוּ אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל־בֵּית יוֹכֵף וַיְדַבְּרוּ 19

מַלְיוֹ פַּתַח הַבֵּיִת: וַיְּאִמְרוּ בִּי אֲרְנְגְ יְרְר יְרַרְנוּ בַּתְּחִלְּרוּ 20

לִשְׁבֶּר - אְבֶל: וַיְהִי בִּי־בָּאנוּ אֶל-הַמְּלוֹן וַנִּפְתְּחָה. אֶת- 21 אַמְתְּחְהוֹ נַּכְפְּנוּ בְּמִשְׁקְלֵוֹ

ונְשֶׁב אֹתוֹ בְּיָדֵנוּ: וְכֶכֶּף אֲחֵר הוֹדַדְנוּ בְיָדֵנוּ לִשְׁבְּר־אֶׁכֶּל 22

לֹא יָדַעְנוּ מִי־שָּׁבּ בַּסְבֵּנוּ בְּאַמְתְּחֹתִינוּ: וַיֹּאמֶר שְׁלוֹב 23 לָבֶם אַל־תִּירָאוּ אֱלֹהֵיבֶם וֵאלֹהֵי אֲבִיכֶם נְתַן לָכֶם מַמְּמוֹן בָּאַמְתְּחֹתִיכֶם בַּסְבְּבֶם בָּא אַלְי, וַיּוֹצֵא אֲלֵיהֶם אֶת־שִׁמְעוֹן:

וַיְבֵא הָאִישׁ אֶת־הֶאֲנָשִׁים בִּיתָרה יוֹמֶךְ וַיָּמֶן־מֵיִם וַיִּרְהַצוּ 24

יַנְלֵיהֶם וְיָתֵּן מִקְפּוֹא לַחֲמְבִיהֶם: וַיְּכִינוּ אֶת־הַמְּנְחָה: בַּגְּהַנְיִם כִּי שְׁמְעוּ בִּי־שָׁם יִאֹבְלוּ לֵהֶם: עַד־בּא יוֹבֵף בַּצְּהַנְיִם כִּי שְׁמְעוּ בִּי־שָׁם יִאֹבְלוּ לֵהֶם:

וַיָּבֹא יוֹבֵף הַבַּיְתָּה וְיִבִיאוּ לוֹ אֶת־הַמְּנְחָה אֲשֶׁר בְּיִדְם 26

בּרֵיתָרה וַיִּשְׁתַּחֵוּוּ־לוֹ אָרְצִרה: וַיִּשְׁאַל לְהֶת לְשָׁלוֹם 27 וַיֹּאמֶר הַשָּׁלוֹם אֲבִיכֶם הַזְּקָן אֲשֶׁר אֲמַרְתֵּם הַעוֹרֶנוּ חֵי: (срав. 2 Сам. 20, 9. Пс. 120, 7), Съ подобнымъ же значеніемъ встръчается אַטֶּרְהָּם (Б. 29, 6. 2 Сам. 18, 32). — אַטֶּרְהָּם о котороми вы говорили, Эв. 282 а, 2 (срав. ст. 29. 37, 4. Ч. 14, 31. Вт. 1, 39. 1 Сам. 24, 5. 2 Ц. 21, 4. 7).

28. בְיִּקְדר Impf. осн. בְיִבְּדר — יְקְבַר Гіmnaэль осн. בְיִּקְדר , § 76, Прим. 18.

29. יְּחְבְּךְ, вм. יְחְבְּךְ, Impf. Қаль основы קבַן быть милостивыма. Эв. § 231~d.

30. ויבקש לבכות quaerebat, ubi fleret.

32. לְבַרוֹ особо, т. е. по особымъ столомъ. Этикетъ побычай требовали, чтобы министръ, приближенный къ царю, сидълъ за особымъ столомъ; что же касается братьевъ Іосифа, то и они, какъ иноземцы, не должны были объдать за однимъ столомъ съ Египтянами. Въ столовой Іосифа были три стола; столъ же, за которымъ объдали его братья, былъ поставленъ передъ Іосифомъ, т. е. такъ, что онъ могъ ихъ всъхъ видъть во время объда.

33. בּיְצְעִיר, см. замѣч. къ гл. 42, 13. — בְּעָהוּ - בַּעָהוּ - עַהוּ - עַהוּ - אַ עַרָּהוּ - בַּעָהוּ - בַעְהוּ - בַּעָהוּ - בַעְהוּ - בַּעָהוּ - בַּעְהוּ בַּעְהוּ - בַּעְהוּ - בַּעְהוּ - בַּעְהוּ - בַּעְהוּרִי - בַּעְהוּ - בַּעְהוּ בּיִבְּעִהוּ - בַּעְהוּ בּבְּעָהוּ - בַּעְהוּ בּבְּעִהוּ - בּעְהוּ בּבּעהוּ - בַּעְהוּ בּבְּעָהוּ בּיבּעהוּ - בּבְעָהוּ בּיבּעהוּ בּבּעהוּ בּבּבעהוּ בּבּעהוּ בּבּעהוּ בּבּעהוּ בּבּעהוּ בּבּעהוּ בּבּעהוּ בּבּבעהוּ בּבּעהוּ בּבּעהוּ בּבּעהוּ בּבּבעהוּ בּבּעהוּ בּבּעהוּ בּבּעהוּ בּבּעהוּ בּבּעהוּ בּבּעהוּ בּבּבעהוּ בּבּבעהוּ בּבּבעהוּ בּבּבעהוּ בּבּעהוּ בּבּבעהוּ בּבּבעהוּ בּבּעהוּ בּבּבעהוּ בּבעהוּ בּבּבעהוּ בּבּבעהוּ בּבּבעהוּ בּבּבעהוּ בּבּבעהוּ בּבּבעהוּ בּבּבעהוּ בּבּבעהוּ בּבעהוּ בּבעהוּ בּבעהוּ בּבּבעהוּ בּבּבעהוּ בּבעהוּ בּבעהוּ בּבעהוּ בּבּבעהוּ בּבּבעהוּ בּבעהוּ בּבעהוּ בּבעהוּ בבּבעהוּ בּבעהוּ בּבעהוּביי בּבעהוּ בּבּבעהוּ בּבּבעהוּ בּבּבעה

^{21.} בְּבְתְּחָה, כא. замъч. къ 41,11.

^{22.} דענר, כא. замъч. къ 22, 12.

^{23. □} טַלוֹם לְכֶם не обознвчаетъ здѣсь привътствія, полько ободреніе: не бойтесь, ничего дурнаго для васт не заключается от этомъ; ср. Сул. 6, 23. 19, 20. Дан. 10, 19.

^{25.} בי יאכלף ито должны были объдать, § 127, 1.

^{26.} Звёздочка надъ м въ слове за за за означаеть, что это х, находящееся между двумя гласными, должно быть произнесено съ внятнымъ придыхательнымъ звукомъ. Такое обозначение буквы х, кроме этого места, встречается только въ кн. Лев. 23, 17. Іовъ 33, 21. Эздра 8, 18. См. Эв. 21, с.

^{27.} אַביבֶם здоровт ли вашт отецъ? § 106, 1, Прим.

הַאָּנְשִׁים אִישׁ אֶל־רֵעְהוּ: וַיִּשְּׂא מַשְּׂאוֹת מֵאֵת פְּנִיו אֲלֵיהֶם 34 וַהַּבֶּר מִשְׂאַת בְּנְיִמִין מִמִּשְׂאֹת בְּלָם חְמֵשׁ יְדֶוֹת וַיִּשְׁתוּ וַיִּשְׁתוּ וַיִּשְׁתוּ נִיִּשְׁבְּרוּ עְמִוֹּ:

מִיִּשְׁכְּרוּ עִמְּר עַל־בֵּיתוֹ לֵאמֹר מַלֵּא אֶת־אַמְתְּחֹת XLIV, 1 וְיִשְׁים בְּכָּף־אִישׁ הַבְּנִשְׁים אֹבֶל בַּאֲשֶׁר יְוּכְלוּן שְׂאֵרת וְשִּׂים בְּכָּף־אִישׁ בְּבִּי אַמְתַּחְתְּוֹ: וְאֶת־נְּבִיעִי נְּבִיעַ הַבָּכֶּף תְּשִׂים בְּבִּי יִבְּר יִּוֹבֶף אֲשֵׁר מִבְּתְּ תִּשִּׁים בְּבִּי יוֹבֵף אֲשֵׁר צִּמְר שִׁבְּרוֹ וַיַּעֲשׁ בִּדְבַר יוֹבֵף אֲשֵׁר צִמְיַ הַבְּרוֹ וַיַּעֲשׁ בִּדְבַר יוֹבֵף אֲשֵׁר

могъ знать во всей точности, кто изъ нихъ старше возрастомъ. Каса-

тельно конструкціи глагольной формы יְתְמָהוּ см. § 141.

דַבַּר: הַבַּקר אֶוֹר וְהָאֲנְשִׁים שְׁלְחוּ הַמָּה וַהֲמְרֵיהֵם:

Гл. XLIV, 1. מַלֵּא сит qui, 123, 2. — אָבֶּר בּא съ двумя винит. пад. (см. замѣч. къ 42, 25). — יוֹאָלָ (вм. יוֹאָבֶּע) Іпf. осн. 사꾸, § 76, 2, а.

- 2. בריע הבסף O Членъ см. § 111, 1.
- 3. אוֹר ф. глаг. (см. въ Глосс.). יבּלֶקֶר ונרי утро засвътило и Исраилитяне были отпущены, т. е. они были отпущены съ разсвътомъ утра. Такъ точно и въ 4 ст.: יבר ונרי они только вышли изъ города

בֹר וְצְאוּ אֶת-הָעִיר לֹא הַרְחִיקוּ וְיוֹכֵף אָמֵר לַאֲשֶׁר עַל־בִּיתוֹ קוּם רְדֹף אֲהָרֵי הָאֵנְשֶׁים וְהִשִּׂנְתְּם וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם בִּיתוֹ קוּם רְדֹף אֲהָרֵי הָאֲנְשֶׁים וְהִשִּׂנְתְּם וְאָמַרְתָּ אֲלֵהָם לַמְּהְ שִׁלְּמְתֶּם רְעָה תַּחַת מוֹבֶרו: הַלוֹא זֶה אֲשֶׁר וִשְׁתָּה זֹּ אֲלֵי יִשְׁתָּה אֲלֵי נְהִוֹּא נָהַשׁ יַנַהֵשׁ כּוֹ הַרְעֹתֶם אֲשֶׁר עְשִׂיתֶב:
 אֲדֹנִי בּוֹ וְהוּא נַהֵשׁ יַנַהֵשׁ כּוֹ הַרְעֹתֶם אֲשֶׁר עְשִׂיתֶב:

- 4. יַצָּא יִבְּאַר אָרִדְּיִלְרְ כָּה פּנוּאוּש. המל., какъ egredi urbem, \$ 138, 1. Слова לֹא הַרְדִילְרְ אָל , соединяющіяся безъ номощи союза (сориlа) съ предшествующимъ имъ предложеніемъ, представляютъ собою предложеніе обстоятельственное (Zustandssatz): вышли изъ города не ушли далеко, т. е. далеко не уйдя, —вышли изъ города не на далекое разстояніе. Эв. 341, 3, b (срав. ст. 12. Іовъ 3, 18. 9, 25). трані догони ихъ пекажи, Perf. consec. послѣ Повел. накл., 126, с. (срав. 6, 21).
- 5. Разви это не то, изг чего господинг мой пьетг и на чем с онг обыкновенно гадаетс? הוו пешти: то (см. замъч. къ 40, 16). Нъкоторые придають этому мъстояменію значеніе муж. рода, относя его къ בָּבִיעַ въ ст. 2). По Еврейски говорится: пить вг чемълибо (т. е. заключающееся въ чемълибо), а не изг чего-либо, какъ и по Греч., напр. є̀у хробо, є̀у котпріос кічесу, § 154, 3, а, 1, а.—

יַנְשִּׂנְתְ וַיְרַבֵּר אֲלֵהֶם אֶת־הַּדְּכְרִים הָאֵלֶה: וַיְּאִמְרוּ אֵלְיוּ 1.7 לְמָה יְדַבֵּר אֲלֵה בְּּרִים הָאֵלֶה חְלִילָה לַעֲבָדִיף מִעֲשׁוֹת בְּּדְּבִר הַוֶּדִי בִּוֹלֶיף בְּּבֶר אֲלֵיף מֵעֶשׁוֹת בְּּדְּבִר הַוֹּלֶיף מֵעֶשׁוֹת בְּּדְבִר הַנֶּיד מִעֶּלֶיף מָאֶרֶץ בְּנָעֵן וְאֵיך נִנְּנֹב מִבִּית אֲדֹנִיף בֶּכֶף אוֹ זְהָיבוֹ מִעֶּבְדִיף וְמֵּת וְנַם־אֲנַחְנוּ מוֹ זְהָיִה לְמָדְנִי לְעָבְּרִים: וַיֹּאמֶר נִּם־עַתְּה כְּרִבְּרַכְּם בָּן־ 10 מִּגְיבָר וְמֵּתְה כְּרְבִריכָם בָּן־ 10 הַנִּי עָבֶר וְאַמֶּם תְּהְיוּ נְקִיְם: נִיִּמְבֵּר נִיוֹרְדוּ אִישׁ אֶתוּ יְהְיָה־לִּי עָבֶר וְאַתֶּם תְּהְיוּ נְקִיְם: זְיִבְּבְר וְנִיּתְבוֹ אִישׁ אֶתוֹ יְהְיָה־לִּי עָבֶר וְאַתֶּם תְּהְיוּ נְקִיְם: זְיִבְּבְּר וְיִבְּבְּר וְנִיּבְּתְהוּ אִישׁ אֶרְרֹבִי לְבָּקְטֹן כִּלְּהְ וַיִּפְּתְּחוּ אִישׁ אֶרוֹ הַהֵל וּבַקְטֹן כִּלְּהְ וַיִּמְבֵּת הַנְּבִיע בַּנְּרוֹל הַחֵל וּבַקְטֹן כִּלְּהְ וַיִּמְבֵּא הַנְּבִיע בְּנִרוֹל הַחֵל וּבִקְטֹן כִּלְּה וַיִּמְבֵּא הַנְּבִיע בְּנִים בְּנִרְוֹל הַחֵל וֹבְקְטֹן כִּלְהָ וַיִּמְבֵּת הַוֹּבְּיתוֹל הָתוֹל הַחֵל וּבִקְטֹן כִּלְהָ וַיִּמְבִּת הַנְּבִיע בְּנִרוֹל הַחֵל הַבְּקְטֹן כִּלְהָ וַיִּמְבֵּא הַוֹּבְיּע בְּנִירְוֹל הָתוֹל הַבְּקְטֹן כִּלְהָ וַנִיּמְבֵּא הַנְּבִין בְּנִים בְּנִים בְּנִירְבוֹל בִּיתְבִּים בְּנִבְּיִבְיּת בְּנִיתְבִּים בְּנִבְים בְּיִבְּבְיה בְּנְבִים בְּיִבְּבְיה בְּבְּים בְּנִבְּיבְּבְיתוֹן בִּיְבְּבְּים בְּנִבְּיִבְּים בְּיִבְבְּים בְּבְּבְירִים בְּבְּבְּים בְּבְּבְירִים בְּבְּבְיבוֹים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְּים בְּבְּיבְיבְיוֹ בְּבְּיִבְּיִים בְּנְבְּיבְיוֹים בְּיִבְּבְיוֹבְיים בְּבְּבְיוֹבְיּב בְּיִבְּבְיוֹבְים בְּבְּיִבְּים בְּיִבְּבְים בְּבְיּבְיוֹבְבְים בְּיִבְּים בְּיִבְיּים בְּיִבְּים בְּיוֹבְים בְּבְּים בְּבְּבְיוֹים בְּבְּיבְים בְּבְּבְּים בְּיִבְּים בְּים בְּבְּבְיוֹים בְּיִבְיוֹים בְּבְיוֹים בְּיוֹבְים בְּבְּבְים בְּבְּלְיוֹם בְּיִבְּבְיוֹבְיוֹב בְּנְבְּים בְּיוֹבְיּבְים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְיוֹבְים בְּבְּבְּבְּבְּבְּיוֹם בְּבְּבְּבְּיוֹים בְּבְּבְּבְּיים בְּיִבְּעְםוֹים בְּבְּבְּיבְּבְּבְּבְּבְיוֹבְים בְּבְּבְּבְיים בְּבְּבְיוֹבְים בְּבְּבְּבְיוֹים בְּבְּבְיים בְּב

Объ опущеній во второмъ относительномъ предлож. мѣстояменія см. § 123, 3, b. — ўдэ, § 131, 3, a; Неопр. накл. конкретное (Inf. constr.) п значеній Неоприд. накл. абстрактнаго (Inf. absol.), § 52, Прим. 3. У Египтянъ было въ обычав гаданіе на водѣ, вливаемой въ кубокъ (ходкхорахте́са). Слуга Іосифа, придавая особенную цѣнность будто похищенному кубку, естественно, долженъ былъ говорить п своемъ господинѣ, какъ о Египтянинѣ, для котораго былъ дорогъ этотъ кубокъ, между прочимъ, и по привычкѣ гадать на немъ. Это обстоятельство не означаетъ, что Іосифъ въ дѣйствительности занимался гаданіемъ.

- 8. בֶּבֶּלָב, Объектъ впереди предложенія, § 145, 1, с. אֵיךְ נְנְנֹב מּמּה אוֹר אַנּבּ אַסְרּ, הַבֶּבֶּלְבּ אַנְנֹב אַנֹב אַנְנְבָּב אַנְנְבָּר אַנְבְּרָב אַנְבְּרָב אַנְנְבְּרָב אַנְבְּרָב אַנְב אָנְבְּרָב אַנְבְּרָב אַנְבְּרָב אַנְב אָנְב בּרָב אַנְב בּרָב אַנְב בּרָב אַנְב בְּרָב בּרָב אַנְב בּרָב אַנְב בּרָב אַנְב בּרָב בּרָב אַנְב בְּרָב בּרָב אַנְב בְּרָב בּרָב אַנְב בְּרָב בּרָב אַנְב בּרָב בּרָב אַנְב בּרָב בּרְב בּרָב בּרְב בּרָב ב
- 9. אַשֶּׁר וְבֵּלֵת ע кого изъ твоихъ слугъ (изъ насъ) онъ будетъ найдень, тотъ пусть умретъ, § 126, 6, Прим. 1. 145, 2 (срав. ст. 10. 16 и д.).
- 10. בַּם עַקּה ну! хорошо! בַּם здѣсь только усиливаетъ выразительность высказываемаго (срав. 42, 22).
 - 12. Слова בַּבְּדְלֹּלְבִּלְה представляютъ собою предложеніе обстоя-

13 בְּאֲמְתַת בּנְיָמֶן: וַיִּקְרְעוּ שִׁמְלֹתֶם וַיִּעֲמֹם אִישׁ עַל־הַמֹרוּ
14 וַיִּשְׁכוּ הָעִירָה: וַיִּבֹא יְהוּדְה וְאֶחִיו בִּיתְה יוֹפֵף וְהוּא 15 עוֹרֶנוּ שָׁם וַיִּפְּלוּ לְפָנְיו אֵרְצָה: וַיֹּאמֶר לְהֶם יוֹפֵף מְהַה הַמָּר הַאָּשׁר הֲשִׁר עֲשִׂיתֶם הָלוֹא יְדַעְתֶּם כְּירַנִחֵשׁ יְנַחֵשׁ וְנַחֵשׁ וְנַחִשׁ בְּשָׁר בְּאִיתָ וְיִהוּדְה מַה־נּאמֵר לְארֹנִי מַה 16 אִישׁ אֲשֶׁר כְּמְלִי: וַיֹּאמֶר יְהוּדְרה מַה־נּאמֵר לַארֹנִי מַה בְּנְנִי וְיִאֹּמֶר וְהַנְּוֹ עֲבָּדֶיךְ הִנְּנוּ נְמִבְּר וְמֵהְרֵם בְּאַשְׁר־נִמְצָא הַנְּבִיעַ בְּיִרְוֹ הַנְּנוּ עַבְּיִרְ הְנְנוּ וְבִּבְר וְמִבּר וְמִבּית בְּיִרְוֹ וְמִבְּרִי בְּבְרִיעַ בְּיִרְוֹ וְנִיּבְּרִי בְּבִר וְמִבְּיִם לְּאֹרִי וְבִבְּרוֹ אַשְׁר וִמְיָּצְא הַנְּבִיעַ בְּיִרְוֹ וְנִבְּבִי וְמִבֶּב וְמִבְּיִם עַלוּ לְשְׁלוֹם אֶל־בְּרְבִי עַבְּרְוֹי וְהַנִּים בְּיִר וְמִבֶּב וְנִאָּה בְּיִבְי וְבִּבְּר הִיּא יִהְיִרְה וִיּמְבֶּר נִיִּבְבְּר וְמִבּר נְיִבְּרְוֹי וְבַבְּרוֹי וְהִנְּיִם בְּיִרְוֹ וְיִהְנִים בְּיִרְוֹ וְמִבֶּב וְמִיּתְם בְּיִרְוֹ וְהִנְּבְי וְנִיהְרָה וִיִּי עָבֶר וְמִבֶּב בְּיִבְי וְמִבְּר וְבִבּר וְמִילוֹם אֶלוֹים אָלִי וְהִנְּה וְיִבְּיִר בִּי נְבִיּרְוֹ וְבִבּר נִיִּבְיִי וְהִנִּים בְּיִוֹ וְהִנִּה בִּיִבְיוֹ וְהִיּה וְיִבְּרָ בִּיְרְוֹ וְהִנְיּה וְיִבְּיִם וְנִיבְּי וְיְהִיּה וְיִבְּים אֵלִיו יְהוּרָה וַיִּמְבֶּר בִּי מֲבְרִי וְבִבּר נְיִבְבָּר וְנִיבְּי בִייְנִים אַנְיִי וְיְהוּרָה וַיִּמְבָּר בִּי מְבִּיבְר בִּי בְּבִרינִי וְבַבְּרוֹי וְיִבּבְּר וְיִבּי בְּיִי וְחִבּיּר בִיִּנְים מִיבְיִי וְחִבּיּר בִיּיִי בְּבְּרִינִי וְבִבּיְרִין וְיִבְּבְּר בִּיִבְיִים בְּיִבְיִים וְּיִבְּיִים בְּיִבְים בְּיִבּים בְּיִים וְּיִבּים בְּיִים בְּיִים בְּיִבּים בְּיִבְיּים בְּיוּבְים בְּיוֹים בְּיבְים בְּיבְים בְּיבְיוּים בְּיוּבְיּים בְּיבְיוּים בְּיבְים וְיּשׁיּים וְבְיּבּים בְּיוֹם וְיִיבְיּים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיוּ בְּיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיּיִים וְבְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִּים בְּיִים בְּיִיּים בְּיִיּים בְּיוּים בְּיִים בְּיִים בְּיבְיוּי בְּיְים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְ

тельственное (Zustandssatz): начиная съ старшаго и кончая самымъ младшимъ (см. замъч. къ ст. 4).

- 13. המרו המרו u каждый навиючиль своего осла.
- 14. אָביָ, § 148, 2.
- 16. מַה־בּאמַר ито станем мы говорить господину моему (тебь), § 127, 3. בְּיְמַדְּק Ітрf. Гітп. осн. בָּיַרְל (§ 54, 2, а) въ паузп.—בְיְדוֹ מִיִּר בְּיִדְרֹ и тот, въ рукп котораго (у кого) най-денг кубокг (см. замъч. къ 42, 21 и срав. 43, 12).

בָּאָזְנֵי אֲדֹנִי וְאַל־יִחַר אַפְּדְּ בְּעַבְהֶדְּ כִּי כְמוֹדְ כְּפַרְעְרה:

עַבְדָּדְ עָרַב אָתרְהַנַּעַר מֵעָם אָבִי לַאמֶר אִם־לֹא אָבִיאָנוּ 32

אַלֶּיךּ וְהָמָאתִי לְאָבִי כָּלֹ־הַיָּמִים: וְעַתְּה וֵשֶׁב־נָא עַבְּדְּךְ 33

תַּהַרֹת הַנַּעַר עֶבֶּד לַארֹנְיֻ וְהַנַּעַר יַעַל עִם־שֶּׁחֵיוֹ: כִּי־אֵיך 34 אָהַלּי אָבָר עֶבֶּר אִינָנוּ אִתִּי פֶּן אֶרְאֶדה בָרְע אֲשֶׁר מֶצֶלה אֶל־אָבִי וְהַנַּעַר אִינָנוּ אִתִּי פֶּן אֶרְאֶדה בָרְע אֲשֶׁר ימצא את־אבי:

ולא־יָבֹל יוֹבֵף לְהָתְאַפֵּק לְבֹל הַנִּצְבִים עָלְיו וַיִּקְרָא 1, XLV ולא־יָבֹל יוֹבֵף עָלָה לְבֹל הַנִּצְבִים עָלָיו וַיִּקְרָא

יוֹבַך אֶל־אָחָיו: וַיִּתֵּן אֶרת־קֹלוֹ בִּבְבֵי וַיִּשְׁמְעוּ מִצְרִים 2

וַיִּשְׁמֵע בֵּירת בַּּרְעָרֹה: וַיּאֹמֶר יוֹכֵף אֶל־אֶדְוו אֲנִי יוֹכֵף 3

32. עַבַּדְּךְּ-אָבִי рабх твой (т. е. я), отдавх себя самого въ залого, взяль от отца отрока, т. е. взяль, отвъчая за него передъ отцеть своей особой (constructio praegnans). Въ формахь דְּבָאָרִי ע אֲבִיאָבָּוּ особой (constructio praegnans). Въ формахь דְּבָאָרִי ע אֲבִיאָבָּוּ перешло въ 1-е, такъ какъ עַבְּדְּךָ въ сущности значить здёсь: я.—יֹאָ וֹנוֹ וֹנוֹ , см. замъч. къ 43, 9.

33. יַעֶלָה, см. замъч. къ ст. 18.—יָעֵל Juss. осн. עָלָה.

34. אַרָּ אָתִי אָתִּי הוֹנער–אָתִי – אָתִי – אַתִּי ונר׳– 127, אַרָּ הוֹנער–אָתִי ונר׳– 38. § 341 מ. – אַרְאֶה ונר׳– 140 שִּרְ אָרָאָה ונר׳– 150 אַרְאָה ונר׳– 140 שִּרְ אָרָאָה ווּנר׳– 150 אַרְאָה ווּנר׳– 150 אַרְאָה ווּנר׳– 150 אַרְיּאָה ווּנר׳– 150 אַרְיּאָה ווּנר׳– 150 אַרְיִי יִנְיָאָ מּאַר יִנְיִאָּא נוּנר׳– 150 אַנְירִי יִנְיְאָא נוּרִי יִנְיְאָא נוּרי יִנְיְאָא נוּרִי יִנְיְאָא נוּרִי וּנְיִי יִנְיְאָא נוּרִי יִנְיְאָא נוּרִי יִנְיְאָא נוּרִי וּנְיִי יִנְיְאָא נוּרי יִנְיְאָא נוּרִי וּנְיִי נְיִי יְנִיאָא נוּרי יִנְיִי נְיִי נְיִי יְנִיְאָא נוּרִי יִנְיְאָא נוּרִי וּנְיִי נְיִי יְנִיְאָא נוּרִי וּנְיִי נְיִי יְנִייְאָא נוּרְייִי וּנְיִי נְיִי יְנִייְאָא נוּרִי וּנְיִי יְנִייְאָ נוּרְייִי נְיִייְיִי נְיִייְיִי נְיִייְיִי נְיִי יְנִייְיִי נְיִייְיִי נְיִייְיִי נְיִייְיִי נְיִייְיִי נְיִייְיִי נְייִי נְיִייְיִי נְיִייְיִי נְיִייִי נְיִייְי נְיִייְיִי נְיִייְיִי נְיִייְיִי נְיִייִי נְיִייְיִי נְיִייְיִי נְיִייִי נְיִייְי נְיִייִי נְיִייְיִי נְיִייִי נְיִייִי נְיִייִי נְיִייִי נְיִייִי נְיִייְי נְיִייִי נְיִייִי נְיִייִי נְיִייִי נְיִייִי נְיִייִי נְיִייִי נְיִייְי נְיִייִי נְיִייִי נְיִייִי נְיִייִי נְיִייִי נְייִיי נְיִייִי נְיִיי נְייִיי נְיִייִי נְייִיי נְיִיי נְייִיי נְיִיי נְייִיי נְייִיי נְייִיי נְיִייי נְיִיי נְיִיי נְייִיי נְיִיי נְייִיי נְייִיי נְייִיי נְייִיי נְייִיי נְייי נְיִיי נְייי נְיִיי נְיִיי נְיִיי נְיִיי נְיִיי נְיִיי נְייי נְייִיי נְייי נְייִיי נְייִיי נְייִיי נְיִיי נְיִיי נְיִייִיי נְיִיי נְיִיי נְיִייי נְייִיי נְיִיי נְיייי נְיִיי נְייִייי נְייִייי נְייי נְייי נְייִייי נְיייי נְייִייי נְייִייי נְייִיי נְיייי נְייִייי נְי

Гл. XLV, 1. Іосифъ не могъ далъе принуждать самого себя (скрывая отъ братьевъ свою дъйствительную личность) передъ окружающими его. — על ידָע при, возлъ (Б. 18, 2). — דָּתַבְּדָע Гітпа. осн. יַדַע, § 69, 2.

2. יבייְייִבְער ונרי и услышали (узнали объ этомъ) Египтяне, и узнал (объ этомъ) домъ Фараона, т. е. Фараопъ и его семейство. въ значеніи: Aegyptii.

הַעוֹר אָבִי הֵי וְלְאֹ־יְכְלוּ אֶחִיו לְשָנוֹרת אֹתוֹ כִּי יִנְבְהַלוּ

4 מִפְּנְיו: וַיֹּאשֶׁר יוֹפֶף אֶל־אֶחְיו גְּשׁוּ־נְאַ אֵלִי וַיִּגְּשׁוּ וַיֹּאשֶׂר

5 אָנִי יוֹפֵף אֲחִיכֶם אֲשֶׁר־מְבַרְתֶּם אֹתִי מִצְרְיְמָדֹה: וְעַתְּּדׁ כִּי אַלִּרְתָּ אַלִּרִי הַעֲּלְחַנִי אֱלְחִיכִּם בְּיִימְבַרְתָּם אֹתִי הֵנְּיָה כִּי אַלְחִיכִּם הְּעָינִיכֶּם כִּי־זָּרה שְׁנְתִים הְנִיעִּבְּ בְּיֶּלְיִה שְׁנְתִים הְנְעָבְּ בְּעָרִים הְאָבְרִית בְּאָנִים הְנְיִנִים הְנְעָבְּ בְּעָרִים הְאָבְרִית בְּאָנִין מְּנִים לְבָּבֵּ שְׁצִּרִית בְּאָנִין מְּבְּרִוֹּ וְעָבְּחוֹ וְעָבְּרֹ שִׁבְּרְיִת בְּאָנִין אַלִּי אָלִרִים לְּבְּבִין שְׁבִּרְיִם שְׁלְחָנִי הְּלְּהִים לְפְנִים לְפְנִים לְשִׁבְּרִים שְׁלַחְנִי הְּנְבְּרֹים וְשְׁבִּרְים וְיִשִּׁימֵנִי לְאָב לְפִּרְעִרֹה וּלְאָרוֹן אַלִּי אָלִרִים לְבְּרֹבּיתוֹ וְמִלְּהִים לְבְּבִּרְים: מְבְּרוּ וְעֵבְּר וּנְשְׁרְבִּים לְבְּרִים בְּלִּרִים לְבְּרִים לְבְּרִים לְבִּר שִׁמְנִי אֱלְהִים לְאָרוֹן בְּה אָמֵר בִּנְּךְ יוֹפִף שְׂמֵנִי אֱלְהִים לְאָרוֹן לַּה אָמֵר בִּנְךְ יוֹפִף שְׁמֵנִי אֱלְהִים לְאָרוֹן לִי בְּר אִמִר בִּנְיְ יוֹבוּף שְׁמֵנִי אֱלְהִים לְבָּרְוֹב בְּאָרוֹן לְּאִרוֹן לְיִיבְּה וְנִישְׁרְנִים וְרָבה אַמִר בִּנְיְ אִלִּבְיוֹ וְנִישְׁרְנִים וְרָבה אַמִר בִּנְיְ שִׁבְּעִילִר: וְיִשְׁבְּבְּתְ בְּאָרוֹן בְּבְּר יוֹפֵף שְׁמֵנִי אֵבְיוֹ בְּתְּבְּבְּיוֹ בְּלִים בְּבְּיִם בְּיִבִּים בְּנִיבְים בְּבְּיִים בְּבְּרִים וְנִישְׁרְנִים וְרָבִים בְּבְּיִים בְּנִים בְּבִּים בְּיִבְּיִם בְּבְּבְים בְּיִבְיִם בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְיִים בְּבְּרִים בְּבְיִים בְּבְּיִים בְּנִים בְּבִּים בְּיִבְים בְּבְיִים בְּיִבְּבְּים בְּיִבְים בְּבְּבְיִם בְּבְּיִבְים בְּבְיִים בְּנִישְׁבְים בְּיִבְבְּבְים בְּיִבְים בְּיִבְבְּים בְּיִיבְיוֹב וְיִבְבְּים בְּיבְּים בְּבְים בְּבְּים בְּיבְבְים בְּבְּים בְּיבְּבְים בְּבְּיְבְים בְּבְּיבְים בְּיִבְּבְים בְּבְּיבְים בְּיבְבְּים בְּבְּיבְים בְּבְּיבְים בְּיבְבְּים בְּבְּים בְּבִים בְּיבִים בְּבְּים בְּים בְּיבְיבְים בְּיבְּים בְּבְּים בְּים בְּבְיבְים בְּבְּיבְּים בְּיבְּים בְּבְּיבְיבְּים בְּיבְּבְּים בְּיבְים בְּבְיבְּים בְּיוּבְיבְים בְּבְּבְיבְים בְּבְיבִים בְּיִים ו

^{4.} אָטֶר־מְבַרְהָּם אֹחָר котораго вы продали, собств.: котораго меня вы продали, § 123, 1, Прим. 1.

^{5.} בְּעֲבֵיבֶם и да не будет гнъва, т. е. не сердитесь сами на себя, вз ваших глазах = смотря на это дѣло, смотрите на него, нисколько себя не укоряя. LXX Т.: μηδὲ σκληρὸν ὑμῖν φανήτω. Срав. 31, 35.

^{6.} אָה שָׁנְחַים, כּא. замьч. къ 43, 10. — יֶּה שָׁנְחַים 10ды, вь которые, Эв. 331 с, 13.

^{9.} בְּהַרוּ רַעֲלוּ спъшите и ступайте къ отцу = отправтесь къ отцу не медля, § 142, 3, а.

וְהָיִיתָ •קרוֹב אֵלֵי אַתְּדֹּה וּבְנֶיךְ וּבְנֵי בְנֶיְדְּ וְצְאִיְךְ וּבְּקְרְךְּ וְבָלראֲשֶׁר־לֶדְּ: וְבִלְבַּלְתִּי אֹתְדְּ שִׁם בִּי־עוֹד חָמֵשׁ שָׁנִים 11

רַעָבֶ פֶּן־תִּוָרִשׁ אַתָּה וּבֵיתָךּ וְכָל־אֲשֶׁר־לַךְ: וְהַנֵּה עֵינִיבֶם 12

רֹאוֹרת וְעֵינֵי אָהִי בִּנְיָמֵין כִּי־פִּי הַמְּדַבֵּר אֲלֵיכֶם: וְהִנַּדְתָּם 13 לְאָבִי אֶרת־כָּל־כְּבוֹדִי בְּמִצְרַיִם וְאֵרת כָּל־אֲשֶׁר רְאִיתֶם

וּמְהַרְתֶּם וְהוֹרַדְתֶּם אֶרת־אָבִי הַנְּרה: וַיִּפֹּל עַל־צַוְארֵי 14

בּנְיֶמְן־אָחִיו וַיֵּבְרָּ וּבִנְיָמִן בָּכָה עַל־צַנְּארֵיו: וַיַנַשֵּׁק לְכָל־ 15

אָהִיוֹ וַיִּבְרְּךְ עֲלֵיהֶם וְאַהֵרִי בֵן דִּבְּרוּ אֶחִיו אִתּוֹ: וְהַכְּּלְ 16 נִשְׁמֵע בִּירת פַּרְעִרה לֵאמר בָּאוּ אֲהֵי יוֹכֵּוְף וַיִּימַב בְּעֵינֵי

פַרְעֹה וּבְעֵינֵו עֲבָדֵיו: וַיֹּאמֶר פַּרְעֹד. אֶלֹ־יוֹםְהְּ אֱמֹר אֶלֹ־ 17 אַהֶּיךְ זֹארת עֲשֶׂוּ מַעֲנוּ אֶרת־בְּעִירְכֶם וּלְכוּ־בֹאוּ אַרְצְד.

בְּגַעַן: וּקְחוּ אֶת־אֲבִיכֶם וְאָרִת־בְּחֵיכֶם וּבֹאוּ אֵלְיֵ וְאֶתְּנְדֹּה 18 לְכֶם אֶרִת־מוּב אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאִכְלוּ אֶרִת-חֵלֶב הְאֲרֶץ:

וְאַתָּה צְנֵיתָדה זאת עֲשֵׂוּ קְחוּ־לָכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עֲנָלוֹת 19

לְּפְּבֶּם וְלִנְשׁיכֶם וּנְשָּׁאתֶם אֶרת־אֲבִיכֶם וּבָאתֶם: וְעִינְכֶּם אַל־תְּחֹם עַל־בְּלֵיכֶם כִּי־מוּב כְּל־אֶרֶץ מִצְרִיִם לְכֶּם הְוּא:

21 וַיְצְשׁוּ־בֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן לְהָם יוֹפֵךּ עַנְלוֹרת עַל־כָּי וַיְאַלוֹרת עַל־כָּי וַיְאַלְהֹר וַיְבָלְם נָתַן לְאִישׁ חֲלִפּוֹת שְׁמְלִרת וּלְבִּנְיִמוֹ נְתַן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כָּכֶּף וְחְמֵשׁ חֲלִפּת שְׁמְלִרת וּלְבִּנְימוֹ נְתַן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כָּכֶף וְחְמֵשׁ חֲלִפּת שִׁמְלִרת וּלְבְּנִימוֹ נְתַן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כָּכֶף וְחְמֵשׁ חֲלִפּת מִשְּׁלְת: וּלְאָבִיו שָׁלַח בְּזֹאֹת עֲשְׂרָה הֲמֹרִים נִשְׁאִים מִּמּוּב מְצְרֶיִם וְעָשֶּׁר אֲתֹנֹת נְשְׁאֹת בְּר וְלֶהֶם וּמְזוֹן לְאָבִיו לַהְּבֶּן: בַּהְּרֶך: מִשְׁלִּה מִבְּלּה מִבְּלּר אֲבֶילִם וַיִּבֹאוּ אָרֶץ כְּנַעוֹ אֶל־יִעְלִב אֲבִילְב אֲבִיתְם: נִיְבֹאוּ אָרֶץ כְּנַעוֹ אֶל־יִעְלִב אֲבִילְב אֲבִיקִם: נִיבְּאוֹ עִוֹר יוֹפֵף חֵי וְבִי־הוּיא משׁל בְּכְל-אֶרֵץ 26 וַיִּבָּר לוֹ לֵאמֹר עוֹר יוֹפֵף חֵי וְבִי־הוּיא משׁל בְּכְל-אֶרֵץ בַּנִי בַּוֹי וֹבְיר לוֹ לֵאמֹר עוֹר יוֹפֵף חִי וְבִי־הוּיא משׁל בְּבְל-אֶרֵץ בַּבְּיִם וַיִּבְיֹה וֹיִבְילוֹ לוֹ לֵאמֹר עוֹר יוֹפֵף חִי וְבִי־הוּיא משׁל בְּבְל-אֶרֵץ בִּבְין בִּיּבְילוֹ בִּיבְילוֹ בְּנִיךְ עוֹר יוֹפֵף חִי וְבִי־הוּיא משׁל בְּבְל-אָרִין בִּיבְּילוֹ בְּיִבְּרוֹ עוֹר יוֹכֵף חִי וְבִי־הוּיא משׁל בְּבְל-אָרִין בּיִבְּלוֹי בְּבְלּר. עוֹר יוֹפֵף חִי וְבִי־הוּיא משׁל בְּבְלּים עִוֹר יוֹבֵּף חִי וְבִי־הוּיא מִשֹׁל בְּבִּלּים עוֹר יוֹבֵף חִי וְבִי־הוּיא מִיבֹּי לִוֹבְיוֹי עִירִי בְּוֹבְיוֹ בְּיִבְּיוֹ בְּיִבְיוֹם וַיִּבְּיוֹי עִיר יוֹבֵּף חִי וְבִירוּה בְּיִבְיוֹם בְּיִבְּים בִּיִים בְּיִבְּיִם בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיוֹם בְּיִבְּיוֹ בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בּיִים בְּיִים בְּיִבְּיוֹים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְים בְּיִם בְּבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּבְּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיוֹים בְּבְים בְּבְּיִים בְּבְּים בְּיִים בְּבְּים בְּבְּים בְּיִים בְּיִ

^{11.} בּלְבֵל Ilinn. och. אָבּרָל, § 55, 4.

^{12.} בי בֶּר הְבֶּרבְּר אֲלֵיכֶם ито мои уста говорять вамъ — что это именно я говорю вамъ. О Членъ передъ Предикатомъ, см. § 110, 3, Прим. (срав. 2, 11).

^{15.} יַבְרְ עֲלֵיהֶם и онг плакалт на нихт, т. е. обнимая ихъ, въ ихъ объятіяхъ (срав. въ ст. 14 על צוָארֵיהֵם).

^{16.} בית פרעה, Accus. loci, § 118, 1. b.

^{17.} לכו באו пойдите, ступайте въ Ханаанскую землю.

אַכְלּה פּאַ פּרָלה, см. \S 128, 1, c. — אָכְלּה פּאַעּמשׁת פּ будете вку шать, \S 130, 1, a.

^{19.} אַרָּה–עָשׁר и ты уполномочент (и я повельваю тебь) сказать имъ слъдующее: вотъ что сдълайте и т. д. (срав. ст. 17).

^{20.} יְעֵיְנְכֶּם –בְּלֵיכֶם и глазт вашт да не смотритт ст сожальніемт на вашу утварь, т. е. да не будеть вамъ жалко оставлять вашу утварь (которую вы должны будете оставить по причинъ отдаленности пути).

^{23.} האוש также.

מְצְרֶיִם וַיְּפָג לִבּוֹ כִּי לְאֹ־הֶאֲמִין לְהֶם: וַיְדַבְּרוּ אֵלְיו אֵת 27 בָּלֹ־דִּבְרֵי יוֹםַךְּ אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵהֶם וַיִּרְא אֶת־הֲעֲנְלוֹת אֲשֶׁר־

שָׁלַה יוֹםף לְשֵׂאת אֹתֵוֹ וַתְּהִי רוּחַ יַעֲלְב אֲבִיהֶם: וַיֹּאמֶר 28 יִשְׂרָאֵל רַב עָוֹד־יוֹםף בְּנִי חָי אֵלְכָה ואֶרְאָנוּ בְּטֵּרֶם אָמִוּת:

5. Притъсненія Исранльтянъ в Егинть. Рожденіе, в таніе в бъгство Монсея.

Исх. І. ІІ.

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיִּעַצְמוּ בִּמְאֹד מָאָד 7. ו

וַתִּפְּלֵא הָאָרֶץ אֹתֶם: וַיָּכָם מֶלֶּךְ־חְדָשׁ עַל־מִצְּרֶיִם 8

אַשֶׁר לְאֹ־יָדַע אֶת־יוֹכֵןף: וַיֹּאמֶר אֶל־עַמֶּוֹ הְנֵּרְה עַם בְּנֵי 9

יִשְׂרָצֵּל רַב וְעָצוּם מִמֶּנוּ: הָבָה נִתְחַכְּמְה לֵוֹ פֶּן־יִרְבֶּה 10 וְהָיָה בִּי־תִּקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹכַף נַם־הוּא עַל־שֹׁנְאֵינוּ

וְנִלְחַם־בָּנוּ וְעָלָה מִן־הָאֶרֶץ: וַיְשִׂימוּ עָלְיו שְׂרֵי מִפִּים 11 לְמַעַן עַנֹתוֹ בְּסִבְלֹתֶם וַיִּבֶן עְרֵי מִסְכְּנוֹת לְבַּרְעֹה אֶת־פִּתֹם

9. ממנה нежели мы, § 119, 1 (срав. Б. 3, 22).

- 12 וְאֶת־רַעַמְבֶם: וְבַאֲשֶׁר יְעַנוּ אֹתוֹ בֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְּרִץ וַיְּקְצְוּ
- 22 מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיְצֵוּ פַּרְעֹרה לְכָל־עַמוּ לֵאמֶר כְּל־ הַבָּן הַיִּלוֹד הַיִאֹרָה תַשִּׁלִיכָהוּ וְכָל־הַבַּת תְּהַיְּוּן:
- וו, 2. 1 ווּלֶך אִישׁ מִבֵּית לֵוֹיְ וַיִּקַּח אֶת־בַּת־לֵוְי: וַתַּהַר II, 2. 1 הְאִשְּׁר וְתֵּלֶד בֵּן וַתֵּרֶא אֹתוֹ כִּי־מוֹב הוּא וַתִּצְפְּנֵהוּ הְאִשְּׁר וְתָלֶד בֵּן וַתֵּרֶא אֹתוֹ כִּי־מוֹב הוּא וַתְּצְפְּנֵהוּ 3 שׁלְשָׁה יְרָחִים: וְלְאֹ־יְבְלָרה עוֹד הַצְפִינוֹ וַתְּקַּח־לוֹ תֵּבַת נֹתְשִׁם בָּה אֵת־הַיֵּלֵר נֹבְוָבֶּר וַתְּשֵׂם בָּה אֵת־הַיֵּלֵר נֹבְוָבֶּר וַתְּשֵׂם בָּה אֵת־הַיֵּלֵר

- - 2. בהוא אתו כי. cm. замвч. къ 1, 4.
- 3. הַצְפִינוֹ (§ 20, 2, b; Эв. בּצְפִינוֹ (§ 20, 2, b; Эв. § 28 b. 88 d); при чемъ, изчезъ въ буквѣ ב Dâg. lene, такъ какъ ІП ва подъ удвоенной гласной должно быть произносимо (mobile). См. § 10, 1, b и 21, 2.—בּהְרְבְּרָה. Суффиксъ безъ Маппіка, § 58, 3,

^{28.} הָד - סססס.vно! cынг мой Iocus evие sеvиег.

וַתְשֶׁם בַּפּוּף עַל־שְפַרת הַיְאָר: וַתַּתַצֵב אֲחתוֹ מֵרָחֶלְ 4

לְבִעָה מַה־יֵּעְשֶׂה לְוֹ: וַתֵּרֶד בַּת־פַּרְעִד לְרְהֹץ עַל-הַיְאַר זּ וְגַעֲרֹתָיהָ הְלְכֹרת עַל־יַד הַיְאָר וַתֵּרֶא אֶת־הַתַּבָה בְּתוֹךְ

הַפּוּף וַתִּשְׁלֵח שֶׁתְ־אֲמֶתָה וַתִּקְּחֶהְ: וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֵהוּ אֶתְ־ 6 הַיֶּלֶד וְהַנֵּדה־נַעַר בֹּבֶרה וַתִּחְמֹל עָלְיו וַתִּאֹמֶר מִיַּלְדֵי

יַהְעָבְרִים זֶה: וַתּאֹמֶר אֲהֹתוֹ אֶלֹ־בַּת־פַּרְעֹה הַאֵלֵדְ וְקְרָאֹתִי זֹּ לְךְ אִשָּׁה מִינֶקֶרת מון הַעִּבְרִיּיֶרת וְתִינִק לְךְ אֶת־הַיֶּיֵלֵר:

וַתְּאֶטֶר־לָה בַּת־פַּרְעָה לֵכִי וַתֵּלֶךְ הְעַלְמָדה וַתִּלְרָא אֶת־ 8

אַם הַיֵּלֶר: וַתּאֹמֶר לָה בַּרת־פַּרְעוֹה הֵילִיכִי אֶתרהַיֶּלֶר 9 הַיָּרה וְהֵינִיקהוּ לִי וַאֲנִי אָתֵן אֶת־שְּׂבְרֶךְ וַתִּקַח הָאִשְּׁרה

Прим. 1. — רְהַשֶּׁם בַּפּרָק и положила ее, т. е. корзинку (срав. Іер. 44, 19). См. замъч. къ Б. 6, 19. — בַּחָבֶּר רְבַזָּבֶּר מבּקּמתיות מפּלּמתיות מבּפּרָמתיות מבּמתיות מבּמתיות מבּמתיות מבּפּרָמתיות מבּמתיות מבּמתיים מבּמתיות מבּמתיית מבּמתיות מבּמתיית מבּמתיות מבּמתיית מבּמתיות מבּמתיית מבּמתיית מבּמתיית מבּמתית מביתית מביתית מביתית מבּמתיית מבּמתיות מבּמתיית מב

5. וְנְעֵלתִיהְ הְלְכֹת — וַתֵּרֶד הּגּד הַיְאֹר. Предложеніе обстоятельственное (Zastandssatz): во то время какт дпоушки ея ходили, § 134, 2 с. Эв. § 341 а.

6. נְתְרְצֵּהוּ אֶת־הַיֶּלֶד и увидъла его — младенца, § 121, Прим. 3.

7. בְּמֵלֵּךְ доложна ли я пойти? § 127, 3. — יְמֵינָלְ чтобы она вскормила, § 127, 3, а.

9. היליכי, вмісто הוליכי, *Fem. Sing. Imperat.* вида Гіф. основы

10 הַיֶּלֶד וַתְּנִילֶהוּ: וַיִּגְדֵּל הַיֶּלֶד וַתְּכְאֵהוּ לְבַת־פַּרְעה וַיְהִיּר לְהִ לְבָן וַתְּלֶךְא שְׁמוֹ משֶׁה וַתֹאמֶר כִּי מִן־הַמִּיִם לְהִ לְבָּן וַתִּלְּרָא שְׁמוֹ משֶׁה וַיִּגָא אֶל־אָחִיוֹ 11 מְשִׁיתְהוּ: וַיְהִי בַּיָּמִים הְהֵם וַיִּגְּדֵל משֶׁה וַיִּצָא אֶל־אָחִיוֹ: 12 מַשִּׁרְהוּ בְּחְלֹּר, וַיִּרְא כִּי־אִין אָישׁ וַיַּךְ אֶרת־הַמִּצְרִי וַמֶּאָחִיוֹ: 12 וַיִּכֶּן כֹּרה וְבִרּה בַּחְוֹל: וַיִּצְא בִּיוֹם הַשֵּׁנִי וְהִנֵּרה שְׁנִי־אֲנְשִׁים וֹיַבְּעִים וְיִאמֶר לְבָּשִׁע לְמָּה תַבֶּה תִבֶּה בְּחְוֹל: וַיִּצְא בִּיוֹם הַשְּׁנִי וְהָנֵּה שְׁנִי־אָּנְשִׁים וְיִאמֶר לְבָּשְׁע לְמָּה תַבֶּה תַבֶּה הַעְּבָּר הַמְּלְהוֹנִי אַתְּדְּ וֹיִאמֶר מִישְׁה וְיִשֹּׁפֵע עְלִינוּ הַלְּהְרְנֵנִי אַתְּד אֹמֵר אָבן נוֹדַע בַּצְשֶׁר הְרַנְתְּ אֶת־הַבְּבְר הַיִּה וְיִבְּבְּר הַמָּה וַיְבַבְּשׁ לְהַרֹּג אֶת־ בַּבְּר. וֹיִבְבָּר הַמָּה וַיִּבְּקְשׁ לְהָרֹג אֶת־ 15

רָהְלַךְּ, Эв. § 122 с. — בְּיִנְיֵקְהוּ, вмѣсто בַּוֹנְיֵקְהוּ (срав. בַּיִנְיַקְהוּ Втор. 32, 13), Эв. § 117 f. 253 b.

10. 'בְּתְּלֶּא וֹנר'. Съ этимъ указапіемъ на нарицательное значеніе слова בְּתַּלְּא וֹנר' (отъ בְּיִבֶּא וֹנה' извлекать) совпадаетъ и объясненіе его изъ языка Египетскаго: μῶ вода и טסקֿג спасенный = спасенный пзъ воды, по Іосифу Флавію (Arch. 2, 9. § 6), на которое указываетъ самая форма этого имени у LXX Т.: Μωυσῆς.

12. בָר וויף, *Impf. consec.* вида Гіф. осн. בָּבָה, § 76, 2, b.

13. נצים Рart. Hig. Pl. осн. בָּצָה. — יָבָאָד злому, т. е. обн-жавшему другого.

14. בּלְהְרְנֵני אַהְה אֹמֵר развъ ты намърент меня убить? См. въ Глосс. אַמֵר.

15. 'ונר' וור' עובר בּאָרֶץ רנר' и пребывалх вт земль Мадіамской и сидыль у колодиа, т. е. и, положивъ пробыть нѣкоторое время въ землѣ Мадіамской, онъ сидыль у колодца. Членъ передъ אבן указываетъ на то, что это былъ главный, или единственный, колодецъ въ странѣ. § 109. Эв. § 277 а.

משֶׁה וַיִּבֶר משֶׁה מִפְּנִי פַּרְעֹה וַיִּשֶׁב בְּאֶרֶץ־מִּרְיָן וְיַשֶּׁב בְּאֶרֶץ־מִּרְיָן מִּבְיֹּנְה וַנִּשְׁב עַל־הַבְּאֵר: וֹלְבֹהֵן מִרְיָן שֶׁבַע בְּגְוֹת וַתְּבֹאנָה וַתִּדְלָנְה וֹיִבְּאַר וֹנִישְׁב עַלְרַה עֵּאוֹ אֲבִיהֵן: וַיְּבֹאוּ וֹיִבְּאַר וַיְּבְּאַר וַיְּבְּאַר מִשְׁה וַיִּישְׁקוֹ עִישְׁקוֹ עָמִרְתָּן בּא הַיִּוֹם: 18 וַהְּבֹאנָה שֶּל־רְעוֹאֵל אֲבִיהָן וַיֹּאשֶׁר מֵיּבוֹ מִבּיהְנָן בּא הַיְּוֹם: 19 וֹתֹאמַרן, אִישׁ מִצְּרִי הִצִּילְנוֹ מִיַּדְ הֵרְעִים וְנַם־בְּלֹה דְלְה בְּיִּ וֹנִישְׁקְ אֶרְבּיִּאוֹן: וַיִּאמֶר אֶלְבְּנְתִיוֹ וְאַיֵּל לְמָּה וֹנָה לָנוֹ מִיַּה וְנִישְׁקְ אֶרִבּהְאוֹשׁ מִיְּבוֹן וֹיִאמֶר אֶל־בְּנֹתְיוֹ וְאַיֵּל לְמָּה וֹנָה וִיִּשְׁקְ אֶרְבּהְאוֹשׁ קְרָאוֹ לוֹ וְיִאֹבֵל לְהֶהם: וַיִּלְשֶׁר מִשְׁה וַיִּמְן אֶרִבּהְאִישׁ קִרְאוֹ לוֹ וְיִאֹבַל לְהֶם: וַיִּלְשָׁה מִשְׁה וַיִּמוֹן אֶתִרבּהְאִישׁ קִרְאוֹ לוֹ וְיִאבּל לְהֶם: וַיִּיֹשְׁל מִשְׁה וַיִּמוֹן אֶתִרבּהְאִישׁ וַיְמֵן אֶתִרבּבְּרָה בְתּוֹ לְמִשְׁה: וַיִּשְׁבָּת אֶת־רְהָאִישׁ וַיְתֵּן אֶת־בְּפּּרָה בְתּוֹ לְמִשְׁה:

16. Impf. consec. בְּלְבֹאנָה выражаетъ послѣдовательность изображаемыхъ понятій: у Мадіамскаго жереца было семь дочерей: онъ пришли и т. д. (собств.: онѣ же, и онѣ пришли, т. е. что же касается ихъ, то онѣ пришли и т. д.), § 129, 1, Прим. § 155, 1, а.— בּלְנָה, вм. בַּלִינָה, вм. בַּלִינָה, вм. בַּלִינָה, вм. בַּלִינָה, вм. בַּלִינָה, вм. בַּלִינָה, вм. בַּלִינָה

17. ביְבְרְשׁוּם Суффиксъ 🗅 cos въ значеній ј eas, по § 121,

Прим. 1; точно также и раку, вм. заку.

18. בודרע בודרע בודרע או почему вы пришли такт скоро? § 142, Прим. 1.

6. Пророчество Іооама о гибели, предстоявшей Авимелеху за убісніе братьевъ.

Суд. ІХ, 1—20.

וַיֵּלֶךְ אֲבִימֶלֶךְ בֶּן־יְרָבַּעֵל שְׁבֶמְּדֹה אֶל-אֲחֵי אִמֶּוֹ וַיְרַבֵּר אֲלֵיהָם וְאֶל-בְּל-מִשְׁפַּחַת בֵּית־אֲבִי אִמּוֹ לֵאמְר: הַבְּרוּ נְא בָאְוְנֵי כְל-בַּעֲלֵי שְׁכֶם מַדֹּדִ־מּוֹב לְכֶם חַמְשׁל בְּכֶם שְׁבְעִים אִישׁ בֹּל בְּנֵי יְרָבַּעַל אִם־מְשׁל בְּכֶם אִישׁ אָחֶר וְזְבַרְתָם כִּי־עַצְמְבֶם וּבְשַׁרְיָם אָנִי: וַיְדַבְּרוּ אֲחֵירִאמּוֹ עְלְיוּ בְּמְרַבְּתְם כִּי־עַצְמְבֶם וּבְשַׁרְיֶבם אָנִי: וַיְדַבְּרוּ אֲחֵירִאמוֹ עְלְיוּ בְּמְלְבִים הָאִנֵּי בְּל-בַּעֲלֵי שְׁבֶם אֵת בְּל-הַדְּבְרִים הָאֵלֶה וַיִּט לְבָּם בְּמְרָ מְבִּית בָּעַל בְּרִית וַיִּשְׂכֹּר בְּהָם אֲבִימֶלְךְ אֲבְיִים וּמְּלָבוֹ אֲבְיִים בְּלִים אִבִּים אָלַבְּיִם וְבִּלְיִבְּעַל שִׁבְעִים אִישׁ עַל-אֶבֶן אֶחָרִר וַיִּבְּעַל שִׁבְעִים אִישׁ עַל-אֶבֶן אֶחָרְר.

Суд. IX, 1. יְרַבַּעַל прозваніе Гедеона, разрушившаго жертвенникъ Цаала (6,30,—יְרַבַּעַל פּמּמוּה). — אמו мать Іовама была Сихемлянка.

- 2. בְּבְרוּ נְא ונרי פּז уши граждант убъдите гражданъ. בַּעֲלֵי שְׁכֶּם свободные граждане города Сихема.
- 4. בַּעָלֵי). Субъектъ подразумъвается изъ предъидущаго בַּעַלִי). בַּעָלִי בּרִית cooctb. foederum praeses et tutor. Такъ назывался идолъ, поклонение которому было введено въ Сихемъ по смерти Гедеона (8, 33). Въ капищъ этого идола хранилась, какъ видно, общественная казна.

וֹיּנְתֶר יוֹתְם בֶּיַרְבַּעֵל הַקְּפֹן כִּי נָחְבָּא: וַיֵּאֲסְפּוּ בָּל- בַּית מִלּוֹא וַיֵלְכוּ וַיַּמְלִיכוּ אֶת־אֲבִימֶלֶךְ לְּמֶלֶךְ עִם־אַלוֹן מְצָב אֲשֶׁר בִּשְׁבֶם: וַיַּגִּידוּ לְיוֹתְם וַיִּלֶּךְ עִם־אַלוֹן מְצָב אֲשֶׁר בִּשְׁבֶם: וַיַּגִּידוּ לְיוֹתְם וַיִּלֶּךְ עִם־אַלוֹן מְצָב אֲשֶׁר בִּשְׁבֶם: וַיַּגִּידוּ לְיוֹתְם וְיֵלֶּךְ שִׁמְע אֲלֵיכֶם אֱלֹחִים: הְלוֹךְ הְלְכוּ צִּישְׁמִע אֲלֵיכֶם אֱלֹחִים: הְלוֹךְ הְלְכוּ צִּישְׁמִע אֲלֵיכֶם אֱלֹחִים: הְלוֹךְ הְלְכוּ פִּיּעְיִם לְמָשֹׁהַ עֲלִינוּ: וַהְּאַמֶּר לְהָם הַנְּעָשִׁים וְהָלַכְהִּי לְנוּעַ עַל־הָעֵצִים: וַיִּאְמֶרוּ הַעֵּצִים 10 בַּתְּלְבִי עָלְינוּ: וַתּאֹמֶר לְהֶם הַאָּנְיִה וְהַלַבְהִי לְנוּעַ עַל־הָעֵצִים: וַיִּאְמֶרוּ הְנָתְלְּהִי אֶת־מְתְּלִי וְאֶת־הְנוֹבְתִי הַפּוֹבְרֹה וְהָלַכְהִי לְנוּעַ עַל־הָעֵצִים לַנְּפֶּן לְבִי־אַתְּ מְלוֹבִי עְלִינוּ: 12 בַּתְּלִי לְנוּע עַל־הְעֵצִים וְנִּבְּלְהִי אֶת־הְנִיתְוֹיִ בְּיִבְּעִים וְהָלַבְהִי לְנוּע עַל־הְעֵצִים: וַיִּאְמָהוֹ בְּנִיתְ לְנוּע עַל־הְעֵצִים: וַיִּאְמָהוֹ הְנָבֶּן הְיִבְּבְּתִי לְנוּע עַל־הְעֵצִים: וַיִּאְמָהוֹ לְנִים הְנָּבֶּן הְנִרְבְּתִי אֶת־הִילִוּת עַל־הְעֵצִים: וַיִּאְמִים וְהָלַבְהִי לְנוּע עַל־הְעֵצִים: וַיִּאְמִים וְהָלַבְהִי לְנוּע עַל־הְעֵצִים: וַיִּאְבִים וְהָלָבְהִי לְנוּע עַלּ־הְעֵצִים: וַיִּאְמִים וְהָלַבְהִי לְנוּע עַל־הְעֵצִים: וַיִּאְמִים וְהָלַבְהִי לְנוּע עַל־הְעֵצִים: וַיִּאְמִים וְהַלַבְהִי לְנוּע עַלּהְתָּצִים: וַיִּאְמִים וְהַלַבְהִי לְנוּע עַלּהְתָּצִים: וַיִּאְמִים וְהַלַבְהִי לְנוּע עַלּהְתָּצִים: וַיִּאְנִבְים וְנְהַלְבָּתִי לְנוֹע עַלְּהְתְּצִים: וַיִּאִּמְים וְהַלַבְהִי לְנִיע עַלּהְתְּצִים: וַיִּיּבְּים בְּנִבְים בְּיִבּים בְּבִּים בְּיִבְּים וּיִבְּיִים וּיִבְּיִים וּיִבּים וְנְבִים בְּבְּים וְבִּבְים בְּיִבּים בְּיבִּים בּיִים וְנִבְּים בְּיִבּים וְנִבְּים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּיִבְּבְּים וּיִבּים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִים בְּבִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבּים בְּיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּי

Стихи 17 п 18 содержатъ предложенія вставочныя, изображающія несправедливость и неблагодарность Сихемлянъ,—послѣ которыхъ, прерванная рѣчь опять возобновляется предложеніемъ условливающимъ убитыхъ сыновей Гедеона собственно было 69, употреблено же здѣсь число 70, какъ число круглое (срав. Ч. 41, 25, 26).

^{6.} בית כולוא, т. ж. ч. בּל־אַנְשֵׁי כוּנְדְל въ ст. 49, вооруженные жители Сихемской кръпости. – אַלוֹן מְצֵבְה אַלוֹן מַצֵבְה дубъ памятника. Дубъ этотъ былъ посаженъ Інсусомъ Навиномъ (24, 26; срав. Б. 35, 4).

^{8.} מְלוֹכְה продолженная форма пов. накл., § 48, 5. Форма эта встръчается въ паузъ (1 Ц. 3, 26), здъсь же сообщаетъ слову особенную выразительность (Пс. 26, 2). Въ $K^3p\hat{\imath}$: מְלֵּכְה.

^{9.} הַהְּחֵרֵלְהִי сокр. вм. הַהְחֵרֵלְהִי Въ формъ этой ה, представляющее характеръ вида Гіф., изчезло, ה interrogativum приняло его гласную, первая же согласная основы, послъ Соголя, вмъсто Ха́тэфъ-Соголя, приняло Ха́тэфъ-Камэ́цъ (срав. 1ез. 36, 35). — Оливковое масло, какъ и вино (ст. 13), унотреблялосъ при жертвоприношеніяхъ. לַנִיעַ עַלֹּדְ סַׁרָנְצִים букв.: итобы колебаться надъ дерсвъями, т. е. охранять нуъ и управлять ими.

זס אָל־הָאָמֶד לֵךְ אַתָּה מְלְדּ־עְלֵינוּ וַיִּאמֶר הָאָמֶד אָל־הָעִצִים בּאוּ חֲסוּ בְּצִלְי וְאָשִר אַהָּמֶלְ עֲלִיכָּם בּאוּ חֲסוּ בְּצִלְי וְאָשִר אַהְּמָם מִשְׁחִים אֹתִי לְמֶלֶךְ עֲלִיכָם בּאוּ חֲסוּ בְּצִלְי וְאָשִר אַמּן הַצִּצִי אַשׁ מִן־הָאָמֶד וְתֹאֹכֵל אֶת־אַרְוֹ אֶת־בְּנִוֹן: וְעַהְה אִם־בָּצֵמֶת וּבְתְמִים עֲשִׂיתֶם וַהַּמְלִיכוּ אֶת־בְּנִוֹן: וְעַהְה אִם־בָּצֵמֶת וּבְתְמִים עֲשִׂיתֶם וַהַּמְלִיכוּ אֶת־בָּנְלוֹן וְעִשִּיתֶם לִוֹ: אֲשֶׁר־נִלְחַם אָּבְּ עֲלֵיכֶם וַיִּשְּלֵךְ אַת־בָּנְיוֹ שִּבְעִים אִישׁ עַל־בָּעָל וְעִם־בִּיתוֹ בַּיִתְלְּי בָּיְנִי שִׁבְעִים אִישׁ עַל־בָּעָל וְעִם־בִּיתוֹ בַּיתֹּלְּךְ בָּוֹ שִׁבְעִים אִישׁ עַל־בָּעָל וְעִם־בִּיתוֹ וּמִילְרְ בָּוְבִּעְל וְעִם־בִּיתוֹ עַשִּיתֶם עִם־יְרְבַּעֵל וְעִם־בִּיתוֹ בַּבְּבִיתוֹ בְּבְּבִיל וְעִם־בִּיתוֹ בַּאָבִימֶלֶךְ וְישִּׁמֵח נִם בְּנִלִי שְׁכָם וְאָרֵת 20 הַוֹּלִם הָנָּתְ בִּבְעָל וְעִם־בִּיתוֹ בַּאָבִימֶלֶךְ וְתִשְׁכֵּח נִבְּרִבִּעְל וְעִם־בִּיתוֹ אֵין הַצֵּא אִשׁ מִאָבִימֶלֶךְ וְתִשְׁכֵּח נִבְּרִנִי שְׁכָם וְאָּתַר. בַּעְלֵי שָׁכָם וְאָּתַר. בַּעְלֵי שָׁכָם וְאָּר. בַּעְלֵי שָׁכָם וְאָּר. בַּעְלֵי שָׁכָם וְאָּר. בַּעְלֵי שָׁכָם וְאָּר. בַּעְלֵי שָׁכִם וְאָּר. בַּעְלֵי שָׁכָם וְבָּיתוֹ בִּיתוֹ בְּיִי בְּיִם וְתִּבִּיל אָשׁ מַאֲבִימֶלֶךְ וְתִאֹכֵל אֵת־בּנְעֵלִי שָׁכָּם וְאָּר. בַּעְלֵי שָּבָּם וְאָּרָת.

^{15. &#}x27;כוי בּאַכֶּת וכן. Основный смыслъ: если въ вашемъ выборѣ вы руководитесь справедливостью, то, хотя п и терновникъ, зла вамъ однако отъ меня не будетъ; избирать же себѣ царя Сихемляне не были въ правѣ, такъ какъ Гедеонъ завѣщалъ имъ: Господъ будетъ царъ вамъ (8, 22. 23).

^{16.} יְעַהָּה обозначаетъ переходъ отъ нносказанія къ дъйствительности (срав. 2 Сам. 12, 10. Ис. 5, 3).

בִּיר מִלְוֹא וְתֵצֵא אֵשׁ מִבַּעֲלֵי שְׁבֶּם וּמִבֵּית מִלּוֹא וְתאכַל אַת־אָבִימֶלֶך:

7. Изъ повъствованія п Сампсонъ.

C. XIII - XVI.

- נִיָהִי אִישׁ אֶהָד מִצְּרְעִרה מִמִּשְׁפַּהַרת הַדְּנִי וּשְׁמוֹ מְנְוֹחַ 2
- וְאִשְׁתּוֹ עַקְרָה וְלֹא יָלֶרָה: וַיֵּרָא מַלְאַדְּ־יְהְוֹה אֶלֹּ־הָאִשְׁוֹה: נַיִּלְא מַלְאַדְּיִהְוֹה אֶלֹּידָה וְלֹא יָלַדְהְּ וְהָרִיתּ
- וְיַלַדְהָּ בַּוֹּ; וְעַהָּה הִשְּׁמְרִי נָא וְאַלֹּ-תִּשְׁתִי יֵין וְשֵׁבֶּרְ וְאַלֹּ- 4
- יַנְצַלֶּה צַל-רְאָשֵׁוֹ בִּי־נְוִיר אֱלֹהִים וְהַנֶּדְתְּ בֵּן וּמוֹרֶד. לְאַ- 5

Гл. XIII, פּרִשׁ אֶּדְּדְּד одина человька, vir quidam, ἀνής τις (срав. Исх. 29, 3. 1 Сам. 1, 1); см. замьч. къ Б. 22, 13. — הַּדְנִי соll. Даниты (потомки Дана), § 109, 1.

3. Ты безплодна и не рожаешь, но зачнешь и родишь сыпа. Wāw consec. передъ הָרִית есть Wāw adversativum, § 155, 1, b. — Касательно Perf. consec. וְהָרִית וְיָלַדְתְּ cm. § 126, Прим. 1.

4. אַבְלִי מְבֵּל תּאַכְלִי מְבֵּא и не вкушай ничего нечистаго, § 152, 1.

5. בּי הַבְּךְ הְרָה וְילֵדְהְ מּת ecce tu gravida et pariens, sc. eris. О Причастін, для выраженія понятія будущаго времени, см. § 134, 2, b и Прим. 1. — יֵלְדָהְ, вм. ילֵדֶה, § 94, Прим. 1. Мальчикъ будетъ посвященъ Богу (объ обътъ Назореевъ см. Ч. 6, 1—21). — יַחָל וּ Ітрf. вида Гіф. осн. הְלֵל.

ַ וְהוּצֹב יְחֵל לְהוֹשִׁיעַ שֶּרְרִישְׂרְצֵל מִיַּד פְּלְשְׁתִּים: וַתְּבֹּצֹּ הְאָשְׁה לֵאמֹר אִישׁ הְצֵּלֹהִים בְּצֹּ צֵּלֵי וֹנְיְבָּא וְמָלְהִים כּוֹרָצִּ מְאָד וְלֹא וֹמַרְצֵּהוּ בְּמַרְצֵּהוּ מַלְצֵּךְ הְצֶּלֹהִים נוֹרָצִּ מְאָד וְלֹא שְׁמִלְתִּיהוּ צֵּיִימְוֶּהוּ וִיֹּאמֶר בִּי אֲדוֹנִי אִישׁ הְצֵּלֹהִים אֲשֶׁר שְׁלְחִים אֲשֶׁר שְׁלְחִים אֲשֶׁר בִּי אֲדוֹנִי אִישׁ הְצֵּלֹהִים אֲשֶׁר שְׁלַחְתְּ יְבוֹא־נָצִּ עוֹד צֵלִינוּ וְיוֹרֵנוּ מַהְ־נְצְשֶּׁהוּ לַנַּצֵּר שְׁלַחְתְּ יְבוֹא־נָצִּ עוֹד אֵלְינוּ וְיוֹרֵנוּ מַהְ־נְצְשֶּׁהוּ לַנַּצֵּר שְׁלְחִים עוֹד אֶלֹהִים בְּקוֹל מְנְוֹחַ וַנְבֹּא מַלְאַךְ הְאִשְׁה וְהִיא יוֹשֶׁבֶּת בַּשְּׂנֶה וּמְנוֹחַ אִישְׁה וְהִיא יוֹשֶׁבֶת בַּשְּׂנֶה וְמְנוֹחַ אִישְׁה וְחִאשֶׁר וְבָּצִּ בִיוֹם אֵלֵי הִנִּי הְנִי הְנָּר נְנְאָה וַתְּאִשֶּׁר וְבָּיא בֵּיוֹם אֵלֵי הִנִּים וַנִּלְּך מְנְוֹחַ אֲקְרֵי הְאִישׁ אֲשֶׁר־בְּיא בֵּיוֹם אֵלִי הַאִישׁ וַיִּבֹי מְנִיחַ אַחְרֵי אִשְׁתִּוֹ וַיָּבֹא שֶׁלֹּהְיִם אֵלִרְ מְנְוֹחַ אֵקְרֵר אִשְׁתְוֹ וַיָּבֹא שֵּלֹי הָנִים וַנִּלְךְ מְנְוֹחַ אַבְּיִר אִשְׁתְוֹ וַנְבֹא שֵּלְיוֹ הְנֵבר נְנְאִרם אֵלְיִם מִנְים אֵלְיִם מְנִרְ אִשְׁתְוֹ וְיִבֹא אֵשְׁתוֹ וְיִבְיֹב מְנִוֹחַ אַנְיִר מְנִים אֵבְיר אִשְׁתוֹ וְנִבְיּב מְנִוֹחַ אֵלְיִם מְנִיב אִנְישׁ וְיִבֹבּא שֵּלֹים וְנִילְם מְנִרְ מִנְיִם אֵבְיר מְנִוֹם אַנְיִר אִשְׁתוֹ וְיִבְאִישׁ וְיִבּבֹא שֵּלֹים וְנִילִב אַנְים וְנִיבֹב א שִּלְיוֹ הַנְבֹי מְנִים אֵנְיִים אַנְבִי אִשְׁתְרֵי אִשְׁתְרֵי אִשְׁתְרֵי אִשְׁתְרֵי בִּיּים וְנִיבֹי בְּיִבְים וַיִּבֹים בְּיִלְם מְנִים מִנְיִבְים בְּיִבְים בְּיִילְם מְנִבּים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְים בְּישִׁבְּים בְּשִׁנְים בְּיִבּים בְּישְׁבְּים בְּיִבּים בְּיִבְּים בְּים בְּיוֹם בְּיִבְים בְּים בְּיִבּים בְּיִבּים בְּיִבְּים בְּיוֹבְים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְים בְּיוֹב בְּילְים בְּים בְּיִבְּים בְּיוֹים בְּיִים בְּישְׁים בְּיבְּים בְּיוֹם בְּיִים בְּיִבּים בְּיִים בְּיִבּים בְּיוֹים בְּיִבְים בְּים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְּיְים בְּיִבְים בְּיבְבְים בְּיוֹים בְּיִים בְּיבְּיְים בְּיִים בְּיבְּיְים בְּיוֹים בְּיִילְים בְּיוֹים

6. יְלְתִּיהוּ Въ этой формы На́махх перешель въ Хі́рэ́кҳ, какъ въ тірі Пс. 2, 7 (точночно также н יִלְּרָתִיךְ въ 1 Сам. 1, 20), § 44, Прим. 2. — אַיבְּתִיךְ הַּיּנְ הַ הַּרּא рѣчь косвенная: откуда онг (woher er sei. מִיבְּתִיהָ откуда?), изъ מַנֶּה הוּא оттуда и вопросительной частицы אָי § 150, 5.

8. יְבוֹאּדֹנָא, см. замѣч. къ 44, 18. — יְבוֹאֵדֹנָא Јизя. вила Гіф. осн. סכה בְּעָשֶׂה וויים עווים שווים או אינילד ביילד אור (§ 9, 2. § 27, Прим. 1. Эв. § 163, с.), нослъднее же ви. בִיילָד который импетъ народиться. Посредствомъ Причастія можетъ выражаться относительное предложеніе и также—можетъ быть выражаемо будущее время, § 134, 1.

9. יְהִיא יוֹשֶׁבֶּת ונוי. Предложенія обстоятельственныя послѣ главнаго: — вт то время какт она сидъла и т. д.

10. בּיּלִם въ тотъ день, намедни (dieser Tage).

- 70 —

לו הַאַּהָּה הָאִישׁ אֲשֶׁר הַבַּרְהָּ שֶּל־הָאִשְׁה וַיֹּאשֶׁר אָנִי:
זֹיֹאשֶׁר מְטֹחַ עַחָּה יָכֹא דְבָרֶיךְ מַה־יְהְיֶה מִשְׁפַּט הַנַּעֵר
זֹיִאשֶׁר מְטֹחַ יִבֹא הְבָרֶיךְ מַה־יְהְיֶה מִפֹל אֲשֶׁר־אָמֵרְתִּי
שָּלְר הַאִּשְׁהוּ: וַיֹּאשֶׁר: מִכֹּל אֲשְׁר־וִצֵּיא מִנָּפֶּן הַיִּיון לֹא 14
תֹאֹבֵל וְיֵין וְשֵׁבְר אַל־הַשְׁהְ וְכְל־מְיִאְדְּה אַל־מִלְאַךְ יְהוֹּה אַשְׁר־בְּנִיתִייְה הִּשְׁמִר: וַיֹּאשֶׁר מְנִלְים אָל־מִלְאַךְ יְהוֹּה מִיּעְבָּרוֹ נִיֹאשֶׁר מְלְאַךְ זֹּה עִיִּיְם: וַיֹּאשֶׂר מִלְאַךְ זְּהֹיְה בְּעִבְּרֵנִי לְא אֹבַל בְּלַהְשֶׁר וְנִיאְ מִנוֹחַ אִם הַנְּעְצְרֵנִי לְא אֹבַל בְּלַהְמֶּךְ וְּיִם מִּלְאַךְ וְיִּא מִר בְּנִיתְ מְנִים אִם־תַּעְצְרֵנִי לְא אֹבַל בְּלַהְמֶּךְ וְיִאם בִּיבְיִים מְלָאַךְ וְיִּבְי מְנִים בִּיבְעְצְרֵנִי לְא אֹבַל בְּלַהְמֶּךְ וְיִאם בִּיבְּעְבְירִי לְא אֹבַל בְּלַהְמֶּךְ וְיִאם בִיבְּלְאַךְ וְאִבּר מִינוֹחַ אָּל־בְּעְבְירִי לְא אֹבַל בְּלַהְמֶּךְ וְיִאם בִּיבְעְבְירִי לְא אֹבַל בְּלַהְמָךְ וְיִאם בִּים מְנִים בִּיבְיְבְיִי לְא אֹבַל בְּלִבְיְהְשׁה עִלְה לִיהוֹה תִּעְעָבְרִנִי לְא אֹבְל בְּלְבְיְרָע מְנוֹחַ בִּיבִים מְנִוֹחַ אָּלְבְיך יְבִילְ יְהוֹה מִי שְׁמֶּךְ בִּי־ מִלְּה מִינִּה מְנִילְ מְנִיךְ וְנִין עְיִבְּלְּה בִיבּי לְאִרְיִי בְּילְ אִיבְּים בְּיוֹבְי מִילְאַ בְּילְבְי וְיִין מְנִים מְנִוֹם מִנְים מְנוֹם אֵלְבְי וְיִין מְשְׁבְּי וְהִיה הְנִים מְנִים מְנוֹם שָּלְבִּי מְנִלְיה מִי לְּאִר יְיִבְּיְ הִיבְּים מִינוֹם מִּיל מְנִוֹם מָּלִים מְנוֹם שָּלְבִין יְבִילְם מִילְם מִילְם מְנִוֹם מָנִוֹם מְנוֹם אָּיִים מְנוֹם שִּלְים מְנוֹם מִּילְים מְנִים מְנִלְם אָּבְיל בְּילְים בְּיִים בְּים בְּיִּים מְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹם מִי מְיִבְּים בְּיוֹבְים בְּיבְּים בְּיִים בְּיוֹם בְּיִים בְּיוֹים בְּילְים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיבְים בְּיוֹבְיוֹים בְּים בְּיבְּיוּים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹבְייִים בְּילְים בְּילְיבְיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בְּילְים בְּיוֹם בְּייִים בְּבְּיִים בְּילְיבְּילְים בְּיִים בְּיוּים בְּיִים בְּיוֹם בְּיבְּיוּים בְּילִים בְּילְים בְּילְים בְּיבְּים בְּבְּבְּיבְים בְּבְּיִים בְּיוֹיבְיוּים בְּבְּעְיבְּיים בְּילְּים בְּיוֹם בְּיוֹם בְּיִים בְּיוֹי

18 יכֹא דְּבֶנֶיךְ וְכַבּּדְנִוּךְ: וַיִּאֹמֶר לוֹ מֵלְאַךְ יְהֹיָה לְמָה זָה 19 תִּשְׁאַל לִשְׁמֵי וְהוּא פֶּלִי: וַיִּקַח מְנוֹחַ שֶּתרנְּדִי הָעִיִּים 19 וְשָׁתְּלְּלְלְיִתְי וְהַיִּלְ עַלְּהַצּוּר לֵיְהוֹּהְ וּמַפְּלָּא לְעֲשׁוֹר וְאַשְׁתוֹ רֹאִים: וַיְהִי בְעְלוֹת הַלַּהַב מֵעַל הַמִּזְבָּהַ 20 וֹמְנִיחָ וְאִשְׁתוֹ רֹאִים בְּעַלוֹת הַלַּהַב הַמִּזְבָּהְ וֹמְנוֹחַ וְאִשְׁתוֹ הַשְּׁמִייִמְר וַיִּעַל מִלְאַדְ־יְהוֹה בְּלַהֵב הַמִּזְבָּהְ עוֹד מֵלְאַדְ יְהוֹה וְנִיעַל מִלְאַדְ־יְהוֹה בְּלַהֵב הַמִּזְבֵּהְ עוֹד מֵלְאַדְ יְהוֹה לְנִילְה שֶּׁלְרֹאִישְׁתוֹ אוֹ יְדַע מְנוֹחַ כִּיִּים יְבְּלִבְּי יְהוֹה הְנִּא עִּלְבְּי מְנוֹחַ וְשִּלֹּר אִשְׁתוֹ לוּ חְבֵּץ יְהוֹה בְּנִבְּי וְהוֹי בְּלְבִי וְהוֹי בְּלִבְי יְהוֹה הְנִּא: וַיִּאֹמֶר לוֹ אִשְׁתוֹ לוּ חְבֵּץ יְהוֹר בְּנִנִּה מִיְּבוֹר לְאִינִין וְהֹנִי עִלְּה וִמְנְחָה וְלֹא־הֶרְאָנוּ שֵּׁתִּר לִי בִּיְנְה וְלִיךְ בְּנִנִּי מִינִנוּ לִיִּר בְּיִנִוֹי מִיְרָה וְלִיבְי וְהִיּנִי לִיִּי בְּיִבְיוֹ מִיְרָה מִיְרֵבוֹ עִלְּה וִמְנְחָה וְלֹא־הָרְאָנוּ שֵּׁר.

исполнится твое слово, то будемь итить тебя, см. замыч. къст. 12. Б. 42, 38.

^{12. &#}x27;עַהָּה ובר', теперь, приходять въ исполненіе твои слова (т. е. твои слова будуть исполнены): что же будеть законом относительно мальчика (что мы должны дълать для него) и каковое его дъло? (и какое дъло ему предстоять будеть? какъ мы должны поступать, когда онъ родится, относительно его и къ чему направлять его?). — О частицъ און, недостающей въ условленномъ предложеніи, см. § 155, 4, а (срав. ст. 17).—Касательно един. ч. Предиката און, предшествующаго Субъекту, см. § 147, а. — הב ער

^{15.} בַּעְצֵרֶה־בָּא אוֹהְן да будет позволено нам удержати тебя. — Касательно накл. увъщевательнаго (Cohort.) בַּעָשֶׂה см. замѣч. къ 1, 26.

^{16.} ליהנה, cm. § 102, Прим.

^{17.} בי לְּבֶּלְהָ בּסוֹנר אוּ האס Твое имя, т. е. какъ звать Тебя (LXX Т.: τί τὸ ἔνομά σοι). איז относится не только къ лицамъ, но иногда п къ предметамъ, если съ таковыми соединено понятіе ש лицъ, § 122, 3 (срав. Б. 33, 8. Мих. 1, 5). — פֿר־יָבא דְבָרֶיךּ וְכִבּדְנוּךְ עוֹכּה פֿרַנוּן ибо, если

^{18.} קלְּהָה נָה. замъч. къ Исх. 2, 20. — יְהוּא פֶּלִי предложеніе обстоятельственное (Zustandssatz): въ то время какъ оно чудно, т.е. сверхъестественно (срав. Б. 32, 30. Інс. ІІ. 5, 14, 15), Эв. 341 а, 1. 0 р при предложеніи противоположномъ см. § 155, 1, b; Эв. § 340 а (срав. 16, 15. Б. 18, 13).

^{19.} יבוי ונרי ועשות ונרי предложенія обстоятельственныя (срав. ст. 18 и 20): Онъ же (Богъ) въ то время совершал чудо и т. д., (съ הַבְּלִיא לַעשוֹת בּם, Б. 2, 3), см. § 142, Прим. 1. О чудъ—въ ст. 20. — הַבְּלִיא מַבְּלָא. Въ обстоятельственных предложеніяхъ мъстоименіе передъ причастієм иногда пропускается, какъ легко подразумъваемое изъ контекста (срав. Исх. 5, 16).

^{21.} הַרְאָּה, вм. הַרְאָּה, здёсь и въ 1 Сам. 3, 21 (срав. Эв. § 238 е), какъ и въ *Кало* הֹאָ, вм. רָאָה (Б. 48, 11. § 75), Прим. 2.

^{23.} לוּ חְפֵץ יְהוֹה если бы экелаль Бого и т. д. § 155, 2, f.

בְּל־אֵלֶה וְבָעֵת לֹא הִשְׁמִיעְנוּ בְּוֹארת: וַתֵּלֶד הֲאִשָּׁה בֵּן 24 בַּל־אֵלֶה וְבָעֵת לֹא הִשְׁמִיעְנוּ בְּוֹארת: וַתְּלֶרְת נִיְבְּרְבֵהוּ יְהוְּהְ: וַבִּין 25 בִּין בִּין בִּין בִין בִּין בִין אַבִּין הַנִּין הַיִּתְרֹה וְבַין 25 אשתאל:

XIV. וֹנֶרֶד שִׁמְשׁוֹן תִּמְנֶתָה וַיַּרְא אִשְׁה בְּתִמְנֶתָה מִבְּנוֹת 1 XIV.

- פַּלִשְּׁמְים: וַיַּעֵל וַיַּנֵּד לְּאָבִיו וּלְאִמוֹ וַיֹאמֶר אָשָּׁה רָאִיתִי 2 בָתִמְנָתָה מִבְּנוֹת פָּלִשְׁתֵּים וְעַתָּה קְחִוּ־אוֹתָה לִי לְאִשֶּׁה:
- וַיֹּאמֶר לוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ הַאֵּין בִּבְנוֹרת אַחֶיךְ וּבְבָל-עַמִּי 3 אִשְׁה בִּי־אֲתָּרה הוֹלֵךְ לְקַחַת אִשְׁה מִפְּלִשְׁתִּים הְעֲרֵלֹיֻם וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן אֶל-אָבִיו אוֹתָה קַח-לִי כִּי-הִיא וַשְּׁרֵה
- לא יְן־עוּ כִּי מִיְהוָה הִיא כִּי־רְוֹאֲנָה 4 בְעֵינֶי: וְאָבִיוּ וְאָבִיּוּ לֹא יְן־עוּ כִּי מֵיְהוֹּה הִיא כְּלִשְׁתִים מְשְׁלִים הַנִּא מְבַבֵּשׁ מִפְּלִשְׁתִּים וּבְעַת הַהִּיא פְּלִשְׁתִים מְשְׁלִים

О прошедшихъ совершен. ਨੂੰ = ਜੁੜ੍ਹੇ, см. [126, 5. — ਜੁੜ੍ਹੇ - отпіа haec, все это. Эв. § 172, а (срав. Іер. 14, 22).

Гл. XIV, 1. הְבִּלְּהָה. Есть въ Еврейскомъ языкъ другая форма короче: הְבִּלְּהָה (Інс. Нав. 15, 10. 2 Парал. 28, 18). Такъ какъ въ этомъ повъствованія встръчается только форма удлиненная (см. ст. 2. 5), то здъсь она имъетъ значеніе простаго винит. падежа мъста (Ассия. loci: въ Өамнаву), а не вин. отъ הְבִּלְּהָה съ окончаніемъ — выражающимъ направленіе куда-либо.

- 2. א ריבד и сказаль (объ этомъ), см. замьч. къ Б. 37, б.
- 3. בְּכֶל־עַבִּי во всемх моемх народю. Отецъ и мать Самисона представляются говорящими каждый отдъльно. לְקַחַת Inf. Каль съ יְ основы לְקַחַת, § 66, Прим. 2.—יְשָׁרָה она нравится, § 126, 3, а.
 - 4. בי ביהוָה ונוי что это от Бога, ибо онг (Сампсонъ) искаля

זיָבַר לִּרְאוֹר אָבְיוֹ וְאָבִיוֹ וְאָבִיוֹ וְאָבִּוֹ וַיְבָאוּ עַדִּר בְּיִשְׂרָאֵלֹּ תִּבְּרָ אֲרָיוֹת שֹׁאֵג לִקְרָאתְוֹ: וֹתִּצְלֵח כּּרְמֵי תִמְנָתָה וְהַנָּה בְּפִיר אֲרָיוֹת שֹׁאֵג לִקְרָאתְוֹ: וֹתִּצְלֵח עָלְיוֹ רוּחַ יְהוֹה וַיְשִׁפְּעֵהוּ כְּשַׁפַע הַנְּדִי וּמְאוּמָה אֵין בְּיִדְוֹ עְלִיוֹ רוּחַ יְהוֹה וַיְשִׁפְעָהוּ כְּשַׁפַע הַנְּיִד וְיָבֶר וַיְבֵּבְר וּלְאָבִיו וּלְאָבּיו וּלְאָבוֹ אֵבֶר עְשָׁר: וַיְיָשֵׁר בְּעֵינִי שִׁמְשׁוֹן: וַיְּשֶׁר מִיְּמִים לְבַּהְתָּה לִּבְרִים לְבַּהְתָּה וֹיִבֵר לִנְאוֹרת אֵרת מַפֶּלֶּרת הְאַרְוֹדְ וְהִנָּה וְתָברת הְבֹּרִים וֹיְבַרת הְבִּרִיה וְהַנָּה וְתָברת הְבֹּרִים וֹיְבַרת הְאַבְרוֹת הָבּרת הְבִּלְיוֹת הַבְּרִית הְבִּירִ וְהְנָּה וְתָברת הְבֹּרִית הַבְּרִית הְאַבְרת הְאַבְרת הְבִּירִ וְהְנָּה וְנִים לִּבְרת הְבִּיר הִיִּים וֹיִּבְרת הְבִּיר הִיִּים וֹיִים בְּרִית הְבִּרִיה וְהַנְּה וְנִים לִּיִם לִּיִם בְּבִּים בְּבָּרִים בְּבָּיתִים לְבְּרת הְבִּים בְּבִּים וּהְנִּה הִיִּים בְּבִית בִּפֶּלֶּרת הְצִיְיִה וְהִנִּה וְנִים בְּבִּים בִּיבִים בְּבְּיתִים לְבְּתִים בְּבִים בְּבִּים וּהְבִּים בְּבִית הִים בְּבָּבֶּרת הְבִיבְיה וְהִבּבּר לִיְבְאוֹרת אֵר בִּבְּרת הָבְּבְּרת הְבִּבְּרִית הְבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּבִים וּבְּבְּרִים בְּבִים בְּבִּים בְּיִבְים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבְּיִים בְּבִּים בְּיִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבָּלְית בְבִּים בְּיִבְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּיִים בְּיִים בְּבְּבִים בְּבִּים בְּבִּים בְּבְּים בְּבִּים בְּבְּים בְּבִּים בְּבִים בְּבְּים בְּבִים בְּבְּים בְּיבְּים בְּבְּים בְּיוֹים בְּיִים בְּבְּים בְּבְּיוֹים בְּיבְים בְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּיִים בְּבְּיוּבְּים בְּיוֹים בְּבְּים בְּיִים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּבְּים בְּבְּיוֹים בְּבְּבְּיוֹים בְּבְּבְּבְּבְּים בְּבְי

случая спора съ Филистимлянами. — בְּיְהְלָּה, см. замѣч. выше къ ст. 13, 16. — איז פווס, § 80, 1. 107, 3.

- 5. ויֵרֶד-רַיִּבֹאּר, § 148, 2.
- 6. קינוסע הפרי како если бы разорвать козленка. Если Inf. constr. имтеть Субъектомъ неопред. мъстоименіе 3-го лица (Итмец. тап) въ такомъ случат последнее обыкновенно не выражается. Эв. § 304 (срав. Б. 33, 10. Пс. 66, 10. ювъ 13, 9).—О Члент при сравненіяхъ см. § 109, Прим. 1, а.
- 7. רַיַבֶּר לְאִשָּׁה и 1080 по от относительно жены, т. е. пскаль руки ея (Маур. expetiit eam in matrimonium). Въ этомъ значеніи обыкновенно: דָבֶּר בְּ , напр. 1 Сам. 25, 39. П. П. 8, 8. Кейль: redete er mit dem Mädchen.
- 8. בוְיָבוים посль нькотораго времени. כון, употребляясь времени, обыкновенно значить: непосредственно, вслыда за чыма либо (какъ въ Греч. яз εξ αρίστου прямо от завтрака, тотчасъ же послъ завтрака, Латинск. ав itinere тотчасъ же послъ путсшествія), напр. Пс. 73, 20 בור הוא тотчасъ же послъ пробужденія; но также предл. этотъ значитъ и просто—послъ. בור הוא , собств. нъсколько дней (§ 124, Прим. 5), представляетъ собою опредъленное понятіе; это слово значитъ: извъстное время, промежутокъ времени болъе мъсяца, даже около года (Б. 40, 4. Ч. 9, 22. 1 Сам. 29, 3).

בּגְוִיֵּרת הָאַרְיֵדה וּדְבְשׁ: וַיִּרְהַהוּ אֶל־בַּפְּיו וַיֵּלֶךְ הְלוֹךְ 9 וַאְבֹל וַיֵּלֶךְ אֶל־אָבִיו וָאֶל-אִמּוֹ וַיִּתֵּן לְהֶם וַיֹּאַבֻּלוּ וְלְאִר

הניד לָהֶם כִּי מִנְוֹיַת הָאַרְיֵה רָדְה הַדְּבְשׁ: וַיֵּרֶד אָבִיהוּ 10 אֶל־הָאשָׁה וַיַּעֲשׁ שָׁם שִׁמְשׁוֹן מִשְׁהֶּה כִּי בֵּן יַעֲשׂוּ

11 בַּרָאִים בְּרָאוֹתָם אוֹתֵוֹ וַיִּקְחוּ שְׁלֹשִׁים בְּרָאִים

וֹיְהְיוּ אָתְּוֹ: וַיּאמֶר לְהֶּם שִׁמְשׁוֹן אָחִיּדְהֹדְּהְּנָא לְכֶם חִיְּדְה 12 אָבְּרָת יְמֵי הַמִּשְׁתָּה וְמְצָאֶרֶם אָבְעַרת יְמֵי הַמִּשְׁתָּה וְמְצָאֶרֶם אָבְעַרת יְמֵי הַמִּשְׁתָּה וְמְצָאֶרֶם אָבְעַרת יְמֵי הַמִּשְׁתָּה וְשְׁלְשִׁים הַוֹּלְפֹּת בְּנָדִים:

10. Ибо такт обыкновенно дълают молодые люди, \S 127, 4, b.

11. И вот что было: когда они (приближенные къ невъстъ) увидъли его (Самисона), они избрали ему 30 товаришей, которые были (проводили время) съ нимъ (около него). Это были тара́уоµфог (срав. Матв. 9, 15); см. замъч. къ ст. 20. די ווי и они (товарищи) оставались съ нимъ. О сопѕес. при подобномъ соединени см. Эв. § 344 в.—О формъ мн. и. בורעים нослъ числа 30 см. § 120, 2.

12. אָחְרְרָה־בּא, § 118, 1 b. Касательно соединенія אַחְרְּהַה־בּא съ еинит. пад. חִידָה פּא. § 138, 1, Прим. 1 (срав. מְבַה מָבַה בָּה, Б. 43, 16). — На свадебныхъ празднествахъ вообще былъ обычай загадывать загадки (ср. 1 Ц. 10, 1). — יְּיִבְעָה וֹנְרִי Винит. пад. для обозначенія времени: впродолженіе семи дней празднованія свадьбы, § 118, 2 (Срав. Эккл. 2, 16). — празднованія свадьбы, т. е. отгадаете вѣрно. — Касательно прошедшихъ соверш. послѣдовательныхъ послѣ условливающихъ въ предложеніи, здѣсь п въ ст. 13, см. § 126, 6, Прим. 1, b.

ואם רלא תוּבְלוּ לְתַנִּיד לִי וּנְתַהֶם אֲהֶם לִי שְׁלְשִׁים מְדִינִים וּשְׁלְשִׁים חֲלִיפוֹת בְּנְדִים וַיְּאֹמְרוּ לוֹ חוּדָה בִּיִּדִים וַיְּאֹמְרוּ לוֹ חוּדָה וֹנִשְׁמָעֻנְּרה: וַיֹּאֹמֶר לְהָם מֵהֲאֹבֵל יָצָיא מְאַבְּל וֹמִעֵז יָצָא מְתִּוֹק וְלֹא יֵכְלוּ לְהַנִּיד הַחִידְה שְׁלְשׁת יְמִים: 15 וַיְּהִי בֵּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְאֹמְרוּ לְאֵשֶׁרת־שִׁישׁוֹן פַּתִּי אֶת־בִּית לְנוּ בָּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְאֹמֶר לְהָ אוֹתְדְּ וְאָת־בִּית אִישׁךְ וְיָבֶּית בָּיִרְ אַמִּין וְלִי שִׁבְּיִלְנוּ מְרָאתֶם לְנוּ הַלֹּא: וַתִּבְּךְ אֵשֶׁת הַיְיִבְיה שִׁמְשׁוֹן עָלְיוֹ וַתִּאֹמֶר רַקְרְאתֶם לְנוּ הַלְּא: וַתִּבְּךְ אֵשְׁנִי הַהִּיְה לֵא הִנְּדְתָּה וַיֹּאמֶר לְה הִנָּה לְאָבִי שִׁבְּעַת הַיְּבִים הַשְּׁבְעַת הַיְּמִים אַמִּי וְלִי לֹא הִנְּדְתָּה וַיִּה בִּיוֹם הַשְּׁבְעַת הַיְּמִים אַמִּי וֹלְיְבְּ אַנְיִר: וַהִּבְּךְ עָלִיו שִׁבְעַת הַיְּמִים אַמִּים לְנִי בִּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיִּנְּבְּרִת וְנִבְּרְ הַנְיִר וְנִיִּי לְנִי שִׁבְּעַת הַיְּבִים הַשְּׁבִיעִי וַיְנִי בִּיוֹם הַשְּׁבִיעִי וַנִּנְּרָה הַנְּיִם הַשְּבִיעִי וַיְנִים הַנְּבִּרְ הָּנִים הַשְּבִיעִי וַנִּבְּרָת הַיְלָבְּ בִּוֹבְיר וְיִהִי בִּיוֹם הַשְּבִיעִי וַנִּבָּר לָּה הַנִּים הַיִּים הַנִּים הַוֹּים הַבְּיִבְּת וְנִים הַבְּיִבְּת וְנִים הַּבְּתְּת וְלִּבְ בִּנְיִים הַבְּיִב הְיִבְים הַבְּיִים הַיִּים הַיִּבְיִים הַיִּים הַיִּים הַּיִּים הַיִּים הַיִּים הַיִּים הַבְּיִים הַיִּים הַּיִּבְיִים הַיִּים הַיִּים הַיִּים הַּיִּבְּי בִּיִּים הַבְּיִים הַּבְּים הַבְּיִבְּי וְנִיבְּים הַּיִּבְּים בְּיִבְּים הָּיִבְּים הָּבְּים הַבְּיִבְּים הַיִּים הַּבְּים הַּבְּים הְיִים הְּבִּים הָּיִבְּים הְיִבְּיִבְים בְּיִבְּים הְּיִבְּים הְיִבְּים הְיִבְּים הְיִבְּיִים בְּיִּבְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּיִּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיבְּים בְּיִבְּיבְּים בְּיבְים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיבְּיִים בְּיוֹבְּים בְּיִבְים בְּבְעוֹת בְּיִבְים בְּבְיוֹ הְיּים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּבְּים בְּיִבְּים בְּיִּבְּים בְּיִים בְּיוּבְּים בְּבְּיִים בְּיִים בְּיוֹם בְּבְּיבְּים בְּבְּיוּבְיוּים בְּיבְּיוֹם בְּבְּים בְּיוֹבְיים בְּיִּבְּיִים בְּיּבְּיִים בְּיוֹים ב

^{13.} נְיַשְׁמֵעָנַה чтобы мы слышали, § 128, 1, с.

^{14.} יְמִים, כא. מאדע. הד כד. 12.

^{16.} בְּכְה עַל здъсь имъетъ другое значеніе нежели въ Б. 45, 15: приставать къ кому либо ст слезами въ глазахъ, плача (срав. ст. 17). אַבְּבְּהְיִּבְיִ שִׁל שׁנְאַבְּרִיִּבְיִ יִשׁר וּשׁנְאַבְּרִיִּבְיִ יִשׁר וּשׁנְאַבְּרִיִּבְיִ יִשְׁל וּשׁנִי וּשׁנְאַבְּרִיִּבְיִ יִּשְׁל וּשִׁבְּאַבְּרִיִי וּשִׁל וּשְׁנִי וּשְׁנְאַבְּרִיִּבְיִ יִּשְׁל וּשְׁנִי וּשִׁרְבִיי וּשִׁל וּשְׁנִי וּשְׁבְּיִבְּיִ וּשְׁל וּשְׁבִּי וּשְׁבְּי וּשְׁבְּיוּ וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבְּי וּשְׁבִּי וּשְׁבְּי וּשְׁבְּיוּ וּשְׁבִּי וּשְׁבְּי וּשְׁבִּי וּשְׁבְּי וּשְׁבְּי וּשְׁבִּי וּשְׁבְּי וּשְׁבִּי וּבְּיְרְ וּשְׁבִּי וּשְׁבְּי וּשְׁבִּי וּשְּבְּי וּשְׁבְּי וּשְׁבִּי וּשְׁבְּי וּשְׁבְּי וּשְׁבִּי וּשְׁבְּי וּשְׁבִּי וּשְׁבְּי וּשְׁבִּי וּשְׁבְּי וּשְׁבִּי וּשְׁבְּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבְּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבִּי וּשְׁבּי וּשְׁבִּי וּשְׁבְּי וּשְׁבִּי וּשְׁבְּי וּשְׁבִּי וּשְׁבּי וּשְׁבְּי וּשְׁבּי וּשְׁבּי וּשְׁבּי וּשְׁבּי וּשְׁבּי וּשְׁבּי וּשְׁבּי וּשְׁבּי וּשְבּי וּשְׁבְּי וּשְׁבּי וּשְׁבּי וּשְׁבּי וּשְׁבּי וּשְׁבִּי וּשְּיִי בְּיִבְּי בְּיּבּי בּיִי בּיִי בּיִי וּשְׁבּי וּשְׁבּי בּיּבְיי בְּיִי שְׁבְּי בְּיּבְי בּבְּיבְיוּ שְׁלְּי בְּיּבְיּי עִיל בְּיִי בְּיּבְיּי עִילְל בּיי בְּיִיל בְּיּי בְּיּבְיּי עִיל בְיי בְּיּיל בְּיּי בְּיִיל בְּיי בְּיִיל בְּיּי בְּיִיל בְּיי בְיבְיי בְּיל בְּיי בְּיבְייי בְּייל בְּייי בְּייִיל בְּייִי בְּייִיל בְּיי בְּייִיל בְּיי בְּיִיל בְּייִי בְּייִים בְּייִים בּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּייִים בְּיּיבְייִיל בְּייִים בְּיבְייִים בְּייִים בְּיִים בְּייִים בְּייִים בְּיִיים בְּייִים בְי

^{17.} שבעה היבים *иълую недълю, per synedochen*, вм. начиная

פּי הָצִיקַתְהוּ וַתַּגֵּד הַחִידְרֹה לִבְנֵי עַמְּה: וַיְּאֹמְרוּ לוֹ אַנְשׁי 18 הָעִיר בִּיוֹם הַשְּׁבִיעִי בְּטֶרֶם יָבֹא הַהַּרְסְרֹה מַה־מְּתוֹק מְדְּכִשׁ וּמֶה עֵז מֵאָרִי, וַיֹּאמֶר לָהֶם לוּלֵא חֲרַשְׁתָּם בְּעֵנְלָתִי מִּדְּכִשׁ וּמֶה עֵז מֵאָרִי, וַיֹּאמֶר לָהֶם לוֹלֵא חֲרַשְׁתָּם בְּעֵנְלָתִי

לא מְצָאתֶם חִידָתִי: וַהִּצְלֵח עָלְיוֹ רוּחַ יְהוְּה וַיֵּבֶּד 19 צִּשְׁלְלוֹן וַיַּךְ מֵהֶם שְׁלשִׁים אִישׁ וַיִּקַּח אֶת-חֲלְיפוֹתָם וַיָּמֵן הַחֲלִיפוֹרת לְמִנִּידִי הַחִידֶרה וַיִּחַר אַפּוֹ וַיַּעַל בֵּירת

20 : נַתְּהִי אֵשֶׁת שִׁמְשׁוֹן לְבֶּרֵעֵהוּ אֲשֶׁר רֵעֶה לְוֹ:

IV. וֹיְהִי מִיְמִים בִּימֵי קְאֲיִר-חִפִּים וַיִּפְקֹר שִׁמְשׁוֹן אֶת- I בְּיָהִי מִיְמִם נִיאֹמֶר אָבֹאָה אֶל-אִשְׁתִּי הַחֲדְרָרה וְלֹאֹ־

съ четвертаго дня педіли, § 111. 120, 4, Прим. 1. הַצִּיקַהָּהּ Perf. вида $\Gamma i \phi$. основы בּוּלְ съ суффиксомъ.

- 18. Касательно בְּטֶרֶם יְבֹא см. замѣч. къ Б. 37, 18; касательно см. § 80, Прим. 2, е. Если бы вы не пахали моей юнишей, то вы бы не отгадали моей загадки, т. е. если бы вы не заставили мою жену измѣнить мнѣ, то вы бы не разгадали загадки (разгаданіемъ вы обязаны не себѣ, а подлому обращенію вашему къ содѣйствію моей жены). לּבֹלֵא הַבְשָׁהַם וכרֹ см. замѣч. къ Б. 43, 10.
- 19. מֶהֶם עונה нихъ, т. е. изъ жителей Аскалона. חֲלִיפּוֹתְם, см. § 91, 3, Прим.
- 20. לְמֵרֵעָהוּ אֲשֶׁר רֵעָדוּ לוֹ товарищу своему, котораго онт (Сампсонъ) выбрал себъ. Это было одно изълицъ, вводившихъ, по обычаю, жениха и невъсту въ спальню (עיט אָסְמִיסְיסֹי,). Здъсь идетъ ръчь о товарищъ, сопутствовавшемъ при церемоніи Сампсону (другой урфа-умую́ сопутствовалъ невъстъ).

Глав. XV, I: מימים, см. замъч. къ 14, 1.

יְנְגִּנְהָ לְבְוֹא: וַיֹּאמֶר אָבִיהָ אָמֹר אָמִרְהִּי כִּי־שְׂנְאׁ שְׁנֵגְּהְה וְאֶתְנֶנְּה לְבְּרֵא וְמְרֵעְּהְ הַלֹּא אֲחוֹתָה הַקְּמַנְּה מוֹבְּה מִּנְנְה תְּהִי־נְא לְךְּ תִּחְתֵּיהְ: וַיֹּאמֶר לְהֶם שִׁמְשׁוֹן נִקּיִתִּים מִּפְּלִשְׁתִּים מִּפְּלִשְׁתִּים בִּיִּעְשָׁה אֲנִי עִמְּם רְעָה: וַיֵּלֶךְ שִׁמְשׁוֹן נִקּיִה וְנִיְּלָּהְ שִׁמְשׁוֹן נִקּיִה וְנִיְּלָּהְ שִׁנְשׁתִּים וַיָּשֶּׁן וְנָבְ שָּׁתְשׁוֹן וְנָבְ שָּׁתְּים וַיִּשְּׁלִם וַנְּפָּן וְנָב שָּׁרְים וַיִּשְּׁלִם וַיִּשְּׁרִם וַיִּשְּׁרִם וַנִּפֶּן וְנָב שָּׁרְים וְיִשְׁלִּה בְּקְמוֹת פְּלִשְׁתִים וַיִּשְׁרָה מִנְּהִישׁ מִי עִשְּׂה וּבְּלְבְּרִה וְיִשְׁלָּה בְּקְמוֹת פְּלִשְׁתִים מִי עְשְּׂה וּבְּבֶּרְ וְנִיבְּנָה וְעִדְ־בָּנֶבְ וְוִישְׁרָה וְעִדְּבְּרָם וְיִשְׁרָה וְנִישְׁרָה וְעִדְּבְּרָם וְיִשְׁרָה וְנִשְׁרָה וְעִדְּבְּרָם וְיִשְׁרָה וְנִשְׁרָה וְנִשְׁרָה וְנִשְׁרָה וְנִשְׁרָה וְנִשְׁרָה וְנִשְׁרָה וְנִשְׁרָה וְנִעְלוּ בְּלִשְׁתִים וַיִּשְׂרָפוּ אוֹתָה וְאָתִר אָנִיה וְנִשְׁרָה וְנִשְׁרָה וְנִעְרה וְנְעֵר בְּנְעָּה וְנִשְׁרָה וְנְעֵר בְּלָשְׁתִים וַיִשְׁרְה וִישְׁרְפוּ אוֹתָה וְנִשְׁרָה וְנִעְרה וְנְעֵלוֹ בְּלִשְׁתִים וַיִשְּׁרְפוּ אוֹתָה וְנִשְׁרָה וְנִשְׁרָה וְנִבְּלְּתִה וְנִישְׁרָה וְנִישְׁרָה וְנִישְׁרָה וְנִישְׁרָה וְנִישְׁרָה וְנִישְׁרָה וְנִישְׁרָה וְנִישְׁרָה וְנִישְׁרָה וְנִישְׁרִה וְנִישְׁרָה וְנִשְׁרִה וְנִשְׁרִים וְיִשְׁרָה וֹיִשְׁרָה וְנִישְׁרִם וְיִשְׁרָם וֹיִשְׁרָם אוֹיִם וְנִשְׁרָּה וְנִישְׁרָה וְנִשְׁרָה וְנִישְׁרָּה וְנִישְׁרִים וְיִשְׁרָּה וְנִישְׁרָּה וְנִישְׁרִים וְיִשְׁרָּה וְנִישְׁרָּה וְנִישְׁרָּה וְנְבְּיִים בְּיִים בְּיִים וְישִׁבְּים וְישִׁרְה וְיִישְׁרִים וְיִישְׁרָּה וְיִישְרִים וְישִּבְּים בְּיִבְּים וְישִּבְּים בּיּים בְּיִים וְישִּבְּים מִיבְּים מִיבְּים וְישִׁנְם בְּיִים וְישְׁבְּים וּיִישְׁנִים וְישִׁיּבְּים וְישִּבְּים וְישִּבְּים וּישְׁבְּים וּישְׁבְּים וּישְׁיוּים וְישִּבְּיה וְנִישְׁיוּים וְינִשְׁיוּים וְישִּים וְיבִים וְּישְׁיוּים וְנִישְׁיוּים וְיִים וְישִּים וְישִּים וּישְּבְּים מִיּים וּישְׁיוּים וּיוּים וְיִישְׁיִּים וְישִּבְּיה וּישְׁנְבְּיִים וּיִים וְּיִים וּיִּים וּיִים וְּיִים וּיּיְבְּים וּיוֹבְ

^{3.} בַּקְירָגי нмъ, т. е. своему тестю и приближеннымъ къ нимъ, בַּקִירָגי я буду чистъ этотъ разъ передъ Филистимлянами, т. е. заплачу имъ мой долгъ, если сдълаю имъ зло (срав. Ч. 32, 22). Касательно значенія здъсь формы Прош. сов. בַּקְרָגי см. § 126, 3, а. — עַשָּׁה, см. замъч. къ 41, 25.

^{4.} רַיָּפֶּן ווּשְּקָּה. בּיִבֶּה אָבָּה ווּשְּקָּה. פּבָּה ווּשְּקָּה. פּבָּה ווּשְּקָּה. פּבָּה ווּשְּקָּה. פּבָּה ווּשְּקָּה. פּבָּה וּשְּקָּה וּשְּקָּה וְּבָּב שָּלְּיִנְב שָּלְּיִנְב שָּלְּיִנְב שָּלְּיִנְב שָּלְּיִנְב שִּלְּיִנְב שָּלְיִנְב שִּלְיִנְב שִּלְיִנְם וּעב וּנִב שִּלְיִנְב שִּלְיִנְב שִּלְיִנְם וּעב וּנִב שִּלְיוּם וּעב וּנְב שִּלְיוּם וּעב וּב שִּלְיוּם וּבְּיִיבְּם שִּלְיוֹם וּעב וּב שִּלְיוּם וּבְּב שִּלְיוּם וּב עב וּב עב וּב עב וּב שִּלְיבְּב שִּלְיבְּם בּיִּבְּם שִּלְיוּם וּבְּב שִּבְּב שִּבְּב שִּבְּב שִּלְיבְּב שִּבְּב שִּבְּב שִּב בּיב שִּבְּב שִּבְּב שִּבְּב שִּבְּב שִּבְּב שִּבְּב שִּבְּב שִיּבְּב שִּבְּב שִּבּים שִּבּים שִּבּים שִּבּים שִּבּים שִּבּים שִּבּים שִּבּים שִּייב וּב עבּיב שִּבּים שִּבּים שִּבּים שִּבּים שִּבּים שִּבּים שִּבּים שִּבּים שִּבּים שִּייב עבּיב שִּבּים שִּייבּים שִּבּים שִּבּים שִּבּים שִּייב עבּיב שִּבּים שִּייבּים שִּיב עבּים שִּבּים שִּבּים שִּייב עבּים שִּבּים שִּבּים שִּבּים שִּיב עבּיב שִּבּים שִּבּים שִּבּים שִּבּים שִּבּים שִּבּים שִּבּים בּיּבְּיב שִּבּיב שִּבּיב שִּבּים שִּבּים שִּבּים שִּבּים שִּיב בּיּב שִּבּים בּיּבּיב שִּבּיב שִּבּיב שִּבּיב שְּבּיב שִּבּיב שִּבּיב שִּבּיב שִּבּיב שִּבּיב שִּבּיב שִּבּיב שְּבּיב שִּבּיב שְּבּיב שִּבּיב שִּבּיב שְּבּיב שְּבּיב שִּבּיב שְּבּיב שְּבּיב שִּבּיב עבּיב שִּבּיב שְּבּיב שְּבּיב שְּבּיב שִּבּים בּיבּים שִּבּיב שִּבּיב שִּבּיב שִּבּיב שִּיבּים בּיבּיב שְּיבּים בּיבּים בּיב שִּיב בּיבּים בּיב שִּבּיב שִּבּיב בּיב שִ

^{5.} קעַד – רְעַד סmz — до. Подобное сочетаніе частицъ употребительно при обозначеніи неисключаемости извѣстныхъ предметовъ: отъ начала до конца, отъ малаго до великаго ■ т. д. Переводится обыкновенно словами: какъ — такъ.

- בָּאָשׁ: וַיֹּאמֶר לָהֶבוֹ שִׁמְשׁוֹן אָם־הַעֲשׁיֹן כָּוָארת כִּי אִם־ 7
- נַקְמְהָי בָבֶם וְאַחַר אֶחְדֶּל: וַיַּךְ אוֹתֶם שוֹק עַל־יָרֵךְ מַכָּה 8
- יַרוֹלֶה וַיַּרֶר וַיַשֶּׁב בִּקְעִיף סֶלֵע עֵימֶב: וַיַּעֲלוּ בְּלִשְׁתִּים 9
- יַיַּחָנוּ בִּיהוּדֶה וַיִּנְּמְשׁוּ בַּלֶּחִי: וַיְּאִמְרוּ אִישׁ יְהוּדָה לְמָדה 10 עַלִינוּ לַעֲשׁוֹרת עֵלִינוּ לַעֲשׁוֹרת עֵלִינוּ לַעֲשׁוֹרת
- לוֹ בַּאֲשֶׁר עֲשָׂה לֶנוּ: וַיִּרְדוּ שְׁלֹשֶׁת אֲלְפִּים אִישׁ מְיהוּדְה 11 אַל־מְעִיף בֶּלַע עֵימָם וַיִּאֹמְרוּ לְשִׁמְשׁוֹן הַלֹא יְדַעְתְּּ בִּי־
- 7. Такъ капъ вы дълаете такимъ образомъ, то непремънно поквитаюсь съ вами и потомъ уже отстану. בי אָם послъ словъ клятвы: толью (см. замъченное къ Б. 40, 14) дъйствительно, напр. אַחְרֶין אָחַרְין אַחַרְין אַחַרְין אַחַרְין אַחַרְין אַחַרְין אַחַרְין אַחַרְין פּי אָם רַצָּהִי אָחַרְין מוסס побъгу за нимъ 2 Ц. 5, 20 (срав. 2 Сам. 15, 21). Въ подобномъ же значени встръчается בי אם חוות простыхъ увъреніяхъ, напр. 1 Сам. 21, 6. 1 Ц. 20, 6. См. Эв. § 356 в. По объясненію Кейля: wahrlich so will ich nicht eher ablassen bis ich Rache an euch geübt habe. Рег обозначаетъ будущность. § 126, 4.
- 8. פּתּמת, т. е. разбиль ихъ совершенно—בּוּבָה וְבּוֹלְה пораженіемъ великимъ. Послѣднія слова относятся также къ יוֹן, и имѣютъ надлежащее объясненіе въ предшествующихъ имъ (объ управленіи глагола двумя винительн. падежами см. § 139, Прим. и также замѣч. къ Б. 37, 21; п копструкцій глагола съ винительнымъ надежемъ одного и того же кория см. § 138, 1, Прим. 1). у вмюсть съ —, Эв. 217, і, d (ср. Б. 32, 12. Исх. 12, 9. 35, 22. Втор 22, 6. Іовъ 38, 32).
- 10. тосят Предиката во мн. ч. имветь значение мн. ч. (ccollec.), § 146, 1.
 - 11. Касательно יָדַעָהְ знаешь см. замѣч. къ Б. 22, 12.

מְשְׁלִים בְּנוּ פְּלִשְׁתִּים וּמַה־זֹאֹת עֲשִׂירָת לְנֵּנוּ וַיֹּאֹמֶר לְהָבּרְ בְּעֵּיׁ בִּנְ עֲשִׁיתִי לְהֵבֵּי: וַיְּאֹמֶרוּ לוֹ לֵאֲבֶּרְּךְ יְנִינְּוּ לִי בֵּן עֲשִׂיתִי לְהֵבֵי: וַיְּאֹמֶרוּ לוֹ לֵאמֵר לוֹ לֵאמֵר לֹא בִּי־אָבֹּר וֹ לֹא בִּי־אָבֹר לֹא בִּי־אָבֹר לֹא בִּי־אָבֹר לֹא בִּי־אָבֹר לֹא בִּי־אָבֹר לֹא בִּי־אָבֹר לֹא בִּיִבְּיִם וְיְהַמֵּת לֹא נְמִיֶּתֶךְ וַיִּאַבְּרְהוּ בִּשְׁנִיִם נֵיְעֲלוּהוּ מִן־הַפְּלַע: הְוּא־בָּא עַד־לֶּהִי וַנְּעֲלוּהוּ מִן־הַפְּלַע: הְוּא־בָּא עַד־לֶּהִי וְנִיְּבְּלְיִתִּים הַבְּיִבְים וְנִיְעֲלוּהוּ מִן־הְנִינְה בְּשְׁתִּים אֲשֶׁר־בְּעֲרוּ בְּבְּיֹיִתְיוֹ בַּפִּשְׁתִים אֲשֶׁר־בְּעֲרוּ בְּבְיוֹ וִנְּקְרָאְתִוֹ וַתְּבְּלְיוֹ יִיִּמְצָּיִא לְהִי־הַמוֹר מְוִרְיּ בְּאֵשׁ בִּוֹ וְנִיְּבְוֹה וְנִיְּבְוֹה וְנִיְבְּה אֶלֶּף אִישׁ: וַיֹּאֹמֶר שִׁמְשׁוֹן הַבֵּיתוֹי אֶלֶף בִּיִּים בְּלְהִי הָחֲמוֹר הָבִיתִי אֶלֶף בִּיְהִי הְחָמוֹר הָבִיתִי אֶלֶף בִּיְהִי הְחָמוֹר הַבִּיתִי אֶלֶף בִּיה הָחֲמוֹר הַבִּיתִי אֶלֶף בִּיה הָחֲמוֹר הַבִּיתִי אֶלֶף בִּיה הַחְמוֹר הַבִּיתִי אֶלֶף בִּיה הַחְמוֹר הַבִּיתִי אֶלֶף בִּיה הַחְמוֹר הַבִּיתִי אֶלָּף בִּיה הַחְמוֹר הַבִּיתִי בְּלְחִי הַמוֹר הַמִּלר הַבְּיה בְּלְהִי הְנִימִר הִבְּיתִי הַבְּמוֹר הַבִּיתִי בְּלְהִי הַבְּמוֹר הְבִיתִי בּרְרִי הַבְּרִיתִים בּּלְהִי הְבִוֹמוֹר הַבִּיתִי בְּבְּרִית הְבִּיתִי בְּבְּיתִי הַבְּוֹתִי הַבְּוֹתוֹר הַבִּיתִי הָבְּתִים בּּבְּיה הָבְּיתִי הָבִּיתִי בְּלְיִים בּבְּיתִי בְּבִּיתִי בְּבִּיתוֹ בְּבְּמִיתוֹ בְּבְּיתִי בְּבְּיתוֹ בְּבְּבְרוּי הַבְּבְּרוּ בְּבְּיתִי בְּבְּיתוֹ בְּבְּיתִי בְּבְּרוֹי הְבִּיתוֹי בְּבְּיתוֹ בִּיְבְיּבְיתוֹ בְּבְּרְבּית בְּבְּיתוֹי בְּיִבְיתוֹ בְּיִבְיתוֹי בְּבְּבְיתוֹי בְּבְּיתוֹי בְּיתִיים בּבְּיְהִי הְבְּבְיתוֹי בְּיתִיי בְּבְּיתוֹי בְּבְּיתוֹים בּבְּיתוֹי בְּבְּבְיתוֹי בְּיתְיּים בּבְּיתוֹי בְּבְיתוֹי בּיּיתְיי בְּיתוֹים בּבְּיתוֹי בְּיבּיתוֹי בְּיתוֹים בּבְיתִיי בְּיבּיתוֹי בְּבְּיתוּ בְּבְּיתוּ בְּיתוֹים בּבְּיתוֹים בּבְּיתוּ בְּבְּיתוֹים בְּיתְיוֹים בְּבְּבְיתוּים בְּבְּיתוֹים בְּבְיתוּ בְּיבְיוּים בְּבְּבְּיה בְּבְּבְיוּ בְּיִיוֹים בְּיבְיוּ בְּעוֹיוּ בְּבְיבְיוּ בְּיִיוֹם בְּבְּיוֹיוּ

- 12. לְתִּקְּךּ Inf. Каль съ суфф. отъ בָּחַ, § 66, Прим. 3.—לְתִּקּךּ подчинено предъидущему לֶּאֶבֶּרְךּ (срав. Б. 37, 22, гдт בְּהַיָּיִבוֹ подчинено предъидущему לְאֵבֶּרְךּ).
- 14. 'הואד הואד העוונ только онг пришелг кг Лехи, какг Φ и-листимляне сг крикомг вышли кг нему на встрычу. См. замѣч. къ 6.44,3.4.
- 16. 'בְּלְחִי הַהְּמֵלֹר ונגו׳ ослиною челюстью празбиль одну толпу, доп толпы, ослиною челюстью я разбиль тысячу людей. Въэтихъ слова במלך: 1) осель, 2) толпа.—

אַישׁ: וַיָּהִי בְּבַלֹּתוֹ לְדַבָּר וַיַּשְׁלֵךְ הַלְּחִי מִיָּדוֹ וַיִּקְרָא

לַפְּקוֹם הַהוּא רָמַת לֶהִי: וַיִּצְמָא מְאֹד וַיִּקְרָא שֶׁל־ 18 יְהוֹה וַיֹּאמֶר אַמָּה לָתַתְּ בְּיַר־עַבְּדְּךְ אֶת־הַתְּשׁוּעַה הַנְּּדְלָה יְהוֹא וְנַפַּלְתִּי בְּיַד הְעֲרֵלִים: הַזָּאר וְעַבְּרִים אָמוּר בַּצְּמָא וְנָפַלְתִּי בְּיַד הְעֲרֵלִים:

וַיְּבְקַע אֱלֹהִים אֶרת־הַמֵּבְהֵשׁ אֲשֶׁר־בַּלֶּחִי וַיִּצְאוּ מִפֶּנוּ 19 מַיִּם וַיִּשְׁהְ וַהְשָׁב רוּחוֹ וַיָּיָחִי עַל־בֵּן כָּרָא שְׁמָה עֵין הַקּוֹרֵא אֲשֶׁר בַּלֶּחִי עַד הַיּוֹם הַוֶּה:

בילך שׁמְשׁוֹן עַזְתְרה: וַיְּנֵּר לְעַזְתִים לֵאמֹר בְּשׁעַר הְעִיר שִׁמְשׁוֹן הַנְּרָה וַיָּמָר נַיֶּגֶּר לְעַזְתִים לֵאמֹר בְּשַׁעַר הְעִיר שִׁמְשׁוֹן הַנְּיִרְה לֵאמֹר עַד־אוֹר הַבּּקֶר וַהְרַנְּנְהוּ:

Съ выраженіемъ הַמֹרְתָיִם срав. בַהַבְּתַיִם 5, 30. Касательно отсутствія יְ передъ הַמֹרְתָיִם כש. замъч. къ Б. 1, 11.

17. בברת להי собств. высота челюсти.

19. אָרָא названо, § 137, 3. а. — Суффикся въ אָרָא относится къ слову עון, котораго значеніе, по смыслу, заключается въ предшествующемъ ему בוֹם, и которое тутъ же слъдуетъ.

Гл. XVI, 2. בְּלֵבְלָ . Этого слова недостаетъ въ нынѣшнемъ Еврейскомъ текстѣ: оно пополнено здѣсь по LXX Т., у которыхъ стоитъ: кай а̀νηγγέλη τοῖς Γαζαῖοις λέγοντες. — Винительный пад. Объекта къ предикату בֹלְבֹלְ בִּלְבֹלִי בִּלְבֹלִי בַּלְבֹּלִי בַּלְבֹלִי בַּלְבֹלִי בַּלְבֹלִי בַּלְבֹלִי בַּלְבֹלִי בַּלְבֹלִי בַּלְבִּלְי בַּלְבַּלְי בַּלְבַּלְי בַּלְבַּלְי בַּלְבַּלְי בַּלְבַּלְי בַּלְבַּלְי בַּלְבַּלְי בַּלְבַּלְי בַּלְבַּלְי בַּלְבַלְי בַּלְבַּלְי בַּלְבַלְי בַּלְבַּלְי בַּלְבַלְי בַּלְבַּלְי בַּלְבַּלְי בַּלְבַלְי בַּלְבַּלְי בַּלְבַּלְי בַּלְבַּלְי בַּלְבַּלְי בַּלְבַּלְי בַּיּע מוּטְלְבָּלְי בַּלְבַּלְי בַּלְבַּלְי בַּלְבַּלְי בַּלְבַּלְי בַּיּלְבָּלְי בַּלְי בַּלְי בַּלְי בַּלְבַּלְי בַּלְיבָּלְי בַּלְי בַּלְי בַּלְי בַּלְי בַּלְי בַּלְבַלְי בַּלְי בַּלְבַרְי בּי בּי בּי בּי בּיבָּלְי בּילְי בּי בּי בּילָ בַּילְי בַּי בְּיבְּלְי בְּיבְי בְּילִי בַּי בְּיבְי בְּיבְי בְּילִי בְּיבְי בּיל בּיבְי בּיל בּיבְלְי בּיל בּיבְיבְי בּיל בּיבְלְי בּיל בּיבּי בּיל בּיבְלְים בּיל בּיבּים בּיל בּיבְיבְיבּיל בּיבּים בּיבְים בּיבְים בּיבְבְים בּיבְים בּיבּים בּיבְיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּים

זְישָׁכֵּב שִׁמְשׁוֹן עַד־חֲצִי הַנִּיְלָה וַיְּלֶם בַּהָצִי הַנִּיִלָּה וַיָּצֶּחוֹ בְּדְלְתוֹת שַׁעֵר־הָעִיר וּבִשְׁתִּי הַמְּזוּזוֹת וַיִּפָּעָם עַם־הַבְּרִיחַ נִיְשֶׁם עַל־בְּנֵי שָׁלְרָה שִׁשְּׁר עַל־בְּנֵי עַלְּבְּרִוֹן: וַיְהִי אֲחֲבִי־בֹן וַיֶּאֲהַב אִשְׁרֹ בְּנַחַל שׂוֹבֶלְ וּשְׁמְהִים וַיְאֹמְרוֹ לָהְ פַּתִי בַּ וְיִאִי בַּפֶּר בֹּחוֹ וְבִילוֹ וּבְשָּׁתִים וַיְאֹמְרוֹ לְהַ פַּתִּי בַּיּרוֹן: וַיְהִי בַּפֶּר בֹּחוֹ וְבְוֹלְ וּבְשָּתִים וַיְאֹמְרוֹ לְהַ פַּתִּי בֹּיִרְ בִּיּוֹל וּבַשֶּּר בְּנִי וּוֹעְבִילְּה וּנִיְלָּה וּמֵאְרֹ בְּפֶּר: וַתְּאֹמֶר בִּעְרֹהוּ בַּפֶּר: וַתְּאֹמֶר בְּנִיהְ שִׁמְשׁוֹן הִנְיִדְהַבְּעִּ לִי בַּפֶּה בְּחַדְּ גְּרוֹל וּבַשֶּּר לְּבִּיּתְר בְּעִנוֹתְוֹ וְבִּנְיתִר בְּשִׁבְעָה בִּיִּר בְּעִנוֹתְן אָבריבוּן וְיִאְנִיתוֹ בְּשִׁבְעָה בְּעִה בְּעִה בִּיִּר בְּעִנוֹתְר בִּיּיִר בְּעִבּוֹת וְבִּיוֹתִי בְּשִּבְעָה בִּיּיִר בְּיִבְיתוֹן בִּיִּיתִי בְּעִבוֹת בִּינִיתִי בְּיִבְיתוֹן בִּיִּיתִר בְּיִבְיתוֹן בִּיִּיתִר בְּיִבְיתוֹן אָבריבוּן וְהָלִיתִי וְהָיִיתִי בְּיִבּית בְּעִּה בְּיִרְה בְּיִבְּיתְר בְּיִבְּיתְר בִּיִבְּיתְר בִּיִּתְר בִּיבְּיתְר בִּיבְיתְר בִּיבְיתְר בְּיִבְיתְר בִּיתְר בִּיבְּרְר בִּיתְר בִּיתוֹן בִּיתְרִים לַחִינִם בְּיִבְיתִר בְּיִבְיתְר בִּיבְּיתְר בְּיִבְיתְר בִּיּבְּתְר בְּיִבְּיתְר בִּיּבְיתְר בִּיבְּיתְר בִּיתְר בִּיתְרִים בְּיִבְיתִר בְּיִבְיתְר בִּיתְר בְּיִבְּית בְּיִבְיתְר בִּיִבְּית בְּיִבְּיתְר בִּיּיתוֹם בְּיִבְיתְר בְּיִבְּית בְּיִבְּיתְר בִּיִבְּיתְר בִּיִּיתְר בִּיִּתְרְים בְּיִבְיתוֹת בְּיִבְּית בִּיִבְיתוֹת בְּיִבּית בְּיִבְּיתוֹת בְּיִבְיתְּים בְּיִבְיתְּים בְּיִּיתְר בִּיּים בְּיִבְּיתְּים בְּבְּיִיתְּים בְּיבְיתְּים בְּיּבְּיתְּים בְּבְּיְבְיוֹת וְנִבְּיוֹתְים בְּיבְּיוּתְים בּיבְּיבְּים בְּבְּיבְים בּיוֹבְיּים בְּבְיוֹתְים בּיבְּיבְיים בְּיבְיים בְּבְּיים בְּיבְייִים בְּיִבְּיים בְּיוֹבְיּבְּיים בְּיבְּיבְיוֹים בְּיבְּיוֹם בְּיבְּים בְּיבְּיבְּיוֹם בְּבְּיים בְּיבְּיים בְּיוֹים בְּיבְּיים בְּיבְּיים בְּיוּים בְּיבְּים בְּבְּיים בְּיבְּיים בְּייִים בְּיבְּיים בְּיוֹים בְּיבְייִים בְּייבְּיִים בְּיבְּבְיי בְּיבְּיים בְּיִיים בְּבְּיים בְּיִייְיְם ב

3. О суффиксах мунс. рода (въ וְיִּשְלֵם א וַיִּפְעַם), относящихся къ именамъ экенск. рода, см. § 121, Прим. 1 (срав. Псх. 2, 17).

7. Касательно Прошедших соверш. послыдовательных (Perf. consec.) יְהַלִּיְתִי וְהְיִיתִי съ удареніемъ на предпослыднемъ слогії см. § 49, 3, Прим., b. בְּבָּהַר הְאָּדָם какъ одинъ изг людей, т. е. какъ обыкновенный человъкъ; ср. въ ст. 17: בַּבֶּלֹ הַאָּדָם. Слово אַרָם (безъ

- 8 בַּיְרֵים לַחִים שִׁבְעָה יְתָרִים לַחִים פּרָנִי פְּלִשְׁתִּים שִׁבְעָה יְתָרִים לַחִים
- אַשֶּׁר לְאִרֹּקְרֶבוּ וַהַּאַקְרֵהוּ בָּהֶבוּ וְהְאַרֵב ישֵּב לְּה בַּחֶדֶר 9 וַתּאֹמֶר אֵלְיוֹ פְּלִשְׁתִּים עָלֶיךּ שִׁמְשִׁוֹן וַיְנַתֵּק אֶת־הַיְּתְרִים בַּאֲשֶׁר יִנְּתַק פְּתִיל־הַנְּעֶרֶרת בַּהְרִיהוֹ אֵשׁ וְלְא נוֹדֵע כֹּחוֹ:
- וַתֹּאמֶר דְּלִילָרה אֶל-שִׁמְשׁוֹן הַנֵּרה הַתַלְתְּ בִּי וַהְרַבֵּר אֵלֵי 10
- בּוָבֶים עַתָּה הַגִּידְה־נָּא לִי בַּמֶּה הַאָּמֵר: וַיֹּאמֶר אֵלֶידָה זוּ אִם־אָסוֹר וַאַקְרוּנִי בַּעֲכֹתִים הַדְיִשִים אֲשֶׁר לְאֹ־נַעֲשָׂה
- בָהֶם מְלָּאבֶרה וְהָלִיתִי וְהָיִתִי בְּאַחֵר הָאָרְם: וַתִּאַקּח 12 הְבָּלִילִרה עֲלָאבֶרה וְהָאָים וַתְּאַקְרהוּ בָהֶם וַתּאֹמֶר אֵלִיוּ

члена) донольно часто обозначаетъ обыкновенную толпу людей, vulgus (Пс. 17, 4; Іовъ 33, 31; Ос. 6, 7).

- - 10. התלח, Ріф. основы אָלָל, § 67, Прим. 11.
- 11. אָמַרוּנִי, § 131, 3, а. בָּהֶם בְּהֶּם, § 123, 1, Прим. 2 (срав. Б. 1, 11). Касательно предиката בְּנָשֶׁה въ мужескомъ родѣ, несмотря на то что субъектъ, слъдующій за нимъ, מָלָאָכָה женск. рода, см. § 147, а (срав. 2 Ц. 3, 26. Ис. 47, 11).
- 12. בְּהְבֶּר בַּהְבֶּר, см. замѣч. къ ст. 9. בַּהְבֶּר, см. замѣченное къ ст. 9.

פְּלִשְׁתִּים עֶלֶּיְדְּ שִׁמְשׁוֹן וְהָאֹבֵב ישֵׁב בֶּחֶדֶּר וַיְנַתְּבֵם מֵעֻלּ וְּבְּלִיהְ שִׁלִּילְה שֶׁלֹּישְׁתִּים בַּהְנָיְה הַתְּלְהָ בִּי וַתְּאָמֶר וְּלִילְה שֶׁלֹּיְהְ שִׁלֹּישׁוֹן עַרְבִּנְה הַתְּלְהְּ בִּי וַתְּאָמֶר בִּי בְּנִים הַנִּיִּדְרוּ לִי בַּמֶּר הִאָּשׁוֹן וַיִּצְקִי בִּי וְהָאמֶר אֵלִין פְּלִשְׁתִים עָלֶיְדְּ שִׁמְשׁוֹן וַיִּקִץ אַלִּיךְ שִׁבְּע בַּיְתָר וְמָשְׁנְתוֹ וַיִּפֵע בָּיתָר וְהָאמֶר אֵלִין פְּלִשְׁתִים עָלֶיִדְ שִׁמְשׁוֹן וַיִּיקִץ בִּיתָר וַהְאַמֶּר אֵלִין פְּלִשְׁתִּים עָלֶיִדְ שִׁמְשׁוֹן וַיִּיקִץ בִּיְתֵר וְנִיבְּץ בָּיְבְּר בִּיְשְׁתִּים הַמְּבְּבְר בִּיְשְׁתֹּים הַתְּלְבָּר נַבְּשְׁוֹ בִּיְבְּר בִּבְּיוֹיְה בִּיֹּבְרְתְּ לִי בַּמֶּר בְּבְּרוֹן וִתְּקְצֵר נַבְּשׁוֹ בִּיְרִיה בִּיִּבְּר בִּיְבְיִה בְּנִים וְתִּאְלָצֵרוּ וַתִּקְצֵר נַבְּשׁוֹ בִּיְרִה בִּיְבְּיִיה בְּלִיבְיה בִּיִבְיִה בְּלִּיבְיה וְתִּבְּבְּר בִּבְּשׁוֹ וְתִּקְצֵר נַבְּשׁוֹ בִּיבְר בִּבְּיִה בְּלִיבְר בִּבְּיה וְתִּבְּבְר בִּבְּשׁוֹ וְתִּקְצֵר נַבְּשׁוֹ בִּיִבְיה בִּיִּיה בְּלִידְ בִּיִים וְתְאַלְצֵבְרוּ וַתְּבְבְּר בִּבְּיִיה בְּלִיךְ בִּיִּיה בְּלִיבְר בִּבְּים וֹתְבְּבְּבְי בִּבְּיוֹים וְתִּאְלָצֵבְרוֹ בִּבְּים בְּבְייִה בְּלִים בְּבְּים וְבִּבְיִבְיה בִּבְּיִבְיה בָּבְּים וְבִּבְּיִבְּים בְּבְּיבְיה בִּבְּיים וְבְּבְּבְייִבְּבְיּת בִּבְּים וְבִּבְיבְיה בַּבְּים וְבִּבְּבְיים בְּבְּיבְיה בִּבְּים וְבִּיִּבְיבְיה בַּבְּיים וְבְּבְבְיים בְּבְּים בְּבְּים בּיִּבְיים בּיִּבְּיים בְּבְּיִים בְּבְּיים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִבְיים בְּבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים בְּבְּים בְּעִים בְּבְּים בְּבְּים בְּיִבְּים בְּעִים בְּבְּים בְּבְּים בְּעִים בְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּים בְּיבְּים בְּיוֹבְים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּיוּבְים בְּבְּבְיים בּבְּבְיים בְּבְּיוּם בּיוּבְיבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּיבְּים בְּבְּבְּים בְּבְיבְּבְּים בְּבְּיבְּיה בְּיבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּים בְּבְּיבְּים בְּיּבְּים בְּבְּבְּים בְּיִבְּיּים בְּבְּיבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּיבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּים בְּיבְּבְּים בְּבְּבְּיבְּבְּים בְּבְּבְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּבְּבְּבְּים בְּבְּיבְּבְּים בְּבְ

16. בְּתְּאֵלְצֵהוּ, вм. בְּתְּאֵלְצֵהוּ, Impf. consec. вида Ili., см. § 10, 2, Прим., a; срав. § 52, 4. О $P\bar{a}g\dot{\beta}$ надъ $\dot{\gamma}$ см. § 14, 2. בּתְּלַצֵּר $\dot{\gamma}$ $\dot{$

לְמִוּת: וַיַּנֶּד-לְה אֶת־בְּל-לִבוֹ וַיֹּאמֶר לְה מוֹרָדּ, לְאֹ־עֲלָה 17 עַל-רֹאשׁי בִּי-נְזִיר אֱלֹהִים אֲנִי מִבֶּמֶן אָמֵּי אִם־נְּלַּהְתִי עַל-רֹאשׁי בִּי-נְזִיר אֱלֹהִים אֲנִי מִבֶּמֶן אָמֶי אִם־נְּלַּהְתִי וְבָּיִתִי בְּכָל־הָאָדֶם: וַתֵּרֵא 18

ְּבְלִילָה בִּירִהְנִיד לָה אֶת־פְּל־לִבּוֹ וַתִּשְׁלֵח וַתִּקְרָא לְסֵרְנֵי בְלִילָה בִּירִהְנִיד לָה אֶת־פְּל־לִבּוֹ וַתִּשְׁלֵח וַתִּקְרָא לְסֵרְנֵי בִּלִשְׁתִּים לֵאמֹר עֲלוּ הַפַּעַם בִּירִהִנִּיד לִּי אֵת־בְּלּדלִבְּוֹ וְעָלוּ

אַלִּירָה פַרְנֵי פָּלִשְׁתִּים וַיְעֲלוּ הַבֶּבֶּךְ בִּיְרְם: וֹמְיַשְׁנֵהוּ 19 עַלֹּ־בִּרְבֶּיךָ וַתִּקְרָא לָאִישׁ וַתְּנֵלַח אֶת־שֶׁבַע מַחְלְפוֹת רֹאִשְׁוֹ

וֹתְּחֶל לְעַנּוֹתוֹ וַיְּכֵר כֹּחוֹ מֵעְלְיוֹ: וַתּאֹמֶר כְּלִשְׁתִּים עָלֶיֹךְ 20 שִׁנְתוֹ וַיִּאמֵר אֲצֵא כְּפַעָם בְּפַעָם וְאִנְעֵר

יוֹנְקְרוּ לֹא יָדַע כִּי יְהוֹּה סָר מֵעְלֵיו: וַיְאֹחֲזוּהוּ פְּלִשְּׁתִּים וַיְנַקְרוּ אֶת־עֵינְיִו וַיּוֹרִידוּ אוֹתוֹ עַזְתָה וַיִּאַסְרוּהוּ בַּנְּחְשְׁתִּים וַיְנַקְרוּ אֶת־עֵינְיִו וַיּוֹרִידוּ אוֹתוֹ עַזְתָה וַיְאַסְרוּהוּ בַּנְּחְשְׁתִּים 122 וַיְהוּ מִוֹחְ בְּבִית הָאֲסִירִים: וַיְּהֵל שְׁעַר־רֹאשׁוֹ לְצַמָּה בְּבְּרוֹל בָּאֲשֶׁר וְנְאַתְּרֹם נָאֶסְפוּ לִזֹפֹּח זֶכַה־נְּרוֹל נְתֵן בְּיִבְנוּ נְתָן אֱלְהֵינוּ בְּיָבֵנוּ נְתִן אֱלְהֵינוּ בְּיִבנוּ וְאַרֹּר אָת־אוֹיְבֵנוּ וְאַרֹּר אָתְרֹב עַבְּרֵנוּ וְאָשֶׁר וְּבְּרְה אָת־חְלְּלִוּ אֶת־אוֹיְבֵנוּ וְאַתְּר וְיְבְּר אִּוֹ לְנִינוּ בִּיְבֵנוּ וְאֵתְר וְבְּרְבִּר אֶתְרֹבוֹנוּ וְאַתְּר וְנְבְּר אִנְּלוּ וְיִבְּר בִּיְבנוּ וְאֵתְר בִּיְבנוּ וְאַשֶּׁר וְבְּרְבְּר אָתְרְבְּר אָתְרְלְנִוּ וַיְבְּרְאוּ לְשִׁמְשׁוֹן וִישַׁהֶּקּלְלְנִוּ וַיִּבְּרְאוּ לְשִׁמְשׁוֹן וִישַׁהֶּקְלְנִוּ וַיִּבְרָאוּ לְשִׁמְשׁוֹן וִישָׁהֶקּלְלְנִוּ וַיְבְּרְאוּ לְשִׁמְשׁוֹן וִישַׁהֶקּלְלְנִוּ וַיְבְּרְאוּ לְשִׁמְשׁוֹן וִישָׁהֶקּלְלְנִוּ וַיְבְּרְאוּ לְשִׁמְשׁוֹן מִיִבְּתְר בִּיְבְנוּ וְיִבְּיִבוֹיוֹ אוֹתוֹ בִין מִבּר וְנִיבְּרְאוּ לְשִׁמְשׁוֹן וִיִבְּחָלְ לְנִוּ וַיִּבְרָאוּ מִוֹיךוּ מִוֹנְחִים וֹיִבְּיִם וְיִבְּיִם וְנִישְׁתוֹן לִינִים וְיִבְּיִבְיוֹ אוֹין מִשְׁתוֹן וִישְׁהָּרְלְנִוּ וְיִבְּבְרוֹי אוֹנִין מִיִּרְת בִין וְבְּבִית וַיְצְמִירוּ מִוֹנְצְמִיר וֹיִבְּיִבְיִם וַיִבְּחִים וַיְצָמִיר אוֹיִבְּיה מִוֹיבוּ אוֹנִים מִירוּ מִוֹנְבְחִים וַיְצָמִירִם וַיִבְתָּם לִּיִים וַנְעַמִירוּ אוֹתוֹ בִין מִבּיר מוֹיִבּים וַיִבְּחִים וַנְצְמִירִם וַיִבְּחִים וַיִּבְּחָר אוֹיִבּוֹים מִוֹבּים מִיבוּת וְיִבְּיִבְיִים וּיִבְּים וְיִבְּבְיּוֹם וִינְבְּחִים וְיִבְּיִבּים וּיִבְּיִבְּיִם וּיִיבְוֹים מִידּוּ אוֹתוֹם בִין מִבּיר מִים וֹבְיּבְבוּים וְיִבְּיִבּים וְיִבְּבוּים וּבְיוֹים מִיבוֹים בּיוֹים מִיבּים בּיוֹים בּיוֹבְים בּיוֹבְים בּיוֹים בּיוֹים בְישִּים בּיוֹבוּים בּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בּייִבּים בּיוּבְים בּילְים בּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בּיּים בְּיִים בְּיִים בְיוֹים בְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בּיוֹים בּיוֹים בְּיִים בְּיוֹים בּיוֹים בּיוֹ

разъ къ разу, каждый разъ (срав. יוֹם בְּיוֹם день ко дню, день за днемъ = всѣ дни; שְׁנָה בְּשְׁנָה 1 Па-ралип. 27, 1).

^{17.} לָבֶּר לָבֶּר יִלֶּבֶר и открыли ей все свое сердце — и сказаль ей все что зналь ■ себъ (срав. 1 Ц. 10, 2). Сила Самисона была даромъ Божінмъ, но въ то же время она была соединена съ соблюденіемъ объта Пазореевъ, обязательнымъ для него. Доколъ сей обътъ былъ соблюдаемъ Самисономъ, духъ Божій пребывалъ съ нимъ (см. 13, 25. 14, 19. 13, 14), вмъстъ же съ тъмъ н — его могущество; съ нарушеніемъ объта оно оставило его (см. ст. 20.)

^{18.} Bъ K³pî לי (въ K³mîбъ).

^{19.} בַּקְרָא לְאִישׁ и она позвала находившагося вблизн человъка (Филистимлянина). — יַחַל לְעַבּוֹתוֹ עִבּוֹתוֹ עִבּוֹתוֹ עִבּוֹתוֹ פּיס, т. е. съ этой норы она уже возъимъла надъ нимъ власть. — יַחַל לַתְּלֵיוֹ ע отошло могущество его (т. е. бывшее при немъ) от него, § 154, 2, а. (срав. ст. 20). בְּיַעְלִין ווּט ווּ ווּשׁבּאבוּ האַ האַ ווּשׁבּאבוּ האַ האַ מוּ בּיִעְלִין ווּשׁבּאבוּ האַ האַ מוּ מַנְעָלִין ווּשׁבּאבוּ האַ אַרָּאַרָין ווּשׁבּאבוּ האַ אַרָּאַרָין ווּשׁבּאבוּ האַ אַרָּאַרָּאַ בּאַרָּאַרָּאַר. פאַ אַרָּאַרָּאַ בּאַרָּאַרָּאַ בּאַרָּאַרָּאַ בּאַרָּאַרָּאַר בּאַרָּאַרָּאַר בּאַרָּאַרָּאַר בּאַנּאַרָּאַר בּאַרָּאַר בּאַרָּאַר בּאַרָּאַרָּץ בּאַרָּאַר בּאַרָּאַר בּאַרָּאַר בּאַרָּאַר בּאַרָּאַר בּאַר בּאַרָּאַר בּאַר בּאַרָּאַר בּאַר בּאַרָּאַר בּאַר בּאַרָּאָר בּאַר בּאַרָּאָר בּאַר בּאַ

^{20.} בּמַעָם יוּ מֹעָאמּת סאז, срав. Быт. 42, 4. Исх. 2, 14.— בּמַעַם בּמַעַם המגז и всякій разг, какъ прежде. בַּמַעַם בַּמַעַם собств.:

^{21.} בְיָהי מוֹהָן et molebat, § 134, 2, с (срав. Б. 37, 2.39, 22), онъ долженъ быль ворочать жернова, молоть на ручной мельшицѣ, что вообще у древнихъ считалось унизительной работой, исполнявшейся рабами (срав. Исх. 11, 5).

^{22.} Пі. אַמַר съ значеніемъ verbi inchoat.: быстро расти, см. Ов. § 120 d (срав. 2 Сам. 10, 5). — פֿאָשֶׁר вслидъ затимъ какъ, Эв. § 337 c, а (срав. Исх. 32, 19. Іпс. Нав. 4, 1).

^{23.} לְּיָבֹה זָבַה, § 138, 1, Прим. 1.

^{24.} רֵיָרְאוּ הַעָם, § 146, 1. – רַיִּהַלְּלוּ, § 20, 3.

^{23.} בין העמוד на струнном инструменть, сопровождая пгру пъніемъ и тълодвиженіями. — בין העמודים между колоннами. Вообще былъ обычай у древнихъ, что и ввцу отводилось мъсто въ общественномъ собраніи у одной изъ колоннъ.

הַנְּמִּוּדִים: וַיֹּאמֶר שִׁמְשׁוֹן אֶל־הַנַּעֵר הַמַּחֲזִיק בְּיָדוֹ 26 הַנִּיחָדה אוֹתִי וַהֲמִישׁנִי אֶת־הֲעַמְּדִים אֲשֶׁר הַבַּיִרֹע נְכוֹן הַנִּיחָדה אוֹתִי וַהֲמִישׁנִי אֶת־הֲעַמְּיִרִם אֲשֶׁר הַבַּיִּרֹע נְכוֹן עַלִּיהָם: וְהַבָּיִרֹע מְלֵא הְאֲנְשִׁים וְהֻנְּשִׁים וְעַלּ-הַנְּג כִּשְּׁלשֶׁת אֲלְפִּים אִישׁ וְשְׁמְשׁׁה הֵרֹאִים בִּשְּׂחוֹן שִׁלְּיְהִיָּה 28 הַנְּרִי נְא וְהַזְּבֵנְי נְא אֵךְ הַפַּעַם הַנָּה הַנִּיר יְא וְהַזְּבֵנִי נְא אֵךְ הַפַּעַם הַנָּה הַיִּרִנִי נְא וְהַזְּבֵנִי נְא אֵךְ הַפַּעַם הַנָּה

27. על־דַבְּבָּל. Объясняють, что Филистимлянское зданіе представляло собою громадный павильонь, подпираемый колоннами безъ стѣнъ, но съ плоскою крышею, въ которой безъ сомнѣнія были отверстія, откуда можно было смотрѣть внутрь павильона. בָּל, впрочемъ, могъ отвъчать нашему партеру. — Членъ словъ דַבְּבָּלִים и דַבְּבָּיִם обособляетъ нѣкоторымъ образомъ оба пола Филистимлянъ, указывая съ особенною живостью на то, что слушать и видѣть Сампсона собралось мпого и пужчинъ и женщинъ

 הָאֶלֹהִים וְאִנְּקְמָּה נְקַם-אַחַת מִשְׁתֵּי עֵינֵי מִפְּלִשְׁתִּים: וַיִּלְפֹּת שִׁמְשׁוֹן אֶת-שְׁנֵי עַמּוֹבִי הַהְּעֶךְ אֲשֶׁר הַבִּיִת נְכוֹן 29 עַלִיהָם וַיִּפְמֵךְ עֲלֵיהֶם אֶחָר בְּיִמִינוֹ וְאֶחָר בִּשְּׂמאֹלְוֹ:

וַיּאמֶר שִׁמְשׁוֹן הָמֹרת נַפְשִׁי עִם־פָּלִשְׁתִים וַיֵּט בְּבֹהַ וַיִּפֹּל 30 הַבִּיִת עַל-הַפְּרָנִים וְעַל-בָּל-הָעָם אֲשֶׁר-בִּוֹ וַיְּהִיוּ הַמֵּתִים

אַשר־הַמִּירג בְּמוֹתוֹ רַבִּים מֵאֲשֶׁר הַמִּירג בְּחַיְיוֹ: וַיִּרְדוֹ 13 אָהְיוֹ וְכְלֹּבִירג אָבִירוּ וַיִּשְׂאוּ אוֹתוֹ וַיְעֲלוּ וַיִּלְבְּרוּ אוֹתוֹ בִין אָשְׁתְאוֹל בְּלֶבֶר מְנוֹחַ אָבֵיוֹ וְהוּא שְׁפַּט בִּין צְרְעָה וּבִין אֶשְׁתְאוֹל בְּלֶבֶר מְנוֹחַ אָבֵיוֹ וְהוּא שְׁפַּט אַת־יִשְׂרָאֵל עָשְׂרִים שָׁנָה:

двойственнаго числа, Прим. 3, 12. Эв. § 180 е. — שַּהַי не имъстъ Дайлиа въ Λ (хотя это же слово звучить въ Stat. absolut. שַּהִים, § 97, 1. Замьч. 1), вслъдствіе того что ему предшествуеть $D\hat{a}g.$ forte въ Ξ , причемъ находящееся подъ Ξ H^* в \hat{a} должно быть произносимо, какъ $S^ew\hat{a}$ mobile (срав. Іона 4, 11: כּוֹשַׁתִּים עַשֹּׁרֶה).

29. רַיְּפְּמֵךְ עֲלֵיהֶם понаперт на нихт и т. д. Слъдующія за симь слова ייַפְמֵךְ עֲלֵיהֶל и т. д. согласуются также и съ רָנְיִלְפֹת (и онъ ногнулъ) одинг столоъ и т. д. — Объ יוֹאָדֶד – וְאָדֶד – נְאָדֶד – נְאָדֶד – נְאָדֶד – נְאָדֶד – נְאָדֶד – נַבְּילִינִינִינִינְיּיִבְּיֹי וּנִרְיּ

30. בוְאַטֶּר есть מָן соmparativum, § 119, 1. — אָטֶּר ii quos, § 123, 2.

8. Изъ повъствованія правидъ.

1 Cam. XVII—XXIV.

וַיַּאַבְפוּ פְּלִשְׁתִים אֶת־מַחֲנֵיהֶם לַמִּלְהָבְה וַיַּאֲבְפוּ XVII. ו יַּאַבְפוּ

- שוֹכֹה אֲשֶׁר לִיהוּדָה: וְשָׁאוּל וְאִישׁ־יִשְׂרָאֵל נֶאֶסְפוּ וַיְעַרְכוּ
- מלְחָמָה לִּקְרַאת פְּלִשְׁתִּים: וּפְלִשְׁתִּים עְמְרִים אֵל-הָהָר מֹנֶה וְהַנַּיִא בִּינִיהָם: מֹנֶה וְיִשְׂרָאל עְמִרִים אֶל-הָהָר מֹנֶה וְהַנַּיִא בִּינִיהָם:
- וַיצא איש־הַבַנִים מִפְּהַנוֹת פָּלִשְׁתִּים נְּלְיֵת שְׁמוֹ מִנְּתָ 4
- נְבְהוֹ שֵׁשׁ אֵמוֹת וְוֶרֶת: וְבֵּוֹבֵע נְחשֶׁת עַל-ראשוֹ וְשִּׁרְיוֹן קַשְׂקִשִּׁים הוֹא לָבִוּשׁ וִמִשְׁקַל הַשִּׁרְיוֹן חֲמֵשֶׁת-אֲלָפִים
- ישְׁקְלִים נְחְשֶׁת: וּמִצְחַת נְחֹשֶׁת עַלֹּרַנְנְלְיֵו וְבִידוֹן נְחֹשֶׁת
- ק בון בְּתַבְּיו: וְעֵץ חֲנִיתוֹ כִּמְנוֹר אְרְנִים וְלַהֶּבֶרת חֲנִיתוֹ 7

שש־מַאוֹת שְׁקְלִים בַּרְזֶּלְ וְנְשֵׁא הַצִּנְה הֹלֵךְ לְפָנְיוֹ: וַיְעֲמֹד וַיִּקְרָא אֶל-מַעַרְכֹת יִשְּׂרָאֵל וַיֹּאֹמֶר לְהֶם לְמָה תִּצְאוּ לְעֲרְדְּ מִיְּלְהָאָ אֲלִבִי הַשְּּלִשְׁתִּי וְאַתֶּם עֲבְרִים לְשְׁאוּל בְּרִּוּ מִיְּלְהָּמֶה הֵלוֹא אֲנִבִי הַפְּלִשְׁתִי וְאַתֶּם עֲבְרִים לְשְׁאוּל בְּרִּוּ מִיְּלְהָּמָה הִיּנִר אָנִי אִים וְיִבְּרִים אָנִי אִוּכַל־לוֹ וְהִבְּתִיוֹ וְהְיִיתֶּם וְנְבְּרִים וְאָבַרְים וְאָבַרִים וְאָבַרִים וְאָבַרִים וְאָבַרְים אֹתְנוּ: וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי וְהִיִּתְם הַנְּיָּתְ הַוֹּבְלִישְׁתִּי בְּעַבְּרִים וְעֲבַרְתָּם אֹתְנוּ: וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי וְהָיִיתָּם הַעָּבְרִים וְעֲבַרְתָּם אֹתְנוּ: וַיִּאמֶר הַוֹּלִי אִישׁ הַבְּלִישְׁתִּי הָאֵלֶה וְיִבְּתֹּ שְׁאוּל וְכָל־-יִשְׂרָאל אֶת־דִּבְּרֵי וְיִשְׁבָּע שְאוּל וְכָל-יִשְּׂרָאל אֶת־דִּבְרֵי וְנִיּבְרִים וְיִבְּתִי שְׁאוּל וְכָל-יִשְׂרָאל אֶת־דִּבְרֵי וְנִיּאְנִי בְּאִישׁ אֶפְּרְתִי מִוּלוֹ שְׁמֹנְרה בָנִים וְהָאִישׁ אָפְּרְתִי מִבּית לֵהֶם יְהוּדָּה וּשְׁמוֹ יִשִׁי וְלוֹ שְׁמֹנְרה בָנִים וְרָאִישׁ אָפְּרְתִי מִי הַנִּים וְהִוּיִם וְנִייִבוּתוּ וְלִי שְׁמֹנְרה בָּנִים וְרָאִישׁ אָפְּרְתִי וְלוֹ שְׁמִנְרה לָהָבְיִּבְי וְנִיהְ וְבִיּתוֹ וְשִׁמִי וְלוֹ שְׁמִנְרה בָּנִים וְהָוּאִישׁ בִּיִּבְיוֹ וְנִייִּים וְלוֹי שְׁמֹנְרה בָּנִים וְרָּאִישׁ אִיבְּיִבְּים וְהִיּים וְלוֹן שְׁמֹנְרה בָּנִים וְרָּאִישׁ אִיבְּיִים וְלוֹן שְׁמֹנְרה בָּנִים וְלְּיִים בְּנִים וְרָוֹיִים בּּיִים בְּנִים וְרָּבִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִּים בְּיִים בְּנְיִים בְּנִים וְנְיִיִים בְּיִים וְנְיִינְים בְּיִּים בְּנִים בְּתְבְּים בְּנְיִים בְּנִים וְיִישְׁנִים בְּיִים בְּנְיִים בְּנְיִים בְּנְיִים בְּנְיִים בְּיִים בְּתְיּבְיּים בְּיִים וְּעִים בְּנִים בְּנְבְיוֹים וְנְישְּיִים בְּיִים וְּיְיִים בְּיִּבְיִים וְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיוֹים בְּיוּים בְּבְּיִים בְּיוֹים וְיִינִים וּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּיוּים בְּיִים בְּיִים בְּיבְייִים וְישְּבְּיבְּיוּים בְּנְיִים בְּיִים בְּיוּים בְּיִּים בְּיוּבְּיוּים וּשְׁמִיים בְּיבְּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיוּים בְּיִים בְּיוּים בְּיוֹים וְּבְּיִים בְּיִיםּיוּים וּיְבְּיִים בְּ

тельно здась чтенію $K^{\circ}m\hat{\imath}6$ и потому что остріе въ этомъ же стихъ называется רביים, см. замъч. къ Сул. 16. 9.

8. בּפַלְשָׁהִי Филистимлянинг, извъстный уже ванъ (на что указываетъ присутствіе Члена). Можно думать, что онъ уже выступаль въ качеств единоборца и потому называется таковымъ въ ст. 4 (אַישׁ־ דַּבְּנִים). Маур.: Articulus emphasin habet: Philistaeus ille vobis terribilis. עַרְדִים לְשָׁאוּל , см. замъч. къ Б. 41, 12. — Касательно זְיֵרֶך см. замъч. къ С. 14, 15.

- 9. אם וגר' רָאָם וגר', § 126, Прим. 1, b.
- 10. הַרְפָּתִי я презираю, § 126, 3, а (срав. Пс. 42, 11. 57, 4).
- 12. Въ тексть посль אָפַרָהי стоить הוָה (этого Эфрамитянина), указывая на то, что объ немъ была уже рѣчь въ предъпдущемъ;
 но въ предшествующихъ словахъ объ отць Давида не говорится п, нотому, דָּיָה וְיִהָּהְּה принадлежитъ здѣсь, но всей въроятности, другому тексту. —
 Виелеемъ Гуды, т. е. Виелеемъ, находящійся въ области кольна Гуды, Гудейскій Виолеемъ. Объ именахъ собственныхъ

ו Сам. Гл. XVII, 1. בְּהְבֵיהָם свое войско (ч. единств.), § 93, (срав. Б. 41, 21). — איז איז Сокхову, винит. пад. мпста, § 118, 1, b. — אַבר לִיהוּדָה, § 115, 1.

^{3.} під — під ст одной — ст другой стороны, см. зам. къ 15, 4.

^{4.} אֵישׁ הַבּנִים выражаетъ промежуточное пространство между двумя войсками (τὰ μεταίχμια): отсюда אישׁ הַבְּנִים промежуточный человъкъ (δ μεσίτης), берущій на себя покончить войну единоборствомъ между двучя рядами враждующихъ войскъ.

^{3.} לַבוּשׁ, 0 конструкцін см. § 143, 1. — לָבוּשׁ, § 118, 3.

^{7.} עץ הַחְבִּית (K³pî), K³mîlôs: הָץ остріє (срав. 1 Парал. 20, 3 и также 2 Сам. 21. 19). — עץ הַניתוֹ древко копъя. К³pî предпочти-

בּימֵי שָׁאוּל זָמֵן בָּא בַשְּׁנִים: וְדָוֹד הוּא הַקְּמֵן וּשְׁלֹשְׁד. 14 הַּרְלִים הֶלְבוּ אֲהָרֵי שָׁאוּל: וַיֹּאבֶּר יִשׁי לְדָוֹד בְּנוֹ קַחר 17

נא לַאַהִיךְּ אֵיפַת הַלְּלִיא הַזָּה וַשְּׁבְּרִה לֶהֶם הַזֶּה וְהָרֵץ

הַמַּחֵנֶה לְצַחֵיך: וְצֵּת עֲשֶׂרֶת חֲרִיצֵי הֶחְלֶב הָצֵּלֶה הָבִיא 18 לְשֵׂר הָאֵלֶך וְצֶת־אַחֶּיך תִּפְּלְר לְשָׁלוֹם וְצֶת־עֲרְבָּתִם תִּקְּח:

וַיִּשְׁבֵּם דְּוָד בַּבֹּכֶּןר וַיִּפִשׁ אָת־הַצֹּאוֹ עֵל־שׁמֵר וַיִּשְׂא וַיֵּלֶּךְ 20 בַּבְּעֶרְכָּה בַּאֲשֶׁר צִּוְהוֹ יִשֶׁי וַיָּבא הַמַּעְנְלָה וְהַחִיל הַיֹּצֵא אֶלֹ־הַמְּעֶרְכָּה

14. הַּקְמַן, § 119, 2. — בַּרְלִים старшіе, см. замьч. къ Б. 1, 16.

17. איפת הַקּלִיא הַזֶּה רגרי מישט איפת איפת הקליא הזָה רגרי הפראנג מפראנ ע אוע איפת איפת איפת מישט איפת (§ 120, 4, Прим. 2; срав. 1 Сам. 10, 4 и также ст. 3), велъдствіе чего и нътъ Члена передъ הַבְּהַבְּה פּזּ בּהַבְּבָּה פּזּ מישט איפת מישט

ערקבין הפקד לְשָׁלוֹם 18 עוֹבָּלוֹם 18 עוֹבָּלוֹם 18 עוֹבָּלוֹם 18 עוֹבָּלוֹם 18 עוֹבָּלוֹם 18 עוֹבָּלוֹם 18 עוֹבּלוֹם 18 עוֹבָּלוֹם 19 עוֹבְּבְּרָם 20 עוֹבּלוֹם 20 עוֹבּבּלוֹם 20 עוֹבּבלוֹם 20 עוֹבּבּלוֹם 20 עוֹבּבלוּם 20 עוֹבבלוּם 20 עוֹבּבלוּם 20

20. И оставил стадо на сторожа. לעל обозначаеть обязанность возлагаемую на кого либо (ерав. Пс. 56, 12), снятіе же съ кого либо обязанности обозначается составнымъ предлогомъ ביעל (ст. 22). То же понятіе можеть выражаться полите слогами על יִד на руку, т. е. на попеченіе чье л. (ст. 22; срав. Б. 42, 37). Въ подобномъ же значеніи употребляется и въ Русскомъ языкт предлогъ на (оставить на

22 וְהַרְעוּ בַּמִּלְהָמֶד: וַיִּמּשׁ דְּוֹד אֶת־הַבּּלִים מֵעְלִיוֹ עַל־יֵד שׁוֹמֵר הַבֵּלִים וַיְּרִץ הַמְּעָרְבֶה וַיְּכֹא וַיִּשְׁאַל לְאָהְיוֹ לְשָׁלְוֹם:
23 וְהוּיֹא מְרַבֵּר עִמְּם וְהִנֵּר מִישׁ הַבָּנֵים עוֹלֶר נְּלְיֵר עִּלְּרֵ הַ הְּלִּיְתְם הַבְּנִים עוֹלֶר נְּלְיֵר עִּמְם וְהִנָּר מִמְּעַרְכוֹת פְּלִשְׁתִים וַיְרַבֵּר בַּהְּבְרִים הַ בְּלִיְתִם הָּבְּרִים בּרְבִּרִים הַאָּלֶה וַיִּשְׁמַע הָוִד: וְכֹל מִישׁ יִשְׂרָאֵל בִּרְאוֹתְם אֶת־הָאִישׁ יִשְׂרָאֵל בִּרְאוֹתְם אֶת־הָאִישׁ יִשְׂרָאֵל הַרְּאִיהָם 25

кого либо домъ и т. и.); срав. Франц. prendre quelque chose sur soi, Англ. to take something upon one's self. — מַעְנְלָה. רַיְבֹא רָבוּר' בְּיַבְא רְבִר' בְּיַבְא רָבּר' בְּיַבְא רְבִר' הַבְּיַבְּא רָבּר' בְּיַבְא רָבּר' בְּיַבְא רָבּר' בְּיַבְא רָבּר' בְּיַבְא רָבּר' בּיִעְנְלָה הַבְּיַבְּא רַבּר ווס הסבאלה שה שה שה הביעניל הווער אבר הווים שה אבר הביעניל הווים שה אבר הביעניל הווים שה אבר הווים שה אבר הווים שה אבר בייביל הווים שה אבר בייביל הווים שה אבר בייביל הווים בייביל הווים שה אבר בייביל הווים בייביל הווים שה אבר בייביל הווים בייביל בייביל בייביל בייביל הווים בייביל הוו

23. ברוב обстоятельственное предложение, предшествующее главному. Событие, представляемое въ главномъ предложения, выражается также Прачастиемъ, изображая быстроту его появления и какъ бы одновременность съ событиемъ предложения обстоятельственнаго. Эв. § 341 d (срав. 2 Ц. 8, 5. Дан. 9, 20. 21). — ממערות чтение $K^3p\hat{n}$ (срав. ст. 21), въ K^3mi6 ъ главномъ предложения.

24. Субъектъ וְלֵּרְאֵל אִים יְשַׂרְאֵל стоитъ виереди предложенія въвидъ надежа самостоятельнаго и повторяется въ суффиксъ предиката בְּרְאוֹתְם. Impf. consec. בְּרְאוֹתְם примыкаетъ, относительно времени дъйствія, къ Годія, см. замъч. къ Б. 22, 4.

25. Д $\hat{a}i\bar{b}$ шъ, слъдующій цосль д, есть $D\hat{a}g\bar{e}s$ dirimens (§ $20,\ 2,\ b.$ Эв. § $28\ b$), \ddot{d} же въ этомъ словь есть д interrogativum

רְאִישׁ הֲעֹלֶה הַנֶּה כִּי לֵּהְרָף שֶּת־יִשְׂרְאֵל עֹלֶה וְהְיְה הָאִישׁ
אֲשֶׁר־יַבֶּנוּ יַעְשְׁרֶנוּ הַבֶּּלֶךְ עִשֶּׁר נְּרוֹל וְשֶׁת־בִּתוּ יִשְּׁן-לוֹ
וְאֵת בֵּית אָבִיו יְעֲשֶׂרֹ חְפִּשִׁי בְּיִשְׂרָאֵל: וַיֹאבֶר דְּוֹד אֶל־ 22 שְׁאוּל אַל־יִפּל לֵב־אָרֶם עָלִיו עַבְרְּךְ יֵלֶךְ וְנִלְהַם עָכּ־ הַבְּּלִשְׁתִי הַנֶּה נְהִיּא שֶׁרֹ שֶׁאוּל שֶּל־דְּוֹך לֹא תוּבְל לְלֶבֶרת 33 שֶׁל־הַפְּלִשְׁתִי הַנֶּה נְהִיּא שֵׁרֹ עַבְּרְ אֵמְה וְהוּא אִישׁ בִּלְּחָבוּ עִבְּרְוֹ יִנִיאֹבֶר הָוֹר עָלִישְׁאוּל רֹעֶרֹ הְיְהְ עַבְּרְּךְ 34 מִלְּרִיו: וַיֹּאבֶר הָוֹר אֶל־שְׁאוּל רֹעֶרו הְיְה עַבְּרְּךְ 34 הַאָּרִי וְשֶׁת־הַבּוֹב וְנְשָׂיִא שֶׁר בְּיְבְּרְוֹ יִבְאֹל וְבָר הַאָּר וְשָׁתּיֹר: וְשָׁתּר הָוֹר עָלִישְׁר וְנְשִׂיֹא שֶׁה בִּיְבְעָר יִיִּבּר בְּלִבְּר בְּצִּלוֹ בְבָּי בְּצִּלוֹ וְבָר הַבְּרְוֹב וְנְשִׂיֹא שֶׁה בִּיְבְּעָר: וְאָת־הַבּוֹב וְנְשִׂיֹא שֶׁה בִּיְבְּעָרֵיו: וְאָת־הַרֹּוֹב וְנְשָׂיִא שֶׁה בֵּבְּעָרֵיו: לְיִבְר הַאָּר וְמֶּת הַבּוֹב וְנְשָׂיִא שָׁה בִּבְּבְרִיו בְּצִאֹן וִבְיּל הָאָר וְשָׁתִּיר וְבָּתְר וְנִשְׁיִּת וְבְּבְּרְוֹי וְבָּת הְצִּבְרִיו: וְשָׁתִּיר וְבָּתְר הָּבְּר וְבְּעְרִיו: וְיִבְעִּר וְבִּיּת בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְיּת בְּעִבְרִיו: וְשָׁתִּיר וְבָּאר וְבִיּאב בְּיִים בְּעָבְיִים בְּצְבִיוֹ בַּעְבִין בְּעִיבְיוֹ בְּבְּבְּלְיוֹי וְנִילְיִים בְּתְּבְיִיוֹ בְּעִבְּיוֹי וְבָּעִיבְיוֹ בְּעָבִיוֹ בְּבָּעֹי בְּיִבְּלְנְכִיוֹ וְבָּעִיבְיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְּיוֹ בְּעִבְיוֹים בְּיִבְּיוֹב בְּעִבְּיוֹ בְּיִבְּיוֹים בְּבִיוֹב בְּעָבוֹין בְּיִיבְיוֹים בְּבְּיוֹב בְּעִבְיוֹים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיּים בְּיִבְיוֹים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיּים בְּעִבְּיוֹים בְּנְשְּיִים בְּיוֹבְיּים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיוֹים בְּיִבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹים בְּיִבְּיוֹים בְּיִים בְּבְיוֹבְעְיִים בְּיִבְיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹישׁיִים בְּיוֹים בְּיִבְּיוֹים בְּיוּבְיוֹים בְּיוּבְייוֹים בְּיִבְיוֹבְיוֹים בְּיוֹבְיוֹים בְּיוּישׁייִים בְּיוֹים בְּיִים בְּיִים בְּיוֹי בְּיְבְּיוֹים בְּיוּבְיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹים בְּיוֹבְיוֹי בְּיִיבְיוֹים בְּיוּים בְּיִים בְּיוּים בְּיבְּיוּים בְּיוֹייִים בְּיוּים בְּיִים בְּיוּים בְּב

32. מל־יַפֿל וגרי да не падает дух ни у кого относительно меня, т. е. пусть никто на счеть меня не сомнывается.

34. בְצֵאֹן, см. замѣч. къ Б. 37, 2. — בְּצָאֹן, см. замѣч. къ Б. 37, 2. — בְּצָאֹן הַיְהַ הְבָּצִאֹן, см. замѣч. къ Б. 37, 2. — בְּצָאֹן הַיְהַרְּבַּצִּאֹן, см. замѣч. къ Б. 37, 2. — בְּצָאֹן הַיִּהְרַבַּצִּאֹן, см. замѣч. къ Б. 37, 2. — приходилъ левъ — и приходилъ левъ приходилъ левъ приходилъ мъдевъдъ (Маур.: et venit leo, etiam cum urso: nunc leonem nunc ursum venisse, et per se clarum est et ex sequentibus patet), обозначаетъ здѣсь вин. н. нѣкоторымъ образомъ зависящій отъ בַּצִּי бывалъ приходъ также и состороны мъдевъдя, § 117, 2, Прим. 1. Эв.

35 וְיָצָאתִי אַהְרִיו וְהָבּתִיו וְהָצִּיְלְתִּי מִפֵּיו וַיְקְם עְלֵי וְהָהָחַלְתִּי 36 בִּזְּלְנוֹ וְהִבּתִיו וַהֲבִּלְשִׁתִּי בָּעַבְר בַּמְבֵּר מַהָּהוֹב הִבְּר עַבְּהָר וְהָבָּר וְהָבְּר הַנְּהַ הַבְּר בִּיְר וְהָבְּר בַּתְּבְר הַבְּר בִּיְר וְהְבָּר הַבְּר בִּיְר וְהְבָּלְיִי בִּי בִּוּר בְּעַבְר וְהְבָּלְיִי בִּי בִּיְר בִּיְר וְבְּיִר וְבְּיִר וְבְּיִר וְבִּיְר וְבִּיִ בְּיִר וְבְּיִר וְבְּיִר וְבְּיִר וְבְּיִר בְּיִר וְבְּיִר בְּיִר בְּיִר וְבְּיִר בְּיִר וְבְּיִר בְּיִר וְבְיִר בְּיִבְי וְיִבְיר בִּיְבְיוֹ וְנְתַן קוֹבֵע נְחֹשֶׁת עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּלְבֵשׁ שִּׁ וּנְלְבֵשׁ שִּׁ וּנְתַן קוֹבֵע נְחֹשֶׁת עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּלְבֵשׁ שִׁ וּנְלְבֵשׁ שִּׁחוֹל אֶת־דְּוִר בִּיְיוֹ וְנְתַן קוֹבֵע נְחֹשֶׁת עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּלְבֵשׁ שִׁ וּנְתַן קוֹבֵע נְחֹשֶׁת עַל־רֹאשׁוֹ וַיִּלְבֵשׁ

277 d (срав. Інс. Н. 17, 11. 1 Сам. 26, 16. 1 Ц. 11, 25).—Слова בול וויים שופת וויים ווי

- 35. בְּמִרְת, sc. בְּמֶתְתִיוּ вм. בְמְתְתִיוּ, Perf. осн. בְּמִית, Обыкновенная форма была бы: בְמִתֹתִיוּ, § 72, Прим. б.
- 36. בְּהָיָה הַפְּלְּשָׁהִי שׁ לּעָהִני ע Филистимлянинг этотъ какт одинт илт нихъ, т. е. падетъ. וְהִיָה Perf. consec., Эв. § 342 с (срав. Нс. 6, 7. в Сам. 7, 8—10). בור חוב חוב חוב חוב משום הור הדי בי הור
- 38. בְּלַבְּשׁ съ двумя винит. nad., § 139, 1. יְלַבְּשׁ простое Perf. съ וְ въ значенін Perf. consec., что чаще встрѣчается въ нозднайшихъ книгахъ Писанія, Эв. В 343 с, 2 (срав. 2 Ц. 23, 4 и д. lep. 37, 3).

אֹתוֹ יִשְּׁרְיוֹן: וַיַּחְבֵּר דְּוֹד אֶת-חַרְבּוֹ מֵעֵל לְמַיְּדִיוּ וַיֹּאֶל 199 לְלֶכֶת כִּי לְא־נִפְּה וַיֹּאֶמֶר דְּוֹד אֶל-שְׁאוּל לְאֹ־אוּכֵל לְלֶכֶת בִּי לְא־נִפְּה וַיֹּאֶמֶר דְּוֹד אֶל-שְׁאוּל לְאֹ־אוּכֵל לְלֶכֶת בִּי לְא־נִפְּה וַיִּאְמֶר דְּוֹד מֶעְלְיוֹ: וַיַּפְּח מֵקְלוֹ 40 בְּיִרוֹ וַיִּבְּח מִיְלוֹ וַיִּשְׁה בִּיר וַיִּשְׁה חַמִּשְׁה חַקְּמִי אֲבָנִים מִן־הַנְּהֵל וַיְּשָׁב אָתְם בִּבְלִי הְרֹעִים אֲשֶׁר-לוֹ וּבַיֵּלְקוּמ וְקְלְעוֹ בְיְדִוֹ וַיִּבְּשׁ 41 אַלְרב אֶל-דְּוֹדְ וְהָאִישׁ 41 אַל־הַפְּלִשְׁתִי: וַיֵּלֶךְ הַפְּלִשְׁתִי הֹלֵךְ וְכְּרֵב אֶל-דְּוֹךְ וְהָאִישׁ 41 אַל־הַפְּלִשְׁתִי: וַיֵּלֶךְ הַפְּלִשְׁתִי הֹלֵךְ וְכְּרֵב אֶל-דְּוֹךְ וְהָאִישׁ

נשא הַצְּנָה לְפָנְיוֹ: וַיַבֵּט הַפָּלְשְׁתִּי וַיִּרְאֶה אֶת־דְּוֹד וַיִּבְוָהוּ 42

39. ביָאל Imperf. consec. вида Гіф. основы אין אונסה וויאל не испытывал, подразумъвается этого, т. е. ношенія доспъховъ (срав. въ этомъ же ст. и см. замьч. къ Б. 37, 5).

40. הַלְּכִי אֲבָנִים (Маур.: laeves lapidum i. e. lapides laeviores), пять гладкихь камней (срав. אביוֹנֵי אָרָם бъдные изъ людей — бъдные люди, Ис. 29, 19; בְּהֵי אָרָם אַבְּיוֹנֵי אָרָם הפרשה החסווי אווי אַרָם אַבְיוֹנֵי אָרָם הפרשה הפ

41. ביַלֶּךְ הֹלֵךְ וְלֶרָב u шелг Филистимлянинг, все ближе и ближе подходя къ Давиду, § 131, 3, Прим. 3.

עליה. Форма Impf. consec. безъ усъченія конечнаго даросоре) встръчается въ священныхъ текстахъ только послъ Пятикнижія и— чаще всего въ 1-мъ лицъ. Такъ напр. לינְאָה встръчается во 2 Ц. 5, 21,—у Іова 42, 16, Іезек. 18, 14. 18; но въ Пятикнижіи только корупотребительнымъ ייין 4 раза, און בייין 2 раза, рядомъ съ очень унотребительнымъ ייין. Съ другой же стороны, און встръчается пъсколько чаще нежеля און, хотя въ Пятикнижіи унотребительна только послъдняя ф. (Б. 31, 10. 41, 22), § 75, Прим. 3, стр. 193.— и онг презрългего, такъ какъ онъ былг отрокъ, къ тому

43 בִּי־הָיָה נַעַר וְאַדְמֹנִי עִבּ־יְפָּה מַרְאֵה: וַיֹּאמֶר הַפְּּלִשְׁתִּי אֶל־דָּוִר הַבֶּלֶב אָנֹבִי בִּי־אַתְּה בֵא־אַלֵי בַּמִּקְלְוֹרת וַיִּקְלֵּל 44 הַפְּלִשְׁתִּי אֶת־דְּוִד בַּאלֹהֵיו: וַיֹּאמֶר הַפְּלִשְׁתִּי אֶל־דְּוִדְ לְבֶרן אַלֵי וְאָתְּנֶרה אֶת־בְּשֶׂרְךְ לְעוֹףְ הַשְּׁמֵיִם וּלְבֵבְהַמַת 45 הַשָּׁדֶרה: וַיֹּאשֶׁר דְּוָד אֶל־הַפְּלִשְׁתִי אַתְּרה בָּא אַלֵּי בְּחֶרֵב וּבַחָנִית וּבְּבִירוֹן וְאָנֹכִי בָא־אֵלֶיךְ בְּשֵׁם יְהוְּה צְבָאוֹת 48 אֱלֹהֵי מַעַרְכוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חֲרַפְּתְּ: וְהָיָה בִּי־קָם הַפְּלִשְׁהִי וַיֵּלֶךְ וַיִּלְרֵב לִלְרַארת דְּוֹדֶ וַיְּמֵהֵר דְּוֹד וַיְּרָץ הַפְּעַרְכֶּרה 49 לִקרֵארת הַפְּלִישְׁתֵּי: וַיִּשִׁלַח דְּוִר אֶת־יָרוֹ אֶל־הַבֶּּלִי וַיִּקַח מִשֶּׁם אֶבֶן וַיְכַלַע וַיַּךְ אֶת־הַפְּלִשְׁתִּי אֶל־מִצְחֵוֹ וַתִּמְבֵע 50 הַאָבֶן בִּמִיְהוֹ וַיִּפּל עַל־פָנִיו אָרְצָה: וַיֵּחֲזַק הָּוֹד מִן־ הַפָּלִשְׁתִי בַּכֶּּלֵע וּבָאֶבֶן וַיַּךְ אֶרע־הַפְּלִשְׁתִי וַיְּמִתֻּהוּ וְהֶרֶב 51 אֵין בְּיַר־דְּוֶר: וַיִּרָץ דְּוֹר וַיִּעֲמֹר אֶל־דַפְּלִשְׁתִי וַיִּכַּח אֶת־ חַרְבוֹ וַיִּשְׁלְפָה מִתַעְרָה וַיְּמְתְתִהוּ וַיִּבְרָת־בָּה אֶת־רֹאֹשֵׁוֹ וַיְרָאוּ דְפָּלִשְׁתִים כִּי־מֵת גִּבּוֹרָם וַיְנְסוּ:

же-бълокурый и съ прекраснымъ лицомъ. \Box соединяетъ здѣсь два ирилагательныхъ имени, имѣя подобно Греческому σ ύν и μ ът α значеніе пар.: u въ то же время, u также. \Box в. \S 247 b. 352 c (срав. 1 Сам. 16, 12).

43. באלהיו и проклял онг Давида богом своимъ, т. е. нмепемъ своего бога.

44. לְכָה אֵלֵי וְאֶתְנָה. Касательно Ітрf. מְלָה אֵלֵי וָאֶתְנָה. § 128, 1, с.

48. בְיָהְי (срав. 1 Сам. 25, 20. 2 Ц. 3, 15. Гер. 3, 9); см. замѣч. къ ст. 38. — מַעַרְכָה Accus. loci: п побъжалъ из боевому строю (Филистимлящинъ) § 118, 1, а.

51. ניְלְתְתְהוּ и окончательно убил его, Эв. § 120 с (срав. 2 Сам. 1, 9 и далъе).

לִקְרַאת שָׁאוּל הַשֶּׁלֶּךְ בְּתְפִּים בְּשִׁמְחָה וּבְשָׁלְשִׁים: וַתִּצְנֶינָה ז הַנְשִׁים הַמְשַּׁהֶקוֹרת וַתּאַבֶּרְן הִכָּדה שָׁאוּל בַּאֲלְפָּו וְדְוִד

9 בְּמְלוּבֶה: וַיְהִי שָׁאוּל עָוֵן אֶת־דְּוֹר מֵהַיוֹם הַהוּא וְהָלְאָה: 9 בִּמְלוּבְה: וַיְהִי שָׁאוּל עָוֹן אֶת־דְּוֹר בָּמִתוֹ XIX, 9 וַמְּהִי רוּהַ יְהֹנְדֹה רְעָדֹה אֶל־שָׁאוּל וְהוּא בְּבֵיתוֹ

יושב וְהֵנִיתוֹ בְּיָרֵוֹ וְדָוֹד מְנַגֵּן בְּיִרְ: וַיַבַקְשׁ שְׁאוּל לְהַכּוֹת 10 בַּהְנִית בְּדָוֹד וּבַקִּיר וַיִּפְמַר מִפְּנֵי שְׁאוּל וַיַּךְ אֶת-הַהְנִירת בַּקוֹר וַבָּקִיר וַיִּפְמַר מִפְּנֵי שְׁאוּל וַיַּךְ אֶת-הַהְנִירת בַּקֹיִלְד הוּא: וַיִּשְׁלַח שׁאוּל 11 בַּקִיר וְיִבּיר וּיִשְׁלַח שׁאוּל 11

ו Сам. Гл. XVIII, б. בְּעֵאבָה другое подлежащее гл. הַצָּאבָה

7. ΤΞΞΞ, LXX Т.: ἐπάταξεν, т. е. Филистимлянъ. Суффиксъ указываетъ на сражавшихся съ Сауломъ и съ Давидомъ, представляя, вмѣсть съ тѣмъ, могущество втораго десять разъ превосходящимъ могущество перваго: Саулъ побилъ тысячу тѣхъ, съ которыми сражался, давидъ десять тысячь.

1 Сам. XIX, 9. בְּיָד — בְּיָד Три обстоятельственныя предложенія, изъ которыхъ вторымъ (וַהֲבִיתוֹ בְּיָדוֹ) ближе опредъляется первое. Эв. § 341 а.

10. בְיַבַקּש – רַבַקּיך и искаль (желаль) Сауль ударить копьемь от Давида и въ стъну, т. е. свозь Давида въ стъну, пригвоздить Давида къ стънъ, произить его насквозь. — אַבַיִּלְה הוּא בּלַיִּלָה הוּא Б. 32. 23 (обыкновенно בּלַיִּלָה הַהוּא הוּא בּלַיִּלָה הַהוּא הוּא בּלַיִּלָה הַהוּא הוּא בּלַיִּלָה הַהוּא

מַלְאָבִים אָל־בִּית דָּוִד לְשָׁמְרוֹ וְלַהֲמִיתוֹ בַּבְּּלֶך וַתַּגָּד לְנְיִד מִיבַל אִשְׁתוֹ לֵאמֹר אִם־אֵינְדְ מְמַלֵּמ אֶרת־נַפְּשְׁדְּ הַלַּיְלָרה 12 מָחָר אַתָּד מִּמְלִם: 12 נְיֵלֶדְ וִיִּבַרָה וַיִּמֶּלֵמ:

וְיְבְרַח דְּוֹר מִנְיוֹת בְּרָמֶה וַיְּבֹא וַיֹּאמֶר לְּפְנֵי יְהְוֹנְהְן 1, XX מֶה־ עֲשִׂיתִי מֶה־עֲוֹנִי וּמֶה־הַפְּאתִי לְפְנֵי אָבִיךְ כִּי מְבַבֵּןְשׁ מֶה־ עֲשִׂיתִי מֶה־עֲוֹנִי וּמֶה־הַפְּאתִי לִפְנֵי אָבִיךְ כִּי מְבַבֵּןְשׁ מֵּה לֹא־יִעֲשֵׂרֹה לֹא תְמוּת הְנֵּה לֹא־יִעֲשֵׂרֹה 2

אָבִי דְּבֶּר נְּדוֹל אוֹ דְבֶר לְטוֹ וְלֹא יִגְלֶּדה אֶת־אָזְנִי, וּמִדּוּעַ זְּמִיר אָבִי מָפֶּנִי אֶת־הַדְּבֶר הַזֶּה אִין וְאֹרת: וַיִּשְּׁבַע עוֹד בְיִבְּיִדְ יִדְע אָבִיךְ בְּיבְּאָתִי הֵן בְּעִינֶיךְ וַיֹּאמֶר בִּיִדְע אָבִיךְ בְּיבְּאָתִי הֵן בְּעִינֶיךְ וַיֹּאמֶר אַל־הַוֹדְ וְחִי נַפְּשֶּׁךְ אַל־הַוֹנְתוֹ בְּיִבְּעוֹ וְיִבִּין הַפָּשֵׂר וְהוֹנְתוֹ אָל־הַוֹּר וְחֵי נַפְּשֶּׁךְ בִּינִי וּבֵין הַפְּשֶׁרְ וַיִּאמֶר וְדְוֹנְתוֹ אָל־הְוֹנְתוֹ אָל־הְוֹנְתוֹ אָלֹרְהָוֹךְ מַה־ 4

(срав. Суд. 9, 15). Во второмъ предложени, выражающемъ непосредственное следствіе, стонтъ также Прич. (מַרְּבָּחָהַ), какъ въ Исх. 8, 17. Эв. § 355, b, 1. — Касательно אַיבָּךְ בְּיַבְּלֵמֵ כּשׁ. § 134, 2, а. — הַלֵּילַה פּז פּזעץ ночь, § 109.

Гл. XX, 1. Прич. 한도그가 выражаетъ продолжение дъйствия въ настоящемъ времени, § 134, 2, а.

2. אָזָני – אָזָני иредложеніе обстоятельственное отрицательное: не открывая предо мною, Эв. $§ 341 \ a$ (ср. Б. 22, 12). — מדרע יַכְּרִיר עיַכְרִיר и какая нужда была бы (отцу моему) скрывать от меня, см. замьч. къ Б. 39, 9. 44, 8.

3. בְּלֶשְׁעֵע бы на шагъ, т. е. не болье какъ на одинъ шагъ разстоянія. — О בָּי носль глаголовъ клятвы см. замьч. къ Б. 22, 16. 42, 16.

4. מהדתאמר ונרי все что ни скажеть твоя душа, все сдплаю

וֹנְסְתַּרְתִּי בַשְּׂדֶה עַד הָעֶרֶב הַשְּׁלִשְירת: אִם־פְּּקְד יִפְּקְדִנִי 6 אָבֶיֶך וְאֲמַרְתִּ בִּית־לֵחֶב אָבֶיֶך וְאֲמַרְתִּ נִשְׁאֹל נִשְּאַל מִפֵּנִי דֵּוָד לֵרוּץ בֵּית־לֵחֶב

עירוֹ כִּי־זֶבַח הַיְמִים שָׁם לְּכֶל־הַמִּשְׁפֶּחֶה: אִס־כֹּה זְעִירוֹ כִּי־זֶבַח הַיְמִים לְעַבְהֶךְ וְאִס־חְרֹה יֶחֶרֶה לוֹ הַע כִּי־

קּלְתָּדה הֶרָעָדה מֵעִמְוֹ: וַיֹּאמֶר יְהְוֹנֶתְן חָלִילְה לֵּךְ כִּי אִם־ 9 יָדֹעַ אַרַע כִּי־בֶּלְתָה הֶרָעָדה מֵעָם אָבִי לְבוֹא עָלֶיןדּ וְלֹא

meбn, т. е. я готовъ исполнить всякое твое желаніе, Эв. § 104, d; 331 b; 357 c. — раз раздениествуетъ второму предложенію (въ предложеніи сложномъ), § 155, 1, a. Эв. § 348 d.

5. Завтра новолуніе, я же обыкновенно сижу вт этотт день у царя за столомт. Понятіе дѣйствія повторяющагося, обыкновенно совершающагося, лежить въ формѣ Прош. несоверш. времени, § 127, В (срав. ст. 2 ■ также Суд. 14, 10. Ис. 6, 2). — יְשׁבְּלְחַתְּנִי פּד этотт день ты отпусти меня, § 126, 6, Прим. 1 и § 155, 1, а.

6. Если отечт твой обнаружит заботу обо мнп, замытит мое отсутстве, спросит обо мнп (LXX Т.: καὶ ἐὰν ἐπισκεπτόμενος ἐπισκέψηταί με ὁ πατήρ σου), то скажи, \S 126, Прим. 1, b.— έψη καὶ με ὁ πατήρ σου), то скажи, \S 51, 2, c. О формь Inf. absol. אַנָּיִאָּל נִשְאַל בּשָׁאַל тамъ же Прим. 1. О значеніи этой формы \S 131, 3, a.— городъ свой, т. е. городъ его родины (Б. 24, 4; ср. Суд. 14, 3).

9. קלילָה לְּךְּ וּגוֹי חַסְּיני חַפּליה (LXX T.: μηδαμῶς σοι, — прои от тебя всякая мысль, что, если только я буду дъйствительно знать о томг, что твоя погибель ръшена моимъ отцемъ, не из-

10 אֹתָה אַנִּיד לֶךְ: וַיּאֹמֶר דְּוֹד אֶל-יְרְוֹנְתָן מִי יַנִּיד לְיָ אוֹ 11 מַרד־יַעַנְךְ אָבִיךְ לָשְׁרדו: וַיּאֹמֶר יְרְוֹנְתָן אֶל-דְּוֹד לְכְרֹד

въщу тебя). Такъ какъ הַלִּילְה כֹּה דְּלְ встръчается только въ одномъ мъстъ здъсь (употребляется же обыкновенно הְלִילְה כִּה, см. Глосс.), то нъкоторые комментаторы въ формъ לְּיִ видятъ dat. commodi (прочь съ твоими опасеніями, чтобы я, дъйствительно зная, не предостеретъ тебя, никогда этого не будетъ! Ср. ст. 2), что представляетъ въ сущности тотъ же самый смыслъ. Гезен. (Гейл.): fern sey es dir, dass, wenn ich erfahren sollte, es sey das Unglück von meinem Vater beschlossen über dich, ich dir es nicht meldete.

10. אוֹ בּב значеніемъ частицы условной: если, בת כлучать если сверхг чаянія, § 155, 2, b. Кто скажетт мнть, если (вопреки того, что ты можешь думать) отецт твой отвътить тебь что-либо нетріятное. Гезен. (Гейл.): wer wird es mir anzeigen, wenn etwa dir dein Vater etwas Hartes antwortet? Точнъе Фюрстъ: oder wenn er etwa dir antwortet (LXX Т.: ἐάν. Vulg.: si forte; срав. Исх. 21, 36. Лев. 4, 23. 28. 2 Сам. 18, 13). — קֹטָה — жесткое, непріятное, см. § 107, 3, b.

11. אָבֶרְאָר (срав. Суд. 19, 11); хорошо, выйдемьте въ поле, § 128, 1, с. Въ глаг. איל, также какъ и въ глаг. ל"ה (см. замъч. къ Б. 1, 26), Соhortativ., въ древнъйшихъ памятникахъ Писанія, не обозначается прибавленіемъ слога ה, отъ אַיְיָ же образуется Соhort. Sing. אַבְיֹאָה (2 Парал. 1, 10. Неем. 2, 13); но отъ основы אָב постоянно образуется ферма. 15, 1. Б. 29. 21. 2 Ц. 29, 23. Пс. 43, 4. 2 Парал. 1, 10), вслъдствіе того, что передъ послъдней буквой основы איל находится неизмъняемаа гласная (1); Соhort. plur. также העובה (Пс. 132, 7), Эв. § 228 с. — העובה Асс.: въ поле, § 118, 1, а.

וְגַצֵּא הַשְּׂדֶה וַיִּצְאוּ שְׁנִיהֶם הַשְּׂדֶּר: וַיֹּאמֶר יְהוֹנְהֶן שֶּׁלֹד דִּיְהוֹדְ יְהוֹדְה אֱלֹהִי יִשְּׂרְצֵּל כִּי־שֶּׁהְלֹך שֶּׁת־אָבִי בְּעֵרת מְהָר הַשְּׁלִשׁית וְהנֵּה־פוֹב שֶּלֹ־דְּוִד וְלֹא־אָז שֶּשְׁלַה שֶּׁלִיה וְנְלִיתִי שֶּׁת־אְזֶנֶך: כְּה־יַעֲשֶׂר יְהוֹיָה לִיְהוֹנְתָן וְכֹרה יִֹסִיף כִּי־יֵימִב 13 שֶּׁל־בְּיִבְ בָּהִייַעֲשֶׂר יְהוֹיְה לִיְהוֹי שֶּׁת־אְזְנֶּךְ וְשִׁלַּוְחִתִיךְ שֶׁלִיךְ וְנְּלִיתִי שֶּׁת־אְזְנֶּךְ וְשִׁלַּוְחִתִיךְ עָבּיבְי יְהוֹיְה עִבּּרְ בְּצִשֶׁר הְיִה עִבּרְבִי: עִבּיבְיִבִּי וְהִי יְהוֹּך. עִבּּרְ בְּצִשֶׁר הְיִה עִבּרְבִי: עִבּיבְּבִי:

12. יְהֹרָה מֱלֹהֵי יִשְׁרָמֵל. Выраженіе клятвы: Господь Богь (кляпусь Богомъ), что вызнаю правду от отца моего и, какт только
онт благорасположент къ Давиду, (пусть Богъ меня накажетъ), если
не извъщу тебя. הַשְׁלִשִׁית בְּיִבְּת בְּיִבְּת בְּיִבְת בְּיִבְּת בְּיִבְּת בְּיִבְּת בְּיִבְּת בְּיִבְּת בְּיִבְּת בְיִבְּת בְּיִבְת בְּיבְת בְּיבְת בְּיבְת בְּיבְת בְּיבְת בְּיבְת בְיִבְת בְּיבְת בַּיבת בּיבְת בְיבְת בְיבְת בַּיבת בְיבְת בְיבְת בְיבְת בְיבְת בְיבְת בְיבְת בְיבְת בְיבְת בְיבְת בַּיבת בּיבת בְיבְת בְיבְת בְיבְת בְיבְת בְיבְת בְיבְת בְיבת בּיבת בּיבת בְיבְת בְיבְת בְיבְת בְיבְת בְיבְת בְיבְת בְיבְת בַּיבת בּיבת בּיבת בּיבת בְיבְת בְיבת בְיבְת בְיבְת בְּיבת בְיבת בּיבת בּיבת בְיבת בְיבת בּיבת בְיבת בְיבת בְיבת בְיבת בְיבת בּיבת בְיבת בְיבת בּיבת בְיבת בְיבת בּיבת בְיבת בּיבת בּ

18. בְּלֵבְרָתְּ בּמרֹיָטֵבֶּךְ и ты будешт зампиент, т. е. отсутствіе твое будеть замвчено, такт какт, безь сомнівнія, будетт обращено (Сауломь) вниманіе на твое мьсто (которое будетт оставаться пустымт); срав. ст. 25. — Касательно Perf. consec. нослі בְּלַבְּרָ הוֹדְיֹטׁ בֹּא 126, 6, Прим. 1.

20. ישָׁלְשֶׁת הַהְצִּים (говоря это Іонаванъ ноказаль ихъ Давиду). — לְשֵׁלְה־לִי לְמַשְּׁרָה לִי לְמַשְּׁרָה מּדּ стръляя себъ въ иълъ, т. е. будто стръляя въ цъль (срав. לְהַעָּבִירוֹ въ ст. 36. § 45, 2).

21. Съ понятіемъ слова אָבְּיֵלָ пошлю соединяется также и понятіе прикажу; по этому, нътъ никакой надобности передъ словами לֵּךְ בְּוֹצָא מוסות וויים וו

קַבֶּר הַיּ־יְהוְּה: וְאם־כֹּה אֹמֵר לְעֶלֶם הִנֵּה הַהְאִים 22 מִמְּדְּ וְהָלְאָה לֵךְ כִּי שִׁלְהֵדְ יְהוְּה: וְהַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ 23

אָנִי וָאָתְּרֹה הַנֵּרֹה יְהֹנְרֹה בֵּינִי וּבִינְךְּ עַרֹּעוֹלְבוּה וַיִּפְּתֵר 24 הַנְּרֹה וַיָּהִי הַהֹּדֶשׁ וַיַּשֶׁב הַפֶּּלֶךְ עַלֹּרַהַלְּהֶם לֶאֲכוֹל:

וַיָּשֶׁב הַשֶּּלֶךְ עַל-מְוֹשָׁבוֹ בְּפַעַם בְּפַעַם אֶל-מוֹשַב הַקּוֹר 25 וַיָּקָם יְהְוֹנָתָן וַיִּשֶׁב אַבְנֵר מָצֵּר שְׁאוּל וַיִּפָּבֶןר מְקוֹם

టేర్ర్ గ్ ర్మాన్ బాస్ స్టాన్ స్ట్ స్టాన్ స్టాన్

22. Касательно значенія Perf. नाउंछ см. § 126, 4.

24. על־הַלֶּהֶם за столг, собств.: за яства. О значеніи предлога раміні предлога у см. § 154, 3, b (срав. על־הַיִּין Пр. 23, 30, ישֹׁב עַל־הַבֶּלִים 1 Сам. 30, 24, ישֹׁב עַל־הַבְּשִׁבְם Пс. 28, 6, Лат. super соепат, Греч. ἐπ ἔργω). Въ К³рі̂: אַל-הַלָּהַם (ср. ст. 27, 29).

25. בפעם בפעם האד האד סלטורוספרווס, какт всегда, см. замъч. къ С. 16, 20.— יבְּקָם וֹנוֹיִי и всталт Іонавант (чтобы занять мѣсто съ правой стороны отъ отца, которое, разумѣется, и занялъ), п за симт сплт Авенирт ст ливой стороны. У LXX Т.: καὶ προέφωσε (sc. βασιλεύς) τὸν Ἰωνάων, καὶ ἐκάωσισεν Ἀβεννήρ ἐκ πλαγίων Σαούλ. и предупредилт Іонавана, т. е. сѣлъ (Саулъ) прежде Іонавана (сѣлъ первый), послѣ же Іонавана, ст боку (по лѣвую сторону отъ царя) сплт Авениръ, при чемъ глаголъ προέφωσε отнесенъ къ Саулу. Очевидно, что LXX Т. читали היקד дорма ביקו , относясь къ Іонавану, можетъ дать слѣдующій смыслъ: сѣлъ на своемъ мѣстѣ первый послѣ царя, вслѣдъ за царемъ (съръ въ формѣ вида Пі.: дѣлать что либо первому).

26 הְּוֹר: וְלְאִדִּבֶּר שָׁאוּל מְאוּמְדּבְיּוֹם הַהְוּאַ בִּי אָמֵר מִקְּבָּה בִּיוֹם הַהְוּאַ בִּי אָמֵר מִקְּבָּה מְקוֹם בְּיוֹב וְיִאָי בְּבִּי בְּיִהוֹּ מְמְּבְּרוֹ בְּיִהוֹ בְּיִבְּי מְקוֹם בְּיוֹב וְיִאַי גַם בְּמוֹל גַם בְּיִּוֹם אָל בְּרוֹב בְּיוֹב בְּיוֹב בְּיִבְּי מְקוֹם בְּיוֹבְ וִיאַמִּר שְׁאוּל נִשְׁאֵל נִשְׁאֵל בְּיוֹב אָל־בְּי מַבּוֹ מַבְּי עַרְ בִּייּ בְּיִר לְנָהְם: וַיִּאַמְר שְׁרְּבִּי נִיִּאַ בִּיר לְנִיּ בְּיִר וְהִוּאַ אִרְ בִּיְרוֹנְתְן מַרְּבּי אָבְּר שִׁלְּחֵב נִיְאַמְר שְׁלְּחֵב בְּיִבְיר עַר בִּיר לְנָהְם: וַיִּאֹמֶר שִׁלְּחֵב בְּיר בְּיִבְיר וְהוּיא אַנְּרְ־רֹיִי אָחִי וְעַהְּדְּה אָתְרְבְּץ לְּאַבְאִתִי מְלְבִּן לְאִבְּא בְּיִבְּוֹל בִיְחְנְתְן וַיִּאָמֶר לוֹ בֶּן מְאַבְּר הַבְּעִינִיךְ אִמְּלְבְּוֹ נִיְּעְתִי בִּיְרִבְּעְ שְׁאוּל בִּיְחִנְנְתְן וַיִּאָמֶר לוֹ בֶּן מִי בְּעִר וְבִּבְּר בְּעִרְוֹי בְיִבְית בְּבְּבְיר בְּבְּר בְּעִרְ וְבִּיבְית בְּבְּר בְּיִבְיתְר בְּבְּר שְׁלְחִן בִיּאָבֶר לוֹ בָּן לְאַבְּר בְּעְתִי בְּיִבְנִת בְּבְּבְיר בְּבְּרְוֹישִׁי בְּנְרִית בְּבְּרְיִישִׁי בְּלְבְישְׁתְּך וּלְבשָׁת עָרְוֹת אִמֶּךְ: בִּיְרְתִּי בְּיִבְית בְּבְיבְיתְה וְבִיּבְר בְּיִבְיתְר בְּלִוֹית בְּיִבְית בְּיבְוֹת בִּיבְית בְּלִית בְּיוֹן אַבְּר וֹלִי בְּיִבְית בְּבִיים בְּלִית בְּיוֹן אַבְּר וֹלִי בְּיִבְיתְר וֹלִים בְּוֹב בְּיִבְיתְר בְּיִבְית בְּיבְּרְב בְּיִבְית בְּיבְית בְּיִבְית בּוֹן אַבְּר בִּיבְית בְּילְב בְּיִבְית בְּיִבְית בּין בִּיבְר לֹא תִבּוֹן אַתְּה וּמִבּן וְאַבְּר שִׁר בִּוֹן אַבְּר בִין בִּיבְרָת בִּין בְּיבְר בְּיִבְית בְּיוֹב בְּיבְים בּיוֹם בְּיִבּים בְּיִבְים בְּים בְּיבְיבְים בְּבִּים בְּיִבְים בְּיִבּים בְּיִבְים בְּיִבּים בְּים בְּבִּים בְּיִבְים בְּבּים בְּבִּים בְּיִבְּים בְּים בְּיוֹב בִיּבְם בְּיבְּים בְּבְּים בְּבּים בְּיבְים בְּבְים בְּבְּבְים בְּיוֹב בְּיבְם בְּבִים בְּיוֹם בְּיבְּבְים בְּבְּים בְּיִים בְּבְּים בְּבּים בְּבְים בְּיבְּבְים בְּבְּבְים בְּיבְּבְים בְּיבְים בְּבְים בְּבִים בְּבְּבוּם בְּבִים בְּבִים בְּבְּבְים בְּיבְבְּי בְּבְּבְים בְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְים בְּבְּבְים בְּיבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבִים בְּבְיבְים בְּבְּבְים בְּבְּבְי

26. כי אָמַר ונר'. Саулъ приписалъ присутствіе за столомъ Давида какому л. физическому случаю, требовавшему предварительнаго очищенія (Л. 7, 20). — Передъ מְּהֵלֹּר подразумѣвается: безг сомитьнія онъ не явился къ столу.

27. בּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי אוֹנָי на другой день этого втораго новолунія (срав. конецъ стиха и ст. 34). Срав. Нех. 19, 1: בּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִיי פֿי первый день третьяго мьсяца.

עד־בֵּית לֶהֶם -. 6. אווי בּית לָהָם, כא. замъч. къ ст. 6. בית לֶהֶם (LXX T.: צֿטַּג בּוֹג אַ Bאָאַבוֹל הַשְּׁאַל הַיְּאָאַל הַיְּאָאַל בּיְהַבּית לָהָם. Срав. ст. 6: לְרוּץ בֵּית־לֶהָם.

31. בְּלְ־הַיְּבֵוִים אֲשֶׁר רְבְרִי (פרה дни что живъ — пока живъ. Эв. § 331 с, 3; срав. Б. 45 б.

- 104 --

וַלָח אֹתוֹ אֵלֵי כִּי בֶּן־בְּנֶת הְוֹא: וַיַּעַן יְהְוֹנְתָן אֶת־שְׁאוּל 32

אָבֶיו וַיּאמֶר אַלְיו לְפֶּר. יוּבֵּרת מֶר. עֶשֶׂר: וַיָּמֶל שְׁאוּל 33 אֶתרהַחֲנִירת עֶלְיו לְהַבֹּתֻוֹ וַיִּדַע יְרְוֹנְתָן בִּירבָלְר. הִיִּא מֵעִם

אָבִיו לְּהָמִירת אֶת־דְּוֹר: וַיִּקְם יְהְוֹנְתָן מֵעָם הַשְּׁלְהוֹ בְּחֲרִי־ 34 אָף וְלִא־אָכַל בְּיִוֹם־הַחֹרֵשׁ הַשֵּׁנִי לֶחֶם כִּי נֶעְצַב אֶל־

דְּוֹר כִּי הִכְּלִמוֹ אָבִיו: וַיְהִי בַבֹּכֶּןר וַיַּצֵא יְהְוֹנְתָן הַשְּׂדֶּוֹה 35

לְמוֹעֵד דְּוָדֶ וְנַעַר קְמֹן עִמּוֹ: וַיֹּאמֶר לְנַעֲרוֹ רְץ מְצְא־נָא 36 אָת־הַּהִצִּים אֲשֶׁר אֲנֹכִי מוֹנֶרה הַנַּעַר רָץ וְהְוֹּא־יָרְדה

בַּתָבי לְהַעֲבִרְוֹ: וַיָּבא הַנַּעַר עַד־מְּקוֹם הַהַּאָר יְּרָה 37 הַהָּעָר יִרָה הַהָּעָר יִיְרָה יִּרְוֹא הַהָּצִי יְהְוֹנְתָן אַחֲרִי הַנַּעַר וַיּאֹמֶר הַלּוֹא הַהָּצִי

מִּמְּדְ וָהְלְאָה: וַיִּלְבָּשׁ נַעַר יְהוֹנָתָן אֲהֵבִי הַנַּעַר מְהַרְדֹּה חוּשְׁה צּלֹ-תַּעְמֻרְ וַיְלַבָּשׁ נַעַר יְהוֹנָתָן אֶת־הַהֵּאִי וַיְבֹא אֶל־אֲדֹנְיוֹ

וְהַנַּעַר לְאֹ־יָדַע מְאָוּמֶּרה אַך יְהְוֹנָתוֹ וְדְוֹר יֶרְעוּ אֶרג־ 39

ַנִיּתֵן יְהוֹנָתָן אֶת־בֵּלִיו אֶל־הַנַּעַר אֲשֶׁר־לֵוֹ וַיֹאמֶר 10 הַהְּבֶר: וַיִּתֵן יְהוֹנָתָן אֶת־בֵּלִיו

לוֹ לֵךְ הָבֵיא הָעִיר: הַנַּעַר בָּא וְרָוֹד לְם מֵאֵצֶל הַנֶּנֶב 14

וַיִּפּל לְאַפִּיוֹ אַרְצָרהּ וַיִּשְׁתַחוּ שְׁלֹשׁ פְּעָמֵים וַיִּשְׁקוּ אִישׁ בּּרת־בֵעְהוּ עַר־דְּוִד הִנְּדִיל: וַיּאֹטֶר יְרִבְּרוּ עַר־דְּוִד הִנְּדִיל: וַיּאֹטֶר יְרְּוֹנְתְּן לְּדְוֹד לֵךְ לְשְׁלִוֹם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ שְׁנִינוּ אֲנַחְנוּ יְרְנִי וּבִין בִּינִי וּבִינְ וּבִין וַרְעִי וּבִין בִּיעִר וּבִינְ וּבִין בִּינִי וּבִינְ וּבִין וַרְעִי וּבִין בִּינִר וּבִינֶךְ וּבִין וַרְעִי עַר־עוֹלְבַם:

וַיַעַל דְּוִר מִשְׁם וַיֵּשֶׁב בִּמְצְרוֹת עֵין־גָּרִי: וַיְה: XXIV, 2. 1 בַּאֲשֶׁר שָׁב שָׁאוּל מֵאֲחֲרֵי פָּלִשְׁתִים וַיַּגִּרוּ לוֹ לֵאמֹר הְנֵה דְוִרּ

מּבְּלְ־יִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ לְבַבֵּלְשׁ אָת־דְּרוֹד וַאֲנְשִׁיו עַל־פְּנֵי צוּרֵי מַבְּלִּיִשְׂרָאֵל וַיֵּלֶךְ לְבַבֵּלְשׁ אָת־דְרוֹד וַאֲנְשִׁיו עַל־פְּנֵי צוּרֵי

ַנְיָבֵא שָׁלִּים: וַיְבֹא שֶׁלֹּגְּיְרוֹת הַצּאֹן עַלֹּרַהֶּיֶרֶךְ וְשָׁם מְעָרָה וַבְּיַּעְלִים: וַיְבֹא שָׁאוּל לְהָםֶךְ שֶׁרֹּגִּלְיֵוֹ וְדְוֹר וַאֲנְשִׁיוֹ בְּיַרְבְּתִי

ушель, всталь тогда Давидь, см. замьч. къ Б. 44, З. 4.—צר־דְּרָד דְּבְרָּיל מּרַבּנוֹת אָנְדִיל מּרַבּנוֹת מּנִבּיל חוֹת מּנִבּנוֹת חוֹת מּנִבּנוֹת מּנִבּנוֹת מּנִבּנוֹת מּנִבּנוֹת מּנִבּנוֹת מּנִבּנוֹת מּנִבּנוֹת חוֹת מּנִבּנוֹת מּנִבוּנוֹת מּנְנוֹת מִינְנוֹים מִינְנִינְיוֹים מִינְנִינְיוֹת מְנִבְּנְיוֹת מִינְנְיוֹים מִינְנִינְיוֹת מְנִינְיוֹים מְיִינְיוֹים מִינְייִים מִינְייִים מִינְייִים מִינְייִים מִינְייִים מִינְייִים מִינוּים מּינִים מּינִים מּינוֹים מּינִים מּינִים מּינוּים מּינוֹים מּינִים מּינוּים מּינוֹים מּינוּים מּינוֹים מּינִים מּינוֹים מּינוֹים מּינוֹים מּינוֹים מּינוֹים מּינִים מּינִים מּינוּים מּינוּים מּינוֹים מּינִים מּינוּים מּינוֹים מּינוֹים מּינוֹים מּינוֹים מּינוֹים מּינוֹים מּינוֹים מּינוֹים מּינוּים מּינוּים מּינוֹים מּינוּים מּיים מּינוּים מּיינוּים מּינוּים מּינוֹים מּינוּים מּינוּים מּינוֹיים מּיים מִינוּים מּיים מּינוּים מּיים

^{33.} דיא это, см. замъч. къ Суд. 14, 4.—Предикать въ формъ муж. рода (בֶּלֶה), субъектъ же въ формъ рода женскаго (דִּיָּה), $\S 147 \ a$.

^{34.} ביום־החֹדֶשׁ השׁנִי во втрой день этого мпсяца.

^{35.} למועד דָּוִד ко времени условленному съ Давидомъ.

^{36.} Прич. לְחַעָבירוֹ оближайшемъ будущемъ. — לְחַעָבירוֹ заставляя ее (стрълу) пронестись черезъ, нуская стрълу вверхъ черезъ мальчика, т. е. такъ что она упала за мальчикомъ, § 45, 2.

^{40.} בַּעֵר אֲשֶׁר־לוֹ, § 125, 5 вын. (срав. § 115, 1).

^{41.} בְּבַער-קָם мальчикт ушелт и Давидт всталт — какъ только

^{42.} ער־עוֹלֶם — то да пребудеть во въкъ.

^{1.} Сам. XXIV 2. О רֵיְבָּדי см. замѣч. къ Б. 22, 1. — יַבְּדּר до-несли ему (impersonaliter), § 137, 3, b. (срав. Б. 41, 14).

^{3.} בּיְעֵלִים. Dâg, forte члена (уподобленіе согласн. 2.) остается обывновенно въ и передъ у, напр. לַיְעַלִים Пс. 104, 18, בּיְעַרִים les. 39, 10, בּיְעַרִים Ис. 14, 26 (исключается בַּיְעַרִים Пл. Іер. 4, 3). Точно также и передъ ה, напр. בַּיְרַהוּדִים 2 Ц. 16, 6. 25, 25. Іер. 32, 12 (срав. § 20, 3).

^{4.} לְּהָמֵךְ אֶּת־רַנְּלֶיוּן לֹּהָמֵךְ מָּתּבּניִם букв.: покрыть свои ноги: LXX Т.: παρασκευ- מֹסמס־מּמ (срав. Суд. 3, 24). Нъкоторые объясняють это выраженіе словомь: спать. יְיָּיְבִיִם предложеніе обтоятельственное: въ то еремя какъ Давидъ и т. д., Эв. 341 а.

ַהְּמִעְרָרה יְשְׁבִּים: וַיְּאִמְרוּ אַנְשׁי דָוִר אַלְיוּ הַנֵּרה הַּיּוֹם אַשְׁר־אָמֵר יְחֹלָרה אַלֶּיךּ הַנָּרה אֲלֹבִי נֹתֵן אֶת־אִיבְּךּ בְּיָדֶךְ אֲשֶׁר־אָמֵר יְחֹלָרה אֵלֶיךּ הִנֵּרה אֱלֹבִי נֹתֵן אֶת־אִיבְרּ בְּיֶדֶךְ וְעָשִׂירָת לֹּוֹ בַּאֲשֶׁר יִמֵּב בְּעֵינֶי, דְּ וַיִּלְם דְּוֹרְ וַיִּבְרֹרת אֶרת־

בְּנַף־הַמְּעִיל אֲשֶׁר־לְשָׁאוּל בַּלְּמ: וַיְהִי אַהֲרֵי־בֵּן וַיַּךְ 6 לֵב־דָּוִד אֹתֵוֹ עֵל אֲשֶׁר בְּרַת אֶרע־בְּנָף אֲשֶׁר לְשְׁאוּל:

וַיֹּאמֶר לַאֲנָשִׁיוֹ חָלִילָּרֹ, לִּי מֵיְהוְּרֹ, אִם־אֶעֲשֶׂה אֶת־חַדְּבָר 7 הַזֶּה לַארֹנִי לִּמְשִׁיחַ יְהוָה לִשְׁלֹחַ יִדִי בֵּוֹ בִּי־מְשִׁיחַ יְהוְּר

קוֹא: וַיְשַׁפַּע דָּוָר אַת־אַנְשִׁיוֹ בַּדְּבַרִים וְלֹא נְתָנָם לְקוּם 8

10. באָדָם (то же что הַאָּדָם) люди, Эв. § 277 с.

^{5.} הַּלְּכֵּר יְהֹּלָה אָשֶׁר־אָבֵּלר יְהֹּלָה פּסּמיד מיסיד מיסיד פֿסּמיד יַהּלָה פּסּמיד מיסיד מיסיד

^{7.} בְּיָשִׁיהַ יִהְּרָה помазанникь Бога. Помазаніе ставить царя подъ охрану Богу и дѣлаеть его неприкосновеннымъ человѣческому посягательству.

^{9.} הַמֵּלֶּדְ. Членъ при падежѣ звательномъ, § 109, Прим. 2 (срав. Іоиль 1, 2). מוֹלָדְה въ видѣ ближайшаго его опредѣленія: Давидъ преклонился лицомъ къ земль (Гез. Гейл.) David neigte sich, das Antlitz, d. i. mit dem Antlitz zur Erde). § 118, 3. Эв. § 279 d.

^{12.} אָברי не должно здѣсь принимать вь значенін: отецъ мой, впросто въ значеніи междометія, выражающаго желаніе (у LXX Т.: נאבי און), Эв. § 101 с. В 358 а (срав. loвъ 34, 36). — רְצֵה נַם רְצֵה נַם רְצֵה בַם רְצֵה שׁ בַם רְצֵה בַם רְצֵה שׁ ווֹפּ אַניים אַנוּפּר וֹפּיים אַניים אָניים אַניים אָניים אַניים אָניים אַניים אָניים אַניים אַניים אַניים אַניים אַניים אָניים אָניים אַניים אָניים אָניים אָניים אָניים אַניים אַניים אַניים אָניים אַניים אָניים אַניים אָניים אָניים אָניים אָניים אָניים אָניים אָניים אָניים אַ

אַת־נַפְשִׁי לְקַחְתָה: וִשְׁפֹּשׁ יְהוֶה בֵּינִי וּבִינֶךְ וְנָקְמֵנִי יְהוָה 13

מַמֶּךְ וְיָדִי לֹא תְּהְיֶה־בֶּךְ: בַּאֲשֶׁר יאמַר מְשֵׁל הַקַּרְמֹנִי 14

בַּרְשָׁעִים יֵצֵא רֶשַׁע וְיָרִי לֹא תְהְיֶה-בֶּךְ: אֲחֲרֵי מִי יִצָּא 15 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי מִי אַתָּה רֹדֵרָף אֲחֲרֵי כָּלֶב מֶרת אֲחֲרֵי

פַּרְעשׁ אֶחֶר: וַיְהִי כְּבַלּוֹרת דְּוֹר לְדֵבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים 17 הָאֵלֶה אֶל־שָׁאוּל וַיֹּאמֶר שָׁאוּל הַלְּלְךְ זֶה בְּנִי דְוֹגֻד וַיִּשְׂא

שאול קלו וַיִּבְרָּ: וַיּאֹמֶר אֶל־דְּוֹד צַהִּיק אַתְּרה מִמֶּנִי כִּי 18

אַהָּה גְּמַלְתַּנִי הַפּּוֹבְּה וַאֲנִי נְּמַלְתִּיך הְרָעֲה: וְאַתִּה 19 הַנְּדְתָּ הַיּוֹם אַת אֲשֶׁר-עֲשִׂיתָה אִתִּי פוֹבֶה אֵת אֲשֶׁר סִנְּרַנִי

יְהֹנְהֹ בְּיֶדְךְ וְלֹא הַרַנְתְּנִי: וְכִי־יִמְצָא אִישׁ אֶרת־אִיְבוֹ 20 וְשִׁלְּחוֹ בְּיֶדֶךְ מוֹכָה וַיְהֹנְה יְשֵׁלֶמְךְ מוֹכָה תַּהַת הַיּוֹם

21 הַּנֶּה בָּיֶהְ בָּיְלְתִּה לִי: וְעַתָּה הִנֵּה יְדַעְתִּי כִּי מְלֹךְ תִּמְלֵּךְ הִּמְלֵּךְ בִּיהְוָה לִי בִּיהְוָה אָבּיהְוָה בְּיֶבְּרְ הַבְּיִרְה בְּיִבְּרְ הַיְּבְּרָת יִשְׂרָאל: וְעַתָּה הִשְּׁבְעָה לִי בִּיהוֹ הְבִּיה אַבּית מְבִּית אָבּית וְבְּיִר אָבּית וְבְיִר אָבִין וְיִּבְּר שְׁאוּל בָּיר! לְשְׁאָוּל וַיֵּלֶךְ שְׁאוּל אֶל-בִּיתוֹ וְדְוִד 23 וְאַנְשִׁיו עָלוּ עַל-הַמְּצוּרֶה:

см. § 126, Прим. 1, b; вопросъже безъ вопросительной частицы см. § 153, 1.— יְיָדְלָהוֹ поэтому да воздасть тебъ Богь добромь за этоть день), за то, что ты для меня сдълаль.

21. בְּלֵדְ הַּבְּלֵּדְ, см. замѣч. къ Б. 37, 8.—Perf. consec. וְּלְבָּה , см. удареніемъ на предпослѣднемъ слогѣ, Эв. § 234 d.

^{13.} יְדִי–בְּדְ, см. замъч. къ Б. 37, 27.

^{14.} בְּקְרְמֹנִי пословица предковз, т. е. древняя пословица. употреблено здѣсь collective.

^{15.} Презрительныя выраженія: собака, мертвая собака, блоха, обозначають человька не обладающаго ни какимъ значеніемъ, немощнаго (2 Сам. 9, 8. 16, 9).

^{17.} אז въ знач. средн. рода: это (ср. Б. 44, 5).

^{18.} בְּבֵּל כֹּה двумя винительными падежами, § 139, 2. — בְּבַּל מּסׁלּסָס (das Gute, Gutes), הַרְּעָה зло (das Böse, Böses), § 107, 3, b. Прн именахъ отвлеченныхъ обыкновенно въ Еврейскомъ языкъ ставится членъ (въ Нъм. подобныя имена чаще не принимаютъ члена: Gutes, Böses). Срав. Б. 19, 11. Ис. 60, 2 (§ 109, Прим. 1, c).

^{19.} אט אטר איז что, см. замъч. къ ст. 11.

^{20.} בִּירַיְמִצְא – וְשִׁלְּהוֹ בְּדֶרֶךְ מוֹכְה Mayp.: si (pr. quando) invenerit aliquis hostem suum, num salvum eum dimittet? Kacaтельно Perf. cons.

9. О царъ Соломонъ п его мудрости. — Освященіе храма.

1 Ц. II—VIII.

II, 10, 12 יִשְׁכֵּב דְּוֹד עִם־אֲבֹתְיוֹ וַיִּפְּבֵר בְּעִיר דְּוֹד: וּשְׁלֹמֹה 12, 10, 12
יַשַב עַל-בָּפֵּא דְּוֹד אָבֵיו: וְהַפֵּמְלֹכְה נְבוֹנָה בְּיֵד שְׁלֹמֹה: 146
III, 3 וַיִּצֶּהַב שְׁלֹמֹה אֶת־יְהוָה לְלֶכֵת בְּחָקּוֹת דְּוֹד אָבִיוֹ רַק

בַּבְּמוֹת הוּא מְוַבֵּחַ וּמַקְמִיר: וַיֵּלֶךְ הַפֶּלֶךְ נִּבְעֹנְרֵּהְ לְּוְבַּחַ 4 שָׁם כִּי־הִיא הַבְּמָה הַנְּרוֹלֶה אֶלֶךּ עַלוֹת יַעֲלֶה שְׁלֹמה עַל

הַ הַּוֹבֶת הַהְוּא: בְּנִבְעוֹן נִרְאָה יְהוֹה אֵל-שְׁלֹמֹרה בַּחֲלוֹם הַ

- הַלְּיִלְה וַיַּאֹמֶר אֱלֹהִים שְׁאַל מָה אָמֶן־לֵךְ: וַיִּאֹמֶר שְׁלֹמֹרה אַתְּה עָשִׂיתְ עִם־עַבְּדְּךְ דְּוִר אָבִי חֶסֶר נְּרוֹל בְּאֲשֶׁר הְלַךְּ לְפָנֶיךְ בֶּאֱמֶרת וּבִצְּדְלָה וּבְיִשְׁרַת לֵבָב עִמְּךְ וַתִּשְׁמְר־לוֹ אֶת-הַחֶסֶר הַנְּרוֹל הַזָּה וַתְּמֶּן-לוֹ בֵּן ישֵׁב עַל-כִּסְאוֹ כַּיוֹם
- ַדְיָה: וְצַהָּה יְהֹוָה אֱלֹהִי אַתְּה הִמְלַבְהָ אֶת־עַבְּדְּךְ תַּחַרת
- אַרָע נְאַלְבִי וַעַר קָטּן לֹא אַרַע צָאת וְבְא: וְעַבְּדְּךְּ

רא. II, 46. יְרַהְבֵּילְכְה נְכוֹנְה ונר' et regnum confirmatum est in manu Salomonis., M. בּרּן 3 f. perf. вида High. осн. פרּן.

III, 3. לֶלֶבֶת וּנהי предложеніе адвербіальное.

7. לא אַרַע וגרי о́укв.: не умпю выйти ■ войти. Proverbialis locutio, qua universa rerum ad vitam pertinentium administratio significatur. Шулгиъ.

בְּתוֹך עַמְּדְ צִּשֶׁר בְּחֲרָתְ עַם־רָב אֲשֶׁר לְאֹ־יִמְּנֶה וְלֹא יִפְפֵּר בִּיוֹר:
בִּין־מוֹב לְרָע כִּי מִי יוֹבַל לִשְׁפֹּט שֶׁת־עַמְּדְ הַכְּבֵּר הַנֵּיר:
בִּין־מוֹב לְרָע כִּי מִי יוֹבַל לִשְׁפֹט שֶׁת־עַמְּדְ הַבְּבֵר הַנֵּיר:
10 נִיִּימַב הַבְּּבֶר בְּעֵינִי אֲדֹנֵי כִּי שְׁאַל שְׁלֹמֹה שֶׁת־חַבְּבָר הַנֵּיר:
11 נִיִּמֵב הַבְּבֶר בְּעֵינִי אֲלִי עֲשׁר שְׁאַלְתְּ שְׁאַלְתְּ שְׁרִבּר הַנֶּיר:
וְלֹא־שְׁאַלְתְּ לְּדְּ יִמִים בַּבִּים וְלְא־שְׁאַלְתְּ לְּדְּ עִשֶׁר וְלֹא־שְׁאַלְתְּ לְּדְּ עִשֶׁר וְלֹא־שְׁאַלְתְּ לְּדְּ נִבְיוֹן וְשָׁאַלְתְּ לְּדְּ וְבִין לִשְׁמִּט:
12 הְנָה עֲשִׂיתִי כִּדְּבֶרְ וְשָׁאַלְתְּ לְּדְּ לְא־יִקוּם בְּמוֹךְ: וְנִם אֲשֶׁר לִא־בְּיִרְ וְשְׁאַלְתְּ לְּדְ נִבּם־עְשֶׁר נִם־כְּבְוֹר אֲשֶׁר לְא־בְּיִרְ לִאִּירְ לְּבִּים כְּלִים כְּלִוֹן וְשָׁאַלְתְּ לְּדְ וְבִבּוֹן אֲשֶׁר לְא־בְּיִרְ וְבִּין וְשְׁאַנִין וְבְּבִין וְשְׁאַבְּר וְבִין וְשְׁאַבְּר וְבִין וְשְׁאַבְרְבִי וְנְבִין וְאָבֵין וְבִּבְּרִבִי לְשִׁכּם בְּמוֹךְ לִא־בְּיִרְ וְבְּבִין וְבְּבִין וְבְּבִין וְבְּבִין וְשְׁבִּרְ וְבְּבִין וְבְּבִין וְבִּבְּיוֹן וְבְּבְּרְבִי וְשְׁבִּרְנִי לְאִיר וְבְבִּין וְשְׁבִּין וְבִּבְיִן וְבְּבִין וְבְּבִין וְבִּבְיִר וְבְּבִין וְבִּבְין וְבִּבְּיִבִי לְשְׁכִּר וְבְּבִין וְבְּבִין וְבִּיְר וְבִיּבְיִין וְבְּבִין וְבְּבִין וְבְּבִין וְבְּבִין וְבִּבְּיִר וְבִייִר וְבְּבִין וְבְּבִין וְבְּבִין וְבְּבִין וְבְּבִין וְבְּבִין וְבִּבְיִין וְבִּבְיוֹר אָבְיִר וְבִּיִר וְבִייְרְ בִּיִין וְבִּיִין וְבִּיִין וְבִּיִּין וְבִּבְּיוֹי בְּבִייִר וְבִיּבְיוֹי בְּיִיר אָבִייְרְ וְבִייִר וְבְּיִיר בְּבִייִר וְבְּיִבְיִין בְּיִבְּיִיר וְבִיּבִין וְשִׁבּיר בְּיִבְּיִר וְבִייִר בְּבְּיִיר וְבִייִר וְבִּיִין וְבְּיִבּיי וְבִּייִין וְבְּיִים בְּנִבּיוֹיך בְּיִבְייִין וְבְבִּיוֹים בְּנִין וְבִיין בְּבְייִים בְּנִין וְבְּבְיוֹב בְּנְיִים בְּבִּיוֹי בְּיִבּיוֹי בְּבְייִים בְּנִייִין וְבְּיִי בְּבְּיוּים בְּבְּיוֹב וּבְּיוּ בְּבִיי בְּיִיים בְּבְּבְיוֹי בְּבְּיוּב וּיִבְּיוּ בְּבְּבְיוּ בְּבְיוּבְייִים בְּבְּבְייִים בְּבְּבְיוֹב וּבְּבְּיוּב בְּבְּבְייב וְבְּבְּיוּב בְּבְּיוּיב בְּיוּבְיוּים בְּבְּבְיוּים בְּבְיוּבְיוּב

^{9.} לְהָבִין בֵּין־מוֹב לְרַע, срав. Б. 1, 6.

^{11.} בּשְׁמֹעַ מִשְׁמֹשׁ внимать правдт.

^{12.} אַטֶּר בְּמוֹךְ וֹגרי такт что и не было прежде тебя, и не будетт посль тебя пругаго царя равнаго тебь. אַטָּר союзт по-яснительный: такт что —, § 155, 1, стр. 585.

וַיַּכִץ שְׁלֹמֹה וְהִנֵּה חֲלֵוֹם וַיָּבוֹא יְרְוּשְׁלֵם וַיַּעֲמֹד לִפְנֵי אֲרוֹן 15 בְּרִית־יְהוֹה וַיַּעֵל עֹלוֹת וַיַּעֲשׁ שְׁלָמִים וַיַּעֲשׁ מִשְׁהֶּה לְכָל־ עַבָּדֵיו:

נַיִּתֵּן אֱלֹהִים חָבְמָה לִשְׁלֹמֹה וּתְכוּנְה הַרְבֵּה מְאָר 7, 9

- וְלַחַב לֵב בַּחוֹל אֲשֶׁר עַל־שְׂפַּת הַיְּיִם וַתֵּרֶב הְבְּמַת 10 שְׁלֹמֹה מֵחָכְמַת כִּל־בְּנֵי־, כֶּנֶרם וּמִכֹּל חָכְמַת מִאָרְיִם:
- וַיֶּחְבַּם מִבְּל־הָאָדָם מֵאֵיתִן הָאָזְרָחִי וְהִימָן וְכַלְבֹּל וְדַרְדִּע 11
- בְּנֵי מְחֶוֹל וַיְהִי־שְׁמוֹ בְכָל־הַנּוֹיִם סְבִיב: וַיְדַבֵּר שְׁלֹשֶׁרת 12
- וּצְלָפִים מְשָׁל וַיָּהִי שִׁירוֹ הֲמִשָּׁה וָאֲלֶף: וַיְדַבֵּר עַל-הֲעֵצִים 13 בּלְבָנוֹן וְעַד הֲצֵזוֹב אֲשֶׁר יֹצֵא בַּלְּוֶר בּלְבָנוֹן וְעַד הֲצֵזוֹב אֲשֶׁר יֹצֵא בַּלְּבָנוֹן וְעַד הְצֵזוֹב אֲשֶׁר יֹצֵא בַּלְּוֶר וַיְדַבֵּר עַל־הַבְּהַמָּה וְעַל־הָעוֹף וְעַל־דְּרֶמֶשׂ וְעַל־הַרְּגִים:

וּיָבאוּ מִבְּלֹ־הָעַמִּים לִשְׁמֹעַ אֵרֹג חְבְמֵרֹת שְׁלֹתְׁבֹר מֵאֵרת 14 בְּלֹ־מַלְבֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר שֲמְעוּ אֵת־חָבְמְתוֹ:

עוו. 51 זַּתִּשְׁלֵם כְּלֹ־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשְׁה חֲפֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בּוֹ VII. 51 בֿית יְהֹוָה וַיָּבֵא שְׁלִמֹרה אֶת־קְּרְשֵׁי דְּוֹר אָבִיו אֶת־הַבֶּּסֶףְּ בִּית יְהֹוָה וַיָּבִא שְׁלִמֹרה אֶת־קְּרְשׁי דְּוֹר אָבִיו אֶת־הַבֶּּלִים נְתַן בְּאֹצְרוֹת בֵּית יְהֹוֶה: נְשִׁיצִי הְבְּכוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָצֵּל וְצֶּתְ־בְּלֹּדְרְאִשֵׁי הַבְּּמּוֹת נְשִׁרְצֵּל שְׁלֹמֹה יְרְוּשְׁלָכֵּה נְשִּׁרְצֵּל וְצֶּתְ־בְּלֹדְרְאִשִׁי הַבְּמִּלְּהְ שְׁלֹמֹה יְרְוּשְׁלָכֵּה בְּלֹדְתְּלְּהְ מֵעִיר בְּוִדְ הִיא צִיְּוֹן לְהְנֵים צָּתְ־הַבְּעָלוֹת צֶּתְּ־בְּעִלוֹ שְׁלְמֹה בְּלֹ-אִישׁ יִשְׂרָצֵּל בְּיָרַח הָאָתְנִים בּבְּתְנִים בָּתְּרִוֹן יִבְּלוּ צֶּתְ־צְּרוֹן יְהוֹּךְ וְשִׁרְצֵּל וַיִּשְׂאוּ בּבְּתְנִים בָּתְרִּבְיִים בְּעִרִין יְהוֹּךְ וְיְבְּלְוּ צָּתְרִב אַבְּלוֹן יְהוֹּךְ וְשִּׁרְצֵּל וּ אָתְרֵב מִּעְרֵן וְשִּרְצִּל אַתְּב בְּאָבָל וְיִשְׁרָאוֹן מִוּבְּחִים בָּלְּבִים וְבְּלְּוֹיִם: וְבַּבְּלוֹן שְׁלֹמֹה וְבְלּר עֲבָר יִשְׂרָצֵל מִבְּבְּלוּ שְׁלֹמֹה וְבְלּר עֲבָר יִשְּׂרָצֵל אַתְּכ בְּלִּנִים בְּבְּלוֹן מְוַבְּלִר שְׁלְמוֹ בְּלְּרִים צִּאוֹן וּבְּקְר בְּבִית בְּלְּנִים בְּלִין אִתְּר לְא יִפְּנִוֹ בְּלְנִים בְּלְּבִים בְּלְנִים בְּלְנִים בְּלְנִים בְּלִּבְיִם בְּלְנִים בְּבִּיִּת בְּבְּבִיוֹ בְּלְבִים בְּלְנִים בְּבִית בְּבְּבִי בְבְּלִנִים בְּלִים בְּלִים בְּלִים בְּלִבים בְּבִים בְּבִית בְּבִים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְבִּים בְּבִים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִים בִּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבְּיִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בְּבִּים בְּבִים בּבְים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִים בְּבִים בְּבְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְים בְּבְים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְּים בְּבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּבְיּים בְּיִים בְּבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבְּיִים בְּיִים בְּבְיוּים

^{15.} רַיַּקץ, въ нъкоторыхъ пзд., *רַיַּקץ. Perf. consec.* осн. יָּקץ, § 70, 1, 129, 1.

V, 10. Подъ בְּנִי־כֶּקְבֶּם должно понимать Аравійскія племена, между которыми нѣкоторыя, напр. Оеманиты, славились необыкновенною мудростью (Гер. 9, 7. Авд. 8. Вар. 3, 22. 23). Мудрость Египтянъ была также общензвѣстна.

 ^{11.} Можно думать, что упомянутые здѣсь мудрые люди были современниками Давида. Первымъ двумъ изъ нихъ приписаны Исалмы 88
 ■ 89.

^{12.} שירו eio nnchu (collective).

עווו, אווו, פֿקבל. *Impf. apocopatum* вида Гіф. оси. קַהַל (вь значеній обыкновеннаго иовъствовательнаго Ирош. несов. врем., § 427, 4). — Ассия. בְּשִׁיאֵי הַאָּבוֹת (представители родовъ и колѣнъ) служитъ аппозиціей къ רָאשִׁי הַבְּּשׁוֹת הָּאָבוֹת, § 113.

^{4.} ביַעֲלוּ אַרוֹן וגו' – יַיַעֲלוּ אֹרְם הַכּהְגִּים וְהַלְּוִים и перенесли ковчет и скинію собранія — несли эке его экрецы и левиты,

^{5.} Пятый стихъ представляетъ собою предложение обстоятельственное, изображая событие, происходившее во время события, описаннаго въ стихъ 4-мъ, которому служитъ опъ дополнениемъ. Жрецы и левиты внесли въ храмъ скинию съ ковчегомъ; иаръ же Соломонъ и все собрание Исраильскаго народа, окруживъ сго, стоя и съ нимъ, послъ этого, предъ ковчегомъ, принося жертвы и т. д. — בולעודים, Рагтіс. вида Ніф. основы יעד относится къ собирательному (Coll.) существ. עבר (§ 107, 2, с). — יעד и се нимъ, иста ротенталана,

וַיִּעֲמֹר שְׁלֹמֹרה לִפְנִי מִוְבַּח יְהוָרה נֶנֶר בְּלֹ־קְהַל יִשְׂרָאֵל 22

וַיִּפְרִשׁ בַּפְּיו הַשְּׁמְיִם: וַיֹּאמֵר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֵין־בָּמוֹך 23 אֱלֹהִים בַּשָּׁמִים מִמַּעַל וְעַל־רְהָאָרֶץ מִתְּחַרת שֹׁמֵר הַבְּרִית

יְּנַבֶּרֶיף בְּנִעְבֶרֶיף בַּוֹלְכִים לְּפָנֶיף בְּבְל-לִבְּם: אֲשֶׁר שְׁמֵרְתָּ לְעַבְרָּף בָּוֹד אָבִי אֵרת אֲשֶׁר-דִּבַּרְתָּ לֵוֹ וַתְּדֵבֵּר בְּפִיּף וְבִיְּדְף

מַלֵּארֶת כַּיוֹם הַאֶּה: וְעַתְּה יְהוֹּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁמֹר לְעַבְּדְּךְ 25 דְּוֹדְ אָבִי אֵת אֲשֶׁר דְבַּרְתָּ לּוֹ לֵאמֹר לְא־יִכְּרֵת לְךְּ אִישׁ בְּוֹךְ אָבִי אֵת אֲשֶׁר דְּבַּרְתָּ לּוֹ לֵאמֹר לְא־יִכְּרֵת לְךְּ אִישׁ מִלְּפָנִי ישֵׁב עַל־כִּפָּא יִשְׂרָאֵל רַק אִם־יִשְׁמְרוּ בָּנֶיךְ אֶת־

דַּרְבָּם לָלֶבֶרת לְפָנֵי בַּאֲשֶׁר דְּלַכְתְ לְפָנֵי: וְעַתְּה אֱלֹהֵי 26 יִשְׂרָאֵל יֵאָמֵן נָא דְּבָרֵיךּ אֲשֶׁר דִּבַּרְתְּ לְעַרְדְּךְ דְּוֹד אָבִי:

פִּי הַאֲמְנָם יֵשֵׁב אֱלֹהִים עַל־הָאֶרֶץ הַנָּה הַשְּׁמֵים וּשְׁמֵי 27 הַשְּׁמִים לֹא יְכַלְּכְּלוּךְ אַף כִּי־הַבַּיִת הַזָּה אֲשֶׁר בְּנִיתִי:

§ 127, 3, d: quae neque numerari, neque computari possent prae multitudine.

24. אַשֶּׁר relat.: qui — בּיּוֹם הַזָּה какг вот и вз этот день. См. § 154, 3, f.

26. Кэрî: דְבְרָךְ; но это существительное, хотя и во множеств. числъ, можетъ относиться къ глаголу въ числъ единств., будучи равно, по значенію, тому же существительному, часто употребляемому въ единств. числъ въ значеніи собирательномъ (Coll.).

27—29. Общій смысль: Да будеть исполиена воля Твоя, Господи, относительно храма, объявленная Тобою отцу моему Давиду (т. е. да восходять къ престолу Твоему моленія, приносимыя въ семъ храмъ). Знаю, что земля не можеть притязать на исключительное Твое пребываніе, какъ пребываеть на ней человъкъ, въ то время какъ небеса небесъ

28 וּפָנִיתְ אֶל־הְפִפַּלַת עַבְּדְּדְּ וְאֶל־תְחִנְתוֹ יְהוֹה אֱלֹּהְי לִשְׁמִיּץ אֶל־הַרְנָּה וְאֶל־הַתְּפִּלֵּה אֲשֶׁר עַבְּדְּדְ מִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךְ הַיְּוֹם: אֶל־הַרְנָּה וְיֶאֶל־הַתְּפִּלְּה אֶל־הַבִּית הַיָּה לַיְלְדֹה וְיוֹם אֶל־בִּיְתְם אֲשֶׁר אְמַרְתְּ יְהָיֶה שְׁמִי שָׁמִ לִשְׁמֹעַ אֶל־הַתְּפִּלְּה הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אִמַּרְתְּ יְהְיֶה שְׁמִי שָׁמִי שָׁמִ לִּשְׁמֹעַ אֶל־הַתְּפִּלְּה

Тебя не объемлють, но, по милосердію Твоему, внемли моей модитвь о томъ, чтобы Твои очи были отверзты днемъ и ночью на это мьсто сердечныхъ моленій, также обътованное Тобою отцу моему Давиду,— 🛮 томъ, чтобы горячее мое моленіе, которое я произнесу теперь на этомъ мъстъ, было выслушано Тобою всемилосердно. - Послъ благодарности, принесенной Господу Богу царемъ Соломопомъ за поставление его преем. никомъ благочестивому отцу на престолъ Исраиля (ст. 23-25), стихи 26-29 служать какь бы введеніемь кь особымь моленіямь царя, сльдующимъ за симъ. Каждое изъ этихъ моленій представляется въ формъ предложеній условливающих в условливаемаго: помилованіе же Бога Вседержителя, при томъ или другомъ бъдствіи, приводимомъ царемъ, условливается въ его моленіяхъ самымъ искреннимъ раскаяніемъ со стороны Исраильтянъ и самою теплою молитвою. Въ заключеніе, царь молить Бога пеоставленін Исраильскаго народа неизречен-Своею благостью, столько уже разъ спасеннаго ею (стихи 52 - 53).

27. בַּאֲלֵבְּם בּיבֵלְבְּלֹּרְהְ בּיבֵלְבְּלֹרְהְ בֹּיִבְלְבְּלֹרְהְ בֹּיִבְלְבְּלֹרְהְ בּיבְלְבְּלֹרְהְ בּיבְלְבְּלֹרְהְ בּיבוֹ interrogativum, § 153, 2. — בּיבְלְבְּלֹרְהְ Impf. Buga Hinnān, t.e. удвоеннаго Пі'эль): siehe, die Himmel und die Himmel der Himmel fassen dich nicht. J.—שוא האשה אפונה אפרים (§ 155, 2, a). Mayp.: quanto minus haec domus (cf. Ezech. 15, 5). Sed vis propria particulae haec est: (coelum et coeli coelorum te non capiunt) nun gar, dass dich fasste dieses Haus!

28. פְּבִיתְ Perf. sensu Imperat., § 126, 2, Прим. 1 (стр. 482).
— Infinitivi לְּיָעׁבוֹעַ (въ ст. 2), зависять отъ רְפָּבִיתְ но будъ благосклоненъ моленію раба Твоего (т. е. къмовму моленію; срав.

וֹבְלַּוְתָּ: אַת אֲשֶׁר יֶחֲבָא אִישׁ לְרֵעָהוּ וְנְשָׂא־בוֹ אְלְּוֹה 31

Б. 41, 18 и т. д) о томъ, чтобы внимать—и итобы были глаза Tвои отверзты (\S 45, 2).

יוֹשְׁבוּ אַלֶּיה וְּבְּאַ אָלְה וְפְנֵי מִוְבַּהֶךְ בַּבִּיִת הַהֶּה: וְאַהְּה תִּשְׁמֵע הַשְּׁמֵע הַשְּׁמִים וְעָשִׂיתְ וְשְׁפַּאָתְ אֶת־עֲבְדֶּיךְ לְהָת לוֹ כְּאַדְּקְתוֹ:

לְתֵת דַּרְכוֹ בְּרֹאֹשֵׁוֹ וּלְהַצְּדִּיק צֵּדִּיק לְתֶת לוֹ כְּאַדְּקְתוֹ:

בְּהִנְּנֵךְ עַמְּךְ יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי אוֹיֵב אֲשֶׁר יֶחֶיְמִאוּ־לְּךְּ

וִשְׁבוּ אֵלֶיךְ וְהוֹדוּ אֶת־שְׁמֶךְ וְהַתְבַּנְלוּ וְהִתְבַוְנֵנוּ אֵלֶיךְ

וִשְׁבוּ אֵלֶיךְ וְהוֹדוּ אֶת־שְׁמֶךְ וְהַתְבַּנְנוּ אֵלֶיךְ

Твоимъ. — Формы құ н құ, принимають какъ при первомъ, такъ и при второмъ изъ этихъ глаголовъ, винительный падежа пред възначенін винительнаго надежа объекта (и потребують отъ него клятын — и прійдеть для клятвы); гебраисть же де Ветте (de Wette) принимаеть пред за субъектъ послъдней формы (und der Schwur kommt vor deinen Altar). — Стихъ 31-й вообще представляетъ условливающія предложенія съ пропускомъ союза (§ 135, 4), предложеніе же условливаемое выражено послыдовательными временами слъдующаго 32-го стиха (§ 49).

32. וְאַקְה הִּשְׁכֵּוּע Impf. consec. въ смыслѣ Наклоненія желательнаго (§ 127, 2, b), качество дѣйствія котораго обозначають оба
слѣдующія за нимь Impf. consec. וְעָשִׁיהְ (§§ 49, 126 и
127). Срав. форму אַבְּיִם въ значенін оремени будущаго въ ст. 30
(אַבְּהַה הִשְׁכֵּוִים - הַשְּׁבֵיִים - הַשְּׁבִיִּם - וְצִאָּה הִשְּׁבֵיִנִם). — הַשְּׁבִיִּים הַ אַבְּיִם וּאַבּוּא אַנּיִם הַ פּוּאַבּא אַנִים וּאַבּוּא אַנִיִּם - וְצָאָה הִשְּׁבֵיִנִם וּאַבּוּא אַנִים וּאַבּוּא אַנּיִם בּיִּבּא אַנִיִּם - וְצָשִׁיִּה הִשְּׁבֵּיִנִם וּאַבּוּא אַנִים וּאַבּוּא אַנְיִים וּאַנִים וּאַבּוּא נּבּוּא אַנּיִים וּאַבּוּא אַנִים וּאַבּוּא אַנּיִים וּאַנִים וּאַבּוּא אַנִים וּאַנִים וּאַבּוּא אַנִים וּאַנִים וּאַנְיִים וּאַנְיִים וּאַנְיִים וּאַנִים וּאַנִים וּאַנִים וּאַנִים וּאַנְיִים וּאַנְיִים וּאַנִים וּאַנִים וּאַנִים וּאַנְיִים וּאַנְיִים וּאַנְיִים וּאַנְיִים וּאַנִים וּאַנְיִים וּאַנְיִים וּאַנְיִים וּאַנְיִים וּאַנְיִים וּאַנִים וּאַנִים וּאַנְים וּאַנְיִים וּאָנִים וּאַנִים וּאַנִים וּאַנִים וּאָנִים וּאַנִים וּאַנְיִים וּאַנִים וּאַנִים וּאַנִים וּאַנִים וּאַנִים וּאַנִים וּאַנְייִים וּאָנִים וּאַנְיִים וּאַנְישִׁיתְ וּאַנְישִׁיתְ וּאַנְישִׁיתְ וּאַנְישִׁרְּא נּאַנִים וּאַנִים וּאַנְישִׁיתְ וּאַנְישִּית וּאַנְישִּית וּאַנְישִּית וּאַנְישִׁית וּאַנְישִּית וּאַנְישִּית וּאַנִים וּאַנִים וּאַנִים וּאַנִים וּאַנִים וּאַנִים וּאַנִים וּאַנִים וּאַנִיים וּאַנִים וּאַנִיים וּאַנְישִּית וּאַנִים וּאָנִים וּאַנִים וּאַנִיים וּאַנְיּיִים וּאַנְייִים וּאַנִייִּיּים וּאַנִייִים וּאַנִיים וּאַנִיים וּאַנִיים וּאַנִיים וּאַנִיים וּאַנִיים וּאַנְייִים וּאַנִייִים וּאַנְייִים וּאַנְיּיִים וּאַנְייִים וּאַנְייִים וּאַנְייִים וּאַנִיים וּאַנְייִים וּאַנְייִים וּאַנְייִּים וּאַנְייִים וּאַנְייים וּאַנְייִים וּאַנְייִים וּאַנְייים וּאַנְייִים וּאַנְייִים וּאַנִיים וּאַנְייִים וּאַנְייִים וּאַנְייִיי

ַבְּבַּיִת הַאֶּרָה: וְאַתָּה תִּשְׁמֵע הַשְּׁמֵע הַשְּׁמֵע וְסְלַחְתְּ לְהַבּוֹתְם: עִמְּךְ יִשְׂרָאֵל וַהֲשֵׁבֹתָם אֶלִּ-הָאֵרְמָה אֲשֶׁר נָתַתְּּ לַאֲבוֹתְם:

יַהְעָצֵר שָׁמֵיִם וְלֹא־יִהְיֶדּ מְמֶּר כִּי יֶהֶמְאוּ־לֵּךְ 35 וְהִתְּפַּלְלוּ אֶל־הַמְּקוֹם הַזֶּדִה וְהוֹדוּ אֶת־שְׁמֶךְ וּמֵחַמְּאתְם

יְשׁוּכוּן כִּי תַעֲנֶם: וְאַתָּה תִּשְׁמֵע הַשְּׁמֵים וְסְלַהְתָּ לְחַמֵּאת 36 עֶבֶדִיךְ וְעַמְּךְ יִשְׂרָאֵל כִּי תוֹרֵם אֶת־הַדֶּרֶךְ הַפּוֹכָה אֲשְׁר יֵלְכוּ-בֶה וְנֶתַתְּה מְמָר עַל-אַרְאָךְ אֲשֶׁר-נְתַתְּרֹה לְעַמְּךְ לְנַחֲלֶה:

34. בְהַשֶּׁבֹּחְם 2 Pers. S. Perf. consec. вида Гіф. съсуфф. осн. שוב (въ значеніи наклоненія желательнаго).

36. בי תוֹבם — בֹיְלְכוּדבָה ибо Ты научил их тому доброму пути, по которому они должны слыдовать, заставивь ихь живо вспомнить о немъ, почувствовавъ дурныя послъдствія отъ уклоненій. Предложеніе בי תוֹבֶם, какъ и въ предъидущемъ ст. בִּי תוֹבֶם, оба вставочныя и выражаютъ причину предшествующихъ имъ событій, вы-

רְעָב פִּירוְהָיֶה בְאָרֶץ דֶּבֶר פִּירוְהְיֶה שִׁדְפּוֹן וֵרְקוֹן אַרְבֶּר הְיִהְיָה שִׁדְפּוֹן וֵרְקוֹן אַרְבֶּר הְיִהְיָה שִׁנְיִם בְּעָרֵץ שְׁעְרָיו פָּל־נָגַע פְּלֹ- הְטִּלְה: בִּל-תְּפִּלְה כְּל-תְּחִנְּה אֲשֶׁר תְּהְיֶדה לְכְל-הְאָדְם לְכֹל עֲבֶּוֹ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר וַדְעוּן אִישׁ נָגַע לְבָבוֹ וּפְּרֵשׁ בַּפִּיו אֶל- עַבְּרֹ וְשִׁרָאֵל אֲשֶׁר וַדְעוּן אִישׁ נָגַע לְבָבוֹ וּפְרַשׁ בַּפִּיו אֶל- 39 הַבִּיִת הַנָּהְה וְאִשְׁתַ הִשְּׁמֵע הַשְּׁמֵע הַשְּׁמֵע הַבְּעָה וְנְבָּרוֹ אֲשֶׁר תַּרָע אֶת-לְבְבְּוֹ

зывающихъ моленіе царя прощеній грѣховъ его народу. — Perf. consecutivum ובחקה выражаетъ продолженіе мольбы царя Соломона.

37. בּאָרֶץ שִׁעְרִיוּ, встрѣчающееся въ этомъ стихѣ три раза, имѣетъ здѣсь значеніе союза времени: когда (§ 155, стр. 585). — בּאָרֶץ שִׁעְרִיוּ סוֹסס פּיס, т. е. въ родной землѣ его. עַר обозначаетъ также мъсто народныхъ собраній (Пр. 24, 7), и даже употребляется иногда въ значеніи города (Вт. 12, 12). Отсюда Фюрстъ совѣтуетъ здѣсь читать. согласно съ Вульгатой: בּאָרֵן בִּיבֶע בַּל־בַנַע בַל־בַנַע בַּל־בַנַע בַל־בַנַע בַּל־בַנַע בַּל־בַּנַע בַּל־בַנַע בַּל־בַּנַע בַּל־בַנַע בַּל־בַנַע בַּל־בַנַע בַּל־בַנַע בַּל־בַנַע בַּל־בַנַע בַל־בַנַע בַּל־בַנַע בַּל־בַנַע בַּל־בַנַע בַּל־בַנַע בַּל־בַנַע בַּלַי בַּלַי בַּלַי בַּנַע בַּל־בַנַע בַּלַרַי בַּנַע בַּלַיבַע בַּלַיבַע בַּלַרבַע בַּלַבַע בַּלַבַּע בַּלַרַבַּע בַּלַרַבַּע בַּלַבַּע בַּלַבַּע בַּלַרַבַּע בַּלַרַבַּע בַּלַבַּע בַּלַבַּע בַּלַבַּע בַּעבַע בַּלַבַּע בַּלַבַּע בַּלַרַבַּע בַּלַבַּע בַּלַבַּע בַּעבַּע בַּלַבַּע בַּעבַּע בַּלַבַּע בַּעבַע בַּעבַּע בַּעבַּע בַּעבַּע בַּעבַּע בַּעבַע בַּעבַּע בַּעבַּע בַּעבַּע בַּעבַע

39. יבין וואָקה הְשַׁמַע וברי предложенія условливаемыя понятіями, выраженными въ ст. 37 и 38-мъ. — הְשָׁמַע форма Imperf. въ значеніи наклоненія желательнаго, § 127, 3, b, הְּחָלֵחָק срав. ст. 30. —

נַתִּתְּה לַאֲבֹתִינוּ: וְגַם אֶלֹּהַנְבָרִי אֲשֶׁר לְאֹ־מֵעַבְּּךְ יִשְׂרָאֵל 41

ליא וּבָא מֵאֶרֶץ רְהוֹקְרה לְמֵעֵן שְׁמֶּך: כִּי יִשְׁמְעוּן 42 בָּא אֶת־שִׁמְךּ הַנְּרוֹל וָאֶת־יְרְדְּ הַחֲזָקה וּזְרְעֵךְ הַנְּמוּיִיֶה וּבְא

וְהְתְפֵּלֵל שֶׁלֹּדֵהַבִּיִת בַּיֶּדֶה: אַבְּרֹה תִּשְׁמֵע הַשְּׁמֵים מְבוֹן 13 שִּבְתֶּךְ וְעָשִׁירָת כְּבֹל אֲשֶׁר-יִכְּרָית אֵלֶיךְ הַנְּבְרִי לְמַעֵּן יִדְעוּן כָּל-עַמֵּי הָאָרֶין שֶּר-יִשְמֶךּ לְיִרְאָרה אְתְּךּ בְּעַמְּךּ יִשְׂרָאֵל וְלָדַעַת כִּי-שִׁמְךּ נִקְרָא עַל-הַבֵּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתִי:

40. לְמַעָן מְלֵּהְ Соnjunctio propositi (§ 155, 2, е, обыкновенно: לְמַעָן אֲשֶׁר (פֿרָתַן אֲשֶׁר) передъ предложеніемъ, выражающимъ желаніе извъстныхъ послъдствій, имль. מָּשֶׁר בָּתַלְּה Pron. rel. — אֲשֶׁר בָתַלְּה Pron. rel. отн. къ הַאָּדְנָה.

42. בי Conjunctio conditionalis (§ 155, стр. 585): если, относптся къ יִּשְׁמְעָהְי, имѣющему субъектъ въ собират. (Coll.) существ. Въ предъидущемъ стихъ. — Эта же частица относится и къ Прош. соверш. послъдоват. (Perf. consec.) וְיִבְּמְעָהְן ווּסְבּבּרִלּ (§ 49).

43. Предложеніе условливаемое רְעָשִירָ, וברי Смысль: п соверши согласно съ моленіемъ его; букв.: и сдплай какъ все, о чемъ будетъ

44 בְּירֵנְאָ עַמְּךְ לַמְּלְחָמֶרה עַל־אֹיְבוֹ בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תִּשְׁלְחֵם וְהִתְפַּלְלוּ אֶל־יְהוֹּךְה דֶּעֶרְ הְאָשֶׁר אֲשֶׁר בְּחַרְהְ 45 בְּה וְהַבַּיִרת אֲשֶׁר־בְּנִתִי לִשְׁמֶך: וְשְׁמֵעְתְּ הַשְּׁמֵּטִים אֶת־ 46 הְּכִּלְתָם וְאֶת־תְּחִהְנְתָם וְעָשִׂירָת מִשְׁפָּמֶם: כִּי יֶחֶאְאוּ־לְךְ

взывать ко Тебъ. — Ивкоторые союзу 🖰 въ предъидущемъ 42-иъ стихт придаютъ значеніе причинное (ибо), принимая слова בי ישבוערן за предложение вводное, послъ котораго, съ повторениемъ глагола 😝 продолжалась бы условливающая рачь безъ условливающаго союза, что, не противоръча грамматическимъ правиламъ, было бы однако противно возвышенной простоть изложенія, которою запечатліна вся эта молитва премудраго царя, прямо исходящая изъ сердца. — לְמַעַן יִדְעוּן ונרי итобы знали вст народы земли (т. е. вст иноземцы). — Неопредъленныя накл. ולדעה и ליראה съ свонии управлениями имъютъ здъсь значеніе предложеній обстоятельственныхъ, въ которыхъ формы Неопр. наклоненія собственно имѣютъ значеніе Причастій (§ 45, 2. Эв. 237 с) и отвъчаютъ нашимъ дпепричастиям: לִיִראָה – עַל־הַבַּיִת הַזָּה ונו׳ боясь Тебя, какт п народт Твой Исраиль, и зная, что Твое имя наречено дому сему (т. е. что именуется онъ домомъ Ісговы (Јивэ) и, такимъ образомъ, носитъ Твое имя (ср. Ис. 4, 1.63, 19.2 Сам. 13, 28. Гер. 14, 9. Дан. 9, 18), что посвященъ онъ Тебъ, Богу единому.

44. בָּרֶךְ אַשֶׁר הִישְׁלְחֵם путемъ, которымъ Ты пошлешь ихъ, т. е. если они выступять на справедливую войну. — יְהַבַּיִר הְיִעִיר הְיִבְיִר מָּסָּס הַּמָּר הַנְיִרְ בְּיִעִיר הְיִבְיִר מִּשְׁרְ הַנְיִר הַנְיִר הַיְּבְיִר מִייִר הַנְיִרְ בְּיִיר הַנְיִר הַיִּרְ בְּיִר הַיִּרְ בְּיִר הַנְיִר הַיִּר הַנְיִרְ בְּיִר הַיִּרְ בְּיִר הַיִּרְ בְּיִר הַיִּר הַיִּר הַיִּר הַיִּר הַיְּרָ מִיִּר הַנְיִר הַיִּר הַיִּר הַיִּר הַיִּר הַיִּר הַיִּר הַנְיִר הַיִּר הַיִּר הַיִּר הַיִּר הַיִּר הַיִּר הַיִּר הַיִּר הַנְיִיר הַיִּר הַיִּר הַיִּר בּיִּר מִיִּר הַיִּר בְּיִר בְּיִר בְּיִר הַיִּר בְּיִר הַיִּר הַיְּיִיר הַיְּיִבְּיְ הַיְּעִירְ הַיְּעִירְ הִיִּרְ הַיְּעִירְ הַיְּעִירְ הַיְּעִירְ הַיְּעִירְ הַיְּעִירְ הַיְּעִירְ הַיְּעִירְ הַיְּעִירְ הַיְעִייִרְ הַיְּעִירְ הַיְּעִירְ הַיְּעִירְ הַיְעִייִרְ הַיְעִיירְ הַיִּעְּרְ הַיְעִיירְ הַיִּעְּבְּעִי בּי מַיְבְּבְּי הַיְיִיר הְיִּבְּי הַיִּיְ בְּיִּיְ הַיְּיִייְ הַוּ מִּעְּיִרְ הַיִּעְיִירְ הַיִּעְּיִרְ הַיִּעְיִירְ הַיִּעְּבְּיִים מוּשְׁבְּיע מִייִר הְיִּיְ בְּיִּיר הְיִייִרְ הַיִּיְבְּיִים מְיִייִירְ הַיִּיְבְּיִים מְיִייְ בְּיִי בְּי הַיִּיר הַיִּיְבְּי הְיִייר הַיּיִים מּיִיי מּייִים מּיּיים מּייִיים מּייִּיבְיים מּייִּיבְיים מּייִים מּייִים מּייִים מּייִּים מּייִים מּייִים מּייִים מּיי בּייִים מּייִּים מּייִים מּייִּים מּייִים מּייִּים מְייִּיבְּיים מְייִּים מְּיִּים מְיִּים מְיִּים מְיִייִּים מְּיִּים מְיִּים מְיִיים מְיִּים מְיִּים מְיִּים מְיִּים מְיִּים מְיִּים מְיִּים מְיִייִּים מְיִּיְיּיְיְיְים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִּים מְיִים מְיִּיּים מְיּיִים מְיִּים מְיּים מְיּיִים מְיִים בְּיִיבְּים מְיּים מְיּיִים מְיּים מְיּיְיְיְיְיְיְיְיְיְיְים מְיִים מְיִּיים מְיִים מְייִייְייְיְיְיְיְיְיְים מְיִים מְייִים מְייִים מְייִים מְּיְייִים מְיְייִּים מְּייִים מְּיִּים מְיִים מְּיִּים מְּייִים מְייִּיְיים מְיִּיְיים מְייִּים מְּיִים מְייִים מְיִּיים מְיִּיים מְייִים מְייִּים מְייִים מְייִים מְייִים מְייְיים מְיְייְיים מְייִים מְייְיְייִים מְייִים מְייִיים מְיּיְייְיְיְייְיְיְייִים

46—52. Но можетъ быть и такая война, которая будетъ послана на Исраиля, какъ голодъ, моръ и т. п., за его гръхи, и въ которой по-

פִּי אֵין אָדְם אֲשֶׁר לְאֹ־יֵחֲמָא וְאָנַפְּתְּ כְם וּנְתַתְּם לְפְנֵי אוֹיֵב וְשָׁבוּם שְׁבִיהֶם אֶל־אָרֶץ הֲשֶׁר נִשְׁבּוּ־שָׁם 47 אוֹ קְרוֹבֶדה: וְהַשִּׁיבוּ אֶל־לִבְּם בְּאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבּוּ־שָׁם 47 וְשָׁבוּ וְהָתְחַנְּנוּ אֵלֶיךְ בְּאֶרֶץ שְׂבֵיהֶם לַאמֹר חְמָאנוּ וְהָעֵּוִינוּ רְשֵׁעְנוּ: וְשָׁבוּ אֵלֶיךְ בְּבָל־לְבָבְם וּכְבָל־נַפְּשָׁם 48

объда, по всей справедливости, должна будетъ остаться на сторонѣ его непріятеля. Благочестивый царь, предвидя подобныя войны, умоляєть Господа, чтобы, и послѣ подобнаго наказанія, было прощено Исраильтянамъ и чтобы самые пепріятели смиловались падъ ними, если только они обратятся къ Господу, съ искрепнимъ раскаяніемъ и съ мольбою помилованіи. Къ этому послѣднему особому моленію, окапчивающемуся стихомъ 51-мъ, благодушный царь присоединяетъ мольбу вообще в милосердіи Божіемъ для своего народа, испытавшаго столько разъ это милосердіе (ст. 52 — 53).

48. בֶּרֶךְ אַרְצָם импя вт виду свою родину (срав. стяхъ 44).

בְּאֶרֶץ אִיבִיהֶם אֲשֶׁר־שָׁכוּ אֹתֶם וְהִתְפַּלְלוּ אֵלֶיךּ הֶרֶדְּ
אַרְצִם אֲשֶׁר־נְתַתִּהֹ לַאֲכוֹתִם הָעִיר אֲשֶׁר בְּחִרְהִּ
אַשֶּׁר־בְּנִית לִשְׁמֶךְ: וְשְׁמֵעָתְ הַשְּׁמֵים מְבוֹן שִׁרְהְּדְּ
אַשֶּׁר־בְּנִית לִשְׁמֶך: וְשְׁמֵעִיהָ מִשְׁפָּמְם: וְקַלַּחְהִּ לְעַמְּּךְ
אַשֶּׁר חֲמָאוּ־לָךְ וּלְכָל־פִּשְׁעִיהֶם אֲשֶׁר פְּשְׁעוּ־בָּךְ וּנְתַתְּהַ וֹעְמִיּתְ מִשְׁפָּמְם: וְלְהַלְּתְרְ הַכָּרְ וּנְתַתְּהַ בִּי עַמְּרְ וְנְהַלְּתְרְ הַכִּי שְׁבֵיהָם וְרְחֲמִוּם: בִּי־עַמְּךְ וְנְהַלְּתְרְ הֵבְּ בִּיֹם מִמּוֹךְ כּוּר הַבַּרְוֻלֵּל: לְהְוֹת עֵינֶיךְ 52 אֲשֶׁר הוֹצֵאתְ מִמִּיְצְרֵיִם מִמּוֹךְ כּוּר הַבַּרְוֵלֵי: לַהְיוֹת עֵינֶיךְ 52

- 49. Следують предложенія условливаемыя: וְשַׁמֵעְהְ הַשְּׁמֵיִם שׁמִים מּסוּמוּם ער אוֹם ער אַנְישִׁיתְ מִשְׁמֵים וּ ד. д. מוֹשְׁמֵים ער אוֹשׁמִים ער אוֹשׁ מּסוּם מוּשׁה אוֹשׁ מּסוּם מוּשׁה אוֹשׁ מּסוּם מוּשׁה אוֹשׁ מּסוּם מוּשׁה ער אוֹשׁ מּסוּם מוּשׁה אוֹשׁ מּסוּם מוּשׁה מוּשׁה ביסוּם מוּשׁבּים מוּשׁבּים מוּשׁה ביסוּם מוּשׁבּים מוּשְּיִים מוּשׁבּים מוּשׁבים מוּשׁבּים מוּשׁבּים מוּשׁבים מוּשׁבּים מוּשּים מוּשׁבּים מוּשִים מוּים מוּשׁבים מוּשִּים מוּשׁבּים מוּשׁבּים מוּשּים מוּשִישּים מוּשִ
- 10. פּרִיהָם שֹבֵיהָם положи ихъ въ состраданіе предъ лииемъ полонившихъ ихъ, т. е. и возбуди сожалѣніе къ нимъ въ ихъ побъдителяхъ. — יְרַהְבוֹרִם בּר בי съ суфф.: и да сжалятся надъ ними ихъ побъдители. — בי союзъ причины: такъ какъ (§ 155, стр. 586).

פְּתָחֹת אֶל־תְּהָנֵת עַבְּדְּדְ וְאֶל־תְּהָנֵּת עַבְּדְּדְ וְאֶל־תְּהִנִּת עַבְּּדְּ וְאֶל־תְּהִנִּת עַבְּּדְּ אֲלֵינֶהם בְּכֹל כְּרְאָם אֵלֶיך: כִּי־אֵתָּה הִבְּדַּלְתָּם לְּדְּ לְנַחֲלָה 53 מִכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ בַּאֲשֶׁר דִּבֵּרְתָּ בְּיֵד משֶׁה עַבְּדֶּךְ בְּהוֹצִיאָךְ אָת־אַבֹתֵינוּ מִפִּּאָרֵיִם אֲדֹני יהוה:

יַנְיָהִי כְּבַלּוֹת שְׁלֹמֹה לְהִתְפַּלֵּל אֶל־יְהוְה אֵת בְּלֹ־הַתְּפִּלָּה 54 הַנְיָהוֹ אֵת בָּל־הַתְּפִּלָּה וְהַתְּחִנָּה הַזָּארת כְּם מִלּפְנֵי מִוְבֵּח יְהוְֹדֹּה מִבְּרֹעַ עַל־בִּרְכִּיוֹ

וֹבַפֶּיו פְּרְשׁוֹרת הַשְּׁמֶיִם: וַיִּעֲמֹד וַיְבָרֶךְ אֵרת כָּל־קְהַל 55

יִשְׂרָאֵל קוֹל גָּדוֹל לֵאמֹר: בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר נְתַן מְנוּחְה־, 56 לְעֵמוֹ יִשְׂרָאֵל בִּבֹל אֲשֵׁר דִּבֶּר לְאֹ־נְפַל דְּבָר אֶחְד מִכּל

יְּהִי יְהוֹיְ יְהִי יְהוֹּהְ עַבְּרוֹ מְשֶׁר הַבֶּר בְּיֵד משֶׁר עַבְּרוֹ: יְהִי יְהוֹּה יִּהְיִר מְשֶׁר הַיְרוֹ עִם־אֲבֹתִינוּ אַל־יִעַזְבֵנוּ וְאַל־

יַּשְּׂשֵׁנוּ: לְהַשּׁוֹת לְבְבֵנוּ אֵלְיו לְלֶבֶרת בְּבְל-דְּרְבְיו וְלִשְׁמֹר 58

36. בְּבֹל אֲשֶׁר דָּבֵּר сообразно со вспми тими, что говорили, т. е. но словамъ Своимъ. בְבַר въ н. (דְבַר) Perf. Пі. осн. דָבַר.

37. יששנו Impf. c. Suff. осн. שטבו.

 יַּבְרִי אָלֶה וְהָלֶּיוּ וּמִשְׁפָּאִיוּ אֲשֶׁר אִנְּהְ, אֶת־אֲבֹתִינוּ: וְוְהְיוּ זְּבְרִי אֵלֶה אֲשֶׁר הִתְהַנֵּנְתִּי לִפְנִי יְהֹנְה, קְרֹבִים אֶל־יְהֹנְה אֲשֶׁר הִתְהַנַּנְתִּי לִפְנִי יְהֹנְה, קְרֹבִים אֶל־יְהֹנְה וְמָשְׁפֵּט עֲבּה וֹמִשְׁפַט עֲבָהוֹ וּמִשְׁפַט עַבּה וֹמִשְׁבָּט עַבְּהוֹ וּמִשְׁפַט עַבּה וֹמִי הָאָרֶץ כִּי 60 יִשְׂרָאֵל הְבַר־יוֹם בְּיוֹמְוֹ: לְמֵעַן הַעַת כְּל־עַמֵּי הְאָרֶץ כִּי 61 יְהוֹיְה הִנְּא הָאֶלהִים אֵין עוֹר: וְהִיְּה לְבַבְּכֶם שָׁלֵם עָם

иредставляють собою предложенія обстоятельственныя. לְבַבֵּנוֹ פּז то время какз сердца наши будутз обращены къ Нему, т. е. покуда наши сердца — ; לְּכֶּר בְּּבְלֹ־דְּרְבִיוֹ פּז דְּרַבִיוֹ פּז דְּרַבְיוֹ פּז то время какъ мы будемъ ходить встыи путями Его, т. е. нокуда будемъ ноступать но встыь Его зановъдямъ; לְשֵׁבוֹר נִצְּוֹרְיִוֹ פּז то время какъ будемъ соблюдать Его повельнія п т. д.

- 59. לֵעשׁוֹת מִשְׁבְּמֵל יִשְׂרָאֵל имобы Госнодь твориль правду рабу своему, т. е. царю Соломону и народу его Исраилю, т. е. чтобы Госнодь быль милостивъ (срав. ст. 49) къ царю и къ народу, но такъ, чтобы тотъ и другой были достойны Божіей милости. דַבר־יוֹם בְּיוֹמֵל בּיוֹמֵל בּיוֹמֵל מּטִית מוּשׁנִים מוּשְׁנִים מוּשׁנִים מוּשׁנִים מוּשׁנִים מוּשְׁנִים מוּשְּיִים מוּשְּים מוּשְיִים מוּשְּים מוּשְים מוּשְּים מוּשִּים מוּשִּים מוּשְּים מוּשְּים מוּשְּים מוּשְּים מוּשִּים מוּשְּים מוּשִּים מוּשְּים מוּשִּים מוּשְ
- נודיה לבבכם אֱלֹהֵינר Словани этими благочестивый царь снова возвращается къ желаніямъ, высказаннымъ инъ въ стихъ 59 о формъ Perf. для выраженія экелательнаго наклоненія см. § 126 в, Прим. 1, стр. 483. בְּיִבְיִר וֹנִר וִנְרִי וֹנִר וֹנִי וֹנִייִי וֹנִי וֹנִייִי וֹנִי וֹנִיי וֹנִי וֹנִיי וֹנִי וֹנִייִי וֹנִי וֹנִי וֹנִיי וֹיִיי וֹיִי וֹיִינִיי וֹיִי וֹיִי וֹנִייִי וֹיִינִי וֹנִייִי וֹינִיי וֹנִינִינִי וֹנִייִינִי וֹיִינִייִי וֹיִייִי וֹנִייִי וֹינִייִי וֹיִייִי וֹיִייִי וֹיִיי וֹנִייִי וֹנִייִי וֹיִיי וֹיִיי וֹנִייִי וֹנִיי וֹנִיי וֹנִיי וֹייִי וֹיִייִי וֹנִייִי וֹיִיי וֹנִייִי וֹיִיי וֹנִייי וֹנִייִיי וֹנִייי וֹנִייִי וֹיִיי וֹנִייי וֹנִייִי וֹיִיי וֹנִייי וֹנִייי וֹייִי וֹיִיי וֹינִיי וֹנִייי וֹנִייִי וֹי וִייִי וֹיִיי וֹינִיי וֹנִייי וְנִייי וֹנִייי וֹיִיי וֹיִיי וֹנִייי וְנִייי וֹיִייִי וֹיִיי וֹנִייי וֹנִיי וֹייי וֹנִייי וֹנִייי וֹנִייי וֹייי וֹנִיי

יְהוֹה אֱלֹהֵינוּ לְלֶכֶרת בְּחְקִיוּ וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתְיוּ בֵּיוֹם הַנֶּוְדֹּ:

יְהוֹה אֱלֹהֵר וְבְלֹּיִשְּׁלְמִים אֲשֶׁר וְבַח לִּפְנֵי יְהוֹה: וַיִּיְבַּח שְׁלִמִים אֲשֶׁר וְבַח לִיהוֹה בְּקְר עֶשְׂרִים שְׁלֹמֹה אֵת זֶבַח הַשְׁלְמִים אֲשֶׁר וְבַח לֵיהוֹה בְּקְר עֶשְׂרִים וֹשְׁלִמִים אֶלֶּךְ וְיִהְנְבוּ אֵת־בִּיּר בִּיתֹם שָּלֶךְ וְבְלֹּיְבְּנֵי יִשְּׂרָאֵל: בֵּיוֹם הַהוּא קְדַשׁ הַפֶּעֶּךְ וֹבְי יִשְׂרָאֵל: בֵּיוֹם הַהוּא קְדַשׁ הַפֶּעֶּךְ שְׁב אֶת־מוֹךְ הַוֹּבְי הַשְּׁלְמֵים כִּי־מִוְבַּה הַמְּלְרָה וְאֶת־ הַפְּנִי יְהוֹּה נְשְׁר וֹמָב הַשְׁלְמֵים כִּי־מִוְבַּה הַמְּלֹרְה וְאֶת־ הַפְּנִי יְהוֹּה נְשִׁר לְפְנֵי יְהוֹּה נְשְׁר וְשְׁבֵּה וְשָׁר הִיְמִיּה וְמִיר וְמִיר וְמִיר וְמִיר וְמִיר וְמִיר וְמִבְּר וְמִיּר וְמִבְּר וְמִיר וְמִיר וְמִּיר וְמִיר וְמִיר וְמִּיר וְמִיר וְמִילְרה וְמָשְׁר וֹבְּנִי יְהוֹרה נְמִין מֵוֹבְי הִוֹנְיִר וְמִילְרה וְמָשְׁר לִפְנֵי יְהוֹרה נְמִין מִוֹבְי וְמִילְרה וְמִילְרה וְמִיּנְת וְמִינִי וְהוֹרה נְמִשׁר לִפְנֵי יְהוֹרה נְמִין מִוֹבְי וְתִּר וְמִים מְמִים מִי וְהוֹרה נְמִין מִוֹר וְבִּי וְתִּיִים וְמִיר וְמִינִי וְהוֹים וְמִין מִוֹבְי וְתִּיִּי וְמִיר וְמִינִי וְהוֹיך וְמִין מִוֹבְי וְמִיי וְהוֹים בְּיִי וְמִּיְר וְמִין מִוֹנְי וְתִּיִי וְמִיי וְתִּיִי וְמִין מִיוֹבְי וְמִיי וְתִּיִי וְמִין מִיוֹבְיִי וְמִי וְמִיי וְתִּיִי וְמִיי וְתִּיִי וְמִין וְיִיִּיְיִיִים בְּיִי מְיִי וְתִּיִי וְמִיי וְתִּיְיִים וְמִיי וְמִיי וְתִּיִי וְמִיי וְמִי וְמִיי וְמִיי וְתְיִים בְּיִי וְתִּיי וְתִּי וְמִי וְיִבְי וְתְּיִים וְיִים בְּיִי וְתִּיְיִים וְמִיים וְיִייִים בְּיִי וְמִיים מְיִיים מְיִים בְּי וְבְּיִים מְיִים מְיִים וְיִים בְּיִיים בְּיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים וְיִים בְּיִים מְיִים מְיִים מְיִים בְּיִים וְיִים מְיִים מְיִים מְיִים וְּיִים מְיִים מִיים מְיִים מְיִים מְיִים מִים בְּיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים וְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיִים מְיים מְיִים מְיִים מְיִים מְי

ложенія: יְהְיִהְ מֹל הֵינָן да будетт ваше сердце вполнъ предано Богу — ходя (т. е. живя, поступая) по законамт Его и соблюдая Его заповъди (Эв. § 137 с), т. е. выражая преданность Богу на дълъ, соблюдая Его святыя заповъди. — בּיִּלְם הַיָּה какт въ этот день, т. е. всегда какъ нынъ, когда вы соединены со мною однивъ чувствомъ любви и преданности Богу.

- 63. אֶלֶּךְ פּדּ которую (т. е. въ жертву благодарственную) онг принест Господу двадцать двъ тысячи штукт крупнаго скота.— יַחְבְּכֵר и такимт образомт (§ 135, 1, стр. 582) освятили (inauguraverunt)—.

65 הַפְּנְחָה וְאֵת חֶלְבֵי הַשְּׁלְמִים: וַיַּעֵשׁ שְׁלֹמֹה בְעֵת־הַהִּיא אֶת־הָהָג וְכְל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ לְהָל נְּדוֹל מִלְבוֹא הַמְת עַד־
נַחַל מִצְרַיִם לְפָנִי יְהֹוְּדֹה אֱלֹהֵינוּ שִׁבְעַרת יְמִים וְשִׁבְעַרת
נַחַל מִצְרַיִם לְפָנִי יְהֹוְּדֹה אֱלֹהֵינוּ שִׁבְעַרת יְמִים וְשִׁבְעַרת
מַּלְבוּ עִשְׂר יְוֹם: בִּיוֹם הַשְּׁמִינִי שִׁלַח אֶת־הָעָם
וַיְבְרָבוּ אֶת־הַמָּלֶךְ וַיֵּלְכוּ לְאֲהֲלֵיהֶם שְׂמַחִים וְמוֹבֵי לֵב

עמי של מה – אֶת־הֶחְג עמי и дълал въ то время Соломонъ праздникъ — и праздновалъ въ то время Соломонъ освящение храма. — и предвижать въ предъидущемъ הַחָּג עמּוֹ (предвикать въ предъидущемъ הָחָג עמּוֹ עמוֹ עמוֹ (предвикатъ въ предъидущемъ קַהְר בָּרוֹר (праздновалъ). קַהָר בָּרוֹר בַהַל בִּוֹיִם – בִּרֹיִשְׁרָאֵל אַבּוֹי начиная съ Эмава (города въ Сиріи) до ръки Египетской (Нила). Слова эти относятся къ בָּרוֹל בִּרוֹל בַּרוֹל בַרוֹל בַּרוֹל בַּרוֹל בַּרוֹל בַּרוֹל בַּרוֹל בַּרוֹל בַּרוֹל בַרוֹל בַרוֹל בַּרוֹל בַרוֹל בּרוֹל בַרוֹל בּרוֹל בּרוֹל בּרוֹל בּרוֹל בּרוֹל בּרוֹל בּרוֹים בּרוֹל בּרוֹים בּרוֹל בּרוֹל

66. לְדָרָד Perf. Пі. осн. לְדָרָד — לְדָרָד Давиду (которому обътовано было построеніе храма при его сынъ).

10. Объ Ахаавъ, царъ Самарійскомъ, и женъ его Іезавели.

1 Ц. ХХІ.

וַיְהִי אַחַר הַדְּכָרִים הָאֵלֶּה כֶּרֶם הְיָה לְנֶבוֹת הַיִּיְרְעֵאלִי וּ

אַשֶּׁר בְּיִזְרְעָאֵל אֵצֶל הֵיכֵל אַחְאָב מֶלֶךְ שִׁמְרְוֹן: וַיְדַבֵּר צ אַחְאָב אֶל־נְבוֹרת לֵאמֹר הְנָה־לִּי אֶת־בַּרְמְךּ וִיְהִי־לִּי לְנֵן־ יָרָק בִּי הוּא קָרוֹב אֵצֶל בֵּיתִי וְאֶתְנָה־ לְךְּ תַּחְתָּיו כֶּּרֶם מוֹב מִפֶּנָוּ אָם מוֹב בְּעִינִיךְ אֶתְּנָה־לְּךְ כֶּכֶךְ מְחִיר וֶדְה:

ויאפֶר נְבוֹרת אֶל־אַהְאָב הְלִילְה לִּי מֵיְהוֹרָה מִתְּתִי אֶת־ 3

ַנְחֲלֵׂרת אֲבֹתִי לֶךְ: וַיְבֹא אֲחְאָב אֶל־בֶּיתוֹ סֵר וְזְעֵךְּ עַלֹּ־ 4 הַדְּבָר אֲשֶׁר־דִבֶּר אֵלְיו נְבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי וַיֹּאמֶר לְא־אָתֵּן לְךְ אֶת־נַחֲלַרת אֲבוֹתֵי וַיִּשְׁכַּב עַל־מִשְּתוֹ וַיַּפֵּב אֶת־בְּנִיוּ

וְלֹא־אָכֵל לֶחֶם: וַתְּבֹא אַלִיו אִיזֶבֶל אִשְׁתְּוֹ וַתְּדַבֵּר ז

אַלִיו מַה־זֶּה רְוּחֲךּ בְּרָה וְאֵינְךְ אֹבֵל לְחֶׁם: וַיְדַבֵּר

צְּלֶינָה כִּי־צְּדַבֵּר אֶל־נְבוֹת הַיּוֹנְרֵעֵאלִי וְאַבֵּר לוֹ הְּנְה־לִּי בֶּרֶם אֶּרְבִּי אֶתְּדֹּר אֶתְּנִה לְּדְּ בֶּרֶם אֶתְּבִּי אַתְּדֹּר אֶתְּנִי וְנִאֹמֶר אִלְיוֹ מִאֹמֶר אִלְיוֹ וְיֹאמֶר לֹא־אָתֵּן לְדְּ אֶת־כַּרְמִי: וַתִּאמֶר אֵלִי אַתְּי בַּרְמִי: וַתִּאמֶר אֵלִי קוֹם אִינֶבֶל אִשְׁתוֹ אַתְּה תַּעֲשֶׂה מְלוּבְה עַל־יִשְׂרָאֵל קוֹם אֵכְלּר לָהֶם וְיִמֵּב לְבֶּּךְ אֲנִי אָתְּוֹ לְדְּ אֶת־בֶּּרֶם נְבוֹת בְּהֹתְבִּוֹ וְמִבְּתֹּב בְּפְּבְּרִים בְּשְׁתְּבֹּי וְאָלְרִים וְאָלֵר בְּהְתְבִּוֹ בְּתְּעִבְּרִים אֶשֶׁר בְּהְעִבוֹ בְּהְתִּבְוֹ לֵּאבְיִר וְהִשְׁיִבוֹ אָרִי בְּהְוֹת בְּרִאשׁ הְעָם: וְהִשִּׁיבוּ אַרִּי בְנִוֹת בְּרִאשׁ הְעָם: וְהִשִּׁיבוּ שְׁנִים אֲלְהִים בְּנִים אָלְהִים בְּנִים אָלְהִים בְּנִים אָשֶׁר שִׁלְהָה אֵלִיהֶם אִינָבִי בְּלִיעֵל נָנְהוֹ וְיִעְרָהוּ וֹיִעְרָהוּ וְנִמְלִר וְהִוֹּבִים בְּעִירוֹ בְּאֲשֶׁר שְׁרִוֹה אֲלִיהֶם אִינָבִי בְּעִירוֹ בְּאֲשֶׁר שְׁרִוֹם אֲשֶׁר בְּתִוֹב בְּמִיבְרִם אֲשֶׁר שְׁרִוֹב בְּמִיבוֹ אֲשֶׁר שְׁרִוֹב בִּמְבְּיִם אֲשֶׁר בְּתִוֹב בְּעִירוֹ בְּאֲשֶׁר שְׁרִוֹב בְּמִיבוֹ אֲשֶׁר בְּתוֹב בַּמְבְּרִים אֲשֶׁר שְׁרִוֹב בְּמִיבׁים אֲשֶׁר בְּתוֹב בַּמְבְּרִים אֲשֶׁר שְׁרִוֹב בְּמִבְּרִים אֲשֶׁר שְׁרִב בַּמְבְּרִים אֲשֶׁר שְׁרִוֹב בְּבְּבְּתִים אֲשֶׁר בְּתוֹב בַּמְבְּרִים אֲשֶׁר שְׁרִוֹב בְּשְׁרִים אֲשֶׁר בְּתוֹב בַּמְבְּרִים אֲשֶׁר שְׁלִבְים אָּבֶר בְּתוֹב בַּמְבְּרִים אֲשֶׁר שְׁלְהָה אֲלִיהָם בְּבִּיבִּים אֲשֶׁר בְּתוֹב בַּמְבְּרִים אֲשֶׁר שְׁלְהָה אֲלִיהָם בְּתִיב בְּתִּבְּרִים אֲשֶׁר שְׁרִב בַּמְבְּרִים אֲשֶׁר שְׁרִוֹב בְּבְּבְּרִים אֲשֶׁר שְׁרִוֹב בְּבְּבְּבִים אָבֹים אָּבְירִים אֲשֶׁר בְּתוֹב בַּבְּבְּבִים אֲשֶׁר שְׁרִוֹב בְּבְּבְּיִים אְשָׁר שְׁרוֹב בַּבְּבְּרִים אְשֹּר שְּרוֹב בְּבִּבְּרִים אְשֹׁר שְׁרִים בְּבִּבְירִים אְשֹׁיר בְּבוֹב בְּיבְיבִים אָב בְּבְיבְים אִבּיר בְּבִּים בְּבִּבְיתוֹם אָּבְיר בּבּבְּבְּים אִים בּיּבְּים בּים בְּבִּים בְּיבּים בְּבִּים בּיוֹי בְּיוֹב בְיוֹבְים בְּיוֹבְים בְּבְּבְּיים בְּיים בְּיִיים בְּבְּיים בְּבִּים בְּייִיי בְּיִיים בְּבְּבְּבְּים בְּיוֹיי בְּבְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּעְיבְּיוֹי בְּבְּיוֹי בְּבְּבְיוֹיי בְּבְּבְים בְּיוֹי

Гл. XXI, 2. בֶּקֶרְ מַהִיר נֶה дении ининость его, т. е. по его цъпности, сколько онъ стоитъ. הו ниветъ здъсь значение родит. пад.

^{4.} בסיז, § 67, Прим. 8.

^{6.} לַצְּבֶּר אֵבֶּיר עוֹרָבֵּר אֵבֶּיר и онг сказал ей. О пропускъ לַצְּבֶּר אֵבֶּיר וּ וּרָבַר אֵבֶיר פּגָּיה см. замѣч. къ Б. 41, 17. — Касательно частицы פָּי см. замѣч. къ Б. 22, 16; касательно Ітрf. אַרַבָּר אָרָבָּר פּאָבָּר, \$ 127, 4, c. — אָרַבְּר אָרָבּר, къ 1 Сам. 19, 11

^{7.} אַבְּה עַל־יִשְׂרָאַל מּה תְּעָשָה בְּלּבְּה עַל־יִשְׂרָאַל מּה мы теперь продолжай держать царство, быть какъ подобаетъ царю (не роияя себя), что касается тебя, я же— (tu nunc, quacso, regnum exerceas), § 137, Прим. 2.— תְּעָשָה exerceas, § 127, 3.

^{10.} יבר וכר וכר וויער וויער

עירוֹ, см. замвч. къ 1 Сам. 20, б. — אָטֶר הַיּשָׁבִים которые экившіе были, т. е. жили.

^{12.} Слова 12 стиха не выражають новаго дъйствія, но служать только къ объясненію предындущаго предложенія въ ст. 11 רְּצָעֵשׁוּ וֹנְרִי׳ 1, потому, въ стихъ 12 употреблены формы Проги. соверш. времени

וְהֹשִׁיבוּ אֶת־נְבוֹרת בְּרֹאשׁ הְעֲבוּ: וַיְּבֹאוּ שְׁנֵי הְאֲנְשִׁים 13 בְּנִי־בְלִיַעֵל וַנִּשְׁבוּ נָגְהוֹ וַיְעָדְהוּ אֵנְשֵׁי הַבְּלִיַעַל אֶת־נְבוֹת בְּנִי הְנְעִי הַבְּלִיַעַל אֶת־נְבוֹת נֶנֶד הְעָם לֵאמר בַּרַךְ נְבוֹת אֱלֹהִים וְמֵּלֶךְ וַיְּצִיאָהוּ בְּהוּץ נָנֶד הְעָם לֵאמר בַּרַךְ נְבוֹת אֱלֹהִים וְמֵּלֶךְ וַיְּצִיאָהוּ בְּהוּץ

לַעִיר וַיִּסְקְלָהוּ בְאַבָנִים וַיִּבְּתֹ: וַיִּשְׁלְהוּ אֶל־ אִיזֶבֶל לֵאמֶר 14

קַפַּל נְבוֹת וַיִּמְת: וַיָּהִי בִּשְּׁמֹע אִיזֶבֶל כִּי־סְבַּל נְבוֹת 15 וַיְּמֵת וַתֹּאמֶר אִיזֶבֶל אֶל־אַהְאָב קוּם רֵשׁ אֶת־בֶּּרֶם נְבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי אֲשֶׁר מֵאֵן לֶתֶת־לְּדְּ בְבֶבֶּן כִּי אֵין נְבוֹת חֵי

בִּי־מֵרת: וַיְּהִי בִּשְׁמֹעַ אַחְאָב בִּי מֵרת נָכִוֹרת וַיָּקְם אַחְאָב 16 לָרֶדֶת אֶל־כֶּרֶם נְבוֹת הַיִּזְרְעָאלִי לְרִשְׁתּוֹ:

וַיְהִי דְּבַר-יְהֹוָה אֶל-אֵלִיְהוּ הַתִּשְׁבִּי לֵאמְר: קוּם רֵד 18.17 לִקְרַאת אַהְאָב מֶלֶדְ-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּשִׁמְרִוֹן הָנֵּדִּהְ בְּבֶּרֶם

נְבוֹרת אֲשֶׁר-יְרֵד שָׁם לְרִשְׁתְּוֹ: וְדִבַּרְתָּ אֵלְיו לֵאמֹר כֹּה 19 אָמֵר יְהֹוָה הַרְצַחְתְּ וְנַם־יָרֶשְׁתְּ וְדִבַּרְתָּ אֵלְיו לֵאמֹר בֹה

(Perf.), изъ которыхъ первая (মুনু) не имѣетъ союза: жители города сдѣлали такъ, какъ имъ приказано было царицею Іезавелью: они объявили постъ и т. д. Эв. 346~a.

13. בוריץ לְעִיר за городг. Это же выраженіе имѣетъ значеніе п за городомя (Быт. 24, 11). Послѣ глаголовъ движенія довольно часто встрѣчается болѣе полная группа предлоговъ, пменно: אַל בְּוֹרוּץ לְיִי (Ч. 5, 3. 4. Вт. 23, 11). Срав. Франц. hors de la ville (за городъ за городомя), § 154, 2, а. b.

18. יבה בֶּבֶבֶם ני онг вт виноградникть Навувел (ср. Б. 18, 9). Эв. 299 а. אָמֵר יְהוֹה בִּמְלְבִים אֲשֶׁר לֵלְקוּ הַכְּלְבִים אֶת־דֵּם נְבוֹת 20 יְלֹקוּ הַכְּלְבִים אֵת־דֵּמְה נַם־אָתְּרוֹ: וַיֹּאטֶר אַחְאָב עָל־בּע בִּילְבִים אַרִּידְמְה נַם־אָתְּרוֹ יַעַן הִּתְמַבֶּוְךְּ אֵלִיְהוּ הַמְצְאתִי יַעַן הִּתְמַבֶּוְךְּ אַלִּיְהוּ הַבְּעִרתִּי יְתְּוֹה: הִנְיִ מִבִיא אֵלֶיךְ רְעָה וּבְעַרתִּי לְאַחְאֶּב מַשְׁתִּין בְּקִיר וְעָצוּר וְעָזוּב 22 בִּישְׂרָאֵל: וְנְתַתֵּי שֶּׁרִי אֶל־הַבַּעַם אֲשֶׁר הִבְעַבְּהְ וַבְּעִבּי וְמְבִּרְכִי בִּיִשְׁרָאֵא בָּן־אָחִיּ, אֶל־הַבַּעַם אֲשֶׁר הִבְעַבְּהְ וַמְּחֲמִא וּבְּרָבִי בִּיִשְׁא בָּן־אָחִיּ, אֶל־הַבַּעַם אֲשֶׁר הִבְעַבְּהְ וַמְחַמִּא וּבְּרָבִי בִּיִּישָׁא בָּן־אָחִיּ, אֶל־הַבַּעַם אֲשֶׁר הִבְעַבְּהְ וַמְּחֲמִא

тельный отвъть. Оно необыкновенно выразительно своей краткостью, могло же бы быть, но съ меньшей выразительностью, замънено вопросительною частицею בּרֵלֵי: — какг? ты умертвили и, ви добавоки, завладъли (quid? homicidium fecisti, homicidiique crimen auxisti rapina? Маур.), § 153, 2 (Срав. 1 Сам. 2, 27. Іовъ 41, 1).— אַכָּרִרָּ בַּבּרַבְּיַךְ בַּבּרַבְּיַךְ בַּבּרַבְּיַרָּ בַּבַּרְרַבַּ אָבֶּרָרָם אָבֶּירָ בַּבּרַבְּיַרְ בַּבּרַבְּיַרְ בַּבַרְרַבְּיַרָּ בַּבּרַבְּיַרְ בַּבּרַבְּיִבְּירָ בַּבּרַבְּיִבְּיִרְ בַּבּרָבְּיִרְ בַּבּרַבְּיַרְ בַּבּרַבְּיַרְ בַּבּרַבְּיבָרְ בַּבּרַבְּירָ בַּבּרָבְּיַרְ בַּבּרָבְּיַרְ בַּבּרָבְּיִרְ בַּבּרָבְּיִרְ בַּבּרָבְיּבָּרְ בַּבּרַבְּירָ בַּבּרַבְּיִרְ בַּבּרָבְיּבָרְ בַּבַרְיּבָּרְ בַּבּרָבְיּרָ בַּבּרָבְּיּ בַּבּרִי בַּבּרָבְיּרָ בַבּרִי בַּבּייּ בּיּיּיִי בּיּיִייִי אַרָּיִי בַּבּרִי בַּבּרָבּי בַּבּרַבּי אַרָּייִ בַּבּרִי בַּבּרִי בַּבּרָּבְּירָ בַּבּרִי בַּבּי אָבָּייִ אַרָּי בַּבּרָי בַּבּרִי בַּבּיי אַרָּייִי אַרָּי בַּבּרָּבּי בּיּבּיי בּיּיי בּיּיי בּייּי בּיּייי בּייי בּייּיי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייּי בּייי בּייי בּייּי בּייי בּייי בּייי בּייי בּיּיי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייּי בּיי בּייי בּיי בּייי בּיי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּיי בּייי בּייי בּיי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּייי בּיי בּייי בּיי בּייי בּי

- 20. מצאתי я нашель тебя, § 121, Прим. 2.
- 21. מֵבִיא או מֵבִי אוֹ, § 76, 2, f. אָבִיא אוּ אָבִי אָבָי אוּ, § 76, 2, f. אָבִיא אַבָּי, LXX T.: כּטֹפְסיעדמ דּפָסֹכָ דכּנֹעָסי, о человѣкѣ ничтожномъ (здѣсь вѣроятно אוּ малолѣтнихъ дѣтяхъ). אָצוּר וְעָזּרִב запертый и оставленный на свободѣ рабъ и свободный человѣкъ. Общій смысль: истреблю до послѣдняго (Вт. 32, 36).
- 22. Іеровоамъ и Вааса были цари Пераиля, которыхъ родъ былъ истребленъ Господомъ за невъріе (Гл. 14 и 16, 1 и д.). אָל־הַבֶּעַם הַכּעָם הַּבּעָם הַבּעָם ווּשׁבּים ווּשׁבּים ווּשׁבּים ווּשׁבּים ווּשׁבּים ווּשׁבּים ווּשׁבּים ווּשׁבּים הוּשׁבּים ווּשׁבּים הוּשׁבּים הוּשְבּים הוּשׁבּים הוּשׁבּים הוּשׁבּים הוּשׁבּים הוּשִבּים הוּשִּים הוּשִבּים הוּשִבּים הוּשִבּים הוּשִבּים הוּשִבּים הוּשִבּים הוּשבּים הוּשבים הוּשבים

^{19.} הַרְצַהְתְּ ונרי interrogativum предполагаеть здысь утверди-

- את-ישׂראל: וְגַם-לְאִיזֵבֵל דָבֵר יְהוֶֹדה לֵאמֶל הַבְּלְבִים 23
- יאבלו את-איובל בהל יורעאל: המרע לאַהְאָב בְּעִיר 24
- יאקלו הַבְּלְבֵים וְהַפֵּרת בַּשְּׂדֶה יִאבְלוּ עוֹךּ הַשְּׁמֵים: וַיְהִי 27 בִשְׁמֹעַ אַהְאָב אֶת־הַבְּבָרִים הָאֵלֶּרה וַיִּקְרַע בְּנְדִיוֹ וַיְשֶׂם
- שק על-בשרו ויצור וישבב בשק ויחלד אם: ויהי 28
- בַּר-יְהוְּהֹ אֶל-אֵלִיָּהוּ הַהְּשְׁבִּי לֵאמֹר: הַרְאִירָת בִּי־נִכְנֵע פּ אַהְאָב מִלְפָנִי יַעַן בִּי־נִכְנַע מִפָּנִי לְא־אָבִי הָרָעָה בְּיִמִיו בִּימִי בְנוֹ אָביא הַרֶעָה עַלּ־בִּיתוֹ:

III.

Статьи поэтическія.

О форм'в Еврейской поэзін.

- 1. О томъ, въ какой стенени Еврейскій поэтическій языкъ отличаєтся этъ прозы, въ лексическомъ и грамматическомъ отношеніяхъ, см. Еврейск. Грамм. § 2, 5. Подробныя свѣдѣнія относительно Еврейскаго ривма изложены въ сочиненіяхъ Лоута (Lowth's, praelect. de sacra poesi Hebraeorum. XIX, стр. 365 изд. Михаэлиса, стр. 205 изд. Розенмоллера), Де Ветте (De Wette's, Commentar über die Psalmen (стр. 42 и далѣе 5 изд.) и Эвальда (Ewald's, Die Dichter des Alten Bundes, I, стр. 91 и далѣе); здѣсь же мы ограничимся изложеніемъ законовъ Параллелизма, составляющаго отличительную черту риомическихъ формъ Еврейской поэзіп.
- 2. Внъшняя форма Еврейской поэзіи не состопть ни въ особенномь количественномь, или тоническом размъръ, какъ въ классической, или нашей ноэзіи, ни въ размъръ силлабическомь, какъ цапр. въ поэзіи Французской, но въ особенномъ сопоставленіи предложеній, риомически между собою связанныхъ и соотвътствующихъ одно вругому.
- 3. Простая Еврейская строфа (называемая обыкновенно стихомъ, versus), состоить изъ двухъ небольшихъ стиховъ, соотвътствующихъ одинъ другому по содержанію и по формъ, и потому называется обыкновенно двустишіемъ (distichon), ривмирующіе же между собою стихи ея—

^{23.} См. 22, 38. 2 Ц. 9, 30 п далъе.

^{29. 128,} см. замѣч. къ стиху 21-иу.

членами. Отсюда размёръ этотъ получилъ названіе параллелизма членово (parallelismus membrorum). По своему качеству, параллелизмъ бываетъ трехъ видовъ:

1) такъ называемый Parallelismus synonymicus (парадлелизмъ синонимическій), когда оба члена такъ называемаго стиха выражаютъ ту же мысль, по только другими словами. Въ этомъ парадлелизмѣ соотвѣтственныя слова его членовъ иногда занимаютъ то же мѣсто какъ въ первомъ, такъ и во второмъ членѣ стиха, напр.

Что такое человѣкъ, что Ты номпишь о иемъ, И сыпъ человѣка, что Ты обращаешь на него вниманіе?

Отъ грознаго слова Твоего онт (воды) бъжали Отъ громоваго Твоего голоса утекли.

Иногда въ немъ повторяется та же мысль, но слова, ее выражающія, не соотвітствують одно другому въ обоихъ членахъ своимъ разміщеніемъ, напр.

Небеса повъствують о величін Бога П о дъяпін рукъ Его говорить твердь.

(Пс. 104, 4). Чаще, однако, бываетъ, что повторяется во второмъ членъ вообще мысль, высказанная въ первомъ, но не посредствомъ спнонимовъ (Пс. 8, 6. 7. 8. 29, 11. 71, 9—11. 13, 14). Къ спнонимическому параллелизму припадлежатъ также: 1)-тъ стихи, въ которыхъ второй членъ повторяетъ только одну часть перваго члена, напр.

ווe. אַנְיעֵי בַּיִּתְ בְּבַית בּיָת בְּיַת בְּיִת בְּיַבְיּת בְשְׂדֶה יַקְרֶיבוּ

Горе сплачивающимъ домъ съ домомъ, Поле съ полемъ сближающимъ.

(ст. 14. Пс. 8, 4. 139, 74), 2) въ которыхъ глаголъ первого члена пропускается во второмъ, напр.

Господи, судъ Твой царю дай И правду Твою сыну царя.

Да судить народъ Твой по правдѣ И бѣднихъ Твоихъ по закону.

(ст. 3. 5. 6. 8. 13. 104, 4. 16. 19. Пс. 14, 4. 5. 8. 11), 3) выкоторыхъ глаголъ находится только во второмъ членъ (Суд. 15, 16), п наконецъ 4) въ которыхъ мысль, выражаемая въ одномъ изъ двухъ членовъ, получаетъ полное разъяснение только въ другомъ членъ, напр.

Воздайте Богу, сыны Божін, Воздайте Богу славу и могущество.

Синонимическій параллелизмъ Еврейской поэзій необыкновенно разнообразень п принадлежить къ самымъ употребительнымь.

2) Parallelismus antitheticus (параллелизмъ антитетическій), когда мысль перваго члена разъясняется противоположнымь понятіемъ, высказываемымъ въ членъ второмъ, напр.

Душа сытая гнушается сотами: Душъ голодной все горькое сладко.

- (14, 11, 15, 1). Этотъ родъ парадлелизма встръчается гораздо ръже предъидущаго; встръчается же онъ довольно часто въ Притчахъ царя Соломона. Сюда относятся: Пс. 19, 7 п Ис. 5, 11. 12.
- 3) Parallelismus syntheticus (параллелизмъ синтетическій), когда второй членъ представляетъ собою пе только повтореніе понятія перваго члена, по прибавляетъ къ нему повую мысль, такъ, однако, что этимъ не нарушается ни взаимная соотвѣтственность конструкціи, ни взаимное соотвѣтственное построеніе предлаженій въ обоихъ членахъ, напр.

Законъ Бога совершенъ, возстановляющій духъ (человѣка) Правила Бога вѣрны, умудряющія перазумнаго.

(ст. 9. 10. 11. Пс. 104, 15. 19).

4. Обозначенная нами соотвётственность понятій между членами стиха не всегда, однако, имѣеть мѣсто въ священной Еврейской поэзіп. Она обладаеть, кромѣ того, такимъ риомическимъ параллелизмомъ, по которому понятія въ членахъ стиха пе новторяются въ томъ пли другомъ видѣ, но слѣдуютъ одно □ другимъ въ обоихъ членахъ, отдѣляющихся одинъ отъ другаго риемической цезурой, напр.

Ибо еще нѣтъ слова у меня па языкѣ, И вотъ, Господи, Ты уже знаешь оное вполнѣ.

> Кто это, помрачающій (Мое) опредѣлепіе Словами безъ разума?

ֶּאֶזְרדנָא כְנֻכֶּר חֲלָצֶיִּךּ 3: « וְאֶשְׁאֶלְדִּ וְהְוֹדִיעֵנִי:

Препояши, какъ мужъ, твои чресла И я спрошу тебя, а ты объясии миъ.

- (Пс. 8, 9. 10. 104, 8). Поэтпческая форма, въ этомъ случав, отличается отъ прозаическаго изложенія только тёмъ, что предложеніе, которое оставалось бы въ прозв пераздвленнымъ, въ поэзіп раздвляется на двв соразмврныя части.
- 5. Двучленные стихи преобладають въ книгъ iова и въ Притчахъ; ими также написана значительная часть Псалмовъ. Но въ послъднихъ и также въ книгахъ Пророковъ встръчаются стихи, состоящіе изъ трехъ, четырехъ п болъе членовъ.

Трехиленные стихи (tristicha) состоять или изъ трехъ параллельныхъ синонимическихъ членовъ, напр.

ווכ. 1, 1: בְּשָׁצֶר וְלָּא הָלַן בְּעֲצֵּת וְשְּׁעִים לָּא עָמֶר וּלָּא הָלַן בְּעֲצֵּת וְשְׂעִים הַלָּא עָמֶר וּבְּרֶרָךְ הָשָּׁבִים לָּא עָמֶר בּישִׁב לֵּא יִשֶּׁב:

Благо челов'єку, который не поступаеть по сов'єту печестивыхъ. И на путь грашныхъ не становится И въ зас'єданіи насм'єшниковъ не зас'єдаетъ.

(Пс. 14, 13. 17. Пс. 72, 15. 16. 17), или — изъ двухъ синонимическихъ членовъ, предшествующихъ третьему несинонимическому, напр.

ווc. 19, 5: בְּכְל־הָאֶרֶץ ו יְּצָא קַנָּם וּבִּקצֵה הֲבֵל מִלֵּיהֵם יִּשָּׁמָשׁ שֵׂם־אָּחֶל בָּהֵם: По всей землё расходится ихъ отголосокъ, П до конца вселенной ихъ рёчи, Гдё солицу шатеръ поставленъ.

(ст. 7. 29, 3. 9. 72, 4. 104, 3). Четырехчленный стихъ содержить или два простые параллельные члена, папр. Ис. 11, 4. 13. 14, 14, 11, или первый членъ отвъчаеть въ немъ третьему, второй—четвертому, напр.

Hc. 14, 6:

מַכֶּה עַמִּים בְּעֶבְתֵה מַכַּת בִּלְתִּי סְרָה תְדֶה בָאֵלְּ גּוֹיִם מְרְדָּף בְּלִי חְשֵׂךְ:

Поразившій пароды во гифвѣ Ударами безъ промежутка, Властвовавшій въ ожесточенін падъ племенами Преслѣдованіемъ безъ пощады.

6. Таковы формы правильнаго параллелизма Еврейской поэзіп. Но въ пъкоторыхъ священныхъ твореніяхъ: 1) стихи состоятъ изъ пяти и болье членовъ, 2) члены превышаютъ своимъ объемомъ дляну обыкновенной составной части Еврейскаго стиха (какъ папр. Ис. 11, 11) и, наконецъ, 3) параллелизмъ является пе совершенно полнымъ и не подходящимъ подъ обыкновенныя правила. Подобными отступленіями характеризуется переходъ отъ поэзіп къ прозанческому изложенію, напр. въ Притчъ Ис. 3, 1—6 и— довольно часто у поздивйшихъ Пророковъ (у Іереміп, Іезекіпля).

Объясненные нами стихи Еврейской ноззіи слідовало бы, быть можеть, называть *строфами*, члены же — *стихами*. По въ Псалмахъ нісколько соединенных *стихов* образують обыкновенно особую *строфу* и, нотому, для избъжаній сбивчивости, мы оставили старое названіе стиха. Въ нижеслідующих статьях *илены* стиховь отділяются только акцентами, самые же стихи, независимо оть разділительнаго акцента, отділяются одниь оть другаго еще и містомь.

1. Властителямъ п народамъ, готовившимся возстать противъ помазанника Божія.

Псал. И.

זְלְאָפֹּים יֶהְנּוּ־רִיק:
 זְתְיַצְּבׁוּ בַּלְבִי־אֶּבֶּין וְרוֹוְגִים נוֹסְרוּ־יְחֲד עַלֹּ־יְחֹנְּים
 זְתְיַצְבֹר בַּלְבִי־אֶּבֶין וְרוֹוְגִים נוֹסְרוּ־יְחֲד עַלֹּ־יְחוֹנְים וְנַשְּׁלִיבָה וְעַלֹּבְיִיםוֹ:
 זְנַתְּקָה אֶת־מְוֹכְרוֹתֵיםוֹ וְנַשְּׁלִיבָה מִשֶּׁנוּ עֲבֹתֵיםוֹ:

- Пс. II, 1. קרבו Perf., קרבו Imperf. Первое имъетъ въ виду причину совершившагося дъйствія, второе его цъль: почему взволновались народы и къ чему племена человическія замышляють пустое? Далье (во 2-мъ стихъ) описывается то же изумительное явленіе въ повъствовательной формъ, дополняя сказанное въ стихъ 1-мъ и еще болье усиливая удивленіе совершившемуся.
- 2. בוֹבְרַדְיַבָּר вступають въ тъсный союзъ (собств.: садятся друго возль друга для совъщаются между собою. Глаголь יַבְיַבְּרַן живо представляеть дъйствительность совершающагося дъйствія, дополиительное же разъясненіе его принимаеть аористическую форму Perf. בוֹבְּרָר.

יושב בַּשְׁמַיִם יִשְּׂחֶק אֲׁדֹנָי יִלְעַנ־לְמוֹ:

זְּאֲז יְדַבֵּר אֵלֵימוֹ בְּאָפּוֹ וּבַחֲרוֹנֵוֹ יְבַחֲלֵמוֹ:

קאָנִי נָסַכְתוּ מַלְבֵּי עַל־צִׁיוֹן חַר־קְּדְשִׁי:

אַסַפּרְּדה אֶלֹ-חִק יְהוֹּדה אָמַר אָלֵי בְּנֵי אָתְּדה אֵנִי הַוֹּלִם זּיִּלְתָּך יִלְדְתִּיך:

אַסְּיִי אָרֶץ:
שִּׁאַל מִפֶּנִי וְאֶהְנָה וְנִיִם נַחֲלְתֶך וֹאֲחְזְתֵּךֹ אַפְסִי־אָרֶץ:

4. Следующій за симъстихь (4-іі) показываеть, что затён строптивых тщетны, ибо возстающіе противъ Божія помазанника возстають противъ Бога.—Ітря. ילעג וו ישהק выражають настоящее действіе.

5. אָ moida, затъмъ (cum in vanis conatibus persistent. Mayp.). Imp. יבהלמו וידבר обозначають будущее. § 127, 1.

- மே. Въ ст. 6 выражены пеносредственно слова Госнода.] въ формъ указываетъ на легко подразумъваемсе пропущенное предложение: вы возстаеть, въ то время какъ Я—. Стихъ 6-й, самъ по себъ, представляетъ предложение обстоятельственное (Zustandssatz). பார் значить statui, но пе unxi (LXX Т.: ச்சல் де катестаету дастельстве—, Гер.: едо autem orditus sum regem—). பார் собств. значить: лить (fundere), потомъ выливать (напр. статую), отсюда—основывать (fundare), утверждать (Дел.).
- 7. Следують слова царя. יהור וכר age, nuntiem rem secundum decretum i. e. ipsissimis quibus Jova me regem constituit verbis (Маур.). Некоторые слово יהוֹ ווֹים ווֹס וֹים (in St. constr.), по, само по себе, последиее уже обозначаеть Вожсе опредпленіе, законь.—
 О форме יִיִּלְּהִי מַּא \$ 69, 3, Прим. 1. После Пов. накл. יִּלְּהָיִי פַּר ственно следуеть Соhort. אָבְּרָיִי \$ 138, 1. אַבְּרָיִי וּ אַבְּרָיִי פַּר מֹנ מּנוֹים מּנוֹים מּנוֹים מּנוֹים מּנוֹים מּנוֹים מּנוֹים מּנִיים מּנִים מּנִיים מִּנְיים מִּנְיִים מִּנִים מִּנְיים מִּנְיים מִּנְיים מִּנְיים מִּנְיים מִּנְיים מִּנְים מִּיִּים מִּנְים מִּנְים מִּים מִּים מִּים מִּנְים מִּנְים מִּנְים מִּנְים מִּים מִינְים מִינְים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּים מִּי

- : הָלעֵם בְּשַׁבֶּט בַּרְזֶלְ כִּבְלֵי יוֹצֵר הְנַפְּצִם:
- 10 וַעַתָּה מְלָבֵים הַשְּׁבֵּילוּ הְוְסְרֹוּ שַׁבְּטֵי אֶרֶץ:
 - ו עַבְרַוּ אֶת־יְהְוָה בִּיִרְאָה וְנִילוּ בִּרְעָקָה:
- 12 נַשְּׁקוּ בַּר פֶּן־יֶאֶנַף וְתֹאבְדוּ דָּרֶךְ בִּי־יִבְעַר כִּמְעַם אַפֵּוּ אַשְׁרֵי כָּל־חָוֹםִי בְוֹ:
- 10—12. Псаломъ заключается обращениемъ Псалмонъвца къ взволновавшимся властителямъ.
- 10. בְּשָׁבִּילוּ et nunc = nunc igitur, и такт יְטַבְּר Гіф. осн. показать себя разумнымг. בְּבָר Гітіп. основы יָכַר disciplinam admittite (Маур.).
- 11. עָבְדּר וְבֵּרְ וְבֵּרְ. Повелит. накл. втораго члена עָבְדּר וְבֵּרְ. Повелительнаю наклоненія въ 1-мъ членъ донолняєть значеніє Повелительнаю наклоненія въ 1-мъ членъ радуйтесь, будіте счастливы въ вашей покорности Господу. LXX Т.: δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν φόβω, καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐν τρόμῳ.
- 12. עובר אוווים букв.: ильлуйте (προσχυνεῖσε) избранника, чтите избранника Божія (veneramini regem). Извѣстно, что уваженіе къ царю и нокорность выражались цѣлованіемъ его руки или краевъ илатья. Обыкновенно слово ב переводять словомъ сынг, что и дѣйствительно значить опо на языкѣ Халдейскомъ; но въ ст. 7-мъ этого же Исалма употреблено въ значеніи сына Евр. слово ב, и это подтверждаетъ принятое нами объясненіе иѣкоторыхъ ученыхъ, относящихъ слово ב принятое нами объясненіе иѣкоторыхъ ученыхъ, относящихъ слово ב принятое нами объясненіе иѣкоторыхъ ученыхъ, относящихъ слово ב принятое нами объясненіе иѣкоторыхъ ученыхъ, относящихъ слово принятое нами объясненіе на

2. Величіе Господа и благость Его къ человѣку.

Псал. VIII.

- יְהֹנֶה אֲדֹנֵינוּ מְּה־אַדֵּיר שִׁמְדְּ בְּבְל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר־תְּנֶרה הׁוֹרְדֹּ על-הַשָּׁמֵיִם:
- מּפֵּי עִוֹלְלִים וְיֹוְנְקִים יַפֶּדְהָּ עִוֹ לְמַעֵן צְוֹרְנֶרִיךְ לְהַשְׁבִּיר. ³ אוֹיֵב וּמְתְנַקְם:

nad. адвербіальный или ближайшаго опредъленія: ne pereatis quod ad viam, § 118, 3. — בְּמְעֵמֵ не значить. brevi, но—facile (Дел.: denn entbrennen könnte leicht (schier) sein Zorn. — הוֹמֵי בָּל блаженство всякаго — блажень, счастливъ всякій. חוֹמֵי בוֹ Stat. construct. передъ Предлогомъ, § 161 (Partic. отъ המַה).

- בּי־אֶרָאֶרה שֲׁמֶיךּ מְעֲשֵׁרה אֶּצְבְּעֹתֵיךּ יְרָחַ וְּלְוֹבָבִים אֲשֵׁר בּיבּעָרָתִיךּ יְרָחַ וֹּלְוֹבָבִים אֲשֵׁר בּיֹנְנְתָּרה:
 - בּן־אֶנְוֹשׁ בִּי־תִוְבָּרֻנּוּ וּכָן־אָדְםׁ בַּי תִפְּקְהָנוּ:
 - נְתַהַפְּרֵהוּ בֻּעָט בֵּאֱלֹתִים וְבָבָוֹר וְהָדֵר הְעַפְּרֵהוּ: 6

иредставляеть конструкцію легче, по такую, которая не оправдывается употребленіемь въ Евр. языкі корня קַּבָּה въ подобномъ значенін (קַבַּגְּי, названіе крокодила, относится къ неунотребит. אַבֶּר, — הַּרָבָּר, Суффиксъ 2-го лица, посредствомъ אָבֶּיר, принимаетъ значеніе относительнаго містоименія, § 123, 1. Прим. 1.

- 5. מְהַרְאֵבְנְיֹשׁ ונגוי quid est homo, quod recordaris ejus, et hominis filius, quod respicis eum?
- 6. באַלהִים בְּאֵלֹהִים et carere fecisti eum paullulum prae deo. Сила выраженія сосредоточена въ наркчін בַּעָם, опредъляющемъ глагольную форму הַחַּםְרֵהּ וְשָׁהַםְּרָהּ וּשְׁתַם בְּאַלֹהִים, וְסִּחְםַרָהּ פַּעָם בְּאָלֹהִים, וְסִּחְםַרָּהּ פַּעִם בְּאַלַּהִים, וְסִּחְםַרָּהּ פַּעִם בְּאַלֹּהִים, וְסִּחְםַרָּהּ פַּעָם בְּאַלֹּהִים, но справедливому замѣчанію Деляча, пе имѣетъ здѣсь ни сравнительнаго значенія (paullo inferiorem eum fecisti Deo), ни раздѣлительнаго (paullum derogasti ei divinae naturae), но имѣетъ значеніе отрицательное (paullum derogasti ei ne esset Deus). У LXX Т.: ἡλάττωρας αὐτὸν βραχύ τι παρ ἀγγέλους. Этотъ стихъ переданъ но Пѣмецки Деличемъ слѣдующими словами: und hast gemacht ihn wenig untergöttlich.—Impf. consecuti.

7	בְּטְשִׁילֵה: בְּמַעֲשֵׁי יָדֶיִך בֹּל שַׁבְּה הַהַתּדַנְלְיו:
8	צֹנֶה וַאֵּלְפִּים כְּּלֵם וְנִם בְּהַמִּוֹת שָּׁרִי:
9	צבּוֹר שָׁמִים וּדְגֵי הַיָּם עֹבֵר אָרְהוֹת יַמִּים:
10	יְהֹנֶה אֲדֹנֵינוּ מֶה־אַדִיר שִׁמְדֹּ בְּבֶל-הָאֶרֶץ:

3. П праведномъ человъкъ.

Hc. XV.

1	יון שוד:	מן בהַר	בוי-ישב	TATE	ר בַּאָּוּ	מִיינוּ	1
2	בּלְבָּדוֹ	אָמֶת	וֹדֶבֶר	צֶדֶק	ופעל	הָמִים	הוֹלֵך

обозначаетъ продолжение попятія, высказаннаго въ стихъ 5-мъ и современнаго лицу говорящему, имъя мъсто послъ *Imperf*. въ значенін *Настоящ. времени (Praes.*), § 129, 2, а. — 기르기 и 기호기 управляютъ здъсь двумя винит. пад., § 139, 1.

- 7. הַשְּׁיַ 2-e תוּתָפ Perf. ocn. הַיִּיל.
- 9. עבר אַרְחוֹת יַפִּים сoll.: все проходящее пути моря (срав. Греч. πόντου κέλευδα), ύγρὰ κέλευδα). Этотъ членъ стиха донолиметъ нонятіе, выраженное въ предъпд. членъ стиха словами דְנִי דִּיִּים (was durchzieht der Meere Pfade, Дел.).
 - ווי ינור אוי ווינור. XV, אוי ייינון וויינור וויינור יווינור וויינור ו
- 2. קמים скоръе здъсь асс. objecti, нежели асс. anverbialis, такъ какъ въ этомъ же членъ слово соотвътственное בָּלֶבֶ имѣетъ значеніе оин. пад. Объекта. (срав. Ис. 33, 15). פּלֶבֶבוֹ פּז сердить своемъ указываетъ не на один слова, но и на номыслы.

- 3 לְאֹדְנְגַל עַל־לְשׁנוֹ לְאִדְעָשָׂה לְרֵעֵהוּ רְעָבְה וְיֶחְרְפָּה לְא־נְעָשָׂא עַל־קְרֹבְוֹ:

- 4. 'נבוה ונו' отвержент вт собственныхт глазахт, пренебре экень, но — боящихся Бога онг почитаеть, т. е. не дорожа личнымъ своимъ значеніемъ и почестями, онъ чтитъ людей, боящихся Бога. Причастія נְבְּיָה, по Гицыгу и Деличу, оба здёсь имёютъ значеніе Предиката, (§ 134, 1), причемъ, понятіе перваго изъ нихъ усиливается и дополияется понятіемъ втораго (срав. Пс. 14, 1 и также: Б. 30, 31. Іовъ 31, 23. Ис. 43, 4), суффиксъ же въ словъ בְּעֵינְיוּ имъетъ значение мъстоимсния возвратнаго. Контекстъ и грамматика вполнъ оправдываютъ подобное пошимание этого члена стиха, хотя большинство комментаторовъ, слёдуя различныхъ акцентамъ, видятъ въ выраженін בניה – נביה предложеніе съ однимъ только предикатомъ, приинмая въ немъ один за предпкатъ, другіе за объектъ, частью слово קבות, частью בְּבְאָב, что не можетъ представить особеннаго различія въ смыслъ, по, въ обоихъ случаяхъ, сгладило бы более или менъе поиятіе высокаго смиренія, перазрывно соединяемое оъ прочими достопнствами праведника, столь живо изображаемыми предшествующими и послъдующими стихами этого божественнаго пъснопънія. = 'משבע רגו поклялся

בַּסְפָּוֹ לֹא־נָתַן בִּנֶשֶׁ וְשְׁחֵד עַל־נָלִי לְא לְּלָקְה עָשֵׁה־אֵלֶה לְא יָפֵוֹם לְעוֹלֶם:

4. Всесовершенство Господа въ явлепіяхъ природы природы природы природы природы правственныхъ законахъ, дарованныхъ человъку.—Мольба певитиенныхъ уклоненій отъ предохраненій отъ грѣха сознательнаго.

Псал. ХІХ.

ב הַשְּׁמִים מְסַפְּרִים בְּבְּוֹד־אֵל וּמַעֲשֵׁה יְדִיו מַגִּיד הָרְקִיעַ:

יוֹם לְיוֹם יַבַּיעַ אֲמֶר וְלַיְלָה לְצַיְלָה יְחַנֶּה־דֶּעֵת:

даже ко вреду своему, но не отмыняет, т.е. поклявшись даже во вредь, въ убытокъ себъ, нимало не измъняетъ смысла своей клятвы, но всегда въ точности исполняетъ ее (срав. Л. 5, 4). הָרֵע inf. Гіф. осн. קעע, § 67, Прим. 6. Такъ точно и Iep.: jurat ut se affligat, et non mutat. У LXX Т.: ὁ ἐμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀξετῶν.

Пс. XIX. 2. Причастія מָבֶּיְרָם и קַבֶּבְּרָם обозначають дъйствіе постоянно продолжающееся: небеса постоянно повъствують и т. д., см. замьч. къ Б. 1, б. Такого рода Причастія, какъ и здъсь (ст. 3), смьняются, въ теченін рычи, спрягаемыми формами (Verb. fin.), § 134, 2, Прим. 2. Эв. § 350 а.

3. יוֹם לִיוֹם одина день за друших днемь, т. е. каждый день;

אין־אָמֶר וְאַיֵן דְּבָרֶים בְּלִי נִשְׁמֶע קוֹלָם: בְּבָל־דָגָארֶץ יְצָא לַנִּם וּבִקְצַה תַבַל מִלֵּיהֶם לַשָּׁמֶשׁ שָׂם־

אָהַל בַהַב:

וֹהוֹא בַּהָתְן יצֵא מַחְפָּתֵוֹ יְשִׁישׁ כְּנִבּוֹר לְרָוּץ אְרַה:

точно также и לֵילָה לְלֵילָה אַנְלָילָה היה (см. замъч. къ С. 15, 4). Субъектъ глаголовъ יְהַרָּה וּ יִבִּיעַ — сущ. предъндущаго стиха הְרָקִיע (обыкно венно принимаютъ יוֹהָה за подлежащее глагола יִבִיעַ за подлежащее гл. יְהַרָּה , согласно съ LXX Т.: ἡμέρα τῆ ἡμέρα ἐρεύγεται ξῆμα, καὶ νὸξ νοκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν).— κοσο, т. е. хвалу, въсть о Божіемъ всесовершенствъ и величіи.

- 4. אין־אֹמֶר רבר׳ אין־אֹמֶר רבר׳ אין־אֹמֶר רבר׳ אין־אֹמֶר רבר׳ אוֹפּאַם, выражаемомъ каждымъ днемъ и каждою ночью, ко торых звукъ не быль бы слышанъ, т. е. не быль бы явственъ. Дел.: Nicht ists Rede und nicht sinds Worte Deren Stimme unvernehmbar. Передъ בְּלִי בְּשִׁמֵע וּ (cp. בְּלִי בְּשִׁמַע בּרָי בְּשִׁמַע בּרַי בִּיבְעַע בּרַי מַעַנּע וּ בּרָי בִּשְׁמַע וּ בּרָי בְּשְׁמַע וּ בּרָי בִּשְׁמַע בּרָים בּרָי בְּשְׁמַע וּ בּרָי בִּשְׁמַע בּרָי בְּשְׁמַע בּרָים בּרָי בְּשְׁמַע בּרָי בְּשְׁמַע בּרָים בּרָי בְּשְׁמַע בּרָים בּרָים בּרָי בְּשְׁמַע בּרָים בּרָי בְּשְׁמַע בּרָים בּרָּים בּרָים בּרָּים בּרָּים בּרָים בּרָּים בּרָים בּרָים בּרָים בּרָים בּרָּים בּרָים בּרָים בּרָּים בּרָים בּרָים בּרָים בּרָים בּרָים בּרָים בּרָים בּרָּים בּרְים בּרְים בּרְים בּרְים בּרָים בּרָים בּרְים בּרְיים בּרְים בּרְים בּרְים בּרְים בּרְים בּרְים בּרְים
- 5. לְשֶׁמֶשׁ שְׁם־אָּהֶל בָּהֶם יוּסה conhuy Ohz nocmabunt wamept. relative, או פוּהם in quibus sc. locis, ubi (cpab. ct. 4).
- 6. אין. Предикать Субъекта אורן: и оно, какт женихт, сыходитт изт своего терема. У LXX Т.: καὶ αὐτός ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ, согласно съ чѣмъ, нѣкоторые въ אור
 видять особое предложеніе, съ אין же соединяють ווון въ видѣ Субъекта (estque instar sponsi, qui procedit), по смыслъ члена стиха самъ
 по себѣ ясенъ и теченіе рѣчи требуеть отнесенія предиката אין къ
 субъекту אור. הַרֶּבּי (Іонль 2, 16), здѣсь т. ж. ч. אור פֿגָּר въ ст.
 5. (срав. П. П. 3, 11).

- ק אָלן נְקָּתְּי עַל־קְצוֹתָם וְאָין נִּקְנְּיּבְּתוֹ עַל־קְצוֹתָם וְאָין נִּקְנְּיִר זְּיִבְּאֵי וּתְקְוּפָּתוֹ עַל־קְצוֹתָם וְאָין נִּקְנְּיִר זּ
- אוֹרַת יְהוְּהַ הֲמִימָה מְשִׁיבֶרת נֶפֶשׁ עֵרְוּרת יְהוְּה נְּאֲמְנְּהה פּ מַהְבִּימַת פֶּתִי:
- 9 אַינִים יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי־לֵכ מִצְוֹת יְהוֹּהְ בְּׁרָה מְאִירַת עינֵים:
- ירָאַת יְהוְּה מָהוֹרְה עוֹמֶדֶת לְעַר מִשְׁפְּמֵי־יְהוְה אֶטֶת אֲדְקוּ 10 יַהְדֵּיו:
- 7. בּיְקְצוֹה הַשְּׁמֵיִם ייעַל־קְצוֹרְזָם от конца неба до его предпловг, т. е. отъ одного конца до другаго (срав. ст. 3), см. замъч. къ С. 15, 4.
- Стихи 8—10 заключають прославленіе нравственнаго закона Божія. Деличь въ Комментаріи своемь, предпосылаеть имъ слѣдующую характеристику: Es folgen 12 Lobsprüche des Gesetzes, von denen immer je zwei sich wie Voraussetzung und Folge verhalten, nach dem Cäsurenschema wellenartig sich hebend und senkend. Man fühlts, wie das Herz des D. jetzt, wo er auf Gottes Wort, die Offenbarung seines Willens, zu sprechen kommt, doppelt freudig zu schlagen beginnt.
- 9. בְּאִירֵת עֵינְיִם. Прояснить чьи либо глаза сдёлать кого веселымъ, покойнымъ. Срав. Пс. 13, 4. Пр. 29, 13.

- הַנֶּחֶמָדִים מְזָהָב וּמִפָּז רָב וּמְתוֹקִים מִׁדְבַשׁ וְנָפֶּת 11 צופִים:
- נַם־עַבְרָּךְ נִזְהָרַ בָּהֶם בְּשָׁמְרָם עַכֶּב רֶב: 13 שְׁנִיאִוֹת מִי־יָבֶין מִנְּסְתְּרוֹת נַקַּנִי:
- וּנִקּיִתי 14 אַל־יִמְשְׁלוּ־בִי אֲז אֵיתָם וְנִקּיִתי בָּם מְזֵיִרִים הַשְּׁךְ עַבְיָּדְ אַל־יִמְשְׁלוּ־בִי אֲז אֵיתָם
- יַהְיוּ לְרָצוֹן אָמֵרֵי פִּי וְהָגִיוֹן לִבֵּי לְפָּנֶיִךְ יְהֹוְיִה צוּרִי 15 וְגִוֹאֱלֵי:
- 11. בְּבֶּהְבֶּרִים они, которые драгоцъннъе—. О значенія здѣсь Члена см. § 109.
- 12. בם עַבְּדְּךְ относится къ самому Псалмонъвцу u я, pab m вой .
- 13. בְּקְרוֹת *укрытыя*, невидимыя, т. е. несознаваемыя (прегръшенія).
- 14. Подъ словомъ מוֹל обыкновенно понимаютъ людей необузданных и надменных, злых (LXX Т.: καὶ ἀλλετρίων, —, Iep.: а superbis). Деличь въ этомъ словъ видитъ понятіе отвлеченное: увлеченіе сознаваемое, сознаваемый гръхт, что вполнъ оправдывается контекстомъ.—; тогда, т. е. при не вмѣненіп въ впну неумышленныхъ монхъ прегръщеній п снасенін меня отъ грѣха—. מֹלְהָבֶּה , вм. בּיְהָב Ітрf. А Каль осн. בּיִבְּהַ (§ 67, Прим. 3) съ добавочнымъ , отсутствующимъ во многихъ рукописяхъ.
- 15. יְהֶבְיוֹן לָבֵי לְבְּנֶיךְ et meditatio cordis mei coram te sit, т. е. sit tibi accepta, grata. Срав. замъч. къ Б. 6, 13.

5. Восшествіе и престолъ Исранльскаго царя.

(Βι ΕΒΡ. τεκετε לשלמה, LXX Τ.: εἰς Σαλωμών).

Heas. LXXII.

: 4	- - - - - - - - - -	צַּדְבֵּוְתַּדְּ	תון ו	לָבֶּלֶּךְ	הָשִׁבְּבֶירְ	אֵלהִים	1
all u		בַּמַי :	ד בְמִיּ	ועניין	ון בענים	יַבֶּין יַבַּי	2
	: לון:	וֹת בִּצְּדָּ	וּגְבָע	ב לָעָב	רים שֶּׁלְוֹנ	ישאו ד	3
עושק:	ידַבַּא	אֶבְיִוֹן נְי	לְבְנֵי	וישיע	וְבַנִיּי־נְים	נְאָפָׁמִי יִ	4

Нс. LXXII, 1. אַל הים רברי о Deus, judicia tua, i. e. tuum judicandi modum, regi da. — בָּן־בֶּלֶלֶּךְ обозначаеть здъсъ рожденнаго царя, т. е. наслъдственнаго.

- 2. יַרָין Impf. въ значенів Накл. экелательнаго (Jussicus). Точно также нивють значеніе экелательнаго накл. п другія слъдующів за спиъ формы Прошедш. несов. оремени (Impf.). Касательно требовательных накл. (Juss.) יוֹטֵיע וו יָרָין (ст. 4) въ несокращ. формы см. Эв. § 224 b (1 Сам. 25, 25. Зах 9, 5),
- 3. Горы и возвышенія да приносять народу покой и благоденствіе путемь правды, т. е. новсюду да процвытаеть мирь и благоденствіе (срав.: Пс. 85, 12). Во второмь члень стиха къ Субъекту нодразумьвается Предикать съ Объектомь изъ 1-го члена (ישוֹאוּ בְּעוֹרֹם).
- 4. Да судит страждущих народа (не давая ихъ въ обиду притеснителямъ), да содълывает спасеніе бъдным (срав, ст. 2).—

 јизвічия, см. замъч. бъ ст. 2, יוֹשִׁישִׁ сыны бъднаго

זִירָאוּך עִם־שָׁטֶשׁ וְלִפְגִי יְנֵהַ דַּוֹר הּוֹרִים:
 זֵרַד בְּמָצֵר עַל־גַּגְ בְּרָבִיֹבִים זַרְזִיך אֶרֶץ:
 זְבְרַד־בְּיָמֵיו צַּדִּיק וְלִב שְׁלוֹם עַד־בְּלִי יְרָהַ:
 זְיִרְדְ מִיָּם עַד־יָּסְ וְּמְנְהָר עַד־צִּפְּטֵי־אֶרֶץ:
 זְבְּרָעוֹ יִבְרְעוֹ צִיּיִם וְאִיִּם מִנְהָר עַד־צִּפְּטֵי־אֶרֶץ:
 זִבְּרְעוֹ בִּיְרַעוֹ צִיִּיִם וְאִיִּם מִנְהָר יְלַחֲכוֹ:
 מִלְבֵי תַּרְשֵׁישׁ וְאִיִם מִנְהָר יְשָׁבִר יַקְרְיבוּ:
 מִלְבֵי תַּרְשֵׁישׁ וְאִיִם מִנְהָּר יְשָׁבְר יַקְרְיבוּ:
 מִלְבֵי תַּרְשֵׁישׁ וְאִיִם מִנְהָּר יְמָרְיבוּ:
 מִלְבֵי תַּרְשֵׁישׁ וְאִיִם מִנְהָר יִמְרָבוּ:

и т. д.), § 106, 2, с; срав. § 61, 4.

5. Да боятся тебя. Эти слова Псалмонъвца относятся къ вступившему престоль царю (срав. Пс. 89, 37), — יבי יבר сит sole, i. е. quamdiu sol erit, во въки, навсегда (срав. Дан. 3, 33). — לְבֵּנִי יְבַרַחַ יִּרְבָּי יִבְרַחַ יִּרְבָּי יִבְרָחַ יִּרְבָּי יִבְרָחַ יִּרְבָּי יִבְרָחַ יִּרְבִּי יִבְּרָחַ יִּרְבָּי יִבְּרָחַ יִּרְבָּי יִבְּרָחַ יִּרְבָּי יִבְּרָחַ יִּרְבָּי יִבְּרָחַ יִּרְבָּי יִבְּרָחַ יִּבְּי יִבְּיִבְּי יִבְּרָּי יִבְּרָחַ יִּבְּי יִבְּרָּחַ יִּבְּי יִבְּרָּחַ יִּבְּי יִבְּרָּי יִבְּרָחַ יִּבְּי יִבְּרָּי יִבְּרָּי יִבְּרָּי יִבְּרָּי יִבְּרָי יִבְּרָּי יִבְּרָי יִבְּרָי יִבְּרָּי יִבְּרָי יִבְּרָּי יִבְּרָי יִבְרָי יִבְרָי בְּרָי יִבְּרָי יִבְּרָי יִבְרָי יִבְּרָי יִבְּרָי יִבְּרָי יִבְּרָי יִבְּרָי יִבְּרָי יִבְּרָי יִבְּרָי יִבְרָי יִבְרָי יִבְּרָי יִבְיי יִבְּרָי יִבְּרָי יִבְּרָי יִבְּרָי יִבְּיִי בְּרָי יִבְּרָי יִבְּרָי יִבְּרָי יִבְּיי יִבְּרָי יִבְּיי יִבְּרָי יִבְּיי יִבְיי בְּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִבְי יִבְיי בְּיִבְיי בְּיבְיי יִבְיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּייִי בְּייִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְיִי בְּיִי בְּייְי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיִי בְּיי בְייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְייי בְּיי בְייִיי בְּיי בְּיי בְּייִיי בְייי בְ

въ ст. 17). — тіт оинит. пад. временн, § 118, 2, b.

6. בר בְּבְיבְיר ובר׳. Impf. בר ובר׳. Гезен. (Гейл.) нонимаетъ безлично: wie Regen falle es п т. д.: да инзойдетъ это, да начнется п да продолжается подобно благодатному дождю, т. е. повое воцареніе да будетъ нодобно благодатному дождю; но нѣтъ причипъ не подразумѣвать къ формъ Субъекта בְּיֵלֶךְ, переходъ же отъ 2-го лица въ ст. 5-мъ къ 3-му въ ст. 6-мъ, когда рѣчь пдетъ о томъ же лицѣ, въ поэзін лирической очень обыкновененъ.

8. בְּדָה, § 75, Прим. 3, с. — От моря до моря и от потока, т. е. отъ ръки Евфрата, до предълова земли.

וְיִשְּׁתַּחֲוּ-לְוֹ כָּל-מְלָכֵים כָּל-צִּוֹיִם יְצֵבְרְוּהוּ:

12 בְּי-יַצִּיל אֶבְיוֹן מְשַׁנֵע וְעָנִי וְאֵין־עָזֵרְ לְוֹ:

13 יְרוֹם עַל-הַל וְאֶבְיוֹן וְנַבְּשׁׁוֹת אֶבְיוֹנֵים יוֹשִׁיעֵ:

14 בְּעָבוֹן וְנַבְּשׁׁׁׁ וְזִיכֵּןךְ דְּמָבֵם בְּעִינְיוֹ:

15 מְּחָרָ שְׁבָא וְיִתְפַּלֵל בְּעֲרֵוֹ תְמִיד כָּל-הַיוֹם 15

16 יְבְרְבֵנְהוּ:

וֹנְיִנִי פִּפַת - בַּרוּבָּאָרֶץ בְּרָאשׁ דְּרִים יִרְעַשׁ בַּלְּבְנַוֹן בִּרְיִּוֹ 16 יְרָעִשׁ בַּלְּבְנַוֹן בִּרְיִּיּ וְיָצִיצוּ מֵׁעִיר כְּעַשֶּׁב הָאָרֶץ:

- 12. בי за то что . Псалмонтвецъ молить о необычайномъ могуществт для новаго царя за то, что онъ всегда являль себя утъпителемъ страждущихъ и что кровъ людей невинных всегда была для него драгоцънностью (ст. 14). יאָני עוֹר לוֹר וְיִבְּין עוֹר לוֹר וְיִבְּין עוֹר לוֹר וּצִין עוֹר לוֹר וּצִין עוֹר לוֹר . 14). Эв. 341 а (съ ст. 12-мъ срав. Іовъ 29, 12).
- 14. И драгоцънна провы ихх въ глазахт его, онъ не допускалъпролитія крови. יַכָּר װ יֵכָר װ יֵכָר ווֹ בִיכָּר ווֹיַבְר ווֹיִבְר ווֹיַבְר ווֹיַבְר ווֹיַבְר ווֹיַבְר ווֹיַבְר ווֹיִבְר ווֹיַבְר ווֹיַבְר ווֹיַבְר ווֹיִבְר ווֹיִבְר ווֹיַבְר ווֹיִבְר וּיִבְר ווֹיִבְר ווֹיִיבְר וּיִבְּיּים וּיִיבְּיִיבְר וּיִיבְר וּיִיבְר וּיִיבְר וּיִיבְר וּיִבְייִיבְר וּיִיבְר וּיִיבְייִיבְר וּיִיבְייִיבְר וּיִיבְר וּיִיבְייִיבְר וּיִיבְּייִיבְייִיבְר וּיִיבְר וּיִיבְר וּיִיבְר וּיִיבְר וּיִיבְר וּיִיבְר וּיִיבְר וּיִיבְר וּיִיבְייבְר וּיִיבְיִיבְייִיבְייִבְר וּיִיבְייִי
- 15. יַרָּיִרְיֹלוֹ פוּשט האסטוי פוּשט פוּט ארט ארט ארט פוּער מיניין פוּשט פוּער פו
- 16. בראש הָרִים даже на вершинах горг, Эв. § 217 f. (срав. Б. 11, 4). יְרָעָשׁ וְבֶּרְיִׁ מְשְׁ מִשְׁאַמִּשׁה, подобно Ливану, плодг его (хлъбъ, зерно), т. е. да шумять колосья хлъба, подобно кедрамъ Ли-

- וֹיְתְבֶּרְבוּ־בְּי שְׁמֵּשׁ יְנִּיֶן שְּׁמִוֹ וּ לְעוֹלָם לִפְנֵי־שָׁמֶשׁ יְנִיֶּן שְׁמִוֹ וְיְתְבֶּרְבוּ־בִּוּ בְּלֹ-נוֹיֵם יְאַשְׁרָחוּ:
- 18 בְּרָוּך וּ יְחוֹנָה אֲלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עשׁה נִפְּלְאֵוֹת לְבַרְּוֹ: 19 וּבְּרָוּך וּ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִפְּלֵא בְבוֹדוֹ אֶת־כִּל הְאָּרֶץ 19 אָמֵן וּ וְאָמֵן:
 - 6. Величіе Божіе на земл'я по обновленіи си потопомъ.

Hc. CIV.

וֹ בְּרָבִי נַפְּשִׁׁי אֶת־יְהֹוֶה יְהוְרֵה אֱלֹהֵי נְּרֵלְתְּ מְאֵד הְוֹד וְהְרְרֵ לְבִשְׁהְ: 2 עַשֶּׁה אִוֹר כַּשַּׂלְמָה נוֹמֶה שָׁמִים כַּיִרִיעָה:

ванскимъ (да родится хльбъ благоусившно и въ изобили, да шумятъ весело колосья его, качаемые вътромъ)—יְצִיצוּ בֵּוֹעִיר et floreant, efflorescant ex urbibus cives, uti gramina campi! Маур.—יר collect.

- 19. יְיִכְּיִלֵּא וְבוּי. Страдательная форма יְבְּילֵא וְבוּי имъетъ здѣсь два винительных падежа и בְּלֹדְהָאֶרֶץ וו בְבוֹדוֹ Деличь: erfühflt werde mit seiner Herrlichkeit (man mache ihrer voll) die ganze Erde. См. § 143, 1, а.

Пс. CIV, 1. קבלף ты великг, § 126, 3, а.

2. עֹטֶה אוֹר облачается вт сепьтт. О Причастіи для обозначенія настоящаго еремени, см. [134, 2, а. עָטָה, какъ п לָבַשׁ, тре-

3 הַמְּקְרֶה בַּמַּיִם עֲלִיּוֹתִיו הַשְּׂם עָבִים וְכוּבְוֹ הַמְּהַנֵּךְ עַל־ בּנְפִּירְוּחַ: 4 עשָׁה מַלְּאָבִיו רוּחִוֹרת מְשְׁרְתִׁיוֹ אֵשׁ לֹהַמ: 5 יָסַד־אָרֶץ עַל־מְכוֹנֶיְהְ בֵּל־תִׁמׁוֹט עוֹלָם וָעֶד: 6 הְהוֹם כַּלְּבִוּשׁ כִּפִּיתִוֹ עַל־דְּרִים יֵעַמְדוּ־מֵיִם: 7 מִן־נְעַרְתְךָּ יְנוּסָוּן מִן־קוֹל רַעַמְדָּ יֵהְפִּוּוּן:

буетъ прп себъ пад. вин., § 138, 3. — בַּיְרִיעָה, בַּשַׂלְבְּה. О Членъ послъ ב см. § 109, Прим. 1, а.

- 3. הַמְלְרֶה הַשְׁם, הַמְלֶּרֶה, который сооружает (qui contignat), который ставит (дълаеть), который шествует, см. замьч. къ Пс. 19, 11. Онг, который сооружает свои зданія на водах , собств.: съ номощью воды (mit Wasser,—о ב instrumenti см. §154, 3, а), унотребляя воду, какъ основаніе для няхъ (см. Б. 1, 7).
- 4. Ομε διεταείτε επιπρω εθούμα ποςωπειμώνα, α επιγιανία εθούμα πιι-πιεταιουμία οτομε, τ. ε. πομιώ. ΕΧΧ Τ.: ὁ ποιών τους άγγελους αυτού πνεύματα, καὶ τους λειτουργούς αυτού πῦρ φλέγον.
- ֿס. עוֹלְם וְעֶד Во этомъ соединеніи всегда стоптъ עוֹלְם וְעֶד \mathbf{B} вм. קעַד Эв. § 32 b.
- 6. הוֹם כַּלְבוֹשׁ כִּסִיתוֹ моремъ какъ одъяніемъ ты покрылъ (скрѣнилъ) ее, т. с. землю. קבָה пмѣетъ здѣсь два вин. п., какъ у Іез. 18, 7. בְּכִיתוֹ אַ, כִּסִיתוֹ , суфф. же относится къ אָרֶץ, бывающему и м., и ж. р. (срав. Б. 1, 2).—Ітрf. въ ст. 6—8, при одушевленномъ представления событій, изображающихъ дѣаствія прошедшаго вр., § 127, 4, с.
- 7. יבור רנו' от грознаго слова Твоего, при Твоемъ грозном словъ ומ пе ассимилируетъ здъсь своего и слъдующей за пей буквъ, что случается обыкновенно только передъ Членомъ, см. замъч къ 1 Сам. 24, 8. Объ окопчания мн. ч. въ יבוכון (и יבוכון въ ст. 9)

- אַלְיּ הָרִים יַרְדַיּ בְּקְעִוֹת אֶלֹ־מְּלְוֹם זֶהַ וּ יַסַדְהָ לְהָם:
 אַבְּיוֹת הָאָרֶץ:
 - 10 הַבְּשׁלֵה מֵעְינִים בַּנְּחָלֶים בֵין הְרִים יְהַלֵּבְוּן:
 - 11 יַשָׁקוּ בָּלֹ־הַוְתוֹ שָׂדֵי יִשְׁבַּרוּ בְּרָאִים צְמָאָם:
 - : עַלִיהָם עְוֹף־הַשְּׁמֵיִם יִשְׁבֶּוֹן מִבֶּין עְבָּאִים יִתְּנוּ־קוֹל
- 13 בַּשְׁלָה הָרִים בַשְּלִיוֹתָיו בִּפְּרִי בְשְׁשִּׁיךּ תִּשְׂבַע הָאֶרֶץ:
- 14 מַצְמִיהַ חָצִּיר לַבְּהַבְּהֹים וְעֵשֶׂב לַעֲבֹרֵת הָאָדֶש לְחְוֹצִיא ג'הם מִן־הָאֶרֶץ:
- 15 וְיֵיוֹ וְשַׂפַּח לְבַב־אֶנִוֹש לְהַאָהוֵיל פָּנִים מִשְּמֶן וְּלֶּחֶם לְבַב-אֵנוֹש יִסְעֵר:

см. § 47, Прпм. 4. и также § 72, Прим. 4 (срав. יְבוּרְתוּן Ч. 16, 29. Ис. 51, 6,—въ Гіф.: יְבִוּישׁרּן Пс. 115, 7).

- 8. Слова אל־כוקום וכרי соединяются съ ст. 7, первый же членъ стиха (יעלו וכרי) составляеть предложение промежуточное (срав. Лат.: flumina sibsidunt, montes exire videntur). ייד relativum, какъ въ ст. 26 (§ 122, 2), передъ нимъ же Statatus constructus בְּקְלִם, § 116, 2.
- - 10. তুলুলুল О Членъ см. замъч. въ ст. 3 и срав. Пс. 19, 11.
 - 11. בְּיָתוֹ здёсь и въ ст. 20. См. замыч. къ Б. 1, 24,
 - 12. אָבָּיִם, множ. ч. отъ עָבִּיים, вм. עָבָּיִים, § 93, 6, Прим. 6.
 - 13. פרי בועשיך плодъ дълъ Твоихъ: дождь, роса.
 - 15. ביבון и вино, впинтельный надежъ, зависящій отъ מַבְּמִים въ

16	יִשְׂבְּעוּ עֵצֵי יְהוֹהָ אַרְזֵיְ לְׁכְנוֹן אֲשֶׁר נְמֵע:
17	אַשֶּׁר־שָׁם צִּפְּרֵים יְלַנֵגָוּ הַחִׁסִידָּה בְּרוֹשִים בֵּיתָה:
18	דָרֵים הַנְּבֹהִים לַיְּעֵלִים בְּלְעִים מַהְסֶה לֵשְׁבַּנִים:
19	נְשָׂה זְרֵח לְמִוֹעֲרֵים שֶׁׁמֶשׁ יָרָע מְבוֹאָוֹ:
20	הָשֶׁת־חָשֶׁךְ וִיהִי לֻיְלָה בּוֹ־תִּרְמֹשׁ כָּל־הַיְתוֹ־יִצֶר:

ст. 14.—Носль לָחָם ח לַחָּל מסתאנה הסתף מאַרה האווי האווי

16. עֵצֵי יְהוֹהָה Божіи деревья, деревья Божіи кат єξοχήν—растущія безъ участія труда человъческаго. Съ послъднимъ понятіемъ соединяется также и понятіе ихъ великольпія и красоты (срав. Пс. 36, 7. 80, 11. Б. 13, 10. Іона 3, 3).

17. הַסִיְדָה аистъ-кипариссъ домъ ему, § 145; 2. הַסִיְדָה именит. падежъ самостоятельный (поставленный впереди предложенія). הַסְּדָה собств.: ріа. Эта птица выставлена здѣсь въ особенности на видъ, какъ отличающаяся нѣжностью къ птенцамъ своимъ и дружбою къ человѣку. Она гнѣздптся па крышахъ поселянъ птакже на деревьяхъ.

18. הָרִים הַבְּבֹהִים, § 111, 2, a (срав. Б. 1, 21. 31. 41, 26). — ליעלים O Dâg. forte אי כא. замъч. къ 1 Сам. 24, 3.

19. לְמוֹעֵדִים для опредъленія времени (празднествъ и вообще для опредъленія времени). Замѣчательно, что всѣхъ Арійскихъ языкахъ названіе мпсяца совпадаетъ съ назвапіемъ мпры. Основнымъ мѣриломъ для времени вездѣ и всегда былъ мѣсяцъ. Срав. Б. 1, 14.

20. קְּטֶה־חְטֶּךְ וִיהִי לְיִלְה положили мракт и—сдълается ночь. О требовательном паклонения (Juss.) въ условныхъ предложенияхъ см. § 182, 2, с.

בּבְּפִירִים שְׁאָנִים לַאָּרֶף וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אָכְלֶם: 21

22 תּוְרַה הַשָּׁמֶשׁ יַאֲבֻפָּוֹן וְאֶל־בְּטְוֹנֹתָב יְרָבְצְוּן:

23 יַצֵא אָרֶם לְפַּעֲלֶוֹ וְלַעֲבֹּרְתוֹ עֲבִי־עֶרֶב:

יְּהָנֶיץ וּ יְהְוֹה בֻּלָּם בְּחָרְמָה עָשֵׂית מֶלְאָה הְאָּרֶץ 24 קניניף:

יוֹת בְּרוֹל וּרְהַב זְּרִים שַׁם־רֶמֶשׁ וְאֵין מִקְּפֵּר חַיּוֹת 25 לְמֵנוֹרת עִם־נִּדֹלְוֹת:

> 26 שֶׁם אָנִיִּוֹת יְהַלֵּכֶוּן לִּוְיָתָן זֶה וּ יְצַרָהְ לְשַׂהֶּק־בְּוּ: 27 בֶּלָם אֵלֵיךְ יִשַׂבֵּרִוּן לָתֵת אָכִלָם בִּעָהִוֹ:

22. קוֹרָה וֹרָה' פּзойдет солние — онт (мракъ) удаляется (срав. ст. 28.), даешь имт—такт подбирают, откроешь твою руку—в т. д. Подобныя же предложенія въ ст. 29. 30 (срав. Пс. 91, 7. 119, 23. 140, 6, 7. Ос. 8, 12). Объ условныхъ предложеніяхъ, въ которыхъ передъ условливающимъ пропускается объя условливающимъ же и условливаемымъ пропускается связывающій ихъ союзт (сорида). см. Эв. § 357 b.

25. קרים вото море великое и просторное (dieses Meer da, gross und ausgedehnt), см. Эв. § 293 а. Поставленное здёсь въ началѣ предложенія קרי заранѣе выражаетъ удпвленіе, внушемое явленіемъ природы, вслѣдъ за симъ оппсываемымъ.

26. בוֹ relat. (срав. ст. 8). — із во немо, — въ которомь т. е. въ моръ).

27. לְהָה ישה имъ, Эв. § 338 а (срав. Пс. 5, 2). — въ свое время, suo tempore (срав. Іовъ 38, 32. Вт. 11. 14. 28. 12. Пс. 1. 3. Пр. 15, 23).

28	תַּתַן לֵנֶהם יִלְלְמֵוּן תִּפָתַה יְּדְּךְּ יִשְּׂבְעָוּן מְוֹב:
29	תַּסְתִּיר פָּנֶיךְ יִבְּהַלִּוֹן תֹּסֵף רְוּחָם יִנְוְעֵוּן וְאֶל־ עָבְּּרָם
	ישוּבון:
30	בשַלַח רְוְהַךּ יִבֶּרִאָוּן וֹתְחַהַישׁ פָּנֵי אֲרָמֶרה:
31	יָהֵי בְבָוֹד יְהוְהַ לְעוֹלֶב יִשְׂמָח יְהוְהַ בְּמֵעֲשֵׂיו:
32	הַמַּבֵּים לָּאָרֶץ וַהִּרְעָדֶ יַּגַּע בָּדְרֵים וְוֶעֲשְׁנוּ:
33	אָשַירָה לַיהוָהַ בְּחַיָּי, אֲוַבְּרָה לֵאלֹהֵי בְּעוֹדִי:

- 28. ישַׂבְּעַהן Передъ окончаніемъ ז гласная втораго слога основы переходить обыкновенно въ $III^3e\hat{a}$, если подобная глагольная форма не находится въ наузъ.
- 29. מַסְתִּיר פְּנֵיךְ פּנֵיךְ скроешь лице твое, т. е. лишь только удалишь отъ нихъ Твою помощь (subtrahis eis gratiam tuam, auxilium, victum. Маур.). אַבֶּר הּאַבֶּךְ הּאַבֶּר, возьмешь обратно дыханіе ихъ (aufers spiritum eorum vitalem. M.), § 68, 2.
- 30. קּיֵבֶלּח רוְהַךּ пошлешь дыханіе жизни, Тебп принадлежащее и—(срав. Б. 2, 7. Іовъ 27, 3. Еккл. 12, 7).—יַבְּרָאָרּן стеапtur, exsistunt nova animantia (Маур.). — נְּהַהְרֵּיֵם и обновляешь лице земли (atque renovas hac nova creatione faciem terrae. Маур.).
- 31. יְהִי כְבוֹד ונרי да пребудет слава Господа во вти, да возрадуется Господь о твореніи своемь, т. е. да славять люди Господа и да явять себя достоїными пензреченныхь милостей Его. Въ втомъ смысль передають этотъ стихъ и LXX Т. ήτω ή δόξα χυρίου εἰς τὸν αἰῶνα, εὐθρρανθήσεται χύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ), и Iep. (sit gloria domini in sempiternum, laetabitur dominus in operibus suis).
 - 33. אָשִׁירָה Cohort.: буду nnmı —! буду шратı —! canam

34 יֶעֶרַב עָלָיו שִׁיחֵי אֲׁנֹבִי אָשְׂמַח בִּירוְּה:

35 יִתַּמוּ חַמְּאָׁים מִוֹדְהָאָרֶץ וְרִשְׁעִּים וּ עֵּוֹד אֵינָם בְּרֵבֵי נַפְּשִׁי אַת־יְרוֹה הֵלְלוּ־יָהֹּ:

7. Чувства Исранльтянина и переселенін Вавилонскомъ.

Пс. CXXXVII.

- 1 עַלִּינָהְדֹּוֹת בָּבֶּל שָׁם יִשְׁבְנוֹ נַם־בָּבִינוּ בְּזְבְרֵנוּ אֶת־צִיּוֹן:
 - ינוּ: עַל־עָרָבִים בְּתוֹכָה הְּלִינוּ בִּנְוֹרוֹתֵינוּ: 2
- ז פֵי שָׁם שְאֵלֶוּנוּ שוֹבֵינוּ דִּבְרֵי־שִׁיר וְתְוֹלְלֵיֵנוּ שִּׂמְחֶרִּז שִירוּ 'לָנוּ מִשֵּׁיר צִיְוֹן:

Jovae per vitam meam, dum vivam, § 128, 1, а. Таже глаголиная форма cohort. и въ אומרה.

35. יַהְפּרְ-אֵינְם да исиезнуть гръшники (не признающіе Бога) ст лица земли и нечестивых да не будет болье:. — יְחַבּיּרְ plur. Ітрf. вида Каль осн. הַכֵּים, § 67, 5, Прим. Эв. ¶ 193 с.

Пс. СХХХVII. 1. *Ръки Василона*: Евфратъ, Тигръ, Эвлей пт. д. Вавилонскоо царство, но не городъ.

- 2. בְּחוֹכְה от середини его, т. е. Вавилонскаго царства, во внутренних его странахь. — הָלִינר כְּבּוֹרוֹתֵינר חוֹמים повъсили наши арфы. Осповный смысль: перестали играть и пъть.
- 3. בִּי, ὅτι, υδο, вельдетвіе того что (LXX T.. ὅτι ἐκεὶ ἐπηρώτησαν—). ישָׁלֵל=הְלֵל (но Фюрету). ישָׁלֵל=הָלֵל (но Фюрету). סדווים οτносится къ гл. ישָׁאֵלוּבוּר בוֹג בֹּג ἐπηρώτησαν ἡμᾶς ... οἱ ἀπαγαγόντες ἡμᾶς ὕμνον, Iep.: et qui affligebant nos lacti.—

אַר נְשִׁיר אֶת־שִׁיר־יְהוֹהֻ עַׁלֹ אַדְבַּת נַבֶר:
אַם־אֶשְבֶּחְדְּ יְרְוּשְלְבָּ תִּשְׁבַּח יְמִינִי:
הַדְבַּלְ לְשׁוֹנִי וּ לְחִבִּי אִם־לֶא אֻוְּבְּרֵכִי אִם־לֵא אֲעֵלֶה אֶת־
ירוּשָׁלֵה עַׁל רַאשׁ שִׂמְחָתִי:
זְרוּשְׁלֵה הָאַמְרִים עָרוּ וּ
עָרוּ עֵר זְרוּשְׁלָה הָאַמְרִים עָרוּ וּ
עָרוּ עֵר זְוֹיְסְוֹר בָּה:
עָרוּ עֵר זַוְיִסְוֹר בָּה:

בירר לְנר בּוּשִׁיר צִיּוֹן спойте намь что либо изъ пъсней Сіона— слова Халдеевъ къ Исранльтянамъ. О בון partitivum см. § 154, 3, с.

5. אָם־אֶּשְׁבְּחַדְּ если я тебя забуду. Объ употребленін אַם при увпреніях см. § 155, 2, f.—יָבְינִינִי да забудет правая рука меня, да не служить мнѣ болѣе (обыкновенно формѣ קשָׁבָּה придають здѣсь значеніе ненереходное: да потеряеть намять, пусть сдѣлается забывшей относительно меня; что, вирочемъ, смысла предложенія пимало не намѣняетъ. LXX Т.: ἐπιλησαείη ἡ δεξιά μου, Iep. in oblivione sit). Срав. Пс. 76, 6. Іовъ, 31, 22.

6. אֶּזְכְּרֵכִי, § 58, 3, Прим. 1.— אַזְכָּרֵכָי, sisi adscendere faciam Hierosolyma supra fastigium laetitiae meae, si non pluris faciam urbem Hierosolymitanam, quam summa quae milii obtingere possint gaudia. Маур.

7. День Ісрусалима — день разрушенія Ісрусалима, при чемъ

8 בַּרת-בָּבֶּל הַשְּׁדוּרֶרה אַשְׁרִי שָׁיִשׁלֶּם-לֶךְ אֶרת-נְּמוּלֵךְ שִׁנְמִלְתְּ לְנוּ: 9 אַשְׁרֵיוּשִׁיאֹהַוֹווְנִפַּץ אֵת-עִוֹלָלַיִּךְ אֵל-הַפּלָע:

Эдомитяне номогали Халдеямъ (срав. Авд. 10 и д.). — קאָמָרִים qui dicebant. О Причастіи, имъющемъ значеніе относительнаго предложенія, см. § 134, 1 (срав. замъч. къ кн. С. 13, 8). — Второс אָרָר имъетъ удареніе на предпослъднемъ слогъ, какъ въ наузъ; что бываетъ весьма ръдко (§ 29, 4, с.; срав. Пс. 37. 20. С. 5, 12).

9. Срав. 2 Ц, 8, 12. Ис. 13, 16. Ос. 14. 14, 1. Наумъ 3, 10.

8. Всемогущество п премудрость Божін. — Отвращеніе человіка праведнаго отъ гръха.

He. CXXXIX.

1	יְהֹוֶהָ הַבְּרָהַנִי וַתִּדֶע:
2	אַתַּה יָדַעָהִ שִׁבְתַּי וְקוּמֵי בִּנְתָּה לְׁרֵעִי בֵּרָהוֹק:
3	נָרְרָעֵי זַרָיתָ וְכָל־דְּרָכִי הִסְכִּנְתְּדֹה:
4	בי אין מֶלָה בּלְשוֹנִי הַן יְׁהוֹה יַדְעָתְּ כְלָה:
5	אָרוֹר נָלֶדֶם צַרְתָּנִי וַהָּשֶׁת עָלַיַ בַּבֶּּכְה:
6	פּלְאֵיָה דַעַת מִמֶנִי נִשְׁנְבָה לְא־אוּבַל לְהּ:

Пс. СХХХІХ. 1. יַבְּדָע Ты узнал меня. Послъ הַדְע подразумъвается суфф. предъндущаго слова.

- 3, אַרְהֹי וְרְבְעִי мое хожденіе и мое лежаніе, какъ прежде: мое сидініе и мое стояніе, т. е. всі мои дійствія и недійствія, всі мои движенія.
- לביקני. ты меня окружиль (obsides me. М.), заключиль, такъ что уйти отъ Тебя иѣтъ никакой возможности.
- 6. פְּלָאיָה מִּמְנִּי mirabilior scientia prae me est, т. е., словами Маурера, mirabilior est, quam ut eam capere possim, prorsus excedit cap-

- אָנָה אַלַך מַרוּחֶד וְאָנָה מִפָּנִיך אֶבְרֵח:
- אב־אָפַּק שָׁמֵים שָׁם אָתָּה וָאַצִּיעָה שְּׁאֵוֹל הָנֶּוְךְ: 8
 - יִם: אָשָׂא בַנְפֵּי־שָׁחַר אָשְׁכְּנָה בְּאַהֲרֵית יְם:
 - 10 נַב־שֶׁב יְדְדְ תַּנְחֻנִי וְתִאֹחֲזֵנִי יְמִינֵדְ:
 - 11 וָאמֵר אַך־חַשֶּׁךְ יְשׁוּמֵנִי וְלַיְלָה אַוֹר בְּעֲדֵנִי:
- בּברהשֶּׁךְ לָאריַחֲשֵּׁיךְ הֹמֶּבְּ וְלַיִּלְרֹה בַּיִּוֹם יְאִיר בְּחֲשֵׁיכְּרה בָּעוֹבְרה: בָּאוֹרֵרה:

tum meum. По K^3mi6z , ж. р. npuл. פָּלָאָי (отъ אָבֶּלָּאָ; см. § 86, 2, 5. Эв. § 164 а; по K^3pi פָּלָאָה, ж. р. прил. פָּלָי (срав. аналогическій K^3mi6z פַּלָּאִר въ С. 13, 18, имѣющій въ K^3pi паузальную ф. прил. פָּלָה отъ פָּלָה, см. § 85, V).

7. אָנָה אָלָד װּy∂a װּ yūdy? § 127, 3.

9. Подними я крылья зари, т. е. поднимись па крыльяхъ зари, попустись у крайняю (западнаго, т. е. Средиземнаго) моря, пронесись я съ быстротою лучей зари отъ востока къ крайнему западу—. Срав. בְּבַּכִּים les. 10, 16. 19. 11, 22.

11. יבור ונר' и скажи я (и представь себъ я): только ночь (ночь безъ примъси хотя бы мальйшаго свъта, т. с. непроницаемый мракъ) покроетъ меня и ночь—сдълается свътомъ вокругъ меня, т. е. сдълается монмъ свътомъ, сдълается тъмъ, что для меня теперь день. Касательно בערני см. § 103, 1, Прим. 3 (срав. Б. 2, 21).

12. בַּם־הֹשֶׁר ctiam tenebrae non tenebras facient praete,

- בּי־אַתָּה קְנִיתָ כִלְיֹתָג תְּסְבֵּנִי בְּבָטֶן אִמְּי: אִוֹדְדִּ עַל בִּי נְוֹרָאוֹרת נִּפְלֵיתִי נִפְּלָאִים מְעַשֶּׂידְ וְׁנַפְּשִׁי 14
- יַדְעַת מְאְד: לְא-נִבְחָר עְצְבִי מִמֶּךְ אֲשֶׁר-עְשֵׂיתִי בַבַּמָּתֶר וְבַּלַּמְתִּי 15
- בְּתַחְתּיִּוֹת אֲרֶץ: בְּרָמֵיוֹרָגוּ עֵינֶיִדּ וְעַל־חִפְּרְךְּ בְּלֶם וֹבְּתַבוּ יְמִים יְצֵּרוּ וְלֹא 16 אָחֲד בְּהֶם:
- i. e. densiores quam ut pervideas, non poterunt impedire, quin tu pervideas. Маур. Унотребленіе здісь предлога אוֹם соотвітствуєть употребленію его при глаголахь скрывать, стеречь от кого л. (verba celandi,—§ 134, 3, c).—קוֹם בּאוֹרָה, см. заміч. къ Б. 44, 18.
- 13. Срав. Іовъ 10, 11. гдѣ употреблена форма שׁוֹכֵדְ и ст. 15.— *Ітрf*. וְסְבֵּנִי ию § 127, 4, с.
- 14. אוֹדְה Imperfectum основы יְדֵה agnosco Te, hoc Tuum prorsus (§ 127, 2), обыкн.: celebro Te. LXX Т.: ἐξομολογήσομαί σοι, Iep.: confitebor tibi.
- 15. אָטֶר когда, какт, Эв. § 333 а.—אָרֶין פּז илубинахт земли, въ тайникъ, т. е. во чревъ матери. Слова эти, повторяя, въ то же время, воснолияютъ понятіе выраженія בּבֶּתֶר въ предъидущемъ членъ. Срав. Ис. 45, 19.
- 16. יְבָּתְבוּר, см. замъч. къ ст. 13.— יְבָּתְבוּר, относительное предложение съ пропускомъ אַבֶּר, § 123, 3 מְבֶּר (срав. Пс. 104, 15). יְבָּתְבוּר предложение обстоятельственное: дни, которые были опредълены Тобою, когда ни одинъ изънихъ еще не былъ, Эв. § 341 а.

- 17 וְלִי מַה־יָּקְרַוּ רֵעֵיִךּ אֵל מֶה עִּצְמוּ רֵאשׁיהֶה: 18 אֶסְפְּרֵם מַחֲוֹל יִרְבָּוּן הֲקִיצֹּתִי וְעוֹדִי עִמֵּך: 19 אִם־תִּלְּשָׁל אֱלְוֹהַ וּ רְשָׁע וְאַנְשֵׁי דְׁמִים סְוּרוּ מֵנִי: 20 אֲשֶׁר יָמְרוּדְּ לִמְוּמָה נָשִׂוּא לֵשֵּוְא עָרֶיך:
- 17. Н для меня какт драгоцивный помыслы Твои, Господи, какт обильны (могучи) итоги ихт! т. е. благоговью передь премудрыми помыслами Твоими и передь ихъ безконечностью. LXX Т. є́ної дє λίαν ετιμήσησαν οἱ φίλοι σου, δ σεός, λίαν, εκραταιώσησαν αἱ αρχαὶ αὐτῶν. Уд имьеть два значенія.: 1) созсрцаніе, мысль и 2) кого мы постоянно видимь, товарищь, другь. LXX Т. принимають здёсь это слово въ первомь значеніи, слово же УКЛ, значущее собств.: голова, понимають въ значеніи начальства, власти. Дел.: und wie sind mir kostbar deine Gedanken, Gott, wie gewaltig sind ihre Summen
- 18. '135, 4, а.—Просыпаюсь и—еще ста Тобой, т. е. все съ тобой. Evigilo mane ex somno, et adhuc sum, ut vespere cum obdormirem, tecum, in considerationem tui et admirationem totus defixus; obdormiens te cogito, cogito evigilans. Маур.

Въ следующихъ за симъ стихахъ Псалмопевецъ, живо сознавая благость и премудрость Госнода, самъ будучи исполненъ любви къ Пему, возстаетъ противъ богопротивниковъ, моля объ ихъ искоренени, и заключаетъ пламенною молитвою томъ, чтобы путь сто былъ всегда праведенъ.

- 19. מִב־חַקְמִל ונרי utinam occidas, Deus, improbum!.

בּרֹוְא־מְשַׂנְאֶיִךּ יְרֹוְהַ וּ אֶשְׂנָא וֹבְתְקוֹמְטֶּיִךּ אֶתְקוֹמְטֵּי בּבְלֵית שִּׂנְאֶה שְּׂנָאתִים לְאִיְבִים הְיוּ לִי: בּבְלֵית שִּׂנְאָה שְׂנָאתִים לְאִיְבִים הְיוּ לִי: בּבְלֵית שִׁרְעַבְּי אָל וְרֵע לְבָבֶי בְּהָנֵנִי וְרֵע שַׂרְעַבֵּי: בּבְרֶךְ עוֹלֶם:

9. Значеніе Премудрости.

Изъ Притчей Сол. (VIII).

וּ הַלְא־חָבְמָה תִקְרֶא וֹתְבוּנָה תִּמֵן קוֹלֶה: בּראש־מְלֹמִים עֲלֵי־דֶרֶך בִּית נְתִיבִוֹת נִצְּבָה:

וברפוא (ברפוא нагольных формах במינא וואס האסטונים וואסטונים וו

- 21. בולא־מְשַׂנְאֵיךְ ונוי развы я не ненавижу = ненавижу, §153, 2. Sollt 'ich nicht deine Hasser, Jahve, hassen—Дел.
- 22. בְּלִית ונרי совершенство ненависти, полная пенависть, accus. adver. § 118, 3.
- 24. בֶּרֶדְּ־עֹצֶב путь мученія, т. е. ведущій къ мученіямъ, несправедливый. LXX Т.: ὁδὸς ανομίας. Іер.: via doli. Вульг.; iniquitatis. דָרָדְּ עוֹלְם путь въчности, т. е. путь въчной истины и правды.

Пр. VIII, 1. הַלֹא רבר׳ вопросъ утвердительный, см. ▮ 153, 2.

לַיַד־שְׁעֻרִים לְפִידְקֶרֵת מְבְוֹא פְּתְחִים תְּרְנָה:
בְּינוּ פְּתְאיִם אֶקְרֵא וְקוֹלִי אֶל־בְּנִי אֲדֶם:
הַבִינוּ פְּתְאיִם עְרְאֵה וֹבְסִילִים הַבְּינוּ לֵב:
שְׁמְעוּ בִּי־נְּנִידֵים אֲדֵבֵּר וּמִפְּתַח שְׁפְתַי בֵשְע:
בְּיַרְם נְכִּחִים לַמֵּבֶין וִישְׁרִים לְמִּצְאֵי דֵעַת:
בְּלֶם נְכִחִים לַמֵּבֶין וִישְׁרִים לְמִיצְאֵי דֵעַת:
בְּלֶם נְכִחִים לַמֵּבֶין וִישְׁרִים לְמִיצְאֵי דֵעַת:
בִי־מוֹבָה הְבְּמָה מִפְּנִינִים וְכָל־הַמְבָּצִים לָא יִשְׁוּוּ־בָה:
בִי־מוֹבָה הְבְמָה שְׁבַנְנִהִי עָרֶמָה וְדַעַת מִוֹמְוֹת אֶמְצֵא:
בִּיבְמָה שְׁבַנְנִהִי עָרֶמָה וְדַעַת מִוֹמְוֹת אֶמְצֵא:
בִּיבְמָה שְׁבַנְנִהִי עָרֶמָה וְדַעַת מִוֹמְוֹת אֶמְצֵא:

- 9. פְּלְם וגרי omnia illa plana sunt intelligenti. Mayp.
- 10. יַּמְלָהוּ: но не берите серебра, т. е. предпочитайте ученіе мудрости—богатству.
- 12. יברי וברי (אַבְּהָי וְבְרָהְה שְׁבְּבְּהִי וְבִרי וְבִרי וְבִרי (מַבְּהַי וְבִרי וְבִרי (בְּרִי וְבִרי (בְּרִי וְבִרי (בְּרִי וְבִרִי בִּרְי וְבִרי (בְּרִי וְבִרִי בְּרִבְּי וְבִרי בִּרְבִּי וְבִרי בִּרְבִּי וְבִרי בִּרְבִּי וְבִּרִי בְּרִבְּי וְבִּרִי בְּרִבְּי וְבִּרִי בְּרִבְּי וְבִּרִי בְּרִבְּי וְבִּרִי בְּרִבְּי וְבִּרִי בְּרִבְּי וְבִּי וְבִּי בְּבְּי וְבִּי בְּבְּי וְבִּי בְּבְּי וְבִּי וְבִּי בְּבְּי וְבִּי בְּבְּי וְבְּי בְּבְּי וְבִּי בְּבְּי וְבְּיִי וְבְּי בְּבְּי וְבְּיִי בְּבְּיִי וְבְּיִי בְּבְּיִי וְבִּיי וְבִּי וְבִּי בְּבְּי וְבִּיי וְבִּי וְבִּי בְּבְּי וְבְּיִי וְבִּיי וְבִּי וְבְּי בְּבְּי וְבְּיִי וְבְּי בְּבְּי וְבְיי וְבְּי וְבְּי וְבְּי בְּבְּיִי וְבְּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִּי וְבְּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבִּיי וְבְּיי וְבְּיי וְבְּיִבְּיי וְבְּיי וְבְּיי וְבְּיי וְבְּיי וְבְּיי וְבְּיי וְבְּיי וְבְּיי בְּבְּיִי וְבְּיי וְבְּיי וְבְּיי וְבְיי וְבְיי וְבְייי וְבְיי בְּבְּיי בְּבְּיִי בְּבְייִי וְבְייי וְבִייי וְבְייי וְבְייי בְּייִי בְּיי בְּבִּיי וְבְייי בְּיי בְּיִיי וְבְייי וְבְייי וְבְייי וְבְייי וְבְייי וְבִּייי וְבְייי בְּבְייי וְבְייי וְבְייי וְבְייי וְבְייי וְבְייי בְּייִי בְּייִיי וְבְייי וְבְייי וְבְייי וְבְייי וְבְייי וְבְייי וְבְייי בְייי בְּיִייי וְבְייי וְבְייי וְבִייי וְבְייי וְבִייי וְבְייי בְּייִיי וְבְייי וְבְייי וְבִיי וְבִייי וְבִייי וְבִייי וְבִייי וְבְייי וְבִייי וְבְייי וְבְיייי וְבְייי וְבְייי וְבְייי וְבְיייי וְבְייי וְבְייייי וְבְיייי וְבְייי וְבְיייי וְבְייי וּ

^{3.} קרבה 3 p.s.f. Impf. emphat. (cum. ¬ parag.; срав. С. 5, 26. lobb 17, 16. Ис. 28, 3. Авд. 13).

עשר־וְבָבוֹד אָתֵי הוֹן עָׁתֵׁק וּצְּדָקָה:

לְהַנְהִיל אֹהָבֵי יֵשׁ וְאִצְרְתֵיהֵם אֵמֵלֵא:

מוֹב פּרְיִי מַהְרוּץ וּמִפֶּוֹ וֹתְבוּאָתִי מִכֶּכֶף נִבְחָר:

בְּאֹרַה צְּדֶקָה אֲהַלֶּךְ בְּתוֹךְ וְתִיבוֹת מִשְׁפֵּש:

13	יָרָאַת יְהוְהֹ שְׂנֹאֹת רֻּע"נִגְאָה וְגָאׁוֹן וְדֶרֶךְ רֵע וּפִׁי תַהְפָּכוֹת שְנֵאִתִי:
14	לִי־עֵצָה וְתוּשִׁיֶּה אֲנִי בִינָה לִי נְבוּרָה:
15	בי מְלָבִים יִמְלֶבוּ וְרֹוְנִים יְהוֹקְקוּ צֶדֶק:
16	בּי שָׂרִים יָשֶׂרוּ וֹנְדִיבִים בָּל-שֹׁפְמֵי אֱרֶץ:
17	אָנִי אֹהֶבֵי אָהָב וֹּמְשַׁהֲבֹי יִמְצְאְנְנִי:

16. Per me principes principatum tenent, et nobiles, omnes denique judices terrae. Mayp.

17. Въ $K^s m i$ бт אַהְבֶיהָ любящих ее, въ $K^s p i$ אַהָבי любящих меня. О форм π Impf. אַהָּב \S 68.

18. הון עהק opes perennes, firmae.

18

19

20

21

20. בארה צדקה ובר' in via justitiae incedo; во 2-мъ членъ стиха подразумъвается также אַהלָּךְ.

21. Inf. לְהַבְּחִיל зависить отъ предиката стиха предъидущаго: для того итобы любящими меня дать ва наслъдство существенное (zum Erbgut zu geben den mich liebenden Reelles. Дел.). представляеть объекть неопредълен. накл. בְּהַחִיל .— Пѣкоторые нонимають здѣсь ישׁ въ значеніп Предиката, дѣлающаго первый членъ этого стиха независящимъ отъ предъидущаго, въ значеніп: quod imper-

יַרְנָי הַאָּשִית הַּרְכֶּוֹ כֶּדֶם מִפְּעָלָיו מֵאָז: 22

23 בַּעוֹלָם נִפַּכְתִּי בֵּרֹאשׁ מִקּּרְבֵּי־אֶבֶץ:

24 בַּאֵין־הָּהֹמוֹת חוֹלֻלְתִּי בְּאֵין מִעְיָנוֹת נִכְבָּבִי־מֵיִם:

בּשֶּׁרֶם הָרִים הְמְבָּעוּ לִפְנֵי נְּבְעוֹת חוֹלֶלְתְּי: 25

tiar amantibus me est mihi; но подобное объяснение противоръчить контексту, прерывая очевидную связь понятій этого стиха съ предъпдущимъ. — О значеніп частицы раз началь 2-го члена см. § 155, 1, е.

__ 169 __

22. Буквально: Богг обладалг много (Gr. Venet.: ἐχτήσατό με)
— началомь пути своего, первенцемь вспях дляній своихг, отгенька, т. е. оть віка я принадлежность Божія. Дел.: Jahve hat mich vorgebracht als Erstling seines Weges, als frühestes seiner Werke, ehedem. לובעל върнъе принять здъсь въ значенін слова actio, а не въ значенін ориз, къ чему приходять переводчики, придающіе глаголу значеніе творить (LXX Т.: ἔχτισέ με). Суффикст въ формъ съ винительными падежеми 1-го чл. רְבָּוֹנִי מַ בְּרַנִי מַ בּנִי מַ בַּנְינִי מַ פַּנְינִי מַ פַּנְינִי מַ פּנִי מַ פַּנְינִי מַ אוֹסְינִי פֿנִי מַ פַּנְינִי מַ פּנִי מַ מַנִּינִי מַ פּנִי מַ פּנִי מַ מַנִּינִי מַ פּנִי מַ מַנִּינִי מַ פּנִי מַ מַנְינִי מַ פּנִי מַ פַּנְינִי מַ פּנִי מַ מַנִּינִי מַ פּנִי מַ מַנִּינִי מַ פּנִי מַנִי מַ פּנִינִי מַ מַנִינִי מַ פּנִינִי מַ פּנִינִי מַ פּנִינִי מַ פּנִינִי מַ פּנִינִי מַ מַּנִינִי מַ פּנִינִי מַנִּינִי מַ פּנִינִי מַ פּנִינִי מַנִי מַנִינִי מַנִי מַנִי מַנִינִי מַנִי מַ מַּנִי מַנִי מַנִי מַנִי מַנִי מַנִי מַנִי מַנִי מַנִי מַנִי מַ פּנִי פּי מַנִי מַנְי מַנְי מַנְי מַנְי מַּי מַנְי מַנְי מַנְי מַנְ מַנְי מַּי מַנְי מַנְ מַנְי מַנְ מַּי מַנְי מַ מַּי מַנְ מַּי מַנְ מַּי מַנְ מַנְ מַּי מַנְ מַּ מַנְ מַנְ מַּי מַנְ מַּ מַּ מַּ מַנְ מַּ מַּי מַּי מַנְ מַנְ מַּי מַנְ מַּי מַנְ מַּי מַּי מַּי מַּ מַּי מַנְ מַּ מַנְ מַּ מַנְ מַּי מַנְ מַּ מַּ מַּ מַנְ מַנְ מַנְ מַּ מַּ מַּי מַנְ מַנְ מַנְ מַּ מַנְ מַּ מַּי מַנְ מַּ

23. Отг въка я была поставлена, утверждена, съ самаго начала, съ первыхъ начатковъ земли (Von Ewigkeit her ward ich eingesetzt, von Anbeginn, seit den Uranfängen der Erde. Дел.).

24. באין־הְהֹמוֹת וברי колда не было еще разгуловт водъ. Говорится о первозданныхъ водахъ (Б. 1, 6).

25. Прежде чъм горы поникли, были погружены (заключались въ водъ, когда послъдняя еще не была отдълена отъ суши, Б. 1, 9–10).

26	נַד-לֹא עשָה אֶרֶץ וְהוּצְוֹת וְרֹאֲשׁ עַבְּרוֹת תַּבֵל:
27	בְּהָבִינֵוֹ שָׁמֵיִם שָׁם אֶנִי בְּחֻקּוֹ הוֹנ עַל־בְּנֵי תְרוֹם:
28	בְּאַמְצוֹ שְׁחָקִים מִמֶּעֵל בַּעֲוֹוֹ עֵינוֹת הְּרְוֹם:
29	בְשׁוּמוֹ לַיִּׁם ו חָקוֹ וְמֵיִם לֹא יַעַבְרוּ - בִּיוֹ בְּחוּכֹן מוֹכְדֵי
	אָרֵץ׃
30	וָאֶהְיֶה אֶׁצְלוֹ אָׁמְוֹן וָאֶהְיֶה שַׁעֲשׁוּעִים יוֹם יְוֹם מְשַׂחֶקֶת לְּפְּנְיֵן
	בְּבָל־עַתְּ:

Въ 28 ст. разъясняется и дополняется понятіе стиха предъидущаго: когда связываль Онь (скрыпяль, утверждаль) облака сверху и когда стали бушевать (на земль) родники океана, т. е. когда опредълыть мьсто вверху облакамь, внизу же — океану. Фюрсть: als da stark wurden dle Quellen der Tiefe. The Inf. осн. The intrans. (Дел.: als er festigte die Aetherhöhe droben, als er bändigte des Wasserschwelles Quellen).

29. בשוכון וכוי когда Онг положил потомъ предълы морю, чтобы воды не переступали (не нарушали) повельній Его, т. в. когда на земль опредълиль постоянное мьсто морямъ.

30. יְאָדְיָה אָצְלוֹ אָמוּן 6укв.: et eram tunc juxta Eum opifex

31 מֲשַׂהֶקֶת בְּתַבֵל אַרְאֵוֹ וְשַׁעֲשְׁעָי אֶת־בְּנֵי אָדְם:

יְעַתָּה בָנִים שִׁמְעוּ־לֵּץ וְאַשְׁבֵי הְּרָכֵי יִשְׁמְרוּ:

: שִׁמְעָוּ מוּמֶר וַחֲכָׁמוּ וְאַל־תִּפְּרָעוּ:

שמע לִי לִשְׂלְר עַלֹּדְרַלְתֹתֵי יִוֹם יִוֹם לִשְׂכֹּר אַבְּרָתֹתֵי יִוֹם יִוֹם לִשְׂכֹּר אַבְּרָתִתִי יִוֹם יִוֹם לִשְׂכֹּר מַזּוּזת פְּתָחֵי:

35 בִּי מֹצְאִי מָצָא חַיִּים וַיְּפֶּק רָעוֹן מֵיְהוָה:

36 וְהְמָאִי הֹמֵם נַפְּשֵׁוֹ כָּלֹ־בְּמִשֵּׁנְאֵי אֲהֲבוּ מֵוֶת:

(Дел.: da war ich bei ihm als Werkmeister). אָמָהְן собств. производитем работ, мастер. — забава, наслажденіе, удовольствія — предмет наслажденія (указаніе на то, что громадное дѣло
творенія не стопло Всемогущему Богу никаких напряженных усплій,
постепенное же осуществленіе Слова Премудрости Господа вызывало
радованіе Творца о Твореніи Его.

31. רְעַהְדּה et nunc, ergo.—וְעַהְּה אָרְהַבְני אָרְה עוֹיְעָשְׁעֵי אֶרְהַבְני אָרָה и наслажденіе мое было у сыновт человтька (אָק אָה знач. предл.) = н я любовалась, радовалась на новосозданныхъ людей.

32. אַרְבֶי יִּשְׁבוֹרך דְּרְבֵי יִשְׁבוֹרך הַחָבי יִּשְׁבוֹרך הַחָבי יִּשְׁבוֹרך הַחַנוֹי יִּדְרָבֵי יִשְׁבוֹרך О пропускъ относительнаго мпстоименія въ предложеніяхъ относительныхъ см. § 123, 3.—34. לְיֵילְר vigilando, יִּשְׁבוֹר custodiendo. Эв. § 280 d.

35. K^smi^s ים: אוים אוים обрътающій меня обрътает во мнъ жизнь; но чтеніе K^spi (בְּלָצָא), представляетъ тотъ смыслъ проще и выразительнъе.

36. ЖФП отвъчаетъ здъсь Греч. а́µарта́чес сит gen.: не получать чего л., лишаться. Дел.: und wer mich verfehlt.—

10. Правила жизни.

Пр. Сол. XVII.—XXVII.

1	פוֹב פַּת חֲרֵבָה וְשַׁלְוָה־בֶה מִבַּית מָלֵא וְבְחֵי־רִיב:
2	עַבֶּר מַשְׂבִּיל יִמְשׁׁל בְּבֶּן־מֵבֵישׁ וּבְתוֹךְ אַחִׁים יְחֲלֹק נַחֲלֶה:
3	פַאָרֶה לַבֶּבֶּהָה וְכַוּר לַזְּהָב וּכֹחֵן לִבְּוֹת יְהוָה:
4	בַרע מַקשִׁיב עַל-שְׂפַת־אָנֶן שֶׁכֶּר מִוֹין עַל-לְשִׁוֹן הַוְּת:
5	לעַג לַרָשׁ חַרָף עשֵׁהוּ שְּׂמָחַ לְאֵיר לָא יִנְּקָה:
6	נַנֶשֶׁרֶת זְבֵלִים בְּנֵי בָנִיֶם וְתִפְּאֶרֶת בְּנֵיִם אֲבוֹתְם:
9	מֶבַפֶּה־פֶּשַׁע מְבַקַשׁ אַהֲבֶה וְשׁנֶה בְּרָבָר מַפְּרִיִד אֵלּוּף:

Гл. XVII, 3. Тигель (плавильня) для серебра и горнило для золота, а сердца—испытываетъ Господь. Изреченіе эмблематическое, значущее, что Господь испытываетъ человѣческое сердце, какъ въ огнѣ испытываются серебро и золото, т. е. что лицемѣріе предъ Господомъ не имѣетъ никакой силы. — О 7 advers. см. ¶ 155, 1, Прим. b (срав. Б. 2, 17. Пс. 5, 8).

4. אָקָר ложь, concr.: ллунь, обманцинь, § 106, 2, а.— מֵיִין ратіс. Гіф. осн. אָבוֹן, § 68, Прим. 1.

5. 0 Perf. קרף см. § 126, 3, b.

9. Скрывающій проступокт ближняго ищетт любви (между ближними); но повторяющій слово (по Нъм.: wer wiederkommt mit einem Worte), т. е. выставляющій на видъ каждый разъ чужой проступокъ, раздъляетт друзей, отталкиваетъ отъ себя друга. (Срав. 16, 28).

- 10 הַּחַת נְּעָרָה בְמֵבֶין מְחַבּוֹת בְּסֵיל מֵאֵה:
- 13 מַשַּׁיב רָעָה תַּחַתְ שוֹבֶה לְא־תָמֵוּשׁ רַעָּה מָבֶּיתְוֹ:
- בּבְישָע וּמַרְשֵׁיעַ צַּבִּיק הְוֹעֲבָת יְהֹוֶה נַם־שְׁנִיהֶם: 15
 - 16 לְּפָּה־זֶּהַ מְחֵיר בְּיַד־בְּקֵיל לִקְנִוֹת חְבְּמָה וְלֶב־אֵין:
 - :־וַלֶּיָה יְּנָלֶר מְתָב הָתֵע וְאָה לְּצְרָה יִּנְלֵר:

יום: אל־הַתְהַלֵּל בְּיָוֹם מָהֶר בֵּי לְאֹ־תִּדְע מַה־יֵּלֵד יוֹם: 1 XXVII

יַהַלֶּלְךָ זֶרַ וְלֹא־מֶיךְ נְבְרִי וְאַל־שְּׁבְּתֵיךְ: 2

- 10. Сильные дыйствует одно замычаніе на человыка умнаго, нежели бить глупаго сто разь, т. е. нежели сотип ударовь на человыка глупаго. הַהַ Ітрf. осп. הַהָּ, § 66, Прим. 1.— בּיִּבּר сто разъ, Эв. § 269 b.
- 13. Первый членъ стиха представленъ въ формѣ предложенія самостоятельнаю, § 145, 2.
- 15. בַּם־יְּשׁבֵיהֶם оба вмъстъ, оба одинаково (alle beide, beide zusammen), какъ тотъ, такъ и другой, § 155, 2, а.
- 16. וְלֶב־אֵין предложеніе обстоятельственное: въ то время какт ума не импется (da er doch kein Herz hat. Дел.).
- Гл. XXVII, 1. о второмъ членъ: вообще день (какъ сегоднешній, такъ и завтрешній).
- 2. אל כיך כיך составляеть одно понятіе (собств.: не твои уста = то, что не составляеть собственныхъ твоихъ устъ), послѣ же אל второмъ членъ легко подразумъвается יַרַלְלּרָךְ:

בַּבֶּד אֶבֶן וְנַמֶּל הַחְוֹל כַעֵם אֱוִיל בְּבֵד מִשְׁנִיהָם:
 אַבְּוִרְיִּוּת חֲמָה וְשֵׁמֶּף אֵךְ וּמִי יִעֲמֹד לְפְּנֵי כִנְאָה:
 אַבְּוֹרְיִּוּת חֲמָה וְשֵׁמֶּף אֵךְ וֹנֵכֶּשׁ רְעֵבְה בְּלֹבְתוֹ:
 בְּצִפּוֹר נוֹנֶדֶת מִן-קּנָּה בֵּן אִישׁ נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ:
 שֵׁמֶן וְּקְשֹׁרֶת יְשַׂמַּח־לֵב וּמֶתֶק רֵעֵבׁה בְּלֹבְת בְּמָבְּיֹם:

- 5. אַהְרָה מְּמְהֶּתְּה יוּה בּיִרְה מְּמְהֶּה יוּה בּיה מּמּבּיה אוּ любови сирытая, т. е. ничъмъ не выражаемая, пе доказываемая на дълъ.
- 7. Во второмъ членъ בֶּכֶּשׁ רְעַבְה nominat. absol.: Голодная душа (т. е. голодный человъкъ)—для нея (подр. לה) все горькое сладко.
- 8. Смысль: человъкъ скитающійся по міру внѣ родины все равно что птица, отчужденная отъ гнѣзда. LXX Т.: ထσπερ ὅταν ὄρνεον καταπεταστῆ ἐκτῆς ἰδίας νοσσιᾶς, οὕτως ἀντρωπος δουλοῦται ὅταν ἀ ποξενιστῆ ἐκ τῶν ἰδίων τόπων.
- 9. 0 числъ единственном Предиката (ישַׁמַּה) послѣ нѣсколькихъ субъектовъ см. § 148, 2 יבֶּוֹתָל רֵעָהוּ רנו' сладость эке (радость, счастье) своего друга (отъ своего друга) возникаетъ изъ душевныхъ совътовъ его: LXX Т.: хатар̂ ξ ήγνυται δὲ ὑπὸ συμπτωμάτων ψυχή).

11. Достоинства боголюбивой хозяйки дома.

Пр. Сол. XXXI, 10-31.

(въ этомъ отдъль Притчей, начальныя буквы стиховъ слидують по порядку буквъ Еврейскаго алфавита. Срав. Пс. 25. 34 и т. д.; см. § 5, Прим. 2).

- 10 אַשֶּׁת־הַיִל מֵי יִמְצָא וְרָחִק מִפְּנִינִים מִכְרָהְ:
 - 11 בָּמַח בָּה לֵב בַּעְלָה וְשָׁלָל לָא יָחְמֶר:
 - 12 לְמָלַתְהוּ מֵוֹב וְלֹא־רָגֶע כֹּל יְמֵי הַיֶּיהָ:
- 13 דְּרְשָׁה צָבֶטֶר וּפִשְׁתִּים וֹחַעשׁ בְּהַפֶּץ בַפֶּיהָ:
- 14 הַּיְתָה בָּאָנִיוֹת סוֹחֶר מִפֶּיְרָהָק תְּבִיא לַּחְמֶה:
- 10. 0 יְרָהֹק וברי и потому драгоцпиние—§ 155, 1, d.
- 11. Касательно Perf. בְּטֵב см. § 126, 3, а. Къ гл. יְחָבָ подр. субъектъ בַּעְלַה.
- 12. При описанін качествъ хорошей жены употреблены здѣсь и ниже, большею частью, формы Прошедшаго совершеннаго времени (Perf.) въ значенів наст. вр. (§ 126, 3, b).
- 13. Imperf. consec. אַרַעשׁ въ послъдовательномъ повъствованіи послъ Perf. съ знач. наст. вр. (דְּרָשֶׁד,), 129, 2, а. Срав. Impf. consec. въ ст. 15. 16. 17. 24. 28.
- 14. בְּאָבִילְּתְ безъ опредъленія и потому должно быть читаемо кооніјуот. Perf. אָבִיא и Imperf. אָבִיא употреблены рядомъ въ двухъ предложеніяхъ въ значеніи настоящаго времени, § 126, 3 (срав. Іовъ 3, 17).

- 176 -

- 16. אָמְלָהָה, 🕻 67, Прим. 10. בְּרִי בַּפֶּייָה плодъ ея рукъ, т. е. трудовъ, нопеченій
- 17. Препоясывает пръпостью свои чресла и сообщает силу рукам своим, т. е. трудится энергически и прилежно.
- 20. Руки свои она раскрывает нуждающемуся, т. е. выручает нуждающагося, щедро поддерживает его.
 - 22. ন্ ু себъ въ обширномъ смыслъ, т. с. для своего дома.
- 23. בּשִׁעָרִים. Благосостояніе дома, причиняемое попеченіями и трудами хозяйки, придаеть вѣса между людьми ея мужу. בַּשַּעָרִים На Востокъ, какъ и у древнихъ Грековъ, площадь у воротъ царскаго дворца или общественнаго зданія служила мѣстомъ народныхъ собраній и также мѣстомъ, гдѣ рѣшазись судебныя и торговыя дѣла.
 - 25. Сила и почеть платье ея (срав. Пс. 104, 1) и такимъ

26 בְּיָה בֶּתְחָה בְחָכְמֶה וְתוֹרֵת־יָחֹסֶד עֵל־לְשׁוֹנֶה: 27 צְוֹפִיָּה הֲלִיכִוֹת בֵּיתָה וְלֵחֵם עַצְלוּת לְא תאבֵל:

28 בַניה בַניה וַיְאַשְׁרִוּה בַּעְלָה וַיְהַלְלָה:

29 בַּנוֹת בָּנוֹת עֲשׁוּ חֻיִל וְאַהְ עָלִית עַל־בְּלָנָה:

יַבְאָקר הָחֵן וְהָבֶל הַלְּפִי אִשְׁה יִרְאַת־יְהוְּה הֵיא תִּתְהַלְּל:

31 רְּגנּ־לֶה מִפְּרֵי יָדֶיְהְ וְיִהְלֵּלְוֹהְ בַשְּׁעֲרֵים מֵעֲשֶׂיְהְ:

образомъ посмъевается она будущему дню, т. е. она спокойна на счеть будущаго, ибо обезпечено оно у нея силою содълываемаго ею прочнаго благоденствія ея дома.

26. יְתוֹרֵת הֶּמֶד וּנרי et lex gratiae est in lingua ejus, sermo ejus

est sapiens gratia temperatus. Mayp.

27. צוֹפֵיה, § 57, Прим. 5.

28. Сыновья ея встают и привътствуют, как счастли-

вую, муж также и-хвалить ее.

29. Въ этомъ стихъ выражены слова мужа: multae filiae agunt strenue, at tu superas eas omnes. בְּנוֹת, дщери, въ значеніи вообще женщины (выраженіе болѣе нѣжное, нежели בְּנוֹת). Прил. קבוֹת, находясь внереди сущ. בְּנוֹת, принимаетъ особенную выразительность, § 112, 1, Прим. 1 (срав. Пс. 32, 10. 89, 51. 145, 7. Ис. 21, 7. Іер. 16, 16. в Парал. 28, 5).

30—31. Въ этихъ двухъ стихахъ выражено epiphonema Пророка, обязующее чтить женщинъ, содълывающихъ благоденствіе семействъ по заповъдямъ Божіимъ. Во второмъ членъ 30-го ст. субъектъ (הייצֹאַ), находясь впереди предл., повторяется съ особенною выразительностью въ формъ личнаго мъстоименія (אָיהַ): богобоязиенная женщина—она славится, т. е. достойна хвалы. Эв. § 309 а (срав. Пр. Сол. 10, 22. 24).

31. קנר יְדֶיהְ פסשל воздавайте ей от плодов ея рукъ,

בְּרָן־יַחַד בַּוֹרְבֵי בָּקָר וַיִּרִיעוּ בְּלֹ־בְּנֵיַ אֱלֹתִים:

ניֶסֶךְ בִּדְלַתִים יֻבִּ בְּגִיהוֹ מֶנֶחֶם יֵצֵא:

פּ בִּשׂוֹמֵי עָנָן לְבָשִׁוֹ וַעַּׁרְפָּׂלֹ הַתְּלְּתְוֹ:

10 וֵאֶשְׁבֵּר עָלֵיו חָקֵן וְאָשִׁים בְּרֵיח וּדְלְתְים:

11 וַאֹמֵר עַד־פָּה תָבוֹא וְלָא תֹמֵיף וּפָּא יְשִׁית בּנְאַוֹן גַּלֶּיף:

12 הַמִּימֶידָּ צְנֵיַתְ בְּקָר יִהַעְתָּ הַשַּׁהַר מְקוֹמְוֹ

12. Величіе Божіе и ограниченность силъ человъка.

10B'b XXXVIII. XXXXIX.

XXXVIII, 1	נַיַּעַן־יְהוָהַ אֶת־אֵיוֹב מָן הַפְּעָרָה וַיְּאמֵר:
2	פֵי זֶה ו מַהְשִׁיךּ עֵצָה בְּמִלִּין בְּלִי־דֵעַת:
3	אַזִּר־נָא בָנָבֶר הַלָּצֵיך וְאָשְׁאָלְדֹּ וְהְוֹדִיעֵנִי:
4	אַפָּה הָיִיתָ בְּיָסְדִי־אֶרֶץ הַנֵּר אִס־יְדַעְתְּ בִינֵה:
5	בּירְשֵׂם מֲמַדֵּיהָ בַּי תַּדֶע אַוֹ מִירְנְמָה עָלֶיהָ קּו:
6	עַל־אָה אֲדֶנֵיהָ הְמְבֶּעוּ אוֹ מִי־יְיָרָה אֲבֶן פִּנְתֵה:

т. е. цъните ея достоинства и труды, будьте къ ней справедливы, заботьтесь объ ея счастін. — יְיַהַלְלֵּלְהָ ונרי et laudent eam in portis, locis publicis, opera ejus (scil. laudent). Маур.

- 3. *Препоясить чресла* = вооружиться для чего л., быть готовымъ.
- 4. Знать разумь = обладать разумомъ: si nosti intelligentiam, si tantum intelligentiae habes, quantum habere tibi videris. Гейлигшт. (срав. Ис. 29, 24. Пр. С. 4, 1).
- 5. בי מַדְע פּני ווּדְע если ты знаешь (LXX Т.: cἶδας). Нѣкоторые союзу придають здѣсь значеніе: итобы (ut scias, dass du es wüsstest; срав. Пс. 8, 5).

- 7. Сотвореніе земли уподобляєтся построенію зданія. Оба члена этого стиха представляють предложенія обстоятельственныя, донолняющія понятіє, высказанное въ стихѣ предъпдущемъ. Это же правило отпосится и ко 2-му члену 8-го ст. О verbum fin. посяѣ неопр. накл. см. § 132, Прим. 2 (срав. ст. 9. 10. 41. 43).
- 8. בְּלְלְתִים יָם (кто) залородиль дверьми море? Подъ дверьми моря должно разумъть его берега. ים иодразумъвается изъ ст. 5 и 6. Возникающее море уподобляется ребенку, рождающемуся изъ чрева матери. Это уподобленіе продолжается и въ слъд. 9 ст.
- 10. יְבֶּלִין חָבְּי וְחָבְּי וְחָבְי וֹחָבְי סֹאָהּв. и (когда) я разломалъ надъ нимъ мой предълъ, т. е. положилъ ему предъломъ-из ломанные, обрывистые берега (срав. Греч. מצדֹח и מָקְיני). יְהַקְי мой предълъ, т. е. предълъ мною поставленный. א ש א ה הוורד вова довольно часто унотребляется въ знач. לְּ ַ אֵל , § 154. 3, b (срав. 22, 2. 33, 23).
- - 12. מְיַבְּיִךְ, см. глосс. нодъ словомъ מָיבֵיךְ 3. d.

13	לֵאֶחוֹז בְּבַנְפַוֹת הָאֶרֶץ וְיִנְעָרוּ רְשָׁעְיֵם מִמֶּנָה:
14	הַתְהַפַּרְ בְּרוֹשֶׁר חוֹנֶתִם וְיֹתִיצְבֹוּ בְּמֵוֹ לְבְוֹשׁ:
15	וְיִפְּנַע מֵרְשָׁעֵים אוֹרֶם וּזְרוֹעַ רְבְׁה תִּשְּׁבֵר:
16	הַבָּאתָ עַד־נִבְבִי־יָם וּבְהַקֶּר מְּהֹוֹם הִתְהַלֶּבְתְּ:
17	בָּנְגְלַוּ לֵךְ שֵׁעֲבִי־בָמֶנֶת וְשֵׁעֲבֵי צֵלְמַוּת תִּרְאֶה:

- 13. יבור דְאָרֶץ ונר׳ букв.: итобы она (заря) ухватима края (концы) земли. Земля въ этомъ стихѣ уподобляется ковру, съ котораго какъ бы стряхиваются лучами зари злодѣи, промышляющіе во тьмѣ, — чтобы бѣжали отъ свѣта ея злодѣи (срав. 24, 13 и д.). Субъектомъ неопр- накл. יוֹבוֹר есть подразумѣваемое существительное страна възграна подразумѣваемое суще-
- 14. Земля превращается какт глина печати, т. е. на земль, постепенно освъщаемой зарей, появляются бывшіе невивидимыми образы (горы, льса, люди и т. д.), какъ на безвидной массь глины—ясныя изображенія прилагаемой къ ней печати. דְיָרְעַצְבר רְגר׳ родъ глины, употреблявшейся для печатей.

 предстоять (предметы на ней), какт платье, т. е. въ разнообразивйшихъ очертаніяхъ в краскахъ.
- 15. И отнимается у злоднеет септе ихт (т. е. тьма, съ помощью которой они совершають злоднянія, — срав. выше ст. 13 и 24, 17), и занесенная рука—сокрушается (рука подпятая, готовая совершить насиліе, теряеть всю свою крыпость при появленіи зари).
- 17. Обнажались ли передт тобою врата смерти и врата непроницаемой тымы видълг-ли ты? Понимаешь-ли ты, что такое смерть и куда ведеть она? Срав. 10, 21 и д. 28, 22. אַלְמָרָה ш второмъ членъ обозначено нунктаторами какъ сложное слово изъ אַל מוּה смерть и куда смерть (צַלְמָרֶה), что даетъ букв. смыслъ слову-смертная тънъ; но такъ какъ нътъ примъра въ намятникахъ Писанія сложныхъ

18 הַתְּבּנְנְתָּ עַר־רְהֲבִי־אָגֶרץ הַׁגֵּר אִם־יִדְעָתְּ בְּלֶּה: 19 אֵי־זֶה הַבֶּרֶךְ יִשְּבָּן־אֲוֹר וְחִשֶּׁךְ אֵי־זֶה מְּקוֹמְוֹ: 20 בֵּי תִקְהֶנוּ אֶל-גְּבוּלֵוֹ וְכִי תְבִין נְתִיבֵוֹת בֵּיתְוֹ:

- 18. הַרְבּבוּבְהְ вопросъ, но безъ ה interrogativum, какъ въ ст. 16 и 17, чѣмъ избъгается также и стеченіе двухъ ה.— latitudines terrae. Форма множественнаю числа сообщаеть слову חבר понятіе разнообразія: различныя широты (num vidisti usque ad latitudines terrae, num universum terrae spatium et ambitum oculis perlustrasti— ut Deus, cf. 28, 24— ita ut, quam lata et ampla ea sit, cognoveris? Маур.).—Въ בְּלָהְ בַּ בְּשָׁלְּשִׁרָּאַר. рода обозначаетъ понятіе рода ср.: отпіа haec.
- 19. אַרֹּהְ какая дорога туда, гдъ обитает свътг, § 123, 3, с (срав. ст. 24).

21	יַבַעָת בִּי־אָז תִּנְלֵד וּמִסְפַּר יָמֵיך רַבִּים:
22	הָבָאתָ אֶל־אִצְרָוֹת שֻׁלֶג וְאִוֹצְרָוֹת בְּרָד תִּרְאֶה:
23	אָשֶׁר הַשַּׂבְתִּי לְעַת אֶר לְיִוֹם לְּרָב וּמִלְּחָמֶה:
24	אַי־זֶהַ הַדֶּבֶרְ יַחֲלֶק אָוֹר יָפֵץ קְדֵים עֲלֵי־אֶבֶץ:
25	מִי־פִּלַגַ לַשָּׁשֶׁאָף הְעָלֶה וְיָבֶרְ לַהֲזִיז לֹלְוֹת:
26	לְהַמְמִיר עַל־אָרֶץ לְא־אֵישׁ מִּדְבָּר לְא־אָהֶם בְּוֹ:
27	לָהַשְּׂבִיעַ שֹׁאָה וּמְשׁוֹאָה וּלְהַצְּמִיהַ מַּצְא הֶשֶׁא:

21. מְסְפַר יָמֶיךְ רַבִּים, כּא. § 127. ל, מּ.—בִּים, כַּא. § 148, 1.

- 23. Которые (сивть и градь) я сберегаю для времени нужды, для времени битвы и войны, т. е. которые служать Божінть наказаність человіку, равныть сраженіять войні (срав. Інс. Нав. 10. 11. Ис. 28, 17. 30, 30. 32, 19. Ісз. 13, 13. Агг. 2, 17. Пс. 18, 13. 14).
- 25. Кто распредъляет протоки (coll.) разливами дождей (coll.) и путь громовой стръль? т. е. кто низводить дождь туда, гдѣ долженъ онъ падать, и даетъ опредъленное направление молни?
- 26. אֶרֶץ לֹא־אִיש земля безъ людей. Эв. 286 g (срав. 12, 24). Слова לא אָרָם בּוֹ во 2-мъ членѣ представляютъ предложеніе относительнос, [123, 3, b.

- 28 הַנְשׁ לַפְּמֶר אֶב אוֹ מִי־הוֹלִיד אָגְלִי־מֶל: 29 מֶבֶּטֶן מֵי יָצָא הַמֶּרָה וּכְפָּר שְׁמִים מֵי יִלְדוֹ: 30 בָּאֶבֶן מֵים יִתְחַבָּאוּ וּפְנֵי תְּהוֹם יִתְלַבְּרוּ: 31 הַתְלַשׁר מַעֲדַנִּוֹת בִּימֶה אִוֹ־מְוֹשְׁכְוֹת בְּסִיל הְפַתְּה: 32 הַתְצֵיא מַזְּרָוֹת בְּעָתְוֹ וְעַיִשׁ עַל־בְּנֵיִהְ תַנְחֵם: 33 הַתְרֵיַ לָעֲב קוֹלֶךְ וְשִׁבְּעַת־מֵיִם מִּשְׁמְרֵוֹ בְאֶרֶין: 34
- 29. ביי здѣсь имѣеть значеніе родительнаю падежа, [122, 3.— וּכְפּר וגר׳. Касательно конструкців см. [145, 2.
- 30. בּאָבֶן בַּיִּם יִתְחַבְּאוּ каме камень (какъ будто сдълавшись камнемъ) густъютъ, замерзаютъ воды и-поверхность волн сиппляется. (срав. 41, 9). יְּתְלַבְּרוּ (כְּבָּא זוֹ, דֹּתְבָּא יִתְלַבְּרוּ (כְּבָּא זוֹ, אַ. יִתְלַבְּרוּ (כְּבָּא יִתְלַבָּרוּ).
- 31. Связываешь-ли сплетенія семизвъздія (Плеядъ, т. е. тобою-ли сочетаны зв'єзды, образующія созв'єздіе Плеядъ?), или узы Оріона ты въ состояніи развязать?
- 34. Возвышаешь-ли ко облаку твой голосо (призываешь-ли облако), итобы покрыло тебя? Слова 2-го члена находятся также въ 22-й гл. 11, но въ переносномъ значени.

הָתְשַׁלַּח בְּרָקִים וְוֵלֶכוּ וְוֹאִמְרוּ לְךְּ הִנֵּנוּ:
מי־שֶׁת בַּשְּׁחַוֹת חָכְמֶה אַוֹ מִי־נְתָן לַשֶּׂבְוִי בִינֵה:
מִי־יְםַפֵּר שְׁחָקִים בְּחָרָמֶה וְנִרְלֵי שְׁמַיִם מֵי יַשְׁבִּי
בָצָקֶת עָפָרָ לַמּוּצֶק וּרְגָבִים יְדְבָּקוּ:
ַרָּעְצֵּוּר לְלָבָיִא מֶבֶרְ וְחֵיַּת כְּפִירֵיִם חְּמֵבֵּא:
בִּי־יָשָׁחוּ בַמְּעוֹגֶוֹת יִשְׁבִוּ בַסְבָּה לְמוֹ־אֶרֶב:
פֵי יָבֶין לֶעַבֹּב צַֿיִרוֹ בַּי יֻלְדָו אֶל־אֵל יִשַׁו
לְבְלִי-אְבֶל:
רָיַבַּעְהָ אֵת לֶדֶת יַעֲלֵי־סֶלֵע חֹלֵל אַיְלָוֹת תִּשְׁבְ
הַסְפוֹר יְרָחֵים הְמַלֶּאנָה וְיְדַיְעְהְ עַת לִּרְחָנָה:
הָבְרַעָנָה יַלְבִיהָן הְפַּלַחְנָה חָבְלֵיהֶם הְשַׁלַחְנָה:
יַּדְלְמַוּ בְנֵידֶם יִרְבַּוּ בַבְּר יְצְאוּ וְלְא־שָׁבוּ לְמוֹ

^{35.} ייַלכוּ וגר׳ чтобы они пришли и тебъ и т. д.

41. Bъ K³pî יִלְדִיוּ.

Со ст. 39-го слъдують вопросы изъ міра животныхъ.

Гл. XXXIX, 2. יְרָהִים הְּכוֹיֶלְאנְה мъсяцы, которые онъ наполняють, т. е. которыхъ количество требуется для нихъ со времени зачатія до рожденія. הְבֵוּלֶאנְה предложеніе относительное, § 123, 3, а. — יְלֵדְ אוֹן, Inf. Каль съ суфф. отъ יְלֵדְ אָנְה, § 91, 1, Прим. 2.

3. הֶבְלֵיהֶם הְּיֵבֵלִיהֶם dolores suos mittunt, dolores, quibus partum suum edunt, (facile et celeriter) deponunt. Гейлигшт.—בְּנִיהֶם א הַבְלִיהֶם ה פַּנִיהֶם א הַבְּלִיהֶם ה פַּנִיהֶם א ה פד. ב מו § 121, Прим. 1. (срав. Б. 41, 23. Исх, 2, 17).

מִי־שִׁלַח פֶּרֶא חָפִּשֶׁי וּמִישְׁכְּנוֹתֵין מְלַחֲה:
 מִישְׁמִחִי עֵרְבָה בִיתְוֹ וּמִשְׁכְּנוֹתֵין מְלַחֲה:
 זְשְׁחֵלְ לַהְמֵוֹן לְרְיָה תְּשְׁאוֹת נוֹגֵשׁ לֵא יִשְׁמֵע:
 יְתִּוֹר הָרִים מִרְעֵהוּ וְאַחָר בְּלֹ־יְרָוֹלְ יִדְרְוֹש:
 הַתְּאֶבֶה בִים עִבְּרֶךְ אִם־יְלֵּין עַלֹּבְאַבוּמֵךְ:
 הַתְּלְשֶׁר־רֻבִים בְּתֶלֶם עֲכֹתוֹ אִם־יְשֵׂהֵד עֲמָקִים אַהְרֶיך:
 הַתְבְּמֵח־בְּוֹ כִּירְיָשֵׁיב זַוְעֻדְּ וְנְרֵלְךְ יֻאֶּלְה:
 הַתְּאֲמֵין בְּוֹ כִּירְיָשֵׁיב זַוְעֻדְּ וְנְרֵלְךְ יֻאֶּלְה:
 הַנְלְיָם נָעֶלֶסְה אִם־שִׁבְרָה הַסִידְה וְנִצֵּד:
 בְּלַרְיִם נָעֶלֶסְה אִם־שִׁבְרָה הַסִידְה וְנִצְדֵה וְנִצְדֹּה וְנִצְדֹּה וְנִצְדֹּה וְנִצְדֹּה וְנִצְדְה וְנִבְיִרְה וְנִצְדָּה וְנִצְדֹּה וְנִצְדֹּה וְנִצְדֹּה וְנִבְיֹר וְנִצְדֹּה וְנִצְדֹּה וְנִבְּרֹה הַסִידְה וְנִצְדֹּה וְנִבְיֹר וְנִצְלְסְה אִם־שִׁבְרָה הַסִידְה וְנִצְדָה וְנִצְדֵה וֹנְצֵלְהַה אִם־שִׁרְה וְנִבְּרָה וְנִבְיִרְה וְנִבְיִר וְנִצְלְם אִבּרָה וֹבְעֵרְה וְבִילְנְיִה וְנְצֵלְכָה אִם־שִׁרְה וְנְבֵּרָה וְנִבְיִרְה וְנְנֵים וְנָעֵלְכָה אִם־שִׁרְה וְנִבְיר וְנְנִים נְנֵיְלְכָה אִבּר בְּלִנִים וְנְצֵלְכָה אִם בּשְׁבְרָּה וְנְנְיִר הַנְיִבְיִה וְנִבְּיִר הְנִנְיִים נָעֲלֶלְסָה אִם־שִּבְּרָה הַסִידְה וְנִבְיר וְנְנִים וְנְעֵלְכָה אִם־שִׁרְבֹּה הַסִּיְדָה וְנִבְיר הַנְנִים וְנֵבְילְבְה וֹבְיּבְרָה וְבִייִים וְבְּיִבְנְיִים וְנְבְיְבְים אִבּילְה אִבּבּיר הַבְּיִבְיֹם בְּיִבְיּבְּיִבְּים וְנְבְּבְּבְּים וֹבְּיִבְיִים וְנְבְיְבְיִים וֹבְיִים וְנְבְיִבְיִבְּים וְבְּיִבְיִים בְּיִבְיִים וְבְּבְיּבְיִים וְבְּיִבְּיִם וְבְּיִבְים וְבִּיְרְה בְּבִיר וְבִיּבְיּבְיּבְים וְבְּיבְירְיִבְים וְבְּבְיּבְיִבְּיִבְּים וְבְּבְּים וְבִּיבְים וְבִּים וְבִּים וְבְיִבְים וְבְּיִבְּיִבְּיִבְיּים וְנְבְיִבְּים וְבְּיִבְיּים וְבְיּבְיוֹם וְבְּיִבְּיִים וְבְיִבְּיִבְיּבְים בְּיִבְיּבְיּים וְּבְּיִים וְיִבְּיִים וְבְּיִבְיִים וְבְּיִבְיּבְים וְבְּיִבְיּבְּים בְּבְּיבְּים וְבְּיִבְּיִים וְיִבְּיִים וְיִבְיְבְיּבְים וְּבְּיִים וְּיִיבְיוֹים בְּיִבְיוֹבְיוֹים וְבְיִים וְּבְיוֹבְיו

6. אַשׁר בֵיתוּ, § 123, 1.

- 7. בירו קריה гиумъ города, въ которомъ домашній осель обречень на ношеніе тяжестей.
- 8. יחור רגר' οσκοдит τορω—nacmbume cooe (LXX T.: κατασκέψεται ὄρη νομην αὐτοῦ). Γεз. (Γεйл.): er durchspäht die Berge als seine Weide. יְתוּר וֹתְרָר וֹתְרָר. Пунктаторы: יְתוּר, что значить: обхожденіе, странствованіе.
- 10. בְּהֶלֶם עֲבֹתוֹ къ бороздъ серевки его, т. е. къ бороздъ, которую онъ проводилъ бы, будучи прикръпленъ къ плугу веревкой. за тобою (идущимъ впереди его при запашкъ земли).
- 12. בי יְשִׁיכ וגרי וּברי איני שווים סאז воротит, доставить къ тебѣ на ломь твой посѣвъ (т. е. результатъ посѣва, жатву), и соберет (т. е. свезетъ) его въ твое гумно. בְּרָבָךְ accus. § 118, 1, a.
- 13. בְּבְרְבְנִים נֶעֶלְסְה крыло строусов играет (ἀγάλλεται), т. п. строусы бодро и весело взмахивають крыльями. Смыслъ 2-го члена: но развъ нъжно крыло его и маховыя перья? Словомъ קוֹסִיְרָה,

^{38.} Когда прах становится влагой, т. е. течеть вмёсть съ водою, съ которою смёнивается.—יְדָבֶּקְר, см. замёч. къ ст. 7.—

14	: בְאַבַאָ	וְעַל־עָפָר	בּיצֵיהָ	לארץ	בִּי־תַעָןב
15	שָּׁרָה תְרוֹשֶׁהָ:	וְחַיַּתְ הַיּ	פוונגני	כִּי־דֶרֶגֶל	וֹשׁמְּבַח
16	יְעָה בְּלִי־פְּחַר:	<u>ְלְרִיק יְּגְ</u>	ילא-לֶה	בְנֵיַהְ ק	הַקְשִׁיהַ

ріа, называется аисть, необыкновенно пекущійся о своихъ птенцахъ, на котораго очевидно дѣлается здѣсь намекъ, тѣмъ болѣе что амстъ, наружностью своею, напоминаетъ строуса, съ которымъ не имѣетъ ничего общаго относительно попеченія о дѣтяхъ.—Во 2-мъ членѣ ¬к передъ простымъ вопросомъ, § 153, 2 (срав. 6, 12).

- בי תְנֵיב ונר׳ אונר׳ строусъ не нѣженъ, ибо предоставляет земль и т. д. О значенін союза ים послѣ предложеній отрицательных безъ отрицательной частицы см. § 155, 1 (стр. 586); срав. Б. 3, 5.—При формѣ מַרְבָּבְים пропущенъ суффиксъ ј..., какъ легко нодразумѣваемый. Формы женск. р. מְנַבִים относятся къ слову подразумѣваемый. Формы женск. р. מְנַבִים, согласуясь съ нимъ но значенію, но не но формѣ, § 146, 3. Точно также и въ ст. 15—18 формы женскаго рода глаголовъ и мѣстоименій согласуются съ своими существительными по смыслу (ad intellectum).
- 15. Impf. consec. וְהִשְּׁבַּה обозначаетъ настоящее время, § 129, 2.—Суффиксы экенскаго рода въ בָּיציִם סדוויס סדוויטָק, הְדוּשֶּׁהְ, הְדוּשֶּׁהְ, הְדוּשֶּׁהְ, הַוּנֶּרָהְ относятся къ בַּיציִם וּס § 146, 3.
- 16. הַקְשִׁיהַ ווחו הַקְשִׁיהַ infinit. absol. sensu verbi finiti, § 131, 4, а. (срав. Б. 41, 45; lep. 50, 34). Пъкоторые видять въ ф. הַּקְשִׁיהַ 3 pers. Perf. Гіф. такс., что противоръчна бы постоянному здъсь употребленію глагольных формъ, относящихся къ רְבָנִים, въ родп ж. יבְלֹא־לְהָּ רְבִר' בְּרָר רְבִר', въ родп ж. הוא המאס будто не ему принадлежащих (см. глосс. подъ словомъ יוֹ אָל פּרָר רְבִר' קוֹנוֹ (напряженіе, когда кладеть яйца), безг опасенія (безъ заботы о томъ, чтобы они были убережены).

- 17 בִּירָהְשֵׁה אֱלַוֹהַ הָבָאֵה וְלְאֹ־חֲלַק 'לָה בַּבִּינֶה:
- 18 בַּעָת בַּמְרוֹם הַמְרֵיא תִשְׂחָק לֵפׁוּם וּלְרְבְבוֹ:
- 19 הַתְּקָן לַפַּוּם נְבוּרֶה הַתַּלְבִּישׁ צַוְארֵוֹ רַעְמֶה
 - 20 הַתַּרְעִישָׁנוּ בְּאַרְבֶּא הְוֹד נַחְרֵוֹ אֵישֵׁנוּ 20
- 21 יַהְפַּרָוּ בָעָטֶר וְיִשִּׁישׁ בְּבָה יִצִא לִקְרַאת־נָשֶׁרְ:
- 22 יִשְׂחַק לְפַחַד וְלָא יֵחֶת וְלָא יְשׁוֹב מִפְּנֵי־הֶרֶב:
 - 23 עָלְיו תִּרְנֶהַ אַשְׁפֶּה לַהַב הַנְיַת וְבִירְוֹן:
- ברַעשׁ וְרֹנֶז יְנַמֶּא־אָרֶין וְלָא יִאֲמִין בִּי־קוֹל שׁוֹפֵר: 24
- 17. нып Perf. Гіф. осн. суфф. 3 л. ж. р.
- 18. Когда поднимается вверхт-тогда и т. д. בְּעֵרה (съ пропускомъ בְּעֵרה) вт то время когда, Эв. § 337 с (срав. 6, 17).

Упоминовеніе плошади въ 18 ст. вызываеть нижеслёдующее изображеніе ея (ст. 19—25).

- 20. Разви ты научает прыгать его (коня) подобно саранчи? Срав. Іонля 2, 4, гдт прыгатье саранчи уподобляется скачкать лошади.—Второй членъ представляеть предложеніе восклицательное (Interjectionalsats): какъ великольню его ржаніе! храппніе! Какъ грозно оно! (букв. великольніе храппнія его—ужаст!).
- 21. יַהְפּרוּ בְעַכֶּיָל роют землю (лошадь какъ бы за одно съ всадникомъ). Нѣкоторые читають יַהְפּרֹר אוי; но чтеніе это пе подтверждается ни одной рукописью.
- 23. עַלִיר הַרְנֶה אַשָּׁבְּה надъ нимъ свистить колчанъ, т. е. свистять стрълы (Гез. Гейлигшт.: über ihm hinweg schwirret der Köcher, d. i. schwirren die Pfeile). LXX Т.: ἐπ' αὐτῷ γαυριὰ τόξον.
- 24. יְבַכְּאַר־אֶּבֶייְ sorbet terram (LXX T.: ἀφανιεῖ τὴν γῆν), какъ бы захватываетъ на бъгу землю (срав. Лат. carpere viam, acri carpere prata

25	בְּדֵי שׁפְּר וּ "אַמַר הָאָח וּמֵרְחוֹק יְרֵיִת מִלְּחָמֶר. רַעַם שִׁרִים וּתְרוּעֵה:
26	הַמִבִּינַתְדִּ יַאֲבֶר־נֵגְץ יִפְּרִשׁ בְּנָפָּו לְתִימֵן:
27	אַם־עַל־פָּיךּ יַנְבֵּיהַ נָשֶׁר וְבִי יַרֵים קְנִּוֹ:
28	בָלַע יִשְׁבֹּן וְיִתְלֹגֵן עַל-שָׁן־בֶּׁלַע וְמִצוּרֵה:
29	בִשְּׁם חֲפַר אָבֶל לְבֵּירָהוֹק עֵינְיֵוֹ יַבִּישוּ:
30	וָאָפְרֹתְוֹ יְעַלְעוּ־דֶם וּבַאֲשֶׁר הֵוֹלְלִים שָׁם הְוּא:

fuga и т. д.). Гейл.: sorbet terram, i. e. cursu citato se abripit, quasi terram secum auferat. — יְבַבֶּא, см. § 75, Прим. 21. — פֿי־קוֹל שׁוֹפָר מססמס прубы.

- 25. מור יאבור היאבור она говорита: ладно! (еја! Нъм. hui!). Подъ восклицаніемъ разумъется веселое ржаніе.
- 26. Pазишряет ирылья свои кт югу, т. е. какъ перелетная птица, направляетъ, въ опр. время, цолетъ свой къ югу.— $K^3p\hat{\imath}$: בָּנָפִיר בּיַנְפִיר
 - 27. ינביה sc. עוף, возносить крылья, парить.
- 28. יְחַלֹּבֶן, Inf. Гітпаэль основы לִין, § 72, 7 (въ цаузъ § 54, Прим. 1).
 - 29. מרחוק (Ис. 23, 7. Пр. 7, 19), вдаль, далеко.
- 30. $K^{o}pi$: יעַלְעל Impf. формы עלַע сокр. изъ עָלְעל ($\Pi i n ar{\imath} n ar{\imath} n ar{\imath}$ осн.), см. глосс. и \Im в. § 118 a.

13. Притча выродившемся виноградникъ примъненіе св

Ис. V. 1-29.

- י אָשִׁירָה נָּא לִיִדִידִּי שִׁירָת דּוֹדֵי לְכַרְאֵוֹ כֶּרֶם הָוְהָ לִיִדִידִי שִׁירָת דּוֹדֵי לְכַרְאֵוֹ בֶּרֶם הָוְהָ לִיִדִידִי בְּקָרֶן בֶּּן־שָׁמֵן:
- יַנְעַזְּלֵחוּ וַיְסַקְּלֵחוּ וַיִּשְּעֵׁחוּ שֹרֵק וַיָּבֶן מִנְּדְל בְּתוֹבוּ וְנֵם־ יֵגֶר חָצָר בִּוֹ וַיְקָנְ לַעֲשְׂוֹת עֲנָבֶים וַיִּעֲשׁ בְּאָשִׁים:
- נַרְמִי: יוֹשֵׁב וְרוּשָׁלֵּה וְאֵישׁ יְהוּדְּאָה שִׁפְּשוּ־נְּא בֵּינִי וּבִין 3 בּרְמִי:
- ַלְעֲשִׁוֹת עוֹר לְבַרְמִי וְלָא עֲשִׂיתִי בֵּוֹ מַהְוּעֵ קְנֵיְתִי לַעֲשִׁוֹת עֵנְבִים וַיָּעֲשׂ בְּאֲשִׁים:

Ис. V. 1. אָטִירְה נְּאַ хочу пъть, дайте мнѣ пѣть (срав. въ ст. 5 אָרִייְעָה־נָּאַ), § 128, 1, a.— לִיִדִידִי וּבוֹי о моемь другь, пъсню моего друга, объ сто виноградникъ LXX Т.: ἄσω δὰ τῷ ἦγαπημένῷ ἄσμα τοῦ ἀγαπητοῦ μου τῷ ἀμπελῶνί μου).

- 3. Слова владъльца виноградника.—איש и איש collect. и по тому согласуются съ гл. во множественномъ числъ, § 108, 1.
 - 4. אין בור בין ביוה עוד יוחס сдълать сще, т. е. что еще можеть

- ן עַתְּה אוּדְיעָה־נָאַ אָתְכֶּם אַת אֲשֶׁר־אֲנִי עשָׁה לְבַרְמֵי הָבֵּר וְעַתְּה אוּדְיעָה־נָאַ אָרְכֶּם אַת אֲשֶׁר־אֲנִי עשׁה לְבַרְמֵי הְבָּר יְּבְרִי וְהָיָה לְמִרְמֵם:
- וַאֲשִׁיתֵהוּ בְּהָה לַא יִנְּמֵר וְלַא וֵעֲדֵר וְעְלֵּה שְׁמֶיר וְשְׁיִרת 6 וְעַל הֵעָבים אֲצֵנֶּה מֵהַמְּמִיר עָלָיו מָמֵר:
- ַבֵּי בֶּבֶּרֶם יְהְנְה צְבָאוֹרֹת בֵּיַרת יִשְׂרָאֵל וְאִישׁ יְהוּדְּרֹה זְּבְּאוֹרֹת בֵּיַרת יִשְׂרָאֵל וְאִישׁ יְהוּדְּרֹה זְּבְּעָעוֹנְעָיוֹ וַוְכַּנְ לְמִישְׁפָּשׁ וְהִנֵּה מִשְׂפָּה לִּצְּדְכָּה וְהַנֵּרה צעקה:

быть сдълано. § 132, Прим. 1, 2 (ср. 2 Ц. 4, 13). 'от ие от оже—я ожидаль (въ то время какъ я ожидаль), ито от принесетт мить виноградь—принесь от кислыя ягоды. Подобную же конструкцію срав. въ 12, 1. 30, 2. Іовъ 3, 14.

- 6. וְעָלָה שָׁמִיר וְיָשִית онъ порост терніемт § 138, 1, Прим. 2 יְעַל הָעָבִים אֲצֵנְה וגר׳ я повелю облакамт и т. д. я повелю облакамт и т. д. со втораго члена этого стиха рачь нараболическая переходить въ прямую рачь Господа, обращенную къ Исраильтянамъ.
- 7. בּי בֶּבֶם רנר׳. Maypepъ: cogitatione suppressum est: hacc est ratio rei vestrae, nam, nempe.—Слова בִּשְׁבָּה (правда) עִּישְׁבָּה (кровопро-литіе). אָדָקָה (правдивость) ו אָדֶקָה (вопль обижаемыхъ). будучи въ

- אָרָיבוּ עַד אָפֶּם הוֹי מַגִּיעִי בַּיִרת שְּׁבֶּרה בְשְּׂבֶרה יַקְּרֵיבוּ עַד אֲפֶּם בְּלֵבֶרה בְשְּׂבֶרה יַקְרֵיבוּ עַד אֲפֶּם מִּלְּים וְהְוּשַׁבְּתָּם לְבַדְּבֶם בְּלֵּרֶר הָאָרֶץ:
- 9 בְּאָזְנֶי יְהְוָרֵה אָבְאֵלרת אִם־לֹא בְּתִּים רַבִּים לְשַׁמְּרה יְהְיֹּנְ גִּדֹלֵים וְמוֹבִים מֵאֵין יוֹשֵב:
- וּ בִּי עֲשֶׂרֶת אִמְדֵּי־בֶּבֶרם יַעֲשִׂוּ בַּת אָחֶת וְזֶרֵע הְמֶּר יַעֲשֶׂה 10 איפה:
- יון בַשְׁבִּימֵי בַבְּקָר שַׁבָּר יִרְדִּפוּ מְאַהְתֵי בַּשְּׁשְׁר יַיִן יַרְלִיקִם:

окончаніяхь подобозвучны (παρονόμαστα), тімь різче обозначають противоположность выражаемыхь ими понятій. Срав. заміч. къ Б. 1, 2.

- 9. באוֹנְי יְהוֹה צַבְאוֹת וּסַה וּסִה וּסַה וּסַה וּסִה וּסַה וּסִה וּסַה וּסְה וּסְה וּסְה וּסִה וּסִה וּסִה וּסִה וּסְה וּסְה וּסְה וּיִיה וּסְה וּיּה וּסְה וּיה וּסְה וּסְה וּסְה וּסְה וּסְה וּסְה וּסְה וּיּה וּסְה וּיּה ו

11. 0 verb. finit. послъ Причастія см. замьч. къ ст. 8 и о Stat. constr. передъ предлогами—\$ 116. 1.

- וְהְיָה כִנּוֹר וְגָבֶל תְּוֹף וְחָלִיֶל וְיַיִן מִשְׁתִּיהֶם וְאֵת פַּעַל יְהוְה 12 לֵא יַבִּיטוּ וּמַעֲשֵה יְדֵיו לָא רָאִוּ:
- וֹבֶן נְּלֶה עַמִּי מִבְּלִי־דֶעַרת וּכְבוֹרוֹ מְתֵי רְעָב וַהֲמוֹנְוֹ אָחֵה 13 צמָא:
- לָבֶן הַרְחַיבָה שְׁאוֹל נַפְשׁה וּפְעָרֶדה פִיה לִבְלֵי הֻקֹ וְיַבד 14 הַרְרָה וַהֲמוֹנְהְ וִשְׁאוֹנָה וְעָלֵז בֶּה:
- 12. בְּלָיָהְהֹ בּנִיהָה בּנִייָּהָה בּנייִה בּנייִה בּנייִה בּנייִה בּנייִה בּנייִה בּנייִה sing. (§ 93, стр. 372) и ассия. по Гезепіусу. Нѣкоторые видять въ этомъ словѣ падежс именительный (Эвальдъ: cithara et павішт... est convivium corum; Гейлигшт.: und da ist Zither und Harfe...ihr Gelag, d. h. besteht nur aus denselben). Объясненіе послѣднихъ совпадаетъ нѣкоторымъ обр. со смысломъ перевода LXX Т.: μετὰ γὰρ κιθάρας καὶ ψαλτηρίου.... τὸν οἶνον πίνουσι. Общій смыслъ: на пиру у нихъ раздаются звуки киоары, арфы, тамо́урина и испивается вино, но не видятъ они —. Слова פֿעל יַדְּלָּה mo umo дълаетъ Богъ (ориз Dei), въ языкѣ Пророковъ, довольно часто указываютъ паказаніе, готовимое Богомъ людямъ нечестивымъ (ст. 19. Гл. 10, 12); точно также и темъ пругаго, обозначаютъ время настоящее, паказань одно возлѣ другаго, обозначаютъ время настоящее, паказаніе, стр. 477.
- 13. Perf. בְּלָה обозначаеть будущность; точно также н perff. въ ст. 14. 25. 26, § 126, 4. בְּלִי־דְעָת вслѣдствіе своего неразумія (LXX Т.: διὰ τὰ μὴ εἰδέναι αὐτοὺς τὰν Κύριον); срав. 2-й членъ 12 ст.). Слово דְעָת יְהֹנָה יְהַנָּת (у Ос. 4, 6. הַדְּעָת).
- 14. הְרְהִיבְה שְׁאוֹל נַפְּשָׁה преисподняя широко раскрывает свою алиность, т. е. свою алиную пасть. הְדְרָה פּתעкольпіе его (т. е. Іерусалима и вообще Іудейскаго царства; срав. ст. 3) יְעָבוֹ בָה בּה всякій ликовавшій въ немъ.

- 15 וַיִּשָׁח אָדֶם וַיִּשְׁפֵּל־אֵישׁ וְעֵינִי נְבֹהֵים תִּשְׁפַּלְנָה:
- 16 וַיִּגְבָּה יְהְוֹה צְבָאִוֹת בַּמִּשְׁבָּט וְהָאֵל הַקְּרוֹשׁ נִקְרַשׁ בִּצְרָקְה:
 - 17 וְרָעָוּ כְבָשֵׂים בְּדְבָרֶם וְחְרְבָוֹת מֵחִים נְּרֵים יאֹבֵלוּ:
 - 18 הוֹי מִשְׁבֵי הַעָּוֹן בְּהַבְלֵי הַשְּׁוֹא וְבַעָּבְוֹת הָעָנְלֶה הַאָּאָה:
- וּתְקְרֵב יְמָהֵר וּ יְחִיֶּשָׁה מִעֲשֵׂהוּ לְמַעַן נִרְאָּה וְתִּקְרַב יִחָּיִשְׁה מְעֲשָׁהוּ לְמַעַן נִרְאָה וְתִּקְרַב יְתָבוֹאָה עֲצַתְ קְרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וְנֵרֶעָה:
- יוֹי הָאְמְרִים לְרַעֶּ אֲוֹב וְלַפֵּוֹב רֶעָ שְׂמִים חַשְּׁךְּ לְאוֹר בּיִאוֹר לְחִשֶּׁךְ שְׂמִים מֵרְ לְמָתִוֹק וּמָתוֹק לְמֵר:
 - בונים: בְּעִינִיהֶם וְנָנֶד פְּנֵיהֶם נְבוֹנִים: 21
- 15. רְיִשְׁם, רְיִשׁם וּ דְיִשְׁפְּלֹנְה וּ הַיְּשְׁפְּלֹנְה וּ בּיִשְׁפְלֹּר, רְיִשׁה трп *Impf. consecut.* съ значеніемъ будущаго времени нослъ *Perf.* בְּיִרָה וּ הַרְחִיבְה בּיִר כד. 14. § 129, 2, b.
- 16. בְּלַבְּבֹּה Imperf. consec. въ значенін будущаго времени по той же причив. בַּלְבָּבֹי Perf. въ значенін будущаго послѣ Imperf. обозначающаго будущаго вр. § 126, 6, а. Общій смыслъ: оскорбленный пороками Исраиля, Госнодь будеть судить его и произнесеть ему всесправедливый приговорь. Исполненіе приговора Божія надъ Исраилемъ обозначено въ общихъ чертахъ въ слѣдующемъ 17-мъ стихъ, нодробности же начинаются съ 24-го стиха, послѣ перечисленія пороковъ, навлекшихъ на Исраиля судъ Божій (стт. 18—23).
- 18. Vae! qui attrahunt culpam funibus nequitiae et quasi plaustri loris (§ 118, Прпм.) рессанит, h. e. qui omnibus nervis in eo laborant, ut delinquant adeoque poena teneantur. Маур.
- 19. הבוֹאָדה, הבוֹאָדה. Оо́ъ окончанін די въ 3 л. см. § 48, 3, Прим.
 - 21. נֶנֶד פְּנֵיהֶם передъ лицемъ своимъ, т. ж. ч. בְּעִינֵיהֶם въ соб-

לוֹי גָּבֹרִים לִשְׁתְּוֹת יָיֵן וְאַנְשִׁי־חַיִל לִמְּלְדְּ שֵׁבֶּרִי נְשִׁנְוֹ יָיֵן וְאַנְשִׁי־חַיִל לִמְלְדְּ שֵׁבֶּרוּ מִמֶּנוּ: 23
מַצְּהִיכֵּן רָשֶׁע עֵכֶּןב שִׁחַד וְצִּדְכַּןְת צַהִּיכִים יְמִירוּ מִמֶּנוּ: 24
לַבֵּן בָּאֶבׁל לַשׁ לְשִׁוֹן אֵשׁ וַחֲשַׁשׁ לֻהְבָה יִרְפֶּּד שִׁרְשָׁבׁ בְּּצְבַּל יִעֲלֶד בִּי מְאָבוּ אֵת תּוֹרַר בְּנְתְּלֶד בִּי מְאָבוּ אֵת תּוֹרַר יְהַנְיִם יְשְׁרָאֵל נִאֵצוּ:
יִהְנְּח צְבְאוֹת וְאֵתְ אִמְרָרת קְּדְוֹשׁ־יִשְׂרָאֵל נִאֵצוּ:
25 עַלֹּבֹּן חָרָה אַקּיִיהוֹּים בְּעַמִּוֹ וַיִּמְי יְדְוֹ עָלְיֵוֹ וַיַּבָּהוּ וַיִּרְנְּוֹיֹּ

ственных глазах, т. е. по собственному своему суду, по своимъ понятіямъ.

- 22. לְמַכֹּךְ שֵׁבֶּרְ ad temperandum vinum. Vinum aromatibus condiebant, ut fortius fieret. Mayp.
- 23. О спрягаемых глагольных формах посль Причастія см. замьч. къ ст. 8. בְּלִילְכֹּוֹ относится къ צַּלִילְכֹּוֹ отто или другаго праведнаго. Общее понятіе, выраженное посредствомъ множественнаго числа въ началь предложенія, становится какъ бы нагляднымъ, выражаясь въ конць формою числа единственнаго. См. Эв. § 319 а.
- - 25. Объ употребленія Inf. consec. послъ Perf. (въ значенія буду-

- הֶדְּרִים וַתְּהְי נִבְלָתְםְ בַּפּוּחָה בְּכֵּרֶב הְאֵוֹת בְּכְל־זֹארת לִא־שֵׁב אֵפּוֹ וְעִוֹד יָדִוֹ נְפוּיֵדִה:
- 26 וְנֶשָּׁא-נֵס לַנּוֹיִם מֶרְהוֹק וְשֶׁרֵק לְוֹ מִקְצֵרְה הָאֶרֶץ וְהַנֶּרְה מהרה קל יִבְוֹא:
- בּתַּה וְלָא יִנְיּם וְלָא יִנְיּם וְלָא יִנְיּם וְלָא יִפְתַּה בּתַּה וְלָא יִשְׁן וְלָא נִפְּתַּה צִיִּוֹר הַלָּצִיו וְלָא נִתַּק שְׂרוֹך נְעָלֵיו:
- 28 אָשֶׁר חָצִיוֹ שְׁנוּלִים וְכָל־קַשְׁתּוֹתִיו דְּרְכֵּוֹרת פַּרְסַוֹרת סוּסִיו בַּצֵר נֶחְשָּׁבוּ וְגַלְנִּלְיֵו בַּפּוּפָּה:
- פּרָ שְׁאָגָר־ לְּוֹ כֵּלְבֵיא וְשְׁאַג כֵּכְּפִירֵים וְיִנְהֹם וְיֹאחֵז שֶּׁרֶהּ וְיַפְּלֵיש וְאֵין מֵצִיל:

щаго времени), при оживлениомъ представленін будущихъ событій, см. § 126, 4. 129, 2, b.—מָי, отъ осн. בְּמֵּה, § 76, 2, b.

- 26. Онт (Господь) воздвигнет знамя народамт (чтобы призвать вхъ сюда); онт привлечет ихт сюда ст концевт земли. Относительно единственнаго числа לו срав. ст. 23; здёсь же имёется въ виду въ особенности народъ Ассирійскій. Для ноясненія образа, представляемаго въ 1-мъ членё этого стаха, замётимъ, что вообще у древнихъ былъ обычай выставлять на высотахъ знамя, служившее сигналомъ народамъ, чтобы собираться на войну. Гл. ליבור собств. значитъ: свистатъ. Враждебные Исраилю народы уподобляются во 2-мъ членё роямъ ичелъ, которыя прилетаютъ къ ичельнику на его свисть (срав. Гл. 7, 18).—28.
- 29. בּלְבִיא какъ львица, т. е. какъ ревъ львицы, § 144. Прим. (срав. Ис. 29, 4. Іер. 50, 9. Ис. 48, 34).

14. Призывъ Исаін къ пророчествованію.

Ис. VI.

- בּשְׁנַת־מוֹת הַפָּקֶדְ עָזִיְּהוּ וְאֶרְאָה אֶת־אֲדֹנְיְ ישִׁב עַל־ 1 בּפָא רֶם וְנִשָּׂא וְשׁוּלֵיו מְלַאִים אֶת־הַהִיכֵּל:
- בְּשְׁתֵּים עְמְחֵדִים מְשַׁעֵל לוֹ שֵׁשׁ בְּנְבָּיִם לְאָחֶד בִּשְׁתַים יַבְשָּׁתִים יְבַשָּׁת בִינְלַיִו וּבִשְׁתַיִם יְעוֹבֵּן :
- וְקְרָא זֶהָ אֶלֹ־זֶהׁ וְאָמֵּר קְרוֹשׁ זְּקְרְוֹשׁ קָרְוֹשׁ יְהְוָהַ צְּבָאֵוֹת 3 מְלָא בָל־הָאֶרֶץ כְּבוֹרְוֹ:
- Ис. VI, 1. О ז сопѕес. въ ואָרְאָה послъ опредъленія времени событія см. замьч. къ Б. 22, 4.—Отъ ישׁרְכֵּל סגּ וְשׁוּלְיוֹן אַם 2-мъ ст. все это предложенія обстоятельственныя или описательныя. Эв. § 341 а. Причастіе изображаеть дъйствіе, продолжающееся въ прошедшемъ, § 134, 3, с.
- 3. Perf. consec. אָבְרָ וּ וּבְּלְבֵּר וּ וּבְלָבְי וּ וּבּרָבּ וּ וּבְרָבּים, изображаютъ дъйствіе, продолжающееся въ прошедшемъ, послъ предъидущаго имъ Причастія (עבורים),

- ַנְיֻּגְעוֹי צַּפְּוֹת הַפִּפִּים מִקּוֹל הַקּוֹרֶא וְהַבַּיִת יִפְּלֵא עָשֵׁן:
 נְאֹבֵּר אְוֹי־לֵי בִי־נִרְמִיתִי בִּי אָישׁ מְמֵא־שְׁפְּתַׁיִם אֱנֹבִי ישֵׁב כִּי
 נְּתְּלֹךְ יְהְנֶוֹר עְבִישְׁמֵא שְׂפְתַיִם אֱנֹבֶי ישֵׁב כִּי
 בָּתוֹךְ יְהְנֶוֹר יְבְאָוֹת רָאוּ עֵינֵי:
- לַכָּף מִעָל הַמִּוְבַּה: לָכַף מִעָל הַמִּוְבַּה:
- יוֹנְעָע עַל־פִּי וַיֹּאִטֶּר הִנַּדְה נְנַע זֶרה עַל-שְּׂפָתֵיף וְסָר עֲוֹנֶךְ 7 וְיַבְּעַע עַל־פִּי וַיִּאַמֶּר הַבְּפָּר:

\$ 126, 6, d. Эв. § 342 b. (срав. Інс. Н. 6, 33). הוֹ מֶּלֹבְּיָהְ בָּבוֹדוֹ cm. замъч. къ С. 15, 4. הוֹבְּיִבְיִץ בְּבוֹדוֹ plenitudo totius terrae est(=totam terram implet) gloria ejus. Маур. מְלֹא דִּלֹאָרוֹ полнота, собств.: то, чъмъ что либо наполнено. Субъектъ предложенія בְּבוֹדוֹ (срав. Ам. 6, 8: עִיר וּבְּלֹאָדוֹ ropoдъ и наполненіе его, т. е. и все въ немъ находящееся).

4. רָהַבֵּית יְבִּילָא עָשָׁדָן, предложеніе обстоятельственное (Impf. מוֹבְּיָלָא עָשָׁדָן, по § 127, 4, b; срав. Б. 2, 6. 10): между тъмг какг зданіе наполнялось (постепенио) дымомг (срав. Исх. 13, 21,—1 Ц. 8, 11 п Ис. 4, 5). Дымъ изображаетъ здёсь нёкоторымъ образомъ енміамъ славословія Серафимовъ.

5. Горе мить, ибо я погибъ, см. замъч. къ С. 13, 19. — Оба предложенія, выражающія причипу опасенія Пророка за свою жизнь (что онъ человъкъ гръшный и что узрълъ Бога), одно и другое, начинаются съ частицы בי.—Касательно מַבְּיִבְּיִבּ - שִׁבְּחַיִּבּ, см. § 112, 2.

6. בְּלֶלְקְהֵים ונר' предложение относительное, § 123, 3, а.

7. Огонь — символъ очищенія (срав. Мал. 3, 2. 3). Серафимь очищаеть уста Пророку, какъ человъку избранному, чтобы говорить

- ן אֶשְׁבֵּע אֶת־קְוֹל אָדֹנְי אֹמֵר אֶת־מִי אֶשְׁלַחְ וּמֵי וֵלֶךְ־לְגָוֹ 8 ואֹמֵר הָנְנֵי שִׁלָחֵנִי:
- יּאמֶר לֵךְ וְאֲמַרְתָּ לְעֲם הַּזֶּרֵה שִׁמְעָוּ שְׁמוֹעֵׁ וְאֵלֹ־תְּלְעוּ : וּרְאִּוּ רָאִוֹ וְאַלֹּ־תַּרֶעוּ:
- הַשְּׁמֵן לֵב־דְּעֲם הַזֶּה וְאָזְנְיו הַבְּבֵּר וְעִינְיֵו הְשַׁע פּּן־יִרְאֶה 10 בּעִינְיו וּבְאָזְנְיֵן יִשְׁמָע וּלְבָבְוֹ יִבִין וְשֶׁב וְרָפְּא לְוֹ:

Исраильскому народу отъ имени Божія. חביבע על־בּי онг далг при-коснуться (раскаленному камню) кт моимт устамт, т. е. коснулся раскаленнымъ камнемъ моихъ устъ. — О הַּ כַּת. замѣч. къ Б. 44, 5. — וְּבִי נִינִי עַרָּדָּי רַ נַּתְּנִי רַ נַּתְּרַ בַּירַ רַ נַתְּנִי רַ בְּיִרְ בַּיִּ רַ בִּירָ בַּיִּ רַ בִּיִּ רַ בִּיִי בַּיִּ רַ בַּיִּ רַ בַּיִּ רַ בַּיִּ בַּיִּ רַ בַּיִּ בַּיִּ בַּיִּ רַ בַּיִּ בְּיִבְּיִ בַּיִּ בְּיִּבְּיִ בַּיִּי בַּיִּי בַּיִּבְּי בַּיִּבְּיבִּי בַּיּבְּים בּיִּבְּיִי בַּיִּבְּיִי בַּיִּבְּיבִּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיּבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּ

- 8. אַבְּרֵבְּיִנְהְיּלְבוּר и кто пойдет для насъ. אַבְּרִיְנְהְּיּלְבוּר рluralis majestatis: эта форма множественнаго числа обозначаеть (по Гез. Гейл.) самовопрошеніе, при которомъ Субъекть, противопоставляясь самому себъ какъ Объекту, припимаетъ форму видимой множественности. Срав. Б. 1, 26.
- 10. הַּלֵּכֵה לֵכְרְהָעָם הַּנָּם עַּמְיּטְם עַּמְיּטְם וּמִיּם שַּמְיּטְם עַּמְּיִם שַּמְיּיִם עַמְּיִם עַמְּיִם מַנְּיִם מַנְּיִם בּיִּעָם בּיִּעם בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּייִּם בּייִּים בּייִּים בּיִּים בּייִּים בּייִּים בּיִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיִּים בּיּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִים בּייִּים בּייִּים בּייִים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִים בּייִּבּים בּייִים בּייִּים בּיים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייִּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּייים בּייבּים בּייבּיבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּיבּים בּייבּים בּייבּים בּייבּים בּיבּים בּייבּים בּיב

- ווֹ וְאֹמֵּר עַד־מָתִי אֲדֹנְיִ וַיַּאמֶר עַד אֲשֶׁר אִם־שָׁאוּ עָרִים נוֹאַמֶר מַצִין יוֹשֵׂב וּבָתִים מֵאֵין אָדְם וְהָאָדְאָה תִּשְׁאָה שְׁמָמֶה:
 - 12 וְרַתָּק יְהוֶֹה אֶת־הֵאָדֶם וְרַבְּה הָעֲזוּבָה בְּקֶרֶב הָאֶרֶ"ן
- 13 וְעִוֹד בָּה עֲשִׂירִיָּה וְשֶׁבָה וְהֵיְתָה לְבַעֵר בֵּצֵּלֵה וְבְצִּלּוֹן אֲשֵׁר בִּשַׁלֶּבֵת בֵּם זֶרַע לְדֵש מַצִּבְהָה:

онъ. Подобное же значеніе имъють и другія формы Повелительнаго наклоненія вь этомъ ст. (срав. ст. 9). — Отрицательная частица ротносится не только къ און און, но и къ прочимъ глагольнымъ формамъ этого стиха: чтобы онъ не видълъ своими глазами и чтобы (не) слышалъ своими ушами и т. д. 152, 3. און ע чтобы сдълано было изилленіе ему (см. замъч. къ С. 15, 19), т. е. чтобы онъ заслужиль на прощеніе отъ Господа (срав. Ис. 1, 6; 2 Парал. 30, 20). О Perf. consec. см. 126, 6, b.

ער־בְּרַתִי אֲדֹבְי אַר פֿר дололь, Господи? т. е. долго-ли будетъ продолжаться ослъпленіе этого народа? – ער־אָם ווא עד אָטֶּר בְּעַדְ אָטֶר אָם בּעַדְ אָטֶר אָם אַר אַטֶּר אָטָר אַטּר אַטָּר אַטּר אַטָּר אַטּר אָנְייִנְיִר אָנִר אָנּבּר, см. замьч. къ 5, 9.

13. וְשָׁבָה וְהֵיתָה, cm. § 142, 3.

15. Паденіе Вавилонскаго царя.

Ис. XIV, 4-21.

אַיך שָׁבַת נגַשׁ שִׁבְתָה מַרְהַבֶּה: שַבר יְהוֶה מַשֵּה רְשִׁעִיֶם שַׁבֶּם מְשְׁלִים: מַבֶּה עַמִּים בְּעֶבְרָה מַבַּרת בִּלְתַי סְרָדֵה רֹדֶדה בָאַל גּוֹיִם בְּרָדֶר בְּלִי חִשְּׂרְ: נָהָה שֶׁקְשָה כָּלֹּהָאֶרֶץ פֵּצְהָוּ רִנָה:

Ис. XIV, 4 Обыкновенно: מְרָהַבֶּה, выжимательница золота, part. Гі. denom. отъ Халя. בדב золото. Слъдуемъ чтенію Өессалоникскаго изданія: מרהבה oppressor, abstractum sensu concreti: LXX Τ.: ὁ ἐπισπουδαστής.

- 5. מַשֵׁלִים властители, partic. осн. מָשֵׁלִים.
- 6. מבה (жезль) поражавшій народы вт озлобленіи ударами безг промежутковт (жезлъ, который, въ рукахъ озлобленнаго властителя Вавилона, поражаль безъ устали народы). О двухъ винительных падежах (какъ въ Греч. яз. νικάν τινα νίκην μεγάλην) § 138, 1, Прим. 1. (срав. С. 15, 8). 0 Stat. constr. מבה см. Эв. 287 а.—'בְלי דְשָׂבְּ וֹנר' властвовавшій грозно надънародами гоненіемт (בְּרָדָף асс.) безг удержи. Вмъсто בְּרָדָף вообще предлагають читать соть (ст. отъ предлогоми (съ Stat. constr. передъ предлогоми no § 116 3).
- 7. 0 Perf. въ ст. 7—9 см. § 126, 3, а; п союзп (copula), выпущенномъ передъ ਸ਼ਾਰਦਾ, см. § 155, 1, Прим. а. предаются восторгу, § 137, 3, в (срав. 1 Ц. 5. 14).

- בַּם־בְּרוֹשֶׁים שֶׂמְחוּ לְהָּ אַרְזֵי לְבָנִוֹן מֵאֲז שְׁבַבְתְּ לֹא־יַנְעֶלֶה הַבַּרֵת עָלֵינוּ:
- 9 שְׁאוֹל מִתְּחַת הַנְּזָה לְּךָּ לִקְרַאָת בּוֹאֶךְ עוֹבֵר לְדָּ רְבָּאִיםׁ בָּל־עַתְּוֹדֵי אֶּרֶץ הַקִים מִבְּסְאוֹתְם כְּל מֵלְבֵי גוֹיְם:
- 10 בַּלְּבֵ יַעֲנֹרּ וְיְאֹמֶרָרּ אֵלֶ׳וֶךּ נַם־אַתְּרֹה הְלֵירָת כְמִוֹנוּ אֵלֵינוּ
- 11 הורֶד שְׁאוֹל נְאוֹנֶךְ הָמְיַרֵת נְבָלֶיֶךְ תַּחְעִּיףׁ יְצַע רִבְּּרוֹ וּמַבַּפֶּיך תְּוֹלֵעֶה:

8. Истребленія кедровъ и капариссовъ, производившіяся Вавилонскими царями, послѣ ихъ паденія не должны уже болѣе возобновляться и, по тому, эти благородныя деревья, въ одушевленной ръчи Пророка, представляются также выражающими свою радость о паденія общаго

притъспителя.

9. מַחַהָּה внизу (не: снизу, von unten), § 150, 1. Понятіе этого слова представляетъ ближайшій контрастъ съ понятіемъ гл. פֿיַעַלָּה въ иредъндущемъ ст. (какъ вверху, такъ п въ низу). פרניה לְּדָּ פּסתאיניה פּריים פּסת פּסתים פּסת פּסתים פּסת ся для тебя (wegen deiner, см. въ глосс. לְ). Глаголы הַקִּים װ עוֹבֵר, хотя относятся къ שאול, какъ и הוה, стоятъ не въ женскомо, но въ мужескомг родъ по § 147, Прим. 1. Преисподняя поднимает тъни — тъпи умершихъ поднимаются въ преисподней (срав. 8, 23.0с. 5, 7).

Стихомъ 10-мъ заключаются слова тъцей умершихъ; съ 12-го спова

слъдують слова Пророка.

11. אָבע הַבְּת מבר.: вт преисподнюю, § 118, 1, а. — מְחָהֶיךְ יָצֵע רָמָה подъ тобою настлано червей, ты лежишь на червяхь. — מְכַבֶּיך, § 93, 9.

- 12 אֵיֶךְ נְפַּלְנָת מִשְּׁמֵיִם הֵילָלַ בֶּן־שָׁחֵר נִנְדַעַנְתְּ לְאָׁרֶץ הוֹלֵשׁ עַל־גּוֹיֵם:
- וְאַתְּה אָפַרְתִּ בִּלְבֶבְךֹ הַשְּׁמַיִם אֶעֶלֶה מִפַּעֵל לְכוֹכְבֵי־אֵל 13 אָרַים בִּסְאֵי וְאֵשֵׁב בְּהַר־מוֹעֵד בְּיַרְבְּתֵי צָפּוֹן:
- אַעֶלֶה עַל־בָּבְבֶתִי עָבֶ אֶרַפֶּה לְעֶלְיִוֹן:
- אַך אָל־שְׁאָוֹל תּוּרָד אֶל־יַרְבְּתִי־בְוֹר:
- רּצִּיף אֵלֶיַךּ יַשְׁגִּיחוּ אֵלֶיךּ יִתְבּוֹנְגֵוּ הֲזָּדִי הָאִישׁ מַרְנִיז 16 הָאֶרֶץ מַרְעִישׁ מַמְלֶּכְוֹת:
- 12. הֵילֶל блистать, какъ הֵילֶל отъ הָלֵל блистать, какъ הֵילֶל, отъ בִילֶל, LXX Т.: င є́ є́ ωσφόρος. Обыкновенное чтеніе: הֵילֵל, Ітрf. Гі. осн. יָלֵל выть, рыдать (Іез. 21, 17, Зах. 11, 2).
- 13. ברכונים асс.: къ небу, см. замъч. къ ст. 11.—יוסף пора собранія. Гора эта, въ върованіяхъ Вавилонянъ, безъ сомпънія, отвъчала древне-Иранской гара-бэрэзайти (Альбордже) и Индійской Мэру. Замъчательна постепенность высокомърныхъ помысловь Вавилонскаго властителя, изображенныхъ Пророкомь въ 13 и 14 ст. Онъ замышляетъ уподобиться наконецъ Всевышнему. И чего же достигаетъ онъ? Одного только и не болъе позорной могилы (ст. 19). ירַכּהַיִּם, § 89, 2, Прим.
- 15. אל־יבאול וגרי (т. е. ни болѣе, ни менѣе) нисходишь ты (вмѣсто того, чтобы вознестись на небо).—Выраженіе אָל־יבוֹר
 унотреблено Пророкомъ иронически, напоминая затѣи Вавилонскаго царя основать свое мѣстопребываніе въ ירבתי צפוֹן.
- 16. Передъ вторымъ членомъ стиха подразумъвается כנואר. Слова удивленія со стороны свидътелей катастрофы, постигшей Вавилонскаго

- 17 שָׂם תַּבֶּל פַּמִּדְבֶּר וְעָרַיו דָּרֶם אֲסִירְיוּ לְא־פָּתַח בֵּיְתָה: 18 בָּל־מַלְבֵי גוֹיִם בָּלָם שֶׁרְבִּוּ רְבָבֶוֹד אִישׁ בְּבִיתְוֹ:
- 19 וְאַהֶּה הָשְׁלַכְהָ מִקּבְרְדְ בְּנַצֶּר נִתְעָב לְבֵשׁ הַרְגִים מְטַּעֲנֵי הָרָבִי מִּקְבְרְדְ בְּנַצֶּר נִתְעָב לְבֵשׁ הַרְגִים מְטַּעֲנֵי הָרֹב יְוֹרְבִי אֶל־אַבְנִי־בְּוֹר בְּפָּגֶר מוּבְם:
- 20 לְא־תַחַר אָתָּם בִּקְבוּרָה בִּי־אַרְאָךְ שָׁחַתְּ עַמְּקּ הָרֶגְתְּ לְאֹ־יִקָּרֵא לְעוֹלֶם זֶרַע מְרֵעִים:
- 21 הָבְינוּ לְבָנְיֶוּ מַמְבַּחַ בַּעְוֹן אֲבֹתָבוּ בַּל-יָלְמוּ וְיַרְשוּ אָּרֶץ 21 וֹמֶלְאוּ פְּנִי־תַבָּל עַרִים:

царя, заключаются стихомъ 17-мъ; далъе Пророкъ продолжаеть говорить отъ своего имени.

17. Посль Причастія (שָׁב) сльдуеть verbum finitum (הָרַם) но \$ 134, Прин. 2. — Суффиксы мужескаго рода въ אָבִירָיו װ עָרָיר אַ мужескаго рода, которымь обозначается опустошенная земля (בִּרָבָּר, сущ. рода женскаго). — בְּרָה בְּיִרָה constructio praegnans, \$ 141.

19. בַּבְּבְרָךְ הַאַבְּרָךְ הּאַבּרָן הוא повержень они твоего гроба, т. е. лежишь не въ царской гробниць (срав. 21, 14. 33, 16). בְּבָּבִי – בַּוּבְבִי – בַּוּבְי – בַּוּבְי – בַּוּבְי – בַּוּבְי – בַּוּבְי – בּוּבְי – בּוּבּי – בּוּבּי – בּוּבְי – בּוּבּי – בּוּבּי – בּוּבּי – בּוּבּי – בּוּבּי – בּוּבּי – בּוּבְּי – בּוּבּי – בּוּבי –

20 לא־יִקְרֵא не будеть именоваться во въкт съмя злодъевъ, т. е. не будеть болъе даже и слуха потомствъ злодъевъ.

21. Этотъ стихъ содержитъ обращение къ побъдителямъ Персамъ, чтобы они не дълали пикакой пощады относительно Вавилонской династіи, такъ такъ отъ нея можетъ происходить одинъ только вредъ человъчест-

16. Опустошеніе Палестипы, причиненное саранчей и засухой.

IOUAL I. II.

- שִּמְעוּ־זֹאֹת הַזְּקַנִּים וְהַאֲוֹינוּ כְּל יְוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הָהְיַתְּהֹּ בּ זֹאֹת בִּימִיכֶּם וְאָם בִּימִי אֲלְתִיכֶם:
- עָלֶיהָ לִבְנִיכֶהַ סַפֵּּרָוּ וּבְנֵיכֶהׁ לִבְנִיהֶה וּבְנֵיהֶה לְּדְוֹר אַחֵר: 3
- יֵנֶתר הַנְּזְבׁ אָבַל הַאַרְבֶּה וְיֵנֶתר הָאַרְבָּה אָבַל הַיְּגֶלֶק וְיֵנֶתר 4 הַיֶּלֶק אָבַל הָהָסִיל:

ву.— עָרִים за вину отцевт ихт— עָרִים pl. отъ יָער impleant-que orbem hostibus. Нъкоторые вм. עָרִים предлагають здѣсь читать цегу (по 13, 11).

- Iоиль I, 2. Ръчь обращена, между прочимъ, къ старцамъ, какъ къ жившимъ долъе молодыхъ людей п слъдовательно видавшимъ многое на своемъ въку.—Касательно Члена въ ローラー и въ コーラー (и также въ ст. 13) см. § 109, Прим. 2. (срав. 1 Сам. 24, 9).
- 3. יְלֶלְיְדְּה объ этомъ. Суффиксъ экснскаго рода съ поиятіемъ рода средняго, § 107, 2. לְדוֹר אַהֵּר другому, т. е. слъдующему, покольнію.
- 4. Различныя пмена саранчи обозначають здёсь, вёроятно, одну породу въ разныхъ періодахь ея развитія. Замёчено, что саранча выходить весною изъ япить въ образё гусеницъ (bruchus), похожихъ однако наружностью на развитую уже саранчу, но не имёющихъ крыльевъ. Гусеницы саранчи линяють четыре раза. При третьемъ липяньи онё

- 5 הקנצו שׁבּוֹרִים וּבְבֹּוּ וְהֵילִילוּ בְּלֹ־שַׂתֵּי נְיָן עַל־עָחָים בְּי נְבַרָת מִפִּיכֵם:
- פִּי־גוֹי עָלָה עַל־אַרְצִּׁי עָצִוּם וְאֵין מִסְבֶּר שִׁנִּיו שִׁנֵי אַרְיֵה 6 בִּי־גוֹי עָלָה עַל־אַרְצִּׁי עָבִוּה לָבִיא לְוֹ:

получають крыльи въ видъ рожковъ, торчащихъ на спинъ, но летать еще не могутъ, такъ какъ крылья, въ этотъ періодъ, остаются у нихъ, какъ въ чехлъ, вътвердыхъ переповкахъ; эти крылья помогаютъ имъ все таки во время прыганія (attelabus). При четвертомъ линяныи, саранча сорасываетъ чахлы съ крыльевъ и является саранчею въ полномъ видъ. Подъ словомъ 🚉 (пожиратель) въроятно должно здъсь подразумъвать иусеницы саранчи (bruchus); סָבָבה оо́ыкновенное названіе саранчи, но здъсь оно, по видимому, обозначаетъ ее въ первые два періода ся лииянья; יֵבֶּׁק обозначаеть саранчу съ крыльями вт чахлахт (attelabus; срав. Наумъ 3, 16: יָלֶק פְּשֵׁט רַיָּעף сбрасываетъ оболочку и улетает»); הְסִיל обозначаеть саранчу вполит развитую. Кыйль переводить этотъ стихъ слъдующимъ образомъ: den Rest des Nagers frass der Mehrling und den Rest des Mehrlings frass der Lecker und den Rest des Leckers frass der Schroterich; LXX Τ.: τὰ κατάλοιπα τῆς κάμπης κατέφαγεν ή ἀκρίς, καὶ τὰ κατάλοιπα τῆς ἀκρίδος κατέφαγεν ὁ βροῦχος, καὶ τὰ κατάλοιπα τοῦ βρούχου κατέφαγεν ή έρυσίβη (ουταнокъ гусеницъ поядоша прузи, и останокъ пруговъ поядоща минцы, и останокъ мшицъ поядоща спилеве).

- 5. Горькая пролія въ отношенін къ Исранльтянамъ, предававшимся пьянству.
- 6. Замъч. пъ Сам. 20, б). Суффиксъ 1-го л. относится къ Пророку.

- קשׁם גַּפָּנִי לְשַׁמְּה וּתְאֵנָתִי לִּקְצָבֶּרה חָשָׂף חֲשְׂפָה וְהִשְּׁלִיךְ 7 הַלְבֵּינוּ שֵּׂרִינֵיהָ:
- אַלִי כִּבְתוּלָה חֲגָרַת־שַׂק עַל־בָּעַל נְעוּרֶיה:
- קּבָרָת מִנְחָהְ וְנֶפֶּךְ מִבֵּיִרת יְהוְּדֶה אֶבְלוּ הַבְּהְנִים מְשִּׁרְתֵי 9 יהוֹה:
- ישָׁדַּדַ שְׂנֶּרֹה אֶבְלֶּרה אֲדָמֶה כֵּי שְׁדַּד דְּנָן הוֹבִישׁ תִּירְוֹשׁ 10 אָמְלֵל יִצְהֵר:
- וּבְישׁוּ אָבָּרִים הֵילִילוּ בְּרְמִים עַל־חָמֶּה וְעַל־שְׂעוֹרֶרה בִּי 11 אָבָד קְאָיר שָּׂרֶה:
- וַבְּפֶּן הוֹבִּישָׁה וְהַתְּאֵנֶה אָמְלֶלְה רִמוֹן נַּם־תְּמֶר וְתַפּוּחַ כְּל־ 12 בַּנֵּפֶן הוֹבִישָׁה וְהַתְּאֵנֶה אָמְלֶלְה רִמוֹן נַם־תְּמֶר וְתַפּוּחַ כְּל־
- 8. Выраженіє: *рыдай!* н т. д. относится къ *странть* (אַרְצִי', ст. 6).—שַׂק, § 135, 1.
- עבר ובר' наклонскіе повелительное בי אָבַד ובר' рыдайте, такт както—. О בי см. Эв. § 330 (срав. Пс. 128, 2).
- 12. בי דוֹבויט ונרי ווסס пристыженная радость ушла от людей (пристыженная радость ушла, constructio praegnans, § 141). בי здъсь также указываеть на причину гореванія, выражениую словами

- 13 חְגַרוּ וְסִפְּרוּ הַבְּהְנִים הֵילִילוּ מְשֵּרְתֵי מִוְבֵּח בְּאוּ לֵינוּ בַשַּׂרְתִי מְשָׁרְתֵי מְשָׁרְתֵי בָּאוּ לֵינוּ בַּשִּׂרְתִי שֶּלְהֵיכֶם בְּשִׂרְתִי שֶּלְהֵיכֶם מְשֶׁרְתֵי שֶּלֹהֵיכֶם מְנְחָרְה וָנָסֶךְ:
- 14 קַדְשׁוּ־צוֹם קְרָאַוּ עֲצָרְדֹּה אִסְפֵּוּ זְקַנִים כְּל וְשְׁבֵּי הָאָרִין בִּית יְהֹוָה אֱלְהִיכֶם וְזַעֲקוּ אֶלֹ־יְהוְה:
 - 15 אָהָה לַיּוֹם כֵּי קְרוֹב יֵוֹם יְהוָה וּבְשָׁד מִשַּׁדִי יְבְוֹא:
- 16 הַלְּאׁ נָנֶד עֵינֵינוּ אַכֶּל נִכְרֶת מִבִּית אֲלֹהֵינוּ שִּׁמְחָה וְגִיל:
- ינְרְילות בֶּי הֹבִישׁ בְּנְן: מַמְּנְרָוֹת בִּי הֹבִישׁ בְּנְן:

דּהָבֶּלֶּ הוֹבִישָׁה въ предъидущемъ стихѣ, здѣсь—словами הַנְּבֶּל הוֹבִישָׁה и т. д., образующими три предшествующіе члена стиха, такъ какъ горе и скорбь, вызванныя плачевными явленіями, представляютъ основную мыслъ обоихъ стиховъ. בּוְבַבִי ви. בִּוְבַנִי, см. замѣч. къ 1 Сам. 24, 8.

- 13. חַבְרה sc. מַלָּק (см. замъч. къ Пр. 17, 10 (срав. Ис. 32, 12).
- 14. קרשר עום освятите постъ (т. е. провозгласите, въ настоящемъ случав, постъ, какъ дъло святое, торжественно прикажите поститься). בית יְהוְה מככ., см. замъч. къ Б. 43, 18.
- 15. יוֹם יְדֹנְה день Господа, т. е. день суда Господия надъ прегрышившим пся народами, въ пастоящемъ же случат—надъ Исраилемъ (срав. Ис. 2, 1.12). קְנִישֹׁדְ נְיֵבוֹא , подобно разрушенію, отъ Всемогущаго онг приходить. Въ словахъ שַׁדִּי א замътна аллитерація (срав. Ис. 13, 6).
- 17—20. Описаніе засухи, способствовавшей размноженію саранчи. מון בווי בובור בובור

- מַה־נָאֱנְהָה בְהַמָּה נְבֹבוֹ עָדְרֵי בָלְר כֵּי אֵין מִרְעֶדה לָהֶכם 18 נַם־עַרַרִי הַצָּאן נַאְשָׁמוּ:
- אַלֶּיך יְהוֶה אֶּלֶרָא בִּי־אֵשׁ אֶבְלָה נְאַוֹת מִדְבֶּר וְלֵּדְבָּה 19 לְהָאָה כְּלֹּדְעֲצִי הַשְּׂהֶה:
- נַם־בַּהַמְוֹת שָׂדֶה תַּעֲרָוֹג אֵלֶיֶךְ כֵּי יְבְשׁוֹ אֲפַיַקִי בְּחִים וְאֵש אַבלה נאות המדבר:
- תַּקְעׁוּ שׁוֹפָר בְּצִיוֹן וְהָרִיעוֹ בְּהַר כְּןְדִשׁׁי יִרְגְּוֹוּ כְּל ישבי הַאָרֶץ בִּי־בָא יִוֹם־יְהוָֹה בִּי קְרוֹב:
- יוֹם חַשֶּׁךְ וַאֲפַלְה יְוֹם עָנָן וַעֲרָפֶּלֹ בְשַׁחַר פָּרֵשׂ עַלֹּ הֶהָרִיֶם עָם רַב וְעָצוּם כָּמֹהוּ לָא נָהְיָה מִן־הַעוֹלֶים וְאָהַרְיוֹ לא יוֹבֶר עָר־שִנֵי דוֹר וְדְוֹר:
- 18. ונאיבור הצאן נאיבור המשמ овець (которымъ менье требуются роскошныя пастонща) поплачиваются, т. е. ногибають.
- 19. Подъ огнему и пламенемо должно понимать здёсь солнечный зной.
 - 20. אַנְרוֹג , § 146, 3.
- II, 1. Звукомъ трубъ съ высоты горъ возвъщали жителей страны о близкомъ песчастін, напр. о нашествін пепріятелей (Ам. 3, 6) и т. п. — בי־קרוֹב ито онъ близокъ, т. е. что пройдеть уже очень мало времени и послъ будетъ окончательное истребление страны.
- 2. יוֹם חשׁך ונוי . Къ сущ. יוֹם חשׁך ונוי должно подразумѣвать Предикатъ אב изъ предъпдущаго стиха. — בְּשַׁהַר פָּרָשׁ עַלֹּהֶהָרִים. Форма בְּּרָשׁ употреблена здъсь безлично (impersonaliter) и не относитса ин къ предшествующему ей יוֹם, ни къ слъдующему за нею בע: подобно заръ,

לְפָנִיוֹ אָכְלְרהֹ אֵשׁ וַאַהָרָיו תְּלַהֵשׁ לֶּהָבֶרה בְּנַן־עַׂרָן הָאָׁרֶץ לְפָּנִיוֹ וְאַהַרְיוֹ מִדְבַּר שְׁמָמְה וְגַם־פָּלֵימָה לְא־הָיְתָה לְּוֹ: בְּמַרְאָה סוּסִים מַרְאָהוּ וּכְפָּרְשִׁים בֵּן יְרוּאָוּן:

что-то распространяется надъ горами (wie Morgenroth ist es ausgebreitet über die Berge, Kэйль). Образъ этотъ отпосится къ саранч ^{ts}, незадолго до прилета которой небо, по наблюденіямъ путешественниковъ, отъ отраженія ея крыльевъ, постепенно получаеть желтоватый отблескъ. Предпкать къ слову עַם, также какъ и къ слову יוֹם, заключается въ форми да 1-го стиха. — Выраженіе стиха относительное (какт онт, —подобнаго ему не было); срав. Исх. 11, 6, гдъ, передъ ਰ੍ਹੇ, находится еще ■ לְהֵיוֹת, sc. לֹא יוֹםְךְּ не будет въ другой разъ, не будетъ болье, es wird nicht wieder sein (срав. Ис. 11, 11. Исх. 11, 6). אם יוֹבִיף, אוּ פוֹבָר, אוּ פוֹבָר, אוּ פוֹבָר, אוּ פוֹבָר, אוּ

- 3. יְבָּנְיו וגר Передъ нимъ пожираетъ огонь и т. д., т. е. нередъ нимъ и за нимъ будто огонь (ubicumque ille ex aere in terram descendit, cuncta velut igne adusta apparent.... Est vero prius illud ante eum et post eum idem fere quod circumcirca. Маур.). При появленіи саранчи, солнечный зной (1, 19) теперь какъ бы передаль всю истребительную силу свою этимъ насъкомымъ, сожигавшимъ, т. е. истреблявшимъ все вокругъ себя; что поясняется 2-рымъ членомъ этого стиха (срав. выражение Плинія о саранчь: multa contactu adurentes). — тод и спасенія не было ей, т. е. земль, странъ, — никто не могъ разсчитывать на спасеніе. לל относится къ предъидущему (обыкновенно относять это мёстоимение къ саранчю).
- 4. Уподобление саранчи съ лошадью главнымъ образомъ основывается на томъ, что эти насъкомыя, независимо отъ летанія. одарены способностью скакать. Кром'в того, зам'вчають сходство головы сарапчи съ головою лошади. Отъ того и называется она по Итмецки Неиpferd (срав. Іовъ 39, 20).

- קּקַוֹל מַרְבָּבוֹת עַל־רָאֹשֵׁי הָהָרִים יְרַפֵּלְיוּן בְּקוֹל לַהַב אַשׁ 5 אַכְלָּהָ קָשֶׁ בְּעַם עָצוּם עֱרָוּךְ מִלְּחָמֶה:
- פּ מְפָנְיוֹ יָחֲילוּ עַמֵּים כְּל־כְּנֵים קְבְּצְוּ פָארְוּר:
- קנבוֹרֵים יְרוּצ'וּן כְּאַנְשֵׁי מִלְהָמֶה יַעֲלוּ חוֹמֶה וְאֵישׁ בִּדְרָכִיוֹ ז יֵלֵכוּן וְלָא יִעַבְּשִּוּן אִרְחוֹתֵם:
- וְאָישׁ אָחִיוֹ לְאַ יִדְחָלְוּן נֶבֶר בִּמְסִלְּתִוֹ יֵלֵבֶוּן וּבְעַד הַשֶּׁלֵח 8 יִפְּלוּ לְאַ יִבְעָעוּ:
- 9 בְּעֵיר יְשֹׁקּוּ בַּחוֹמָה יְרָצׁוּן בַּבָּתִּים יֵעֲלְוּ בְּעַד הַחַלּוֹנִיֶם יָבְאוּ פַּנִּנְב:
- יְלְפָנִיוֹ רָנְזְה אֶּבֶץ רְעֲשׁוּ שְׁמֻים שֻׁמֶשׁ וְיַבֹּהׁ קְדְּרוּ וְבְוֹבְבֵים 10 אָסְפִּוּ נְגְהָם:
- 5. О шумъ, производимомъ саранчею говоритъ Плиній: tanto volant pennarum stridore, ut aliae alites credantur. Новъйшіе путешественники сравниваютъ этотъ шумъ съ рокотомъ волнъ, или съ гуломъ порывистаго вътра. Этотъ шумъ происходитъ сколько отъ крыльевъ летающей саранчи, столько и отъ органовъ рта этихъ насъкомыхъ, когда они, безчисленными роями опустившись на землю, потдаютъ все что ни попадается пмъ на пути; въ особенности же, звукъ, причипяемый трою саранчи, очень похожъ трескъ горящей въ большомъ множествъ соломы и вообще, когда множествъ горять сухія растенія.
- 6. בְּל־פָּנִים קְבְּצוּ בְּמרוּר ест лица собирают румянеиг (contrahunt ruborem), т. е. блъднъютъ.
 - 8, לא יבצער non abrumpunt, insistunt cursu. Mayp.
 - 10. У Плинія также в саранчь: solem obumbrant.

- 11 נִיהנְּדֹה נָתַן קוֹלוֹ לִפְנֵי הֵילוֹ כֵּי רַב מְאֹר מְהַנְּהוּ כִּי עָצִוּם עשֵׁה דְבָרֵוֹ בִּי־נְּדְוֹל יִוֹם־יְהוְּהְ וְנוֹרֵא מְאָד וּמִי יִבִילֵנוּ:
- ובְבָּכֶה וּבְּצְוֹם וּבְבָּכֶי וּבְּצְוֹם וּבְבָּכֶי וּבְצִוֹם וּבְבָּכִי וּבְצִוֹם וּבְבָּכִי וּבְצִוֹם וּבְבָּכִי וּבְמִּסְפֵּּד:
- 13 וְקְרְעָּוּ לְבַבְּבֶבׁ וְאַלֹּ-בִּגְדִיבֶּם וְשִׁוּבוּ אֶלֹּ-יְהְוְּהַ אֱלְהִיבֵּם בִּי־הַנְּוֹן וְרַחוּם הוּא אָרֶךְ אַבִּים וְרַב־הֶּטֶּר וְנְהֶם עַל־הֶרְעָה:
- 14 מִי יוֹדֶע יְשַׁוּב וְנָחֶם וְהִשְׁאֵיר אַחְרָיוֹ בְּרָכָה מִנְחֵה וְנֶּסֶךְ לִיהוֹהָ אֵלְהִיכֶם:

11. Полчищамъ саранчи предшествуютъ раскаты грома, какъ бы грозный голосъ самого Господа, пославшаго саранчу; они должны побудить людей къ раскаянію, еще быть можетъ, не позднему (ст. 12). Громъ также подаетъ надежду и на дождь, могущій положить копецъ двойному опустошенію (отъ саранчи и отъ засухи). — געלה דברו פאר בוובר предъидущаго члена.

Въ стихахъ 12—17 Пророкъ призываетъ свой народъ къ искренпему раскаянію и исправленію.

- 13. בְּהָם прич. Ніф. осн. בְּהָם; но въ ст. 14 בְּהָם паузальное perf. consec.
- 14. אי יוֹדע יִשׁוּב кто знает (т. е. можеть быть) Онг вернется на пути своемъ къ карѣ прегрѣшившихъ передъ Нимъ людей и сжалится, т. е. не станеть наказывать. Эв. § 325 b (срав. 2 Сам. 12, 22. Іона 3, 9). Этотъ же оборотъ рѣчи полиѣе въ кн. Эсө. 4, 14 (съ אור בי יוֹדְעַ אָבּם אַם). Совершенно срав. Лат. haud scio an, въ значении: быть можетъ). Совершенно 14*

תּקְעָוּ שׁוֹפֶּר בְּצִיּוֹן כַּדְּשׁוּ־צִוֹם קַרְאוּ עֻצְּרֵה:

אִּסְפּיּ־עֶׁם קַדְּשָׁוּ קָדְלֹ לִבְצֵּוּ וְמַלְיִם אִסְפּוֹ עִוֹלְלִים וְוֹוְנַקִי הַּעְּבִּיּ אִסְפּוֹ עִוֹלְלִים וְוֹוְנַקִי הַיְבְּעָּוֹ וְכַלְּהְ מֵּהְפָּתְהּ:

בִּין הְאוּלָם וְלַמִּוְבֵּה יִבְּכּוֹ הַכַּבְּוֹ מִשְּרְתֵּי יְהְוֹה וְיֹאִמְרוֹ וְכַלְּה מֵשְרְתֵּי יְהְוֹה וְיִאִמְרוֹ וְבַלְּהְ לְּתָּבְּ לְתָּבְּיֹ וְיִאִמְרוֹ וְמִלְהַ לְּתָּבְּיֹ וְמִיּלְהַ לְּתָּבְּיֹ וְיִּאְמְרֹ וְמִיּבְּיִהְ וְמִּלּר תְּמִבְּיִ מְנִים אֵיִה אֵלְהִיהָם:

18
18

וֹיַצֵּן יְהוֹה לְאַרְצֵוֹ וַיִּהְמְלֹּל עַלֹּ־עַמְּוֹ בְּעָמִים אֵתִּר וְלָאִיהְוֹן וְיִּבְּלְתָּה וֹתְבִּיְתָּה אֹתְוֹ וְלְאִרְצֵוֹ וְיִהְנְּלְ וְעִבְּיִבְּתָּה אֹתִוֹ וְלְאִרְצָּוֹן וְיִהְנְּה וְנִיִּבְיְתָּה אֹתִוֹ וְלְאִרְצָּהוֹן וְנִיִּבְיִנְתָּה אֹתִוֹ וְלְאִרְאָהוֹן אֵיִרְרָ וְיִבְּבָּה בְּנִוֹיִם:

צְּחֹר הָבְּהְנִיק וְהִיּרְוֹשׁ וְהַבְּבְתִּה בְּנִוֹיִם וְהָבְּחְתִּיוֹ אֶלֹרְצָה וְהְבִּיְתִּה אֹתוֹ וְלְאִרְאָוֹן בְּבָּבְּתְ בָּבְּוֹים:

אָּתְכֶם עְוֹר הֶרְבָּה בִּנִיִים וְהַדְּחָתִיוֹ אֵלְרָיִם מְעָּרָה מִבְּבָּה וְהִדְּחְתִּיוֹ אֵלֹיבְם וְהִדְּחְתִּיוֹ אֵילִי בְּבָּוֹ בְּיִלִין צִיִּין צִּנִייִן בְּבָּוֹם:

נְיּאָת-הַצִּפּוֹנִי אֵבְּרְתִין מִנְיִבְם וְהְבִּחְתִּיוֹ אֵבְיִין בְּנִילִין צִּנְיִין בְּנִיבְיוֹ מִּבְּבְּתִּיִין בְּנִייִין בְּיִין בְּיִּין בְּנִיִּים:

соотвътствуетъ Еврейскому выраженію Русское: кто знаетъ—. Суфф. въ יְהֹרָין относится къ יְהֹרָין.

- 17. יאַכור וו יִבְּכּוּ modi jussivi. Касательно размъщенія словь словь см. § 133, 3, стр. 514. (срав. Ис. 5, 24).—יאַכְּרוּבָּם בּוֹיִם נִּיִּם נִּבְּנִם נִּיִּם נִּיִּם נִּיִּם נִּיִּם נִּיִּם נִּבְּנִם נִּיִּם נִּיִּם נִּיִּם נִּבְּנִם נִּיִּם נִּיִּם נִּבְּנִם נִּיִּם נִּיִּם נִּבְּנִם נִּיִּם נִּים נִּיִּם נִּיִּם נִּוּם נִּיִּם נִּיִּם נִּבְּם נִּנִּים נִּיִּם נִּיִּם נִּיִּם נִּיִּם נִּיִּם נִּיְם נִּים נִּיִּים נִּיִּים נִּיִּים נִּיִּם נִּיִּם נִּיִּם נִּים נִּים נִּיִּם נִּים נִּיִּים נִּים נְּים נִּים נִּים נִּים נִּים נִּים נִּים נִּים נִּים נְּים נִּים נְּים נְּים נְּים נְּים נְּים נְּים נְּים נְּים נִּים נְּים נְּים נְּים נְּים נְּים נִּים נִּים נִּים נִּים נִּים נִּים נִּים נְּים נְּים נִּים נִּים
- 18. Imperfecta consecutiva רַיִבְלּה וּ רַיִּהְכוֹל ,רַיִבְלָּה וּ רַיִּהְכוֹל (בִיבְנָּא (ст. 18 и 19), пос.ть предшествующихъ имъ требоват. накл. (modi jussivi) וְיֹאבְירָר וּ יִבְּבּר, указываютъ не на предстоящее, но на совершившееся уже дъйствіе. Слова Господа, умилостившагося надъ раскаявающимся Пераплемъ, продолжаются до конца главы.
- 20. בּוֹצְפּוֹנִי, съверный, иотому что, по всѣмъ вѣроятностямъ, саранча прилетѣла въ Палестпну съ сѣверо-восточнымъ вѣтромъ пзъ Спрійской степи. מְעַלֵיכֶם отъ васъ, съ васъ, какъ бы съ шеи вашей, съ вашихъ плечь (ср. Б. 45, 1). Подъ восточнымъ моремъ здѣсь пони-

וּשְׁמְמָה אֶת־בְּּנָיו אֶל־הַיָּם הַקַּרְמֹּנִי וְסֹפִּוֹ אֶל־הַיְם הְאַחֲרוֹן וְעָלְהַ בָּאְשׁוֹ וְתַעֻׁלֹ צַחֲנָתוֹ כִּי הְנְדִּיִלֹ לַעֲשְוֹת:

21 אַל־תִּירָאֵי אַרָבֶּה נְיַלִּי וּשְׂמְהי בִּי־הְנְהֵיל יְהוֹה לַעֲשׂות:

22 אַל־תְּירָאוּ בְּהֲמָוֹת שָׂבֵּי כִּי דֵשְׁאוּ נְאָוֹת מִּרְבֵּר כִּי־עֵץׂן נִשְׂא פִּרְיוֹ תְּאֵנְה וְנֶפֶּן נַתְנִוּ חֵילֶם:

23 וּבְנֵי צִיּוֹן נְּיִלוּ וְשִׂמְחוּ בְּיהוְה אֱלְהוֹיבֶּם בִּי-נְתַן לְבֶם אֶת-הַפּוֹרֶה לִצְדְקָהְ וַיַּוֹרֶד לְכֶּם נֵּשֶׁם מוֹרֶד וּמֵלְקוֹש בָּרִאשׁוֹן:

22. Perff. въ стт. 22. 24—26 обозначаютъ ближайшее будущее (§ 126, 4); Perf. же בְּחַבְּ, Impf. consec. דָּהַרָ въ ст. 23 п Perfecta въ относительныхъ предложеніяхъ стиховъ 25 и 26 обозначаютъ дъйствіе прошедшее (§ 126, 1).

23. לְצְדְקְה סכפּאוֹנָה סכפּאוֹנָ מוֹנְה וּמַלְקוֹשׁ מוֹנֶה מוֹנָה מוֹנֶה מוֹנָה מוֹנֶה מוֹנָה מוֹנִה מוֹנִה מוֹנִה מוֹנִה מוֹנִה מוֹנָה מוֹנָה מוֹנָה מוֹנָה מוֹנָה מוֹנָה מוֹנִה מוֹנִיה מוֹנִה מוּנִה מוֹנִה מוּנִה מוֹנִה מוֹנִיה מוֹנִה מוּנִה מוּנִה מוֹנִה מוּנִה מוֹנִה מוֹנִה מוֹנִה מוֹנִה מוֹנִה מוֹנִה מוֹנִה מוֹנִה מוֹנה מוֹנִה מוֹנה מוֹ

וּמֶלְאוּ הַנְּרָגוֹת בָּגִר וְהַשִּׁיִקוּ הַיְּכְּוְבִים תִּירוֹשׁ וְיִצְהֵר: 25
וִשְׁלְמִתּי לְבֶּם אֶת־הַשְּׁנִים אֲשֶׁר אִבֻּל הֲאַרְבֶּה הַיֶּלֶּלְ 25
וְהָרְפֵיל וְהַנְּזְסְ הֵילִי הַנְּדְוֹל אֲשֶׁר שִׁלַּהְתִּי בְּבֶּם:
וְאַבַלְתֶּם אָכוֹל וְשָׁבוֹע וְהַלַּלְהָּם אֶת־שֵׁם יְהוֹה אֱלֹהִיכֶּם 26
אֲשֶׁר־עָעָה עִפָּבֶם לְהַפְּלֹיֵא וְלֹא־בִיבִשׁוּ עַפִּי לְעוֹלְם:
אֲשֶׁר־עָעָה עִפָּבֶם לְהַפְּלֹיֵא וְלֹא־בִיבִשׁוּ עַפִּי לְעוֹלְם:

LXX Т.: хастор єрторству— Maypept: causa— cur seorsum et ante serotinam pluviam memoretur autumnalis, nulla est alia, quam quod in aestatem inciderat locustarum calamitas, ideoque, quo tempore haec scribebantur, tempus instabat novae sationis, cui ante omnia opus erat pluvia autumnalis. In sequentibus autumnalis vernae praemittitur ea de causa, quod natura (sationem si spectas) est prior.—Второй членъ стиха поясняеть понятіе, не вполнъ выраженное въ первомъ членъ, включая въ общее его значеніе—приводимые во 2-мъ членъ оба періода дождей, изъ которыхъ въ первомъ членъ былъ обозначенъ только первый.

26. 'בְּשֶׁבֶלְּאֶם ונר', §131,3,b. קְבְּאֶבֶלְּאָם ונר', §131,3,b. который поступиль съ вами такъ, что совершиль чудо (der mit euch getan wunderbar. Кэйль), т. е. который явиль для васъ чудо своей благости.

ГЛОССАРІЙ.

m., stat. constr. אבי, отецъ. Pl. отцы, предки (Іоиль 1, 2), § 96, 2.

אבר, impf. אבר, погибать (XII, 4. אבל, adv., дъйствительно. по не-Іонаь 1, 11).

אבה, impf. יאבה, желать, —иметь אבן, f. (т. только въ кн. Сам. 17, къ чему либо расположение (Іовъ) 39, 9). Срав. Лат. avere.

М. м. ясли (Іовъ 39, 9). Осн. מבם.

частица, выражающая уси- אבנר (Отецъ, т. е. Богъ, есть ленное желаніе (см. замьч. къ 1 Сам. 24, 12; срав. Іовъ 34, 36).

אבירן, нуждающійся, б'єдный (VI, אבר, т., ныль (Ис. 3, 24). 8. He. 72, 4, 13. Hp. 31, 20). אָבר, כא. הַאָּבִיר, כא. Осн. אבה.

מבימלך (no Φ.: Omeyz, m. e. лехъ (С. 9, 1).

אבל, impf. אבל скоровть, печа- אברהם (отецъ множества народовг,

על, горевать о комъ-либо (Б. 37, 34). Cpab. אמל.

семейства, роды (1 Ц., 8, 1), אבל, адј. т., опечаленный (Б. 37, 35).

тинт (Б. 42, 21).

40: אַבנים), 1) камень (אַבנים בור камни могилы, т. е. каменная гробница, Ис. 14, 19); 2) драгоцінный камень (Б. 2, 12).

свътг), пот. рг., Авениръ (полководецъ Саула (1 Сам. 20, 25).

מבס, кормить, откармливать.

м., крыло. Отсюда denom. דאביר . Tigh.

Бого — царъ), n. pr. m., Авиме- застъ, f., маховое перо (pinna), крыло (Іовъ 39, 13).

литься. Гіт. съ предл. см. Б. 17, 5), п. рг.. Авраамъ.

718, т., канля (только у Іова 38, 28, Bb dopm's constr. plur.). CpaB. בלל.

אנר, impf. מולם, собпрать (XXII) אורם, כאנר, פאנר. 1). Срав. Греч. άγείρω.

п. рг., Эдомъ: 1) прозваніе Исава (старшаго сына Псаака); 2) народъ, производимый отъ Исава, и страна, имъ населенная: Идумеане, Идумеа (Іδсиμаїа), на югт отъ Палестипы (Ис. 11, 14). Въ значени народа-т., въ значени страны -- f. Эдомляне часто обозначаются выраженіемъ בני ארום (Пс 137, 7).

אָדוֹן, m., constr. אָדוֹן, כּד cygfg. ארני, съ преф. לארני, властитель, госнодинъ. Plur. אדנים, можетъ принимать значеніе ч. ед. אדני, т., plur. אדני, constr. אדני, сопstr. אדני $(\S 108, 2, b).$

אדיר, adj., блистательный, великій (Пс. 8, 2. 10).0сн. אבר.

рав. онть краснымъ. Срав. од. DTN, т., человъкъ; coll., люди. Въ языкъ стихотворномъ coll.: אַרַר, неупотр. ез Каль, Ніф.: בן־אָרָם (Пс. 8, 5). Понятіе мпожествен. числа (люди) часто выражается посредствомъ описа- для, impf. для, любить. нія בני־אָרָם, замѣняющаго недостающую форму мн. ч. этого дать (собств. inf. осн. дак,

איש, הא значитъ: простой че ловъкт (Ис. 5, 15). Срав. ארמה (Jar. hom-o n hum-us).

אַרְמָה, f., constr. אַרְמָה, 1) земая, какъ вещество (Б. 2, 7.19.1, 25); 2) пашия (Іопль 1, 10); 3) страна (VI, 2), אַדְמַת נֵבָר crpana чужбины, т. е. чужая сторона (Пс 137, 4); 4) земля, какъ обита лище живыхъ существъ (1 Сам. 20, 31). Срав. Зенд. sem-a, Слав. зем-ля, Лат. hum-us. По Араб. ادم сбивать, скръплять.

ארמני, adj. т., красный, съ румянцемъ въ лицъ (1 Сам. 17, 42), — съ рыжими волосами (Б. 25, 25). Осн. באָב.

основание (Іовъ 38, 6). Срав. Слав. дн-о.

собств.: Господь мой (§ 108, 2, b. 121. Прим. 4), — Господь. Cm. אדרן.

блистать, обладать могуществомъ. —Гіф. возвышать, прославлять.

Срав. Греч. ауат-аю.

имени. Противополагаемое слову § 45, 1, b), f., любовь.

горе дию, т. е. несчастный день! wehe über den Tag.

קל, т., съ суфф. אָדְלָּ, plur. 2. אָדָא, т., свыь. אַרָלים, constr. אוֹרָה, שמדפף אוֹרָה, f., m. שנ. ע. 2. אוֹרָה (IIc. 139, (IV, 12. IIc. 19, 5).

Cam. 20, 10).

Русск. ой!

איב , כאוב אויב,

אריל, т., глупецъ (Пр. 27, 3).

אַרְלַיּא, adv., не равно, можетъ быть, § 430, 3, стр. 558, выноска (Б. 43, 12). Состоитъ, но Фюрсту, изъ א = ε п י не. אור , ионсъ (Ис. 5, 27. 11, Собст.: кто знаета, не-ли.

храмъ передъ помъщеніемъ для жрецовъ (бывшемъ волизи боль-Осн. по Ф., во в.

2. מולם, adv. advers., но Фюрсту, (срав. ארלי), съ другой стороны, но, темъ не менъе, מורהי и אורהי, nom. patron., нотомокъ Эз*тъмъ не менъе* (1 Can. 20, 3). тк, т., ложь, порокъ (Пр. 47, 4). пк, constr. тк. 1) братъ, —одно-אוֹצר, т., хранилище чего-либо про запасъ (магазипъ), — житница (Іовъ 38, 22. Іондь 1, 17). Plur. ni-.

אור אור , interj., ахъ! увы! אור ליום 1. אור, perf. אור, pasceвтать (Б. 44, 3). Гіф. делать светлымъ --- прояснять.

12).

іх, conj., 1) нан; 2) если,-ля (1 ліх, plur. ліліх и ліх, т. н f., знакъ. См. § 85, VI, 4.

ты, interj., rope! (Пс. 6, 5). Срав. ты, adv., тогда. ты, pracp. и сопј., съ того времени какъ-(Ис. 14, 8), срав. Фр. depuis.

діїх, т., бообою, иссонь, родь ароматическаго растенія, связывавшагося въ пучки и употреблявшагося какъ кропило. 1 Ц. 5, 13.

5). Och. 718.

1. ארלם, т., мъсто въ Герусалимск. אַבֹן דָאָנֵל (уходъ), п. рг.: אָבָן דָאָנֵל, названіе пебольшаго камня близь Iерусалима (1 Cam. 20, 19).

шаго жертвенника), Іоиль, 2, 17. אוני פ', - אוני פ', въ слухъ кому-либо (Б. 44, 18). Cm. 77877.

шзъ אר בין сокращен. изъ בין אור, impf. יאור опоясывать (lobъ 38, 3).

раха (1 Ц. 5, 11).

племенникъ (Исх. 2, 11); 2) въ соединеній съ тік: alter, alter. Plur. מְחִים, constr. אָהִי (§ 96, 2). Cpab. 38.

m., אחר f. (§ 96, 2), 1) одинь; 2) какой-либо, нъкоторый (E. 37, 29. C. 13, 2); 3) --, C. 16, 29; 4) אהת עשר, одинадцать. Срав. Санскр. êkas.

אחוא, т., болотная трава, растущая на берегахъ Пила, тростникъ. (Б. 41, 18). Слово Египет- ппк, 1) adv., въ сторонъ (Б. 22, ское.

тіп м. задняя часть чего-либо (tergum); acc. sensu adv., сзади (Пс. 139, 5). Осн. אחר.

החה, f., сестра (§ 96, 2).

ותא, imperf. ומאי и ותאי, схватывать, держать (съ пад. вин.: С. 16, 21. Пс. 137, 9. 139, 10. Ис. 5. 29; съ предл. Э: С. 16, 3. Іовъ 38, 13). Ніф., быть схваченнымъ, держимымъ (Б. 22, 13).

חזה (Пс. 2, 8, = 1ה אחזה), f., constr. лапы, обладаніе, влада-

(Господь братг, т. е. другь מהרדן аdj., 1) задній; 2) западный человъку), пот. ргорг., Ахіа, отецъ Ваасы, царя Исраильского (1 II. 21, 22).

дълать что-либо не спъща, отставать отъ другихъ. Ис. 5, 14: не засыпающіе до поздней ночи (собств. какъ бы: отстающіе отъ другихъ, сиящихъ въ надлежащее время).

mים אַחָדר fי, одинъ — а другой אָהָר mים אַהָר fים, fוּ אַחָדר fים, אַחָדר fים, אַחָדר בּאָחָד אחרות, adj., 1) другой, иной, alius; 2) другой (изъ двухъ), alter (1 Ц. 3, 22); 3) другой, следующій (Іопль, 1, 3).

> 13), — *о времени*: по томъ (С. 15, 7); 2) praep., 3a,—neped inf.: послъ, по. Въ значения предложном часто употребляется въ формъ множественнаго числа אהרי כן (§ 103, 3). אהרי после того какъ это было такъ, т. е. послъ этого. מאחרי: а) מאהרי פלשתים... מאהרי פלשתים (онъ возвратился) отъ преслъдованія Филистимлянъ, т. е. отъ Филистимлянъ, которыхъ преслъдоваль (1 Сам. 24, 2); 2) на оборотной сторонъ чего либо (1 Ц. 10, 19).

(Іоиль, 2, 20). При опредъленіи странъ свъта обращались лицемъ къ востоку; отсюда קדמני востонасъ, будущій (Пр. 31, 25).

139, 9); 2) потомство (III, 11). ллх, f. отъ тлх.

ленно (1 Ц. 21, 27).

так, т., колючій кустарникъ въ родъ терновинка, rhamnus paliurus (C. 9, 15).

предл. до передъкъмъ л. (XII, 2).

🛪 (по предположению Фюрста изъ отъ נאָי, וֹנאָה סיום נָאִי (נאָה מידי בּאָי), וֹ עוֹיים населенный материкъ, terra ma- зъ, adv., какъ? (Б. 39, 9. С. 16, ritima; 2) островъ (Пс. 72, 10 и Ис. 11, 11, объ островахъ и прибрежныхъ странахъ Средиземнаго моря).

'N (нзъ 'N), adv. interr., 1) гдв? Съ суфф., напр. пэк гдв ты? (B. 3, 9. Mex. 2, 20), § 100, 5; 2) соединяясь съ другими словами, придаетъ имъ значеніе вопросительное. См. 77%.

איב , denom. om אויב (врагъ), шоврагомъ кому либо. Неунотр. оси. איב.

врагъ.

чный, собственно же: передній, איד (сокр. изъ איד), т., несчастіе. и т. д.; 3) следующій после 7.8, т. ж. ч. ж, где? (Іоиль, 2,

אַחָרִית, f., 1) край, нредъль (Пс. אַחָרִיה (обиженный, отъ неупотр. корня эж, оскорблять, обижать), п. рг., ювъ.

מני, adv., непримътно, тихо, мед- איזבל (по Ф.: Богъ небеснаго обиталища, זברל=זבל обиталище), пот. рг., Іезавель, финикіянка, жена исраильского царя Ахаава.

DEN, затыкать (ротг, уши),—съ ПП, adv. interr., гдв это? гдв? (Іовъ, 38, 19. 24). Слово сложное изг вопросительной чаcmuyы % u ता.

> 15. He. 137, 4. He. 14, 4. 12). Сокр. изъ איכה (יבה + אַי) הֹבׁה.

איל m., constr. איל, pl. איל, баранъ, aries (Б. 22, 13). *Произ*одять отънеупотребит. корня איל пли אול, скатывать, скру*чивать* (Γρ. ίλλω, είλέω, είλύω); название могло произойти отг формы, или отг кръпости nor068.

читать кого либо врагомъ, быть אילה, f., constr., אילה, pl. אילות. אילות лань, сегча (Іовъ 39, 1). Срав.

ביג (собств. part. осн. איבה), т., איבה, f., страхъ, ужасъ (lobъ 39, 20).

I. 738 (изъ 38, см. Эв. § 104 с), adv., interr., fat? Bempnyaemся только въ сложной формъ ркы, откуда? (Б. 42, 7).

וו. אין, אין (собств. subst.: отсутствіе чего либо), adv. neg., безъ чего либо. Нарпиие это, съ подразумпваемымъ предикатомъ, выражающимъ существованіе, бытіе, очень часто отвычает нашему: нъть (см. § 152, 1, стр. 567). По Фюрсту, это слово тождественно съ І. אין (ср. напр. выраженіе אי־נקי собств. гдѣ, өткуда, невинный = виновный) п аналогическое унотребленіе мъстоименія מה).

איפה, f., constr. איפה, хавбная, мтра, соотвътствующая Греч. μέ- איה, 1) adj., постоянный, пепреδιμνος (1 Cam. 17, 17. He. 5, 10). Десять зтихъ мѣръ состав-.ה'מר מאמעס שנפנ

איפא (אי+פה), adv. interr., ראַבּ? πού? (Іовъ 38, 4).

ш'х (нзь шх, шхх, по Ф. от неупотребит. корня сто быть крѣнкимъ (ж. р. пок), т., рl. בנשים (ръдко שנשית), constr. У (§ 96, 2), 1) человъкъ (Іовъ 38, 26), — coll. родъ че- אבן (сокр. изъ ואבן), adv., только, ловъческій, люди (Ис. 5, 3. С. 15,

10); 2) человъть женатый, мужь, vir, ἀνήρ (Β. 3, 6 н д. С. 13, 6 н д. 14, 15); 3) человъкъ, какъ лицо дъйствующее на извъстномъ מיש מלחמה. военный человъкъ, волнъ (1 Сам. 17, 33. Іонль 2, 7; срав. Греч. ανήρ στρατιώτης μ τ. μ.)-, איש אל הים мужъ Божій (о пророках и ангелах С. 13, 6. 8); 4) кто л. (1 Cam. 24, 20); 5) каждый (IX, 2. 4, Б. 40. 5, 42, 35. 44, 1. 11. C. 16, 5); 6) въ соединени съ тим или רעהר alter, alter (G. 42, 21. 43, 33. 1 Cam. 20, 41). Cpab. шоэт. אנוש, Араб. انس, Санскр. nar (nah, nas), nara, Греч. ανήρ.

кращающійся, perennis (срав. ירה), -- ירה, седьмой мъсяцъ лувнаго года (отъ новолунія Окт. до поволунія Ноября), назыв. обыкновенно משר (no Гез.: der Monat der fliessenden Bäche), 1 Ц. 8, 2; 2) п. рг. т., Эоамъ, имя мудраго человъка, современника (по Фюрсту) Давиду (1 Ц. 5, 11.

tantum quod (6, 7, 23, C. 16,

28. 1 Cam. 20, 39. IIc. 139, 11; cm. § 100, 4).

אכורי ио Ф.), adj. т., жестокій.

אכוריות (אכורי), f. "жестокость. אַבַל, Ітрf. אַבַל, 1) всть, пожирать (о людяхъ и животныхъ). Съ предл. 🗈 вкушать отгиего либо, что либо всть (С. 13, 16); partic. האכל пожиратель (о львъ, который въ Арабскомъ и именуется этимъ словомъ), С. 14, 14; -- אכל להם שנדה אוש להם т. е. вкушать пищу (Б. 3, 19. Hex. 2, 20. 1 II. 21, 7); cz отрицаніем : не принимать никакой пищи, поститься (1 Сам. 20, 34. 1 Ц. 21, 4. 5); 2) объдать, сильть за столомъ (Б. 37, 25. 43, 25).

אכל, m., cz cyfff. אכל, מעני, хльбъ въ зернахъ (Б. 41, 35. 42, 7, 10). Och. אכל.

אבלה, тоэт. אַלי אַ אַלי א פּלה, поэт. אַלי א אַלי пе-1, 29. 30).

(â dem. +; 2), adv , въ дъйствительности, безъ всякаго сомитнія (Ilex. 2, 14).

אבה, т., agricola, хльбонашець, CM. 738.

אבר (по Эфрему Сир.: אבר), *п. рг*.,

Орехъ (Б. 10, 10). Собственно: страна удобная для хлёбопашества, отъ неунотребительн. кор. אבר אבר חס naxame. חס ים אבר אבר άγρός, ager.

(Пр. 27, 4). См. § 86, 2, no. 6. В, adv. и сопр. neg. (= Греч. µή, Лат. ne), не—. Употребляется передъ impf. (въ значеніш требовательнаго наклоненія), 📱 152, 1, Прим. Эта частица выражаеть не безусловное, но субъективное отрицаніе, т. е. импьющее значеніе преимущественно только для лица произносящаго отрицаніе (срав. 85). По Ф. — одного начала съ мъстоименной частицей, уцълъвшей въ словахъ אלמודד, אלמודד u m. d. (von dem Fortweisen in die Ferne ausgehend).

58, т., Богъ (собств.: могучій). Производять оть неупотр. скръплять, быть кръпкимъ. редг суф. не должно принимать за формы мн. числа: онь произотли изъ мъстоименной формы האלה, но Фюрсту: eig. in die Ferne hinweisend. 3B. § 266 a), כז כישליה, פליה, פליה, מליה. ргаер.: А. 1) обозначастъ дон-

эксние и направление куда л.: къ, въ, подобно Гр. єс; 2)—достижение извъстной цъли, предъли: до-, предъли до локтя, въ локоть, т. е. на разстояніп въ локоть (Б. 6, 16). Переза (1 Сам. 20, 34), на (1 Ц. 21, 21); В. 2) иногда—пребывъ знач. є́ν): въ, на, у, אל־ההול у горы (1 Сам. 17, 3). § 154, 3, d.

- 1. הלה, клятва (1 Ц. 8, 31).
- 2. אלה denom. отъ אל, клясться, клятву (1 Ц. 8, 30).
- 3. אלה, denom. oma אלה, взывать къ Богу помилованія, —вообще рыдать, воніять, lamentari. Cpab. Санскр. pari-dev.
- הלה, f., теребинтъ (terebinthus), дерево (Пс. 6, 13). Срав. אלון.
- אלה (собств. продолженная форма אלף (отъ неупотр. אלף быть ручмъстопиеннаго корня 58, сит é demonstr.; срав. Лат. ille), plur. comm., эти. Представляеть собою мн. ч. къ мъстоимению § 34.
- (срав. ж), т., Богъ. Въ единственномъ числѣ встръ-

хотворномь, обыкновенно же -въ формъ множественнаго числа אל הים съ значеніемъ ед. (§ 108, 2, b). Consacyemes co предикатомо 67 чися в единств. (B. 1, 1).

носно: относительно чего л., — אלון אלון, т., лубъ (С. 9, 6. Пс. 6, 13). Cpas. Γρεν. ελάτη, Слав. ель.

ваніе на мість (какъ Греч. єіз निर्देश, т., другь (Пр. 17, 9). Ото неупотр. въ Каль кор. до быть близко знакомымъ съ чёмъ л.

> אליהר (Богь-Jireà), n. pr. м., Пла, нмя Пророка въ Исраильскомъ царствъ (1 Ц, 21, 17 и д.).

Гі. заставить кого произнесть אלם связывать, скртилять. Употр. только въ Причастін множе-כמאל כוים . Guda Ili. מאל כוים ע פאלם) ע Hif. (נאַלם) ע Hi. (אלם).

אלמה, f., pl. אַלְמִים ע אַלְמִים, מּ суфф. אלמתיכם, снопъ (Б. 37. 7).

нымъ, близкимъ), 1) ерісоеп., быкъ или корова (употребляется только во множественномъ יאלפים וונ. 8, 8); — 2) тысяча, דור אכן начальникъ тысячи воиновъ, угларуос (1 Cam. 17, 18).

чается только въ языкъ сти- אלץ, употребляется только въ

вать (האלצהה, С. 16, 16).

בא, כז суфф. אמי, мать. Звука этого слова, какъ и слова С. обозначаетъ первоначальный лепетъ младенца и перенесенъ къ названію родителей. Въ рень звушть: ма при обознаобозначеній отца (па-тар); въ Грузинском эже, на обороть, мама значить: отецъ.

🗅 к (по Ф., мъстоименнаго начала, изъ ברה, какъ Лат. qu-um), אברבה, f., правдивость, върность, 1) adv. interr., употребляется особенно въ предложеніяхъ вопросительных раздылиmeльных (disjunct.), omemчая Лат. ап въ соединении utrum—an? §153,2): .uu—u.u; ложеній условных г: если (§ 155, 2, f). Отсюда при выраженіях эллиптической клятвы (§ 153, 2), собств.: Бого меня накажето, еслии также, при выражении клятвы утвердительной съ кі ок (Ис. 5, 9); b) въ началь предложеній, обозначающих время: когда (Ис. 6, 11).

Пі., тѣснить кого либо, приста- дек, f., constr. വള്, pl. വള്, т. эк. ч. В, но употребляется только съзначении переносномъ: 1) мата руки, передняя часть руки, brachium (Вт. 3, 11),отсюда: локоть (мъра); 2) мать, m.e. основание порога (Ис. 6, 4). Арійских языках этот ко- ПВВ, f., служанка (Пех. 2, 5. 1 Ц.

3, 20). § 96, 2.

иеніи матери (мā-тар) и на при אמולן, т., собств. т. эк. ч. אמולן рама, опытный, надежный, пскусный - производитель работь, мастерь, орібех (Пр. 8, 30).

> — правда (I, 4. IIc. 11, 5). Осн. 728.

אכול, Пу'л. אכולל увядать, понибать (Ісиль, 1, 10. 12), § 55, 2. Срав. Санскр. тваі и Слав. млв-ть.

2), сопј., а) въ началъ предтвердымъ. Отсюда: быть благонадежнымъ, върнымъ. Ніф., וצאבן, оказаться справедливымъ (Б. 42, 20). Гіф. האבין, 1) быть увъреннымъ въ комъ либо (съ предл. 2: Іовъ 39, 12), —върить кому либо (съ предл. 5: Б. 45, 26. 1 Ц. 10, 7); 2) оставаться въ поков, на месть, стоять спокойно (ювъ, 39, 24).

אַמָּן. m., нетинный, върный. בובהת, f., cz cyfig. החתחמא, Adv., аминь, истинно, такъ не иначе, дъйствительно, върно (IIc. 72, 19).

пость, истина.

אמנם ע אמנם (oma ממנם), adv., дъйствительно, въ дъйствительности, въ самомъ деле (1 Ц. 8, 27).

אמץ, impf. יאמץ, быть бодрымъ, сильнымъ. Пі. укръплять (Пр. 31, 17), утверждать (Пр. 8, жіі, т., человікь, coll. моди 28). Гіф. быть бодрымъ, не упадать (V, 4).

אמר, 1) говорить кому либо, съ предл. - З и З (и также съ ממר ד' ל-(. 1 Cam. 20, 1), לפני говорить п чемъ либо, называть преду употребляется только въ (Пс.5, 20); 2) אמר בלב, говорить въ сердце, думать (какъ Греч. φημί, — ез том же значенін эспек, pron. pers., мы (см. § 32, ש безъ выраженнаго בלב: Hcx 2,14. C. 16, 20. 1 Cam. 20, 26).

אמרים, т., рв. אמרים, слово, рвчь (VII, 2. Hc. 19, 3. 4).

אַמְרָה, f., pl. אַמֵרוֹת, слово (IIc. אָנִי, въ п. אָנִי, pron. pers. я. По 5, 24).

אמת (вм. אמנת, § 19, 2), f., Б. 42,16.1 Ц. 10, 6). Осн. дож. ПоФ. вм. אמינה сокр. изъ ...

pl. constr. ninnan, cz cychc. אמתחתינה (Б. 43, 12. 21 и д., 44, 1 и д.). Осн. платой, т., върность, действитель- в, п. рг., название города въ нижнем Египть на восточномг берегу Нила, Иліуполь (Ηλιούπολις). Πο Ειμπεπικτι это сл. значить: свёть, солнце.

> אנה (וא=אין=אין) אנה locale), adv. interr., куда? (Б. 37, 30. Пс. 139, 7).

> (IIc. 8, 5. 104, 15). *Ima cmo*ронняя форма слова 📆 употребляется только въ языкъ стихотворномг, см. § 96, 2. Срав. Греч. ампр.

Ніф. пред, стенать, жаловаться, εδύρεσται (Іонль 1, 18).

Прим. 2). По Фюрсту, это слово состоить изъ пристаоочнаго (указат.) ан א כר=הכר Corp. . בחבר . Cpas. Jam. nos.

Ф: изг приставочнаго (указательнаго) ан и :--.

втрность, правда, пстппа (IV, 13, אני , f., корабль, обыкн. coll.: собраніе кораблей, флотъ (1 Ц. 10,

אניה, f., nomen unitatis къ предзидущему слову, рг.. порабль (Пр. 30, 19). Срав. Греч. ναῦς, Aam. navi-s.

אַנכי, פּזּכי, pron. pers., состоит изган-охі (§ 32, Прим. 1), я. Срав. Греч. हेү $\dot{\omega}$ ν | אַבַר, impf. יאבר u יאבר u יאבר, $c \dot{\omega} c y \phi \phi$. u ἐγώ, Jam. ego.

язя, impf. קאנף, сердиться, прогнъваться (1 Ц. 8, 46).

אנשים, cm. מיש, מושים.

доря, т., несчастіе (Б. 42, 4. 38). אַסוּר, אַסוּרָים, т. узы (С. 15, 14. Och. 728.

אסיר, т., узникъ (Б. 39, 20. דירים אבירים Tiopama (C. 16, 21. 25). Осн. אסר.

חברת, n. pr. f., Aceneea, ווא же- I. אבל, subst. m. (сокр. עומד אוב, ны Іосифа (по Епипетски: Neit, названіе женскаго божества, отвычающаго Греческой Паллады, и as-быть: посвященная Heirt.). По Γ арк.: uзъ As (Isis) uтельница.

אַם אָ impf. אָם, pl. אָם, פּצּ единственном числь также קם (вм. קם (съ), 1) собирать (съ разными оттънками: — старъй- дек, ітря. пря, готовить (кушинъ, Х, 2. Іопль 1, 14, —войско, 1 Сам. 17, 1, -- пзгнанниковъ, Ис. 11, 12; - собирать во едино

(Б. 42, 17); 2) убирать, укрывать (Іонль 2, 10); 3) отнимать, брать обратно (Пс. 104, 29).— Ніф., 1) собпраться (С. 16, 23. 1 Сам. 17, 1. 2); 2) убираться, уходить прочь (Пс. 104, 22).

ויאסרהו (יאסרהו: C. 16, 8), 3. pl. כש מרוהר (1) אם רוהר (1) אם אום (1) אם אום (1) אם אום (1) зать, отдавать въ заключение (Б. 42, 24. C. 15, 12 ud.); 2) caдить въ тюрьму, part. אבר заключенный (Б. 40, 3). Ніф., 1) быть связаннымъ (С. 16 6. 10. 13); 2) быть посаженнымъ въ тюрьму, оставаться въ заключеній (Б. 42, 16. 19).

отгосн. ЭЗК, § 19, 2), 1) носъ; 2) гнѣвъ. Dual. ביב, а) носъ, coбсm 6. ноздри (Б. 2, 7); b) лице (E. 3, 19. 1 Cam. 20, 41. 24, 9).

nat (спасать) = Неида — спасы- П. эм, сопј., къ тому же, также, וו, יב אף правда-ли и то, что---(6. 3, 1), \S 135, 2, a, ϑ _B. 354 с). Срав. Санскр. арі, Зенд. aipi, Γρευ. nped.r. ἐπί.

> шанье), печь. Part. поваръ, пекарь. (Б. 40, 1 и д.). Срав. Греч. ёт-ты.

אפרת, adv. demonstr., vacmuya אפרת, n. pr. m., 1) m. א. ע. усиливающая вопросъ, или наклонение повелительное, же, и такъ, Греч. ποτέ (Б. 43, 14), § 153, 2, Прим. стр. 570.

1, 20). Осн. рам.

אפלה, f., темнота, мракъ (Іонль 2,

DES, т., предъль, конецъ. "DES границы земли (Пс. 72, 8); чего либо, отрицание: когда нъть чего л. (Пс. 5, 8).

рых, неупотребляется въ Каль, быть сильнымъ. Гітп. ракл. одольть себя, превозмочь, справиться съ самимъ собою (Б. 43, 31. 45, 1).

пілов, т., coll., дітеныши, итенцы жж, см. жіж. (Іовъ 39, 30), Осн. птэ.

אפרים, n. pr. (собств. форма множествен. числа, по Φ .: плоды, потомство; от единств. иисла פרי=אפרי), 1) Эфремъ, имя втораго сына Іосифа, главы ставъ Пераильскаго царства,название области этого кольна, перепосимое ппогда па все Исраильское царство (Пс. 11, 13).

פרים, собств. произрастаніе, илоды), область колтпа Эфрема; 2) древнее названіе Виелеема и его окружности.

אביק, т., нотокъ, — русло (Іопль, жеггі, т. п. рг. gent., родомъ изъ Эфраоа (אַבָּרָת) 1 Сам. 17, 12.

> אצבעי, f., c c y ϕ ϕ ρ l.אַצְבַעוֹתִי, אַ בּעוֹתַי, פּגַיבעוֹת, палецъ (Пс. 8, 4).

adv., выражаеть отсутстве зук, subst. т., эзж, сторона, бокъ. כואצל הבנב, со стороны юга, съ южной стороны (1 Сам. 20, 41), כאצלי съ моей стороны (1 Ц. 5, 20). Въ знач. предл.: возлъ, у, при (Б. 39, 15. 16. 1 Сам. 20, 19. 1 Ц. 21, 1.

ארב, impf. ארב, 1) сплетать, ткать; 2) переносно: стропть козии, злоумышлять (срав. бсλους υφαίνειν u nectere dolos), съ предлогомъ 5: С. 16, 2. Part. ברג, засада (С. 16, 9). кольна; 2) названіе одного пзъ эк, т, засада (Іовъ, 38, 40). 10-ти кольнъ входившихъ въ со- лээк, т., саранча, grillus gregarius, въ особенности же, въ извъстный періодъ ея развитія (см. замъч. къ 1 гл. Пр. Іоиля,

ет. 4). Осн., по Ф., 178.

ארבה, f., pl. ארבה, phietra, окно, шлюзъ (Б. 7, 11. 8, 2). Осн. בוא.

четыре. Pl. ברבעים, comm., co-

יארג impf. יארג, 2 p. f. הארגי, (С. 16, 13), силетать, ткать. Срав. Греч. αράχνη.

(C. 16, 4).

אַרְנְמֵץ, т., нурпуръ, — матерія, окрашенная въ пурпуровую кра-Гез.-Гейл.) Санскр. ragaman красный.

ins, comm., constr. jins, ковчегь для храненія чего либо, -ковчегъ, въ которомъ хранились заповъдп Божін (1 Ц. 3, 15).

ארזים, m., pl. ארזים, constr. צרזי, кедръ.

ארהות בהות (§ 23, Прим. 2), constr ארדות, כי cysfs. אַרְהוֹהָיךָ, хожденіе (Пс. 139, אַרְהַהְאָ, nom. propr., Араратъ, го-3), — дорога, путь (Пс. 8, 9. Ioнль 2, 7),—поприще (Пс. 19, 6).

Τρευ. ἔρχ-εσαι.

ппря, f., собств. part. f. осн.

חבה, общество путешествующихъ, караванъ (Б. 37, 25).

ארי, epic. , pl. ארי, девъ.

אַרְבַע (פּא. רָבַע ה., אַרְבָע ה., אַרְבָע פּא., אַרְבָע, pl. אַרְבַע, epic., левъ. Срав. Греч. аргюс.

> ты, impf. ; протягиваться, продолжаться; въ Гіф. продолжать (дип), пребывать долго, продолжаться (VI, 2).

тум, то либо сплетенное, свитое дум, аdj., долгій, полгій, долгій долгій къ гнъву, т. е. нескоро гнъвающійся (langmüthig), теритливый (Іопль 2, 13).

ску (Пр. 31, 22). Срав. (по тіж, т., съ суфф. алина (B. 6, 15).

> иленом коти, стиленом коти, рІ. ארצית, 1) земля, — ארצית земля моя, т. е. мое отечество (X, 1); 2) coll. обитатели страны (Ilc. 11, 4). По Арабски lc. (ardh, erdh), Hibm. Erde, Tpeu. ἔν-ερθεν, ἔραζε \mathbf{u} m. ∂ .

אברו, comm., cz cy<math>gg. אַרָחי, pl. אַרָר, impf. אַר, ווףסא. וווומדה (Б. 3, 14. 17). Срав. Греч. араю, άρά.

> ристая страна въ Арменін (между рткою Араксомъ и озерами: Ванскимъ и Урміей), Б. 8, 4.

ты, ходить, странствовать. Срав. гомт., съ суфф. чых, огонь. Срав. Санскр. us горъть, us as заря и т. д., Лат. ur-ere. אַשְּׁה, f., pl. בְּיִים, женщина. См.

אשבל , т., рі. אשבל виноградный гроздъ, съ суфф. איבכלתיה ен (т. е. виноградной лозы) грозды (Б. 40, 10).

дей», т., нодарокъ (Пс. 72, 10). ржя прак, impf. рак, 1) быть въ уединеніи; 2) провиниться. Ніф. терпъть наказаніе за вину, поплатиться (Іопль 1, 18).

മാൻ, adj., виновный (Б. 42, 21). преж, f., колчанъ (Іовъ 39, 23). אישקלון, n. pr., Аскалонъ, городъ Филистимлянъ у Средиземнаго пок, т. ж. ч, пок. моря. (С 14, 19). Осн. ప్రాత్త.

שר – אשר, пдти, — быть на прямомъ пути, быть счастливымъ. Пі. считать счастливымъ. (Пс. 72, 17. Пр. 31, 28). Срав. Санскр. śri u śri.

тік, т., счастье, блаженство. Употребляется только въ st. constr. pl. אבר . — съ суфф. קייברי, благо тебъ! (т. е. ты блаженъ, счастливъ!).

тых, 1) форма pron. relat. для обоих чисель и родовь: который, которая, которое и т. д. (о синмъстоименія см. § 123), לשר ל описаніе родптельнаго падежа

(§ 115); — 2) conj = τΞ, ὅτι, quod., a) что, quod (см. замъч. къ 1 Cam. 24, 11); b) такъ что, ita ut (Б. 22, 14); с) всятаствіе того что, по тому что (1 Ц. 3, 19); d) = ਹੁੰਤਾ ਸ਼ੁਰੂਬ, ubi; e) oоремени: когда (Б. 40, 13). Съ предл.:1) באָשֶׁר:а) гдъ (Іовъ 39, 30); b) такъ какъ (Б. — такъ (С. 15, 11); b) такъ какъ; с) о времени: когда (Б. 37, 23. 40, 14. С. 16, 22. 1 Cam. 24, 2).

לאַהָּאל (οτъ אַטִיבָּ = σκάλλ - ειν прокапывать, Hohlweg. Φ .), n. рг., Есваоль, городь въ области Дана.

I. ля, съ Макк.—ля, съ суфф. תי и т. д. (§ 103, 1, Прим., 1) собств. указательное мъcmoименie = αὐτός, перешедшее въ значение мъстопменной частицы, обозначающей винительный падежь следующаго за нимъ пмени, пли-личнаго мъстопменія $(\S 117, 2).$

таксическомъ употребленіи этого ІІ. дя, ст макк. дя, ст суфф. УЛК (§ 103, Прим.), praep., 1) при, у; 2) съ, — лер отъ, de сьег (Б. 8, 8. 42, 24. 1 Ц. 5, 14).

nn, cm. nin.

ताम (corp. थउठ तामा), pron. pers., ты (§ 32, Прим. 4).

ากรุ, f., pl.กากรุ, ослица (Б. 45, 23).

אתמול, adv., прежде, — вчера. כמול=.compos.

וֹחָאֵ כm. וְחָיאֵ.

₹, insep. pracp. (о производствъ и пунктуаціи этой частицы см. § 102, 2, о различных ея значеніях — § 154, 3, а). А. 1) въ (èv, in), на,-при обозначении мъста, или времени (послъднее - Русскомъ языкъ может выражаться также ст помощью пад. предложнаго и твор., или посредством выраэкснія: впродолженіе—), напр. въ домъ (Б. 39, 11), בּצָרֶץ въ странъ (43, 1), בְּלֵיָת въ началъ (1, 1), בחדש השני во второмъ мъсяцъ (8, 14), ביעי, am siebenten Tage, къ седьмому дню (2, 2), виродолжение утра, утромъ (Ис. 5, 11); 2) inter, между, среди (С. 14, 3. Пс. 139, 16),

בהם между ними, т. е. изъ нихъ, (10иль 2, 47); 3) intra, какг о мъстъ, такъ и о времени: intra portas — בשערים intra sedendum, въ воротахъ (собств. внутря вороть — во время засъданія, когда опъ возсъдаетъ), Пр. 31, 23; 4) secundum, по, какъ (? essentiae, стр. 574), Б. 1, 26; 5) въ значеній in u inter предлого 🗦 употребляется также и на вопросъ куда? (посль глаголовъ движенія) = $\varepsilon i \varsigma$. — B. обозначаетг непосредственную близость кт чему л.: при, у (בַּקִיר при стѣнъ, у стѣны (4 Ц. 5, 13), — едиа едиа, букв. какъразъ при разв, т. е. какт каждый разг въ другое время (С. 16, 20). Отсюда: בַ האָד ב смотрѣть на – (см. הַרִיחַ בַּ нюхать (an-riechen; см. Γ).—C. указываетъ на что либо сопровождающее какое либо дъйствіе: 1) при, напр. שַׁלְּוָה־בָה спокойствіе при немъ (при кускъ хлъба Пр. 17, 1); 2) съ, сит: а) послъ глаголово: приходить съ чёмъ л. (въ значении: приносить что л.), напр. С. 15, 1. 1 Ц. 10, 2; b) служить для выраженія по-

нятія орудія (нашего творительнаго падежа) = Hым. mit, mіся, m., са cy g. при чемъ, существительное принимает обыкновенно членъ באט, impf. באט, вонять. $(\S 109, Прим. 1, b)$, напр. במכים בחבר, m. pl., дурной, кислый пріда асфальтомъ и смолою (Исх. 2, 3), באב огнемъ (С. 14, 15. 15, 6); срав. 16, 14. 21. <u>деупотр.</u> (встръч. толь-1 Can. 17, 50. 24, 8. 1 LL. 21, 3; с) обозначает причину: отъ жажды (С. 15, 18; касательно значенія здъсь члена см. § 109, Прим. 1, b); 2) послю глиголовъ клятвы, также выражая собою нашт творительный падежъ (клясться къмь, пли чъмъ либо: Б. 22, 16. 1 Сам. 17, 43); 3) прп, въ значеніи: не томъ (Пс. 5, 25); 4) обозначает понятіе цъны, возмездія: за (Ис. 14, 21).

опр. накл. בור, прорывать, прокапывать. Срас. Лат. for-are и Ипм. bohr-en.

בארות . constr. בארות, לבאר, בארות בארות. ключъ, колодецъ (Псх. 2, 13).

עבער ייבע (ключъ клятвы или соючъстности въ области, принадлежавшей колъну Симеона.

(Іопль 2, 20). Осн. Съд.

випоградъ, labruscae (Пс. 5, 2. 4). Осн. 🗆😭.

הם פל st. constr. בבת , f., הבת у глазное яблоко (Зах. 2₁ 12). оть, напр. אָבֶבֶל умирать בָּבֶל, f., n. pr., Вавилопъ (городъ и государство). По Кн. Б. (11, 9) = בַּלְבֵּל смпиеніе (отъ בַּלְבֵּל). Вг тоже время, слово Едд, по никоторымь, моглозначить: ворота, дворъ Бела (ассирійскаго божества), или ברבל замокъ Бела (см. Ф.). По ассир.: баб илу, врата божіп, Гарк.

смотря на— בָּלְ־וֹאַת при всемъ בָּנֶד, сотт., съ суфф. בָּנֶדוֹ (безъ dâg. lene въ 7, см. § 93, 6, 1), pl. בנדים, constr. בנדים, платье (E. 39, 12. 13. 15. 41, 42). באב, ynomp. moлько вт Hi., вт He- ב, m., pl. בדים, что либо отделенное, уединенное. Отсюда לבדי собств.: въ моей отдъльности, т. е. я одинъ, דור ты одинъ и т. д. (Б. 2, 18, לוֹ לבדוֹ ему одному (43, 32), לבד מן кремѣ, за исключеніемъ (1 Ц. 10, 15). за), п. рг., Вирсавее, название 772, быть отделеннымъ, оставленнымъ, уединеннымъ.

ידַב, cm. ידַ.

неупотр. въ Каль, Гіф. דבדיל, отделять, разграничивать (передъ разграничиваемыми предметами: בין - רבין (Б. 1, 4, 7), אוח: לין ל (cm. 6).

ті, т., пустота (Б. 1, 2). LXX Т.: ακατασκεύαστος, Gr. V.: κενόν.

בהל, неупотр. פּד Кал, Ніф., נבהל, смущаться (Б. 45, 3), терять сознаніе, теряться (Пс. др., употребляется только вт 104, 29). Пі. привесть въ смятеніе (Пс. 2, 5),

הַהָּמָב, f., constr. הַהֲמָב, pl. הומב, constr. בהמוה, четвероногое животное, въ особенности же домашній скоть (овца, быкъ и т. д.).

אָבוֹא, perf. בּא, impf. יַבוֹא, impf. consec. ניבא infinitivus absol и constr. 1) вообще приходить (напр. С. 16, 1), — o*солнить*: *а*) заходить (С. 14, 18); b) входить въ казну, составлять доходъ (1 Ц. 10, 14); 2) идти куда л., пойти (VIII, 4), בשנים входить въ годы, старъться (1 Cam. 17, 12), — входить въ дъйст- ברש , perf. ברש, impf. יברש, 1) вительность, сбываться (С. 13, 12. 17. Mc. 5, 19)–*רוּ*שָּׁ. הַבִּיא, הביתי, cv cy g g. הביתי pl. יביא , impf. הביאתם ע הבאתם, impf. consec. אָבֶיָּב, 1) приво-

дить (Б. 43, 16. 17), вводить, внесть (о голубть взятомъ ш и обратно внесенномъ въ ков*чег*: Б. 8, 9); 2) подводить (Б. 2, 19. 22), привесть, представить непосредственио (43, 9. 44, 32).—Гоф. אהרבא, быть прпведену (Б. 43, 18). — Срав. Γρευ. βά-ω (βαίνω), Παπ. ve-

Ніф. נבוף, быть въ смятенін, бродить въ уныціи, не зная чёмъ помочь себъ (Іонль 1, 18).

ברן, различать. Hi. part. בַבוֹן, прозорливый (1 Ц. 3, 12). См. בין.

ברם, impf. ברם, понирать ногами, מוכם (Пр. 27, 7). Part. Top. מוכם попраниный ногами, презрънный (Mc. 14, 19).

בור, פאר. באר , pl. ברות, 1) אמם, цистерна (Б. 37, 20 п д.); 2) могила (Ис. 14, 16. 19); 3) тюрьма (ІІІ, 6. Б. 41, 14). Осн. ¬№⊒.

стыдиться; 2) быть пристыжену, въ особениности же, разочаровавшись въ своихъ надеждахъ (Іонль 2, 26). — Fig. part. מביש, дъйствующій постыдно, — нерадивый, дурной (XII, 1. Пр. 17, בין בין суфф., букв.: на меня!, 2).

חבה, impf. יבוה, impf. consec. ריבן, презирать (1 Сам. 17, 42). Hi. part. נבוה отверженный (Пс. 15, 4).

יבו: , impf. יבו:, грабить (Пс. 11, 14). High. pass.: Iep. 24, 3.

בחור, m., pl. בחורם, constr. теловакъ иододой человакъ (C. 14, 10).

ותם, impf. יבחן, пробовать, испытывать (Пр. 17, 3). Hi. pass. (B. 42, 15. 16).

בהר, impf. יבהר, 1) избирать. Part. pass. בהר, избранный (1 Сам. 24, 3); 2) любить, diligere (обыкновенно съ 🖣, въкн. 1 Сам. 20, 30 съ ?, но, по мночимъ рукописямъ священныхъ текстов, и въ послъднеми נבהר בוהר אונבהר. Hi. part. נבהר отборный, отличный (Пр. 8, 9).

П살크, быть увтреннымъ въ л., полагаться на кого л., съ предл. ₹ (IV, 4. XI, 4. Пр. 31, 11. Јовъ 39, 11).

בְּמַבָּי, f., съ суфф. בְּמַבָּי, чрево маmepu (III, 15. C. 13, 5. 16, בינ, m., cz cyss. בינד, בינד, כבינ, ביני, בינד, כביני, בינד 17. Іовъ 38, 29).

בְּנֵים, m.~pl., фисташковые оръхи (E. 43, 11).

комнь!) interj.. Эта частица указывает на убъдительную просьбу и всегда соединяется съ звательным падежемь жітк или этк: выслушайте меня! умоляю! Нюм. bitte! (Б. 43, 20. С. 13, 8). Нъкоторые относять эту частицу къ основъ בעה.

יבין . impf. יבין, cobcme.: раздълять (срав. בין), различать. discernere. Отсюда: 1) замъчать, имъть о чемъ либо ясное представленіе (Пс. 19, 13); 2) замфчать, обращать внимание на что либо (съ падежемъ винительнымь: VII, 3, съ ?: Пс. 139; 2) High. part. בבון pasсудительный, умный (Б. 41, 33. 39. He. 5, 21). Fig. part. מבין (§ 134, 1) дошедшій до способности понимать ясно и върно (Пр. 8, 9). Гітпаэль, присматриваться къ чему либо, стараться узнать, изучить (ст אל: 1 Ц. 3, 21. Ис. 14, 16; съ ту: Іовъ 38, 18).

 $cy\phi\phi$. pl. בינתם ביניתם (Б. 42, 23), собств. промежуточное мъсто, промежутокъ. Отсюда:

pracp.inter, между, ל-לי между, напр. בין מים למים между водою Б. 1, 6. Точно также и בין – רל. (Іонль 2, 7). Вг соединеній ст וניבך изъ подъ-(zwischen etwas בָבה, impf. יבבה, сопяес. יַבבין בִּוֹן, hervor), IIc. 104, 12. — Dual промежуточное мъсто между בנים, т., плачь. Осн. בכה. Отсюда: איש הבנים единоборецъ (1 Сам. 17 4). Осн. 72.

, f. разумъ (Ис. 11, 2. Іовъ בלְרָה, f., нервородство, старшин-

בָּתִים, constr. בִּית, pl. בַּתִּים (96, 2), т., 1) домъ,-תַל הַבַּיִת על הַבַּית, т. ж פלי און, п. ж. על הַבַּית, иавъдывающій домомъ (Б. 43, 16. 44, 1); 2) храмъ, — дворецъ сбоязнь), n. pr. f., Валла, (Hc. 6, 4. 1 II. 10, 4. 21, 2); 3) гробница, надгробный памят-4) внутренняя часть чего либо, отсюда: מבית пзвнутри, внутри (Б. 6, 14); 5) вообще обиталище (Пс. 104, 17; Іовъ 39, 6); 6) семейство (Б. 45, 11. 18),кольно Леви (Исх. 2, 1); 7) домашніе (familia), прислуга, челядь, (Пр. 31, 15). בית נתיבות, мъсто гдъ сходятся дороги, ведущія

разныя стороны (асс. 1.: Пр. 8, 2),

и водою (т. е. земною и небесною), בית לְחָם (домъ хлъба, или борьбы), п. рг., Виолеемъ, городъ въ области колена Іуды.

плакать.

двумя войсками (µєтаїхµиа). собств. abstr.: первородство, -- перворожденный, первенецъ (Ш, 5, 6. Б. 43, 33).

ство по рожденію (Б. 43, 33).

בּיצִים, pl. בִּיצִים, f., яйцо (Іовъ 39, בַּלֹּע срав. בָּלִי, בָּלֹא и т.д.), сопу.

תבעל בעל (изъ בל בעל היבט), *т.*, Белъ (названіе ассирійскаго божества).

стица отрицательная.

родопачальница кольнъ Дана и Пефеалима.

някъ, могила (Ис. 14, 18); д., adv. neg., не (Пс. 19, 4. Ис. 14, 6). Bz Stat. constr.: безъ (Говъ 38, 2. 39, 16; см. замъч. къ 38, 26 кн. Іова). Съ предл.: לבלי (Іовъ 38, 41. Ис. 5, 14); 2) מבלי, вслъдствіе отсутствія: מבלי דעת всладствіе отсутствія разсужденія, ума (Ис. 5, עד בלי (3) עד בלי до полнаго отсутствія, עד בלי ירה до того времени когда не будеть уже במה, f. (съ неизмъняемымъ Камъсяца, т. е. навсегда (Пс. 72, 7). Cpae. 52.

יעל+בלי), m. בליעל, subst. omz עלה), низость, нагуба. ציא Pl. אנשים בני־בליעל негодян (1 Ц. 21, 10. 13).

בלל, impf. בלל, смъшпвать (confundere).

בלע, проглотить (Б. 41, 24).

עד-בל) בלעד,—coσcme. subst.: пе относящееся къ —), ргаср. пед., употребляется только ег формь status constructus בלעדי בלעדי co cypp. בלעדי, собств. non ad me pertinet, не ко мит (т. е. сказанное относится не ко мив), Б. 41, 16; 2) безъ, לעדיק безъ тебя, т. е. вопреки твоей волъ (Б. 41, 44).

בלחי (собств. форма устарълаго родительного падежа сущ. חלם, представляющаго собою продолженную форму слова בל, בל, בל, בל, 1) adv. neg., не (1 Сам. 20, 26); 2) ргаер., вм. בכלתי, безъ (Hc. 14, 6); 3) conj., вм. בלתי אשר , בלתי אם , иначе какъ если — (Б. 43, 3). — Съ ילבלתי (nepedz inf.) לבלתי чтобы не—(Б. 3, 11).

мэцемъ), высота. Pl. constr וו (Gâmome), ובבתי ע בבותי 14, 14. Cpas. Γρευ. βωμ-ός. Bour-cs.

על (§ 96, 2), m., 1) בנים אווא человъкъ низкій, негодяй. בנים אוו (§ 96, 2), т., 1) сынъ pl. comm.: קבני בנים - בני בנים внуки (Пр. 17, 6), בני אלהים сыны Бога, ангелы (Іовъ 38, 7),--ני ציוֹן сыны Сіона, т. е. обитатели, граждане Герусалима (Іонль 2, 23); 2) переносно: сынъ 90 лётъ прожившій 90 льть, — היבורה смерти= долженствующій умереть (1 Сам. 20, 31)— сынь зари утренняя звъзда (Пс. 14, 12),тука = тучный, плодородный участокъ земли (Ис. 5, 1). Cm. § 106, 2. Ho Φ., первоначально, какт 🖎 и 🔊, такъ и слово (ב, обозначало младенца. лепетъ Срав. Санскр. pu-tra, Лат. pu-er, filius. Корень слова можеть впрочемъ танться въ звукъ буквы \supseteq (bh) = Санскр. bh- $\hat{\mathbf{u}}$ = Пра̂кр hu (הי=הר), по аналоги съ Санскр. su-nu (Пъм. Soh-n, Слав. сы-нъ = сый), отъ кор. su (as) быть, происходить. Сюда же относится 🔳 Греч. vics

сынъ-сый. Слово : , какт подобозвучное кор. בבה, строить, сближается впрочемь нерыдко съ симъ послъднимъ, указывая на нравственное значение сыпа и вообще дътей въ семействъ 🔳 ся, т. е. образуются и поддепэкиваются (Срав. Б. 16, 2; Br. 25, 9).

בְּנָה, impf. יְבַעַר, consec. יָבְעַר, impf. יָבְעַר, собств. потдать. строить.

בת 2, כאות בנות.

בין, כא. בנים.

(сынъ счастія), п. рг., Винъяминъ, самый младшій пзъ сыновей Іакова.

בעד, pracp., cz cysss. בעד (odнаэнеды: בַעַדְבָי, Пс. 139, 11), בעדר, 1) около (Пс. 139, 11); 2) ער בַּער הַהַלּוֹן, יפּרפּזּע, יבּר=בַער יפּרפּזּע, m., поле, лъсъ. Встрыокошко (Ц. 1 С. 19, 12. Іонль, лы, сквозь стрълы (Іопль 2, 8); 3) о, за (בעדו немъ, за него, Пс. 72, 15).

בעה, impf. בעה, сильно желать, просить.

אבעיר, т. coll., скоть (Б. 45, 17). Ome cym. בער.

תנעל, т. 1) господинъ, хозяннъ,

тель сповъ, т. с. снотолкователь (6, 37, 19, § 106, 2); 2) cynругъ, мужъ (Пр. 31, 11. 23. 28), — בעל נעורים обладатель молодости, т. е. женихъ (Іопль, 1, 8).

родь, которые дътъми строят- בעל בריה (божество союза), п. рг. т., Взалавернов, название одного манаанскихъ боговъ (С. IX, 4).

> Отсюда: пстреблять огнемъ и intrans. — быть истребляему (С. 15, 14).—IIi. בער, inf. בער, 1) новдать (о пасущемся скоmn: Hc. 5, 5); 2) כהרי 3: истреблять вслъдъ за къмъ либо, т. е. не оставлять ничего послъ кого л.—(1 Ц. 21, 21). Гіф., сожигать (С. 15, 5).

> чается только въ stat. constr. (напр. איש־בער, Пс. 92, 7).

אנטשב, n. pr., Baaca (пмя одного изъ Исраильскихъ царей).

בצע, 1) разрывать, перерывать путь (Іопль 2, 8); 2) скоплять деньги, дълать себъ прибыль.

עצב, т., съ суфф. בצעי прибыль, выгода (Б. 37, 26).

חפפת: בעל החלמות , власти- יבקע, impf. יבקע, раскалывать.

 $Hi\phi$., прорываться, разверзаться m., кипарисъ, cupressus. (5.7, 11).

, f., pl. בַּקְעָה, долина (Пс. Vrkša дерево от vrh=ruh рости 104, 8).

בקר , coll., comm., быки, стадо бы- ברזל, m., жельзо (1 Сам. 17, 7). ковъ.

בקרים, *m., pl.*, בקרים, утро.

בקש, въ Каль неупотр., Пі. בריא בקש adj. тучный да, тучный impf. יבקש, 2 sg. m. cz cyfff. (Б. 41, 18, 20). תבקשנה, part. pl. m., בריח, בריח, בריח, т., засовъ, запоръ (С. 16, 1) искать (VI, 1); 2) злоумышлять противъ—, се де де де f., союзъ, договоръ, завътъ злоумышлять противъ чьей либо либо (1 Сам. 20, 1); 3) требовать (Б. 43, 9).

בר (неупотр.) = בירָה, f. за́мокъ. בר , f. בַּרָה, 1) adj., пзбранный, отмінный, — чистый, — избранникъ (Пс. 2, 12); 2) אם (и בר у Am. 5, 11. 8, 6. IIc. 72, 16), subst., m., a) хлъбъ въ зернахъ (Б. 41, 35. Іопль 2, 24); b) поле, открытое поле (Іовъ 39, 4). Och. ברך.

בור . cm. בוב.

, impf. יברא, творить. High. быть сотворену (Б. 2, 4. Пс. 104, 30).

тэ, традъ (Іовъ 38, 22). ברה, брать, выбирать (1 Сам. 17, 8), m. אנ. ע. אבר א.

(Пс. 104, 17). Срав. Санскр. Слав. береза.

ברח, impf. ברח быжать (1 Cam. 20, 1).

3. Іовъ 38, 10).

(B. 6, 18).

жизни, букв.: искать жизни чьей [-1], impf. [-1], сгибать, преклонять колена (VIII, 5).—Пі. יברה, impf. יברה, פרך, съ суфф. יברכך, consec. יברכך, imperat. u inf. constr. ש absol. ברָד, 1) взывать (съ колтнопреклоненіемъ къ Богу), превозносить, славить (VI, 5, 6. Hc. 104, 1. 35); 2) благословлять (собств. молить Бога о чьемъ либо счастіп: Пс. 72, 15); 3) благословлять (о Божіемь благословенін): а) объ обътованін благоденствія (Б. 1, 22, 28. 2, 3), b) о благоденствін, даруемомъ Господомъ (IV, 6. Б. 22, 17. IIc. 128, 5); co nped.1. въ соединени съ именемъ предмета: благословить чемъ л. (III, 2. Пс. 29, 11); 4) прокли-

для кого либо (1 Ц. 21, 10).дательное вида Пі. Прич. קברף, благословенный. Гітп. קתברך, считать себя благословеннымъ, счастливымъ, - съ предл. вымъ имъя долю, подобную долъ чьей либо (Б. 22, 18).

ברבים, f., кольно, dual, ברבים, constr. ברבי, колъна, лоно (С. בתה, f., уничтожение (Ис. 5, 6). 16, 19).

ברבה, f., constr. ברבה, כי cyff. בְּרַכָּתִי, pl. בְּרָכָתִי, st. constr. בָּרְכוֹת, благословеніе (Б. 39, 5. בַּתִּים, см. בַּיָת. Іонль 2, 14).

בָּרָק, m., pl. בַּרָקים, молнія (Іовъ 38, 35).

аткий, очищать, стг

בל־בשר, m., мясо, плоть, בשר существа (Б. 6, 13. 17. 19. смысль: всв люди (Б. 6, 12),-אבשר , моя илоть, т. е. моя кровь, мой брать — (Б. 37, 27).

intrans., собств.: вариться, πέπτω, — о виноградъ). Гіф., также какт 🔳 Каль: созрѣвать (E. 40, 10).

нать (собств.: молить о гибели лид, f. стыдъ (1 Сам. 20, 30). Och. שום-ביום.

Пу. ¬¬ъ имъетъ значеніе стра- І. лъ, сотт., мъра для жидкихъ веществъ, одного объема съ 72% (Пс. 5, 10). По Ф., одного начала съ רים (собств.: receptaculum).

рв. בנות (§ 96, 2), 1) дочь; 2) вооб. дівушка, женщина (Пр. 31, 29).

> בתורלה, f., дъвица (Іоиль, 1, 8). По Ф.: продолженная форма слова лэ.

лкэ, f. лкэ, подниматься, возноситься.

всякая шлоть, т. е. вст живыя f., высокомтріе, надменность (Пр. 8, 12). Осн. пка.

7, 15. 16. 21). Въ тысномо (182, т., constr. 182, 1) величіе, высота, знаменитость (Ис. 14, 11); 2) надменность, гордость (Іовъ 38, 11. Пр. 8, 13). Осн. ּנָאָה.

Перен.: созрѣвать (срав. Греч. נָאֵל, impf. יָנָאֵל, спасать (Пс. 72, 14). Part. act. אב снаситель (IIc. 19, 15).

נבה, impf. יִנבה, быть высокимъ,

возвышаться (Ис. 5, 15). Гіф. возносить (полеть свой, объ орль: Іовъ 39, 27). Срав. П., названіе звізды Венеры. בב, спина, и Лат. gibb-us, בדרל, adj., 1) большой, великій; горбъ.

(1 Cam. 17, 4).

тіла, adj., высокій (Б. 7, 19. Пс. 104, 18).

, m., граница (Пс. 104, 9. בָּרָל, m., pl. בָּרָים, constr. בָּרָיִים, הַנְיִים Іовъ 38, 20).

תבור, m., герой (1 Cam. 17, 51. Пс. 19, 6. Пс. 5, 22. Іонль 2, בריט, т., куча сноновъ (С. 15, 5). 7). Осн. גבר

делениеть, f.. крѣность, бодрость, мужество, virtus (Пс. 11, 2. Ioвъ 39, 19).

נביע, т., кубокъ, чаша (Б. 44, 2. 12. 16. 17).

גבעה, f., pl. גבעה, холиъ (Пс. 72, 3).

נבעון (городъ на холмѣ), п. рг., Гаваонъ, городъ въ области колтиа Винъямина.

יְנְבֵּר *impf*. נְנְבֵּר, быть кріпкимъ, сильнымъ, — усиливаться, прибывать (Б, 7, 18 и д.).

Iовъ 38, 3); 2) каждый (Іонлы 2, 8).

крыша (см. замич. къ С. 16, 27).

2) о голост: громкій (Б. 39, ברה, таршій, таршій, тарт natu (B. 44, 12. 1 Cam. 17, 14); 4) важный (Б. 39, 9. 1 Сам. 20, 2).

> козель, — козленокъ (С. 14, 6. 15, 1).

יָבְדַל u בָּדַל, impf. יָבְדַל, быть большимъ, великимъ,-далаться большимъ, увеличиваться, возрастать (IX, 6. Hex. 2, 10. 11). Ili. , на конип же предложений возвеличивать, прославлять (VIII, 3). Гіф., возвышать, הנדיל לעשות, см. замъч. къ 2, 20 Іоиля.

נבע, impf. ינדע, отрубать, разламывать. Hif. pass., быть оторвану отъ чего либо, повержену (Mc. 14, 12).

, m., σ языки поэт. m. энс. u. ברך, impf. ברך, окружать ствною. עיט, איט, איט, פֿרַרים, pl. בּרַרים, המור, אַנדר, אַרים, המור, אַנדר, אַרים, המורה, אַנדר, אַרים, המורה, אַנדר ная стѣна около сада или виноградника (IIc. 5, 5). Осн. נַדַר.

constr. בדרות, мъсто огороженное для скота (1 Сам. 24, 4).

д, т., первоначально: тъло, (срав. 13), отдъльное лице (Б. 20, 4), обыкновенно же: народъ. Pl. ברים, constr. ברים, народы исхожденія). Срав. Зенд. gâya.

слова נוֹי, тъло, трупъ (С. 14, 8. 9).

ברע, impf. ינוע, ненустить нослед-7, 21. IIc. 104, 29).

ברר, impf. יברר, 1) странствовать; 2) обптать, пребывать гдъ либо (собств.:-въ качествъ странни-Ra), IV, 12. Hc. 11, 6.

13, m., pl. constr. 13, скошенный лугъ (Пс. 72, 6). Осн. 133.

;;, impf. ;;, остригать, скашивать.

раз, т., молодая, еще не окрыленная, саранча, bruchus. См. зампч. къ 1, 4 Іонля.

ניט, m., cة $cy<math>\phi\phi$. בּיִער, пънь срубленнаго дерева, truncus (Ис. 11, 1).

ביא (סטטוויה), comm., constr. хэ, долина (1 Сам. 17, 3). ריבח , consec. יניח, consec. ריבח,

inf. пэливаться, рождаться (Іовъ 38, 8).

m., c c y g g. בָּרָי , сипна, тъло. 1. בָּיל, impf. יָבִיל, поднимать радостный крикъ, ликовать, веселиться (Іопль 2, 21. 23). Съ предл. 2: радоваться чему либо (XI, 5).

(особенно: не Исрапльскаго про- 2. ניל, т., ликованье, радость (Іонль 1, 16).

, f., форма протяженная בלים, т., pl. בלים, волна (Іовъ 38, 11). Och. נלל.

> , m., pl. בלבלים, колесо (Ис. 5, 28). Och. בלל.

иее дыханіе, умереть (Б. 6, 17. בְּלָה, impf. יְבָלֶה, consec. יָבְלֶה, 1) обнажать, — יבלה את־און פי, открыть кому либо ухо, т. е. довърить кому что либо, сказать (1 Cam. 20, 2. 12. 13); 2) выйти изъ родины, быть уведену въ плънъ (собств.: обнажить страну отъ обитателей,-Ис. 5, 13).—*Ніф.* быть обнаженнымъ,-открытымъ (Іовъ 38, 17). — Пу. part. בְּנְלָה, f. סנלה, открытый, — откровенный, ясный (Пр. 27, 5). Срав. Слав. о-гол-пть, гол-ый.

> בלח (неупотр. въ видъ Қаль), быть лысымъ, плешивымъ. Пі. стричь, брить, — остричься (Б. 41, 14). Пу. הלח pass. (С. 16, 17. 22). Срав. Нъм. kahl.

נלית (удаленіе), п. рг., Голіаоъ, вождь Филистимлянъ (1 Сам. 17, 4. 23).

, катить. Гітіпо. בלל, броспться, накинуться, напасть на кого либо, съ предл. על (Б. 43, 18).

אָלָל, т., обстоятельство. Встрычается только въ соединении съ בְּנְלֵל :בְּ וּס по причинъ (Б. 39, בְּנִלֵּל :בְּ הַ, m. 1) поступокъ, дъло (Пс.

נְלַם, impf. יְנְלֹם, свертывать.

אַלָּכֹם, т., что либо свернутое, зародышъ (foetus, embryo, — Пс. 139, 16). Осн. בלם.

בּלְעַד (жесткій), п. рг. т., Галаадъ, гористая страна по ту сторону Іордана (нынъ Бэлка) Б. 37, 25. Da, adv., къ тому же, н — Тоз (E. 44, 16. 1 Cam. 17, 36). Вг предложеніяхг отрица*тельныхъ*: ни—ни (1 Сам. 20, 27. 1 Ц. 3, 26). Соединяясь съ именами числительными, связываеть ихь вь одно поняmie (בְּבֵלִים, сотт., plur. בְּבָלִים, верблюдъ, сотт., рlur. בְּבַלְים, верблюдъ Пр. 17, 15), иногда же просто усиливаеть и какь бы слыдующаго за нимъ слова

24, 12). Cpas. Jam. cum, com, Γ реч. $\acute{o}\mu$ - $\acute{o}\upsilon$ u m. d.

кыз (въ Каль неупотр.), Пі. impf. יבפיא (§ 75, Прим. 21, a), захватывать, глотать, sorbere (Іовъ 39, 24).

১৯৯, т., паппрусовый тростникъ, растущій на берегахъ Нила, вівиla papyrus (Ilex. 2, 3).

137, 8); 2) благодъяніе (VI,

נַמל, impf. נָמֵל 1) совершать, приводить въ зрѣлость, считать созрѣвшимъ для отлученія отъ груди матери, отлучать, part. pass. מון סדוץ פרול פמול отлученный от груди (Ис. 11, 8); 2) делать что либо, оказывать, ег особенности же-хорошее (съдвумя винительными падежами: 1 Сам. 24, 18; съ дат. лица: Пс. 137, 3); 3) воздавать, отилачивать (съ такою же конструкијей: Пс. 137, 8).

(Б. 37, 25. 1 Ц. 10, 2). Срав. Γρευ. κάμηλος, Aam. camelus. выставляет на вида понятіе з, сотт., са суфф. ест рі. рі. рі. садъ (Б. 2, 8 п д.). Осн. 133. (Б. 42, 22. 44, 10. 1 Сам. בָּבֶב, impf. יָבֶּבֹב красть (Б. 43, 8). Пу. בַּבַב, inf. absol. בַּבַב ны въ Египтъ (Б. 45, 10). (разз.: Б. 40, 15).

т., воръ (Iопль 2, 9).

(11), окружать, ограждать.

נער, impf. יִנְעֵר, прикрикнуть на Б. 37, 10).

נערה, f., constr. גערה, cz cyφφ. ন্ত্ৰ, грозный голось (Пс. 104, 7), строгое замъчаніе (Пр. 17, 10).

נבן, comm., כי cysss. נבן, pl. , виноградная лоза (С. 13, (נפן היין: 14).

לפר, т., родъ смолянистаго дерева, блей (Б. 6, 14).

בר, m., coбcme. part. oc μ . בר, pl. ברים, кочевникъ (Ис. 5, 16).

בְּרָזִים, pl., n. pr. Гаризинъ, назва- דָבֵק, impf. יָדְבַּק, прилипать ніе Ханаанскаго народца. собств. гора Гаризіевъ, названіе горы въ области Эфремова колтна 1. דַבַר, собств. ставить что л. върядъ, (C. 9, 7).

נָרָג, f., pl. נְּרָנוֹת, constr. נָרָנוֹת 1) мъсто для молотьбы, гумно, токъ (Іопль 2, 24); 2) хлебъ въ зернъ (Іовъ 39, 12).

этэ, отрывать.

נְשָׁם, m., pl. בְּשָׁם, constr. נְשָׁם,

тэ, n. pr., Гесемъ, названіе стра-

בת (corp. עודה ברת המו), n. pr. Гаоъ, название одного изъ Филистимскихъ городовъ (1 Сам. 17, 4).

кого либо, бранить (съ предл. 그: , т., пот. gent., уроженецъ города Гаоъ.

דֹב, masc. epic., pl. דָב, мъдвъдь, мёдвёдица (1 Сам. 17, 34 и д. Hc. 11, 7).

तज्ञ, f., дурныя ръчи, слухъ (Б. 37, 2).

служившаго для постройки кора- דָביר, т., давирг, внутреннее отдъленіе со стороны запада въ храмъ, построенномъ Соломономъ (1 Ц. 8, 6).

> (ст э: Б. 2, 24). Пу. ред санпаться (Іовъ 38, 38).

-отсюда: говорить (Лат. verba serere, sermo). Part. דֹבֵר (IV, 13, IX, 6). *IIi*. אַדָּק, פּס ח. דְבָּר, impf. ידבר, inf. constr. דַבָּר, part. מְדֵבֶּרָת, f. מְדֵבֶּרָת (V, 1).-רבר (loqui) *отмичается тъмъ* ome אמר (dicere), umo nocarь послыдняго гл. приводятся обозначаемыя имъ слова, въ го может ограничиваться 5: обращаться къ кому либо съ говорить о комъ либо (Б. 37, 4), съ лу (лу) говорить съ къмъ л. (Б. 41, 9).

2. דַבַר неупотр. въ Каль, угонять, треблять (Пс. 127, 5).

דבר (т., 1) ръчь, слово דבר יהוה, гл., т., см. דבר, т., слово, m.~e.~ повельніе, опредь- 717, m.,~1) возлюбленный, милый, леніе Господа (1 Ц. 21, 17. 28); 2) вещь, обстоятельство (срав. Нъм. Sache от sagen, Лат. Тра (возлюбленный, εράσμιος), п. res οπε δέω); 3) פון דָבֶר ,.. זְיוֹ דָבֶר нътъ ничего, т.е. нътъ никакой причины опасаться (1 Сам. 20, דרות и דרים, m., pl. דרות и דרים, c21); 4) причина, *отсюда*: על דבר по причинъ (Б. 43, 18).

727, т., повальная бользнь, смертность, зараза (1 Ц. 8, 37), Och. דבר.

 τ, m ., пастбище, דְּבָרָם какъ на своемъ, т. е. обычномъ, настбищъ (Hc. 5, 16).

קבֿרָה (דבוֹרָה f., pl. דְּבֹרָה, ичела (C. 14, 18).

판그, т., медъ (С. 14, 18), спропъ вывариваемый изъ винограда (Б. 43, 11).

то время какт понятів перва- דָנים, т., pl. דָנים, constr. דָנים, рыба (IIc. 8, 8).

самими глаголоми.—Ст предл. Теп, рыба, coll. (§ 107, 3, d.), Б. 1, 26. 28.

рѣчью, съ мъстоимен. суфф.: דגלן (въ видѣ рыбы), n. pr., Дагонъ, названіе Филистимскаго кумира съ рыбымъ туловищемъ, съ человъческимъ лицемъ и руками (С. 16, 23).

уводить, похищать. Bг Hі. нс-[7], m., хлібь въ зерні (Іоиль 1, 10.17).

другъ (Ис. 5, 1); 2) братъ отца, дядя.

рт., Давидъ, второй царь Исрапльтянъ.

 $cy\phi\phi$. דרתם, דרתם, періодъ времени человъческой жизни, покольніе, דור דורים, покольніе покольній, т. е. всь последующія покольнія, въчность (Пс. 72, 5), לדר וַדר מה иокольніе п поколеніе, вечно (IV, 3), ттт до поколенія и поколенія, всегда, въчно (I, 4), עַר־יִינֵי דִּר , до годовъ покольнія и покольнія, до отдаленныйшаго потомства (Іопль 2, 2). Осн. 777. 777, вертаться, жить, versari.

тать (Іовъ 39, 15).

ירחק, impf. ירחק, толкать, тъснить разгорячать (Ис. 5, 11). (Іонль 2, 8).

т, т., constr. т, собств. надобность. Bz значенiu наp. (adv.), по надобности, בְּדֵי שׁוֹפַר, прп надобности трубы, т. е. когда потребуется чтобы трубить, когда затрубять (Іовъ 39, 25). Срав., no Φ., Γρευ. δέ-ειν.

דין (דרן), perf. דְּק, impf. יְדִין, cyдить (IV, 2. Пс. 72, 2).

неупотр. въ Каль), Пі. perf. кэт (Пс. 143, 3. § 75, Прим. 21, а), раздробить, сокрушить, смприть (Пс. 72, 4).

хэ¬, adj., 1) раздробленный; 2) смиренный, покорный, רוֹח דַבּאֵי רוּח, кроткіе духомъ, чуждые высокомѣрія (IV, 7).

דלה, f. קלה, adj., 1) тощій (Б. 41, 2. בלה, изглаживать, истреблять. 19); 2) tenuis, немощный, слабый, бъдный (VI, 7. 8. XII, 2. Пс. 72, 13). Осн. דַלַל.

דלה, 1) колебаться, качаться; 2) trans. поднимать вверхъ, דְּמֵע, ітрf. יְדְמֵע, плакать. чернать. Срав. Греч. $an an a-\omega$ дүүн, f., слеза и coll. слезы (XII, (τάλα-ντον), άν-τλέ-ω.

Далида, имя Самисоновой жены изъ Филистимлянокъ (С. 16, 4).

בּרִים impf. יְדוּשׁ, раздавить, растон- דְּלַלן, качаться, шататься, vacillare. יָדַלַק, impf. יְדַלַק, горъть. Гіф.

דָלָתוֹ f., дверь. Pl. דָלְתוֹה, constr. דלתות, fores, двери, объ половины двери пли вороть, запираемыхь у ихъ соединенія, valvae (C. 16, 3). Dual. דְּלְחֵים, constr. דלתי, собств., объ половины воротъ, запираемыхъ въ серединъ, вооб. ворота (Іовъ 38, 8). Осн. דלה.

דבול , m., constr. בן, כז cyss. דבו, דמכם, 1) кровь; 2) кровь пролитая убіеніемъ, убійство (Б. 37, 26).

1. המה, быть похожимъ, одинаковымъ. Гітіп. 1 s. impf. летя съ , уподоблюсь, буду равенъ (Hc. 14, 14). Cpas. Tpeu. cµoccs, Aam. sim-ilis.

Ніф. погибать (Ис. 6, 5).

דמרת, f., подобіе (Б. 1, 26). Осн. זכמה 1.

3). Осн. דַבַּעַע.

ן (слабая, нъжная), п. рг., דְלִילְה (судія, съ подр. אל Богъ: Б. 30, 6), п. рг., Данъ, имя одного изъ сыновъ Іакова.

קני, gent., т., потомокъ Дана (С. 13, 2).

דעה, обыкн. דעת (собств. inf. осн. ידע), 1) знаніе (Б. 2, 9. 17. Hc. 5, 13. 11, 2. 9); 2) въсть (Пс. 19, 3); 3) разумъ (Говъ 38, 2).

דעק, *impf*. ידעק, тушить, (IV, 5) דָק, f., דָקה, pl. דָקה, adj., сухой, тощій (Б. 41, 23). Осн. рдт. рет, сломать, смять, стереть. דור, CM. דור.

דרדע (жемчужина знанія), п. рг. т., Дарда, имя мудраго человъка

דרך, *impf*. ידרך, 1) ходить но чемъ л., т. е. натянуть, приготовить къ процвътающимъ. сдълать проходимымъ. (Пс. 11, 9, 9). Осн. 5).

דָרְבָּי, comm., cz cy\$p\$. דָרָבָּי, pl. דרכים, constr. דרכים, 1) дорога, ни, новеденіе, поступки (VI, 5. XII, 4), בל־דָרַבי вст мои нути,

יַרִשׁ, impf. יַדְרשׁ, 1) допскиваться, нскать, съ вин.: דְרָשֵׁי יְהֹרָה щіеся къ Госноду, молящіеся (IV, 8),—ביתר וּפִשׁתּים, װעץ- щая шерсти и льна, т. е. заботящаяся о шерсти плыть, Пр. 31, 13,-съ слъд. ¬пк: гоняться за чёмъ либо, искать (Іовъ 39, 8).-съ - обращаться къ кому либо (Ис. 11, 10); 2) требовать, требовать съ кого либо крови, т. е. мстить за пролитую кровь. Hiф. בררש (pass.), взыскивается, требуется (Б. 42, 22).

жел, зеленьть (Іонль 2, 22). Гіф., заставить зеленёть, производить (Б. 1, 11).

времени Соломонова (1 Ц. 5, 11). В т., м., зелень, трава (Б. 1, 11. 12).

топтать; 2) наступить на лукт, јуј, быть тучнымъ, сочнымъ, —

выстрълу (Пс. 5, 28). Гіф. דָּשָׁרֵי, тукъ (С.

путь; 2) путь жизни, образъжиз- п (съ Дал. въ первой буквъ слъдующаго слова), членъ (§ 35. 109—111).

вст мои движенія (Пс. 139, 3). п. adv. interr. О формь этой частицы см. § 100, 4, о ея значеніи—§ 153, 2.

ищущіе Господа, т. е. обращаю- האביר, Гіф. denom. omz אבר, разширять крылья, взлетать, возноситься, нодниматься (Іовъ 39, 26).

пыл, interj., восклицание выражающее радость (io! evax!), 1овъ 39, 25.

гіят, Гіф. denom. оть ії, внимать, с. accus.: VII, 2, -обращать вниманіе, слідовать чему л. (съ יעל: Пр. 17, 4). Partic. בַּוִין (§ 68, Прим. 1).

либо преходящее, непрочное (Пр. 31, 30); 3) п. рг., Авель, имя втораго сына Адама (ІІ, 1. ІІІ, הורד, см. בירה, см. יירה, см. יירה, см. יירה, см. יירה, см. יירה, см.

הבירן, constr. הבירן, т., мечта, помышленіе (Пс. 19, 15).

этимг словомг Фюрстг сближает слово т по аналогіи Hnм. Hand и Лат. prae-hendere (cpae. יַלַה הַ הַלַּה).

קַּדְ, m., constr. בַּדָ, великолъніе, величіе (Пс. 8, 6. 104, 1).

הַדְרָה, constr. הַדְרָה, краса, украшеніе (Пс. 29, 2).

877, 1) pron. 3 pers., онъ, въ значеніи ср. рода: оно; 2) ргоп. demonstr., этоть (Б. 2, 11). Часто соединяется съ именемъ

существительнымъ съ членомъ и безъ члена: אהרץ ההאר эта земля (Б. 2, 12) въ этотъ день; 3) употребляется, какт и вт русскомт языкть, съ подразумъзаемым понятіемъ связки: ille, illud (est). Срав. Зенд. hvô, Греч. $\dot{\epsilon}$ (о $\dot{\delta}$ то $\dot{\epsilon}$), Ilam. hic.

הָבֶל, m., 1) паръ, дыханіе; 2) что הוד, m., великольпіе, блескъ, величіе (Пс. 104, 1. Іовъ 39, 20).

הָרָה, умирать, ногибать.

הָבָה, impf. יָהְבָּה, умышлять (Пс. הַּיָּה, f., pl. הַרּוֹת, погибель, зло (IIp. 17, 4).

הָנִינ, т., стенаніе, вопль (VII, 3). הֹרָיו, interj., увы! rope! (Пс. 5, 8. 11. 18. 20—22).

הום (הַמַם), бушевать.

, простирать (Ис. 11, 8). Cъ הרון, m., состояніе, довольство, пмущество, сокровище (Gr. V. περιουσία, LXX T.: κτησις), Πρ. 8, 18.

ָדיא, pron. pers. f., oha. Cm. SIT.

ְהִיָּהָ (apxaucm. הָּיָהֶם, perf. consec. וְהְיִיתֶם, impf. יהיה (apxaucm. יהיה), juss. יהי, imperf. consec. יָהִר (§ 75, Прим. 3, e), imperat. הֵה, съ Bāea הֵיְנֵה, inf. constr. הֵיִנה, съ предл. לְהִיוֹת לִ, 1) быть;

(Hex. 2, 10. He. 5, 9),—ביה כ делаться подобнымъ кому либо, имъть одинаковую участь (1 Сам. הלבן, impf. ילב, (§ 69, Прим. 8), **17**, 36),—съ предл. ?: принадлежать кому либо (въ качествъ жены: С. 14, 20. 15, 2); 3) происходить, случаться. Ніф. בהיה случалось (Іоиль 2, 2). — Первоначальная основа этого слова т. Срав. Санскр. b-hû, Пракр. hu.

היבל, m., constr. היבל, cz cysfs. היבלו, pl. היבלו, constr. היבליב, cv cypp. היבלי, 1) храмъ (Ис. 6, 1); 2) вооб. великол впное зданіе, дворецъ (1 II. 21, 1. IIc. 29, 9).

., т., утренняя звъзда (Ис. 14, 12). Осн. הַלַל.

דיכון (върный), п. рг., Эманъ, имя внука Іуды, отличавшагося мудростью между современниками (1 Ц. 5, 11).

לא .cm. הלא.

הָלְאָה ($iar{a}i^{a}ai$, \S 9, 12, 1, cmp. הָכָּוּה, impf. הָּכָּוּה, שׁצַשׁה, שׁצַשׁה, hum-59), garte (1 Cam. 20, 22, 37).

הלזה (§ 34, Прим. 2), pron. demonstr., этотъ, вотъ этотъ (Б. 37, 19).

2) делаться къмъ или чъмъ либо, הליכהן, f., остръчается только 60 множествен. числъ, הליכות пути (Пр. 31, 27). Осн. דָּלַבָּן.

1) идти, הלך אחרי слъдовать (1 Cam. 17, 14). Imper. לכה, pl. לְבֹּר слушайте! ну! (Б. 37, 20); 2) шествовать, —поступать, жить (IV, 12). Гіф. הוליך, иногда הליך (Исх. 2, 9), заставить уйти, -- увесть, унесть (Исх. 2, 9). Пі эль, т. ж. ч. Каль, въ яз. поэт.: течь (о водъ: Пс. 104, 10). Гітп. ходить, — переносно: — съ Богомъ, т. е. жить богоугодно (III, 13. Б. 6, 9).

הלל, impf. יהל, сіять. Пі'эль. хвалить. Гітл. быть хвалимымъ, быть достойнымъ хвалы (Пр. 31, 30); 2) похвалиться, съ 📑: хвалиться чёмъ либо (Пр. 27, 1).

הם, המה, pron. 3 pers. m. pl., они, — они суть (срав. 877).

המון, т. (однажды f.: въ кн. Iова 31, 34), constr. הַמַּהֹן, 1) шумъ (Іовъ 39, 7); 2) шумная толиа (Ис. 5, 13. 14). Срав. рус. гамъ

мьть), р. у-гомон-нть. Осн. הְמָה. ременная (С. 13, 5). הָבְּרָה, f., шумъ, бряцанье, звукъ. הַרֹּוֹן, m., cъ cygФ. הַבְּרָה, беремен-(Пс. 14, 17), Осн. הַבְּיִה ность (Б. 3, 16). Осн. הַרָּה.

 $cy\phi\phi$. הְבָּבִי, אין הַבְּבִי, אין הַבְּבִי, הַבְּבִי, הַבְּבִי, воть я, הנבר отъ онъ, הנבר (въ n. въ кн. Іова 38, 35: הָלַל, בּנָר, בּנָר, см. הָתַלן. вотъ мы.

2. הַנְה יי הַן, pron. 3. pers. f. pl., on, — one cyme (cpas. בּבְ יוֹם Форма בַּבְּה употреб-בָּן, זְ, זְ (о пунктуаціи этой чаляется также въ значении нар. (adv.): сюда (Б. 42, 15).до сихъ поръ (С. 16, 13).

הָבָּך, impf. יָהַפֿך, 1) поворачивать, בְּבַּךְ оборачивать; 2) Гітп. измъняться, мёнять свою наружность (Іовъ, 38, 14).

הָה, m., cة u.ו. (artic.) הַהָּר, pl.קר, гора. Срав. Греч. броз, Зенд. hara.

осн. וְרָבָה), въ большомъ количествъ, много (Б. 41, 49).

יַהַרג, impf. יַהַרֹל, умерщвлять, уби-

1. הָרָה, impf. הְהֶה, consec. הָהָה, כַּחָה, дълаться беременной (Исх. 2, 2. C. 13, 3).

и бълор. гомонъ, гомонить (шу- 2. הַרָה, adj. f., constr. הַרַת, бе-

1. בָּה u יַהַרֹם и יָהַרֹם, interj., вотъ. Съ הָרַם, impf. יַהָּרֹם и יָהַרֹם, разрушать (Пс. 14, 17). Ніф. одд pass. (Іонль 1, 17).

стицы см. § 104, 2), сопј. praef., и (о других значеніяхъ cm. \S 155, 1). O $W\bar{a}w$. consec. perf. cm. § 49, 3. (съ слъд. Дал.), Waw consec.

imperf., § 49, 2.

יָהָרִים, constr. וְאֵב, m., constr. וְאֵב, pl. וְאֵב, m., constr. וְאֵב, constr. ; Волкъ (Пс. 11, 6). nst, cm. It.

קבה, adv. (собств. inf. Гіф. בַּוֹן, impf. הַבָּה, убпвать въ жертву, жертвовать (VI, 3. С. 16, 23). Одного начала, по Φ ., съ Γ peч. σφαγ-εῖν (σφάγω).

 $m.,\ c$ ינבחים, pl. זבחים, pl.constr. זבחי, 1) что либо убитое для пиршества, пиршество (Пр. 17, 1); 2) убіеніе животнаго

въ жертву, жертвоприношение (C. 16, 23).

דו, m. (собств. part. осн. דוד, m. (собств. part. осн. דור), человекъ необузданный, злой (см. замич. къ Пс. 19, 14).

m., האו f., pron. demonstr., 1) этотъ, эта, это (§ 34). Обыкновенно посль имени суще- 171, неупотр. вз Каль, питать. ствительнаго: ביוֹם הַזָּה, impf. יָזְרְעַ, двигаться. этотъ день, — принъ другой (Ис. 6, 3),—, также (Б. 45, 23),—ЛХІЭ, такое, 2. ЭН быть чуждымъ. Part. Ті, такъ (С. 15, 7); 2) възначени мистоименія относительного (rel.): Пс. 104, 8 (см. 122, 2); 3) adv., здѣсь. Передъ обозначеніями понятій числа и времени: уже (Б. 43, 10. 45, 6. С. 16, 15). Срав. Санскр. sa, *Слав*. сей, се.

הב, m., constr. הה, золото.

זהר, неупотр. פי Кам, Ніф. посвъщаться чемь либо, получать въ чемъ либо указанія, наставленія (Пс. 19, 12).

777, кипъть, сердиться, *Нъм.* sieden. По Ф., одного начала съ Лат. sud-, *u Γρευ*. ζέω, σίζω (ζύ-205).

זּלָה, собств.: имя существительное женскаго рода (уда- ізі (капля), п. рг. f., Зелфа, пмя леніе), встрычающееся только

въ формы st. constr. и ורלתי (nocandnee cum jod parag., § 90, 3), praep., кромъ. Съ суфф. זולת, кромь тебя. Употребляется также эллиптически (въ значеніи זרלתני ואשר : nisi quod (1 Ц. 3, 18).

1. זור , *impf*. יורר, растоптать, раздавить (Іовъ 39, 15).

чужой, посторонній (1 Ц. 3, 18).

זיח, m., constr. זית, pl. זיח, масличное дерево, -оливковое масло (Б. 8, 11. Пс. 128, 4).

יובר, impf. יובר, помнить, съ винительным падежемь (XI, 1. Б. 8, 1. 40, 14. 23. Пс. 137, 1. 6),—съ ? лица: напоминать кому о чемъ либо (Пс. 137, 7). Гіф. упомянуть п комъ предъ къмъ либо, ст - лица (Б. 40, 14). Употр. также въ формъ Гіф. съ знач. вида Каль (Б. 41, 9).

¬Ді, т., тая, мужчина,—самецъ (E. 1, 26. 6. 19. 7, 16).

жены Іакова (Б. 37, 2).

во множественномъ числъ יוַמר.

בובן, 3 s. f. המבו, impf. בוני, собств. сплетать, облумывать, тельным падежем предмета (Пр. 31, 16).

вать, в особенности — виноградъ. — Hif. pass. (Ис. 5, 6). $-\Pi i$ эль пъть, — играть, восиввать, прославлять, (съ винит. п.: VIII, 2, съ ?: Пс. 104, 33).

זמרת הארץ, f., нъснь, хвала, זמרה чъмъ славится страна (см. замъченное въ Б. 43, 11).

ינים, m. plur. זְנִים, родъ, видъ, ge- זָר, см. 2. אוָר, см. 2. זוֹר, nus.

זַנב, m., pl. זְנָבוֹת, constr. זָנָבוֹת, хвостъ (С. 15, 4).

жизнь. Срав. и. сущ. 11 родъ, genus, указывающее на сродство этой осн. съ Санскр. gan, Γρευ. γεν- (γεννάω, γέν-ος ж т. д.), Лат. (gen-us, gi- זרייר, т., проливной дождь (Пс. 72, gno).

ונה), баудинца. זעה, f., испарина, потъ. Осн. צאו.

זְנִירָה, f., употребляется только אָנַרְ, impf. יְנַעָּך, сердиться, досадовать (Б. 40, 6).

זְמִירוֹת, пѣсня (VIII, 4). Осн. אָנֵי, adj., сердитый (1 Ц. 21, 4). וַעַק, impf. יועק, кричать, взывать, съ - 18: Іопль 1, 14. Срав. צעק.

замышлять, — думать, 🗖 вини- זְּעָקָה, f., constr. וְעָקָה, вопль, взываніе о помощи (XII, 2).

אבר, f., смола (Нех. 2, 3).

יבור, impf. יובור, ръзать, обръзы- יַלַן, сотт., борода, грива (1 Сам. 17, 35). По Φ ., одного начала съ нъм. Кіпп.

> constr. יקני, 1) старецъ (1 Сам. 17, 12. Пр. 17, 6. Іопль 2, 16); 2) старъйшина (Х, 3. 1 Ц. 21, 8. 11. Іонль, 1, 14).

וקנים, m. pl., senectus, старость.

קבה, разсыпать, вѣять (о хлъбъ). Пі. זרה, переносно, какъ Лат. eventilare: различать, знать.

יָנָה, impf. apoc. יָנָי, вести блудиую יְרוֹע, сотт., рl., ייָנָה прf. арос. יָנָי, съ суфф. זרעותיר, рука (собств. передняя часть руки, brachium), С. 15, 14. 16, 12. Іовъ 38, 15. Осн. יורע.

ונה, זנה, f. (собств. ратт. осн. הבה, impf., יובה, восходить (о солнип), Пс. 104, 22. Срав. Слав. заря.

יורע, impf. יורע разсыпать, съять (ХИ, 2, Б. 1, 29). Гі. образовать съмя (Б. 1, 11. 12). Срав. Лат. serere (semen изъ ser-men), п. рг., (соединеніе, союзъ), п. рг., Слав. съять, съмя.

ארע, m., cz cy\$\$. אַרע, דּרָעָד, 1) כיהא (ה. 1, 11. 12. 29); ביח הבשן, impf. יחבש (פני ח. שֹבְישׁ), 2) поствъ, клъбъ (Говъ 39, 12); 3) перен.: дъти, потомство (Б. 3_1 15. 22, 17), — отсюда: родъ, племя, порожденіе, דונכ וַבָּר אָרָע, кружиться, плясать. מרעים, шлемя злодъевъ, т. е. негодное племя (Ис. 14, 20). יַרָל, impf. יוָרֹק, сыпать (IX, 4). זרת, f. (по Ф., сокр. нзъ וערת, пядень (1 Сам. 17, 4).

пр. неупотр. вт Каль, Ніф. נהבא, 2 s. m. נהבא скрываться (Б. 3, 10). Гітп. капп. Срав. Слав. хов-ать, скрывать, Санскр. дир.

חַבַל, f. יְחֲבֹל, связывать, скручивать, torquere.

הַבְּלִי , m., pl. חַבְּלִים, constr. חֲבְלֵי, мучение (при родаха: Іовъ 39,

תבל (Іовъ 18, 4. Пс. 104, 30).

חבלי . constr. חבלים, constr. cz npeg בחבלי ב (Hc. 5, 18), веревка.

Хевронъ, название города въ колънъ Іуды.

связать, — осъдлать (Б. 22, 3).

חג, m., constr. הַג, pl., הַג, праздникъ (1 Ц. 8, 2). Осн. л.

, т., поясъ (Пр. 31, 24). Осн. הוגר

חַנֵר, impf. יַחְנֹר, препоясать, опоясать, облачить (1 Сам. 17. 39. Іонль 1, 8. 13). Въ переносномъ значеніи: Пр. 31, 17.

יהבל и הבל, impf. יהבל, отставать отъ чего либо,-отставать, переставать (С. 15, 7). Срав. Греч. χάζ-ω.

также: скрываться (Б. 3, 8). חדר, т., constr. חדר, съ членомъ ע כי ה__ locale: החדרה, פי ח. החדרה, cz $cy<math>\phi\phi$. החדרה, pl. חדרים, constr. חדרי, внутренніе покои дома, — спальня, Захарсь (С. 15, 1. 16, 9. 12. Іоняь 2, 16).

3), собств. tormentum. Осн. шт, неупотр. въ Каль, быть новымъ. Πi . \Box \Box , обновлять (VI,

יַרָּים, f. הַיָּדְהַ, adj., новый (Псх. 1, 8. C. 16, 12).

пъ который показывается на горизонтъ молодой мъсяцъ, день הוֹבֶזה, f., plur. הוֹבות, стъна (Іоиль праздновавшійся у Пераильтянь (1 Сам. 20, 5. 18. 24; 2) мъ- пп, по Ф.: одного начала съ под, сяцъ.

הוד, impf. יחוד, всегда въ соединеніи ст птп, предложить къ разръшенію, загадать загадку (C. 14, 12. 13. 16).

קָרָה, употребляется только въ Пі. піп, возв'єщать,, открывать, т. ж. ч. הָבִּיד (Пс. 19, 3).

חַרָּה (жизнь), п. рг., Эвва, имя прародительницы рода человъческаго (Б. 3, 20).

твердь=רָקיע (Пр. 8, 27).

илп, т., питка (С. 16, 12). היל u יהול, impf. יהול u יחול, собств. вертъться, кружиться. Отсюда: изгибаться отъ боли, мучиться (въ особенности, родами), страдать; 2) родить; 3) трепетать (подобно роженицѣ), IOИЛЬ 2, 6; 4) ОЖИДАТЬ, т. ж. ч. יַחַל (Б. 8, 16). Гі. הור, הור, употребляется только привесть въ трепетъ (Пс. 29, 8). Пілп. הולל, какт и Каль: родить (Іовъ 39, 1). Пу. הוֹלֵל

родиться, возникнуть (Пр. 8, 24).

תובים, m., 1) новолуніе, первый день, הרל, m., песокъ (Б. 22, 17. Псх. 2, 12).

2, 9).

impf. יחם, יחום, собств. покрывать, -- охранять, щадить, беречь (съ לעל: Пс. 72, 13. Іонль 2, 17). כּ עִין: דּלּ בּ בּיִן בּיִן בּרַ בּיִן נַבְיַבְיַ רבליבם על־בּליבם על־בּליבם על־בּליבם не жалъетъ вашей утвари, т. е. глядя на вашу утварь, не жалъйте, оставляя ее, Б. 45, 20, однажды съ подр. עַלֶּיך: עַיָּן הַחָּחַם עָלֶיך и глаза мои сжалплись надъ тобою, 1 Сам. 24, 11.

m., кругъ, — небосклонъ, m., 1) subst., что либо отдъльное, внъшнее. Вз знач. нар. (adv.), внъ чего либо, извиъ, כז עו. א ה ווער locale החרצה вонъ (т. е. изъ дворца: Б. 39. 12 и д.), בוחרץ снаружи (Б. 6, 14), אָ מָהרץ לִ внѣ чего л. (послъ глаголовъ движенія), בוהרץ לעיר за городъ 1 Ц. 21, 13; 2) улица, pl. הרצות (Ис. 5, 25).

во множествен. числъ (pl.) זון и הוֹרִים знатные люди (1 Ц. 21, 8. 11).

יחרש, impf. יחרש, спъшить (1 Сам. 20, 3). Гі. ускорять (Пс. 5, 19). בּחַוֹת, כא. בּחַוֹת.

ייי, т., собств. стръла (т. ж. ч. рт), въ языкъ поэтическомъ: דויו ללות громовая стръла, т. е. молиія (Іовъ 38, 25).

חַוַק, impf. יְהוַלן, 1) быть крѣнкимъ, съ до: нреодольть, нобъдить лющ, сотт., сотт., съ (1 Сам. 17, 50); 2) переносно: быть кръпкимъ, бодрымъ (V, 4). Пі. рат укранлять. (С. 16, 28). Γi . החזיק, cة ב: ухватываться за что либо, схватывать (1 Сам. 17, חברה. f., pl. בים, ишеница (С. 15, 35).

n. הַזְּלָם, m. הַזְּלָם, n. הַזְּלָם, m., отпрыскъ, вѣтвь (Ис. 11, ный (1 Ц. 8, 42).

אָטְה, impf. יְחֵיה, part. אַטְה, cɔ הַי חָ, 1) adj., constr. הַי ה, f. חִיָּה, pl. суфф. הֹטַאִי, не получать, лишаться чего л. (Греч. άμαρτάνειν τινός,-Пр. 8, 36),-гръшить (IV, 11), ст 2: согрѣшить относительно кого либо, т. е. обижая кого либо (Б. 42, 22), съ ?: согръшить, провиниться передъ къмъ либо (Б. 39, 9. 40, 1. 1 Сам. 24, 12), и также: оставаться виновнымъ (Б. 43, 9). Гіф. ввести во грѣхъ (1 II. 21, 22).

אַטְת, m., cة cyff. אַטָּת, pl.

רַבְּאִים, constr. הַבְּאַרָּם, רְּדְּבָּאַרָּם, רְּדְבָּאַרִּים (E. 41, 9).

кол, т. употребляется только во множествен. числь прып, constr. דמאר, гръшникъ (IV, 10. Пс. 104, 35).

קּמַאָּה, 1) грѣхъ; 2) наказаніе за преступленія, грыхи (Ис. 5, 18).

 $cy\phi\phi$. המאתי, pl. המאתי, constr. הַבּאוֹרם, כּי cyfif. חַמאָתיך, проступокъ, гръхъ (1 Cam. 20, 1. Hc. 6, 7).

1. Іоиль 1, 11).

1).

חַיִּים, живой, הַיִּים, живъ Госнодь, т.е. такъ справедливо, върно, какъ то, что Господь живъ (1 Cam. 20, 21); 2) subst., constr. הַי פַּרִעה, жизнь, הַי жизнью Фараона (т. е. клянусь жизнью Фараона), Б. 42, 15. 16. Въ значении имени существительнаго употребляется обыкновенно множественное שעכתם חיים, constr. חיים.

חידה, f., pl. הידות, загадка (С. 14, 12 и д.). Осн. тап.

יָהי, impf. יָהי, juss. יָהי, impf. consec. וְיָהִי, פּד ח. וְיָהִי (§ 75, Прим. 3, е), 1) жить; 2) ожить, воскреснуть, - ободраться (Б. 45, влять живымъ (Hex. 1 22). Гі. сохранить жизнь, оставать- חירם (знатный), п. рг., Хирамъ, ся живымъ (съ подразумъзаемымг винительнымг падеэкемъ: Б. 6, 19. 20; съ дат.: Б. 45,7).

היה, 1) adj. fem. omz אָד живой. всякое одушевленное существо, животное, animal, coll.: животныя, напр. Б. 1, 25, 2, 19; 2) subst., жизнь, съ гл. кра: наполнить жизнь, т. е. утолить голодъ (Іовъ 38, 39).

съ встръчающимся только 3 л. perf. п живеть (Б. 3, 22,—§ 76, cmp. 302).

הול כא. הול

m., constr. הֵיל, pl. הַיְלִים, f., мудрость. רפסות, — въ смыслъ ироническом в: Ис. 5, 22, о деревь: плодъ (Іонль 2, 22); 2) сила, воинство (1 Сам. 17, добродътель, virtus, עשה היל

быть добродътельнымъ (собств.: virtutem exercere, IIp. 31, 29), — אינה пיל вполнъ хорошая женщина (Пр. 31, 10).

27. С. 15, 19). Пі. היה, оста- היק, ", трудь, лоно (1 Ц. 3, 20).

> царь Тира въ Финикіи, современникъ Соломона (II. 2, 1 II. 10, 22).

קה (вм. חַבֶּר, т., съ суфф. הַבָּר, нёбо, гортань (Пс. 137, 6).

Отсюда concr.: что либо живое, חכם, impf. יְחַבּם, быть мудрымъ (1 Ц. 5, 11), — становиться мудрымъ (VI, 5). Гі. дълать мудрымъ, научать (Пс. 19, 8). Гітп. употребить хитрость противъ кого либо (ст ?: Исх. 1, 10).

אודה היה=חיי жить, verbum. defect. חָבֶם, adj., constr. חַבֶם, plur. הַכְמִים, constr. הַכְמִים, мудрый (Б. 41, 38). В значени имени существительн.: мудрецъ (B. 41, 8).

1) спла, крѣпость, мужество, дл, т., собств. сила, крѣпость (т. ж. יוביל), — укръпленіе, окопъ окружающій городъ, місто между окономъ и городскою стъною, pomoerium (1 Ц. 21, 23). 20); 3) достоинство, доблесть, חַלָב, т., съ чл. (artic.) הַחָלַב, constr. הַלָבי, פּג מעשׁלָם, כּי מעשׁלָם, молоко, — сыръ (1 Cam. 17, 18).

הלב, m., co cysss. הלב, plur. הַלְבִים, constr. הַלְבֵים, жиръ, тукъ. חלב הארץ тукъ страны, т. е. лучшія произведенія страны (Б. 45, 48).

impf. יחלה, быть слабымъ, u д.). Пу. пуп сдълаться слабымъ (IIc. 14, 10). Срав. Греч. γαλά-ω.

הלום, m., plur. הלכות, сонъ, сновпдъніе. Осн. הלם.

חלונות u הלונים .comm., pl. הלונ окно (Б, 8, 6. 1 Сам. 19, 12. וסח. בהלל . ווסח. והלל . ווסח. והלל .

תלוכן, adj., гладкій (1 Сам. 17, 1. הַלֵּל, прокалывать. Гі. הַהֵל, соб-40). Och. חלק.

1. הַלִּיל, m., 1) флейта (Пс. 5, 12). Осн. חלל.

2. הליל, т., что либо непосвящени также: чуждое святости, женія (חלילה), interj. (частииа, выражающая отвраще- חַלַם, impf. יְהַלֹם, 1) приходить п ніе), ad prophana! собственно: къ несвятому! да не будетъ этоro! absit! (1 Cam. 20, 2). Croso это встръчается обыкновен- קלף, проходить мимо. Пі. перемъно въ слъдующих конструк- нять (Б. 41, 14).

иіяхъ: חלילה לי מעשות прочь отъ меня подобное дело (Б. 44. 7. 17. 1 Ц. 21, 3) ע הלילה ו לי אם אעשה (1 Cam. 24, 7). Вг обоих случаях вставляется также מיהוה передъ Господомъ (1 Сам. 24, 7. 1 Ц. 21, 3). Осн. 2. 17.

вялымъ, больнымъ (С. 16, 7 הליפה, f., перемъна, הליפות שמלת, (B. 45, 22, ה׳ בנדים (C. 14, 12) ש *просто* הליפות (ст. 19) перемёны платьевъ, см. замъч. หร Б, 45, 22. Осн. กุรา.

> הליצותם , f., co cyfff. חליצה, ехигіае, добыча, снимаемая съ убитаго (С. 14, 19). Осн. חַלץ.

> ственно: отворять, — начинать (cz ? nepedz Inf.: C. 13, 5. 25; съ 3: Б. 44, 12, начинать съ кого л.).

ное общедоступное, prophanum, 2. 55п, неупотр. в Каль, Ніф. быть лишену святости.

мерзкое, скверное. Cة תלל, m., adj., пронзенный, убитый (C. 16, 14).

> силу, дёлаться сильнымъ, крёнкимъ (Іовъ 39, 4); 2) видеть во снъ.

צלי снимать, срывать, חלצים, dual., бедра, чресла (Іовъ 38, 3. Mc. 11, 5).

2. יחלק, impf. יחלק, дълить (Пр. ולא חַלַק לָה בַּבִּינֵה :17 разумъ, m. e. не далъ на ея долю разума). Hi. раздъляться (Іовъ 38, 24).

побъждать (съ צל: Ис. 14, 12). קב (черный), $n.\ pr.$, Хамъ, третій 2. קבר, impf, יהבור, горѣть, кисынъ Ноя (Б. 6, 10. 7, 13).

. part. נהכוד (plur. cz uл. בּהַבְּקִרים: Пс. 19, 11), желанный, חבור, см. הַבּהַבְּקרים. драгоцанный.

הַמָת (em. הַמָּה, f., constr. הַמָּה, гитвъ, злоба. Осн. оп.

בלרים . חמר ■ חמר ש חמר. חמר שחמר . оселъ.

2. חמר ש חמר, m., m. א. ש. ע. חמר, толца народа.

חמור f., m. א. ע. 2 המורה. חבוישי, num. ord., מואדווי.

нымъ, — сжалиться (съ у: Исх.

2, 6); 2) пощадить (ст у: Іонль 2, 18). Cpas. Γρεν. άμαλ-ός, mollis.

1. חָלַק, impf. יַחַלק, impf. יַחַלק, impf. יַחַלק, impf. יַחַלק, impf. יַחַלק, impfдълаться теплымъ. Пі. Въп согръвать (Іовъ 39, 14).

17, 2), съ יו удълять (Іовъ 39, חמם, impf. בחמם, наносить удары, причинять вредъ (Пр. 8, 36). ей, самкъ строуса, участія въ прп, т., constr. прп, pl. прп, pl. притъснение, насилие, неправда (Б. 6, 11. 13. Пс. 72, 14).— Осн. סמח.

יַהְלֹשׁ , impf. יַהְלֹשׁ , повергать, но- 1. הְבַּת, denom. oma הַבָּר, нокрывать асфальтомъ (Исх. 2, 3).

пъть.

, impf. בְּחָבּוֹר, желать. Hi. הְבָּוֹר, m., асфальтъ, исконаемая емола (Исх. 2, 3). Осн. 2 חבר ב

> 1. הבר, тлина, — глина употреблявшаяся для печатей (Іовъ 38, 14).

הְמָה, f., тенлота (Пс. 19, 7). Осн. 2. חמר, m., т. ж. ч. 2 הַמוֹר, куча, — мтра для хлтба въ зернт п для жидкостей (равнявшаяся, какъ мъра для хлъба, десяти Эфа, какъ мъра жидкостей — десяти Eams), Mc. 5, 10.

תמורה , m. אב. ע. 2. המורה (C. 15, 16).

הַבְּל , impf. הַבְּוֹל , בּוֹל הוֹשָּה , f., הַבְּלוֹל m., מואדה. Plur. ם וומים пятьдесять.

שמח, denom. Hi. oma שמח, befünften, брать пятую часть годоваго дохода (Б. 41, 34).

лап (укръпленіе), пот. propr., Эмаеъ, городъ въ Сиріи (1 Ц. 8, 65. Mc. 11, 11).

т, т., съ суфф. п., 1) благорасположение, благосклонность, чилость, בעיני פ' дуз, найт расположение въ глазахъ чыхъ либо, т. е. пользоваться чымъ либо расположениемъ (Б. 39, 4. 1 Сам. 20, 29); 2) прелесть (Пр. 31, 30). Оен. тып.

, הנה, impf. יחנה, consec. ויהן, paскинуть шатеръ, разбить ла-

חבור (посвященный), п. рг., Энохъ, отецъ Маоусаила (III, 14).

713П, т., adj., милостивый (I, 3. Іоиль 2, 13).

חנית, f., pl. הניתים u הוגיתה, конье (1 Сам. 17, 7. 45. 19, потлать, impf. יחסל, потлать. 10. 20, 33).

חבק, impf. יחבר, initiare, носвящать, освящать (1 Ц. 8, 63).

, הבן ש יהן, וmpf. הבן, כז cz cy\$\phi\$. יחבר ש יחבר (וחבר האם) יחבר imper. съ суфф. חבני, быть благорасположеннымъ, милостивымъ (съ пад. вин.: Б. 43, 29). Гітп. просить помиловании, о милости, вообще умолять (Б. 42, 21).

הסדים m., c $cy \phi \phi .$ הסדים pl. הסדים, plconstr. חסדי, любовь, доброта, нъжность, благоволеніе, - милосердіе (I, 3. Б. 40, 14. חברת חסר законъ доброты, т. е. образецъ доброты, постояниая доброта (Пр. 31, 26).

הםה, impf. הםה, искать защиты, прибъжнща (Пс. 2, 12). Съ словомг יהוה: прибъгать къ Господу, въровать Ему (XI, 3).

חסיד, adj., pius, нъжный, благочестивый.

герь, стать лагеремь (о войскъ). הֹסִירָה, собств. avis pia, аистъ (IIc. 104, 17).

> חסיל, т., саранча (въ извъстный періодъ своего развитія; см. замъч. къ кн. юиля 1, 4). Осн.

הסר, impf. יחסר, pl. הסר, ev n. יחסרר, ו) нуждаться въ чемъ либо, имъть въ чемъ л. недостатокъ, недоставать (недостаеть кому чего либо), — съ падежемъ винит.: IV, 8. IIp. 31, 11); 2) absol.: испытывать недостатокъ, нужду (IV, 2); 3) убавляться, убывать, deficere (Б. 8, 3. 5). Пі. сдъ-

лать кого неимѣющимъ чего либо (IIc. 8, 6),

въсами, — брачный чертогъ (Пс. 19, 6). Осн. ээп.

ужасомъ, бъжать въ ужасъ. Ні. হেন্ট্ৰ, убёгать съ трепетомъ, разбъгаться (Пс. 104, 7).

קַבַּק, покрывать, окружать.

יָהָפִץ, impf. יַחְפֿץ (67 n. יָהָפָץ), part .act. פְּבָיק, быть расположену, быть благосклоннымъ, милостивымъ къ кому дибо (съ בי , п., стръла, т. ж. ч. рд 1 Ц. 10, 9); 2) желать чего л., находить въ чемъ либо особенно удовольствіе (1 Ц. 21, 6; передг inf. съ ?: XI, 4. С. 13, 23).

הַפָּץי, m., cة cy ϕ fff, pl. סצים, охота, удовольствіе (Пр. 31, 13). РІ. הַפָּצִים, драгоцѣнности (Пр. 8, 11).

חַפַר, impf. יַהְפֹּר, 1) копать, рыть землю (о лошади: Іовъ 39, 21); 2) переносно: высматривать, пскать (Іовъ 39, 29).

שבח, Пі. обыскивать (Б. 44, 12). топ, неупотр. вз Каль, вз Пу. быть выпущеннымъ на волю.

יָם ָשִׁים, adj , pl. הָפִשִׁים, свободный (Іовъ 39, 5), — освобожденный

отъ податей (1 Сам. 17, 25). Och. woп.

 η הָם, f., балдахинъ, ложе съ зана- η ת, m., c c y ϕ ϕ . יצָּחָ. pl. היצָים, стръла (1 Cam. 20, 20 u d.). Och. דצק.

וְהַבֶּר, impf. יַחְצֹב, быть поражену חַצֵב и הַצָּה, impf. יַחְצֹב, рубить,вырубать, изсёкать (въ камию, Ис. 5, 2).

הצה, impf., הבה, дъзить.

הצי, m., g g g, g g g, g gחציר, половина (1 Ц. 3, 25), середина, הַצִי חַלַּיְלָה полночь (С. 16, 3). Осн. пұп.

(1 Cam. 20, 36-38).

קּצִיר, трава, зелень (Пс. 104, 14).

קצץ, раскалывать, разсъкать, раздълять.

רצה, comm., constr. אַהַ, дворъ, открытое огороженное мѣсто вокругъ зданія (1 Ц. 8. 64).

קה, см. היק.

pה, m., cة $cy<math>\phi\phi$. קקי, что либо положенное, опредъленное. Отсюда: 1) опредъленное количество работы, репѕит (Пр. 31, 15); 2) постановленіе, ръшеніе, законъ (Пс. 2, 7); 3) мъра, граница, предълъ (Пр. 8, 29,— לבלי חק, безъ мъры, безъ предъловъ, Ис. 5, 14). Осн. ррп.

הקה, f., m. ж. ч. הקה, граница, законъ (Говъ 38, 33).

חַקק, inf. constr. אָם, כי cysfs. יקו и יחקו (חויקו), постановлять, полагать, опредълять (Пр. 8, 27. 29). Пі. יחקק, судить, ръшать (IIp. 8, 15).

חַכַּר, *impf*. יַחַלָּר, рыть, — доискиваться, изслёдывать, —испытать кого либо, вывъдать отъ кого что либо (1 Сам. 20, 12).

חקר, т., что либо подлежащее изслъдованию, неразгаданное, таинственное, הַרוֹן основаніе, הָרוֹן, m., constr. והרוֹן, шылъ, глубина моря (Іовъ 38, 16).

חה, см. חור.

קה, т., нора (Ис. 11, 8).

חַרֶב, impf. יחרב, 1) сохнуть, высыхать (Б. 8, 13); 2) быть опустошену. Пу., т. ж. ч. Каль (С.16, 17. 18). Гіф. опустошать (C. 16, 24).

חַרֵב, f. חַרֵב, cyxoй (Пр. 17, 1). חֹרֶב, m., опустошеніе.

 $f.,\ cz\ cy f f$. הַרְבּוֹת, pl. הַרְבּוֹת, m., ווואד iווים, m., ווואד iווים, iconstr. הרבות, мечъ.

קרבה, f. (всегда св чл.: חרי, m., печеный хлъбъ (Б. 40, суща (Б. 7, 22).

יְהָבָה (ענט הייב, הייב, m., סדף אוֹנָם, הייב, אינים, אייב, אינים, אינים, אינים, אינים, אינים אַניים, אינים אַ הָרְבוֹת, constr. הַרְבוֹת, סוועכדסшеніе, — развалины (Ис. 5₁ 16). יְחַר, impf. יְחֵרָה, jussiv. יְחֵרָה,

impf. constr. רידור горъть, пылать (о гниви), јем прп воспылаль гиввъ его, онъ разгиввался, разсердился (Б. 39, 19). Эллип*тически*: הרה (Б. 45, 5 и Cam. 20, 7) съ подразумъваемымъ **РК**, сердится кто либо (см. замъченное къ Б. 45, 5). Имя существит., обозначающее лице, на которое обращается чей л. инъвъ, принимаетъ обыкн. къ себъ предл. 🗦 (Б. 44, 18). Срав. Слав. горъ-ть.

негодование (Пс. 2, 5). Осн.

, т., золото (Пр. 8, 9).

חרם, т., ръзецъ для нисьма на камнъ.

קרְטְמִים (סדה מסדה), m. pl., נבּפָסүрациатеї, родъ египетскихъ жрецовъ, книжники, волхвы (Б. 41, 8, 24).

34). Осн. прп.

16). Осн. тлт.

десять штукъ сыра, m. e. десять сыровъ (1 Cam. 17, 18). Осн. חרץ.

יָהַרִשׁ, т., наханье, время паханья חָרִשׁן, impf. יַהַרַשׁ, (Б. 45, 6). Осн. шт.

החרים, отръзать. Ii. החרים, отръзать, обрекать на погибель, проклинать (Ис. 11, 15. По Ф.: und Meeres Aegyptens, d. h. den hieropolitanischen Meerbusen, damit die Hebräcr durchziehen konten).

הרסה, т. (съ ד parag.), солице אוה, impf. קיחשה, облунить, лишить (C. 14, 18). Срав. Зенд. hvare 'kšaeta солние ясное, перешедшее въ Персидскомъ языкть הישב, impf. בְּחָשֹׁב, обдумывать, дуc.1060 'koršid conhue.

חבף, impf. יחרף 1) рвать, срывать; 2) carpere conviciis, нозорить, клеветать. Пі. эп défier, презирать, ставить ни вочто (1 Сам. 17, 10. 36. 45. Пр. 17, 5). — Cpas. Γρεч. άρπάζω.

הרפה, f., 1) презръніе, насмъшка; 2) предметъ презрѣнія или насмъшки (Іоиль 2. 17. 19).

יחרץ, impf. יחרץ, раскалывать, рѣзать.

הַרָר, impf., בַּחַר, высыхать,—быть הָּשָׁד, m., тьма, мракъ. чистымъ, бѣлымъ.

יחרש (ז חרש, 1) impf., יחרש рѣзать, проръзать, — пахать землю (С. 14, 18).

молчать, оставаться поконнымъ. Гітп. соблюдать тишину, не далать шума, держать себя въ покоъ (C. 16, 2).

Jehova spaltete die Zunge des дип, impf. дип, 1) удержать, поберечь, пощадить, сохранить (съ др. Б. 22, 12. Пс. 19, 14); 2) приберегать, держать въ запасъ (Іовъ 38, 23).

> дерево коры, листьевъ (Іоиль 1, 7).

> мать, -- почитать кого или что л. къпъ или чъмъ либо. Ні. съ 🤃 быть почитаему наравить съ чтиъ либо (Ис. 5, 28).

> חשבה и השיכה, f., темнота (Пс. 139, 12).

дёп, impf. дёп, быть темнымъ, — темніть. Гі., 1) ділать темнымъ, помрачать; 2) быть темнымъ, собств. производить мракъ (IIc. 139, 12). Cpas. Pp.: il fait sombre.

ששׁם, т., сухая трава, сѣно. ששׁם להבה foenum flamme. m. e. сухая трава охваченная огнемъ (Mc. 5, 24).

חתל, неупотр. вт Каль, вт Пу.: מבל, impf. ימבל, окропить, смобыть связану.

התלה, f., облаченіе, пелена (Іовъ 38, 9). Осн. התל.

חתם, impf. יחתם, запечатать (1 Ц. 21, 8).

חֹתם), т., печать (1 Ц. 21, 8).

חתן, Timin.: сдълаться чьимъ либо מבעתו, f., cz cyfff. מבעתו pl. зятемъ, породниться съ къмъ л., съ лк (съ къмъ л.): III, 13.

ип, constr. ипп, т. зять (С. 15, 2, 16).

התת, impf. יחת, бояться, трене- 1. מוֹב, 1) быть хорошимъ. Impers. тать. Ні. בחת, impf. יחת, pl. וחת, быть встревожену (1 Сам. 17, 11).

מבח, imper. מַבה (Б. 43, 16), убивать (животных для пищи: Б. 43, 16). Срав. ПД:

עבר (., ישבה, ... 1) мясникъ, ... поваръ; מוב, т., 1) что либо особенно хо-2) палачъ; 3) тълохранитель, -סתלד לאשוםת Brancher שר המבחים хранителей (Б. 36, 36. 40, 3. 4. 41. 10. 12).

חבים, т., съ суфф. מבחה, 1) уби- חום, закрывать, покрывать. ваніе; 2) животное, убиваемое для מרל, רוב, המיל бросить, пустить, пиши (быкт, барант и т. п., — Б. 43, 16).

чить (rigare, tingere). Б. 37 31.

טבע, impf. ימבע, погружаться, входить во что либо, утонать (1 Сам. 17, 49). Го. быть положену, утверждену (объ основаніи), Іовъ 38, 6. Пр. 8, 25. מבעות, перстень (Б. 41, 42). מַהוֹר, adj., чистый (VI, 4. 1 Cam. 20, 26. IIc. 19, 10).

6); 2) женихъ (Пс. 19, 6. Іоиль מהר, impf. ימהר, сіять, быть чи-

אוב לי мнъ хорошо, ■ счастливъ; 2) быть веселымъ (въ особенности же съ בל).

🖺. ว่าอ, adj. 1) хорошій (Б. 1, 4. 2, 18); 2) добрый (I, 3. VI, 9); 3) прекрасный (XI, 2. Б. 41, 22. Mex. 2. 2. C. 15, 2); 4) веселый (С. 16, 25).

рошее въ чемъ либо, מוב מצרים лучшія произведенія Египта, Б. 45, 18; 2) счастіе (Пс, 128, 5).

ст у: вт кого либо (1 Cam. 20,

іпц, impf. іпці, молоть (ручною) мельницей), С. 16, 21.

серяце (Іовъ 38, 36, гдп никоторые относять къ осн. прэ съ знач. спокойствія, рра, аdj., свъжій (собств. только увъренпости). Осн. пло.

לַב, т., съ суфф. מַלָּי, роса (Іовъ 38, 28).

אָםֶט, adj., f. הַּמָשָׁם, constr. תמאב, печистый (С. 13, 4. Ис. 6, 5).

אָבְאָבּ, f., нечистота, что либо нечистое (С. 13, 7. 14).

(Mex. 2, 12).

מעם, impf. ביטים, вкущать, nepeносно: пспытывать, чувствовать, знать (VI, 8. Пр. 31, 18).

1. מען, только вз повелительномъ наклонении (imper.) אינור (Б. 45, 17), навыочить.

2. מַעַן, новергнуть. Встрпиается только въ прич. (partic.) Пу:: ממעני חרב поверженные мечемъ, Ис. 14, 19.

គ្គា, m., coll. គុគ្គ, малолётнія дёти (Б. 45, 19).

בְּרָי, adj., f. מִרָיָה, свѣжій (С. 15,

מרם, adv., еще не (Б. 2, 5),

прежде чъмъ (Б. 45, 28. C. 14, 17).

קְּחָה, (pl. אַרָּטְ), f., ночки, —грудь, קַרַטְ, impf. קּינִיי, растерзать (Б. 37, 33). Ily. pass.: B. 37, 33.

что отломанный), recens (Б. 8, 11).

קרָבּ, съ суфф. בירבּ, 1) добыча (Ис. 5, 29); 2) пища (Пр. 31, 15).

יַמַבּון, impf. יָאַכון, скрыть, спрятать אין, неупотребляется въ Каль, רוֹאיל , impf. consec. ביואל, ריאל. пожелать (съ ל передъ Inf.: Mex. 2, 21. 1 Can. 17, 39). Cpas. Jam. vel-le.

אין (слово Египетское), т., рѣка, по преимущесту же: Нилъ (Б. 41, 17. 18. Hex. 2, 3).

יבל, неупотребляется въ Каль, волноваться.

שבי, impf. ייבש, быть сухимъ, --сохнуть, -- засыхать, изсыхать (Б. 8, 14. Іонль 1, 12. 20). Inf. יבשת (B. 8, 7).

יבש, неупотр. вт Каль, Гі. הוביש – הוביש быть пристыжену, не приносить плода (Іопль 1, 10, 11. 12. 17).

יבּשָׁה, f., суша, материкъ (Б. 1, 9. 2) прославлять (VIII, 1. Пс. 10).

יָבוֹן, т., горе, скоро́ь, печаль (Б. יָדִיד, т., возлюбленный, другъ (Ис. 42, 38). Осн. ינה.

ינה, неупотребляется въ Каль, יַדַע, impf. יַדַע, inf. דַעַר וו דַּעָה, inf. דַער ווייב, горевать.

יביע, т., работа, усилія, труды, добытое трудомъ (Пс. 128, 2). Осн. יהע.

יָבֵע יְבַע, ітрf. ייבֵע, изнывать трудиться.

יַד, f., constr. יַד, cz cysfs. יִדי, יַדְרָ, Ho — יַדְכָם, du. יַדְרָם, יִדְרָ, 1) рука, יְדִי הַיְתָה בִּפְּ׳ налагаю руку на кого либо, подвергаю насилію, дълаю зло (Б. 37, 27), 'Э יד חחת подъ чымъ либо въдъніемъ (Б. 41, 35), — сила, власть (VI, 8. 4 Сам. 17, 37); 2) сторона, — יַדִים обт стороны, קחב ידים далеко простирающійся на объ стороны, необозримый (weithin gebreitet, A.,-IIc. 104, 25), על יַד на сторонъ, на краю чего либо (על יַר הַיִּאֹר на берегу рѣки, Исх. 2, 5); но сторонамъ, около, у, juxta, ad latus (Пр. 8, 3; cpae. Пс. 140, הוה ביהורים: 6); 3) доля (собств. горсть), בַּהַב, т. ж. ч. בָּהַב, давать. Встрп-חבש ידוֹת плыю долями, т. е. пять разъ, впятеро, Б. 43, 34. יַדה, Гіф. הוֹדָה, 1) признавать;

139, 14).

1) видъть, замъчать (Б. 3, 7. Исх. 2, 4); 2) знать (напр. Б. 3, 5. 22, 12), — понимать, разумъть (Б. 3, 5. 22. Пс. 139, 1); 3) узнавать (XII, 4), — заботиться о чемъ либо (Б. 39, 6); 4) испытывать (Ис. 5, 19). Ні. נוֹדַע, impf. יוַדַע, быть узнаннымъ, замъченнымъ (Б. 41, 21. С. 16, 9), быть извёстнымъ (Исх. 2, 14. Пр. 31, 23). Пі. указывать, научать (ст двумя винительными падежами: — Іовъ 38, 12). Гі. הוריע, наставлять, объяснять, научать (съ винительным падежем л.: Б. 41, 39. Ис. 5, 5. Іовъ 38, 3). *Гіміп.* открыть себя (Б. 45, 1). Срав. Санскр. vid (vêd), Jam. vid-ere, Cnas. вид-ёть, вёд-ать, Греч. го-єїх $(c\tilde{i}\delta\alpha).$

чается только въ формахъ наклоненія повелительнаго (imper.): הָבר , הָבר, הָבר Формы

эти употребляются неръдко въ значении междометія, выражающаго поощреніе къчему либо: давай! ну! (Исх. 1, 10). יהרדה (прославленный), т., п. рг., 1) Іуда, имя одного изъ сыновъ **Гакова** (Б. 37, 26); 2) названіе колена Іуды и также-страны имъ населениой (въ послыднемъ случат имя это женскаго ро- ∂a); 3) царство Іудейское, противопоставляемое царству Исраплыскому или Эфремлянъ (Ис.

11, 13). יהלה, п. рт., Господь, имя единаго Бога. Слово это, еще до изобрътеніи пунктуаціи, не было уже произносимо $E_{ extit{6}}$ реями, при чтеніи священных з текстовг, изг благоговънія кг имени единаго Бога, имг обозначаемому, заминялось же въ выговорь, какт и нынь замыняется, словомъ אדני, предшествуя же последнему — словомт אלהים Такимт образомт, кь согласным неизреченнаго слова присоединены были пунктаторами знаки гласных г частью слова יהנה, J°iōваћ, съ зампною составнаго Ш°ва простымъ), частью же

слова ביהים (какт напр. 1 Ц. 8, 53: יהוה J³100īh; см. § 102, Прим. срав. § 17). Этимологическое значение этого слова объясняется текстомг Св. Писанія, въ котором Бог открывает свое имя Моисею: אהיה אשר אהיה я есмь, который есмь, т. е. въчно сущій, неизмънный (Исх. 3, 14), 3-е же лице глагольной формы, естественно употребленной вз приведенномз изречении въ 1-мъ лицъ, съ удержаніем арханстическаго 1, не могло звучать иначе какг יְהַנֶה или יְהַנֶה (подобные примпры употребленія глагольных в форми для обозн. собственных г именг вт Еврейских текстах св. Писанія неръдки; срав. напр. Б. 22, 14). Въ Германіи большинство ученых произносят **п** настоящее время это слово звуками יהוה, принимая ихъ, по видимому, за отглаголную форму имени, или прич. (отъ 3 imperf. יהיה=יהוה); ноподобная отглагольная форма едвали можетг быть подтверждена какимъ л. аналошческимъ явленіеми ви еврейской грам- יוֹתם (Богъ совершень), п. рг. т., матикт (см. J. Fürst hebr. u chald. Handwörterb., s. v.). У LXX Т. слово יזרעאל (Богъ насаждаетъ), п. pr., дается словом жирюс.

יוֹנתן и יהוֹנתן (Богъ податель), п. рг., Іонаоанъ, сынъ Саула (III, 10. Cam. 20, 1 n g).

יהושוע и יהושוע (Богъ есть по-Навина, преемникъ Моисея предводительствовавшій Исраилю (III,

יוֹם, сотт., день, היין, вътотъже день, недавио, намедни (С. 13, 10), יוֹם יוֹם ежедневно (Б. 39. 10). Pl. ימים, constr. ימים (§ 96, 2), 1) дни, время, — absol.: нъкоторое время (Б. 40, 4. С. 14, 8; см. замъч. не послъднему мъ-בל־הימים, —время жизни, בל־הימים во всю мою жизнь, Б. 43, 9. 44, 32; 2) годъ, בה הימים годовое жертвоприношение (1 Сам. 20, 6). Срав. Греч. ημ-αρ, ημ-έρα. יוֹנָה, f., pl. יוֹנִים, голубь (Б. 8, 8 и д.).

יונק, כאו. יונק.

יוֹסְף (прибавляющій), п. рг., Іосифъ, сынъ Іакова и Рахили, младшій, опт., быть горячимъ. послѣ Винъямина, изъ сыновей 그한, 1) быть хорошимъ, impers. Гакова.

Іобамъ, имя одного изъ сыновъ Гедеоновыхъ (С. 9, 5 и д.).

Іезраэль, названіе города т съверной Палестинъ, бывшаго резиденціей царя Ахаава.

יורעאלי, gent. т., уроженецъ города Іезраэля (1 Ц. 21, 1, 23). мощь), п. pr., Іисусъ сынъ יחד, impf. יהד, быть соединеннымъ (срав. 778 unus) съ 778 — съ къмъ либо (Ис. 14, 20).

> יחד, m., соединеніе. B δ значеніи нар. (adv.): вийстй, неразлучно (cpas. Jam. una, - XI, 3. 1 Cam. 17, 10). -- יחדר ע יחדר ע собств. онъ, они (coll.) вмёсть, - вмъстъ, нераздъльно (относясь равно къ 1-му, какъ ко 2-му, напр. 1 Ц. 3, 18, и даже къ 3-му л.: Ис. 41, 1. 23. Пс. 34, 4; срав. III, 11. IX, 2. Б. 22, 6. 8. Пс. 19, 10). См. № 121, Прим. 4. Срав. 778.

יחיד, adj., единственный (Б. 22, 2. 12. 16). Осн. тпт.

יחל, неупотребляется въ Каль, Hi. impf. ייחל, consec. נייחל ожидать (Б. 8, 12). Срав. הורל.

אינשב לי мнъ хорошо, ■ счастливъ

(6. 40, 14); 2) יימב בעיניו нравится ему это (Б. 41, 37); 3) быть веселымъ (1 Ц. 21, 7). יין, т., constr. יין, вино. Срав. They. oiv-os, Mam. vin-um.

חבר, неупотребляется въ Каль, быть твердымъ, крънкимъ. Гі. ילָד, т., собств.: 1) рожденный, יה утверждать, оправдывать, — ръшать (IIc. 11, 3), ст ?: произнесть приговоръ кому либо (Mc. 11, 4).

יכל, impf. suda To. יכל (§ 69. ніемт неопредъленнымт: Б. 37, 기가, см. דַּלַבָּ, см. דָלַבָּ, редъ неопр. накл.: 1 Сам. 17, 39); 2) смъть (dürfen, — Б. 43, 32); 3) превозмочь, одольть, понымг и дательнымг падежами: C. 16, 5. 1 Cam. 17, 9), не быть въ силахъ сладить съ чёмъ либо (ст ?: Пс. 139, 6). יַלֵּד, impf. יַלֵּד, consec. יַלֵּד, inf.

, родить (Исх. 2, 2. С. 13, יבוין, сотт., 1) правая сторона; 24). Part. pass. ילוד рожденный, — новорожденный ребенокъ производить (Пр. 27, 1). Ні. נולד, быть рождену, --- быть, существовать. Пу. ילד родиться (о прич. יולד см. замъч. къ С.

13, 8). Гі. הוליד быть виновникомъ чего либо, производить (переносно: — Іовъ 38, 28). Го. inf. הלדת родиться, рожденіе (das Geborenwerden), B. 40, 20.

— дитя, — юноша (Б. 37, 30. 42, 22. Исх. 2, 3 и д. 1 Ц. 3, 25); 2) молодое животное: ягненокъ, львенокъ и т. д. (Ис. 11, 7. Говъ 38, 41).

Прим. 3), 1) мочь (съ наклонт - ילוד, т., родившійся (Исх. 1, 22).

4. 44, 1. Mcx. 2, 3, ca ? ne- יַלֵל, неупотр. въ Каль, Гі. הֵילִיל рыдать, выражать скорбь свою жалобными воилями (Іоиль 1, 11. 13).

бъдить кого либо (съ винитель- אָנָלָלן, т., родъ саранчи (см. замъч. къ 1, 4 юнля). Срав. 72.

יַלְקרּט , m., мъшокъ (1 Cam. 17. 40). Осн. לקם.

ים, pl. יִבוּ, m., море, הים къ морю (Ис. 11, 14).

2) правая рука (С. 16, 29. Пс. 137, 5. 139, 10).

(1 Ц. 3. 26. 27).—Переносно: ינבק, impf. ינבק, сосать. Partic. грудной ребенокъ (Пс. 8 3. Mc. 11, 8), — יוֹנְקֵי שַׁדִים сосущіе материнскую грудь, младенцы, Іонль 2, 16. Гі. היגיק кормить грудью. Part. f. יעד מינקת, impf. ייעד опредълить мъсто кормилица (Псх. 2, 7).

יִםד, inf. cr cy\$p. יִםד (Iobb 38, zen): 1) полагать чему л. основаніе (Іовъ 38, 4); 2) постаносадиться для совъщаній, совъщаться (Пс. 2, 2). *Пі*. основывать, утверждать (Пс. 8, 3). Cpae. Jam. sedere, sed-es; ייעץ, impf. ייעץ, совътовать, опре-Греческ. Еб-ос, Слав. сид-вть, Санскр. sid (sad) п т. д.

יםוד, т., основаніе, фундаменть (IIc. 137 7).

קֹבי, Kanı ■ Fi. (impf. Fi. קיםי), прибавлять (ст אָאָ, вм. עַל къ чему либо (1 Ц. 10, 7). Соединяясь съ неопредъленными наклоненіем (inf.) другаго глагола, служить ему опредълеленіемь 🕿 значеній нарычія, 1) опять, снова (Б. 8, 10. 12); 2) еще болье (Б. 37, 5); 3) далъе (С. 13, 21). Ні. при-Hex. 1, 10).

יָםֵר, impf. יָםֵר (вм. יִיםֹר), обузды- יֶבֶּת (распространеніе, осн. הַבָּף), вать, учить, поучать. Гітп. давать себя научить, образумить (IIc. 2, 10).

или время. Ні. נועד гесірт. условиться, сговориться (ІХ, 2).

4), собств. садить, ставить (set- יעלים, m., pl. יעלים, constr. יעלי, серна (Пс. 104, 18. Іовъ 39, 1).

влять, указывать (Пс. 104, 8); יעַן, 1) ргаер., для; 2) сопј. יעַן такъ какъ (Б. 22, 16). Собств. сокр. ф. יענה осн.

двлять.

יעלב (схватывающій за пятку), п. рт., Іаковъ, второй сынъ Исаака, называемый также Исраилемъ, родоначальникъ Исраильтянъ (Х, 4. Б. 37, 34. 42, 1 и д.).

יער, m., pl. יערים ערים, чаща, льсь (Пс. 29, 9. 104, 20).

יָפָה, impf. יִיפָה, сіять, — быть прекраснымъ.

(adverbialiter,-§ 142, חַחַשׁת, constr. יָפָה, f., יָפָה, constr. יָפָה, f., יָפָה, constr. лы, adj., красивый, прекрасный (B. 39, 6. 41, 18. 1 Cam. 17, 32). Осн. יפה.

соединиться къ кому либо (כל יעל איבי, וווי א. יפי, אווי, אופי, א., красота (Пр. 31, 30).

> п. рт., Іафеть, сынъ Ноя, родоначальникъ 14-ти народовъ (Б. 6, 10, 7, 13).

NY', impf. NY', consec. NY'1, inf. constr. ANY, BUXOДИТЬ, выступать (съ יָצֵר: Б. 8, 19 и יָצֵר, impf. יצר, consec. יָצֵר, обрасъ падежемъ винительнымъ: Б. 44, 4). Гі. заставить выйти, удалить (Б. 45, 1), вывесть (III, 3. Іовъ 38, 32), производить (о землю, — Б. 1, 12. 24. יקבן, т., съ суфф. т п. יקבן, рl. Пс. 104, 14).

אַב, neynomp. or Kane, Timn. נתתצב (о форми התיצב см. зампи. на Исх. 2, 4), 1) остановиться, стать (Исх. 2, 4);

2) предстоять, являться (Іовъ 38, 14); 3) возставать (Пс. 2, יְלְּרִם , т., всякое живое существо

2). Ні. становиться (Пр. 8, 2).

поставить, представить (Б. 43, 9). См. § 71.

יצהר, т., оливковое масло. Осн. צהר.

יצחק (шутящій), п. рг. т., Исаакъ, сынъ Авраама, отецъ Іакова и Исава (Х, 4. Б. 22, 2 и д.).

יצע, רו. הציע, (§ 71), sternere, подостлать, сдёлать себё что либо постелью (Пс. 139, 8). Го. דְצֵע pass. (Ис. 14, 11).

יצק, impf. יצק, inf. צבה, , лить, intrans.: разливаться (lobb 38, 38). Part. Гоф.: מרצק ото либо

расплавленное, текущее (Іовъ 38, 38).

зовать (Б. 2, 7. 8. 19. Пс. 104, 26). Пу. получить опредъленіе, быть назначеннымъ (Пс. 139, 16).

יַקבים, constr. יקבי, углубленіе куда стекаеть выжимаемый виноградный сокъ (Ис. 5, 2. Іоиль 2, 24), точило. Оно изсъкалось обыкновенно въ камит (Ис. 5, 2).

(Б. 7, 23). Осн. огр.

יַצַר, неупотр. — Каль, Гі. יָבַץ, impf. יִיבַץ, пробудиться, проспуться (Б. 41, 21. С. 16, 14. 20).

יבר ה יובר, impf. יבר, ייבר, אויבר, дорого стоить, быть драгоценнымъ (Пс. 72, 14. 139, 17).

יַכֵּר, f. יָכָר, adj., цънный, драгоцѣнный (1 Ц. 10, 2.10).

ירא, impf. יירא, 1) бояться (Б. 3, 10), съ ?: бояться за кого либо (Пр. 31, 21), съ да: бояться опасности, исходящей откуда л., со стороны чьей либо (IV, 6), то же самое и съ בופני: 1 Ц. 3, 28; 2) благоговъть передъ къмъ либо, чтить (Пс. 72, 5).

Hi. part. נוֹרָא внушающій ужась, почтеніе (С. 13, 7). Pl. ліктіз, adv., страшно, поразительно (Пс. 139, 14; cm. § 100, 2, c).

ירא מלהים, adj., боящійся. ירא מלהים (Б. 22, 12) וירא יהוה (Пс. 123 1), f. יראת יהוה (IIp. 31, 30), богобоязненный, יראיר боящіеся Его, т. е. чтущіе Его (Бога).

יראה, f., боязнь, почтеніе (І, 3. 5. Пс. 19, 10).

ירבעל (поборовшій Ваала), п. рт. m., Іероваалъ (С. IX, 1), прозваніе Гедеона.

ירבעם $(Jar{a}preve{\delta}\delta^{st}\hat{a}$ м, умножающій $csoar{u}$ народъ), п. рг., Іеровоамъ, имя перваго Исраильскаго царя отдълившагося отъ рода царя Давида (II, 3. 1 II. 21, 22).

ירד impf. יבד, consec. וירד, descendere, сходить сверху внизъ, нисходить, — прійти въ относительно низменную мѣстность (Б. יַרוֹכן, т., зелень (Іовъ 39, 8). 37, 35. 43, 9. Исх. 2, 5. ירושלים (по Ф.: שלם наслъ-1 Ц. 21, 16. 18), отправиться въ подобную мъстность (Б. 42, 2). О существах неодушевленныхъ: быть опускаему въ могилу (о трупъ умершаго: Ис. 14, 19), падать (о дождъ: Пс. 72, 6), понижаться, зани-

мать низменныя мъста (о долинахъ: Пс. 104, 8). Гі. привесть кого въ относительно низменную мѣстность (Б. 45, 13), спустить кого внизъ (1 Сам. 19, 12), — низводить, заставить падать (о дождъ: Іонль 2, 23),спустить (мпишки ст верблюдовт на землю: Б. 44, 11). Го. pass. быть низведену, повергнуту (Ис. 14, 11. 15).

ירדן (ниспадающій), п. рг., Іорданъ, ръка въ Палестинъ, вытекающая м Антиливана (III, 4).

ירה, 1) бросать, метать (напр. стрплы: 1 Сам. 20, 37); 2) полагать основание, какъ Jam. fundamentum jacere (Іовъ 38, 6). Гі. הורה, 1) т. ж. u. 1 Kan (1 Cam. 20, 20, 36); 2) показывать (какъ ישלח יד собств.: протяпуть руку), наставлять, учить (С. 39, 8).

діе, собственность Бога, — принимая בשלם за эпитетъ Божіяю имени), п. рг., Іерусалимъ, главный городъ Палестины (на границы областей коленъ Іуды и Винъямина). Первоначально: ירושלם, принявшее впослъдстви форму двойственнаго числа (для обозначенія двухт частей города, יָרָק, т., constr. יָרַק, зелень, овощи верхней и нижней) ירושלים, посль чего, пунктаторами יָרֶק, т., зелень, בל־יַרֶק עשׁב отперенесены были гласныя этой формы и на первоначальную форму слова (— ירושלם, срав. ירושלם, т., желтьющій цвъть расте-רָהְוֹה). См. § 88, 1, Прим. №. Gesen. Thesaur. cmp. 629.

Пс. 8, 4).

ירחי, m., pl. ירחי, constr. ירחי, мъсяцъ (Исх. 2, 2).

יַרַע, трепетать, колебаться.

יריעה, f., завъса, занавъсъ (Пс. 104, 2). Осн. ירע.

יַרְדְ, f., constr. יָרֶדְ, co cy&f. ירכי, du. ירכי, лядвея, ляшка (C. 15, 8).

ירבה, f. (собств. т. ж. ч. ירבה), сторона. Du. ירכתים, constr. ירכתי, обѣ стороны, въ особенности: стороны самыя заднія, саныя отдаленныя, - тайникъ, самая внутренняя сторона чего лпбо, напр. пещеры (Сам. 24, 4), - могилы (Ис. 14, 15), внутреннее отдъленіе дома (занимавшееся женщинами; срав. сл. חַדֵר), Пс. 128, 3,-

יַרְכְּתֵי צָפּרֹן отдаленный съверъ, Hc. 14, 13.

(1 Ц. 21, 2).

nis viror herbae, т. е. всякая зеленая трава (Б. 1, 30).

нія, бользнь хльба на корню (1 Ц. 8, 37).

רָרֵם, т., луна, мъсяцъ (Б. 37, 9. יְרֵשׁת, impf. יָרֵשׁת, inf. רָיֵרָשׁ, inf. רְיֵרָשׁת, (ע ירש), כי פעשנה (C. 14, 15), 1) наследовать, — владеть, получить во владжніе, въ собственность (Б. 22, 17. 1 Ц. 21, 15 u d. Hc. 14, 21); 2) съ падежемъ винительнымъ лица (с. accus pers.): овладъть чымъ либо имуществомъ, лишить кого либо имущества, состоянія, сделать беднымъ (С. 14, 15). Hi. impf. יורש, pass.: быть лишену состоянія, объднъть (Б. 45, 11). Гі. шіты лишить собственности. (XI, 2). Срав. Лат. haeres (haered-).

ישראל (cosp. עושה אל השנה הסוד המוראל ושראל властелинг), п. рт., Исраиль: 1) имя патріарха Іакова (Б. 37, и д.),—названіе Исраильтянъ, народа отъ него произшедшаго (C. 13, 5. 2 Cam. 17, 3).

Исраильскій народг часто обозначается также выраженіем בני ישראל сыны Исраиля (напр. Исх. 2, 7. 9); 2) въ болње тыснома смыслы: парство десяти кольнъ, отдълившихся отъ колѣнъ Іуды и Винъямина, носящее иногда названіе Самаріи, и также-Эфрема (Ис. 11, 12).

עיי, m., 1) бытіе, существованіе; 2) имущество, добро (Пр. 8, 20): 3) замъняя verbum substantivum, составляет противоположность слову 7%, всегда соединяясь съ слёдующимъ именема существишельным или суф-לני לוי לוי לשרלוי бытіе ему, т. е. у него есть (est illi), имъетъ (Б. 39, 4 и д.). Для выраженія лиць, соотвытствующихь лпцамъ глагола sum, слово 😁 принимает гсуффиксы: व्याप्ट es, est. Срав. Слав. ес-ть, Лат. es-se, Нпм. is-t (Сансир. ישׁן, impf. יִישׁן, inf. יִשׁוֹן, part. и as).

ישב, impf. ישב, consec. ישב inf. שבת, 1) садиться (Б. 37, 25. Mcx. 2, 15, 1 Cam. 20, 21 Пс. 137, 1), возседать ш престолъ (thronen, — IV, 1. Ис. 14, 13); 3) оставаться, пребывать (Б. 22, 5. 44, 33); 4) обитать, жить (ХІ, 2. Б. 22, 19. 45, 10. Исх. 2, 15), ביוֹשׁב обитатель (I, 6), coll. възначении множественнаго числа: Ис. 5, 3. Cz?: дёлать засаду, строить козни противъ кого либо, insidiari alicui (C. 16, 9). Fi. הושיב посадить, заставить кого либо сидъть (1 Ц. 21, 9. 10. 12). Го. оыть поставленнымъ въ необходимость жить — (Ис. 5, 8).

ישי (твердый, живучій, по Ф. отъ עיי), п. рг., Іессей, имя отца Давида (1 Сам. 17, 12).

ישמעאל (Богъ выслушиваетъ), п. рг. т., Исмаилъ сынъ Авраама и Агары.

ישמעאלי, patronym., pluralis ושמעאלים, потомокъ Исмаила, Исмаильтянинъ (Б. 37, 25).

adj. verb. ישׁן, спать, засыпать (Б. 2, 21). Пі. усыпить (С. 16, 19). Срав. Слав. сонъ, сн-ить, Jam. somnium.

25); 2) сидеть (III, 5. IX, 5. ישע, неупотр. въ Каль, Гі. דוישיע (ע יהושיע: 1 Cam. 17, 47. Пс. 106, 6), consec. וילשע, спасать, помогать (съ винительным падежеми: Исх. 2, 17; съ 7: Пс. 72, 6).

יַשַּׁע װ יַשַּׁע, m., c̄s cy\$\$. יִשָּׁע, спасеніе, помощь (IV, 6. VIII, 4).

ישר, impf. ישר, оыть прямымъ, справедливымъ ישר בעיני нравится мнъ (С. 14, 3. 7).

ישר, adj., прямой, справедливый (IIc. 19, 9).

(1 Ц. 3, 6). Осн. ישר.

клинъ, деревянный гвоздь вколачиваемый въ стъну (С. 16, 14). אייב, см. אייב, см. אייב,

יָתוֹם, m., сирота (VI, 7).

יָרֵר, неупотр. вз Каль, связывать, сплетать, т. ж. ч. קטר. Ніф. оставаться.

יָתְרי, m., cة $cy<math>\phi\phi$. יְתָרי, 1) веревка, снурокъ (С. 16, 7. 8. 9); 2) остатокъ, пізл остатокъ отъ гусенинъ саранчи, т. е. не съвденное гусеницами саранчи, 2. בַבַד, adj., constr. בָבַד יוּ בָּבַר, וסותה 1, 4. Осн. יתר.

🧦 (о производство этой частищы см. § 102, 2, о ея значеніяхг-§ 154, 3, f.), 1) conj., какъ, 2-2, какъ-такъ, ръже:

такъ-какъ (Б. 44, 18). Встрпчается также и נשם (Iоиль 2, 4); 2) аду., почти, все равно что (С. 16, 27). При опредъленіяхъ времени: около (circa, B. 39, 11); 3) nepedz накл. неопр.: какъ (Нс. 5, 24); при повъствованіи о какомз либо явленіи: какъ будто (Б. 39, 10).

ישרה, f., constr. ישרה, прямота באב, m., мученіе (IX, 6). Осн. コズゴ

יָתֵר, f., constr. יְרָאַב, pl. יְתֵרוֹת, impf. יְרָאַב, אונהוא איַר, איַרוּת, וּבָאַב, יִתְרּ ченія, страдать.

לבר . ובבר , *impf*. יכבר, быть тяжкимъ. *Пі*. чтить (VI, 1. С. 13, 17),-быть невыносимымъ, свиръпствовать (о голоди: Б. 43, 1). Не. быть отягчену, полну чъмъ либо (Пр. 8, 24). *Г*й. отягчить, притупить (о слухю: Ис. 6, 10).

тяжелый, въскій (Пр. 27, 3). לבֶּר, тяжесть (Пр. 27, 3). בְּבָה, потушать (Пр. 31, 18).

בור, m., gravitas: 1) почеть, честь, слава (Пс. 29. 1. 2. 9); 2) величіе (1, 4. Пс. 8, 6. 19, 2. 29, 3. Ис. 6, 3). Сопст.: знатные люди (Ис. 5, 13).

ברל, т., годовалый ягненокъ (Нс. בור, т., плавильная цечь (1 Ц. 8, 11, 6).

шээ, подчинять, держать въ пови- этэ, сплетать, лать. 28).

2) здѣсь, עד פֿה туда (Б. 22, דעה, לה ולה туда и сюда, въ ту להן, т., жрецъ (Б. 41, 45. Исх. 2, 16. Іонль 1, 2).

פובע, m., constr. בּוֹבֵע, шлемъ (1 Cam. 17, 5).

הכיל , мърить. Гі. הכיל переносить (Іоиль 2, 11), — вмѣщать (1 Ц. 8, 64). Пілп. בּלְבֵּל, содержать, кормить (Б. 45, 11), —вмъщать (1 Ц. 8, 27).

ברן стоять, быть пицо. Гі. הכין, 1) положить, разложить (Б. 43, 25); 2) приготовить, устроить что либо (Б. 43, 16. Ис. 14, 21). Пілп. בונן ноставить (IV, 1), изготовить, устроить (Пс. 8, 4). Ні. נכון быть поставлену, сооружену (С. 16, 29), — быть твердымъ, кръцкимъ, держаться (1 Сам. 20, 31). Part. твердый, постоянный (VI. 4).

בּלם, f., чаша, кубокъ (Б. 40, 11. 13, 21).

52. IIp. 17, 3).

новенія, въ покорности (Б. 1, בובים, т., рв. בובים, ложь (С. 16, 10). Осн. בזב.

לה, adv., 1) такъ (1 Сам. 20, 13); תוֹם, m., כּ מַעַּשָּׁה. בֿחַר, פֿחַד, פֿחַד, פֿחַד, פֿחַד, פֿחַד, פֿחַד, פֿחַד, פֿחַד, פֿתּד, могущество (С. 16, 5. 9. 33. Пс. 29, 4).

и другую сторону (Исх. 2, 12). בחד, неупотр. въ Каль, Ні. בחד и Гі. הכחיד, скрывать, утанвать. Hi. pass. (IIc. 139, 15).

> 🔁 (частица мъстоименнаго корня, одного начала съ Э, см. § 36, Прим. и § 104, 1, а), 1) conj. rel. (§ 155, 1, IIpum.), что (quod, ὅτι), nocnn verbadicendi, videndi, sciendi (1080pums, eu- ∂nm_b , знать m.n.). Употр.: а) подобно Греч. ст, передъ прямою ръчью (or. recta, --1 Ц. 21, 6); b) посль словъ, выражающих клятву (Б. 22, 16. 1 Cam. 20, 3); 3) yeunusan понятіе слова, сльдующаю посль этой частицы: ітто, да! дъйствительно! (1 Сам. 20, 26. Іопль 1, 12. 2, 1; см. Эв. § 330 6); — 2) conj. causalis: обозначаеть причину = $\delta \tau \iota$, quod, по тому что. Вз этомг значеніи: а) иногда повторяется передг каждымг

женій, указывая на одинг и тоть же результать ихх ביטה, f., собств. куча, группа, дъйствія (въ словосочиненіи) nata: Пс. 6, 5; срав. Б. 3, ССС, кругъ, что л. кругообразное, 19), в) иногда указывает на результать обозначаемой причины: quod, что. напр. Б. 40, בל, собств. subst.m., совокупность, א לא־עשיתי—בבור : 15: א не сдълалъ ничего, что повергли меня въ тюрьму (не сдплал ничего, что могло бы быть причиною поверженія меня вт тюрьму); срав. Пс. 8, 5; — 3) послы отрицанія: но (Б. 3, 5. 45, 8), אבי нътъ, но — (С. 15, 13);-4) обозначая время: въ то время какъ, когда (Пс. 8, 4. Іовъ 38, 40. 41. 39, 24), когда, какъ (С. 16, 25).

סי אם, ו) посль предложеній отрицательных в: а) развъежели. nisi (Б. 42, 15); b) за исключениемъ, кромъ (Б. 39, 6); b) HO: -2) при выраженіяхzклятвы = К Сообщая шимости совершить то, въ 15, 7); 3) только (Б. 40, 14; см. Эв. 3 356 b).

изг двухг причинныхг предло-1773, т., копье (1 Сам. 17, 6. 45. Іовъ 39, 23).

созвъздіе Плеядъ (Іовъ 38, 31). параллельномъ, constr. cordi- בישורן, т., прялка (Пр. 31, 19).

еврейскій таланта, въсившій 3000 сикловъ.

все (иногда и 🖛 st. abs. 55 всѣ, напр. Б. 6, 19 и д., —все: III, 3. IIc. 8, 7; 65 st. constr. בל , כי Маккофоми же לבל), 1) весь, напр. בָל־הַאָּרֶץ совокупность земли, т. е. вся земля (Ис. 6, 3), всякая плоть, всякое живое существо (Б. 6, 17). Существительное, слъдующее посль 55, принимаетъ членъ по § 111, 1 Прим.—; 2) безъ члена: а) всякій, בל־עץ всякое дерево (Б. 2,9);-b) каждый (Б. 45, 1).–Съ суфф.: בָּלָנוּ всѣ мы (Б. 42, 11), еа отпіа, все это (Б. 42, 36).— Обг употреблении слова 55 сг отрицаніем см. § 152, 1.

оттьнокт окончательной pn- בלא, impf. יְבְלָא, удерживать, останавливать. Hig. pass.: Б. 8, 2. чемъ кто либо клянется (С. בלבים, т., pl. בלבים, собака (1 Сам. 17, 43. 24, 15. 1 IL. 21, 19 и д.).

ל בּלָה (§ 103, 2. שׁבּה) быть совершену, исполнену, במר בָּמר, m. ж. ч. ב (§ 103, 2. кончену; 2) оканчиваться (о времени: Б. 41, 53); 3) быть рѣ- במר, неупотр. въ Каль, т. ж. ч. шену (1 Сам. 20, 7).—Пі. 1) исполнить, окончить (Б. 2, 2); 2) изготовить, сделать (Б. 6, 16); 3) оканчивать, переставать дълать что либо (Б. 44, 12; ст 1. да (собств. part. осн. даг), ст ? № неопр. накл.: Б. 43, 2. С. 15, 17); 4) доканчивать, опустошать (Б. 41, 30). Пі. inf. constr. בלוח, оканчивать (1 Ц. 8, 54). $-\Pi y$. быть окончену (5. 2, 1).

בּלָה, f., невъста (Іопль 2, 16). 2. בּלָה, m., cō суфф. בָּבָּל, мъсто,

בלים , plur. בלים , constr. בלים , m., сосудь, בלי הרעים настушья суma (1 Cam. 17, 40. 49). Pl. скарбъ, пожитки (1 Сам. 17, 22). Осн. הלה.

בּליוֹת, f., pl., ночки (Пс. 139, בַנַע, неупотр. . Каль, т. ж. ч. 13).

בול . כאל בלבל

(охранитель Богг), п рг., Халкаеъ, имя мудраго человъка (1 Ц. 5, 11).

פַלל, окружать, въичать, украшать (חורל . ש. אר. וחורל).

дэ, неупотр. въ Каль. Гі. סכלים, оскорблять (1 Сам. 20, 34).

רבור. Ні. נכמר, горъть, — быть воспламенену чувствомъ любви, состраданія (ст 뉯호: 1 Ц. 3, 26; съ 58: Б. 40, 30).

Maĸĸ. כָּנִים, pl. בָּנִים, 1) adj., rectus, прямой, — честный, невинный (Б. 42, 11. 19); 2) adv., такъ (Б. 1, 6 и д.),-; TOMY (Hc. 5, 24), על־כן по тому (B. 2, 24. Mc. 5, 25).

должность (Б. 40, 13. 41, 13).

בּוֹרוֹר, m., pl. בּנֹרוֹר, אניטֹפָמ, струнный инструментъ: цытра, арфа (Пс. 137, 2. Ис. 5, 12).

סנם, собирать.

ברע, собств. становиться на колъни (срав. Нъм. knieen). Ні. смпряться (৫৫ শেলচ্চু къмъ либо, 1 Ц. 21, 29).

בנען (низменность, от בנען), n. pr. f., Ханаанъ, название страны, впослыдствіи: Палестина, 🦱 тъсномъ смыслъ: пространство между Средиземнымъ моремъ и ръкою Іорданомъ

со включениемъ Финикіи (Б. 45, 8).

בנעני, gent. m., 1) Ханаанеянинъ (XI, 1); 2) Финикіянинь, — купецъ (Б. 45, 8).

-покрывать. Срав. בנע и Греч. γνάμπ-τω, Слав. гн-уть.

קבָם, f., 1) крыло (Пс. 6, 2), עוֹף כנף ננף ננף ננף ננף ננף. е. имъющія крылья (Б. 1, 21). крылья вётра Пс. 104, 139, 3; 3) край платья (1 Сам. носно: בנפות הארץ края, концы земли (Іовъ 38, 13. Пс. 11, 12).

и сел (и лез: 1 Ц. 10, 19. Iовъ 28, 9), כי בעם, בסאר, בסאר, הבסאר, נעם, impf. יכעם, сердиться. Ti. pl. במאות, m., престоль, тронъ (Ш, 5. Б. 41, 40. 1Ц. 10, 9. 18. 19). О престоль Божіем: IV, בעם, т., 1) неудовольствіе, раз-1. Hc. 6, 1. Основа поэ (слыд.: собств. престоль съ навъсомъ):

(съ винительнымъ падежемъ: Ис. 6, 2. Пр. 17, 9; съ ?: Ис. 11, 9), покрывать что либо чемъ либо (съ двумя винительными падежами: Пс. 104, 6);

2) скрывать (Б. 37, 26). Part. חם אב значении имени существительного, покровъ (Ис. 14, 11). Пу. быть покрытымъ (E. 7, 19. 20).

פבר, неупотр. въ Каль, огибать, בבל, т., собств., тучный, шлотный, здоровый: 1) тупой, глупый (Пр. 8, 5), — неразумный, безбожный (Пр. 17, 10. 16); 2) созвъздіе Оріонъ (Іовъ 38, 31),

Dual.: בָּבֶפִים. Переносно: בָּבֶּל, impf. יִבְסַל, быть неразум-

3, בכף האואה зари Пс. בכף, impf. יככף оыть блъднымъ, бълымъ.

24, 5. 12). Pl. בְּבֶּר, nepe- בֶּבֶר, m., 1) cepeopo, בָּבֶר, двадцать сикловъ серебра; 2) деньги (Б. 43, 12. 15. 21). Plur. денежныя пьесы, монета (Б. 42, 25. 35). Осн. 502.

> разсердить, оскоронть, -- прогнтвить (Господа: 1 Ц. 21, 22).

> драженіе (Пр. 27, 3); 2) гнъвъ (Божій: 1 Ц. 21, 22).

покрывать. Hi. 1) покрывать f., f., c c c y ϕ ϕ . e ϕ . собств. что либо кривое, согнутое: 1) ладонь, вообще рука (IIc. 439, 5. IIp. 31, 43); 2) въ соединении съ подошы ноги (Б. 8, 9). Осн. ¬₽Э.

নুত্র, сгибать, закривлять.

נפירים (pl. פפיר молодой левъ (IV, 8. C. 14, 5. IIc. 104, 21. Іовъ 38, 39. Пс. 5, 29. 11,

покрывать (Б. 6, 14). Пі. , בָּבֶר, וווע אָבָהָב, ווויאָ, ווויאָ т. е. простить, —причинить прощеніе. Пу. pass.: Ис. 6, 7.

לפר, т., смола (Б. 6, 14).

753, m., pruina, иней (Іовъ 38, 29).

ברוב, т., херувимъ (1 Ц. 8, 6).

ברם זית, т. (рпдко f.), садъ, ברם оливковый садь (С. 15, 5),— ㅋㄲэ, f., constr. ㅋㄲэ, du. בַּחַבָּ, въ особенности же: виноградникъ (1 Ц. 21, 1 и д. Ис. 5, 1 и д. Пр. 31, 16).

ברם, т., виноградарь (Іоиль 1, 11). ברע, impf. יברע, преклоняться (nepedz Господомг: VIII, 5); изгибаться, падать на колтна ?, неотдъляемый предлог (praep. (о рождающих сернах: Іовъ 39, 3). Cpae. בַּנַע.

יברת, impf. יברת, 1) отръзать (1 Can. 24, 5. 12); 2) orрубать (голову: 1 Сам. 17, 51), рубить (дересья: Ис. 14, 8). Ні. 1) быть отръзану, отняту (ст ра: Іонль 1, 5); 2) быть искоренену (III, 11. Hc. 11, 13); Гі. искоренять (V, 1.1 Сам. 24,

22. 1 Ц. 21, 21). Го., т. ж. ч. 1 Ні. (Іонль 1, 9). Срав. Санскр. кт резать, Слав. кордъ, -кортикъ, корнать.

בשל, шататься (Ис. 5, 27). Ні. т. ж. ч. Каль (XI, 5).

8 и д.) High. pass.: Пс. 139, 16.

בחנת, f., constr. בחנת, cz cyφφ. והוח, pl. בתנורת, constr. בתנות, хитонъ, tunica (Б. 3, 21. 37, 23. 31). Срав. Греч. γειτών.

съ суфф. בתפיר, плечо (С. 16, 3. 1 Cam. 17, 6). בְּחַשׁ, impf. יָבִתּשׁ, раздроблять.

praef.,-о формп принимаемой предлогомъ , см. § 102, о его значеніи — § 154 3 е), сокращ. изг частицы 🖎 и вг сущности сохраняющій его значеніе, но употребляющійся съ болъе обширнымъ примъненіемъ. Главнымъ образомъ, онг обозначаеть: А. направленіе дъйствія или движенія

куда либо: къ, въ (Нъм. nach) etwas hin, gen, zu), въ Русскомъ языкть заминяясь обыкновенно падежемъ творительнымъ. Въэтомъ знач.: 1) онъ указываетъ неръдко а) на переходъ чего л. во что либо, напр. сдълаться чёмъ либо (Б. (2,7),-2),b) на пригодность къ чему либо, напр. היה לבער служить для настбища (Ис. 5, 5); с) употребляется при глаголахг, импющих значеніе: дълать чъмг либо, напр. при и (см. שים ל, שים (см. שים) и при других дыйствительных глаголах, напр. 133 пшко сдълать (ребро) женщиной (Б. 2, 22; срав. 1 Ц. 3, 25);-2) служить знакомь падежа дательнаго, между прочимъ же: а) такъ называемаго dativus commodi, напр. קֹדְ לִּדְ (B. 22, 1), שבר־לכם (22, 5), пойди себъ, останьтесь себъ (т. е. можешь идти, можете оставаться), в) подобно Греческому дательному пад., указываетг на виновника дъйствія, при глаголах встрадательн. и при выраженіях, импющих значеніе страдательное (§ 143,

שמערת אַת־שַמַע שלמרה, (2), שמערת слышала молву о Соломонъ черезъ имя Господа, т. е. слышала в томъ, чемъ сделался Соломонъ волею Госиода, 1 Ц. 10, 1 (срав. также Пс, 3, 9. В Сам. 3. 2. Ис. 2, 12. Іона 3, 3, гдп, также какъ и при страд. глаголахг, частицей 5 обозначается основная причина выражаемаго предложеніемь дпиствія); 3) служить знакомъ родительнаго пад., въ особенности же, такъ называемаго родительнаго собственности (gen. possessoris, s. possesivus,-em. ว าบร, § 115, 1), и посль численных опредъленій (Б. 7, 11); 4) относительно кого или чего либо: для (Ис. 14, 9), о (de,— Hc. 5, 1), для, ст извъстнымъ назначениемъ, съ шълью (вовъ 37, 13), въ отношени, по, напр. לעשר по богатству, богатствомъ, 1 Ц. 10, 23;—5) по, сообразно съ чъмъ либо (ad поттат), на основаніи чего л., по роду его Б. 1, 11. Ис. 11, 3); 6) какъ, tanquam (см. замъч. п кн. Іова 39, 16). — В. Предлого ? ynom-

ребляется также при обозначеніи пребыванія на какомъ либо мпств, или при какомъ либо прелметь (срав. Греч. είς 6% знач. έν и Нъм. zu вм. an, in, nanp. zu Berlin), nanp. ליד פ'-, אברץ на землъ, IX, 5, передъ לעיני פי передъ чьими либо глазами, въ чьемъ либо присутствін (Б. 42, 24), при обозначении состоянія въ каком либо положении, напр. въ отдельности = отдельно (см. 72). — С. о времени: къ, около (см. Эв. § 217 b), напр. т., съ суфф. рl. Б. 3, 8: לעת ערב кь вечернему 11). — Передг неопредпленнымг накл. (inf.): 1) очень לבב, т., constr. לבב, съ суфф. часто вь значении: чтобы (Hnm. zu), напр. ייל чтобы отделить положить границу, особенно же посль глагола непереходнаго (intrans.,—§ 142, לבד, см. בַב, чтобы (1 Сам. 20, 20); 3) въ то время какъ, напр. לביא, f. львица (Іовъ 38, 39. Ис. время какъ онъ говорилъ, т. е. 5, 29. Іопль 1, 6).

adv. neg. (§ 152, 1), ue, HTTL, ούκ, ούχέ (Β. 42, 10. C. 15, 13. 1 Ц. 3, 2). Въ соединени cz ה interrog.: הלא nonne? Въ послъднемъ случат часто импеть значение утвердительное, соотвытствуя частицть הנה (1 Cam. 20, 37). בלי=בלא :ב לי=בלא בי Въ соединеніи съ ב: בלי служа обыкновенно отрицанію понятія выражаемаго существительным именемь. Срав. Лат. по-п, Санскр. па. Слав. не.

לאמים, народъ, нація (IV, 2). времени, подъ вечеръ (Б. 8, | 2, m., c суфф. , pl. , pl. , pl. , pl.m. אבב .u. לבב.

> לבבור pl. לבבני, לבבי, 1) сердце; 2) переносно: разумъ (cpas. Tpeu. zaodía, Jam. cor, cordatus).

2), באות ש לְבָאִים, פוה־לַעשוֹת, comm., pl., בְּאוֹת ע לְבָאִים, (was war zu thun), Ис. 5, 4 левъ. Срав. Слав. левъ, Греч. (§ 132, Прим. 1); 2) όγμτο λέων (λέζων), Лат. leo, Герм. Löwe.

לבוש, т., одъяніе (Пс. 104, 6), אלא נוצ. 37, 13. 40, 8), въ особенности же парядное, Эсо. 6, 9. Ис. 63, 1). Осн. (Б. 3, 24). לָבַשׁ.

лъть (Іопль 1, 7).

לבנון (бълая гора), п. рт., Ливанъ, п. эк. ч. אל, т. эк. ч. אל. стиной, покрытыхъ отъ части вънчать. Пс. 29, 5).

ילבש и לבש , impf. ילבש, надъвать. Part. pass. לברים одътый (св לרי (увънчанный), 1) п. pr., т., винительным пад.: 1 Сам. 17, 5. Пр. 21, 21). Переносно: ты окруженъ величіемъ и блескомъ, Пс. 104, 1, покрытый трупами לָבִשׁ הַרְנִים убитыхъ, Ис. 14, 10. Гг. одъть кого либо во что либо, облачить, —покрыть (съ двумя вин. пад.: § 139, 1,—Б. 41, 42. 1 Сам. 17. 38. Іовъ 39, 19).

לַהַבי, m., pl. לְהָבִים, constr. לָהַבּי, 1) пламя (С. 13, 20. Іонль 2, 5); 2) остріе копья (Іовъ 39, לִין וו לרון, perf. לִין, impf. יִלִין, пе-23).

להבה, f., constr. להבת, pl. להבה, constr. להבוה m. אכ. ע. 1 ע 2 2, 3. 1 Cam. 17, 7).

להל, жечь (Пс. 104, 4). Пі. מהל зажигать.

блестящее (Іовъ 38, 14; срав. | ბづ, т., 1) пламя; 2) лезвее меча

לר, сопј., ώς, истат, если бы לבן, Fi. הלבין, быть бълымъ, бъ- (объ отмичи этого союза отъ **Д** см. § 155, 2, f.).

цъпь горъ между Сиріей и Пале- לנה, ітрf. ילנה, окружать, виться,

въчнымъ снъгомъ (1 Ц. 10, 17. מֹפְּטַ (בּאַבי), скрываться. Срав. Mam. latere, Tpeu. da seiv (dav-3ανω).

> Леви, третій сынъ патріарха Іакова; 2) кольно Левитовъ (Псх. 2, 1). Осн. тр.

> לויה, f., вёнокъ, что либо извитое. Och. לוה

לויה מששה, אוליה מייה, אוליה, שלויה, -вооб. большое морское животное, **— крокодилъ** (Пс. 104, 26).

אָלָא, לּוּלֵא (לא=לָּוּ), conj. condit., если бы не. См. § 155, 2, f.

реночевать (Іоиль 1, 13). Гітп. , переночевать (Іовъ 39, 28).

(Ис. 5, 24. Іоиль 1, 19. לרכן, говорить непоцятно, на иностранномъ языкъ. Гі. переводить съ другаго языка, part. פילייץ переводчикъ (Б. 42, 23).

7. 8).

לחי, f., o o o o, לחי, c c c y g g. לחי להיים, constr. לין אפ- לחיים, לחיים, כתו, להיים. та же мъстность въ 15, 17, см. דלך. именуется выражением לבן רבות, см. בן, см. בן. холмъ челюсти).

לַחַךּ, Пі. ילָחַדְּ, лизать, עָבַּר, т. ж. и. ילִחַדְּ, (Іовъ 38, 40), прахъ, т. е. быть порабощен § 103, 2, Прим. нымъ (Пс. 72, 9). Срав. Греч. למן, см. בון, см. בון. אבוען, Hrm. leck-en, Crae. למען, cm. מען, cm. מען. лиз-ать.

לַחַם, impf. יִלְחַם, 1) всть, ножи- יִל װָם (17, 5). —сразить кого либо. *Hi*. сра-1 Сам. 17, 10), — воевать (съ лм-лм: 1 Cam. 17, 9, съ пу: cm. 32. 33).

опт, comm., 1) вда, объдъ (Б. 37, 23. 1 Cam. 20, 24); 2) хлъбъ (Б. 41. 54. 1 Сам. 17, 17).

и, adj. (собств. part. осн. לום =לום adv., כאם בלם adv., скрытно, незамѣтно для кого либо (1 Сам. 24, 5).

ל'ל, ладонъ (ladanum), благоухающая смола (Б. 37, 25, 43, 41).

לחים, adj., pl. לחים, свъжій (C. 16, ליל), m., constr. ליל, co ה parag. לילה, פש ח. לילה, pl. לילה,

люсть, щека (С. 15, 15 — 7); לָבֶד, impf. יִלְּבֹּד, поймать (С. 15, 2) п. рг., Лехи, название мъ- 4). Гітіп. схватываться, скрыпстности (С. 15, 9. 14. 19; ляться, твердъть (Іовъ 38, 30).

מה . מה , כמה ע למה

לענן, impf. ילעג, насмъхаться (съ

рать, истреблять; 2) сражаться, לפיד, т., факелъ (С. 15, 4. 5). Срав. Греч. λαμπάς (λαμπάδ). жаться другь съ другомъ (сז יחד: יחד, impf. ילפת, схватывать, ухватиться за что либо (С. 16, 29).

> לקח, impf. לקח (§ 66, Прим. 2), 1) брать (V, 2. Б. 2, 15. 21. 22, 2), השָׁא לַכְח взять женщину, т. е. жениться на ней (С. 14, 8), לו взять себъ женщину, т. е. жениться (III, 6), '2' א' לפ' взять жену для кого либо (т. е. для другаго, а не для себя: Х, 2. С. 14, 2); 2) взять къ себѣ, отнять (III, 14); 3) взять съ собою, привесть

приказать доставить, привесть (1 Сам. 20, 31); принесть (Говъ 38, 20); 4) получить что либо (Пр. 31. 16). Πy . быть взятымъ (B. 2, 23. 3, 19. 23).

לַקְם, impf. יַלִּקֹם, подбирать, собирать что мбо на земль (Пс. 104, 28). \emph{Hi} . собирать, подни- מָאָרוֹת, pl. הַאָּרוֹת, m. (§ 87, 4), мать съ земли (1 Сам. 20. 38). יָלִק, 3 pl. לְקַקּר, impf. יָלֹיִק,

নূনু (лок-ать).

לקט . т., осенніе плоды.

לשרן, сотт. (обыкн. f.), pl. לשון אש -, אונה, לשנורת огненное пламя (Ис. 5, 24), морской заливъ (Ис. 11, 15). 3. т., пища (Б. 2, 9. 3, 6. Срав. קֹחַדְּ (Лат. lingua отъ lingere).

р sequ. Dâg., см. үр.

ткр, т., сила, ткр ткрз. vehementissime, въ самой сильной степени (Исх. 1, 7). *Въ значе*ніи нар. (adv.): 1) живо, не медля (1 Сам. 20, 19); 2) очень (Б. 1,

pl. הואם, сто.

(Б. 42, 16; срав. 1 Ц. 3, 24); מָאָרְמָה (сокр. изъ הַבְּיָה , quidquid, что нибудь), adv., сколько нибуль. Употребляется очень часто съ отрицаніемъ, какъ Лат. quidquam, ни въ чемъ, нимало, нисколько, ничего (съ 85: B. 39, 6. 9, co 58: B. 22, 12, 03 75: C. 14, 6).

свътна (Б. 1, 14 — 16). Осн.

лизать (1 Ц. 21, 19). Срав. длякь, f., собств. т. ж. ч. רואס, сіяющій глазъ у василиска (Пс. 11, 8), по Ф.,-LXX Т.: коітп. Обыкновенно придають этому слову значение норы съ отверстіемь для свъта.

6, 21. 40, 17. 1 II. 10, 5). Och. אכל.

אַבֶּלָת, f., pl. בְּאַבָלוֹת, ножъ. . Осн. ЭЗЯ. Срав. Греч. рахаг-

אָבָאָן, неупотр. въ Каль, Пі. בָאַבְ, absol.: отнъкиваться, несоглашаться (Б. 39, 8), *съ* ? передъ накл. неопредълен: (inf.): несоглашаться, отказать въ чемъ либо (Б. 37, 35. 1 Ц. 21, 15).

, לָאָם, f., constr. מְאָם, du. מְאָם, impf. מְאָם, יִנְאָם, יִנְאָם, יִנְאָם, יִנְאָם, impf. סְאָם, יִנְאָם, зпрать (Ис. 5, 24). Hi. part. עדרע (Сокр. מהרידרע букв.: что 4).

מארה, f., constr., מארה, проклятіе (IV, 5). Och. 778.

AND, CM. AN.

אבוא, т., входъ-улица или площодь ведущая къ городскимъ воротамъ, *avenue* (Пр. 8, 3), о בורי, п. рг., Мадіамъ, народъ арасолнит: захожденіе (Пс. 104, 19). Осн. мід.

לבול, т. разгуль водь, потопъ (Б. 6, 17), *о первозданных* т 10. Осн. יבל.

מגדלות u, מגדלים m., pl. מגדל башня, — сторожевая башня въ виноградникт (Ис. 5, 2). Осн. בַרל.

בָנְנִים pl, m, c c y g g. בְּנָנִים, plconstr. מונני, щить (1 Ц. 10, 17). Осн. [53].

מנרפה, f., глыба земли (Гоиль 1, 17). Осн. эта.

מד, m., cz cy ϕ ϕ ϕ . בדי u בדי pl. בדים, одъяніе (1 Сам. 17, 38. 39). Och. כודד,

עדבר, т., 1) пастбище (Іопль 1, 19. 2, 22); 2) степь (Іовъ 28, 26. Ис. 14, 17. Іопль 2, 3).

קבר, растягивать, разширять, — мърить.

бывъ узнано; т. е. на какомъ основанія? Срав. Греч. ті ра-Sών?), adv. interrog., по чему? (Б. 40, 7. Mcx. 2, 18. 1 Cam. 20, 2. 27. He. 5, 4).

війскаго племени (Псх. 2, 15). Nom. gent.: מדינים, pl. מדינים, (Б. 37, 28), однажды: מדנים (cm. 36).

водах нада твердью: Пс. 29, מה и מה (§ 37), А. pron. interrogativum: что? Въ значеніи мъстоименія неопредъленнаго (pron. indef.): что либо (Б. 39, 8. 1 Cam. 20, 10).—B. adv., 1) по чему (какъ Лат. quid, вм. сиг?, и Рус. что?: Б. 3. 13. С. 15, 11); 2) какъ? (XI, 2. Б. 44, 16. Пс. 8, 2). Съ предл. (praepos.): a) במה ע במה (§ 37), собств. въ чемъ?, по средствомъ чего? какимъ образомъ? (С. 16, 5 и д. 10. 13. 15); b) למה ע למה או יפרס? по чему? (Б. 44, 7), הריה למה־זה · къ чему это? (Пр. 17, 16). Вопросительная частица 72 нерпдко переходить въ значеніе отрцительное, напр. что уходить? — не уходить ничто (срав. אין). Срав. Санскр. mã и Греч. µл.

הם (מַהַה), неупотр. פּד Қаль, 43, 10).

, בהר , בהר , בהר , בהר , בהר 30). Co inf. (Mex. 2, 18) u съ ! въ соединении съ verbum finitum (Б. 45, 9. 13): сиъ- мір, т., 1) выходъ,—восхождетить что либо сделать, ускорять что либо, дълать что либо спъшно.

מהרה, f., поспъшность, скорость. Adv., посившно (Ис. 5. 26).

עוֹאב (желанный), f., n. pr., Моавъ, מוּצָק, см. יָצַק. страна на восточномъ берегу מוֹרָדה, т., дождь послъ посъва Мертваго моря (Ис. 11, 14).

מום, impf. מום, колебаться, ша**шататься** (Пс. 104, 5).

בורל, ргаер., передъ.

родина, т. эк. ч. אֶרֶץ מולֶדֶרת (X, 1). Och. ילד.

מוֹסַד, m., pl. מוֹסָדוֹת, constr. фундаментъ (Пр. 8, 29). Осн.

обузданіе, ученіе (Пр. 8, 9).

числь מוֹסְרוֹת и מוֹסְרִים, узы, оковы (Іовъ 39, 5. Пс. 2, 3). Och. אסר (cpab. יסר).

Timn. התמהמה, медлить (Б. מועד, m., 1) сходонще, собраніе (Ис. 14, 13); 2) опредъленное время (1 Сам. 20, 35); 3) праздникъ (Б. 1, 14. Пс. 104, 19). Осн. יעד.

> ніе (солнца, — Пс. 19, 7); 2) мъсто гдъ что либо исходитъ, появляется, отсюда: אניז אנים мурава (Іовъ 38, 27). Осн. 83.

(Iоиль 2, 23). Собств.: part. Гі. осн. ירה

таться. Hi. , impf. impעַרָה בּ 16, 17). Производное от בְּרָה strinxit.

, f., родъ, происхожденіе, — מוֹלְדָת, impf. בוּלֹדֶת, אינ אַריס, impf. בוּלֹדֶת (Пр. 17, 13); 2) т. ж. ч. בְּמִישׁ, осязать, щупать. Гі. הַמִישׁ дать ощупать (С. 16, 26).

מוֹסְדֵי , מוֹסְדוֹת, основаніе, מוֹטָב, т., мъсто сидънія, съдалище (1 Cam. 20, 18. 25. 1 II. 10, 5). Осн. בעייַי

מוּסֵר (omz יָסֵר), т., disciplina, מוֹשָׁכוֹת, f. pl., узы (Іовъ 38, 31). Осн. קשום.

מוסר . אם האם, ynompedraemca מות, perf. בות (1 pers. בותר), только во множественном imperf. יבורת, умирать. Part. Γi . המתיר, $c \circ c y \phi \phi$: המתיר, 17, 35. 1 II. 3, 26. 27). Го. быть умершвлену (1 Сам. 19, 11. 20, 32). Ніл. מחיה מותה, f., спасеніе жизии. Осн. умертвить окончательно, доконать. (1 Cam. 17, 51).

מות, constr. מות, m., смерть. Срав. Лат. mort-is (mors), מחלה, f., разслабленіе, больнь, Слав. смерть (у-мир-ать).

חבוב, m., constr. בובח, cz cy டிடு. твенникъ, алтарь. Осн. па:

f., косякъ у дверей (С. 16, 3), pl. nind postes portae, in quibus cardines ejus moventur (Дел., —Пр. 8, 34).

772, т., шща (Б. 45, 23). Осн. 777.

, f., pl. מוְמַה, результать глубокаго размышленія, помыселъ (Пр. 8, 12), - умыселъ лукавство (Пс. 139, 20). Осн. וַכִּים.

בווכולר, т., пѣсня. Осн. ביוכולר.

בורת, pl. f., знаки зодіака, обыкн.: מַנְלוֹת (Іовъ 38, 32).

תה, тучный, здоровый, - человькъ богатый, знатный (Ис. 5, 16).

умершій (1 Сам. 24, 15). стирать, истреблять (Б. 6.

умерщвлять (С. 16, 30. 1 Сам. בחול (пляска, от הול), п. рг., Махолъ, имя знаменитаго пъвца (1 Ц. 5, 11).

ַחָיָה.

מחיר, т., деньги для покупки чего либо (Пр. 17, 16). Сраз. מכר.

немочь (1 Ц. 8, 37). Осн.

בְּמָה לָוֹת, pl. מִוּבְחָף, מָה לָה , בּחֹלָה, f., пляска,—accus. הַמָּה לַוֹת (1 Сам. 18, 6), также какт и inf. לשור, зависить от глагольной формы пукка (винительный падежь ипли). Осн. -חול

> מחלפות, pl. f., локоны волосъ (С. 16, 13. 19). Осн. птп.

מהנות u מחנים, pl. מהנה, 1) станъ (воинства), лагерь; 2) воинство (1 Сам. 17, 1). Och. חנה.

מחסה ש מחסה, т., убъжище (І, 1. Пс. 104, 18). Осн. прп.

הר, т., слъдующій день, завтра (1 Cam. 19, 11. 20, 5. 12).

מהרת, constr. מהרת, f., слъдуюшій день, le lendemain, лапара въ следующій день (ст родительнымъ падежемъ предшествующаю дня: 1 Сам. 20, 27).

מחשבה, f., pl. מחשבה, constr. חשבות, предначертаніе, замысель (IV, 3). Осн. эсп.

חבטב, т., бойня, пораженіе (Ис. 14, 21). Och. מבה

নাত্র, f., ложе, постель (1 Ц. 21, 4). Осн. поз.

— жезлъ (Ис. 14, 5), — колъно (1 Ц., 8, 1). Осн. под.

Och. IDD.

אבטר, неупотр. вт Каль, pluere. Гі. сдълать, чтобы шелъ дождь, дождить, — падать (о дождъ: Іовъ 38, 26). Y Heaiu 5, 6: הַטְטִיר מטר.

במר, т., дождь (Пс. 72, 6. Ис. 5, 6).

тред, f., цель для стрельбы (1 Cam. 20, 20). Осн. נטר. בי, pron. interrog., הדי?

מיבל (conp. use מיבל), n. pr.f., Мелкола, имя жены Давида (дочери Саула), 1 Сам. 19, 11.

מים, constr. מימי, BOJA (§ 96, 1.

מין, т. (однажды во множеств. יעוכתה: למינהם, Б. 1, 21),

родъ, собств.: видъ, species (Б. 1, 11 $u \partial$. 6, 20).

יבייבור, т., прямота, справедливость (Ис. 11, 4). Осн. ישר.

ביישר, употребляется только во множественном числь (pl.) מישרים, прямота, справедливость, честность, правота, правда (IV, 2. Пр. 8, 6). Осн. ישר.

תַּבֶּה, m., pl. חִבּב, вътвь, палка, מַבָּה, f., 1) ударъ (Ис. 14, 6); 2) битва, — поражение (С. 15,

5). Och. גנה.

קברון, т., основание (Б. 43, 23). אָברון, т., основание (Пс. 104, 5), мъсто (1 Ц. 8, 39). Осн. 733. קבְכֵּחָה, m., constr. בְּבָּכֵּח, крыша, кровля (Б. 8, 13). Осн. поэ. מבר, impf. מבר, продавать (Б. 37, 27. 28, 36). Гітп. продать самого себя, пожертвовать собою (1 Ц. 21, 20).

בֶּבֶרָה , מַבְרָי , m., cة $cy \phi \phi$. מָבֶר, цънность, цъна (Пр. 31, 10). mortariolum, углубленія въ челюсти, въ которыхъ утверждены зубы; 3) п. рт., названіе скалы близь Лехи (С. 15, 19). Осн. בַתשׁ.

מלא, impf. מלא, 1) быть иолнымъ (Б. 6, 13. С. 16, 27. (Пс. 104, 24); 2) наполнять (Б. 22, 29). Пі. 1) наполнять

(съ двумя винительными па- 4. Говъ 38, 2). Осн. בולל. либо сосудъ чъмъ либо: Б. 42, 25. 44, 1), — выполнить извъстный періодъ времени, т. е. въстномъ положени (Іовъ 39, 2); Cpae. Jam. ple-nus (im-ple-o) и т. д.), Греч. тай-опс, Герм. הולם, т., соль. voll, Санскр. pûr-na (pûr).

2. מלא, constr. מלא, pl. מלא, adj., 1) полный; 2) наполняющій (Mc. 6, 1).

ש מלא ש מלא , т., полнота, напол-

מלאך, m., constr. מלאך, pl. ם לאכים, constr. מלאכים, 1) חסсланный (1 Сам. 19, 11); 2) посылаемый Богомъ, ангелъ (С. 13, 3 ₪ д.).

מלאכה (שזי מלאכה), f., constr. מלאכת, съ суфф. מלך, מלאכתו, ітрf., ימלד, царствовать, съ собств. mandatum: 1) исполненія обязанности, предпріятія, занятіе; 2) работа, дъло (Б. 2, 2. 3. C. 16, 11).

בד . כאלבד

מלבוש , т., рl. מלבושים, одъяніе מלבה, f., pl. מלבוש, царица. (1 ון. 10, 5). Осн. לבש.

מלה, f., pl. מלים и מלים (форма 20, 31). халд.), слово (Пс. 19, 5. 139, בולל, говорить.

дежами, напр. наполнить какой אלוא, т., 1) валь, насыпь; 2) п. рг., Маалъ, название верхней части города (крипости) въ Сихемъ (С. 9, 6).

прожить извъстное время въ из- מלוכה, f., царское достоинство, власть (1 Ц. 21, 7). Осн. 기간 2) утолить (голодъ: Іовъ 38, 39). מלון, т., мѣсто для ночлега (Б. 43, 21). Осн. 17.

מלחה, f., мъстность пропитанная солончакомъ, безплодная, степь (Іовъ 39, 6). Осн. пра.

מלחמתי הלהמה, ל., כשל בשלה, מלחמה война. Осн. от.

מלם נפשר , спасать, מלם ב спасать свою жизнь (1 Сам. 19, 11). Ні. 1) спасаться, ускользать (1 Сам. 19, 10. 12); 2) поспъшно уйти, удалиться (1 Cam. 20, 29).

> על: надъ чтмъ либо (III, 8 и д. Б. 37, 8), — сдълаться царемъ (1 Cam. 24, 21).

בולך א., ש., פי א., כי בי א., כי בי א., כי בי א., כי בי א., שלבי, царь.

מלכות, f., царствованіе (1 Сам.

מעל . CM. מַלְמַעְלֵה.

בולקוש, т., дождь передъ жатвой (louль 2, 23). Denom. oma לקש ל בּילְקְחִים, dual., щинцы (He. 6, 6). Och. לקה.

בְּבְרָה, f., мѣсто, гдѣ хранится хльов, житинца (Іонль 1, 17). Касательно Dag. dirimens въ ъ см. § 20, 2, b. Эв. § 28 b. § 160 с; о 2, обозначающем мпсто, см. § 86, 2. 3). Осн. הָּרָּב.

מַבָּר, т., встричается только 60 множествен. числь растр мъра (Іовъ 38, 5). Осн. тто.

ממלכה, f., constr. ממלכה (§ 95, 1), כז בעלבתי בעלבתי, אול. תמלכות, царство (1 Сам. 24, 21). Осн. מלך.

המשלה, f., constr. במשלה, cz суфф. ממשלתו, властвованіе (Б. 1, 16). Осн. Уши.

үр, обыкн. вт виды префикса р ce Dâg. forte compens. et canдующей буквь,-передъ буквами горловыми: 2,-съ суфф.: י מבובי и m. d. (§ 103, 2, c), praep. (собственно же: pl. constr. существительн. ਪ੍ਰਾ часть, § 154, 3, с),-1) обозначая отдыление какт бы нъкоторой части отъ чего л. чп-

лаго: отъ, изъ, ab, ато, напр. סדה מצרים OTB CAMBIXTS האים шихъ произведеній Египта, Б. 45, 23 (по Русски это בן переводится обыкновенно предл. шзъ); — 2) изъ, напр. 'Э 기가 изъ чьей либо руки (VI, 8. 1 Сам. 17, 37). О происхожденіи изъ какого либо мпста: С. 13, 2, — о матеріаль, изг котораго что либо сдълано: Б. 2, 19);—3) выражая движеніе откуда либо, удаленіе, разстояніе: отъ (von etwas her, von etwas aus, von etwas ап). Частицы, противополагаемые предлогу да 🖛 этомг значеніи, суть: אַל и זעַר, דְעַר (отъ — до). Такое за встръчается въ особенности: а) 110cat verba fugiendi (IIc. 104, 7. 139, 7) и послъ глаголовъ, обозначающих понятіе укрываться отъ чего любо (срав. Греч. κρύπτω, καλύπτω ἀπὸ,—1 Ц. 10, 3), и также-имъть къчему л. отвращение, опасаться чего либо (Ilex. 1, 12). Отсюда: חלילה מיהוה собств.: прочь отъ Господа! m. e. absit! ad profana! (1 Cam. 24, 7. 1 II. 21, 3); b) обозначая виновника, причи-19

ну какого либо дъйствія, или событія: отъ, черезъ, посредствомъ (причина, въ этомъ случат, обозначается обыкновенно вт русскоми языки посредствомъ творительн. падежа), напр. בּובִינַתְּהְ черезъ твой разумъ, твоимъ разумомъ (Говъ 39, 26), מקול голосомъ, по голосу (Ис. 6, 4); с) вдали оть — (Ис. 14, 19). О времени: а) отъ, современи, напр. отъ чрева моей матери, т. е. со времени моего рожденія (С. 16, 17), מימיק отъ начала твоихъ дней, т. е. съ той поры какъты началъжить (Іовъ 38, 12,-(срав. Греч. аф' ημέρας, съ началомъ дня, Лат. de die); e) вслъдъ за, послъ чего либо, вооб. послъ (срав. Лат. ab itineсм. замъч. къ С. 14, 8); — 4) часто обозначает мъсто, особенно же сторону какого л. происходить: у, при, но и т. д. и также: a latere, a dextra et sinistra, — франц. частицы:

20, 25), מהרץ מחרץ cnapyжи, בובית извнутри, внутри (Б. 6, 14), במעל cверху (Hc. 6, 2), מַנָּה — নাত по эту—по другую сторону (горы: 1 Сам. 17, 3), 'Т 지기 (Сам. 17, 3) на краю какой либо мъстности (Пс. 19, 7); — 5) Этотг же предлога служита описаніемг для степени сравненія (§ 119, 1). Съ понятіемъ сравненія онг употребляется также и при глаголах, напр. אהב מן любить болье, чъмъ кого либо (Б. 37, 4), חַמַר מָן нуждаться сравнительно съ къмъ либо, стоять ниже (Π с. 8, 6);— 6) передъ наклонениемъ неопредъленными: отъ того чтобы (1 Ц. 21, 3);-7) даль, далеко (см. замъч. къ кн. Іова 39, 29).

re, всять за путешествіемь, — מנוֹתו, m., 1) покой, —мъсто отдыха, покоя (Б. 8, 9); 2) п. рг. Маное, имя отца Сампсона (С. 13, № и д.). Осн. Пээ.

предмета, у которой что либо מנרחה (изг מנרחה), f., успокоеніе, мпръ (1 Ц. 8, 56).

(cpae. Jam. prope abesse ab— מנוֹר, m., jugum, מנוֹר, m., דגים ткацкій станокъ (1 Can. 17, 7). Осн. אור ברר.

dessous, dessus, dedans), אמוף. מנהות, f., pl. מנהות, 1) приношепо мвеую сторону (1 Сам. ніе, даръ, подарокъ (Б. 43, 11, 15, 26. 1 Ц. 10, 25); 2) подать (Пс. 72, 10); 3) жертва, 19. Іопль 1, 9. 13. 2, 14).

הלנחה, f., нокой, — мъсто покоя, мъстопребываніе (Ис. 11, 10). ВТЕГО, т., кормъ (Б. 43, 24). Осн. 1713.

יָבְנֵע, impf. יְבְוּנֵע, удерживать, останавливать, отказывать. Hi. быть удалену, отняту (ст др: Іовъ 38, 15. Іопль 1, 13).

הַנְצָחַ, cm. הַצָּבָ.

בם, pl. מִםים, m., налогъ, подать. ישָׁרֵי נִיִּפִים, $pl. \ f.$, оковы, узы (Іовъ (Hex. 1, 11), שום לָמַם налообязательнымъ платильщикомъ податей (XI, 2).

10, 15). Осн. эпр.

নুত্র, мёшать, принравлять (Пс. 5 22). Срав. Слав. мёш-ать, Hъм. mischen.

קסכנות, f. pl., строенія для какихъ либо запасовъ, магазины (Исх. 1, 11). Осн. осл.

дор, f., основа (у ткачей), С. 16, 13. 14. Осн. 70).

מסלה f., путь, дорога, улица (Ис. 11, 16. Іопль 2, 8). Осн. בועין (denom. ome עיון, § 86, 3), םלל.

מַםם, таять, падать. Ні. בנמם

יַמְם, inf. הָמָם, m. א. ע. Каль (С. 15, 14).

особенно же безкровная (С. 13, тара, т., constr. тара, съ суфф. , печаль (Іонль 2, 12). Осн. 750.

אין מִסְפַר, т., число, счеть, מְסָפַר безъ счета, безчисленно (Пс. 104, 25. Іоняь 1, 6). Осн. שַבַּר.

מעבל, т., мъсто стоянки войска, лагерь (1 Сам. 47, 20). Отг עַרָלָה (§ 86, 2. 3).

38, 31). Och. ענד.

жить налогь, сделать кого либо суст, m., се суфф. pl.בְּעַיִּים, крѣпость, охраненіе, защита (IV, 6). Осн. ту.

קיבהר, m., торговля, закупъ (1 Ц. ביערבה, f., обиталище, логовище (дикаго звёря, — Пс. 104, 22. Товъ 38, 40). Осн. ду.

מעם, собств. subst. т., малостьadv., немного, ez st. constr.: Б. 43, 2. 11.

בועיל, т., верхнее платье (IX, 4. 1 Can. 5. 12). Осн. מַעַל.

בועים, pl., 1) внутренности; 2) neреносно: духъ, сердце (XI, 5).

m., pl. מַעְיָנוֹת ע מַעְיָנִים, источникъ (Б. 7, 11. 8, 2).

19*

ימעל, impf. ימעל, покрывать.

מעל (сокр. изг ביעלה отг מעל), coocme. subst. m.: верхнее, употребляется въ значении (adverb.), вверху, нартчія על (Б. 22, 9. Пс. 14, 13), при, возлъ (см. замны. на Ис. locale: מעלד, вверхъ, далъе, рег, сверху (Б. 6, 16. 7, 20). על, CM. מעל.

מעלה, f., ступень (1 Ц. 10, 19). Осн. עלה.

בעם, כא. בע.

מען (ענה משנה מענה מכוע (cokp. ust), m., намъреніе, цъль. Отсюда לְבֵיעָן, 1) ргаер., для, по причинъ (Пс. 8, 3); 2) conj. פא. למען אשר, כא. מוצא, כא. 5, 19; cr inf.: B. 37, 22. Hcx. 1, 11).

מערה, constr. מערה, нещера (1 Cam. 24, 8).

войско (1 Сам. 17, 20, 22. 48). Осн. 233. Осн. דור

1) дъйствие, дъло (Б. 44, 13),— (1 Сам. 24, 1). Осн. тыз. дурное дъло, facinus (1 Сам. מצרבה, f., т. эк. ч. באברה (1 Сам. 20, 19; 2) занятіе (С. 13, 12); 24, 23. lobb 39, 28).

3) трудъ, работа (Пс. 8, 7. 19, 2. 104, 24. He. 5, 19), работа некаря, произведенія пекарнаго искуства (Б. 40, 17). Осн. лиу.

надъ чъмъ либо, на = מפלת, f., трупъ, стерво (С. 14, 8). Осн. јај (срав. Слав. падоль от падать).

6, 2). Въ соединении съ ה מפעל, т., дъяніе, дъйствіе, дъло (Пр. 8, 22). Осн. Эцб.

מְלְמֵעְלָה (изт מְבָּתָב, desu- מְבָּהַת, m., constr. מָבָּהָ, открытіе устъ, ръчь (Пр. 8, 6).

> מצא, *impf.* מצא, 1) находить, отгадывать (С. 14, 12. 18); 2) стараться найти, искать (1 Сам. 20, 21); 3) встрътить, посттить кого либо, — быть испытываемо кѣмъ либо (съ вин., Б. 44, 34).

чтобы, ut (co impf.: VI, 2. Ис. 그보고, т., памятникъ (С. 1. 6). Осн. 232.

> מצבה, f., m. א. ע. ע. מצבה (Hc. 6, 13).

מצבת, f., пънь, отъ котораго мо-בינר ה, боевой порядокъ, — гутъ идти отпрыски (Ис. 6, 13).

מצדה, f., pl. лить, ущелье, мъ-בְּעְשֵׂה, m., c c c y g f. בעשה, сто неприступное въ горахъ

. Осн. ліч.

(1 Cam. 17, 49).

תצה, f., ноножи (1 Сам. 17, 6). מצרים (cobcme. dual. om בירים, מצרים, m., כד בעקה. מצרים, впроятно вслыдствіе того что древній столичный городг Египта быль построень по объимъ сторонамъ ръки Нила), п. рт., 1) Египеть; 2) Египтяне (съ глаголоми во множественном числь: Б. 45, 2).

מצרי, nom. gent., f. מצרי, pl., בצרים, Египетскій (Исх. 2, 11. מרבה, т., множество, — величіе. 19),—Египтянинъ (Б. 43, 32. Mcx. 2, 12. 14).

нія металловъ, тигель (Пр. 17, 3). Осн. 773.

מקנה, т., собраніе, мъсто собранія (Б. 1, 10). Осн. др.

מקום, сотт., plur. מקום, мъсто. Осн. בוף.

מַקַל ש מַקַל, m., constr. מַקַל, מַקַל, כּזּ $cy \phi \phi$. בּיִקְלוֹת, pl., מַקְלוֹת, палка, посохъ (1 Сам, 17, 40. 43).

קרה, т., случай (1 Сам. 20, 26). Осн. 772.

בְּצְרָה, f., повельніе (Пс. 19, 9). | (Ис. 5, 20,—Пр. 27, 7). Осн.

Гі. איז , взлетьть, подняться (Іовъ 39, 18).

> בראהן, 1) виданіе, взглядь, видѣніе глазъ, т. е. чувственное, поверхностное пониманіе дъла (Нс. 11, 3); 2) видъ, образъ (Б. 2, 9. 39, 6. 41, 21. Тоиль 2, 4). Осн. пкр.

בורבוים, m., pl., нокровы, ковры (Пр. 31, 22). Осн. т_т.

Осн. רַבַה.

מרבל, cm. רבל.

קבר, m. сосудъ для расплавлива- מִרְדָּה, constr. בּוְרַבּת, f., госнодство, власть. Осн. тт (см. замъч. къ Ис. 14, 6).

בָּרָד, m., тлѣнъ, гниль (Ис. 5, 24). בְּרָדּרָת, f., строитивость, непокорность. (1 Сам. 20, 30). Осн.

לורד, быть непокорнымъ, стропти-

קדף (собств. part. Гоф. осн. קבֹד). т., преслъдованіе (Пс. 14, 6, см. замъч.).

ברהבה, f.. притъснение (см. замъч. ит Ис. 14, 4). Осн. בהב.

מרום, m., constr. בירום ע אב, adj., f., בְּבְרוֹם, горькій, amarus בְּמָרוֹם, высота, בַּבְּרוֹם вверхъ, къ верху (Іовъ 39, 18). Осн. רום.

מֶרְחַקּ, m., pl. מֶרְחַקּים שׁ מֶּרְחַקּים, 14). Осн. 517.

אריב, т., откормленный теленокъ (Hc. 11, 6).

מריה, (Богомъ усмотрънный), f., п. рг., названіе холма въ Герусалимъ, на которомъ былъ соору- прид, т., кровопролитие (Ис. 5, женъ храмъ Соломоновъ (Б. 22,

ברבה, constr. מובה, כז $cy \phi \phi$. מיניה, тянуть, извлекать (Исх. 2, מָרְכַּבְּחוֹ, pl. מַרְכַּבְּחוֹ, constr. 43. Іопль 2, 5). Осн. лол.

מרמס, т., что либо попираемое ноramn (Ис. 5, 5). Осн. במס.

בורע, см. בורע.

מָרַע (ענה מוּקעה מוּרָע, m., встръчается только съ суф-ברעים, товарищъ, другъ (С. 14, 11. 20. 15, 2. 6).

מרעה , т., съ суфф. מרעה, настбище, кормъ (loвъ 39, 8. loнль птр. птр., иомазывать. 1, 18). Осн. רעה.

מרר, impf. מרר, быть горькимъ.

משאת, f., constr. משאת, pl. חמשפנות, приношеніе, подарокъ משבות, т., рі. משפנות, мъстопре-

лось внимание со стороны хозяина къ гостю, Греч. үерақ: Б. 43, 34). Осн. кыз.

даль, משנב пздалека (Пр. 31, משנב , т., возвышенное мъсто, укръпленіе, — убъжище. (I, 2). Осн. שנב.

> משותבה, f., заборъ изъ терновника, плетень (Ис. 5, 5). Осн. 772=

בה (Б. 43, 12). משנה (Б. 43, 12).

ברבבות, f., колесница (Б. 41, מרבבות (по Φ . собств.: извленающій, спасающійся), п. рг. т., Монсей. Осн. лий (см. замъч. къ Mcx. 2, 10).

> משארה=משארה (em. משואה פשואה, 9e. § 72 b), f., опустошение (Іовъ 38, 27).

 ϕ иксом ϵ : מרעה, מרעה, מרעה, pl. מישטר, m., господство, власть (Іовъ 38, 33).

> תישיה, т., помазанникъ (1 Сам. 24, 7). Осн. пип.

משך, impf. ימשך, тянуть (Б. 37, 28. Ис. 5, 18), затягивать, скрѣплять.

(вт особенности же, почетный бываніе, обиталище (Іовъ 39, 6). подарокт, которымт оказыва- מַשֵׁל, impf. יְבִישׁל, 1) властвовать

надъ чъмъ либо (съ предл. 3: Б. 1, 18. 3, 16. 37, 8. С. от न्याने, насмъхаться надъ къмъ л. употребляя сравнение, поговорку (съ 2: 1онль 2, 17). Hi. pass, быть сравниваему, уподобляться (cz 58: Hc. 14, 10).

(1 Can. 24, 14. 1 II. 5, 12), мысль.

משמע, т., слышимое, слухъ (Ис.) 11, 3). Осн. уюй.

תמובור, m., стража (Б. 40, 3 u д., стража (Б. 40, n, стража, n), стража (Б. 40, n42, 17). Och. שמר.

משנה, т., ל) второе мъсто, разрядъ, достоинство, המשנה колесница втораго разряда (т. е. מתה), разширять, раскрывать, разперваю разряда посль царской, Б. 41, 43),—בָּסֶף מִשְׁנֶה другія, т. е. иныя деньги (Б. 43, 12); 2) что либо двойное (Б. 43.15). Осн. туй.

ппетр, f., constr. ппетр, родъ, порода (С. 13, 2. 1 Сам. 20, 29. Б. 8, 19).

(IV, 1. 10. 1 II. 3, 28. IIc. 72, 1); 2) правда, справедли- בְּתְבֵיִם, du. m., constr. מָתְבֵי, вость (Пс. 72, 2. Ис. 5, 7);

Pl. постановленія, законы (Пс. 19, 10). Осн. ирш.

14, 4); 2) сравнивать; 3) denom. משקה, т., 1) питье (Б. 40, 21), сосуды для питья (1 II. 10, 21); 2) part. Ti. осн. ਰਾਡਾਂ въ значении имени существительного, виночерпій (Б. 40, 1).

משל, т., сравненіе, — пословица מישל, т., въсъ (1 Сам. 17, 5). Och. שקל.

вооб. изреченіе. Срав. Слав. המשתה, т., συμπόσιον, ниръ (С. 14, 10. 12, 17. Mc. 5, 12). Осн. החה.

בורת, כאת. בות

сладкій (С. 14, 14. 18. Пс. 19, 11. Ilp. 27, 7. He. 5, 20). Och. בתק.

вертывать.

מתי доколъ? עד מַתַי доколъ? какъ долго? (Ис. 6, 11).

מָתִים, pl. m., mortales, люди (§ 87, 5, Прим. 2), מתי רעב люди голода, т. е. голодные (Mc. 5, 13,—§ 106, 2).

בּישְׁפְּט , m. , 1) приговоръ, судъ מָלְאָעוֹת (בַּילְאָעוֹת), pl. f., зубы (Іоиль 1, 6).

чресла (Б. 37, 34. Ис. 11, 5).

3) обычай (Б. 40, 13. С. 12). מתק, impf. ימתק, быть сладкимъ,

Срав. Сансир. ma'du, Греч. пінэ, см. дяз. μέລິບ, Слав. медъ, Лат. mel. ເຊັງ, impf. בַּאָב, произносить, го-מחק, т., сладость (Пр. 27, 9). Осн. מתק.

- кі, частица, обозначающая усиленное и также-ласково выражаемое желаніе, или просьбу: послушай, ножалуйста, quaeso, פרדנא возыни—послушай (nimm נבון, см. ברן, см. נבון doch) Б. 22, 2, הבהדנא иослушай-ка (12, 11), אל־נא да не будеть этого, молю, чтобы мнъ было позволено не дълать этого יַדַבֶּר־נָא עַבְּדְּךּן דְּבָר (19, 18), יַדַבֶּר־נָא да будетъ позволено рабу твоему сказать слово (es möchte dein Knecht ein Wort reden) B. 44, וַעָשֹּירֶ בּיַּבּ עִפָּדִי הַבְּיר 18, и окажи мит, умоляю тебя, благодъяніе (und thue doch an mir Liebe) B. 40, 14,
- 1. בנה=נאה, און неупотребительный корень, населять, обитать. От- נבל, impf. יבל, увядать, падать. сюда: נבל, כבל, כבל, הבל, הבל, ת., 1) мъшокъ для вина, Γρεσ. ναίω.
- 2. ואד, употребляется только въ pl. constr. лікі, т. ж. ч. נה), обиталище, —пастбище Іондь 1, 19. 20. 2, 22). Срав. Слав. нива.

ворить.

(coocme. partic. pass. constr. осн. באב), т., изреченное, сказанное, — изреченіе, слово (Божіе), Б. 22, 16.

נאץ, impf. ינאץ. Ili. נאץ, impf. ינאץ, презирать, отвергать (Ис. 5, 24).

נבלת (возвышеніе), п. рт., т., Навусей (1 Ц. 21, 2 и д.).

, הבים, неупотр. въ Каль, Гъ. הבים, взглянуть, посмотрѣть на кого либо (1 Сам. 17, 42), съ ?: взглянуть на что либо (Пс. 104, 32), סראווי ה' פרוא (1 Сам. 24, 9).

істинды), п. рг. т., Навать (1 U. 21, 22).

בבן, т., источникъ (толоко въ кн. Іова: 38, 16).

бурдюкъ, — вооб. превообразный сосудъ (переносно объ облакахъ: Іовъ 38, 37); 2) двінадцатиструнный инструменть, схожій съ арфой, Греч. уавка, Лат. nablium (Mc. 5, 12. 14, 11).

נבלה, f., constr. נבלה, כז cyssp. בּבְלָּתִם, трупъ, coll.: трупы (Hc. 5, 25). Осн. נבל

נבע, изливаться, течь. Γi . изливать. Переносно: объявлять (Пс. 19,

בנב, m., פנ n. mannee וובב, югъ,

נבד, неупотр. вз Каль, быть впереди, передъ глазами. Гі. вызать, сказать, объявить, — показать что либо на дълъ (1 Сам. 24, 19), — сообщить, открыть (С. 16, 17), —славить (Пс. 19, 2), — разрѣшать, отгадывать загадку (С. 14, 12. 13. 14. 19; срав. 1 Ц. 10, 3),—истолковать сонг (Б. 41, 24). Го. тыл (pass. 1 Ц. 10, 7).

לנבד, נבד, ргаер., передъ, מעדו.

לנה, f., блескъ (Іопль 2, 10). Осн. נגה.

, נבה, impf. יבה, ciath.

ניד, m., constr. נגיד, вождь, государь. РІ. נִניִדים, царственцыя, возвышенныя, превосходныя, прекрасныя вещи (Пр. 8, 6).

струментъ (1 Сам. 19, 9).

נבע, impf. יבע, inf. בעח ש נבע, прикасаться (ст 2: Б. 3, 3. Пс.

104, cz by: IIc. 6, 7). — Ii. дать прикоснуться, приблизить (Ис. 6, 7), — заставить сталкиваться что либо съ чёмъ либо (Hc. V, 8).

בגע, т., пораженіе, бъдствіе (1 Ц. 8, 37).

южная страна (1 Сам. 24, 41). др., impf. др., толкать, бить. Гітп. спотыкаться, падать, быть разбиту (1 Ц. 8, 33).

ставить что либо на видъ, пока- נכש, impf. יבי, тъснить, преслъдовать, гнать, —понуждать. Part. נוֹנשׁ, погонщикъ (lobъ 39, 7),притъснитель (Ис. 14, 4).

בבש, impf. יבש, приближаться (съ ?: B. 43. 19. 44, 18. 45. 4).

נדב, impf. ידב, вт Гітп.: охотно побуждаться къ чему либо, брать на себя что либо добровольно.

נבר, *impf*. יַּדִּד וּ יִדִּד, бѣжать, скитаться, — о птицт: улетать (IIp. 27, 8).

ברח, impf. הדי, толкать, отталкивать. Ні. прі быть оттолкнуту, вытъснену, נדחי ישראל (вм. изгнанники Исраиля, Ис. 11, 12.

נבן, IIi. играть на струнномъ пн- בָּדִיב, adj., m. (pl. בָּבָּיב), f., נדיבה (рв. נדיבות), благородный, знатный, — subst.: вельможа (Пр. 8, 15). Осн. 171.

נדר, impf. ידר ווידר, опредълять. נדר u נדר, $c \circ c y \circ \phi$. נדר, pl. 4). Och. בַרַר.

ברג, impf. נבהג, вести, быть вож- נבין, Γi . יבין, расти, продолжаться, демъ (ст ₹: Ис. 11, 6).

נהם, impf. ינהם, fremere, ворчать, נום, impf. ינהם, бъжать (1 Сам. ревыть (о молодомъ лют: Ис. 5, 29).

נהר, m., pl. בהרים (constr.) נהרות (constr. נהרות ב (נהביי), потокъ, ръка (Б. 2, 10 и д. Пс. 137, 1), הנהר рѣка по преимуществу, Евфратъ (Пс. 72, 8. Ис. 11, 15), § 109, 2.

נרב, impf. ינרב, рости, прибывать. נרד, impf. ינרד, собользновать (съ ?: IX, 2).

נרה, impf. יברה, гдъ либо пребыναίω.

ч. 2 ляз (IV, 5). Осн. л.з.

נור , impf. ינוח, constr. נור ,ויבה, неупотр. вт Каль, вт Гі. собств. склоняться, — успокон-Tigהניה: A) успоконть, дать кому либо покой; B) הביח, impf. יניה, consec. ריבה, imper. רובה, רובה (успокоеніе), n. pr. m., Ной. Прим. 9): 1) поселить (Б. 2, 15); 2) оставить (Б. 39, 16);

3) пустить (С. 16, 26). Срав. נוע I Iam. nu-ere.

נדרים, constr. נום, обътъ (VI, נום, impf. בורי, дремать (Ис. 5, 27).

процватать (Пс. 72, 17).

17, 51, 19, 10), съ да: бъжать отъ кого или отъ чего либо (по Hnm.: vor jem. или etwas,— Пс. 104, 7). Вг томг же значении, употръбляется, сое-לובני כי ווער (IV, 11.1 Cam. 17, 24).

נוע ע נוע, impf. יברע, consec. וינע, качаться, колебаться, шататься (Ис. 6, 4), возвышаться, господствовать (С. 9, 9 u θ .). Срав. ПЭЗ и Лат. nu-ere.

вать, жить. Срав. נאדה и Греч. בוף, והניף, нотрясать, — простирать (Ис. 11, 15).

. constr. , обиталище $m. \mathcal{H}$. l суд., f. крыло, маховое перо (Іовъ 39, 13).

(הניר . вм. ניר), нахать землю.

ваться, покоиться, отдыхать. т., отдельный отъ прочихъ, посвященный Богу, Назорей (С. 13, 5. 16, 17).

imperat. npodoлж. лести, (§72, Inn), Ii. impf. вести, руководить (Іовъ 38, 32). Срав. Санскр. nî.

בְחַל, impf. יְנְחַל, 1) наслъдовать; 2) получить во владъніе, облаво всёхъ народахъ, т. е. обладать встми народами (VII, 2).

בָחֵלי, m., pl. נְחָלִים, constr. בַחַלי, 1) потокъ (1 Сам. 17, 40. Пс. הַטְּבֹ, impf. הַטְּי, consec. בַּיִּב 11, 15); 2) долина съ протекающимъ по ней потокомъ (С. 16, 4. IIc. 104, 10).

тірі. f., наследство, наследіе, обладаніе имуществомъ (1 Ц. 21, 4. ווף. 17, 2), הַּהָר יְהַנָּה יָהַנָּח בַּחֲלַת паслъдіе, достояніе Господа (Іонль 2, 17). Осн. בַחַל.

נהם, Hi. בהם, לHi. בהם, לHi. בהם либо (св על: Іонль 2, 13. 14); 2) находить въ чемъ либо утъшеніе, отраду. Пі. ітр, impf. יבהם, inf. כי כישלה. יבהם, אדם, אדם, אדם шать (IX, 3. Б. 37, 35). Гітп. дать себя утѣшить (Б. 37, 35).

קמָד, כא. דמַק.

יאַנַהנוּ=נַהנוּ.

נחר , т., съ суфф. בַּחרוֹ, храпѣніе (Іовъ 39, 20).

עותט, шипъть, —шептать. Пі. בחלט, sol wп], гадать (ст д: Б. 44, 5. 15).

, сотт., мъдь (1 Сам. 17, паться (С. 15, 9).

5.6),-du. בחשתים, оковы изъмъди (С. 16, 21).

дать, יְנְחַת (Пс. 38, 3) и יִנְחַת (Пс. 38, 3) и ты, инсходить. Переносно: проникать, дъйствовать на кого либо (Пр. 17, 10).

(§ 76, 2, b), 1) протянуть (Mc. 5, 25), — распростирать (Пс. 104, 2); 2) потянуть къ себъ, погнуть что либо (С. 16, 30), склонять, דל מו נטה הסד, склонить къ кому либо любовь, т. е. любить кого либо (Б. 39, 21).

נמל, impf. נמל, поднимать. Cpae. Лат. tol-lere, Санскр. tul.

אַבָּל, т., вѣскость, тяжесть (Пр. 27, 3). Осн. נטל.

נָטַע, impf. יָפַע, inf. יָםָע, u רָטַע, насадить (Пс. 104, 16), - обсадить, наполнить посаженными виноградными лозами (съ двумя винительными падежами: Hc. 5, 2).

נְמַע, m., constr. נְמַע, כּג cy fg. נְטֵעֵי, пасажденіе (Ис. 5, 7).

נמר, impf. ימר, наблюдать, мътить. Срав. Санскр. nêtra глазъ.

impf. יבַחַשׁ, inf. constr. u ab- נַטַשׁ, impf. שׁנַי, װצָכּהמדּ,—оставлять, (ст טַל: 1 С. 17, 20). Ні. распространяться, разсыניוֹת (обители) по K pî; въ K mîбъ: נויות, LXX T.: Ναυϊώς, n. pr., Наваеъ, обители пророковъ въ Pamb (1 Cam. 20, 1).

נכאת (כסוף. עשה וכאת), pl. f., родъ пряности, по нъкоторымъ комментаторамъ: трагакантова смола (Tragacant-Gum-

, неупотр. въ Каль, Гі. הבה impf. יבה, consec. יבה (§ 76, (a, b), 1) ferire, ударить, пораноразить кого либо относительно жизни (במר accus. determina- , т., леонардъ (Ис. 11, 6). ный ударъ, убить (Б. 37, 21); 2) пронзить (1 Сам. 19, 10); пеупотр. п Каль, Пі. до, 3) убить, умертвить (III, 5. Исх. 2, 12. C. 15, 16. 1 Cam. 17, 9. 25. 35. 36. 50).

, בכח, adj, pl. נכחים, простой, понятный (Пр. 8, 9).

נכל, поступать лукаво, хитро. кого либо, строить козни противъ кого либо, съ винительнымъ падежеми (§ 138, 2, Прим. 1,-Б. 37, 18).

mirari, собств.: вглядываться во что либо прежде невиданное

(AHIA.: to strange at something), смотръть пристально. Отсюда: узнавать (ІХ, 3. Б. 37, 32. 33. 42, 7). Finn. דתנכר, прикидываться чужимъ, не открывать себя (Б. 42, 7).

נכר, m., constr. נכר, чужбина (IIc. 137, 4).

, f. נכרים, pl. נכרים, чужой, посторонній (Пр. 27, 2), иноземный, — иноплеменникъ (1 Ц. 8, 41).

зить, נמלים . f., pl. נמלים, муравей (VI, 5).

tivus), т. е. нанесть смертель- נְם, т., съ суфф. וָם, знамя (Ис. 5, 26). Осн. ррз.

> 1) испытывать кого либо (Б. 22, 1. 1 Ц. 10, 1), 2) испытывать я еще не пробоваль носить подобнаго вооруженія (1 Сам. 17, 39).

Timin. стараться перехитрить 1. ітрf. ітрf. выливать, утверждать, ставить (Пс. 1, 6). Ні. быть поставлену, утверждену (Пр. 8, 23).

2. др., плесть, ткать.

изліяніе (Іоиль 1, 9. 13. 2, 14).

од, сіять, блистать.

נַםע, impf. נָםע, inf. נָםע, вырвать (С. 16, 3. 14).

נְמַק, cm. בָּמַק.

עָנָה, см. בַּעַנְה.

בעוּרִים, m., pl. (denom. oma נער), юношескіе годы, молодость (1 Сам. 17, 33. Іонль 1, 8).

נְּצִים, adj., пріятный, милый (XI, 2). Осн. ауз.

נעל, f., du. בְעַלִים, pl. נְעַל u , обувь (Ис. 11, 15).

נְעָם, impf. נְעָם, быть нѣжнымъ,

נער, стряхнуть, сбросить. Ні. 1) освободиться, сбросить съ се- дебан, см. кра. бя оковы (С. 16, 20); 2) быть בפץ, разсъять (стадо, народъ: спугану, разсфеваться, бъжать (Іовъ 38, 13).

(отг младенчества до 21льтняго возраста, — Исх. 2, 6. C. 13, 5. Mc. 11, 6. 1 Cam. 17, 35. 42. E. 41, 12); 2) мальчикъ, слуга, какъ Лат. puer u Γρεч. παῖς (6. 22, 3. 5. 49. 37, 2).

נערה, f., pl. נערה, 1) дъвушка; 2) служанка (Исх. 2, 5. Пр. 31, בערת, f., пакля, костра (оыколачи-

ваемая изг льна, — С. 16, 9)

Осн. נער. נפל, impf. נפל, imper. נפל, inf. נפל, 1) над-ать, cad-ere (Б. 44, 14), -- ניד פי וועד въ чып либо руки (С. 15, 18), — ני על צוארי פ׳ пасть кому на шею, обинмать (1 Б. 44, 14); 2) слабъть, падать духома (בֹלַב: 1 Сам. 17, 32); 3) падать, въ знач.: быть несчастнымъ (XI, 5); 4) ruere, стремиться внередъ, нестись (Іонль 2, 8). Гі. заставить упасть (Б. 2, 21). Гітіп. напасть на кого либо (ст у: Б. 43, 18).

Ис. 11, 12). Пі. разонть (Пс. 137, 7).

עַר, בּעַר, 1) т., дытя, отрокъ, юноша נֶפֵּטָ, сотт., рl. בָּעָר, 1) дыхапіе, בפש היה дыханіе жизни (E.1, 20.3). Omcroda: 2) anima, жизнь (Б. 37, 21. С. 16, 30), 'בקש נפש פי посягать на чью либо жизнь (Б. 42, 21); 3) animus, душа, духъ, נפש ברת נפש стъснение души, т. е. душевное томленіе, тоска (Б. 42, 21), — алчность (Ис. 5, 14); 4) душа, живое существо, чээ היה cobcme. animal vitae (Б. 2,

1, 21, 24, 2, 19; cpas. 9, 10. 12. 15). Cpas. Γρευ. ψυχή.

лы, f., что либо истекающее. Отсюда: צופים медовые соты (Пс. 19, 11). Въ томе же значении п Пр. 27, 7 и безъ

ע, т., съ суфф. באה, 1) пвътокъ, цвъты (Б. 40, 10); 2) ястребъ (Іовъ 39, 26). Осн. гуз.

יצב=נצב, неупотр. въ Каль, Hi. стоять кртико на мысты, вооб. стоять (Б. 37, 7), се יעל: стоять при комъ либо (Б. 45, 1).

ILI, CM. ILY.

נַבְם , летать. Ні. др., т., мщеніе (С. 16, 28). драться (Исх. 2, 13).

נוצה, לב, הוצה, f., маховое перо, крыло בר, m., pl. בר, свъть, свътнль-(Іовъ 39, 13).

רצל, Γi . דיל, פוומ הציל, ווע, ווע, ווע, ווע, impf. אין, imf. אין, imf. אין, וועל 5, 29); ст קיים: спасти пзъ рукъ, изъ подъ власти—(VI, 8.Б. 37, 21. 22. 1 Cam. 17, 37).

ענץ, т. ж. ч. גוץ, сіять, мель-

туј, т., вътвь, отпрыскъ (Ис. 11,

נקבה, f., самка, женщина, femella, femina (B. 1, 27, -B. 6, 19).

7). Coll.: живыя существа (Б. קבה, быть чистымъ невиннымъ. Пі. оправдать (Пс. 19, 13). Ні. Прі быть чистымъ, невиновнымъ, съ да: быть невпновнымъ передъ къмъ либо, пли въ чемъ либо (С. 15, 3. Пс. 19, 14).

> נקים, adj. m., pl. נקים, невиновный, не подлежащій наказанію (Б. 44, 10).

> נקן impf. בקם, אכדעדה, כש יכון: взыскивать съ кого либо (1 Сам. 24, 13). $Hi\phi$. отомстить кому либо (св 2: С. 15, 7). Гітп. быть мстительнымъ. Прич. собств.: мстящій, мстительный, —врагъ (Пс. 8, 3).

другъ съ другомъ спорить, נַבָּר, impf. יָפִר, выколоть (С. 16,

никъ (IV, 5. Пр. 31, 18).

гораздо чаще: ПУШ, съ преф. tollere (B. 7, 17. 42, 26. Hc. 5, 26), עיניר бросить взглядъ, посмотръть на кого л., или на что либо пристально, вооб. посмотръть (IX, 3. Б. 22, 4. 37, 25), с 58: взглянуть съ вождельніемъ (Б. 39, 7),— голову (см. зампи. къ Б. 40, 13), נשא קולו возвысить свой голосъ, возонить (IX, 3. 1 Сам.) 24, 17), — произносить (Пс. 139, 20); 2) иес-ть, ferre Б. 3) npuoesmo, adferre (B. 45, 19. 17); 4) брать (Пс. 139, 9), — отнимать (1 Сам. 17, נשֶׁר, m., pl. נשֶׁר, constr. נִשֶׁר, נשיה ראש פי מַעֶלִיוּ – 34), (см. замъч. из Б. 40, 19). Part. בחיבה, f., тропинка, путь (Іовъ 38, Ні. крэ возвышенный (Ис. 6. 1). Срав. Слав. нес-у.

неупотр. вт Каль, Гіф. достигать, догонять (Б. 44, 4. 6).

נשיא, m., pl. נשיא, constr. נטיאי, вождь, представитель (1 Ц. 8, 1). Осн. күй.

забывать. Гі. і заставить забыть (Іовъ 39, 17).

בשים, см. השיא.

נשיקה, pl. נשיקה, f., поцълуй (Пр. 27, 6). Осн. ршэ.

ту, т., usura, ростъ (Пс. 15, 5).

, f., constr. בשמה, השמחופ (B. 2, 7. 7, 22).

ושף, m., cz cy\$\$. ושׁב, m., cyмерки, -- ночь (Ис. 5, 11).

יניים, וויים, וויים, возвысить чью либо ביין, impf. פיים, 1) соединять, устроивать и intrans .: устроиваться, поступать (Б. 41, 40); 2) цъловать, собств.: os ori jungere (1 Cam. 20, 41). Ili. цъловать (ст ?: Б. 45, 11).

37, 25. 44, 1. 45, · 23); בֶּשֶׁק װ נַשֶּׁק, פּג ח. אָנָשֶׁק, m., вооруженіе, оружіе (1 Ц. 10, 25. Іовъ 39, 21).

орелъ (Іовъ 39, 27).

20).

נתן, impf. נתן (§ 66, Прим. 3), 1) давать, — отдавать замужъ (V, 2. E. 1, 29. 1 Cam. 17, 25), —предать (1 Сам. 17 44), - дать, выставить единоборца (1 Can. 17, 10), — נתו לפי הא אדשאששחקם בחמים לפני פ׳ кому либо доброе расположение съ чьей либо стороны (Б. 43, 14), — בור פיד давать въ руки кому либо что либо (Б. 40, 13). Переносно: отдать кого либо въ чью либо власть (С. 16, 24), — ввърить кому что либо, поручить (С. 15, 18), — довърять (Б. 39, 8). О выраженіи נתן על יד פ׳ см. замъч. אז ה. 42, 37. יברים ¹⁰⁰ ווסдавать кому либо въ руки что либо (Б. 40, 10), — подаваться, соглашаться на что либо (съ винительным падежем лица סבב, impf. ישב ע ישב, 1) отвораи неопредпленным наклоненісмь допускаемаго дпйствія: С. 15, 1), — издать, произвесть, обнаружить, выразить, edere, напр. בתן קול edere vocem (B. 45, 2. IIc. 104, 12), — продавать, стобе δοσαι (Πp. 31, 24); — 2) noставить, номъстить (Б. 1, 17), נתן אל־בות הפהר-עת במשמר отдать, посадить въ тюрьму, подъ дор, сплетать. стражу (Б. 39, 20. 41, 10),— נעל כס: поставить кого надъ чемъ либо (Б. 41, 41, 43);—3) сдъдать, בתן פ׳ כ , сдълать что либо какъ — обходиться съ чемъ либо какъ съ — (1 Ц. 10, 27. 21, 22). Срав. значенія Зеноскаго корня dâ (dhâ) аналогическія значеніямь Санскр. dâ u dhâ; срав. также значенія Греч. ι.ι. τι-βέ-ναι υ δι-δό-ναι.

отрывать. Пі. разрывать (С. 46, 9),—срывать (съ לעל: срывать съ —, С. 16, 12). Hi. pass., разрываться (С. 16, 9. Ис. 5, 27).

чиваться (Б. 42, 24); 2) окружать (Б. 37, 7). Гі. эрд, impf. יםב, ומס поворачивать, склонять, отклонять.

סביב, т., окрестность, округъ. Adv., кругомъ. ל פביב פ вокругъ, кругомъ, около (въ значении предложном, ргаер.: Ilc. 128, 3). Pl. constr. מביבי u סביבות, около (Б. 41, 48).

дор, т., чаща (Б. 22, 13). Осн.

סבלה, f., употребляется только во множественном числь съ сиффинсома: Состіпато, тажкія работы (Исх. 1, 11; 2, 11).

סנר, impf. יםלר, заключать, запирать. Пі. предавать (1 Сам. 24,

דין, то., осубой, тонкая льняная рубашка (С. 14, 12. 13. Пр. 31, 24).

בית הפהר, м., башня, замокъ, מהר тюрьма (Б. 39, 20 — 23. 40, 3. 5).

DaD, m., лошадь (1 Ц. 10, 25. Іовъ 39, 18. 19).

1. קים, *impf*. קיםי, переставать, оканчиваться.

2. סבק, тостникъ מכן, управлять чъмъ מבן, управлять чъмъ (Hcx. 2, 3, 5).

קוֹם, т., конецъ, хвостъ отряда, agmen extremum (Iouab 2, 20). Осн. Э10.

חבום, f., порывистый вътеръ, вихрь (Mc. 5, 28).

ויםר, impf. יםור, consec. ויםר 1) удаляться, уходить (Ис. 6, 7,—cz は: V, 3. VI, 1. C. 16, 17; cz מעל כ: C. 16, 20); 2) своротить съ дороги, чтобы зайти куда либо (С. 14, 8) Fi. יְםִיר, impf. יְםִיר, consec. ריםר, удалить, снять (съ ביטר): Б. 41, 42. 1 Cam. 17, 39), лишить кого чего либо, отнять סלק (= Халд. מלק), impf. יפל, отъ кого что либо (ст 22: Ис. 5, 23).

סהר, impf. יכחר, странствовать страны). Part. обпо купецъ (Б. 37, 28. Пр. 31, 14).

סחרה, m., c c y ϕ ϕ . סעיך, выгода, ϕ ϕ , m., щель, ущелье (скалы, барышъ (Пр. 31, 18).

(Говъ 33, 40). Осн. пост.

קבן, impf. יָלֹדְ, плесть, ткать (Пс. קערה, f., гроза, громовая туча 139, 13). Гі. המד: 1) огоро- (Іовъ 38, 1). Осн. סער.

дить, окружить (Іовъ 38, 8); 2) покрыть (1 Сам. 24, 4).

либо, знать что либо. Гі. הֶּסְבֵּין, съ винительный падежемъ, направлять (Пс. 139, 3, LXX Τ.: καὶ πάσας τὰς όδούς μου προείδες).

סבר=סכר, затворять. Hi. pass.: Б. 8, 2.

סל, т., pl. סלים, корзинка (Б. 40, 16—18).

סלח, impf. יםלח, простить (1 Ц. 8, 30).

סלל, возвышать, поднимать.

סלעים . m., פז ח. סלע, pl. סלע, скала (Пс. 104, 18. 137, 9. Говъ 39, 1. 28).

סמף, impf. יסמף, иодинрать. Hi. опираться (съ לעל: С. 16, 29).

(כד винительнымъ падежемъ סעד, impf. יסעד, укрѣплять, подпирать, се לב подкрилять сердпе, силы (Пс. 104, 15).

C. 15, 8. 11).

קבה, логовище, укрывалище льва בער, impf. יְםְעַר, яриться, волноваться.

קם, m., pl. ספים, порогъ (Ис. 6, סרים, m., constr. סרים, pl. סרים, 4).

тор, impf. тор, ударять во что либо, ударять въ грудь въ знакъ горести, plangere, горевать מתר, impf. יסתר, скрывать (1 Сам. (Іонль, 1, 13).

יםפר, impf. יםפר, computare, считать (Б. 41, 49. Пс. 139, 18). Пі: 1) считать (Іовъ 38, 37); 2) разсказывать (съ винительнымь падежемь предмета и съ ? лица: Б. 37, 9. 40, 8. 9; cz 38 nuua: B. 37, 10; съ у предмета и съ 5 лица: Iоиль 1, 3), — повъство- пор., тайна (Пс. 139, 15). вать и чемъ либо, прославлять (VIII, 1. IIc. 19, 2). Cpae. Hn.M. zahlen ■ er-zählen.

21, 8 u d.).

סכל, impf. יםכל, убивать камнямн (1 Ц. 21, 10). Обыкновенно съприбавленіемъ словъ באבנים напр. 1 Ц. 21, 13. Пі. очищать отъ камней (entsteinigen, -IIc. 5, 2; cm. \S 52, 2, c). Hy. pass. вида Каль (1 Ц. 21, 14. 15).

¬р., adj., цечальный (1 Ц. 21, 4.

סרה, f., иереставаніе, усталь (Пс. עבדי, m., pl. עברים, constr. עבדי 14, 6). Осн. Ээр.

constr. מריםי u פריםי, придворный чинъ (Б. 37, 36, 40, 2. 7), евнухъ.

20, 5. 19, 24). Part. נסתר укрывшійся (съ да, от чего л.: Пс. 19, 7), — несознаваемый (Пс. 19, 13). Пу. только въ формы Part. f. скрытный, невидный (Пр. 27, 5). Гі. закрыть, скрыть (Пс. 104, 29), съ до: — отъ кого либо (1 Cam. 20, 2).

עבים , m., 1) книга: 2) письмо (1 Ц. עב, comm., constr. עבים, pl. עבים (עבות 23, 4. Пс. 77, 18), constr. עבי, облако (Пс. 104, 3. Іовъ 38, 34. Ис. 5, 6. 14, 14). Срав. Санскр. âp $\theta o \partial a$, Aam. aqua.

> עבר, impf. עבר, 1) работать, обработывать (Б. 2, 5. 15. 3, 23), עבר אַרמדי земледълецъ (П, 1); 2) служить (съ винительным падежем лица: 1 Cam. 17, 19. IIc. 72, 11).

рабъ, слуга (Х, 1. Б. 44, 17.

(1 Сам. 17, 32; см. замич. къ Б. 42, 10).

עברה, f., constr. עברה, cz $cy<math>\phi\phi$., עביש, засохнуть (о cn менахz на עברתי, 1) работа (Пс 104, 23); нивъ: Іонль 1, 17). 104, 14).

עבור, собств. subst. т., переходъ. 14. 16, 11. IIc. 5, 18). соединеній значеній 10, 19). предложномъ (ргаер.), за, но עבלי, т., съ суфф. עבלי, pl. причинты—(Б. 3, 17).

עבש, impf. יעבש, иеремъщивать. Пі. мёнять, переменять (Іоиль, 2, 7).

עבר, impf. יעבר, переступить, находить, обходить (съ винительным падежемь: 8, 9, съ 🚉: (Б. 37, 28). Гі. переправлять (съ двумя винительными падежами, — кого либо черезг рику: III, 4), заставить что либо пронестись черезъ что либо, далъе извъстнаго предмета (о стръль: 1 Сам. 20, 36).

עברה, f., pl. עברה, constr. עברות, увлеченіе, избытокъ иньва (Ис. 14, 6).

עברים, f. עבריה, pl. בירים = עבריים, f. עבריים, еврейскаго

40, 20). твой рабъ = п имемени (Б. 39, 14), — Еврей, Еврейка (Б. 48, 15. 43, 32. Исх. 2, 6, 7).

2) служеніе, — употребленіе (Пс. עבֹת, comm. (f.: C. 13, 14), pl. עבתים, веревка (С. 15, 13,

Употребляется только въ עבלה, adj. עבלה, круглый (1 Ц.

ענלים, constr. ענלים, твленокъ, юнецъ (IIc. 11, 6), vitulus; coll.: телята (Пс, 29, 6).

ענלהן, f., vitula, теленокъ, юница, молодая корова (С. 14, 18).

рушить (Пс. 104, 9), — про- ענלהו, f., съ суфф. ענלהו, pl. ענלות, колесница, возъ (Б. 45, 19. Hc. 5, 18).

Б. 41, 46), проходить мимо у, 1) m., собств.: движение, время, въчность, עולם ועד всегда и на въкъ (см. зампч. нъ Пс. 104, 5); — 2), praep., поэт. עדי (съ суфф., имъющимо видо суффикса множественнаго числа, см. Эв. ад., до, вѣ, къ, בית לה во Виолеемъ 1 Cam. 20, 28, — שרב עד вернуться, обратиться къ-(Іоиль 2, 12), - орк-ту בוקום до недостатка мѣста,

ער בוא до прихода — (Б. 39, 16. 43, 25); — сопј., до, пока не—(1 Сам. 20, 41), עד אייר и ער פי до того что (Б. 41, 49), ДЖ ЛЖЖ ЛУ до ТЕХЪ ПОРЪ когда — (см. замъч. къ Ис. 6, 11). Cpas. Jam. ad.

ער, т., pl. עדים, свидътель (Исх. 12, 12), — свидътельство, доказательство (Б. 31, 48).

עדה (украшеніе, краса), n. pr. f. Ада (III, 7).

עדה (вм. יעדה), f., constr. עדה 1) собраніе, общество (IV, 10); 2) рой пиель, С. 14, 8). Осн. ַנְעַד.

עדות, f., постановленіе (Пс. 19, 8). Осн. чу.

עבן, неупотр. въ Каль, въ Гібп.: עורד, impf. יעורד, опредълять, утвервеселиться.

(удовольствіе), n. pr. m.Эдемъ, страна, въ которой находился земной рай. Осн. עדן.

עבר, 1) приводить въ порядокъ, устроивать; 2) расчищать, потравы, полоту (Ис. 8, 6).

עדר, m., c c c y ϕ ϕ f. עדר, pl.בריב, constr. עדרי, стадо Осн. עבר.

Mc. 5, 8, — cz inf. constr.: עוד (собств. inf. absol. och. עוד), adv., 1) еще разъ (С. 13, 8); 2) еще, въ добавокъ къ прежнему (6. 8, 10. 12. 37, 9),—cz отрицаніема: еще не—, болье не — (Б. 8, 12), — еще болье (Б. 37, 5); 3) еще, до сихъ поръ (Б. 45, 3. Ис. 5, 25). עורי еще я — . עורנ еще онъ שנוד אינם (§ 100, 5), שנד אינ нътъ ужъ ихъ болъе (Эв. 299 а). Съ преф. בעור собств.: пока еще-, впродолжение-, покуда --, בעודי пока еще я живъ (IIc. 104, 33), בעוד לילדה пока еще вочь (Пр. 31, 15), впродолженіе בעוד שלשת יבים еще трехъ дней (Б. 40, 13. 19).

> ждать. Гі. העיד, 1) наказывать, требовать (съ ₹ лица: Б. 43, 3); 2) показывать на кого передъ судомъ, свидътельствовать (съ винительным падежем л.: 1 Ц. 21, 10. 13).

лоть. Hi. быть очищаему отъ устроять, извращать. Hi. быть извращену, лукаву. Part. f. עורה, лукавая (1 Сам. 20, 30).

(1 Cam. 17, 34. וווא 1, 18). ערן, m., constr. עלן, pl. abstr. u constr. עונות, 1) проступокъ,

2) наказаніе за вину (Пс. 5, 18). Och. עוה.

ליע, CM. לע.

кормить грудью, цоить. Пian. עלע (вм. עוֹיב), пить съ жад- ען, f., pl. ברי עוֹין, коза, נְדִי עוֹין, коза, עוֹיב ностью, локать (ювъ 39, 30).

עולה, f., жертва всесожженія, т. е. вся сожигаемая на жертвенникъ (δλόκαυστον,—Б. 22, у (plene: עוֹר, т., съ суфф. עוֹר, 2. 3. C. 13, 16). Ocn. עלה.

עולל u עוללים, m., pl. עולל ■ עוללים съ суфф. עוללים, дитя (только въ языкъ стихотворномъ: Пс. 8, 3. 137, 9. Іопль. 2, 16).

עולם, т., въчность, עולם навъкъ, въчно (IV, 1. 3. Пс. 29, 10. 72, 17). Осн. осн. у.

עין עין=ערן), denom omz עין=ערן подозръвать, завидовать. Part. подозрѣваюшій (1 Сам. 18, 9).

עוון, כאו, עוון.

עין, כאו. עין.

עורף, impf. יעוף, летъть (Ис. 6, 6. 11, 14). Ніл. дір летать (Б. 1, 20. Hc. 6, 2).

ых, m., coll., пернатыя, птицы (Б. 1, 20. 22. 40, 17. Пс. 104, 12).

вина (1 Сам. 20, 1. Ис. 6, 7); עורן, бодрствовать. Піл. поднимать, возоуждать (IIc. 14, 9).

> עזים, adj. f., עזיה, pl. עוים, сильный (С. 14, 14. 18). Осн. עווי.

козленокъ (С. 13, 15. 19. 15. 19. 15, 1). Срав. Санскр. ада, Γρεν. αίγ-ός (αίξ).

קיף, עור (עוד, עוד, 1) сила, кръпость, могущество (I, 1. Пс. 29, 11. Пр. 31, 17); 2) блескъ, великолъпіе (Пр. 31, 25); 3) слава, хвала (Пс. 8, 3. 29, 1). Осн. пу.

עוב, impf. יעוב, оставлять, покидать (разставаться съ къмъ л., Б. 2, 24), — оставить что либо у кого либо (Б. 39, 13. 15), оставлять, предоставлять кому что либо (съ ?: Іовъ 39, 14,— Б. 39, 6).

тау (крвность), n. pr. f., Газа, городъ на югъ Палестины. Nom. gent.: עותי (C. 16, 2).

עורבה, f., собств. мъстность оставленная, покинутая людьми, — опустошение (Ис. 6, 12). Осн. עוַב.

עיב, impf. יעי, inf. constr. עיַם, m., шыль, шамя (Ис. 11, быть сильнымъ, крипкимъ (Пр. 8, 28).

עזיהן (Господь могучъ), п. рг. т., Озіа, царь Іуден (Ис. 6, 1).

עזק, неупотр. פז Каль, Пі. עזק, вспахать, возделать (Ис. 5, 2).

עור, impf. יעור, и יעור защищать, помогать (Пс. 72, 12).

עזר, m., c c y ϕ ϕ ϕ . עזרי, защита, помощь. — concr.: помощница јуу, см. јуу. (Б. 2, 18. 20).

עמה, *impf*. יעמה, покрыть себя чёмъ либо, облачиться во что либо (съ падежемъ винительнымь: Пс. 104, 3, — см. § 138, 3, a).

עמר окружать. Пі. вънчать (съ двумя винительными падежами, лица ш вещи: Пс. 8, 6).

עטרה, constr. עטרת, pl. עטרה, вънокъ, вънецъ (Пр. 17, 6).

עיטם (мфсто хищныхъ животныхъ), п. рг. т., Итамъ, городъ въ области колъна Іуды и названіе скалы, находившейся тамъ же (С. 15, 8. 11).

עילם, п. рг. f., Эламъ, область персидскаго государства (Elymais), имъвшая столичный городъ Сузу (Ис. 11, 11).

15).

עין, f., constr. עינים, du. עינים, 1) глазъ, לעיני פי передъ чынии либо глазами, въ чьемъ либо присутствій (Б. 42, 24), בעיני въ моихъ глазахъ, m. e. по моему убъжденію (Б. 41, 37); 2) источникъ, рl. עינות (C. 15, 19).

עין נדי (источникъ козленка), n. pr., Энгадди, городъ недалеко отъ южной оконечности Мертваго моря (1 Сам. 24, 1).

עיָש, adj., устающій, вялый (Ис. 5, 27).

ערי , f., pl. ערים , constr. ערי (§ 96, 2), городъ.

עיש, f., собств.: группа, по обыкновенному объясн.: созвъздіе большая мёдвёдица (Іовъ 38, 32). עלי, поэ. עלי, съ суфф. (имъюшимъ видъ суффикса множественнаго числа, см. Эв. § 266 a): עלילהם, עליך, עלי, ргаер., 1) на (Б. 37, 23, — 45, 15). Переносно: объ обязанности лежащей на комъ либо (см. замъч. къ 1 Сам. 17, 20),—o (Лат. de,—lоиль 1, 3. 1 Ц. 5, 13),-по, за (Нъм. и Лат.

ob). Отсюда: conj. עַלָּר־וּן װּסן, impf. יְעַלֶּר, juss. יָעַל, тому что (Пс. 139, 14), ישר על־בָּן такъ какъ, על־אָשׁר за то, по тому-то (Б. 42, 21. Ис. 5, 25);—2) надъ, за, у, -על за столомъ (собств. надъ яствами,—1 Cam. 20, 24), אל־שפרד היאר на берегу ръки Нила (Б. 41, 17), -על у потоковъ Вавилона, Пс. 137, 1; на-, послъ ובפל על-: глагола движенія: נפל צרארי פי, упасть кому на шею, т. е. обнять кого либо, Б. 45, 14, – תלה פ׳ על־עץ, повъсить кого на дерево, т. е. на висълицъ, Б. 40, 19, — על возяв дороги, при дорогъ (1 Сам. 24, 4), עליר около него (Б. 45, 1), — вмъстъ съ—(см. замљч. къ C. 15, 8);—3) на, къ, для (по Нъм. собств.: аи etwas zu, auf etwas hin), noumu съ значеніемь предлога -58 (см. зампьч. къ 38 гл. Іова, ст. 10). В с соединении съ другими предлогами: בועל вверхъ отoben von etwas weg, nanp. C. 13, 20. Ис. 6, 6),—בְּעַל לִ поверхъ чего либо (1 Сам. 17, 39).

consec. אינל, восходить, подниматься (Б. 2, 6. С. 13, 20. Пс. 104, 8. Іоиль 2, 20), — подниматься, выходить (Б. 41, 18. 19), — уходить (собств. алаβαίνειν, изъ Εгипта - Палестину: Б. 44, 17. 33. 34); пройти, обойти страну (съ у: Іоиль 1, 6), — всходить, вырастать (Б. 40, 11. 41, 21. Ис. 5. 6),—превосходить (cz 5y: Пр. 31, 29). Intrans. съ понятіемъ страдательн. глагола: стіго ונרי ножницы не опускалиь на мою голову, т. е. не были употребляемы для стриженія монхъ волосъ, С. 16, 17. ועלוה, impf. יעלוה, יעלוה consec. יעל, вынуть, вытащить (Б. 37, 28), занесть куда либо вверхъ (С. 16, 31), помъстить высоко, -возвышать (Пс. 137, 6), возлагать на алтарь, приносить какъ жертвоприношение, жертвовать (Б. 22, 2. 13. С. 13, 16. См. עלה).

куда либо, отъ, съ (по Нъм.: עלה, т., constr. עלה, съ суфф. עלהר, отпрыскъ, —листь, folium (Б. 8, 11), coll. листья (Б. 3, 7).

עלה, см. הליט.

עלו, impf. עלו, прыгать, веселиться. Срав. Греч. ададаца.

עלו, т., веселый, радующійся, ликующій (Ис. 5, 14). Осн. עלז

עליה, f., верхняя часть зданія, возвышенные чертоги (о небъ: Пс. 103, 3. 13). Осн. עלה.

עליוֹן, 1) adj. верхній (Б. 40, 17); 2) subst. Всевышній (Богь, — VI, 4. VIII, 2. Mc. 14, 14).

עלם, скрывать. Ні. נעלם разя. быть тайнымъ, укрытымъ (съ дъ: 1 Ц. 10, 3. См. 72 по. 3),

עלם, т., юноша (1 Сам. 20, 22). עלם, см. עולם.

עלמה, f., pl. עלמה, возмужалая дъвушка (Исх. 2, 8). См. עלם.

עלם, impf., יעלם, ръзвиться, веселиться, играть (о крыльяхх строуса: Іовъ 39, 13).

ערל. cm. ערל.

עלים, impf. עלים, веселиться, ликовать, радоваться (съ 2: VIII, 2). Cpae. עלי.

עם, comm., רבי cyff. עַמִי pl. (C. 14, 16).

עם, praep., כז cyfp. עם, עמי, עמים (§ 103, 1, Прим. 2), 1) съ, вмъств съ-(см. замъч. къ Пс. 72,

5); 2) съ, на (Нъм.-ап, по Рус. передается обыкновенно флексіей дат. п.) 📭 выражені яхъ: עשרן הַבר עם פ׳,עשה רַעָח (см. עשה); 3) въ знач. нар. (adv.): къ тому же (1 Сам. 17, 42; cpas. Γρεν. σύν, μετά).— Вз соединеніи сз другимз предлогомз: מעם, со стороны — (1 Cam. 20, 33).

עמר, impf. יעמר, 1) стоять (Б. 41, 17), предстать, подойти къ кому лобо (съ предл. 58: 1 Сам. 17, 51), — לפני פי предстать предъ чье либо липо = начать служить кому либо (Б. 41, 46); 2) стоять, оставаться на мѣстѣ, не подлежать измѣненію (IV, 3); 3) оставаться на мёсть, медлить, мъшкать (Б. 45, 9). Гіф. поставить, поместить (С. 16, 25). עם=עמד, встръчается только съ суффиксомъ ... (Б. 3, 12,—§ 103, 1, Прим. 2).

עמרד, т., столбъ, колонна (С. 16, 25, 26). Och. עמד.

עמים, народъ, — עמים сыны עמון (одного народа, землякъ), моего народа, т. е. мон земляки п. рт., Аммонъ, название народа п страны на съверо-востокъ Мертваго моря, בני עמון сыны Аммона, т. е. Аммониты (Ис. 11. 14).

עמם, impf. יעמם, возложить какую либо тяжесть на-, навыючить (съ צל Б. 44, 13).

עבוכן, быть вдавшимся, неизмърнмымъ, глубокимъ.

עמקים, долина, поле (Іовъ 39. 10. 21). Осн. עברק.

עָנָבִי , m., pl. עָנָבִים, constr. עָנָבִי виноградная ягода, виноградъ עָפֹאים, pl. עָפָאים (§ 93, 6, 6), зе-(Б. 40, 10. 11. Ис. 5, 2.

עבר, вязать. Срав. Лат. nod-us. 1. יענה, impf. יענה, consec. יניבן 1) отвъчать (съ винительнымъ падежемъ лица: Б. 41, кому что либо (съ двумя винительными падежами: 1 Сам. 20, 10); 2) выслушивать, виимать (XI, 3); 3) начинать говорить (Ис. 14, 10); 4) обнаруживать, высказывать (Б. 41, 16). Hi. быть выслушану (XII, 2).

2. ענה, impf. יענה, испытывать притъснение (§ 75, замъч., стр. 288). Пі. , цеп, 1) мучить, 2) одолъвать (С. 16, 5. 19). Гіф. смирять (1 Ц. 8, 35). ענוי , m., pl. ענוים, constr. ענוי,

бъдный, безпомощный (Ис. 11,

עָנִי, f. עַנִיָּה, pl. עָנִיִּר (VI, 7. Пс. 72, 4. 13), т. ж. ч.

עָבֶּרן, m., c $cy<math>\phi\phi$. עָבָרן, pl.עָבָרן, m., constr. עַבָּרן, облако (Іовъ 38, 9. Іопль 2, 2).

> עסים, т., свъжее вино, mustum (Іоиль 1, 5).

леный листъ, вътка (Пс. 104, 12).

קפר, m., constr. עָפַר, пыль, прахъ, земля (IX, 4. Б. 2, 7. 3, 14. 19. Пс. 104, 29. Іовъ 39, 14).

16. 42, 22. 45, 3),—отвъчать עפרה (ограда, городъ), п. рг., f., Ефрава, городъ въ области колъна Манассіева. Съ п. loc. и n constr.: C. 9, 5.

> עצי, m., pl. עצים, constr. עצי, 1) дерево, — coll.: деревья; 2) бревно, עץ הנירד древко копья (1 Сам. 17, 7); 3) колъ, висълица (Б. 40, 19); 4) полъно, дрова (pl.: Б. 22, 3. 6. 7. 9).

иритъснять (Исх. 1, 11. 12); עצב, работать, изнывать, Hi. בָּעֵצַב огорчаться (Б. 45, 5.1 Сам. 20, 3), быть огорчену за кого либо (co 58: 1 Cam. 20, 34).

עצב, m., мученіе, страданіе (Пс. עקב, m., constr. עקב, pl. עקבים, pl139, 24). Осн. эуу.

עצה (פא. יעצה), f., constr. עצה, 1) совътъ; 2) ръшеніе, справед- עקב, т., 1) оконечность чего либо, ливый выводъ, опредъленіе (IV, 3. Ис. 5, 19); 3) справедливость, правда (Ис. 11, 2). Осн. יעץ.

עַצרם, adj., кръпкій, мощный (Іоиль יָעָכָּך, impf. יָעָכִּר, связать (Б. 22, 2, 2).

уу, неупотр. вз Каль, уклоняться отъ дёла, быть ленивымъ.

עצל, adj., ленивый, вялый (VI, 5). Осн. учу.

עצלות, f., леность, лень (Пр. 31 27).

עַצַם װ ψ , אַ pl. m. impf. ערן, pl. ערים, m., врагъ (Пс. 139 consec. ריעצמר, усиливаться (Mcx. 1, 7).

1) кость, кости (Б. 2, 23); 2) сущность, середина чего либо, самое что либо (Б. 7, 13).

руу, т. ж. ч. руу по. 1 (Пс. 139, 15).

עצר, impf. יעצר и יעצר, задержать (С. 13, 15. 16). Ніф. быть затворену, заперту (1 Ц. 8, 35).

עצרה, f., торжественное собраніе (Іоиль 1, 14).

constr. עקבי, עקבי u עקבי, пятка у ноги (Б. 3, 15).

конецъ - результатъ, награда (Пс. 19, 12); 2) praep., за (Ис. 5, 23); 3) conj. עקב אשר за то что (Б. 22, 18).

עקרה, adj., f. עקרה, sterilis, безплодный, нерождающій (С. 13,

עַקשׁ, *impf*. יַעַקשׁ, искривлять.

עקש, adj. (см. § 84, 9), кривой, лукавый (Пр. 8, 8).

21. Ис. 14, 21). Срав. Санскр. ari.

Отсюда: 1) заступать чье либо мъсто, быть порукой за кого либо (съ винительным падежем лица: Б. 43, 9. 44, 32); 2) med. E u impf. A intrans., быть пріятнымъ (собств. быть хорошаго вкуса, оказаться хорошо составленнымъ (срав. Лат. teemperare), съ у вм. дательного падежа: Пс. 104, 34.

2. ערב, теметь.

ערב, 1) темнота, вечеръ (срав. Γρεν. έρεβος, έρεβεννός, — осн. ערב); 2) salix, верьба (Пс. 137, 2); 3) степь, въ особенности же: Аравійская, מלכי цари Аравіи (1 Ц. 10, 15).

ערב, т., воронъ (Б. 8, 7. Іовъ 38, 41). Отг темнаго цвъта перьевт (срав. ערב).

ערבה, f., степь (Іовъ 39, 6).

ערבה, f., залогъ, ручательство (1 Can. 17, 18). Och. ערב.

ערנ, impf. יערנ, томиться, взывать Іоиль 1, 20).

ערה, неупотр. въ Каль, Пі. יערה: 137, 7).

ערוד = אברא אברא, т., дикій сселъ, онагръ (Говъ 39, 5).

ערוה, f., 1) cpams, pudenda (1 Cam. 20, 30); 2) עַרְנָת דָאָרֶץ слабыя (незащищенныя) мъста страны (Б. 42, 9. 12).

עָרים, cm. עָרים u עָר.

עריפים, т., pl. עריפים, мракъ (Ис. 5, 30). Cpae. ערב.

ערק, impf. יערך, ставить въ рядъ, приводить въ порядокъ, — ТЛК разложить (правильно)

дрова для костра, построить костеръ (Б. 22, 9), — субъеда построить боевой порядокъ, приготовиться къ войнъ (1 Сам. 17, 2. 8), מלחמה ערוד מלחמה построенный въ боевой порядокъ (Іоиль 2, 5).

ערל, adj., constr. ערל, pl.ערלים, необръзанный, нечистый (C. 15, 18).

עָרַם, быть нагимъ.

עָרְכָּזה, f., умъніе, благоразуміе (Ilp. 8, 5).

ערפל, т., туманъ, мракъ (Іоиль 2. 2). Cpae. עריף.

въ тоскъ къ кому либо (で うな: 対めり, трава, coll.: травы (б. 1, 11. 12. 29. 30. IIc. 104, 14).

וֹ) обнажать; 2) разрушать (Пс. עשה, impf. יעשה, consec. יעשה, сопяес. יעשה, 1) дълать, творить (Б. 1, 7. 16. 25, 31. IIc. 104, 19. 24), עלייבר сотворившій насъ (VIII, 5),дълать: строить (Б. 6, 14), сдълать, велъть сшить (Б. 37, 3) й т. д. Въ особенности же: а) производить, напр. плоды (Б. 1, 11. 12. 47. Mc. 5, 2. 4. 10); b) изготовить (C. 13, 15), сдълать пира (Б. 40, 20. С. 14, 10), עשה עלה совершить всесожжение (С. 13, 16); с) съ двумя винительными падежа-

(1 Cam. 17, 25); d) absol. работать (Пр, 31, 13), дълать, עשׁן, impf. יְעשׁן, pl. פּג ח. יְעשׁן, дъйствовать, поступать, facere, agere: a) absol. (5. 41, 34. 42, 20. C. 14, 10); β) כש חם- שלים, m., st. constr. עשון א עשון, дежемг винительнымг (VI, 1.) XI, 4. Б. 3, 13. 14. 22, 16. עשק, impf. יעשק, притьснять. עשי רצונו исполнители воли Его (VI, 7); ү) съ винитель- עשׁר, impf. יעשׁר, быть богатымъ. нымг падежемг вещи и сг? лица: дълать что либо хорошее кому л. (Ис. 5, 4), -сдёлать что л., дурное, повредить (Б. 22, 12), сделанное вамъ, т. е. причиненныя вамъ оскор- уу, т., богатство (1 Сам. 15, бленія (Х, 5), עשה חַסַר עָם פּ оказать милость кому либо (Б. ערת сокр. изг ערת), сотт., съ עשרה רֶעֶרה עם פ׳ , (40, 14 сдълать кому либо зло (С. 15, 3). Ні. בעשה быть производиму, дълаему (С. 16, 11). Пу. быть созидаему, образуему (Пс. 139, 15).

עשרה f. עשרה m., num. card., десять. В соединении съ единииами: עשר דו м. и עשר f $(\S 97, 2).$

עשירי, аdj., десятый, עשירי десатая доля (Ис. 6, 13).

ми: сдѣлать кого какимъ либо עשרים (изъ עשרה), сотт., двадцать.

> дымиться, пылать (Пс. 104, 32).

> дымъ (Ис. 6, 4).

49, 3. 9. 11. 22, 23 и т. д.), Рагt. עושק притьснитель (Пс. 72, 4).

> Гі. העשיר, impf. съ суфф. יעשרבר, сделать богатымъ, обогатить (съ двумя винительными падежами: 1 Сам. 17, 25).

25. 1 Ц. 10, 23).

 $cy\phi\phi$. עתים, pl. עתים u חוֹתע, время, בעת (ем. בהעת въ это время, теперь = עתה (С. 13, 23; см. также зампи. къ 1 Сам. 20, 12),—во время когда (см. зампч. къ Іову 39, עדת שנת עת) עדה . 18). Och. עדת שנה עת) עדת, какт לת изт, см. § 19, 2).

עתה (omz עת cz He paragogicum, — ег п. пру, собств.: въ это время; срав. Рус. теперь и въ тѣ поры, monda), adv..

теперь (Б. 22, 12. 43, 10), пынъ же (пока возможно, въ надлежащее или удобное время, — Б. 3, 22. 37, 20. 41, 33).

ערוד, т., козель (ведущій стадо). Переносно: עַתוּרֵי אָרֶץ вожды הם, adv., здысь (Б. 22, 5. 40, земли, т. е. народовъ (Ис. 14, 9).

עָתַּק, adj., прочный (Пр. 8, 18).

58: C. 13, 8).

2. עבר, неупотр. техать, Ні. петскаго царя (Б. 37, 36). стоить (Пр. 27, 6).

хэ=пэ, adv., здъсь (Іовъ 38, 11).

тем, неупотр. . Каль, Пі. украшать.

ארור , т., блескъ, румянецъ (Іоиль 2, 6).

יָפָבָע, impf. יָפָבָע, нанасть на кого либо, умертвить (ст = лица: С. . т., очищенное золото (Пс. 19, 15, 12).

трупъ (Ис. 14, 19).

ה, m., constr. פִּר, co cy∯∯. пасть (1 Сам. 17, 35), клювъ

(Б. 8, 1); 2) отверстіе (напр. мъшка: Б. 43, 12. 21. 44, 11), אַפּי־קרת у входа въ городъ, Пр, 8, 3; 3) переносно: повелъніе, воля (Б. 41, 40.45, 21. loвъ 39, 27).

15).

פרב, impf. יפרב, оставаться холоднымъ (Б. 45, 26).

1. עתר, impf. יעתר, молиться (съ מחיפר, nom. pr., Пентефрій, имя начальника тълохранителей еги-

быть въ изобиліи, ничего не פוֹטֵי פרע, п. рт., Петефрій, названіе жреца Иліопольскаго (Б. 41, 45).

> יָפּרץ, impf. יָפּרץ, разсыпаться, разсъяться (IV, 10). Гі. הַביץ разсъеваться, распространяться (§ 53, 2), Іовъ 38, 24.

> פוק, неупотр, в Каль, Гі. הפיק, יַבֵּק, apocop. יָבֵּק, снискивать, пріобрътать (Пр. 8, 35).

11).

קבָרִים, m., pl. פּנָרִים, constr. פּנָרָים, teynomp. \blacksquare Kan, очищать. Part. To. 1910 pass. (1 II. 10, 18).

פִיר, פִיהוּ, פִּיך (§ 96, 2), 1) ротъ, בְּחַבּ, трепетать, бояться, съ נָמן: бояться кого л. (собственно же

-- состороны кого либо, отъ кого лябо: IV, 7).

ужасъ, בלי פחד безъ опасенія. заботы (Іовъ 39, 16).

נחם, шататься. Part. מחוים люди годян (С. 9, 4; LXX Т.: δειλοί =meticulosi, nebulones).

פטר, impf. יפטר, быстро наклониться въ сторону, ускользнуть отъ удара (1 Сам. 19, 10).

жэ, неупотр. т Каль, Hi. נפלא, быть необыкновеннымъ. чудеснымъ. Part. чудесный (Пс. 139, 14), pl. fem. נפלאות необыкновенное, чудесное, непостижимое (Пс. 72, 18), чудныя дъла, чудеса (VIII, 1). Тъ. קפליא, проявить чудо (С. 13, 19).

adj., f. פלאים, чудесный, сверхъестественный (С. 13, 18, Kinist, — IIc. 139, 0, K^3 тібъ. См. замъч. къ Пс. 139, 6). Осн. мэр.

פלב, неупотр. въ Каль, Ili. פלב дълить распредълять (ювъ 38, 25).

פלה, неупотр. вт Каль. Ні. פלה, gent., m., pl. פלה, פלה быть дивно устроеннымъ, необык- Филистимлянинъ.

новеннымъ (Пс. 139, 14). Срав. פלא

תְּבָּר , m., c c c y ϕ ϕ . פֿרָנ = פַּלַם, раскалывать. H i,: 1) раскалывать; 2) дать возможность выйти на свътъ, -- родиться, родить (Іовъ 39, 3).

безъ правилъ, подкупные, не- 한호, ускользать. Пі. спасать (VI, 8). Гі. унесть въ безопасное мъсто (Пс. 5. 29). Срав. מלם. פלי, т., ет п. פלי, adj. сверхъестественный (С. 13, 18. K³pî). Осн. פלה.

ליא m., פליאה f., сверхъестественный, чудесный (Пс. 139, 6. K³pî). Осн. к'ээ.

פּלִיטה, f., спасеніе (Б. 45, 7. וסתום 2, 3). Осн. מלם.

בּלָם, т., веретено (Пр. 31, 19). פלל, неупотр. въ Кам, Гітп. התפלל, разбирать, ходатайствовать, - прибъгать къ кому либо, молить (ст אל: VII, 4), съ туд: молиться за кого либо (Пс. 72, 15).

שלש, неупотр. въ Каль, странствовать. Срав. Лат. palare.

(странствованіе), п pr., Филистимъ, Philistaea, часть южной Палестины у Средиземнаго моря (Исх. 15, 14).

р (всегда съ саподнощимъ Макк.), соп)., чтобы не, что не, ил, пе (Б. 3, 3, посль выраженія клятвы: С. 15, 12, посль выраженнаго опасенія: Б. 42, 4, вг началь предложенія: Б. 3, 22. 44, 34), — съ impf. съ поняніемъ угрозы: чтобы случав (С. 14, 15).

פנה, impf. יפנה, consec. פכן, m. (употребляется только ותפן, поворачивать, обращать. ריבן, impf. consec. וְיבוּ, повернуть (С. 15, 4).

פנה, f., уголь, אבן פנה краеугольный камень (Іовъ 38, 6).

פנים, m., pl., 1) אונס; 2) superficies, поверхность; 3) передняя часть чего либо, — передняя дов, f., изобиліе (Пс. 72, 16). 2, 20). Cz npeda.: 1) לפני быть неотвергаемымъ, благоугоднымъ: Пс. 19, 15; срав. Б. 6, 13 и— замъченное кт פעל , т., ст суфф. (яногда: этому стиху); 2) מפני a facie, отъ кого либо, напр. бъжать отъ кого л., — кого либо (1 Сам. 17, 24. 19, 10. Іовъ 39, 22), a) отъ лица (vor dem Angesicht 13, 25). Hi. impf. conscc.

weg; cpas. Op. de chez —: Б. 41, 46); b) = לפני, нередъ (Б. 41, 46);-4) יעַל־פָּנִי (а) на поверхности, на, надъ (Б. 1, 2); b) по, собств. подъ, нередъ (см. зампч. къ Б. 1, 20); с) надъ, въ виду, противъ (С. 16, 3. 1 Cam. 24, 3).

не—, въ противномъ פנינים, т. pl., жемчугъ (Пр. 31, 10).

> во множественном числъ םים), собств.: оконечность рукъ и ногъ, отсюда: בתנת ם בסים, просторное платье (закрывавшее ноги и руки), мантія (Б. 37. 3., 23. 32). Осн. סַבָּם.

часть войска, авангардъ (Іонль, опрошетавать, оканчиваться.

предъ лицемъ, передъ (св בעל :היה, impf. יפעל, дълать, творить, творить правду, т. е. поступать по правдѣ (IV, 13).

> פעלו (פעלום, pl. פעלים, אנהס, משעלו, אנהס, трудъ (Пс. 104, 23). О לעל יהוה см. замич. къ Ис. 5, 12.

съ чьей либо стороны (von jem. суфф. constr. съ ? и суфф. her: Б. 6, 13); 3) מלְפני: לפעמר, толкать, нобуждать (С.

סנים, быть поражену, встревожену (Б. 41, 8).

פעם, comm., pl. פעם, co6cme.: толчекъ, ударъ: 1) шагъ; 2) разъ (С. 16, 5; срав. Слав. разъ отъ раз-ить, поражать), поражать), этотъ разъ, на этотъ разъ (С. 15, 3. 16, 18), פעם בפעם каждый разъ (С. 16, 20. Сам. дважды (Б. 43, 10).

בער, разверзнуть, раскрыть (Ис. 5, никъ (Б. 41, 34). Осн. פכך. 15).

туэ, собств. трескаться (от полноты, избытка), съ 🗀 🗀 : (Mc. 14, 7).

עש, уязвлять, ранить.

פַצע, m. pl. פּצְעִים, constr. פָּצָעי, 1, 17). Осн. פָּרָד. פצע.

פקר, *impf*. יפקר, 1) искать чего (1); 2) плодиться (Б. 1, 22, 28. либо (срав. בקש), —навъдаться, С № 2: посътить принеся съ собою вниманіе (Х, 4. Пс. 8, 5); 72, 7). 3) назначить кого быть при комъ פַרַח, т., съ суфф., בּרָחָם отпрылибо, приставить (съ винитель- ски, зелень (Ис. 5, 24), 4) осматривать, считать, спохва- Осн. הוא Осн. הוא Осн.

титься на счетъ чего либо (1 Сам. 20, 6). Ніф. съ страд. знач. (pass.) no. 4·ro: 1 Cam. 20, 18. 25. Гі. поручить кому надзоръ надъ къмъ или чъмъ либо, поставить кого надъ чемъ либо (съ винительнымъ падежемъ лица ■ על предмета: Б. 39, 5. 41, 34).

20, 25). Du. פקרד два раза, פקרד, т., повельніе (Пс. 19, 9). פקיד, т., надсмотрщикъ, началь-פראים, m., pl. פראים, онагр \mathfrak{b} , дикій осель (Пс. 104, 11. Іовъ 39, 5).

предаваться ликованьямъ, радости де, раздълять. Гі. рознить раздълять (Пр. 17, 9).

f., pl., зерна, хлѣбъ (Іоиль,

уязвленіе (Пр. 27, 6). Осн. 1. ברה, impf. יפרה, 1) прозябать, произрастать (= חבה, Ис. 11, 8, 17. Mcx. 1, 7).

посътить (1 Сам. 17, 18). 2. פרות, f., pl. מבר משום (от בי מברות) וווויים ווויים וווויים ווויים ווויים ווויים ווויים ווויים ווויים ווויים ווו быкъ), корова (Б. 41, 18 и д.). что либо (С. 15, 1; см. № 154, плэ, impf. тор, расти, зеленъть, 3. a); 2) обращать на кого либо — процвътать (Б. 40, 10. Пс.

ныма пад. и אר: Б. 40, 4); פרין, т., съ суфф. פרין, плодъ.

קַבָּם, impf. יְפָּרָם, разламывать 1. עַבָּם, impf. יְפָּרָם, шагать.

פרסה, f., 1) раздвоенное коныто, Осн. ענים. —коныто лошади (Пс. 5, 28). בְּיֵעִים, гръшить. Part. בּיִיעִים, Och. סרם.

8, 33).

פרעה, тптулъ егнпетскихъ царей.

15).

ломать, разрушить (Ис. 5, 5).

ברש, impf. יָברשׁ, разширять, раскрывать (Пр. 31, 20. Іовь раскрывать, см. пр. 39, 26). Part. pass.: раскину- прэ, impf. прэ, расширять, тый, раскидывающійся (Іоиль 2, 2).

шээ (съ двумя неизмъняемыми) Камэцами: § 84. по 6. § 25, 4), т., всадникъ (1 Ц. 10, 26), - верховая лошадь (Іопль 2, 4); срав. Лат. eques, упот- пр. 1) отворять, открывать (Б. ребляемое иногда въ значении equus).

иапоръ воды), п. pr., Евфратъ, названіе ръки (Б. 2, 14).

한말을, impf. 한번을 снимать. Гі. заставить снять (съ двумя вини- пде, m., съ суфф. рl. тельными падежами: Б. 37, 23).

2. פשע, т., шагъ (1 Сам. 20, 3).

гръиные люди, злодъи (III, 11).

 ψ בָּרַע, impf. יִפְרַע, оставлять (Пр. עָשַׁשָּ, m., c c c y ϕ ϕ . פשעים, constr. יעים, грѣхъ, прегръщение, злодъяние (1 Сам. 24, 12. Ic. 19, 14).

עט m., блоха (1 Сам. 24, древ, f., pl. очлох, лень для пряжи, кудель (Пр. 31, 13). יַפְרֹץ, impf. יִפְרֹץ, разорвать, раз- Рl.: льняныя нитки (С 15, 14). אַם, f., ca cysfs. אָם, הּעַנּסאים, הּעַנּסאים (хато́а: Пр. 17, 1). Осн. пде.

> распростирать (срав. Греч. теτά-ννυμι), — быть отворену, открыту, — быть откровеннымъ. Пі. πρι уговорить (πείθειν), убъдить, — обольстить (С. 14, 15. 16, 5).

8, 6. 43, 21. IIc. 104, 28. Пр. 31, 26); 2) отпускать на волю (Пс. 14, 17). Пі. развязать (Іовъ 38, 31. 39, 5). Ні. отвориться (Б. 7, 11), развязываться (Ис. 5, 27).

פתחים, constr. פתחים, отверстіе, входъ, - дверь (Б. 6, 16. 43,

19). РІ. בתחים, городскія ворота (Пр. 8, 3).

פָּתִי , т., т., шичего не знающій, неопытный, простой (Пс.) 19, 8). Осн. התה.

פתיל, m., нитка (C. 16, 9).

ברל, собирать, копить, יצבר, собирать, копить фальшивый, поддъльный (Пр. 8, 8).

ойы, п. рг., Пиоо, название города въ нижнемъ Египтъ, Греч. Πάτουμος (Hex. 1, 11).

702, m., эхидиа, vipera (Ис. 11,

פתר, impf. יפתר, объяснять, истолковывать (Б. 40, 8. 16. 22. дту, см. дуть. 41, 8. 12. 13. 15).

וֹחָבּ, т., истолкованіе, объясненіе (E. 40, 5. 8. 12. 13. 15).

סתרום, п. рг., название верхняго Египта (Ис. 11, 11). У LXX Т. Iep. 44, 1: Παθούρης.

ллэ, разламывать, отламывать.

іку (ем. іку), coll., мелкое стадо (овцы и козы).

1. אַבַּא, impf. יצבא, собираться, выступать на войну.

2. צְּבָּאוֹר , m., pl. צְּבָאוֹר, constr. צְּבָאוֹר f., constr. אָבָאוֹר, 1) прямота, אָבָאוֹתיו cז $cy \phi \phi$. אָבָאוֹת u

עבאיר, воинство (VI, 7. Б. 2, 1), והוה צבאות Ieroba (Jireà) Borz воинствъ (ангеловъ п силъ небесныхъ, — 1 Сам. 17, 45. Ис. 6, 5). См. § 114, 3, Прим. 2). Och. NIY.

(b. 41, 35. 49).

צד, т., съ суфф. צדי, сторона (Б. 6, 16), въ особенности: аввая сторона (1 Cam. 20, 25), съ п locale: въ сторону, на сторону (1 Сам. 20, 20).

עדה, строить козни, злоумышлять (1 Cam. 24, 12).

צדיכן, adj., т., прямой, справедливый, праведный.

צדַק, impf. צדַק, быть прямымъ, справедливымъ, честнымъ (Пс. 19, 10). Гі. оправдать (VI, 8. 8. Пр. 17, 15. Ис. 5, 23). Гітіп. оправдываться (Б. 44, 16).

עַדַק, פּז ח. צָדֵק, m., ca cysfs. עדקי, прямота, честность, справедливость, правда (IV, 2. 13 Hc. 72, 2, Hc. 11, 4. 5). Adverbialiter: по правдъ (Пр. 8, 15).

честность, справедливость, ока-

зываемая въ судахъ (Ис. 5. 7. מלם, т., постъ (юнль 1, 14. 2, 15). ное, הצדקה обыкновеннымъ по-(Іопль 2, 23); 3) правое дѣло, 11). Осн. этг. правда (1 Ц. 8, 32).

יַצְהַר), impf. יְצְהַל , ciatь. $|\vec{Pi}|$ צוּכן, $|\vec{Fi}|$, בּג כּעלָּלָּה, כּג רּצַלָּלָה, כּג בּאַלָּלָ, прояснить, сдёлать яснымъ, веселымъ (Пс. 104, 15).

יבר=בְיבה, סובר=בְיבה, סובר

צהר, тол-, свътъ. Ди. צהר, полстаетъ прибывать и начинаетъ убывать, —Б. 43, 16. 25).

Множественное число (pl.) צוארים, constr. צוארים, нмъетъ значеніе числа единственнаго 2, a).

добычу (Іовъ 38, 39).

צוה, неупотр. въ Каль, Пі. צוה повельвать, приказывать (съ ви-Лат. jubeo te: Б. 6, 22. 44. 1 Cam. 20, 29; cz על מעם: Б. 2, 16). Пу. получить приказаніе (Б. 45, 19).

בום, impf. בינ, consec. et n. 23, поститься (1 Ц. 21, 27).

Пс. 72, 3); 2) должное, обыч- 1. नुष्ठ, литься черезъ края, течь въ изобиліи.

рядкомъ, какъ бывало прежде 2. 512, т., медовые соты (Пс. 19,

ציץ, כא. ציץ.

тъснить кого либо, настаивать, приставать къ кому (съ винительным падежемь: С. 14, 17; cz ?: C. 16, 16).

день (время когда свътъ пере- 1. צור, impf. יצור, consec. נצר, кругомъ тъснить, окружать, обхватывать (Пс. 139, 5).

אַנאר, m., constr. צוּרָאַר, שפא. 2. צוּרָים, m., pl. אוּרָים, камень, скала (С. 13, 19. 1 Сам. 24, 3), переносно: опора, твердыня (IIc. 19, 15. VIII, 3).

(sing., — Б. 43, 14; см. § 108, ציר ע צור (сказа), f., n. pr., Тиръ, Финикійскій городъ (II, 2).

יצור, impf. יצור, охотиться, ловить מחב, adj., constr. אָהָה, сухой, изсохшій (Ис. 5, 13). Срав. Лат. siccus, Слав. сухой, Санскр. сушка.

нительным пад. лица, какт для, f., вонь (юнль 2, 20). Срав. Слав. цухн-уть, вонять.

1; כז א תועם: Mex. 1, 22. צהַק, impf. אָרָה, m. אנ. ע. שחק, смъяться. Πi : 1) шутить; 2) играть,-исть и играть на струнномъ инструментъ, сопровождая то и другое телодвиженіями (С. 16, 25); 3) насмёхаться надъ кёмъ

21*

14).

ציִר, т., съ суфф. ציָדוֹ, 1) охота; צַלַל, покрыть тѣнью, осѣнять. עידה и ציל, f., пища, дорожный 27). Срав. צַלַל.

21):

אָרָין, f., сухость, אָרֶין צִיּרְ ווּר 17 loba). По обыкновенной степь (Іопль 2, 20).

יבילן, f. (замокъ, укръпленіе), n. pr., смерти, могильный мракъ). сторонъ Герусалима, входившій въ составъ верхней части города кож, т., жажда (С. 15, 18. Пс. пиѣвшій замокъ (Пс. 128, 5). О בָני צִירֹן см. подъ словомъ צַמַד , т., съ суфф. צָמָדָר , 1) пара 這.

ציים, pl. m. (denom. oma ציים, pl. m. (denom. oma пустынь, степь (см. § 86, по. 5), обитатели степей (Пс. 72,

ציץ, impf. נציץ, цвъсть (Пс. 72, расти (Б. 41, 23). Пі. выро-16).

צלי, тынь. צלי, тынь. עלה, f. (тънь, охрана), n. pr., 104, 14. Іовъ 38, 27). Селла, жена Ламеха (III, 7).

עלח, impf. יצלה, ווצלח, אנן, מינו, охранять, прикрывать. (съ Уу: С. 14, 6. 19. 15, 14); (овцы и козы, —Пс. 8, 8). 2); дълать успъхъ, причинять 17). Осн. гуз

либо (съ предлогомъ 7: Б. 39, успъхъ чему либо (Б. 39, 3. 23).

2) добыча, кормъ (ювъ 38, 41). צלם, тънь, образъ (Б. 1, 26.

запасъ пиши (Б. 42, 25. 45, צלמורת, f. тьма, мракъ. Образовалось изг בלב (см. зампч. кг 38, תיאה אונים אלמור אלמור (мракъ

Сіонъ, холмъ на юго-восточной коз, impf. кож, жаждать (С. 15, 18).

104, 11. Mc. 5, 13).

быковъ или ословъ; 2) jugerum, пространство земли, вспахиваемой, впродолжение дня, парою воловъ (Ис. 5, 10).

וצמה, impf. יצמה ироизрастать, стать (см. замъч. къ С. 16, 22). Гі. заставить расти (Пс.

צמר, т., шерсть (Пр. 31, 13).

עבר, найти, низойти, проникнуть עבר, сотть, сотть

2) удаваться, счастливиться (ср. π 33, f., большой щить (закрывав-Hrьм. durchgehen). Гй.: 4) успъ- шій всего человъка, Бирео́с, вать, быть счастливымъ (Б. 39, 1 Сам. 17, 41, 1 Ц. 10, 16. pass. בנום, жесткій, сухой (Б. 3). 41, 23).

צעיר, adj., малый, — меньшой, 11, 8). צער.

33).

נעק), impf. צעק, кричать.

вопль (Пс. 5, 7). Осн. צעק.

צער, impf. יְצְעַר, быть малымъ.

1. אַפָּה, part. f. צוֹפִיָּה (§ 75, Прим. 5), 1) пристально смотрѣть на что либо, speculari, наблюдать, слёдить за чёмь либо אָרִי (Б. 37, 25), (XII, 3. Пр. 31, 27).

2. дру, покрывать.

ובבי, сотт., собств. страна покрытая мракомъ, — съверъ (Ис. 14, 13). Осн. јеч.

יברני, adj. (§ 86, no. 5), cъверный (Іоплъ 2, 20).

יְצְפּוֹר, comm., pl. צְפָּרִים, птичка, Пр. 27, 8); coll.: птицы (Пс. 8, 9).

през (првунья, птичка), n. pr., Сепфора, жена Монсея (Исх. 2. 21).

בוב быть жесткимъ, сухимъ. Упо- נְצָבָן, impf. בְּצָבוֹ, скрывать (Исх. требляется только въ рагт. 2. 2). Гі. укрывать (Исх. 2,

צפעוני, m., эхидна, vipera (Mc.

младшій (Б. 41, 23). Осн. 1. д., т., камень, кремень (Ис. 5, 28). Och. วาร.

דעירה, f., младшій возрасть (Б. 43, 2. בי, въ п. בי, т., стъсненіе, томленіе (Іовъ 38, 23). Осн. יבַבר

יְצְעָקְה, f., constr. צַעְקָה, f., constr. אַנְקָה, f., constr. אַנְקָה, f.тоска, צרת נפש душевное томленіе (Б. 42, 21).

יצרור, m., pl. אירור, связка, узель. Объ узлъ съ денъгами: Б. 42, 35. Och. צרר.

פא ח. אַרִי, т., смола истекающая изъ бальсамоваго деревца, бальсамъ, opobalsamum (Б. 37, 25. 43, 11).

צערה (оса), п. рг., Сарая, городъ въ области колъна Дана (С. 13, 2. 25).

קב, impf. קבר, плавить (о металлахг).

пъвчая птица (Пс. 104, 17. ду, impf. ду, вязать, тъснить, преслѣдовать (Ис. 11, 13). Part. צ'ר, врагъ (Пс. 8, 3. Ис. 11, 13).

קבורה, f., могила, гробь (Ис. 14, 20). Осн. קבר.

קבץ, impf. יכבין, копить, собирать (Б. 41, 35. 48),-собирать, сзывать (Іонль 2, 16). Пі. соби- קרָבָה, f., т. ж. ч. קרָם, по. 2 (Б. рать (см. замъч. къ 2, 6 Іопля).

, impf. יקבר, конать (могилу), -хоронить (С. 16, 31).

קבר, m., c $cy<math>\phi\phi$. קבר, pl.עברים ע קברים. могила (С. 16, 31. Hc. 14. 19).

לבד, impf. יקד, нагнуться, поклониться (Б. 43, 28. 1 Сам. 24,

קרוֹשׁ, adj., святый (Ис. 6, 3), святый (Богъ) Исранля = יהוה (Ис. 5, 19. 24). Осн. שַדַב.

קדים, т., собств.: передній, 1) востокъ; 2) = רוּה קרים, восточный вътеръ (необыкновенно стинъ, — Б. 41, 22. 27. Іовъ 38, 24). Осн. отр.

קבם, неупотр. въ Каль, быть впереди.

впереди (adv., впереди, — Пс.139, 5); 2) востокъ, восточная сторона; 3) Аравійская степь (находящаяся на востокъ отъ Палестины), בני כדם сыны Востока, т. е. обитатели пустынной Аравіи (1 Ц. 5, 10. Пс. 11, 14).

2, 14).

קרמני , adj. 1) передній, -קרמני предки. Sing. coll.: 1 Сам. 24. 14; 2) восточный (Іонль 2, 20).

קדר, меркнуть, темнъть (о затменіи солнца и луны: Іопль 2, 10).

ערש ע קרש, impf. יקרש 1) быть святымъ. Ні. явиться святымъ (Ис. 5, 15). Пі.: 1) освящать (Б. 2, 3); 2) постановить что л. какъ святое, ненарушнмое (Іопль 1, 14. 2, 15), -- כהל כהל כסזвать священное собраніе (Іопль 2, 16).

иорывнетый и знойный въ Пале- קָנָיִיל, m., cة $cy<math>\phi\phi$. קָנָיִיל, pl.קרשים, constr. קרשים, святость, святыня. Употребляется очень часто въ качествъ родительнаго падежа для описанія имени прилагательнаго: святой (IV, 4. 12. Пс. 29, 2), § 106, 1.

штр (посвященный), n. pr., Кадисъ, мъстность между Палестиной, Идумеей и Египтомъ (Пс. 29, 8).

קַהַל, неупотр. въ Каль, Гі. сзывать, собирать.

קהל, т., собраніе (Іоиль 2, 16). Och. קהל.

ער ע קר א פר א, m., cz cyss. קר ש קר א פר א פרי, א פרי ревка, — веревка для измъреній (1овъ 38, 5); 2) струна, — звукъ (IIc. 19, 5).

קובע (בּוֹבֵע), m., constr. קוֹבֵע шлемъ (1 Сам. 17, 38).

קרה, собств.: скручивать, свивать, скръплять. Ні. собпраться (Б. 1, 9). Hi. קנה, impf. יַקנָה, consec. ויקר, ждать, надъяться, уповать (съ 🖰 на кого либо: V, 3; съ ?, на что либо: Ис. $5, 7; c ? передъ наклоне- 2. үчү, неупотр. въ Каль, <math>\Gamma i$. ніемг неопредпленнымь, inf.: Ис. 5, 2. 4).

либо отвращение, ненавидъть. וֹיִקְמַן, impf. יִקְמַן, быть палымъ. съ בְּ: чувствовать 1. כְּמַן, impf. יִקְמַן, быть палымъ. 139, 21).

קול, толосъ; קול, ח., рl. קול 2) слухъ (Б. 45, 16); 3) звукъ (Іовъ 38, 24. Пс. 104, 25. Іовъ 38, 25), стукъ миащихся

колесница (Іонль 2, 5), трескъ пламени (Іонль 2, 5), קוֹל יָהוָה о громъ: Пс. 29, 3 и д.

קום, impf. יָקום, consec. קום, 1) вставать, подниматься (IV, 10. VII, 1. Б. 37, 7), собраться въ путъ (Б. 22, 3), настать, появиться (Исх. 1, 8), возстать противъ кого либо, напасть (съ **58**: 1 Cam. 24, 8). О времени: возникнуть, явиться (Б. 41, 30); 2) стоять твердо, пребывать нерушимымь (IV, 9. 1 Сам. 24, 21). Гі. הַקִּים, заставить встать, поднять (Ис. 14, 9), -- постановить, учредить (Б. 6, 18).

קלמה, f., высота (Б. 6, 15).

1. קרץ, impf. יקרץ, 1) чувствовать отвращеніе; 2) бояться, опасаться кого либо (Исх. 1, 12).

הַכִּיץ, бодрствовать, —проснутья (Пс. 139, 18. Іонль 1, 5).

קנט, impf. יָקוּט, убивать (Пс. 139, 19).

отвращеніе къ чему либо (Пс. 2. קטן u קטן, f. הְטַבְּה, adj., plקמבים, 1) малый (Б. 1, 16. Пс. 104, 25. Ис. 11, 6); 2) молодой, рад, который моложе другихъ всъхъ, самый меньшой (Б. 42, 13. 44, 2.

1 Сам. 17, 14), הַקְּמֵּר, мень- קָמָה, f., constr. קְמָר, pl. קמות, шая, младшая (С. 15, 2); 3) ма Осн. קמין.

רביר, неупотр. въ Каль, Пі. קביר, т., съ суфф. קביר, 1) гореть; курпть.

קְּמַרָתִי, f., cz cyφφ. קְמַרְתִּי, куреніе (Пр. 27, 9). Осн. קטר. 772, т., льто (XII, 1).

, קיר m., pl. קירות, стъна, камен- קנים, m., c cy<math>gg. קירות, pl.ная стѣна (1 Сам. 19, 10. 20, 25. 1 Ц. 5, 13. 21, 21).

בְּלֹי, adj., легкій, быстрый. Adv., בְּלָא, неупотр. въ Каль, Пі. אָבָל, быстро, скоро (Ис. 5, 26). Осн. קלל.

קלל .m. קלל.

קלה, жарить, сушить. Срав. Слав. калить.

קליא и קלי, т., поджаренныя зерна (колосья, — 1 Сам. 17, 17). Осн. הלה.

קלל, impf. יבןל, 1) быть легкимъ, быстрымъ; 2) убавляться, уменьшаться (Б. 8, 11). Пі. Ті. проклинать (1 Сам. 17, 43).

עָלַע, пустить, бросить. Піг. бросить קַלַי, т., стволь (Б. 41, 22). (камень изъ пращи: 1 Сам. 17, כְּבְיָּן, т., созданіе, твореніе (Пс.

קלע, m., c c c y g g. בְּלְעִי, p l. בְּבָּוֹן (Π i'ənb), гнъздиться (Π c. 104, 50).

хлъбъ стоящій въ поль, еще нелый, неважный (1 Cam. 20, 2). жатый (С. 15, 3). Осн. Dip. קמץ, сжимать.

> 2) manipulus, связка колосьевь, ביבים связками, т. е. въ нзоо́нлін (Б. 41, 47). Осн. יקביץ.

1) гивадо (Пр. 27, 8); 2) отдъленіе (Б. 6, 14).

1) ревновать (сг?, о чемг либо: Iопль 2, 18); 2) завидовать кому либо (ст падежемт вини*тельнымъ*: Ис. 11, 13, съ 3: Б. 37, 11).

קנאה, f., ревность (Пр. 27, 4. Ис. 11, 3).

קנה, *impf*. יקנה, 1) творить, образовать (Пс. 139, 13); 2) пріобрътать, -- обладать (Пр. 8, 22), — покупать (Пр. 17, 16); 3) выкупить, освободить (Ис. 11, 11).

104, 24). Осн. קנה по. 1.

קלעים, праща (1 Сан. 17, 40. | 17), denom. ото אָן (см. § 52, 2, c).

קוֹף u קוֹף, m., обезьяна (1 Ц. 10, | 1. בְּרָא, impf. יִקְרָא , 1) звать 22), срав. Санскр. карі, Нъм. Affe (cm. § 1, 4, Прим. a).

קצי, m., כז כעשה, pl. constr. בַּבֶּץ, конецъ (Б. 6, 13), כָּבֶּץ въ концъ, по истечения-(Б. 8, 6. 41, 1). Осн. קצץ (срав. Слав. конецъ).

קצה, f., pl., constr. קצה, ce суфф. קצותם, конецъ (Пс. 19, 7).

תנה, א., конецъ, הנובה, отъ конца, съ конца—(Пс. 19, 7. Ис. 5, 26), въ концѣ, по истечени-(Б. 8, 3).

קציר, т., жатва (XII, 1. С. 15, 1). Осн. קצר.

קצף, impf. קיקצי, 1) разламывать; 2) сердиться, гитваться на кого либо (съ у: Б. 40, 2. 41, 10).

קּצְפָּה, f., разломленіе (Іонль 1, 7). Осн. קצף по. 1.

יבובי, отръзать. Срав. Слав. куцый.

יקצר, 1) trans., impf. יקצר, cptзать, жать (XII, 3); 2) intrans., impf. יקצר, быть, дълаться короткимъ, הקצר נפשה душа его сдълалась короткою, т. е. онъ потеряль терпъніе (С. 16, 16).

(XI, 3. XII, 2. B. 39, 15. 41, 43. 45, 1), призывать, звать къ себъ (съ винительнымъ падежемъ: Б. 41, 8. Исх. 2, 8; съ 5: Б. 39, 14); съ 78: воззвать, обратиться къ кому либо съ ръчью, сказать (Б. 22, 11. 1 Cam. 17, 8. Mc. 6, 3), съ אחרי кричать вслъдъ кому либо (nachrufen, — I Cam. 20, 38. 24, 9), בים אכן назначить, объявить постъ (1 Ц. 21, 9. 12), עצרה созвать торжественное собрание (Іопль 1, 14); 2) позвать, пригласить (съ ?: С. 14, 15); 3) назвать, дать кому или чему либо имя илп название (сг винительным падежемг имени и съ ? лица или предмета, которымь дается названіе: Б. 1, 5. 8. 10. 2, 19. С. 15, 17), 'ם מי назвать имя чего либо, т. е. дать чему либо имя (С. 15, 19).

2. אָרָה=קָרָא, impf. יָקרָא (§ 75, Прим. 22), 1) наткнуться на что либо, встрътить (съ винительным падежем лица: Б. 42, 4. 38); 2) случиться (Hex. 1, 10). Omcroda: לְּכְרֵאת (вм. לקראת, cobcme.: st. constr. inf. , см. § 45, 1, Прим. b), п., м. ледъ (Іовъ 38, 29). навстръчу, противъ (1 Сам. 17, 2. 48. Іовъ 39, 21).

יַקרַב u קָרַב, impf. יָקרַב, part.. קרב, приближаться (Ис. 5, 19; съ 58: Б. 37, 18. 1 Сам. 17, 41 (כי לקראת: 1 Cam. 17, 48). Гі.: 1) солижать (Ис. 5, 8); ברע, impf. יְכְרַע, разрывать (IX, 2) приносить (Пс. 72, 11).

קרב, т., сраженіе, война (Іовъ 38, 23).

קרב, т., съ суфф. קרב, 1) внутреннее, середина, בקרב въ серединъ, внутри (VI, 5. Б. 45, 6. Hc. 5, 8. 25. 1 U. 3, 28); 2) внутренности (Б. 41, 21).

קרות, impf. יקרה, part. pl. קרה, либо, — встрътить кого либо (съ винительным падежем лица: Б. 42, 29). Пі. קרה собств.: (срав. לרה балка, встрпчаюдругою, при строеніяхі), строить (Пс. 104, 3).

קרוב, adj. m., f. קרובה, близкій (Іонль 1, 15. 2, 1), — съ 🦎: אצל: вблизи у — (1 Ц. 21 2). Осн. קרב.

съ суфф.: לקראתיכם, לקראתי, f., городъ (lobъ 39, 7). Осн.

קרן, f., du. קרנים א קרנים, съ суфф. קרניו и קרניו, 1) рогъ (Б. 22, 13); 2) вершина горы (Mc. 5, 1). Cpas. Jam. corn-u, Hюм. Horn.

4. B. 37, 29. 34. 44, 13. Іонль 2, 13).

קרה, m. אב. ע. קריה, יי ח. ח., f., городъ (Пр. 8, 3).

קשְׂקשֶׁת, f., pl. בְשְׂקשֶׁת, чешуя (1 Cam. 17, 5).

でう、 m., соломинка (Ис, 5, 24. Іоиль 2, 5).

собств.: столкнуться съ къмъ מיבל, impf. יקשב, обращать вниманіе. Гі. т. ж. ч. Каль (съ ? VII, 3; cz יעל: Пр. 17, 4). Срав.

заставить что либо встръчаться לשה, impf. יקשה, быть твердымъ, жесткимъ.

щаяся, соединяемая одна сы جنية, adj., f., דעבוד, твердый, жесткій, непріятный (1 Сам. 20, 10). Pl. f., ліше жесткія, суровыя слова (Б. 42, 7). Осн. ַקשָׁה.

Б. 45, 10, съ ?: IV, 7; съ пшр, неупотр. въ Каль, Гі. быть нечувствительнымъ, жестокимъ (Іовъ 39, 16).

קטר, impf. יִקשׁר, вязать, привязать къ чему либо (съ 2: Іовъ 39, 10), — быть связаннымъ, кръпкимъ. Ні. переносно: быть къ кому либо привязаннымъ, любить кого либо (съ 2: III, 10). Пі. т. ж. ч. Каль (Іовъ 38, 31).

קשָׁת, comm., pl. קשָׁת, суфф. בְשָׁתֹּנִינ , дукъ (Ис. 5, 28).

רְאָם, impf. יְרָאָד, juss. יְרָאָד, סֹבּאַרוּאָ, סֹבּאַרוּא. См. ביין, impf. consec. ראשים, ויִרָב, m., pl., ראשים, 1) голова 1) видъть; 2) посмотръть на что либо, — взглянуть, узнать (съ винительнымг падежемг: Б. 37, 14), смотръть за чъмъ либо, наблюдать (также съ винительным падежемь: Б. 39, 23), — смотръть съ участіемъ, съ радостнымъ или горестнымъ , саdj., аdj., 1) первый, בָּרָאִשׁרֹן, чувствомъ (св 🚉 С. 16, 27. Пс. 128, 5. B. 44, 34. Mex. 2, 11); 3) יבאָה לו усмотрѣть для себя (sibi prospicere), позаботиться, найти (Б. 22, 8, безт ל: Б. дээр, f., начало (I, 2. Б. 1, 41, 33). Hi. inf. absol. u 1). constr. הַרָּאָה, сдъяаться види- בַ, adj., f. הַבָּאָה, pl. בּבִּים, мымъ, показаться, явиться (Б. многочисленный, много (1 Ц.

1, 9. 8, 5. 22, 14; 00 78 nuua: III, 11. 12. C. 13, 10. 21). Гі. הראה, дать видеть, показать (съ двумя винительными падежами: С. 13, 23). Гітп. смотръть другь на друга, мъшкать, медлить (Б. 42, 1). Cpas. Tpeu.. opáw.

съ ראובן (посмотрите на сына), п. рт., Рувимъ, старшій сынъ Іакова (Б. 37, 21 и д.).

ראַם u בים, m., pl. באָם עוב באָנים באָר באָנים באַנים באָנים באַנים באָנים באַנים בא (Пс. 22, 22), буйволь (Пс. 29, 6. Іовъ 39, 9. 10).

(IX, 4. B. 40, 13. 16 $u \partial$.); 2) вершина горы (Б. 8, 5. С. 16, 3. Пс. 72, 16), ткл голова моей радости, т. е. моя величайшая радость (Пс. 137, 6); 3) птогъ (Пс. 139, 17).

въ первомъ мъсяцъ года (Б. 8, 13); 2) прежній (Б. 40, 13), по прежнему (Іопль, 2, 23).

 $10_{\scriptscriptstyle \parallel}$ 2); 2) большой, великій רְבִיבִים, $m.,\ pl.$ проливной дождь (Б. 7, 11. Пс. 19, 11. 14. (Пс. 72, 6). Осн. בב Ис. 6, 12. Іонль 2, 2. 11). רביד, т., цъпь (для ношенія на Осн. בבב.

множество, изобиліе, избытокъ, . От рэзм. полнота (Пс. 72, 7).

ָרָבַב, быть въ изобилін, во множе- רֶבַע, m., c $cy<math>\phi\phi$. יָבַב, лежаніе CTBB.

רְבָבָה, f., pl. רְבָבוֹת, m. w. ע. יְבַין, impf. יִרְבַין, лежать, покоить-רבו (Cam. 18, 8).

רָבַּד), sternere, стлать, покрывать.

דָבָד, *כ*א. דָבָד.

יְרָבָה, m. א. ע. יְרָבָה, impf. יְרָבָה, juss. יַרָב, consec. 3 f. רָבָז, impf. יַרָב, 1) шевелиться, 1) быть во множествъ, -умножаться (E. 1, 22. 28. 7, 17. 18. 8, 17. Пс. 139, 18), расти (Іовъ 38, 4); 2) быть большинь, больше (Б. 43, 34. 1 Ц. 5, 10). Гі. הְרָבָּה, impf. יִרְבַה, juss. יִרְבָּה, m., волненіе, порывъ (Іовъ 39, consec. וירב, inf. absol. הַרָּבָה, ₩ הַרְבֵּה (форма הַרְבַּה yno- רָבֵל (denom. oms לָרֶגָל), ходить, требляется обыкновенно вт значеніц нартчія: много, напр. Б. 41, 49; см. § 100, 2, d), умножать (Б. 22, 17. С. 16, 24).

יִבּוֹ (usa יִבְּרָבוּ, pl. הַבְּבוּ, constr. רבבתיו, десять тысячь (1 Cam. 18, 7).

шет: Б. 41, 42). Осн. т.д. רב, т. (собств. inf. осн. רְבִיעִי, adj. num. ord., четвертый.

רָבַע, т. ж. ч. רָבַץ, яежать.

(Пс. 139. 2). Осн. уду.

ся (особенно же, о четвероно*иих животных*: Пс. 104, 22. Ис. 11, 6. 7).

רָנְבִי , m., pl. רְנָבִים, constr. רְנָבִי глыба земли (Іовъ 38, 38).

волноваться (Ис. 14, 9); 2) дрожать (Ис. 5, 25. Іонль 2, 1. 10), — трепетать, бояться (Б. 45, 24). Гі. заставлять трепетать (Ис. 14, 16).

24).

бъгать по разнымъ мъстамъ (съ цълью распространять на кого либо клевету, — Пс. 15, 3). Пі. бъгать по разнымъ мъстамъ въ качесттъ соглядатая, соглядатайствовать. Part. Пісоглядатан (Б. 42, 9 u ∂.).

רגל, f., du. רגלים, нога.

נְבֵשׁ (בְבַשׁ), о́ушевать, съумасброд-2, 1).

רְדָה, impf. ירָה, juss. ירָה, consec. דירד, 1) властвовать, царствовать (Пс. 72, 8), владъть, распоряжаться (съ 3: Б. 26, 28); 2) овладеть чемъ либо, взять (C. 14, 9).

<u>п</u>, неупотр. въ Каль, Ні. оыть погружену п глубокій сонъ, снать (XII, 1).

קַדַ, impf. קֹרָדּ, 1) преслъдовать (съ винительнымъ падежемъ и съ אחרי: III, 1. Б. 44, 4. 1 Сам. 24, 15); 2) гнаться за чъмъ либо, стремиться (съ винительнымъ падежемъ: VI, 1), томиться желаніемъ чего либо: Ис. 5, 11).

יְרָהַב, impf. יְרָהַב, неистовствовать, —нападать, притъснять.

(Mcx. 2, 16).

בהם, толна.

1. път, неупотр. т Каль, въять, дуть. Гі. הריה собств. вдыхать, -обонять, объ огнъ: коснуться, ежечь (C. 16, 9), чуять (lobb 39, 25). Съ 3: нюхать что либо съ удовольствіемъ, — имъть на-

слаждение въ чемъ либо (Ис. 11, 3).

ствовать, LXX Т.: фриав сего (Пс. 2. дэл, обыкн. f., pl. 1) дыханіе: а) дыханіе рта (Ис. 11, 4), דו היים дыханіе жизни (Б. 6, 17. 7, 15. 22; b) фырканіе, гитвъ; c) вътеръ (Б. 8, 1. Пс. 104, 4. Ис.-11, אל), בּנְפֵי רוּהַ крылья вѣтра (Пс. 104, 3); 2) апіта, жизнь, душа (Пс. 104, 29), וַחָשֶׁב רוּחוֹ и возвратилась къ нему жизнь, т. е. онъ ожилъ, ободрился (С. 15, 19; срав. Б. 45, 27); 3) animus, духъ, разумъ: a) сердце, душа (Б. 41, 8); b) духъ, умъ, воля, душевное настроеніе (IV, 7. Ис. 11, 2), ביה אלהים ע רוח אלהים духъ Божій (Б. 1, 2. Пс. 104, 30. 139, 7. C. 13, 25. 14, 6. 19. 15, 14. B. 41, 38. Mc. 11, 2. 1 C. 19, 9).

רָהְטִים, m. pl., жолобы, корыта רְּהָם, impf. ביר, consec. ביר, быть высокимъ - подниматься вверхъ (Б. 7, 17). Прич. с поднятый вверхъ (о рукъ, готовой нанесть ударь: Іовъ 38, 15), высокій возвышенный (Ис. 6, 1). Гі. познесть, поставить высоко (Ис. 14, 13), строить высоко (о гинади: Іовъ

39, 27), возвысить голось (Б. 39, 15, 18), двинуть, шевельнуть (Б. 41, 44).

У17, собств. бушевать, т. ж. ч. רעע. Fi. דיים, pl. ירעע (C. 15, 14) и однажды: רחב הרער, adj., широкій, просторный (1 Сам. 17, 20), 1) ликовать, веселиться (VIII, 3. С. 15, 14. Іовъ 38, 7), кричать (о войски, выступающем на сражение: 1 Сам. 17, 20); 2) трубить тревогу (Іоиль 2, 1).

רוק, Гі. הריק, опорожнять (Б. 42, 35).

רוץ, impf. ירוץ, consec. רירץ, бѣжать, спішть (1 Сам. 20, 36. **Гонль** 2, 4. 9; съ винительнымь падежемь мьста, куда съ винительным падежемъ пути, который слъдуетъ пробъжати: Пс. 19, 6). Гі. הריץ, вынуть поспъшно (Б. 41, 14), доставить что либо куда либо поситшно (1 Сам. 17, 17).

רוֹש, испытывать недостатокъ, быть בחם, любить, сочувствовать. IIi. бѣднымъ (IV, 8). Part. w и ско бъдный, нуждающійся (VI, 7. IIp. 17, 5).

, m., pl. רוֹנִים, государь, вла- m. (f. y Iep. 20, 17), чре-

Санскр. ragan, Лат. rex и т. д.

быть широкимъ, просторнымъ, Гі. широко раскрывать (Ис. 5, 14).

(IIc. 104, 25).

רהבי ד., т., ширина, просторъ. בחבי икмэ иториш (вынииквр) жгч (Іовъ 38, 18).

 $m.,\ c$ י $cy \phi \phi.$ לַחַבּה, ширина (Б. 6, 15), רהב לב обширность ума, умъ обширный (1 Ц. 5,

дый (I, 3. Іонль 2, 13). Осн. רַנַם.

кто л. бъжит: 1 Сам. 20, 6; стіст, аdj., 1) далекій, дальный (1 Ц. 8, 41), מרהלק издалека (IX, 3. B. 22, 4. Hex. 2, 4. Пс. 139, 2. Ис. 5, 26), далеко (см. замъч. къ loby 39, 29); 2) драгоцѣнный (Пр. 31, 10). Осн. осн.

> оп миловать, питать постоянную къ кому либо любовь, сожальть (cz על XI, 6).

ститель (Пс. 2, 2). Срав. во матери (переносно: у Іова

т. е. съ самаго рожденія (III, 15).

רַחְבִים, m. pl., чувство любви къ родиымъ, pietas (Б. 43, 30. 1 Ц. 3, 26), состраданіе, сожалъніе (Б. 43, 14).

רָהַץ, impf. יְרָחַץ, мыть (Б. 43, 24. 31), — мыться, купаться (licx. 2, 5).

יְרַחַק, impf. יְרָחַק, оыть далеко. Пі. , удалить, устранить (Ис. רבוק, т., гранатовое яблоко (Іонль 6, 12). Гі.: 1) удалять (Гоиль 1, 12). 2, 20); 2) уйти далеко, быть רָבָּב, ползать (Исх. 16, 20). на далекое разстояніе (Б. 44, רָמֵם, impf. יִרְכוֹם, попирать ногами, 4).

1. רוב), спорить.

2. דיב, т., споръ, ссора (Пр. 17, 1). Осн. רִיב.

ריח, см. חוו.

רַיִם, см. רָצֵם.

1. רוּק cm. רוּק.

2. ריק, adj. u adv., пустой, דיק, напрасно (Іовъ 39, 16). Осн. רוּק.

Гі. приказать тадить (Б. 41, 43).

на, вт особенности же, воен- 14, 7). Осн. רַנַן. ная колесница. Обыкн. coll.: יַרוֹן, собств. шүмёть: 1 II. 10, 26.

38, 8), בְרָהָם съ чрева матери, רְבוּבן, т., колесница (Пс. 104,

רָכַל, странствовать, особенно съ торговыми цълями, т. ж. ч. רוֹכֵל. Part. בחַר купецъ (1 Ц. 10. 15). Cpae. רגל.

רְבָּה, f., 1) высота; 2) п. рг. Рама, городъ въ горахъ колъпа Эфремова (1 Сам. 20, 1).

רָמָּה, f., черви (Ис. 14, 11). Осн.

רָבֵשׁי, impf. יָרָמשׁ, ползать, шеве- . литься, двигаться (Б. 1, 26. 28. 30. 7, 14. 21. 8, 17. 19. Пс. 104, 20).

רמש, т., всякая ползающая или пресмыкающаяся тварь, черви (6. 1, 24 - 26. 7, 14. 23; о водяных энивотных: Пс. 104, 25).

יְרַכַּב, impf. יִרְכַּב, vehi, צֹמָדה, impf. יְרָכַּב, звучать, звенъть (о колчант: Іовъ 39, 23).

קנה, f., вопль, призвание (1 Ц. 8, קבֶב, т., съ суфф. רְבָבִּי, колесни- 28), — ликованіе, радость (Ис.

1) ликовать, веселиться, радо-

ваться (Іовъ 38, 7); 2) взывать, רַעַבן, impf. יָרָעַב, голодать (IV, говорить внятно и ясно (Пр. 8, 3, הרבה 3 f. pl. impf.). Пі. רעב, толодъ (Пс. 5, 13), і постоянно выражать свою радость, прославлять (VIII, 3).

רַנְנָה, f., pl. רָנָנִים, строусъ, stru– רָעָבadj., f., רעבה, голодный (Пр. thio (loвъ 39, 13; см. замъч. къ 39, 14). Осн. 727.

רַע m., רְעַע f., adj. (oms רָעַע), злой, дурной (Б. 37, 2. 33; о наружности: безобразный, отвратительный Б. 41. 19, о лицъ: печальный, озабоченный Б. 40, 7). Въ значеніи имени существительнаго: а) ארע дурное (V, 3. VI, 1. Ис. **5, 20), — зло, несчастіе** (Б. 44, 34); b) гул зло (Б. 44, 4. C. 15, 3. 1 Cam. 20, 9. 24. 12. 18. Пр. 17, 13), — гръхъ (Б. 39, 9), — несчастіе (IX, 1. Пр. 17, 13),

ул, т., 1) номышленіе, помысель (Пс. 139, 2. 17); 2) товарищъ, другъ (IX, 1. Пр. 17, 17), ближній (Исх. 2, 13). Въ сое- 2. туд, f., adj. уд. диненіи съ ш'я: alter (ш'я руг.) (Богъ — любовь), п. рг., אל־רֵעָהוּ другъ передъ другомъ: Б. 43, 33). Осн. тул по. 2.

רע. т., безобразіе, худоба (Б. 41, 19). Осн. уул.

голодъ какь бъдствіе страны (Б. 41, 27 u d. 43, 1. 45, 11).

27, 7).

רעבון, т., голодъ, О выраженіи בתיבם בית בין см. замъч. къ Б. 42, 19.

רַעַד, *impf*. יִרְעַד, трепетать, дрожать (Пс. 104, 32).

רעדה, f., трепеть (Пс. 2, 11).

1. בעה, 1) насти: a) trans. cz винительным пад.: Б. 37, 12, cz 3: 6. 37, 2. 1 Cam. 17, 34, absol.: Б. 37, 13. Part. ו רעה пастухъ, пастырь (IV, 2. Исх. 2, 17. 19), רעה צאן пастухъ мелкаго стада (овець, козъ, (II, 1); b) intrans.: настись (Б. 41, 18. Ис. 11, 7); 2) питаться чёмь либо, находить въ чемъ либо удовольствіе (срав. רצה). Пі. выбрать себъ кого либо въ товарищи (С. 14, 20).

Рагуплъ (Псх. 2, 18).

רעם, *impf*. ירעם, волноваться, трепетать. дрожать. Гі. гремъть ($\Pi c. 29, 3$).

רים שרים громовое слово (командующихъ) полководцевъ (1овъ 39, 25).

רַעְמָה, f., собств. движеніе въ разныя стороны, -- развѣвающаяся грива лошади (Іовъ 39, בניה, impf. יְרָצָה, находить удо-

רעמסס, f., n. pr., Раммеси, городъ въ Египтъ (въ области Гошенъ), Исх. 1, 11.

1. רָעַע, impf. יַרַע, 1) бушевать; 2) злиться. Гіф. и п. п. п. д. 2 pl. m. הרעתם, сделать, ноступить дурно (Б. 44, 15). Part. בורע негодяй (Пр. 17,

2. יָרַעַ, impf. יָרַעַ, ca cy@f. ירעם, раздробить, сокрушить (IIc. 2, 9).

רַעַש, impf. יְרְעַשׁ, шумъть (Пс. 72 16); 2) дрожать (Іонль 2, 10). Гі.: 1) приводить въ трепетъ научить прыгать, скакать (ювъ 39, 20).

רעש, т., волненіе, шумъ, ржаніе (Іовъ 39, 24).

אָבָן, impf. אַבְּיַן, вылечить, изцъ-Ис. 6, 40).

רַעַם, т., громъ (Пс. 104, 7), יְרָפֶּר, ітрf. יְרָפֶּר; оцускаться, поникать, слабьть, падать (Ис. 5, 24).

רָכָּה, m., pl. רָכָּאים, тѣни умершихъ (Пс. 14, 9). Осн. הַבָּה

вольствіе въ чемъ либо. Срав. Санскр. гат-і, Слав. рад-ость, радоваться.

רָצוֹן, т., 1) удовольствіе, — благорасположение, милость (Пр. 8, 35), היה לרצון быть благоугоднымъ, принятымъ благосклонно (Пс. 19, 15); 2) воля (VI, 7. XI, 4). Осн. בצה.

רַצַח, impf. יְרַצַח, убить, умертвить (1 II. 21, 19).

רצפה, f., раскаленный уголь (Ис. 6, 6).

רָק, 1) adj., f. רָק, тошій, сухой (Б. 41, 19); 2) adv., только (Б. 41, 40). Осн. רָבַקק.

(Ис. 14, 16); 2) заставить, д., аdj., пустой, порожній (Б. 37, 24. 41, 27). Осн. рэт.

יַבְקר, impf. יְרַקר, ирыгать, илясать. Пі. скакать, нестись съ трескомъ (о колесницаха: Іопль 2, 5).

лять (съ дательнымъ падежемъ: רָקִיעַ, т., собств. растяженіе, разширеніе, — небесный сводъ (Б. 1, 6 — 8. Пс. 19, 2, 104, 13). Гі. насыщать (lobb также и בינע השמים: Б. רַקע.

רקם, ткать узорами. Переносно: 15).

ירַקע *impf*. ירַקע, разширять.

רַכְּכְ, неупотр. въ Каль, быть тонкимъ, тощимъ.

שׁר, бѣдный. См. שין.

רשע, impf. רשע быть нечестивымъ, преступнымъ, злымъ. Гі. представлять виновнымъ, осуждать (Пр. 17, 15).

רַשָּׁע, т., 1) безбожный, преновный (Исх. 2, 13).

רשעי, *m., cε cyφφ*. רשעי, безбожіе, преступное дъло, зло (1 Сам. 24, 14).

DNO, CM. NOI.

ישבע, impf. ישבע, собств. быть въ изобиліи, — быть сытымъ, дълаться сытымъ, насыщаться (absol.: Пс. 104, 16. Іоиль 2, 16; съ вин. пад. Пс. 104, 28; см. § 138, 3, b; — съ др: Пс. 38, 27).

1, 14, 15. 17. 20). Осн. שבע, т., насыщеніе, сытость, изобиліе, урожай (Б. 41, 29 и д.).

образовать (Пу. pass.: Пс. 139, שבע, adj., f. שבעה, сытый (Пр. 27, 7).

> שבר, неупотр. въ Каль, Пі. надъяться (съ та кого либо: Пс. 104, 27).

שנב, 1) trans. поднимать, возвышать; 2) intr. быть высоко, подниматься вверхъ. Ні. быть возвышеннымъ, -непостижимымъ, arduum intellectu esse (IIc. 139,

ступный, преступникъ; 2) אור די, неупотр. вт Каль, Пі. אורד: ровнять землю, боронить (Іовъ 39, 10).

שרה . m. constr. שרי, m. constr עדות שדי, constr. שדות u שדות, съ суфф. שרותיהם, ноле (Б. 2, 5. 20. 3, 1. 1 Cam. 20, 5. Hc. 5, 8. IIc. 8, 8).

הש, comm., constr. השה, овца или коза. Nomen unitalis для coll. жч (Б. 27, 7. 8. 1 Сам. 17, 34). По Фюрсту: собств. partic. неупотребительнаго глагольнаго корня ст значеніемъ - происходить, первоначально =ילד. Срав. Санскр. su.

тый, размышлять, — говорить. ্ৰাট, оплетать, огораживать.

שולדי (заборъ изъ терновника), п. рг., Сокхова, городъ въ области колъна Іуды (1 Сам. 17, 1).

ישים, consec. ישים, 1) דושל לישים, סישים, ישים Б. 40, 15. 44, 1. Исх. 2, 3,-Б. 6, 16), положить на себя, надъть (Б. 37, 34), се יַעל: положить на чемъ либо (Б. 22, 9), возложить (Б. 41, 42. 1 Ц. 21, 27. Исх. 1, 11), съ בין: вложить, всунуть, укръпить между чёмъ либо (С. 15, 4), —, ставить на столъ кушанье, подавать (Б. 43, 31. 32), положить, опредълить, ут- שיב , быть съдымъ. Срав. вердить (Іовъ 38, 5, 33); 2) устроить, сдълать (Б. 45,7), שיבה, f., съдые волосы, съдина сдълать что чемъ либо (се двумя винительными падежами: Іовъ ייָר, т., размышленіе, рѣчь,—пѣ-38, 9. 39, 6, съ винительнымг падежемг и сг ?: Б. 45, 8. 9. 1 Ц. 10, 9. Ис. 5, 20. р. см. от. וסותה 1, 7), שום למם , см. בין, см. שיש, см. שוש. съ винительнымъ иадежемъ чост (§ 86, 5), т., собств. и 🤼 сдълать что либо подобнымъ чему либо (Ис. 14, 17).

שורק, כא. שורקן. שיש ע שיש, impf. ישיש, радоваться (съ 📮 предмета, причиняющаго радость: Іовъ 39,

21, съ? передъ неопредъленным наклонением: Пс. 19, 6).

ביש, perf. ביש, impf. מושי, выжимать сокз (E. 40, 11).

> смъяться, шутить, -с ?: смъяться, нимало о чемъ либо не заботиться, не бояться (Пр. 31, 25. Іовъ 39, 7. 18, 22). Пі. рпф, impf. ישהק, рѣзвиться, играть (Пс. 104, 26), играть, веселиться (Пр. 8, 30), — играть на струнномъ инструментъ, сопровождая игру паніемъ и талодвиженіями (С. 16, 25).

Слав. сив-ый (съдой).

(Б. 42, 38). Осн. эч.

снопѣніе (Пс. 104, 34). Осн. שוח.

speculatur, по Еврейскимъ преданіямь, которымь сль38, 36). По обыкновенными толкованіямі: прозорливость, разумъ.

שכל, Гі. שכל, смотрѣть на что либо, вглядываться, - поступать осмотрительно (Пр. 17, 2). Part. мулрый.

שׁבַר, *impf*. ישׂבר, награждать, – получать награду.

שבר, т., награда (Исх. 2, 9). Осн.

שלמרה = שלמרה, облаченіе, платье (Пс. 104, 2).

שמאל, т., 1) лѣван сторона; 2) лѣвая рука (С. 16, 29).

חשמ и חשמי, impf. חשמי, радоваться, веселиться (Іоиль 2, 21), съ Э: а) радоваться за кого либо (IV, 9), b) — чему либо (XI, 5. Пс. 104, 31), ביהלה радоваться Богу, о Богъ, т. е заступничеству Божію (IV, 4. VIII, 1. 2. Пс. 104, 34. Іопль 2, 23); съ ?: радоваться чьему либо несчастію, гибели (Ис. 14, 8),-— тік світь весель, т. е. ясенъ, сіястъ (IV, 4). Пі. раз-27, 9. Ilc. 104, 15). Cpas. Слав. смъхъ, смъяться, Санскр. smi.

дуеть и Пелия: штуль (Ioвь пры, adj. verbale, constr. pt ישמחי שמחי pagyiomilica чему либо (съ ?: Пр. 17, 5).

חממים, f., радость (Пс. 137, 6), — празднованіе, праздничный пиръ (С. 16, 23), — веселое иъснопъніе (Пс. 137, 3).

ישמלר , f., pl. שמלר, одъяніе (E. 45, 22).

אַנאָ , impf. ישנא, inf. אַנא, ненавидъть (С. 14, 10. 15, 2). Part. 832, ненавидящій, врагъ (Исх. 1, 10). Пі. только въ Причастіи: кэто врагь (IV, 11).

שָּעִיר, 1) adj., покрытый волосами. шерстью, жесткій, мохнатый; 2) козель, שעיר עזים мохнатый между козами = козелъ. Осн. שָׁעַר.

שער, impf. שער, бушевать, ерошиться, horrere.

שער, m.. constr. שער, волосъ (С. 16, 22).

שערה, f., pl. שערים, ячмень, (Іонль, 1, 11).

веселять, веселить, радовать (Пр. שֹפה, f., du. שֹפה, 1) губа, уста (Ис. 6, 5. 7. 11, 4); 2) берегъ (B. 22, 17, 41, 17, Hex. 2, ישָׁק, m., כּדּ נישָּקּה. שַׁקּר, 1) בּיבּן, 1) בּיבּן шокъ; 2) грубое одъяніе, въ которое облачались скорбящіе чемъ лио́о, вретище (Б. 37, 34. שַׂרַר, impf. ישׂרַר, властвовать, пра 1 Ц. 21, 28). Срав. Греч. σάκκος, Aam. saccus.

שׁרָים, m., pl. שָׁרִים, constr. יַשָּׁרָ, начальникъ, —вождь (Б. 37, 36.) ישיש, т., радость (Іопль 1, 12). 40, 2 u d. 41, 9 u d. Mcx. 1, 11. 12, 14. Іовъ 39, 25), власть нмушій, начальникъ (Пр. 8, 16). 기원학, рыкать, рев'ть (о лють: Осн. שרר.

שרנ, неупотр. въ Каль, спле-

(Ис. 5, 27).

יירינים (§ 93, 3), m. pl., виноградная лоза (Б. 40, 10. 12. אָשׁ (вм. אַבָּיָד, Эв. § 72 b; Іонль 1, 7).

שרעף, употр. только во мн. ч. שְׁרְעַפִּים עִּיְרָעַפִּים, כּ*ז* сּעַּשָּׂרָ. ישׂרְעַפִּי, помышленія (Пс. 139,

co usa: C. 14, 15. 15, 6).

мы (Ис. 6, 2-6).

рэш, красноватый, красный.

שורק, שורק, т., 1) родъ благородной випоградной лозы, дававшей отличное темно-красное впно; 2) n. pr. denom. (долина ви-

нограда), Сорихъ, названіе долины между Газою и Аскалономъ (С. 16, 4).

вить (Пр. 8, 16). Гітп. т. তে সু: присвоить себь власть надъ къмъ либо (С. 16, 13).

Осн. שוש.

C. 14, 5. Hc. 5, 25; cz ?: -желая добычи, Пс. 104, 21). תשאנה, f., рыканье, ревъ (Ис. 5,29). ישרה, m., ремешокъ y сандалий אָדָר, быть опустошену (Ис. 6, 11). Ні. съ тъмг же значеніемъ: Ис. 6, 11.

срав. Пр. 1, 27), ненаселенное мъсто, пустынь (овъ 38, 27).

ישׁארל (испрошенный), n. pr.,Саулъ, имя перваго царя Исраиль-TAHB.

קַביי, сожигать (обыкн. אָביי, т., бурная народная толпа (Пс. 5, 14). Осн. лкф.

יִשְׁבָּים, pl. m. oma אָשְׁרָבִּים, cepaфu- שָׁצֵּל (יִשְׁצֵּל, impf. יִשְׁבָּל, 1) требовать (съ двумя винительными падежами, какъ Греч. айтей τινά τι u .Iam. poscere aliquem aliquid: Ilc. 137, 3); 2) просить, молить (absol.: III, 12; съ вин. пад.: 1 Ц. 10, 13);

3) спрашивать, вопрошать (съ винительным падежем лица: чемъ либо: С. 13, 18), экт бо п благосостояніи, здоровьть 1 Сам. 17, 22). Ні. выпросить себѣ что либо (ст מַבָע лица: 1 Сам. ליבבע, Ні. клясться (1 Сам. 10, 20, 6. 28).

ישאל, שאל, comm., co6cme. מאל земелье, - преисподняя, область умершихъ (Б. 37. 35. 42, 38. Mc. 5, 14. 14, 9).

тки оставаться. Гі. оставлять (Поиль 2, 14). Ні. быть остав- ישבע, f. и שבעה m., семь. Срав. лену (Б. 7, 23. 42, 38. Ис.) 11, 11, 16).

שאר, т., остатокъ, — оставшіеся שבר, impf. ישבר 1) разломать, (Hc. 11, 11, 16).

עארית, f., остатокъ, — оставшіеся, спасшіеся (Б. 45, 7).

אָבֶלּ, f., n. pr., Сава, страна въ южной Аравін (Пс. 72, 15).

רישב, impf. ישבה, consec. בישבה брать въ пленъ, полонить, держать въ плъну (Пс. 137, 3).

ш<u>ш</u> и ш<u>ш</u>, т. (однажды f., у Тезек. 21, 15), въ n. ロコゼ c c c y g g. שבשי, p l. פֿבניי, constr. שַבְּשִׁי, собств. палка,— жезлъ, скипетръ (Ис. 11, 4. 14, 5).

Б. 40, 7. С. 13, 6; съ יָבי, т., 1) плънъ; 2) плънникъ, узникъ (III, 6).

לפ' לשלום спраширать кого лн- שביעי, adj., num. ord. отд., "שבע седьмой.

иривътствовать (Б. 43, 27. שׁבֹּלֵת, f., pl. שׁבֹּלִים, колосъ (Б. 41, 5).

> 3. 42. 24, 22. 23); כי ט ע impf. — томъ что будетъ исполнено что либо (Б. 22, 16), съ р и impf., — въ томъ, что не будетъ сдълано что либо (С. 15, 12).

> Санскр. saptan, Лат. septen. Нюм. sieb-en, Слав. семь.

сокрушить (Пс. 29, 4. Пс. 14, 5); 2) переносно: frangere sitim, утолить жажду (Пс. 104, 11); 3) положить, определить (IOBT 38, 10); 4) denom. omz רבר: купить хльба (въ зернь): a) absol. (6. 42, 2); b) es соединении ст ээ (Б. 42, 3) וו כל לכל (B. 42, 7. 10. 43, 20. 22). Ні. быть разломлену, сокрушену, נשברי-לב сокрушенные сердцемъ, т. е. опечаленные, убитые скорбью (VI, 7).

въ зернъ (Б. 41, 1. 2. 19.26.) 43, 2. 44, 2). Осн. רבי сокрушать, молоть.

שבת, impf. ישבת, a) absol. тайгодаг, успоконться, угомониться (Ис. 14, 4); b) съ 같: перестать дълать что либо, почнть (Б. 2, 2. 3). Гі. заставить оставаться въ покот (Пс. 8, 3).

אַבָּע, comm., constr. אַשַּׁיַט, כּג $cy\phi\phi$. ਾਮਤੂਘੂ, pl. ਾਮਤੂਘੂ, constr. ושבתות, день покоя, суббота, седьмой день недъли (XI, 1).

ווישׁבִּיה: присматриваться, всматриваться (св 58: Ис. 14, 16).

ישגיאות, f. pl., заблужденія, неумышленные проступки (Пс. 19, 13).

тё, du. 🗀 тё, груди (Іоиль 2, 16).

тю, m., опустошение (Iоиль 1, • 15). Осн. ТТЁ.

ты, 1) быть могучимъ, — поступать насильственно; 2) опустошать. Пі. тій разрывать, бороздить (Іовъ 39, 10). Пу. быть опустошену (Іопль 1, 10).

ישֶׁבֶר, m., c $cy<math>\phi\phi$. ישֶׁבְרוֹ, хл δ бъ שָׁרוֹדָה unu ישָׁב, f., опустошительница. См. замич. къ Пс. 137, 8.

יַשַׁרֵּי, m., всемогущій (Богд), absol.: Іонль 1, 15, вт соединеніи ст אַל שַׁדַי): Б. 43, 14. По Фюрсту, собственно имя прилагательное съ архаистическимг окончаниемг .__. См. § 78, 1, c; 3B. § 155 c.

সুন্টু, обжигать, изсушать (Б. 41, 23. 27).

יָשִׁדְּפּוֹן, т., засуха хлѣба (прячиняемая въ Палестинъ сильнымъ восточнымъ вътромъ: 1 Ц. 8, 37, Осн. ЭТЕ.

חַבְשִׁי, неупотр. въ Каль, Гіф. אַיָבְי (шав'), т., 1) преступленіе,

שוב, impf. ישוב, 1) возвращаться (съ - къ кому либо: Б. 8, 12. 22, 5. 19). О предметахъ неодушевленных с: быть возвращену, отдану обратно (Б. 43, 18); 2) absol.: возвратиться къ Богу, обратиться къ нему съ молитвой, оставить прежийе гртхи (Ис. 6, 10; ст - и у: Іонль 2, 12. 13); 3) о гнист: успоконтьсн (Ис. 5, 25). Соединяясь съ другимъ глаголомъ, описываеть нарыче

(adv.) опять (Б. 43, 2). Гі. 2. Удё, т., вопль, взываніе в по-השיב, 1) возвратить, доставить обратно (съ винительными па- איני, т., лиса (С. 15, 4). дежем возвращаемаго лица ■ съ -> кому оно возвращается: Б. 37, 22. 42, 37; съ винительн. возвращаемаго предмета: Б. 43, 12 и съ **-** ¬ лица: Б. 44, 8), -воротить, отдать обратно (Б. 42, 25), воротить кого къ прежней должности, возстановить (съ вин. лица и ст у (Б. 40, 13. 21); 13); 3) ст 한다: воротить жизнь, -оживить, ободрить (Пс. 19, 8); שיר=שורן, пъть (1 Cam. 18, 6). 4) постоянно дълать приношенія, חיני, см. השיר, см. השיר, платить дань, referre (Пс. 72 מחד, impf. יְשָׁחִד, дарить. 10); 5) въ соединении съ 127: принесть отвъть (съ винительнымг падежемг лица: Б. 37. 43, 12).

, быть ровнымъ, гладкимъ, быть равнымъ, равняться (Пр 8, 11).

тейфъ, т., полы илатья, шлейфъ (Mc. 6, 1).

1. שוע, неупотр. въ Каль, крнчать. Пі. уду взывать о помощи (Пс. 72, 12. Іовъ 38, 41).

мощи (VII, 3).

קש, impf. אישי, напасть, окутать, circumvolvere, покрыть, окружать (Пс. 139, 11).

שוֹפֵר, труо́а (Іовъ труо́а (Іовъ 39, 24. 25. Іоиль 2, 1. 15).

שוכן, неупотр. вз Каль, течь, бъжать Гі. השיק, изобиловать чемъ либо (ст винительн. падежемт: Іонль, 2, 24).

2) отплатить, воздать (Пр. 17, שולק , f., нижняя часть ноги, голънь (C. 15, 8).

חוד , т., подарокъ, — взятка (Ис. 5, 23). Осн. тыб.

14). Го. быть возвращену (Б. השתורה, наклоняться. Гітп. при п. impf. consec. רישתחר (§ 75, Прим. 18): 1) кланяться, кланяться до земли, падать (Б. 43, 28, кому либо съ ?: Б. 37, 7. 9. 10. Пс. 72, 11); 2) повергаться на землю (предъ Господомъ), молиться, чтить Господа (VIII, 5. Б. 25, 5); вт соединеніи ce ליהוָה: Πc. 29, 2.

חחש, impf. מישה, сгибаться (Іовъ

38, 40). Hi. ਸ਼ਹੁਤ, impf. ਸ਼ਹੁਤ, согнуться, поникнуть (Ис. 5, 15). மாய், impf. மாய், убивать (Б. 22, 10. 37, 31.

সাই, растирать въ порошокъ, раздроблять.

рпш, т., 1) пыль; 2) облако (обыкновенно во множественномг числь בייהקים Іовъ 38, 37). Осн. рпш.

неупотр, въ Каль, Пі. ישחר, part. משחר, כפ cy ff. קייחרי, доискиваться (Пр. 8, 17).

אברר, т., заря (Пс. 139, 9. Іовъ 38, 12. Іоиль 2, 2), ארניים בן утренняя звъзда (Ис. 14, 12).

ппи, неупотр. в Каль, Пі. лат, 2 s. m. лат, уничтожать, губить, опустошать (Б. 6, 17. Нс. 14, 20). Гі. истреблять אייהו, тернов-(Б. 6, 13), — поступать нагубно, дурно (Ис. 11, 9). О выраженіи הישחית том. замьч. ко Б. 6, 12. Ні. быть потеряннымъ, испорченнымъ нравственно (Б. 6, 11. 12).

קטַבי, impf. קטַטִי, течь, разливать-

নত্ত и স্তুত্ত, т., проливной дождь,

разливъ, наводнение (Іовъ 38, 25), 기차 기살한 гнѣвъ (есть) разливъ, т. е. подобенъ разливу (Пр. 27, 4). Осн. эрг.

יִיר, perf. יָשָׁר, impf. יִשִּׁר, шѣть (IIc. 104, 33. 137, 3. 4. Mc. 5, 1).

ייני, т., пѣснь, пѣснопѣніе (VIII, 3); coll. ивсни (1 Ц. 5, 12. Hc. 137, 3).

ישירה, f., пъсня (Пс. 5, 1).

שית, perf. השי, impf. דישי, 1) ставить, полагать, класть (Пс. 8, 7. ювъ 38, 11); съ טַל: praeficere, ставить кого надъ чёмъ либо, ввёрить кому власть надъ чъмъ либо (Б. 41, 33); 2) сдълать кого чъмъ либо, довесть кого до чего либо (съ двумя винительными падежами: Hc. 5, 6).

никъ и вообще колючее негодное растеніе (Ис. 5, 6).

ישבב, impf. ישבב, продолженный imperat. שכבה, inf. שכבה, ложиться (1 Ц. 21, 4), — лежать (спать: С. 16, 3), съ пу и לצל лица: лежать при комъ либо, спать съкъмъ либо (Б. 39, 7. 10. 12). Гі. опрокинуть (о сосудь), заставить пролить שברן, т., temetum, крынкій на-(Іовъ 38, 37).

שׁבּוֹר, т., шыный (Іоиль 1, 5). Осн. שָׁבַר.

עבה и שבה, impf. ישבה, забывать (VI, 6. B. 40, 23. IIc. 137, 5. Іовъ 39, 15); intrans. быть забывчивымъ, не помнить (см. зампч. къ Пс. 137, 5). Ні. быть забытымъ (Б. 41, 30).

קַבֶּי, impf. קשׁיַ, inf. קשׁיַ, ouyскаться, понижаться (о водъ: Б. 8, 1).

ישכל, impf. ישכל, быть бездътнымъ, лишаться дътей (Б. 43, 14). Пі. сділать кого либо бездѣтнымъ (Б. 42, 36).

шэш, неупотр. и Каль, Гі. הְשָׁבִּים, встать рано, проснуться שׁלַח, ітрf. הְשָׁבִים, 1) посылать рано (съ выраженнымъ и съ подразумпьваемым בַּבַּקָר: Б. 22, 3. Mc. 5, 11).

ם ליכם, f., (затылокъ), n. pr., Сихемъ, городъ въ горахъ области колѣна Ефрема (Б. 37, 13).

ישבן ע שבן, impf. ישבן, обытать, жить (Пс. 104, 12). Съ предл. э мпста: IV, 12. Пс. 139, 9; съ винительнымъ падежемъ: Іовъ 39, 28.

שבר, impf. ישבר, пить вдоволь (**b.** 43, 34).

шитокъ (С. 13, 4. 7, Ис. 5, 11).

שלב, т., снъгъ (Пр. 31, 21. Іовъ 38, 22).

שלור, f., миръ, спокойствіе, счастье (Пр. 17, 1). Срав. Jam. salus.

שלום, т., 1) благоденствіе, счастье, здоровье (Пс. 29, 11. 72, 3, 7. B. 37, 14. 43, 27. 28. 1 Cam. 17, 18. 22). О выражении בלום לכם см. замъч. къ Б. 43, 23; 2) миръ (VI, 1). לשלום къ миру, спокойно (см. зампч. къ Б. 37, 4). Осн. בשלם.

(Б. 37, 13. 1 Ц. 21, 8. Ис. 6, 8); 2) послать съ порученіемъ, приказаніемъ, приказать (1 Ц. 21, 11); 3) въ соединеніи съ יד: протянуть руку (Б. 8, 9. 22, 10), — налагать руки на кого либо, убивать (съ 🗵: Б. 37, 22. 1 Сам. 24, 7). Пі.: 1) послать, отправить (Б. 37, 32), — отпустить (1 Ц. 8. 66); 2) כיד פין: протянуть руку, съ Э: къ чему либо (Пр. 31, 19), — съ ?. къ кому либо (Пр.

31, 20); 3) выпустить (Б. 8, 120, неупотр. въ Каль, Гі. 7. 8. 10. 12), съ 3: выпустить противъ кого либо (Іоиль 2, 25), -велъть идти, уйти (1 Cam. 20, 22), — отпустить (1 Сам. 20, 29. 24, 20), — пустить на волю (Іовъ 39, 5), — пустить течь, дать силу теченію (Пс. 104, 10), — услать прочь, удалить отъ себя, отдёлаться отъ чего (о страданіях родильница: Іовъ 39, 3), —пустить, наслать на кого или на что либо (съ בְּ: С. 15, 5); 4) нускать שׁלַל, impf. ישׁל, добывать. стрълу (въ иъль, — съ ישללן: איני, т., 1) добыча; 2) прибыль 1 Сам. 20, 20). Пу. быть отпущену (Б. 44, 3). Срав. Слав. שַׁלַם impf. יָשָׁלַם, быть невредишлю.

חַלֵּשׁ, т., стръла (Іонль 2, 8).. יְשִׁלחָן, m., pl. שָׁלְחָנוֹת, столъ (Пс. 128, 3).

שָׁלִישׁי, тодъ струннаго инструмента въ формъ треугольника, кимвалы (1 Сам. 18,

שלישי, adj. num. ord., третій (отг סדלישים, (שלים), סדקד отдъленія третьяго третій день, послѣ завтра (1 Сам. 20, 12).

דִישְיִר, бросить (Б. 37, 20. 22. 24), — повергнуть на землю (юнль 1, 7),— сросить изъ рукъ (С. 15, 7). Го. קישלה и קייבן, быть брошеннымъ (Ис. 14, 19),-- נעל־יהוָה מַלּדְּ עַל־יִהוָה быть предоставленнымъ, отданнымъ Господу, быть отданнымъ попеченію Его (III, 45). Пі. नृष्ट्रेष्ट्र, иовергнуть, בשלכת (inf.), когда оно (дересо) повержено (Ис. 6, 13. Cpae. חשלה.

(Пр. 31, 11). Осн. שׁלֵל.

мымъ, цълымъ, integrum esse. Пі.: 1) воротить вполнъ, въ цълости (Іоиль 2, 25); 2) уплатить должное, состояться, исполнить обътъ и т. п. (VI, 3); 3) отплатить (съ двумя винительными падежами: 1 Сам. 24, 20, съ ? лица и съ винительнымъ падежемъ вещи: ווc. 137,8) שׁ׳ רַעָה הַחַת מוֹבָה заплатить за добро зломъ (Б. 44, 4).

этажа (Б.6, 16). Fem. שלם , שלם, adj. m., f. שלם, цъльный, неповрежденный, integer, — съ у: вполнъ чистый передъ къмъ либо, невиновный (1 Ц. 8, ロボ, constr. ロボ, -ロボ и -ロボ, съ 61),

שֶׁלֶם, рl. שֶׁלָמִים, воздаяніе, – благодарность, שונה שלמים שלמים (безъ предшествующаго הבר) благодарственная жертва (1 Ц. 3, 15). LXX Τ.: Δυσία είρηνική.

של מה (миролюбивый), т. п. рг., Соломонъ, сынъ Давида, третій царь Исраиля.

קַיַּשׁלָ, impf. קישׁל, извлечь, обнажить (мечъ: 1 Сам. 17, 51).

שָׁלשׁ f., הְשָׁלשָׁה m., три. Pl. שלשים тридцать. Срав. Греч. треїς, Лат. tres, Санскр. tri, Слав. три и т. д.

שׁלִשׁ, denom. Пі эм, дълать что либо въ третій день (см. зампч. къ 1 Сам. 20, 19).

ロ반 (Халд. 미주), тамъ. Въ соединеніи 🗖 🛪 locale: туда, иногда же т. ж. ч. 🖂 (Б. 43, 30), ошо оттуда (Б. 42, 26) 18) בשם אשר откуда (rel.: משם, impf. משם, быть опустоще-Б. 43, 23). О значеніях этого наръчія въ соединеніи съ אַשׁר § 123, 1). Срав. Слав. שׁמִיבּה, f., шустое мѣсто, шустынь тамъ.

cyff. ישָׁמָך, פּז פּז n. שְּׁמָך, рв. пірт, т., собств. знакъ, примета, —1) имя, во особенности же: знаменитое имя,отсюда: слава, извъстность (1 Ц. 5, 11); 2) п. рг., Симъ, сынъ Ноя (Б. 6, 10. 7, 13). Срав. Греч. опра.

עמד, неупотр. въ Калъ, Гі. השביד, мстреблять, разрушать (1 Сам. 24, 29). Ні. быть истреблену (III, 11).

הבי, f., что либо опустошенное, разрушенное, пустынь (Ис. 5 9). Осн. בישבי.

שמים, pl. т., от единственнаго עונה מים (המהד מים סחד יביי פוים; вм. § 88, 1 Прим. 2), constr. יבי, небеса, небо. Въ соединеніи съ членомъ и съ п locale: השבויבוה, οὐρανόνδε, κъ небу, (IX, 5. C. 13, 20).

ישמיגי (שמנרה מנוש, num. ord., осьмой.

ביי אישר אין куда (rel.: 1 Ц. 21, ישָׁמִיר, т., терновникъ (Ис. 5, 6).

ну. Ні. пріз, быть опустошену, разрушену (Іоиль 1, 17).

(Ис. 6, 11. Іонль 2, 3).

рू и јрू , impf. ישָׁמֵן быть тучпымъ. Гі. утучнять, о сердив: дълать безчувственнымъ (Ис. 6, 10).

שָׁבֵין, m., 1) אים אָד, דעָהן, זעָבון, m. собств. сынъ тука, въ значении имени прилагательнаго: тучный (Ис. 5, 1); 2) оливковое масло (Пс. 104, 15. Пр. 27, 9).

שמנה f., שׁמנה m., восемь. Plur. сотт. שׁמֹנִים восемдесять.

עַבֶשָׁ ע עָבֵשָׁ, impf. יִשָּׁבֵע , וֹ) слышать (absol.: Ис. 6, 9. 10, съ винительным падежем вещи (accus. rei: IX, 1. B. 37, 6. 39, 19. С. 14, 13. 1 Ц. 10, 1. Ис. 6, 8, — съ э, предшедст вующимъ полному предложенію: Б. 39, 15. 42, 2), —слушаться, повиноваться (съ тъ Е. 39, 10, כש לקול ה. 3, 17),выслушивать, внимать (съ לבקול: С. 13, 9); 2) понимать (Б. 42, 23). Ні. быть слышиму (Б. 45, 16. Пс. 19, 4. Гі. дать слышать (съ двумя винительными падежами: С. 13, 23).

19, 11); 2) охранять (VII, 1.

Б. 2, 15. 3, 24), — стеречь, стрегущій стадо, настухъ (1 Сам. 17, 20), — уберечь въ въ цамяти, заметить (Б. 37, 11), — сберегать, сохранять (Б. 41, 35); 3) соблюдать (Пс. 19, 12); 4) замътить что либо, знать (Іовъ 39, 1). Ні. остерегаться (С. 13, 4). съ да: остерегаться отъ чего либо (С. 13, 13). Срав. Санскр. smr (smar).

לוֹכְאַרוֹן (сторожевое мѣсто), п. рг., Самарія, столица области Эфремова колена (1 Ц. 21, 1. 18).

шош, сомт., солице.

ישמשה (солнечный, сіяющій), *п. pr.*., Самисонъ (С. 13—16).

שָׁנָי, comm., du. שׁנָי, 1) зубъ (Іопль 1, 6); 2) слоновая кость, зубъ слона (1 Ц. 10, 18); 3) зубецъ скалы, утесъ (ювъ 39, 28).

1. שׁנָה, impf. יִשׁנָה, новторять, часто говорить и чемъ либо (ст 🚉: Пр. 17, 9).

ענורת ש שָׁנִים . f., pl. שֶׁנָה ע װֶנָה, годъ. Ди. שנתים, два года (Б. 41, 1).

שבר, impf. ישבה, 1) наблюдать שבה, f. сонъ (С. 16, 14. 20). жыть либо, сторожить (1 Сам. Осн. үш. Срав. Слав. сонъ, Лат. somn-ium, сюда же от-

носится Санскр. svapna u Γ реч. $\ddot{\upsilon}_{\pi \nu \sigma \varsigma}$.

עָבִי, т., pl. שָׁבִי, шурпурная שָׁעֵר, comm., pl. שָׁבָי, constr. краска, приготовлявшаяся изъ ницъ червяка, называемаго חולע (coccus), — шерстяная матерія m, m, pl. радость, удовольокрашенная въ пурпурную краску, илатье изъ такой матеріи (Пр. 31, 21).

עָבִית, т., שַׁבִּית, вторая. שַׁבַּשׁ, impf. יַשָּׁבָּשׁ, 1) судить (Ис. Форма женскаго рода (ישנית) употребляется также възначеніи нартиія: вторично, во второй разъ (Б. 22, 15, Ис, 11, 11). РІ. שניים отдъленія втораго этажа (Б. 6, 16).

שנים т., שתים f., два.

ובן, острить. Part. pass. שנון заостренный, острый. Срав. খেট.

שנער, f., n. pr., Сеннааръ, – царство Вавилонское (Ис. 11, 11).

уру, раскалывать. *Пі.*: 1) разрывать (C. 14, 6); 2) verbis lacerare, укорять (1 Cam. 24, 8).

үүй, неупотр. въ Каль, Ні. נעל ס опираться, כשען: нанереть на что либо (С. 16, 26).

уус, гладить,—ласкать,—мазать Гi. השע , imperat. השע, замазать *иаза*, ослъшить (Ис. 6, 10). Пілп.

ушуш радовать, — ръзвиться, веселиться (Пс. 11, 8).

ערי, ворота, дверь (Б. 22, 17. Пр. 31, 22. Іовъ 38, 17).

ствіе, — предметъ любви (Пс. 5, 7. Пр. 8, 30. 31). Осн. ууг Пілп.

11, 4), съ винительнымъ падежемъ: IV, 1. VII, 1. Пс. 72, 4, כין רבין 6ыть судьей между двумя сторонами (1 Сам. 24, 13. Ис. 5, 3); 2) отдать должное, быть справедливымъ (съ винительным падежемь: VI. 7); 3) שַׁבַּט אַת־יִשׂרָאַל, быть судьею надъ Исраилемъ, т. е. состоять въ качествъ судьи (மஹம்) Исраиля (С. 16, 31). Part. மிற்ம், судія (Исх. 2, 14).

קַבָּי, impf. קשׁבָּי, проливать (Б. 37, 22).

ישפל, impf. ישפל, понижаться, быть унижену, смирену (Ис. 5, 15).

животное изъ породы грызуновъ (Пс. 104, 18), живущее семействами и очень смышленое (Пр.

ρογρύλλιος. По толкованіямъ раввинова: кроликъ.

יִּיבְעָה, f., обиліе, разливъ (Іовъ 38, 34).

רם שׁבָּר, כא. חַבּוֹשׁי.

ישַקר, impf. יִשְׁלְד, бодрствовать (Пр. 8, 34).

ישקרים, pl. ישקרים, миндальное дерево, миндаль (Б. 43, 11).

ַּיִשְׁקָה, Fi. הְשְׁקָה, impf. הַיְשְׁלָּה, consec. אָנישׁכן, поить, давать 11. 13). Part. בּישָׁקָבּי, виночерпій (Б. 40, 1 и д.), — питье (Б. 40, 21). См. המשקה.

שַׁבָשׁ, impf. ישָׁלָשׁ, нокоиться, отдыхать (Ис. 14, 7).

שקל, impf. ישקל, качать, — взвъшивать.

שקל, т., собств. въсъ, — сиклъ, siclus (около 1 1/2 лота), 1 Сам. 17, 5. 7.

ррш, impf. рш, бъгать п туда и сюда, разбъгаться (Іопль 2, 9).

יַשְׁכָּר, impf. יִשְׁלָר, оо́манывать.

עַכֶּר, т., 1) ложь, обманъ; 1. 2) concr. лгунъ, обманщикъ (Пр. 17, 4). Och. שַקר.

30, 24. 26). По LXX Т.: אָטִרְילוּן, т., 1) панцырь, латы (1 Cam. 17, 5).

> ישרץ, impf. ישרץ, 1) ползать (Б. 7, 21); 2) съ винительнымъ падежемъ: кишать, быть полну чъмъ л. движущимся (Б. 1, 20. 21); 3) разраждаться, родиться въ изобилін (Б. 8, 17. Исх. 1,

עֶּרֶץ, т., 1) черви (Б. 7, 21); 2) небольшія водяныя животныя (Б. 1, 20).

пить (Исх. 2, 16. 18. Пс. 104, jury, impf. річі, свистьть (Ис. 5, 26).

> שׁרָשִׁים, т., рl. שׁרָשִׁים (шорāшîм: § 9, 12. Прим. 2), 1) корень (Ис. 11, 1); 2) отпрыскъ отъ корня (Ис. 11, 10).

שבת, неупотр. въ Каль, Пі. ישרה, impf. consec. דישר, служить (съ винительнымо падежемъ: Б. 39, 4. 40, 4). Part. רים слуга (VI, 7. IIc. 104, 4), служители Господа (Іоиль 1, 9. 2, 17), משרתי ביה служители алтаря (жрецы, священники: Іоиль 1, 13).

שׁשֵׁי, m., βύσσος, byssus, Bucсонъ, нъжная, бълая египетская хлопчатая бумага, изъ которон вырабатывалась дорогая ткань, обходить. изъ последней же были изготовляемы платья для знатныхъ людей вообще и также — для знатныхъ женщинъ (Б. 41, 42. Пр. 31, 22).

2. ப்ப் f., השני m., шесть. Срав. Caнскр. sas, Лam. sex, Нъм. sechs u m. d.

יששי m., חששי, f., num. ord., шестой, шестая.

מחש, impf. ישח, juss. איני, juss. איני 43, 34.С. 15, 19; 2) съ винительными падежеми: С. 13, 4. 14. Ис. 5, 22. Іонль 1, 5; 3) съ 2: нить изъ чего либо, Б. 44, 5).

שנים , כא. שתים

ти, неупотр. въ Каль, Гі. мочиться (встрпчается только פס Причастіи במשתי: 1 Ц. 21, 29).

תאנה, f., pl. האנים, смоковница, фиговое дерево (Б. 3, 7).

האנה, f., предлогъ, случай (С. 14, 4).

тыр. m., очертаніе, — наружность, видъ (Б. 39, 6. 41, 18. 19). OCH. TRA.

תבה, f., constr. הַבַּה, ковчегъ, корзинка (Б. 6, 14 и д., Исх. 2, 3).

תבואה, f., constr. תבואה, доходъ, прибыль, польза (8, 19).

תברבה, f., разумъ (1 Ц. 5, 9). Осн. בין-בון.

consec. הבל, ו инть, 1) absol.: Б. הבל, f., земное пространство, земля, собственно же населенная, воздълываемая (I, 5. IV, 2. Пс. 19, 5. Hc. 14, 17).

> תבן זה מו אות הבן m., солома, кормъ домашняго скота (Ис. 11, 7).

> নান, т., отсутствіе образа, вида (LXX T.: ἀορατος, Gr. V.: στέpyous).

תהום, comm., pl. תהום, разгулъ волнъ, — море, океанъ (Б. 7, 11. 8, 2. Пс. 104, 6), — бездна (άβυσσος), первоначальная, Богомъ сотворенная, хаотическая матерія (Б. 1, 2), до появленія которой существовала Премудрость Божія (Пр. 8, 24). Осн. הום.

ляется только во множественномъ числъ, фальшь (Пр. 8, 13).

f-, благодарность (VI, 3. VIII, 4). Осн. הידה.

न्। см. न्।

קוה, m., constr. קוה, середина, עמודי התוך, серединные столоы поддерживающіе зданіе (С. 16, 29), בתוך въ серединъ, посреди (Б. 1, 6), въ кругу,между (Б. 40, 20 Пр. 17, 2 Ис. 6, 5), внутри, въ (XI, 4. Пс. 137, 2), посерединъ (Б. 37, 7). Послъ глагола движенія, собств.: внутрь, - внутри, въ (Б. 41, 48).

בתבוח. f. c c c y g g. יחרבוח, pl. יבה, норицаніе. Осн. יבה,

нія; 2) разсказъ п началѣ чего либо и дальнъйшемъ развитіи, исторія, —житіе (Б. 6, 9). Осн.

הללל, собств.: причиненіе рыданій, горя (inf. Пі. осн. יַלַל; см. мучитель (Пс. 137, 3).

תוֹלְעָה, f., червь (Ис. 14, 11).

רוֹסְפְּרוֹת (omz קּבְּקֹי, ynompeb- תּוֹעֶבָרה, f., constr. אוֹעֶבַר, pl.חועבות, constr. דועבות, יידס, יידס либо противное, возбуждающее отвращеніе, יהלה мерзость, что либо противное Господу (Пр. 17, 15), — что либо непозволенное, недопускаемое нравами или постановленіями какого либо народа (Б. 43, 32). Осн. בעה.

> הור, impf. יְתוּר, ходить кругомъ, бродить (ювъ 39, 8), странствовать. Part. חרים кунцы (1 Ц. 10, 15).

אררה, f., 1) ученіе; 2) законъ, божественный законъ (ХІ, 4. ווc. 19, 8. Ис. 5, 24), חובת законъ благорасположенія, ласки (Gesetz der Huld, — Пр. 31, 26). Осн. ירה.

הּוֹלְדוֹת, f., pl., 1) роды, ноколѣ- חַלְּדוֹת, f., начало, הַּלְּדוֹת, въ началь, сначала, — первый разъ, прежде (Б. 41, 21. 43, 18). Och. חלל.

> חַהנה, f., номилованіе, — мольба о иомилованіи (1 Ц. 8, 30. 38. 54). Осн. 11П.

§ 84 — no. 27), pro concreto: מַחְמֵּי , כּג נִישָּׁשָּׁ. בּיִחְמַּי , הַּחְמַי , בחתה и также- падпа, ান্ন (§ 103, 3), 1) adv., внизу; 2) praep.: а) подъ, лпы исподъ (unter etwas weg). —подъ (Б. 1, 9),—въ значенiu нарпиія: винзу Ис. 14. 9), ל מתחת ל שנה משום מתחת ל (B. 1, 7); b) въ замвиу, на мъсто, вмъсто, за (Б. 22, 13. С. 15, 2). Въ послъднемъ значении часто встръчается при глаг. воздаянія, отплаты, кановы напр. 🗁 של (Б. 44, 4. 1 Сам. 13).

יהחה, m., ה__ f., нажній, пижняя. РІ. אחתיים нижнія (отдъленія, — Б. 6, 16). Pl. f. ארץ, нижнія земли, п., борозда (Іовъ 39, 10). т. е. глубь земли (Пс. 139, 15).

תימן, т., югъ (собств.: правая сторона, от יבוין, срав. אחרון), Іовъ 39, 26.

תירוֹשׁ (по Ф. собсm e.: получаемое дегу, adv., постоянно, всегда (Пс. изъ плодовъ, отъ ירָשׁ), т., виноградный сокъ, вино пеородившее (Гоиль 2, 19, 24).

¬¬, т., притъснение, насилие (Пс. 72, 14).

תביים, т. pl., навлины (1 Ц. 10, חביים, impf. יתמך, схватывать,

Taм. tôgai, tôghai (см. Ges. Thesaur. p. 1502).

תכלית, f., совершенство, цолнота (IIc. 139, 22). Осн. בַּלָה.

תלה, новъсить (Б. 40, 22. 41, 13 (съ על на чемъ либо: Б. 40, 19. Пс. 137, 2). Срав. Санскр. tûl, Греч. τλάω (τάλαντον), Jam. sus-tuli, tollere.

24, 20) и הָּמִיב (Пр. 17, הְּלֵלן, качать, — поднимать. Гі. הָתֵל и эпп (съ 🗦 лица), проводить, обманывать (С. 16, 10. 13. 15). Срав. Санскр. tûl въ значеніи обманывать, Евр. Пры и Русс. (по значенію) поддъть.

קמה, удивляться (Б. 43, 33). Срав. Греч. Забра, Запраζω.

תמול (comp. עשת מול אתמול (comp. ממול adv., вчера (1 Сам. 20, 27).

72, 15).

תמים, adj., совершенный (Пс. 19, 8); 2) integer, безукоризненный, непорочный (IV, 13. Б. 6, 9). Och. במם.

22). Срав. Санскр. śikhin, держать, владъть чъмъ либо (съ

34, 19).

יָהָם י יָהָם וּ יָהָם (Ilc. 19, 14), 1) быть оконченнымъ, со- קה, т., pl. пред бубна, вершеннымъ; 2) быть истреблену до последияго, изчезнуть (IIc. 104,35); 3) быть непорочнымъ, רָּבָּאָבֶּרָה, f-, украшеніе (Пр. 17, чистымъ (Пс. 19, 14).

קמני, gent., обитатель города Оамнаоы.

תבותה, п. рт. Оамнава, городъ въ области Филистимлянъ (С. 14,

תמר, т., нальма (юиль 1, 12). קנרבה, f., плодъ, прибыль, proventus (C. 9, 14). Och. 213.

חַבִּין, т., большое морское животное (Б. 1, 21).

קבן, протягивать, продолжать, простираться. протягиваться, Срав. Слав. тян-уть, Санскр. dehn-en.

дуя, неупотр. въ Кам, Ні. נְתְעֵב, быть предметомъ отвращенія (Ис. 14, 19).

תעה, шататься, бродить (lobb 38, 41).

קעלה, f., протокъ, каналъ (Іовъ 38, 25). Осн. עלה.

винительным падежемъ: Пр. אַער, т., съ суфф. אַער, ножны (1 Сам. 17, 51). Сокр. изг עֶרָה oma עֶרָה.

тимианъ (Ис. 5, 12). Осн.

6). Осн. 785.

пред т., яблоко, яблонь (Іопль 1,

תפלה, f., pl. תפלה, моленіе (1 II. 8, 38). Осн. 575.

שבה, impf. שבח, схватывать (Б. 39, 12).

নুত্র ударять (употребляется вз Hi. คุอาค). Cpas. Γpe u. $au \acute{u}\pi$ - $au \acute{u}$. הָקִיף, f. (oma הָקִיף, euda Fisp. осн. קבן-קק), кружиться; см. Эв. § 161), кругъ совершаемый на горизонтъ теченіемъ солнца, — совершение этого круга, захожденіе (Пс. 19, 7).

(С 16, 14), הָקע שׁוֹפֶר ударить въ трубы, затрубить (Іонль 2, 1. 15).

אר, CM. הר

קריעה, f., крикъ воюющихъ (Іовъ 39, 25). Осн. улл.

יישיש, f., n. pr., θαρείй (Τάρтησσος), городъ ∎ страна въ древней Испаніи, извъстные торI sent under justin , or Justin and another enverse, here that

говлей Финикіянъ (Пс. 72 10). רתייא, $f. \ pl.$, восклицанія, крикъ (39, 7). Осн. луф.

n. gent., Өесвитянинъ, уровъ области колъна Нефвалимова (1 Ц. 21, 17).

רְשִׁיעָם, f. (от בָתַן, вида Гі. תָת, см. נָתַן.

It I) simular mother by A income

TOTAL STREET, STREET,

CM Support (choolingstrance on

The Strang Lynn, Flow Turney

TESTS I come store stude l'ub.

BOM. SOJ-SOJ. ANYBURGHA, YM.

Dr. E 4 6-1 K. upyra consepranters

AN POPRIORY TOURS COARDS

- conorganio arora apyra, an-

The sweet work and and

(C 16, 14), agin year years.

one spring correspond than 2: 4.

THE REAL PROPERTY.

Selly winder in the state of the

20, 25) Gov. 277.

The thorough sames (for the engineers are engineers as the 25; close and transported the color management vap-

Torto C. spens measures a large

Consumer the tag Charles

8, 381, (300, 770,

осн. ушу см. Эв. § 161 а), 1) помощь, спасеніе; 2) Божія помощь, побъда (С. 15, 18).

женецъ города Өесвы (תִשֵׁע f., תִשֶׁע m., num. card., девять. Plur. девяно-

COLUMN DE PROPERTY OF STREET

and the found of the state of t

AND THE PARTY CARRY CO. D. LANS.

Surrence engine aspending in our

The state of the state of

ADDITIONAL STREET, STR

arm, I pay race or ("cr-o), also,

AUR. MORNING ON ACRES VIII

DEATH PROPERTY OF STREET

NE tonit asset) (Course then Like

again Manalina and Again

Commencer property and

THE PROPERTY OF MEMBERS OF MANY TO MAKE STANDAY FOR THE опечатки и дополнения. THE WALL DESIGNATION OF THE PARTY OF THE PAR

TOTAL STATE OF THE STATE OF THE

MALL OF THE RELATION OF THE PERSON OF THE PE

ON THE PERSON AND THE PERSON OF THE PERSON O

CERTIFICATION OF SERVE OF SHIPE OF SERVE OF SERVE

A MUNICIPUS TO AN OFFICE AS A PROPERTY OF THE PERSON OF THE

THE REAL PROPERTY OF THE PARTY OF THE PERTY OF

Такъ какъ вкравшіяся опечатки состоять большею частью въ знакахъ и — довольно ръдко въ буквахъ, то сочтено достаточнымъ только указать на слова съ опечатками въ правильномъ ихъ начертаніи. Опечатки въ примъчаніяхъ обозпачаются на подлежащихъ страницахъ особо. Въ опечаткахъ глоссарія выставлено, кромъ того, обозначеніе столбца.

Стр. 3, строка 4: יְרְנְרַכּוּ -5: יְרְנְרַכּוּ -6: הָמָנִים -8: בְּחַלָּ, -9: רְיָנַרְּסוּ, -9: יְרְנָרַכּוּ 11: בַּרָע 14: אָבִיךְ 14: אָבִיךְ, 14: אָבִיךְ, 10: בּיִשְיֶר, 13: 13: בּיִבְי, 13: 11: בּיָבְיע, 13: 11: 11: בַּרָע בּבְּאָה - 12, פּהַבְּאָה - 14, פּה תַּמָּה - 14, פּה תַמָּה - 14, פּה תַּמָּה - 14, פּה תַּמְּה - 14, פּה תַּמְּה - 14, פּה תַּמְּה - 14, פּה תַּמְה - 14, פּה תַּמְה - 14, פּה תַּמְה - 14, פּה תַּמְּה - 14, פּה תַמְּה - 14, פּה תַּמְּה - 14, פּה תַּמְה - 14, פּה תַמְה - 14, פּה תַמְה - 14, פּה תַמְה - 14, פּה תַּמְה - 14, וּבּה בְּבָּה תַּמְה תַּמְה רַבּה בְּבָּה תַמְיּה רַבְּה בּיבּה תַמְיּה - 14, וּבּה תַבְּה בּ תַבְּה בּה תַבְ 16, 7: בְּהָעִים -17, 7: מָהָעוֹף -18, ז: בְּהָבִים, -6: הָבְּבִים, -6: הָבְּבִים, -6: הָבְּבִים, -6: הָבְּבִים, -6: הַבְּבִים, -6: הַבְּבִים, -6: הַבְּבִים 11: הַשְּׁבֵּי, прим., 5: הַהְרִים, -6: חֲבֵושׁ -19, 6: הַשָּבֵיי, прим., 1: בִּישׁבּר, прим., 1: בִישׁבּר, הַבְּישׁבּר, 20, 3: בְּשִׁבְעָר - 21, 1: בְּשִׁבְעָר - 21, 1: בְּשִׁבְעָר - 7: אָלָיר - 22, прим., 8: בוּ בּעַריו 23, 2: יְשְרֵוּן חַבּיּ, הּמָשְרָחָרָיו אַ הּמּבּעַר אָרָיו אַ הּמּבּעַר - פּי תְּשָרָיו , - פּי תַּשְרָיו , - פּי תַּשְרָיו , - פּי תַּשְרָיו , - פּי בּטַתְּהָרֶה -24, ו: בְּמַאּבֶּלֶּת; -прибавить къ словамъ подается помощь и т. п. въ 6-й строкъ примъчанія къ ст. 14-му: Кейль принимаеть въ этомъ выраженіи слово 7777 за субъекть относительнаго (эллиптическаго) предложенія (BM. בָּהַר אַשֶּׁר יהורה יִרְאָרה בּוֹ ita ut etiam nunc dicatur: in monte ubi Jihvè conspicitur). – 25, אין אין פּרָכר 14: הַרְבָּה, – 14: הַרְבָּה, – 19: יְדְהְתְבָּרֶכר - יִדְרְבָּה. 5: יַבע : прим., 2: יָבע, —13: יַבע, -32, 6: אוֹתְן –33, 1: הַמְּדְנִים, – 5: בְּקְלָהָם -6: בְּקָלֹלְ -7: לְהֶם, -8: בְּקְלֹל -34, 7: XL, -7: בָּקָלָב, חַּמָשׁ, 14: יָּמְבָּחָהוּ, -8: יְּרָשָׁבָּחָהוּ, -8: יְּהָבָּה, -39, זּ: יְּלְיָדְּה יִם, 10: אַלְיִדְּה יִם, 10: יַּיְשָׁבְּחַהוּ, -40, 3:

5: בּמִצְרִים -42, *npum.*, 15: פַּעבַה -43, 10: בְּמִצְרִים -11: הְבָּה -44, 9: אַהים, -9: בַּרָעָן; въ прим., 10: אַבַהבּר. -45, 1: רָנָקַה -7: בָּרָעָן, -7: בָּרָעָן, -7: בַּרָעָן, -7: בַּרָעָן, -7: בַּרָעָן 10: בַּנְעַן: -47, 7: בַּבְעַן: npum., 11: בַּאָשֵׁר -49, 8: נְהַבֶּן; פּגַעוֹן: מאוֹלָה -49, 8: נָהַבֶּן 51, въ прим., 2: אבות התינו 3: -7: היים לאב: въ прим., 19: רְּבְעִיבֵי -4: אַל -4: אַל -12: בְּעִיבֵי -58, 10: רְבְעִיבֵי -58, 10: רְבְעִיבֵי -60, 2: ישראל לות -4: הָאֶרְאֶבּל, -4: הָאֶרְאֶבּל, -14: הַאָּרָבָלוֹת אוּ מּשׁרָאָל, -4: הָאֶרְאֶבָלוֹת -61,1: הָאֶרְאָרָלוֹת יִשְׁרָאֵל -5: לָרֶשֶׁע -11: לְרָשֶׁע, -63, פּזּ חףעא., 9: לֶרָשֶׁע, -11: הַלְּהַרְנָנִי, -13: הַלְהַרְנָנִי, -13: הַלְּהַרְנָנִי, -13: הַלְּהַרְנָנִי, -13: הַלְּהַרְנָנִי, -13: הַלְּהַרְנָנִי, -13: הַלְּהַרְנָנִיי, -13: הַלְּהַרְנָנִיי, -13: הַלְּהַרְנָנִיי, -13: הַלְּהַרְנָנִיי, -13: הַלְהַרְנָנִיי, -13: הַלְּהַרְנָנִיי, -13: הַלְּהַרְנְנִיי, -13: הַלְּהַרְנְנִייִי, -13: הַלְּהַרְנְנִיי, -13: הַלְּהַרְנָנִיי, -13: הַלְּהַרְנָנִיי, -13: הְלְהַרְנָנִיי, -13: הְלְהַרְנָנִיי, -13: הְלְהַרְנָנִיי, -13: הְלְהַרְנָנִיי, -13: הְלְהַרְנָנִיי, -13: הַלְּהְרָנִייי, -13: הַלְּהְרָנָנִיי, -13: הַּלְּהַיְּהְיּי, -13: הַבְּיִיּי, -13: הַבְּיִיּי, -13: הַלְּהְרָנִייְי, -13: הַבְּיִיי, -13: הַבְּיִיי, -13: הַבְּיִּיּי, -13: הַבְּיִייְי, -13: הַבְּיִיי, -13: הַבְּיִיי, -13: הְבְּיִיי, -13: הַבְּיִייְי, -13: הְבְּיִיּי, -13: הַבְּיִיי, -13: הְבְּיִייְי, -13: הְבְּייִי, -13: הְבְּיִייְי, -13: הְבִּייִי, -13: הְבְייִי, -13: הְבְייִיי, -13: הְבְּיִייּי, -13: הְבִּייִיי, -13: הְבְייִיי, -13: הְיבִּייי, -13: הְבְייִיי, -13: הְבְּיִיי, -13: הְבְייי, -13: הְבְיייי, -13: הְבְיייי, -13: הְיבִייי, -13: הְבְיייי, -13: הְבְיייי, -13: הְבְיייי, -13: הְבְיייי, -13: הְבְיייי, -13: הְבְיייי, -13: הְבִיייי, -13: הְבְיייי, -13: הְבְי 64, 5: נְאַבְאָנֵני -65, 6: בַּאָזְנֵי -65, 6: נַתְּדְלֵינַהְ, -10: מָצָב:-2. אַנְשֵׁי: 3 , פֿזּיִת מַלוֹכָה :6-,לְטֵלֶךְ 3: בַּיִרְבַעַל :66, 1: לַזִּית מַלוֹכָה ; פּיחַעוּא , 1: מָצָביּ - 7: עלינר: - 67, בחדלתי, -10: החדלתי, -5: בחדלתי, -5: החדלתי, -5: את .-68, 2: את ,-5: בי :9: האבלי כל־מבוא :7: אחד -1: -1 האבלי כל־מבוא :7: האבלי כל־מב 11: לָפָנֵידְ נְדִי -7: אַנֶּרְהַ, -6: אֲשֶׁרְ, -6: בְּעֲשֶׂה, -7: לָפָנֵידְ נְדִי -7: לָפָנֵידְ נְדִי -7: אָשֶׁר, -6: בְּעָשֶׂה, -7: בְּיָאמֶר. 72, 6: בַּהַקִּיץ -73, 2: תְמַנְתָה, -2: תַּמְנָתָה; прим., 17: בַּהַקִּיץ. -74, прим., 11: אניבתה פי - 9: הבדתה (ביעו איבתה - 9: הבדתה прим., 4: דבדάρτη. —76, 5: הליצותם; прим., 9: חליצותם -77, прим., 1: שנאתה, — -9: עַבַּדְּךָ אָת־הַתְּשׁוּעה: 12: אַבַּדְרָ אָת־הַתְשׁוּעה: 12: אַבַּדְרָ אָת־הַתְשׁוּעה: 12: יַנְבְּצָא: прим., 1: הַמוֹר -1: קבור : -,בהם בחבי, -7: אֵלֵיה : -4. דְּלִילֶה : -81, 5: בְּבְינֶה -4: -7. בַהַם בְחַמֶּתְיִם -81, 5: הַבְּנְנָהוּ 15: הבאור -82, 7: הדשים -83, *ה*דשים -83, *ה*מור -83, *ה*מור -81. 84, прим., 11: רָיָםר, -18: בפעם בפעם און, -18: העמרדים, יחובה, און היובה, און היובה, וויםר ווא העמרדים. -86, 3: ינשרא -87, 6: אַשר -88, 6: ינשרא -89, 1: אַשר -89, 1: אַשר -89, 1: אַשר -89, 1: אַשר יהרָדה: -10: יהרָדה (חביענלה: -90, 7: בְּמַענֶלָה; прим., 4: בימים, -6: במלחמה, -10: במלחמה; прим., 2: במלחמה, -4: יָשְׁנְלָה (-6: בַּיִּעְנָּלָה, -21: הַיָּמִ, -6: בְּיָהָרָאָיתָם, -92. וּ מָּתְרָאִיתָם, -5: הָּזָּהַ, -6: מִּתְרָאִיתָם תף אינר : 10: הַבְּלִשְׁהִי : 10: הַבְּלִשְׁהִי : 1-2, בּי–עַלָּה : прим., 10: הַבְּלִשְׁהִי : прим., 10: הַבְּלִשְׁהִי прим., 1: вм. и съ препраснымъ лицемъ исправить: и прекрасный лицемъ, — 9: בְּרָבְבֹתְיוּ -5: הַמַּאֲלָרָה. -2: בַּרַבְבֹתְיוּ, -5: הַמַּאֲלָרָה. -3: מַאֲלָרָה, יוֹתְאֶאנָה. -3: מַאֲלָרָה, יוֹתָאָאנָה. 1: слова הַבְּחֹלוֹת другое подлежащее гл. מצֵאבה замѣнить слѣдующими: אברת הפחלות другой объектъ къ гл. אצאנה: женщины вышли, чтобы пъть и чтобы плясать (собственно: для плясокг). — 97, 6: , 드립시, — 12: 为. — 98, 5:

יָבְלּיְתִי - 100, אַלֶּידָ : 100, אַלֶּידָ : 100, אַלֶּידָ : 100, בּקְחַקְּיִם : 101, יַבְּלִיתִי - בְּקְתַּקְיִם : 100, אַלֶּידָ : 100, אַלֶּידָ : 103, 13: יָהוֹנְתְן : 104, 4: יְהוֹנְתְן; прим., 6: לְהַעֲבִירוֹ, — 10: בַּעַר. 105, 4: יְהַנְּרֵה : -106, 1: אָבָרָר : -3: דְּבָרָה, -6: הְדָּבָר, -8: אָּבָרָה, -8: יְהַנְּרָה, יִהְנָּרָה, 1: בְּבְרָבוֹנִי בּיִ -7: אַבֶּרָה. -107: 6: עֵינֶיךְ -107: 6: בְּבְרָבוֹנִי מִי חַיִּרֹם, מיִבֶּרְ -107: 6: בְּבְרָבוֹנִי -107: מיִבֶּרְ -107: 6: בְּבְרָבוֹנִי ייַעְלֶהָ : 110, 5: יַעֲלֶהָ : прим., 1: יָבֶלְהָ - 110, 5: יָבֶלֶהָ - 110, 5: יְבֶלֶהָ, прим., 1: יָבֶלֶהָ, -4: הַדְּבֶר; ייִם אָם, הַנִּים הַ 113, בּדְבָר; ייִם 113, בּדְבָר הַמָּלֶךְ 113, בּדְבָר הַיִּלְבָּר הַיִּבְּרָר. 114, ווי דְּבֶרִיךְ - 115, ווי רווי - 117, חווה און - 115, ווי - 118, ווי - אשר (אישר ברן : 119, 2: בי בון אויים (בין : 121, прим., 3: דְבַּטַרְּיָדָ, - 122, прим., 17: רְּנְתַהָּם לְרָחֲמִים : 2: בְּשְׁבְּוֹם - 123, прим., 2: יְּנְתַהָּם לְרָחֲמִים - 123, прим., 9: בים בים -125, *מַשְׁבְּוּים -1*25, 126, 7: הְנְּבְיִרָּ -126, 7: הַשְּׁבְיִם -127. 5: שְׁבָּרִים -6: בְּשָׁבְיִם -129, 9: ישראל 11 בַּבֶּרֶם; משת., 5: מא. 10–9.—130, ו0: בַּבָּרָם; חמשת, 9: בַּבֶּרָם. -131, 2: אָּתְ -1. בַּעַרְתִּי : -7. בַּעַרְתִּי : -7. בַּעַרְתִּי : -7. בָּעַרְתִּי : -7. בָּעַרְתִּי : -8. אָבִיא - 134, 14: רָבֶּלְתִּי - 20: בְּלְתִּי - 136, 2: הָנֶהֶט - 138, 9: בְּלְתִּי - 134, 14: אָבִיא -140, прим., 5: יְבַהְּלְמוֹר , -7: נְסַבְּתִּי , -10: נְסַבְתִּי , -19: אֶּבֶיץ װ אֲחְזְחֶךְ . -19: קָסַבְתִּי , -141, прим., 9: רְבִילֹך -142, прим., 6: יְיָבִוּך -143, прим., 12: -145, прим., 17: —151, прим., 1: יֵלְדֵי נְכְרִים, —12: אבי, —20: къ слову земли прибавить: у Средиземнаго моря.—153, 3: דְּלָרָין; прим., 9: דְּאָרֶץ.—154, прим., 13: בּלְבוּשׁ , — 15: בְּלְבוּשׁ , — 19: בְּלְבוּשׁ . - 155, בּ בְּבוּשׁ; יּנְבוּשׁ ; יּנְבוּשׁ , בּיִבוּשׁ . - 15 subsidunt, 6: — status. — 156, 2: אָפָרִים; חַּמָּה, הַיִּג אָנָיִר, - 3: הַחָּם; חַּמָּה, 9: הַּכִּירָה, — 14: посль словъ: 1 Сам. 24, 3 прибавить: О Да̂гэшъ въ словѣ 8:, שִירָר -158, 7: לַּיהֹרָה -159, 8: יַּדְם, -10: שִׁירָר -160, прим., 14: вм. забывшей, исправить: забывчивой. — 161, 17, — 🗖 💆 — 162, 9: 📆 . — 163, 1: אַנָה, -1: רָאָנָה, -2: יַהְשִׁיךְ, -6: שָׁאַוֹל, -6: יַהְאַיָה, יַהְשִׁיךָ, יַהְאַיָּה, הַיָּבָּה, יַבְּהָּ יָבְּחֵבוּ בּוּ בְּקָּחֶבוּ, - 4: בַּסְּחֶר (בּבּּקָּחֶר - 12: בַּסְּחֶר - 165, מַצְּבְנִי - 165, מָצְבִיי - 165, חחש., ,—23: בְּרָרְךְּ,—166, 21: בְּרְרָּלְנְיֵלְיִרְי, 167, npum., 12: das,—14; wolüberleyte. —169, 3: בְבַבֵּדִי, —3: בֹבְבַּדֵי; прим., 7: hervorgebracht.—170, прим., 16: נַבְבַּדִי, пипс, ergo отнести къ началу слъдующаго (къ ст. 32) примъчанія.—175 — 177: вь буквы: Д, Д, Д, Д, Съ которыхъ начинаются стихи, вставить Далошь בּבְּיהָ בּיה בּיק. 191, היעשר, 6: § 75.—190, 1: אוֹדְיעָה בּוּ בּיה בּיק.—192, 1: אוֹדְיעָה בּיה.—192, 1: אוֹדְיעָה יָבְלִנִים: 193, 9: בְּבֹנִים; יוּ בּוֹרָים: 194, בּוֹרָים: 194, בּוֹרָים; יְשְׂרָצֵל - 194, וְבַבֹּנִים: 193, פּבְנִים: 193, פּבְּנִים: 193, פּבְנִים: 193, פּבְּנִים: 193, פּבְּנִים: 193, פּבְּנִים: 193, פּבְנִים: 193, פּבְּנִים: 193, פּבְּנִים: 193, פּבְּנִים: 193, פּבְנִים: 193, פּבְנִים: 193, פּבְנִים: 193, פּבְּנִים: 193, פּבְנִים: 193, פּבְּנִים: 193, פּבְנִים: 193, פּבְּנִים: 193, פּבְנִים: 193, פּבְנִים: 193, פּבְנִים: 193, פּבְּנִים: 193, פּבְנִים: 193, פּבְּנִים: 193, פּבְּנִים: 193, פּבְּנִים: 193, פּבְנִים: 193, פּבְּנִים: 193, פּבְנִים: 193, פּבְנִים: 193, פּבְּנִים: 193, פּבְנִים: 193, פּבְּנִים: 193, פּבְּנִים: 193, פּבְנִים: 193, פּבְּנִים: 193, פּבְּנִים: 193, פּבְּנִים: 193, פּבְנִים: 193, פּבְּנִים: 193, פּבְּנִים: 193, פְבְּנִים: 193,

תובותיו, 17: brennendes.—195, 1: הרצות, - 7: קשהתין בנפים.—196, 5: חוצים מאור. вставить בָּנְפִים; прим., 1: רָבֶּרְאָר, -2: בָּלְ-.-197, прим., 2: -בָּלְ-. 199, прим., 13: רְהַיְתָה — 200, 3: נגש ; пр., 1: משלים, — 12: קדָר — 201, תם (בים אם היה השמים: 14: פה 11-10.—202, 3: השמים; прим., 16: בים, —203, пр., -205, 1: הָקִיצוּ; np., 7: אַרבָּה-206, 1: חַשֶּׁבָּה חַשֶּׂבָה, חַשֶּׁבָּה, חַשֶּׁבָּה, חַשֶּׁבָּה. -208, np., 1: בָּשַׁהַר, 11: בָּשַׁהַר, 11: בָּשַׁהַר, 11: בָּשָּׁהַר, 7: אֶבֶּרָ -211, 7: אֶבֶּרָ -214, 3: ברול - 218, 1 cmoss., cmp. 7: יאברול - 218, 2 cmoss., cmp. 5: 219, 2 столб., стр. 21: — 378.—220, 1 столб., стр. 26: (Ис. 2, 8) =, -29: אווה; cmoab. 2, 8: החרים. -221, cmoab. 1 cmp. 26: אווה; cmoab. 2, стр. 15: 3. — 222, 2 столь., етр. 17: посль сл. вставить:—Ассир. (по Гарк.) nisch и ж. р. בָּזֶב ; 223, 1 столб., стр. 3: בָּזָב; 2 столб., стр 19: אלמודד, - cmp. 29: אלמודד, - cmp. 31: אליה – 224, cmoa6. 1, стр. 22: אלה; столб. 2, стр. 13: אליהה — 230, столб. 1, 1: אלה — 240, столб. 2, 10: בְּלִים. -241, столб. 1, 13: ינרע; столб. 2, 10: בָּלִים. -243, столб. 1, 21: הרדני - 246, cmoso. 1, 32: ברדני - 353, cmoso. 1, 2: דרני ;- csoso столб. 1, 26: הלילה; столб. 2, 11: הליפות.—259, столб. 2, стр. 12: הלילה.— 260, столб. 2, стр. 22: посли 24) вставить: По Гарк., изъ египетскаго char (возвѣщать) и tum (таинственное); char-tum=occultorum interpres. — 262. столб. 1, стр. 28: Пди,—24: Столб. 1. стр. 5: Дини ,—21: 1172.—265, столб. 1, стр. 24, слова: предшествуя же послыднему — словомъ замѣнить слѣдующими: слъдуя же послъ послъдняго слова — словомъ בים -266, стл. 2, 11: אַל־הִים -267, 1 столб., стр. 22: передъ словомъ не быть вставить: съ предшеств. 87; стл. 2, 15: 71-268, стл. 1, стр. 17: 78-269, стл 2, cmp. 9: יַקְבִים -270, cms. 2, 12: יַרְדֵּן -271, 1 cms., cmp. 19: יַקְבִים -272, стл. 2, cmp. 17: ישמעאלי -20: ישמעאלי -273, cmл. 2, cmp. 24: -28. — פברד 274, столб. 1, стр. 12: צלב.—275, столб. 1, стр. 5: coordinata, — 10: 👏; столб. 2, стр. 9: בל — 277, стл. 2, 14: - 14: - 279, столб. 1, стр. 23: - 17-283, cma. 1, cmp. 16: לְשׁׁנּלֹת .—284, cma. 1, 25: בַּלְים כָּל, cma. 2, 1: יְדְרָעַ.—286, cmoab. 1, стр. 12: מובח ; столб. 2, стр. 10: бользнь,—12: הָלָה, –13: הַבְּחֹלוֹת, 16: הַצְאַנה, -287, cmoab. 1, cmp. 7: מבה, -cmp. 19: הַבְּאַנה; cmoab. 2, cmp. 23: ゼランカ.—288, столб. 1, стр. 10: посли слова пли - рис вставить: Слав. пол-ный,—12: מַלְבָּוּ ב-289, столб. 1, стр. 17: מַלַבְּ, - 19: בְּלַבָּ, 290, cmoas. 1, cmp. 15: בְּרָהוֹלְם; cmoas. 2, cmp. 19: בַּרָהוֹלְם. –291, cmoas. 1,

стр. 20: סחר, -29: вычеркнуть слово ухица.—292, столб. 1, стр. 20; етл. 2, cmp. 3: מַעשׁר, -293, cmos6. 1, cmp. 18: מצרף; cmos6. 2, cmp. 7: כוראירה, cmp. 32: במרום .-294, cms. 2, cmp. 8: אָנוֹן,-cmp. 18: встав. посля 2, 10):- По египетски месу значить дитя (Гарк.). Объ египетскія этимологіи этого им. (срав. замич. къ Исх. 2, 10), подчиняясь еврейской фонетикь, приняли вт еврейском языкт особое значение, также соотвътствующее названию.,—стр. 28: דמים: .-295, cmoa6. 1, cmp. 18: מַרְבָּבַת, -25: בּוֹשֶׁפַּהָת. -296, cmoa6. 1, cmp. 19 המד столб. 2, стр. 18: בנע - 297, столб. 1, стр. 22: בנע, - 31: בנע - - 31: 298, cmoab. 1, cmp. 13: הניה, -24: הניה, -28: הניה; cmoab. 2, cmp. 15: בוֹע. 299, cmoab. 1, cmp. 25: בחך: cmoab. 2, cmp. 15: לבול -300, cmoab. 1, cmp. 1: בירות .- 301, cmo. 6. 2, cmp. 5: ביך .- 302, cmo. 6. 2, בירות .- 303, cmo. 1, - כחרה : 26: בשר : - 205, בשר 308, cmoab. 2: вставить посль יערון: עורן: עורן: -309, столь. 2, стр. 6: בין ישורן: -309, столь. 2, стр. 6: 310, столб. 2, стр. 1: עליה – cmp. 26: עליה – 311, столб. 1, стр. 10: נצב: cma. 1; בהרוח, -312, cma. 1, cmp. 3: עלו .-314, cma. 1: עצב; cma. 2, cmp. 2: העצים :33: ערות :4: תרות :315, cmo.no. 1, cmp., -24: עמון :33-,-27 העצים -316, cmoлб. 2, cmp. 27: לפעמל. -319, cmoлб. 2, cmp. 31: לפעמל. -326, cmoлб. 2, 21: בְּהַל -328, смл. 1, 29: בַּהַל -335: вставить между словами בחכנים и רדורין, Пі. охранять, оберегать, съ על возноситься надъ чёмъ либо подлежащимъ охраненію (Втор. 32, 11: объ ормь, посящемся надъ инздомь, и, движеніями своими, вызывающему птсниеву ку летанію; Б. 1, 2: о духи Божієму, охранявшемь землю, когда послыдняя не была еще отдылена от океана, LXX T. ἐπεφέρετο, Gr. V. επτατο, Vulg. ferebatur). Cpas. ברום. — 337. столб. 1, строка 13: דרע -338, столб. 1, 24: ישבע; столб. 2, 25: אין -26: unitatis.-339, столб. 2, 31: speculator.—340, столб. 1: Деличг; столб. 2, 8: вставить посат слова pl.: שׁמֵלְלוֹת, constr. - 341, столб. 1, 5 вставить послт слова saccus: Нъм. Sack,—25: ישרון; столб. 2, 14: —342, столб. 1, 5: спрашивать,—31: ישבלים; столб. 2, 5: ישביעי,—7: בלים, —17: septem, —18: прибавить посль слова семь: Греч. Епта. Lat., Gricch., Sanskr. kaben schon das t (Zeichen, der Ordinalzahl). Hebräisch und Russisch haben hier das Urspüngliche (Strack).—343, столб. 2, 6: 58. - 345, столб. 1, 1: Ні. ПІІ, встрпчается только въ impf. איל הון -347, столб. 1, 20: ישל -649, столб. 2, 2: עוברן -12: ישברן -350, столб. 2, 23: вставить пося 14): Судіи, въ эпоху Судей, были выпьств и полководцами, какт Суфеты у Карвагенянь (Гарк.).-

351, столб. 2, 26: בְּלְיָבֶתְ,—152, столб. 2, 10: הְבַרְנְהָ,—12: הַבֶּלְ,—16: вычерквуть слова: פּז ח. בְבַלְ

Вставка. Вставить въ глоссаріи на стр. 286, между словами בוּצְלְ וּ שׁ בּוּרְצָלְ , перемѣнять, —нарушать каятву (Пс. 15, 4).

BEAUTH COORDER THE WILLIAM COORDER ON SERVICE STRUCTURE, SERVICE SERVICES

1-я цифра обозначаетъ страницу, 2-я—строку.

592, 17: 722, -26: 717 accom the company of the control of the con

